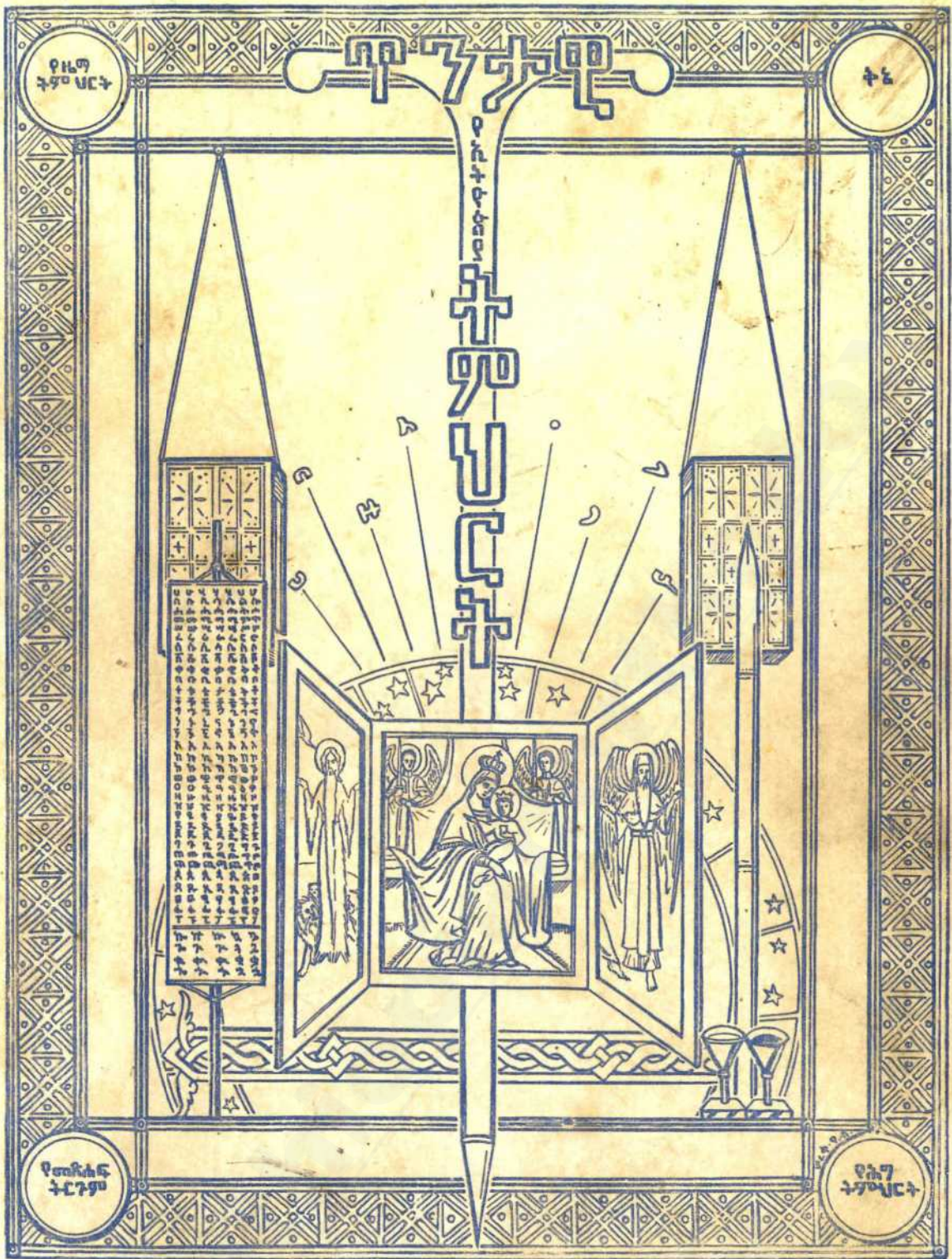
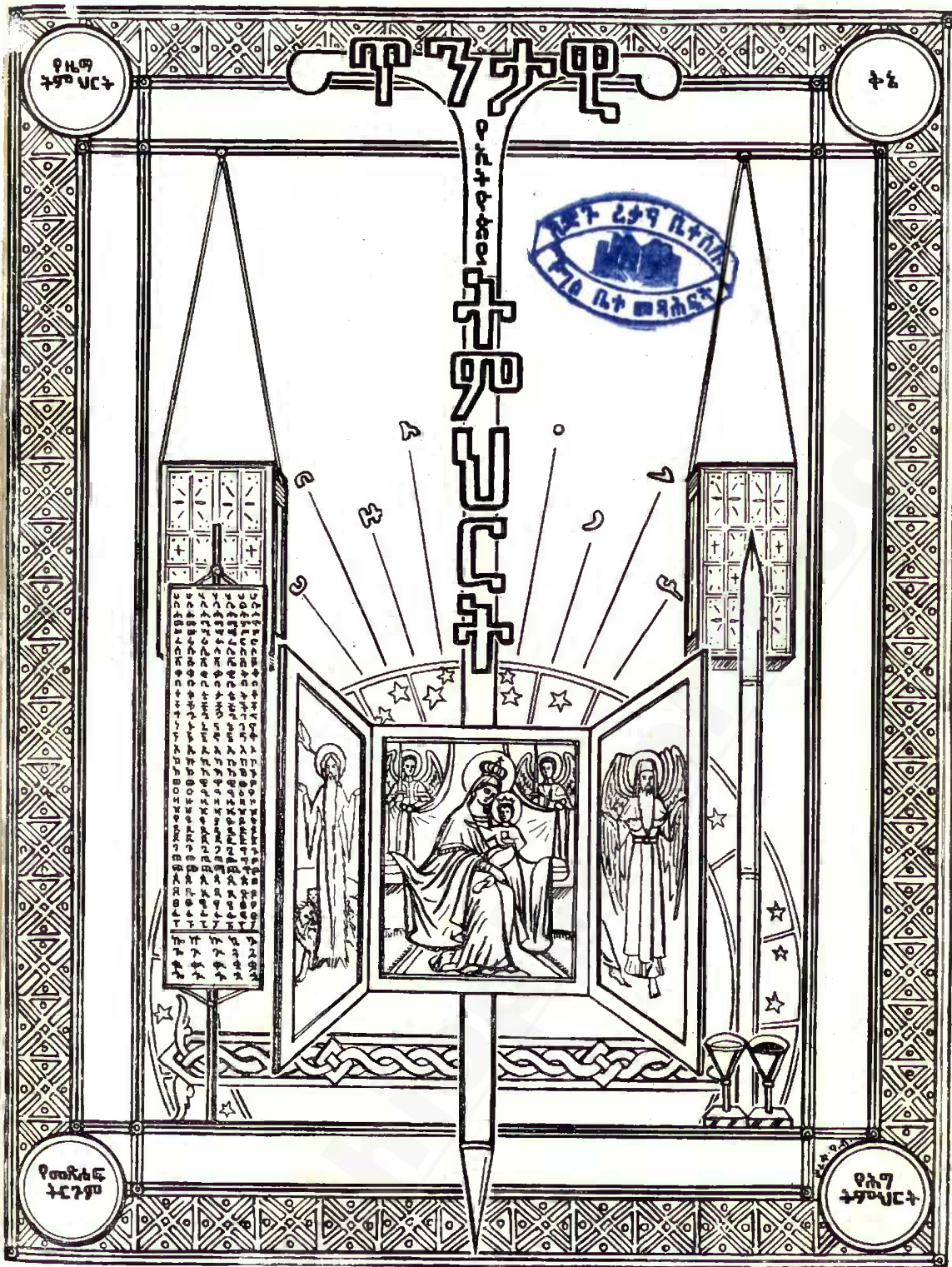

ጥንታዊ የኢትዮጵያ ሥርዓተ ትምህርት

በግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ፤ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ
የክርስትና ሃይማኖት ጠባቂ በግኛው ዘመነ መንግሥት ይህ መጽሐፍ
ብርሃንና ሰላም ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ማተሚያ ቤት ታተመ ።

በሙሉም በክፍልም ለማሳተም መብቱ የደራሲው ነው ።

www.ethiopianorthodox.org

ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ፤
የገደማኖታችን ጠባቂና የሥነ ሥርዓታችን አስከባሪ ።

www.ethiopianorthodox.org

ግርማዊ ሆይ ፤

ሀገራችን ኢትዮጵያ ጥንታዊት ሀገር እንደመሆኗ በዘመን በዓይነት የተለያዩ ጥንታዊያን የሆኑ ጥበቦችና የትምህርት ዓይነቶች አንድም አስደናቂዎች የሆኑ ቅርሶች አሏት ፤ እነዚህም ጥበባት ሁሉ ዘመን ሲያንገላታቸው ፣ ጠላትም ለማጥፋት ሲታገላቸው ኑሮ በማቸነፍ ርዝራዣቸው ፈጽሞ ሳይጠፋ ሁሉም ከኛ ዘመን የደረሱ ናቸው ። ይኸንም ሐተታ ስንሰጥ የዘመኑን ርዝመት የችግሩን ብዛት ለመናገር ያህል እንጂ ታዛቢ ሳይኖራቸው ጥበቃም ሳይደረግላቸው ኖሩ በማለት ጥንታዊያን አባቶችን ለመውቀስ አይደለም ። እውነት ነው ፤ ጥበቃም ቢሆን አስፈላጊውን ያህል አልተደረገላቸውም ፤ እንዲሁ በዕድላቸው ተገኙ ኖሩም ለማለት ያስደፍራል ፤ ይሁን እንጂ ግርማዊነትም ገና አልጋ ወራሽና ባለሙሉ ሥልጣን እንደሆኑ ነገሩ አስቸኳይ መሆኑን በማመንና ጊዜም ባለመስጠት ጥበቦቻችን ሁሉ በየደረጃቸው መልክ ባለው አኳኋን እንዲጠበቁ ፣ ለትውልድም እንዲተላለፉ ለማድረግ ጀመሩ ። ስለዚህም በመጀመሪያ ሊቃውንቱን ሰብስበው እንዲማከሩ ፣ እንዲጽፉና እንዲተረጉሙ በጽሑፍም ወጥቶ ለልጅ ልጅ እንዲዳረስ የመወያየ የመሥሪያ ቤር ከፈቱላቸው ።

ሊቃውንት ያሉት አገርና ሕዝብ ሁሉም ሊቅ እንደሆነ የታመነ ነው ፤ ምክንያቱም ምንም ቢሆን ሊቃውንት ያሉት ሕዝብ ችግር አይፈጠርበትም ፣ ቁም ነገር አይጠፋበትም ፣ ለሁሉም ነገር ልክ መልክ ይሰጡታል ። ስለዚህ በሠለጠኑት ሀገሮች ሁሉ ባለሥልጣኖች ሊቃውንቱን ዘመኑ በፈቀደው መልክ መከባከብና መጠበቅ ተገቢ መሆኑን በማመን ለሊቃውንቱ ሕይወት ፣ ለዕውቀታቸው መስፋፋት ፣ ለትምህርታቸው አሰጣጥ ያስባሉ ፤ ማለት ሊቃውንት በነፃ እንዲያስቡ ፣ በነፃም እንዲሠሩ ልዩ ርዳታ ያደርጉላቸዋል ፣ ይከባከቧቸዋል ፣ በገንዘብም ቢሆን ከፍተኛ ያለ ባጀት ይመድቡላቸዋል ፤ ስለዚህም በነፃ ይሠራሉ ፤ ዕውቀታቸውንም ለሁሉ በተገቢው መንገድ ያድላሉ ፤ ለተተኪውም ትውልድ ያስተላልፋሉ ።

ግርማዊ ሆይ ፤

ይኸ ሁሉ ነገር እንግዳ አልሆነብዎም ፤ ማለት ከላይ እንደገለጥኩት ሁሉ ከሊቃውንቱ ጋር ሁልጊዜ አብረው እንደመዋልዎ የጉባኤውም ሁሉ ተካፋይ እንደመሆንዎ የዐዋቂዎችን መጠን ለመገመት ችለዋል ፣ ጥንታዊያን ጥበባትን ቀስ መዋል ፤ ስለዚህ እነርሱም እንዳይቸገሩ ጥበባቸውም በሚዳ እንዳይቀር በማለት ዘመኑን የተከተለ ዕቅድ በማውጣት ፣ ሊቃውንቱን ሰብስቦ መያዝ አስፈላጊ መሆኑን አምነው ጀመሩ ፤ ይኸም ብቻ ሳይበቃ ዕውቀታቸው በጽሑፍ እንዲቀረጽ ለማድረግ የመጀመሪያውን የማኅተም መኪና በግል ገንዘብዎ አስመጥተዋል ፤ በዚህም ምክንያት የመጀመሪያው የአማርኛ ሥነ ጽሑፋችን ቤር ከፋች ሁነውልናል ። የዘመኑን

ርኅቀት፣ የችግሩን ብዛት፣ የጥበባችንንም ዓይነት ስንመለከት ደግሞ፤ ይኸን የመሳ ስሉ ሌሎች የረቀቁ ጥበባት በጽሑፍ ሳይቀረጹ በሰውም እጅ ሳይደርሱ ከሊቃውንቱ ጋር አብረው ቀደም ብለው የጠፉ እንዳሉ በቀላሉ ልንረዳ ችለናል።

በተደረገው ጥረት እንደሰት እንጂ በጠፋው ማሰባችን አይቀርም፤ ሆኖም በጠፋው ምርምር እንድናደርግ አሁንም ግርማዊነትም የኢትዮጵያ ምርምር ጥናት ብለው በር ከፍተዋል።

በጠቅላላውም አስተያየት ግርማዊነትም የሊቃውንት ፈጣሪ ሁነው በመገኘትም በዘመንም ብዙ ጥበባት ሊታደሱ ችለዋል፤ የጠፋው ተገኝቷል፤ የሞተው ተነሥቷል፤ የኢትዮጵያም ጥናት በሰፊው ተጀምሯል፤ የውጭ የውስጥ ሊቃውንት ተገናኝተው በነፃ የመወያየትን ዕድል ሰጥተዋል።

ግርማዊነትም የሊቃውንት ችግርና የዕርምጃቸው ተሳታፊ በመሆንም ደግሞ ዕውቀታቸውን በሰፊው ለማበርከት ችለዋል። ይኸን ከፍተኛ ጥረትምን ያለው ትውልድ ቢያውቀውም መጭው ትውልድ እንዲገነዘበው ደግሞ በጽሑፍ ማስቀመጥ የሁላችን ግዴታ ነው። ከዚህም ጋር በዘመንም የተነሡትን፤ ቀደም ብለው የነበሩትን የሊቃውንቱን ችሎታ፤ የትምህርቱን ዓይነት፤ የትምህርትም አሰጣጥ ዘዴአቸውን ሌላም ይኸንና ይኸን የመሰለውን ሁሉ ለመግለጥ «ጥንታዊ የኢትዮጵያ ሥርዓተ ትምህርት» በሚል አርእስት፤ ጽሑፍ አዘጋጅቼ መታሰቢያነቱን ሕይወታቸውን ሙሉ ለዕውቀት ሰጥተው ኢትዮጵያችን የዕውቀት ምንጭ ለአደረጉ መምህራን እንዲሆን፤ በዚህም መልክ መጽሐፉ እንዲታተም እንዲፈቀድልኝ ከዙፋንም ሥር ወድቄ እለምናለሁ።

ትሑት አገልጋይዎ ፤

ሊቀ ሥልጣናት ሀብተ ማርያም ወርቅነህ ።

ጊቀ ሥልጣናት ሀብተ ማርያም ወርቅነህ ሄ

www.ethiopianorthodox.org

መ ቅ ድ ም ።

ኢትዮጵያ ጥንታዊት ሀገር እንደመሆኗ ጥንታዊ የሆነ ከማንም ሀገር ጋር ግንኙነት የሌለው ፣ ራሱን የቻለ፣ ኢትዮጵያዊም የሆነውን ሁሉ የሚያከራ ልዩ ጥናትንም የሚጠይቅ ከዚህ ቀደም ያልተደረሰበት ባህል አላት ።

ይሁን እንጂ ቃል በቃል ከመተላለፉ በቀር ብዙውን ነገር በታወቀ መልክ ጽፎ ያስቀመጠው ለምርምርም በር የከፈተለት የለም፤ ይኸም ነገር አስፈላጊ መሆኑን አምነው ብዙ የውጭ ሊቃውንት ለማጥናት መሞከራቸው አልቀረም፤ ቢሆንም የሚመለከቱት በራሳቸው አስተሳሰብ ብቻ ስለሆነ በኢትዮጵያዊ አስተሳሰብ ሳይሆን እንደመሰላቸው አድርገው ያቀርቡታል ።

አንዳንዶች ደግሞ በቅን ልቡና ተመልክተው ለመጻፍ ሲነሡ እንደዛሬው የቋንቋ መገናኛ ስለአልነበረን ቅን ልቡና ይነራቸውና ሥራውን ይጀምሩት እንጂ ረዳት በማጣት እነርሱን እንደመሰላቸው ብቻ በግምት ጽፈዋል ።

ጥልቅ ምርምር አድርገው አቃቂርም አውጥተው እውነቱን ፈልፍለው መነሻውንና መድረሻውን ለይተው ሊጽፉ የሠነዘሩ ብዙዎች ነበሩ፤ ግን አልሆነ ላቸውም ። የችግሩም መነሻ ሆኖ የተገኘው ፣ አገራችን ከሌላው ዓለም ሁሉ ተለይታ በመኖሯ ምክንያት እንደሆነ ተደርሶበታል፤ ይኸም ሊሆን የቻለው በጠላትና ልዩ ልዩ አስተሳሰብ ባላቸው ሕዝቦች በመከበቧ ነው፤ ኢትዮጵያም ከዓለም የተለየችውን ያህል ከብዙ ጥበባት ተለይታ ኑራለች ።

ይኸንም ስንመለከት በጣም ያሳዘነናል፤ ማለት ታላቅ ርምጃ ያላት አገራችን በአላት ብቻ በመወሰኗ ነው፤ ይሁን እንጂ ራሱ ችግሩ ቅሉ የተለየ ባህል የተለየም ሥነ ጥበብ እንዲኖራት የተለየም ጥናት እንድትወስድ አድርጓታል ።

ይኸም ሁናቴ በዚያን ጊዜ ይጉዳን እንጂ ለአሁኑ ጊዜ በጣም የሚያከራ ባህልን ይዛ እንድትገኝ አድርጓታል፤ ነገር ግን ይኸ ጥንታዊና የሚያስከብረን ባህላችን ጥበባችን በየመልኩ እንዲገኝ ያሰበበት ባለመኖሩ፤ በየጊዜውም ተከታትሎ በጽሑፍ ያስቀመጠው ባለመኖሩ፤ ከማሳዘኑም በላይ አሁን ተመልሶ ለኛው ሳይቀር መነሻውና መድረሻው ጠፍቶ ዕንቁቅልሽ መሆን ሲጀምር ይገኛል ።

የሆነውንና የነበረውን በየጊዜው ተከታትሎ በየመልኩ በጽሑፍ ካላሰፈሩት በመዋልና በማደር የትመጣው ይረሳል፤ ነው ከማለት ይልቅ ነበር ወደማለት ያዘነብላል፤ ቆይቶ ደግሞ የትመጣው ፈጽሞ ጠፍቶ ተወዳጅነቱን አጥቶ ይቀራል ።

ይኸንም በማመን የዓለም ሊቃውንት በሥነ ጽሑፍ አደባባይ ተሰልፈው ይኸንኑ ጥናት ለማድረግ ሲሸቀዳደሙ ይገኛሉ፤ በዚህም መሠረት የአገራቸውን ባህል ይቅርና የሌላውን አገር ታሪክ በብዙ ጥረት ይጽፋሉ ።

የባህሎቻችን ዓይነታቸውና ስማቸው ብዙ ሲሆን ከሌላው ዓለም የተለየ ሆኖ የሚያከራን ጥንታዊ ሕዝብነታችንና ታሪክ ያለን ሕዝቦች መሆናችንን ከሚ

ያስረዱት ውስጥ ፤

፩ኛ በቅርጻቅርጽ በሥዕል በሥነ ጽሑፍ ረገድ ከማንም ያልተቀዳ ራሱን የቻለ ታላቅ ጥበብ ሁኖ ተጠብቆ የኖረ ነው ።

፪ኛ ሥርዓተ ትምህርታችን መልክ ያለው አሰጣጥ ኑሮት ተጠብቆ መኖሩ ነው ።

ኢትዮጵያውያን የትምህርት ሕዝብ ሁነው አገራቸውን የዕውቀትና የጥበባት አገር አስደርገው አስከብረዋት ኑረዋል ።

የትምህርቱ ሥነ ሥርዓትም መልክ ያለው ሆኖ እንዲሰጥ በማድረጋቸው ትምህርታችን ከሌላው ዓለም የትምህርት አሰጣጥ ያላነሰ ራሳችንንም የሚያስቸል ከፍተኛም ዕውቀት አስደርገውት ኑረዋል ።

ስለትምህርት ያለንን ባህል ፤ ትምህርት በሚለው ወሰንን ተናገርነው እንጂ ለእያንዳንዱ ሞያ ራሱን ያስቻልነው እንደሆነ ከፍ ያለ ምሥጢር እናገኝበታለን ፤ ለምሳሌ ፤ በዜማ ፤ በቋንቋ ፤ በሥነ ጽሑፍ ፤ ይኸንም በመሳሰለ በሌላ ነገር ሁሉ ከፍተኛ ግምት የሚጣልበት ዕውቀት እንደነበረን የታመነ ነው።

በቋንቋ በኩል የሔድን እንደሆነ ግዕዛችን ቅዱስ ቋንቋ ሆኖ በሥነ ጽሑፍ ረገድ ቅዱሳት መጻሕፍት ተጽፈውበት ተተርጉመውበት ብዙ ሥራ ተሠርቶበት ይገኛል ።

በግጥም በኩል የሔድን እንደሆነ ብዙ ሊቃውንት የቅኔ አብነት በመሆን አዳዲስ ብዙ ቅኔዎች ተቀኝተውበት ብዙ ሥራ ሠርተውበት እናገኛለን ።

ይኸም ቋንቋ፣ውዳሴ ቅዳሴ የሚደረስበት ታላላቅ ቁም ነገር የሚጻፍበት ራሱን የቻለ ሕያው ቋንቋ ነው ተብሎ የውጪ ሊቃውንት ሳይቀር ተምረው በየጊዜውም እንደሚያስተምሩት የታወቀ ነው ።

በዜማ በኩል የሔድን እንደሆነ ፤ ቤተ ክርስቲያናችን የምትገለገልበት ለእግዚአብሔር ምስጋና የሚቀርብበት ፤ ለደስታ ለጎዘን ፤ መግለጫ የሆነ ራሱን የቻለ ምልክት ያለው ደንበኛ መንገድን የተከተለ ዜማ አለን ፤ እርሱም ልዩ የምስክር ቦታ ተወስኖለት ብዙ ደቀ መዝሙር ሲወጣበት የኖረ ነው ።

በሂሳብም ትምህርት በኩል ራሱን የቻለ ትምህርትና የአቋጣጠር ስልት ነበረን ፤ እንዲያውም እስከ ኮከብ መቀጠር የሚያደርስ የራቀ ወይም የረቀቀ መንገድ እንደነበረን ይነገራል ፤ ይሁን እንጂ እንዴት እንደነበረ እንዴትስ እንዳለ እስከ አሁን ቀዋሚ የሆነ ጥናት ስለአልወሰድንበት ባህላችን ለሌላው ቀርቶ ለኛ አለመታወቁ ግልጥ ነው ።

ሞያችንን አለማወቅ ፤ ለማወቅም አለመጣጣር ብቻ ሳይሆን ያደረብን ጥላቻ ለሌሎች አስገራሚ ሳይሆን አልቀረም ፤ ይኸም የሚሆንበት ምክንያት አንድ ሰው በሌላው ትምህርት ፍጹም ዕውቀት ኑሮት ፤ ይኸን ባህልና ሌላውን ይኸን የመሳሰለውን ሳያጣራና ሳያጠናቅቅ በመቅረቱ እንዳላዋቂ ያስገምተኛል በማለት አላ

ዋቂ ሁኖ ከመገመት ይልቅ እኔ ካለወቅሁት ምን ያደርጋል ለምንስ አይጠፋም የሚል አስተያየትን ስለሚያቀርብ ነው ።

ይኸም ነገር እርግጥ ነው ፤ ሊሆንም ይገባዋል ፤ ምክንያቱም ለማያውቁት ነገር አይጓጉለትም ፤ ያላዩትንም ነገር አይኹትምና ነው ። ያስተማራቸው ያስማቸው ያሳያቸው ስለሌለ ፤ እንዲሁም ሊያውቁ ስለማይችሉ ጥሩነቱን ወይም መጥፎነቱን ለይተው ሊያውቁ አልቻሉም ።

የትምህርታችን ሥርዓት በዘመኑ ወይም በጊዜው ልክ መልክ ያለው የታወቀ መነሻና መድረሻ ያለው መሆኑን ባለፈው ተናግረናል ፤ በመካከለኛው ዘመን ግን መልኩን ለውጦ በመገኘቱ የትምህርታችን ሥርዓት ተወዳጁ አስቀያሚ ፤ ሥርዓት ያለው ደግሞ እንዲሁ በዕድሉ የተገኘ መስሎ መታየቱ የታመነ ነው ።

በዚህም ምክንያት የአሁኑ ሕዝብ እንደንቀት አድርጎ «የቁስ ትምህርት» እስከ ማለት ደርሶ ይናገራል ።

ይኸም ማለት አቅድ የሌለው መነሻና መድረሻው ያልታወቀ ፤ ዘላቂ ያልሆነ ዕውቀት እንደሆነ በመገመት ነው ። ይሁን እንጂ የትምህርታችን ሥርዓት ከአሁኑ ሥርዓተ ትምህርት የበለጠ የተመጠነ የተለካ የማስተማሪያዎችም መጸሕፍት እንደየጊዜው ሁናቴ በደንብ የተዘጋጁ ሊቃውንቱም በዕውቀት የበሰሉ የትምህርት አሰጣጥን ዘዴ ያውቁ እንደነበሩ የማያብላው ታሪክ ያስረዳናል ።

እውነት ነው እየዋለ እያደረ ምክንያቱ ሳይታወቅ ትምህርቱ መልኩን እየለወጠ ፤ ሥርዓቱም እየጠፋ ሔዷል ፤ ስለዚህም በውጭ አገር የትምህርት ሥርዓት ብቻ ስንጠቀም በመገኘታችን በአዲሱ ሕዝባችን ዘንድ ምንም የትምህርት ቅርስና ቀዋሚም ባህል ያልነበረን አድርጎ ሊያስገምተን ችሏል ።

አሁንም አንዳንድ ጊዜ የዚህ ዓይነቱ ዕውቀት ሲነሣ እንደተናቀ ሰውየውም እንደ አላዋቂ በመገመት ላይ እንደሆነ ጥርጥር የለውም ፤ እውነቱንና ሐሰቱን ለመለየት ግን አንብቦ መረዳት ያስፈልጋል ።

ጥንታዊው ትምህርት በአሁኑም ጊዜ በመጠኑ የሚሰጥ ቢሆንም ቅሉ በጣም ቀዝቅዞ ይታያል ፤ ለወጥ ያለ መልክም የያዘ ይመስላል ፤ በዚህም ምክንያት የአንዳንድ ነገር የትመጣው በመጥፋቱ ከባድ ጥያቄን አስከትሏል ፤ ጥያቄውንም ሁሉ በቀጥታ ለመመለስ የሚችሉ በቀጥር ያነሱ ከመሆናቸውም በላይ ለነርሱም ቢሆን ልዩ ምርምር አስፈልጓል ።

አንዳንድ የዩንቨርስቲ ተማሪዎችና የውጭ አገር ሊቃውንት በመጡ ጊዜ የሚመረምሩትና የሚጠይቁት ሁሉ በዚህ መጽሐፍ የሰፈረውንና እርሱንም የመሰለውን ነው ።

ስለዚህም ጉዳይ ከዚህ ቀደም በመጽሐፍ የቀረበ ነገር ባለመኖሩ ፤ ማንኛውንም ዝርዝር ነገር ለማስረዳት ችግር ሲፈጥር ቆይቷል ።

አሁንም ቢሆን የየአንዳንዱ ትምህርት መምህራን ወይም ልዩ ዐዋቂዎች

በመጠኑ ይገኛሉ፤ ይሁን እንጂ ዕውቀቱ ሳያንሳቸው የአገላለጥ ችሎታ የሌላቸው ስለሆኑ፤ በጥያቄው መሠረት ሊመልሱ አልቻሉም ።

ይኸም ሁኔታ ዐዋቂዎችን እንደዐላዋቂዎች ከማስገመገም በላይ ፤ ጥበቡ እንደጠፋ ዐዋቂም እንደሌለበት አስገምቷል ።

በቅርብ በመገኘቱ ፤ እንዲሁም ቦታውን በመመልከት እንደሆነ አላውቅም ፤ ይኸን ጥያቄ በመያዝ ሁሉም ወደጌ ይመጣል ፤ እኔም በበኩሌ ተገቢውን መልስ ለመስጠት ማሰብና መዘጋጀትም ግድ ሆነብኝ፤ በጥያቄው ጊዜ የምችለውን ብቻ በቀጥታ መልሼ ሌላውን ጥያቄ ወደሚመለከተው ሊቅ ሳስተላልፍ በጠያቂዎች ላይ የቅርታ መልክ ይታይባቸው እንደነበር ተረድቻለሁ፤ ምክንያቱም በመልስ አሰጣጥ በኩል ሌሎች እንደማያጠግቡን ዐውቀን ስንመጣ እንደምን ወደሌላ ትመ ራናለህ በማለት ነው ።

በዚህም ምክንያት አንዳንድን እኔ ራሴ የማውቀው ሲሆን ፤ ሌላውን ግን አስ ቀድሜ ከሌሎች ጠይቄ በመረዳት መልሱን አዘጋጅቼ ለማስቀመጥ ቁርጥ ሐሳብ አደረግሁና ይኸን ሁሉ ጽሑፍ ለመሰብሰብ ቻልሁኝ፤ በዚህም መልክ በመሰብ ሰቡ የአሁኑን ቅጽ ይዞ መጽሐፍም ሁኖ ሊወጣ ቻለ ።

ይኸንም ጽሑፍ ለማሳተም ሕሊናዬ ሲነሣሣ ሙሉ ዝግጅት ያለው እንዲ ሆን ፤ ማስፈለጉን በመረዳት እንደገና ጥናቴን ለመቀጠል በልዩ ልዩ ቦታ ፤ ወደ ሚገኙ ሊቃውንት ጥያቄዬን በማቅረብ ብዙ ጊዜ አሳልፌአለሁ ።

አንዳንድ ሊቃውንት ጥያቄውን የተከተለ መልስ በመመለስ ፈንታ ለፈተና ያዘጋጅሁት እየመሰላቸው የጥላቻ መልክ ያሳዩኝ ይገኛሉ ፤ አንዳንዶች ግን በሰ ፊው ርዳታቸውን አበርክተውልኛል ፤ ምስጋናቸውንም በሚያስፈልገው ቦታ ስማ ቸውን በመጥራት አነሣቸዋለሁ ።

አንዳንድ ሊቃውንት ደግሞ ፤ ይኸ ጥናት ከዚህ ቀደም ያልተደረሰበት መሆ ኑንና ለጥናቱም ሰፊ ጊዜ ሊሰጠው የሚያስፈልግ መሆኑን ከመናገራቸውና ከማ ነቃቃታቸው ይልቅ የግል ሐሳባቸውን በመስጠት የረዱኝ ብዙ ናቸው «ችግርን የቀመሳት ችግርን ያውቃታል» እንደተባለው የአንደዚህ ያለው ጥናት አስ ፈላጊ መሆኑን ያወቁ ሁሉ ሥራዩን በሚገባ እንድቀጥል በየጊዜው ያተ ጋጉኝ ነበር ፤ እኔም ራሴ ከዚህ ቀደም ላይላዩን አጥንቼው የነበረውን ጠለቅ ብዬ ለመመርመር ዕድል ሲገጥመኝ ፤ ወደሥነ ጽሑፍ ስገባ ደግሞ እንደገና ተማሪ ቤት እንደገባሁ ቆጥራለሁ ።

ይኸም ጽሑፍ እንደዚህ ከመረሳትና ከመጠየቅ እስኪደርስ ለትውልድ እን ዲተላለፍ ሕይወታቸውን መሥዋዕት በማድረግ ያስተማሩ መምህራን ብዙዎች ከመሆናቸው የተነሣ ውኃ ቀጂው እንጨት ሰባሪው በቀላሉ ሊረዳው ይቻለው ነበር ።

እኔም ችግሩን ሁሉ ባለመመልከት መምህራኑ ፈጽመው ሳይጠፉ ዛሬ ጥያቄው መልስ ያላገኘ መቼ ሊያገኝ ነው በማለት ባለመሰልቸት ጥያቄዬንና

ምርምራን በበለጠ ትጋት ለመቀጠል ተገደድኩኝ፤ ምንም ከዚህ ቀደም ለመጻፍ የጀመርኳቸው ልዩ ልዩ ጥናቶች ቢኖሩኝ ለዚህኛው ቅድሚያ መስጠት ተገቢ መሆኑን በመረዳት እንደዚህ ያለ መልካም ፍጻሜን ለማስገኘት ረድቶኛል ።

የሊቃውንቶቻችን ዕውቀታቸው ወደብርሃን እንዲወጣ ስማቸውም በአዲሱ ትውልድ ዘንድ እንዲታወቅ ለማድረግ ስጽፍ የዚህንም ጽሑፍ መታሰቢያነት ለነርሱ ሰጥቼአለሁ ።

ይኸንንም ለማድረግ ያነሳሳኝ ሊቃውንቶቻችን ብሔራዊ ስሜት የነበራቸው በዕውቀት ባሕር የጠለቁ ሁሉንም መርምረው ያወቁ ስለነበሩ፤ መታሰቢያቸው ዘለዓለማዊ እንዲሆን በማመን ነው ።

ሊቃውንቶቻችን ችግራቸውን ሳያስቡ ከመሥራታቸው የተነሳ ኢትዮጵያን ከአፍሪካ ለይተው የዕውቀት ደሴት፤ የቅኔ አደባባይ፤ የዜማ መዲና፤ የንግግር ስልት መገኛ አድርገዋታል ።

ምንም ዛሬ ከኛ በሥጋ ቢለዩ በዓፀደ ነፍስ ሕያዋን ሁነው የሚገኙ ስለሆነ ሁላችንም ልናስባቸው ይገባናል ። እንዲሁም ጥንታዊ ጥበባችን ምን ዓይነት እንደሆነ ክፍል በክፍል ለመረዳት እንችል ዘንድ በዚህ መልክ አቀርባለሁ ።

የጥናቴም መነሻ ያደረግሁት የትምህርቱን አሰጣጥ ደረጃ በመከተል ቅደም ተከተሉንም በመጠበቅ ከፊደል ወደክፍተኛ ክፍል ትምህርት በመሔድ ሲሆን ክፍሉንም፤ በ፲፮ ክፍል ከፍየዋለሁ ። ስለዚህም ጥንታዊ ሥርዓተ ትምህርታችንን ዘርዝሮ ሳቀርብ አንባብያን ሁሉ ዋና ሐሳቡን ተረድተው የጥንት ባህላችን ደጋ ፊዎች ይሆኑ ዘንድ አሳስባለሁ ።

ይኸንንም ጥናት በመጠኑ አጥንቼ ሳቀርብ ፍጹም ነው በማለት ሳይሆን ለወ ደፊት ጥናት መነሻ ይሆናል በማለት ነው ።

ለቀ ሥልጣናት ሀብተ ማርያም ወርቅነህ ።

መ ግ ቢ ያ ።

ጥንታዊ የኢትዮጵያ ትምህርት በማለት መግለጫ የሰጠሁት ይኸ ጽሑፍ የጥንቱን ሁኔታ በታሪክ መልክ የሚገልጥ ሲሆን ለወደፊቱ ደግሞ ለጥናት መግ ቢያ በርን የሚከፍትና አሁንም ቢሆን እንዴት ልናጠናው እንደምንችል አቅ ዱን የሚያሳይ መጽሐፍ ነው ።

ምክንያቱም እየአንዳንዱ የትምህርታችን ዓይነት ጥንታዊ መልኩ ምን እን ደነበር እንዴት ያስተምሩት እንደነበር ከተረዳን አሁን ካለው የትምህርት ይዞ ታችን ጋር በማነፃፀር ልንጠቀምበት እንችላለን ። በዚህም ሁኔታ ታላቅነታችን፣ ጥንታዊነታችን ፣ እንዴትስ ያለ የትምህርት አሰጣጥ እንደነበረን ልንረዳና የተሻ ለውን መንገድ በመያዝ ወደፊት ልንጠቀምበት እንችላለን ።

እውነት ነው በዚህ አርእስት ከገለጥኳቸው የትምህርት ዓይነት ውስጥ ይበ ልጠው ነበር በማለት ፣ የሚተርክለት እንጅ ፣ ነው ፣ በማለት የሚሰጠው አስረጅ በመጠኑ ነው ።

የቀረው ቀርቶ አሁን እንኳን በቅርቡ ለጠያቂ መልስ ፣ የማይገኝለት መሆኑ የታወቀ ነው ፣ ይሁን እንጅ በታሪካዊ መንገድ ለመጠቀም ከፈለግን በነበር መል ክም ቢሆን ልናጠናው ይገባናል ።

ይኸንም ጽሑፍ ሳዘጋጅ ጥንታዊ ትምህርታችን ምን ዓይነት እንደነበር ፣ በእንዴት ያለ መንገድ ይማሩት ያስተምሩት እንደነበር ፣ ለማስረዳት ስፈልግ በት ምህርቱ ጥንታዊ መልክና በመሰል ሁኔታው ስለከፈልኩት ፣ ራሱን የቻለው ብቻ ፤፩ ክፍል ሆኖ ይገኛል ።

እያንዳንዱ የትምህርት ክፍል የተለየና ብዙ መልክ ስላለው ከፍ ያለ ጥና ትን የሚጠይቅና ፩ኛው ብቻ እንኳን በሚገባ ቢሠራ ይኸን ያህል መጽሐፍ የሚወጣው መሆኑ የተመሰከረለት እውነት ነው ፣ ይሁን እንጅ ፣ ፩ኛውን ክፍል ከፍ ፣ ሌላውን ደግሞ ዝቅ በማድረግ ሁሉንም በአስተዋጽኦ በመጥቀስ በዚህ አነስ ተኛ መጽሐፍ አጠቃልሎ አውጥቼዋለሁ ።

በያንዳንዱ ሞያ ችሎታ ያላቸው ሊቃውንት ለዚያው ለያዙት ሞያ ዋጋ ሰጥ ተው ቢጽፉት ፣ አሁንም ከፍ ያለና የተጠናቀቀ ውጤትን እንደሚያቀርቡልን የታ ወቀ ነው ፣ ይሁን እንጅ በዚህ በሀገራችን ሞያ የሠለጠኑ አባቶች በቅጥር ብዙ ዎች ሲሆኑ እነርሱም የቃል ጥናት እንጅ በጽሑፍ የማቀናበር ልምድ ከጥንት ጀምሮ ስላልቆደቸው በልባቸው ያለውን በጽሑፍ ሊያሠፍሩት አልቻሉም ።

አሁን ግን ይኸን የመሰለውን ጽሑፍ በመመልከት ፣ ለካስ ይኸም አለ በማ ለት መንፈሳዊ ቅንዓት አድርገዋቸው ፣ በዚህም መንፈስ ተነሣሥተው አስፋፍ ተው እንዲጽፉ ፣ በር ለመክፈት ያህል ይኸን ጽሑፍ አበረከታለሁ ።

እንዲሁም የትምህርታችን ዘዴ ያልገባቸው ወገኖች በመንቀፍ ብቻ ስለሚ

ገኙ፤ ጥንታዊ የትምህርት አሰጣጡ ሁኔታ በምን መልክ እንደነበር ለመገመትና ለመቀበል እንዲችሉ ነው።

ማንኛውንም ነገር ለመውደድም ሆነ ለመጥላት፤ ነገሩን አስቀድሞ ከሥሩ ከመሠረቱ ማወቅ ያስፈልጋል፤ እንዲሁ መጥላት፤ እንዲሁም መውደድ ተገቢ አይደለም፤ ስለዚህ ጥንታዊ ሞያችን ምን ያህል ክብር አንድም ደረጃ እንደነበረው በዚህ መልክ ዐውቆ ሊወዱትና ሊያጠኑት ያስፈልጋል፤ የሚርቁትና የሚጠሉት ቢኖሩም ከዚህ የተነሳ መሆን አለበት፤ ደገና አድርጎ ቀምሶ ጣዕሙንም ዐውቆ መቅረብም መራቅም የዐዋቂዎች ፈንታ ነው።

ይኸንም የምንልበት ምክንያት የአሁኑ ወጣት እኛ ኢትዮጵያውያን ሁሉ አዲስ ትውልድ እንደሆንን፤ እንዴት እንደኖርን ያላወቀና ሥነ ሥርዓት የሌለን፤ የትምህርትም ሥነ ሥርዓት አሁን የተጀመረ እየመሰላቸው ሞያችንን ንቀው አቅለው የሚመለከቱት፤ እንዲሁ የሚያነቡት አንድም የሚረዱበት ባለመኖሩ እንደሆነ የተመሰከረለት እውነት ነው።

በዚህ መልክና ይኸን በመሰለ መንገድ ቢዘጋጅ ግን የኛው ትውልድ ቀርቶ ሌላው ነገድ እንደሚያጠናው የተረጋገጠ ነው።

ስለዚህ ሁላችንን ወደጥናት የምትመራ ይኸችን ጽሑፍ ለተመራማሪዎችና ለደቀ መዛሙርት ሳበረክት በዚህ መነሻነት ሌላውንም ጠለቅ ብለን እንድንመራመር በማስገንዘብ ነው።

ደ ራ ሲ ወ

ክፍል ፩ ።

ፊደል ከነገዙ

ምዕራፍ ፩ ።

የፊደል ትምህርት ።

፩ኛ የፊደል የትመጣ ።

ስለፊደላችን የትመጣና ብሂል በየጊዜው ብዙ ሐተታ ይሰጥበታል ፣ ይኸውም ፊደል ማለት ጽሑፍ ማለት ነው ፣ ብለው «ፊደል» ጻፈ ካለው ከግዕዝ ቋንቋ የሚያወጡ አሉ ።

እንደ ቤተ ክርስቲያናችን ትምህርት የሆነ እንደሆነ ደግሞ የፊደል ስልት አንድም አቅድ ተጀመረ የሚባለው በሄናስ ዘመን ነው ። ነቢዩ እግዚአብሔርን በማገልገል የታወቀ ደግ ስለነበር ፣ ለደግነቱ መታወቂያ ይሆነው ዘንድ በቅዱስ እግዚአብሔር ፈቃድ የሕግ መሣሪያ የሚሆነው ፊደል በጸፍጻፈ ሰማይ ተገልጦ ታይቶታል ፤ ስለዚህ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ፊደልን ለሥነ ጽሑፍ በር መክፈቻ በማድረግ ተጠቅሞበታል ፣ ስሙንም ጽሑፍ ለማለት ፊደል ብሎታል ። ይኸስ እውነቱ ምን ያህል ያገለግላል ?

በዚያን ጊዜም በጸፍጻፈ ሰማይ ታየ የሚባለው ፊደል የአብራይስጡ ፊደል እኛ አሁን አሌፋት እያልን የምንጠራው ነው ።

ስለዚህም ይኸ ፊደል ከፊደልነት ጥቅሙ ጋር እንደ ኅቡዕ ስም ይገመታል ፤ ይኸም ታሪክ ይኸም የስም አጠራር ቅሉ በኛ ቋንቋ እንጅ በሌሎች አይደለም ፤ ስለዚህ እኛ የሥነ ጽሑፋችን በር መክፈቻ የአሌፋቶችን ስም ፊደል ብለንዋል ።

እንዲሁም ከዚያን ጊዜ አያይዞ ማንኛውም ነገር መጻፍ ፣ ለመጪውም ትውልድ መተላለፍ ስለነበረበት ራሱ ፊደሉ የሥነ ጽሑፍ መጀመሪያ ስለሆነ ጽሑፍ ለማለት ፊደል ተብሏል ።

አንዳንድ ሊቃውንት ግን ፊደል ማለት ፍጡር አንድም መፍጠሪያ ማለት ነው ብለው ይናገራሉ ፤ ቃሉም የወጣው ፊደል (አጥብቆ) ፈጠረ ብለው ነው፤ ይኸንም ከግዕዝ ቋንቋ እንደወጣ አድርገው ይናገራሉ ። ለአስረጅም ያህል ዛሬ በአማራኛችን አንድ ሰው ባልሠራው ነገር ሲከሰስ ሲወቀስ እንዲያው ነገሩን ፈድሎብኝ ነው እንጂ እኔ ሠርቼው አይደለም ይላል ፤ ትርጉሙም እንዲያው ጥፎብኝ አንድም ለጥፎብኝ ነው እንጂ እኔ ሠርቼው አይደለም እንደማለት ነው ። ይሁን እንጅ የሁለቱም ቃላት ትርጉማቸው አንድ ዓይነት ነው ፤ ምክንያቱም ለክፉም ሆነ ለደግ ነገር መፍጠሪያው መጣፈያው ፊደል ስለሆነ ፤ ጻፈብኝ ፤ ለጠፈብኝ ፤ ፈጠረብኝ ፤ ብሎ ይናገራልና ።

በደገናውም ነገር ቢሆን ካለፈደል ሊነገር ስለማይቻል ጸፈብኝ በማለት ፈንታ ጸፈልኝ ሊል ይቻላል፤ ማለት ለክፉ ብቻ ሳይሆን ለደግም ነገር ሊሆን ይችላል ።

ስለዚህም አባቶች ሲመሰሉ፤ «ዘእንበለ ፊደል አይትነገር ወንጌል» ይላሉ፤ ማለት ወንጌል ሳይቀር የምትጸፈው የምትተረገሙ በፊደል አማካይነት ነው። ከዚህ ሌላ ስለ ፊደል የሚሰጠውን ሐተታ በመጠኑ እንደሚከተለው እንገልጻለን።

፩— ፊደል ማለት መጽሔት አእምሮ ማለት ነው፤

ምክንያቱም ያለ ፊደል ምንም አይታወቅምና፤

የአእምሮ መገመቻ የምሥጢር መመልከቻ ማለት ነው።

፪— ፊደል ማለት ነቅዓ ጥበብ ማለት ነው፤ ምክንያቱም የጥበብ ሁሉ

ምንጭ መገኛ ፊደል ናትና፤

፫— ፊደል ማለት መራሔ ዕውር ማለት ነው፤ ምክንያቱም የሰውን ልጅ

ሁሉ ከድንቁርና አውጥቶ ወደብርሃን ይመራልና።

፬— ፊደል ማለት ጸያሔ ፍኖት ማለት ነው፤ ምክንያቱም ድንቁርናን ጠርጎ

አጽድቶ ከፍጹም ዕውቀት ያደርሳልና፤

፭— ፊደል ማለት ርእሰ መጻሕፍት ማለት ነው፤ ምክንያቱም የመጻሕፍት

ሁሉ ራስ አናት ፊደል ናትና።

ያለ ፊደል ማንኛውም መጽሐፍ ሊነገር አይቻልም፤ «ኢተወልደ መጽሐፍ ዘእንበሌሁ ለፊደል» ይላልና። ሌላም ይኸን የመሰለ ልዩ ልዩ ሐተታ ይሰጣል፤ ይሁን እንጂ በሌሎች ቋንቋዎች ሁሉ ፊደል የሚጠራው በዚያው በፊደሉ መጀመሪያ ነው፤ ለምሳሌ ፊደሉ ኤ ቢ ሲ ዲ፤ አንድም አሌፍ ቤት፤ አንድም፤ አልፋ ቤታ ያለ እንደሆነ ስሙም በየቋንቋው ሁሉ እንዲሁ ነው ግን በኛ ቋንቋ ፊደሉ ሲጀመር ሀ ለ ሐ መ፤ በማለት ሲሆን ስሙም እንደዚያው ሀ ለ ሐ መ በመሆን ፈንታ ፊደል ይባላል።

የግዕዝ ቋንቋ ከሴማውያን ቋንቋዎች ሁሉ ፩ኛው ያውም ጥንታዊው ስለሆነ ጥሩ የሆነ ቃል ከነፍቹ ይዞልን ይገኛል፤ ስለዚህም በእርግጥም ፊደል የሥነ ጽሑፍ ሁሉ እናት አንድም መገኛ መፍጠሪያ ስለሆነ ራሱን ጽሑፍ በማለት ፊደል ብለውታል።

ሆኖም ጽሑፍ የማለትን ትርጉም ይያዝ እንጂ ፊደል እያልን በጠራን ቊጥር ራሱን ፊደሉን ብቻ መጥራታችን እንደሆነ ያለ ትርጉም የታወቀ ነው።

፪ኛ የፊደል ቊጥር ።

ከሴማውያን ቋንቋዎች እንዲሁም ከአውሮፓውያን ፊደሎች ይልቅ፤ የኛ ፊደሎች ብዙ ቊጥር የተለየም ድምፅ እንዳላቸው አድርገው የሚናገሩ ወይም የሚገምቱ ብዙ ናቸው፤ እንዲያውም የሚገምቱ ብቻ ሳይሆኑ የሚጽፉ ብዙ ናቸው።

ስለዚህም የፊደሉን ቁጥር፤ ፪፻፴፩ አድርገው ይጽፋሉ፤ በአንድ በኩል ደግሞ እንደጀግሪ ሁነው ሲመለከቱት አሁንም በእውነት ፊደላችን የበዛ ይኸንም ያህል ቁጥር ያለው ያስመስላል፤ ምክንያቱም ከሀ — ፐ ያለውን የግዕዝንም የአግርኛውንም ፊደል በቁጥር ፴፫ የሆነውን በ፯ ድምፅ ሰጪ ሲያበዙት ፪፻፴፩ (ሁለት መቶ ሠላሳ አንድ) ቁጥር ይመጣል ።

ነገር ግን በልከኛው አቁጣጠር የመጣን እንደሆነ አንድም እንደ ነርሱ መን ገድ የሒድን እንደሆነ ፊደላችን ፳፯ ቁጥር ብቻ ያለው ሆኖ ይገኛል፤ ይኸውም እርግጠኛ የሆነውን የግዕዝ ፊደላችን ብቻ የቁጠርነ እንደሆነ ነው ። ይኸን ደግሞ በ፯ ያበዙት እንደሆነ ፩፻፹፪ ይሆናል፤ ሌሎችን የግዕዝን ዲቃሎች ፩ ጊዜ ፬ = ፩ ይሆናል፤ ከ፻፹፪ ፣ ላይ ፳፤ የደመሩ እንደሆነ ፪፻፪ ይሆናል (ሁለት መቶ ሁለት) ።

ነገር ግን ይኸ ሁሉ ድምፅ ሰጪ ይባላል እንጅ ፊደል አይባልም፤ ተግራውም ፊደሉን ብቻ ያለ ድምፅ ሰጪ ሀ ለ ሐ መ፤ እያለ ሊያጠናው ይችላል፤ ነገር ግን በኋላ እንደ ሌሎቹ ቋንቋዎች በንባብ ጊዜ እንዳይቸገር በማለት ድምፅ ሰጪ ዎቹን አብሮ በፊደል መልክ፤ አንድም ከፊደሉ ጋር ሊግራቸው ግድ ይሆናል ።

ይኸም ቢሆን የግዕዝን ፊደል ብቻ የያዘ እንደሆነ ነው እንጅ በየጊዜው የተጨመሩትን የዓረብኛ፤ አንድም የአግርኛ ፊደሎች የተባሉትን፤ አንድም የነርሱን ዲቃላዎች ሁሉ አይዘም ።

የግዕዝ ፊደል የሚባለው ጥንታውያን መጻሕፍቶቻችን ሁሉ የተጻፉበት ብዙ ድርሰቶች የተደረሱበት ፊደል ነው ።

አንዳንድ የውጭ ሊቃውንት ይኸንኑ ፊደል ብቻ ጽፈው የግዕዝ አንድም የኢትዮጵያ ፊደል ይሉታል፤ ፪ኛውን ግን የዓረብኛ አንድም የአግርኛ ፊደል በማለት ስም ይሰጡታል ።

ይኸም ሲሆን ፊደላችን በሁለት ክፍል ይከፈላል ማለት ነው፤ ፩ኛው የኢትዮጵያ አንድም የግዕዝ ፊደል የተባለው ሲሆን እርሱም የሚከተለው ዓይነት ነው ።

ሀ	ሁ	ሂ	ሃ	ሄ	ሀ	ሆ
ለ	ሉ	ሊ	ላ	ሌ	ል	ሎ
ሐ	ሐ	ሐ	ሐ	ሐ	ሐ	ሆ
መ	መ	ሚ	ማ	ሚ	ም	ሞ
ሠ	ሠ	ሢ	ሣ	ሢ	ሥ	ሦ
ረ	ሩ	ሪ	ራ	ሪ	ር	ሮ
ሰ	ሱ	ሲ	ሳ	ሴ	ሰ	ሶ
ቀ	ቁ	ቂ	ቃ	ቄ	ቅ	ቆ
በ	ቡ	ቢ	ባ	ቤ	ብ	ቦ
ተ	ቱ	ቲ	ታ	ቲ	ት	ቶ

ሳ	ተ	ሂ	ኃ	ኄ	ሳ	ኖ
ነ	ኑ	ኒ	ና	ኔ	ን	ና
አ	ኡ	ኢ	አ	ኤ	እ	አ
ከ	ኩ	ኪ	ካ	ኬ	ክ	ኮ
ወ	ዉ	ዊ	ዋ	ዌ	ወ	ዎ
ዐ	ዑ	ዒ	ዓ	ዔ	ዐ	ዖ
ዘ	ዙ	ዚ	ዛ	ዜ	ዘ	ዞ
የ	ዮ	ዬ	ያ	ዬ	ይ	ዮ
ደ	ዱ	ዲ	ዳ	ዴ	ድ	ዶ
ገ	ጉ	ጊ	ጋ	ጌ	ግ	ጎ
ጠ	ጡ	ጢ	ጣ	ጤ	ጥ	ጠ
ጸ	ጹ	ጺ	ጻ	ጼ	ጽ	ጸ
ጸ	ጹ	ጺ	ጻ	ጼ	ጽ	ጸ
ፀ	ፁ	፲	፱	፺	ፅ	ፆ
ፈ	ፉ	ፊ	ፋ	ፈ	ፍ	ፎ
ፕ	ፑ	ፒ	ፓ	ፔ	ፕ	ፖ

የኢትዮጵያ አንድም የግዕዝ ፊደል የተባለበት ምክንያት ከነዚህ ውጭ የሆነ የአግርኛ አንድም፤ የዓረብኛ ፊደል አንድስ እንኳን በግዕዝ ቋንቋ በግዕዝም ሥነ ጽሑፍ ውስጥ ገብቶ የማይገኝ ነው። ከጥንት ጀምሮ እስከ 18ኛው መቶ ዘመን በዚህ መልክ በነዚህም ፊደሎች ብቻ ሲሠራ ቆይቷል፤ እየዋለ እያደረገ ግን የአግርኛ ቋንቋ ሲነግሥ የአግርኛም ፊደል ሊፈጠር ቻለ። የሆነው ሁኖ ከነዚህ ብዙዎች ፊደሎች ውስጥ ድምፃቸው ሲማውያን ከተባሉት በተለይም በዓረብ ስለሚገኙ ዓረቢ ወይም ዓረብኛ የሚል ስም ተሰጥቷቸው ይገኛሉ፤ ይሁን እንጂ ወደ አግርኛችን ቋንቋ መቼ እንደገቡ እንዴትም እንደገቡ ሳይታወቁ ይኖራሉ፤ ዛሬ ግን የኢትዮጵያ ፊደሎች ሥር በቀል መሰለው ጥንታዊ መልክን ይዘው ይገኛሉ፤ ወጣቶችም እንደ ኢትዮጵያ ፊደል አድርገው ይማሯቸዋል።

የግዕዝ ፊደል ዲቃሎች ።

ከላይ ከቁጠርናቸው ፊደሎች የተለዩ አንድም የተደቀሉ ፊደሎች አንድም ብትን ፊደሎች የተባሉ አሉ፤ እነርሱም ከዚህ ከናቱ ፊደል ስለተወለዱና ግዕዝነት ስላላቸው የግዕዝ ፊደል ይባላሉ፤ ነገር ግን በደንበኛው መንገድ ስለማይሔዱ ደግሞ ዲቃሎች ይባላሉ፤ እየራስም በግዕዙ ሥነ ጽሑፎች በብዛት የሚገቡ ሲሆኑ በአግርኛ ግን አብዛኞቹ ጨርሶ የማያስፈልጉ ሁነው ተገኝተዋል፤ ለመኪና ጽሑፍም በማስ ቸገራቸው ብዙዎቹ ከቦታቸው ወጥተው ይገኛሉ፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው።

ግዕዝ	ሣድስ ፤	ሣልስ ፤	ራብዕ ፤	ሐምስ ፤
ከ	ኸ	ከ	ኳ	ኴ
ገ	ገ	ገ	ገ	ገ
ቂ	ቁ	ቁ	ቁ	ቁ
ገ	ገ	ገ	ገ	ገ

፫ኛ የፊደል መለወጥ ።

የኛ ፊደል ምን ጊዜም ቢሆን ጥንትነቱን ሳይለቅ ከሌላም ፊደል ሳይዋሰን ጥቂት በጥቂት ለውጥ እያደረገ የመጣ ነው። ምናልባት በግሪክ የሥልጣኔ ዘመን ኢትዮጵያ ከፍ ያለ ግንኙነት ስለነበራት፤ በዚያን ጊዜም የኛ ፊደል ስለተሻሻለ ከግሪክ የመጣ ነው ይባላል። ምናልባት ከቀኝ ወደግራ ማንበቡ ሌላም ይኸን የመሰለ ለውጥ በዚያን ጊዜ ተደርጎ እንደሆነ እንጂ የግሪክኛው ፊደል ከኛ ጋር ምንም ግንኙነት የለውም፤ ሆኖም ይነሱ እንጅ አንዳንድ ፊደሎች ከግሪክ መጡ ለማለት ይቻላል ይሆናል።

ለምሳሌ ለ በኛ ለ ፀ በኛ ፀ የተባለው ፊደል ሲሆን፤ ድምፁም መልኩም ከግሪክኛው ጋር ይመሳሰላል። ይሁን እንጅ ከጥንት ከሳቢያቲክ የመጣ እንደ ሆነ የታወቀ ነው። ሌላ ግን መልኩ መስሎ ድምፁ ልዩ የሆነ ቀ በነርሱ ፈ የሚሉት በኛ ግን ቀ የሚባለው ፊደል ነው። ከሁሉም ይልቅ እንዳለ ግሪክኛው የገባ በአኃዛችን አጻጻፍ ብቻ ነው፤ ለምሳሌ ።

ግሪክ ፤	ግዕዝ ፤	ግሪክ ፤	ግዕዝ ፤
α	ዕ	ζ	ጌ
β	ቂ	ς	ጊ
γ	ገ	η	ከ
Δ	ዐ	θ	ሀ
Ε	ኂ	ι	ደ

አኃዛችን በኛም በጥንት ጽሑፋችን ዕዝልና ቅጥል ሳይኖርበት በዚህ መልክ ይጻፍበት እንደነበር የጥንት መጽሐፎቻችን ይመሰክራሉ። አሁን ግን ዕዝልና ቅጥል ስላደረግንበት የኛ የግላችን አኃዝ አስመስለን ይዘነዋል። ለምሳሌ ፩፣ ፪፣ ፫፣ ፬፣ ፭፣ ፮፣ ፯፣ ፰፣ ፱፣ ፲፣ ሲል ዕዝል ስላለበት ብቻ ከግሪክኛው ልዩ ይመስላል።

ከጥንት ፊደላችን ላይ በአጣጣል ቅጥሉንም ለመለዋወጥ በየጊዜው እስካሁንም ድረስ ቢሆን መሻሻሉ አልቀረም፤ የየጊዜውም ለውጥ በፊደሉ ሁሉ ይገኛል፤ የጥ

ንቱንና የመካከለኛውን ዘመን ጽሑፍ ሲመለከቱት ብዙ ልዩነት ይገኝበታል፤ የሁሉም እንኳን ቢቀር የአንዱን ፊደል ለውጥ ለምሳሌ እገልጣለሁ፤ ለ የአሁኑ አጻጻፍ ሲሆን፤ ለ የጥንቱ አጻጻፍ፤ ለ በጣም ቀደም ያለ አጻጻፍ ነው። ለምሳሌ ያህል በለብቻ ፊደል ገለጥን እንጅ በያንዳንዱ ፊደል ላይ በዚህ መልክ ብዙ ለውጥ መደረጉን መጻሕፍትን አገናኝተው ሲያነጋግሯቸው ይመሰክራሉ።

ሆኖም የቀረው የኛ ፊደል ከውጭ ፊደል ተወሰደ ከሚለው ይልቅ ከኛ ፊደል ላይ ሌሎች እንደወሰዱ አንድም በኛ ፊደሎች መልክ አሻሻሉ ተብሎ ይነገራል፤ ለምሳሌ የአርመን ፊደሎች በ፩ኛው መቶ ደመዳደር ከግዕዝ የተወሰዱ መሆናቸውን የሌኒን ግራድ ዩኒቨርሲቲ ፕሮፌሰር ድሚትሪ አሌክሲቪች አልዶሮገ የተባለው ሊቅ ሰፋ አድርጎ ገልጧል። ከአርመን ፊደል ውስጥ በድምፅ የሚመስሉ እንኳን ባይኖሩ በመልክ የሚመሳሰሉ ብዙ ፊደሎች ይገኛሉ።

፬ኛ የአማርኛ ፊደል ።

የአማርኛ አንድም የዓረብኛ ፊደል የሚባሉ ከግዕዝ የተለዩ ፊደሎች ናቸው፤ እነዚህም የአማርኛ ፊደሎች የተባሉበት ምክንያት በግዕዝ መጻሕፍት የማይገኙና በጥንታዊ አነጋገርም የማይገቡ ስለነበርና በኋላ ዘመን የገቡ ስለሆነ ነው።

አሁንም ቢሆን በጥንት ፊደል ሲያስተምሩ እነዚህን አይጨምሩም፤ ይሁን እንጅ በአማርኛ ሥነ ጽሑፍ በጣም ስላስፈለጉ ወጣቶች ማጥናት ግድ ይሆንባቸዋል።

እነርሱም ድምፅ ሰጪአቸው ሳይጨመር በቀላጥር ጂ ናቸው፤ ነገር ግን እንደሌላው ግዕዝ ፊደል ድምፅ ሰጪ አላቸው።

እነርሱም የሚከተሉት ናቸው።

ሸ	ሹ	ሺ	ሻ	ሼ	ሽ	ሾ
ቸ	ቹ	ቺ	ቻ	ቼ	ች	ቾ
ኘ	ኙ	ኸ	ኹ	ኺ	ኻ	ኼ
ኸ	ኹ	ኺ	ኻ	ኼ	ኽ	ኾ
ጀ	ጁ	ጂ	ጃ	ጄ	ጅ	ጆ
ጨ	ጩ	ጪ	ጫ	ጬ	ጭ	ጮ

ከነዚህ ሌላ በየጊዜው የተፈጠሩ ልዩ ልዩ ድምፅን የሚሰጡ አማርኛችን አንድም ጊዜያችን የፈጠራቸው ፊደሎች ይገኛሉ፤ ግን ሙሉ ፊደል ሙሉም ድምፅ አንድም ስም የሌላቸው ቁናጽል ፊደሎች ሆነው ይገኛሉ። አባቶች ከጊዜ ወደጊዜ በማሳጠር የሚጠቀሙበት ለመሻሻል ተብሎ የተደረገም ዘዴ ሳይ

ሆን አይቀርም ። ስለዚህ አልፈው አልፈው የሚገቡ ፊደሎች ይገኛሉ፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

የአማርኛ ፊደል ዲቃሎች ።

አማርኛ ራሱን የቻለ ቋንቋ ሲሆን፤ በዘመን ብዛት በድምፅ መስጠት ታስቦም ሳይታሰብም የገቡ ፊደሎች አሉ፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

ሷ	ሟ	ሯ	ሰ	ሱ	ሲ	ሳ	ሴ	ስ	ሶ
፳	፳፩	፳፪	፳፫	፳፬	፳፭	፳፮	፳፯	፳፰	፳፱

እነርሱም በዐረፍተ ነገር ሲገቡ እንደሚከተለው ይሆናሉ ።

ልቧ ፣ ሆዷ ፣ ጧፍ ፣ ባሏ ፣ ሚች ፣ ዓይኗ ፣ ፏፏቴ ፣ ሸረ ፣ እጃ ፣ አግሯ ፣ ርቧ ፣ አባቷ እንዲህ እያለ የሚሄድ ሲሆን እነዚህ ፊደሎች በዐረፍተ ነገርም ሊገቡ የሚችሉት በሩቅ ሴት በዝርዝር ሲነገር ነው ።

እንዲሁም በተውላጠ ስም በቆሳቁስ ስም በመግባት ሊነገሩ ይቻላል ። ነገር ግን የዚህ ዐረፍተ ነገር አገባብ በጣም ያልተለመደ በብዙዎች ዘንድ እንግዳ የሆነ ነገር ነው።

ከላይ እንደገለጥነው በቅልጥፍና አንድም ለማሳጠር ተብሎ የገባ ይመስላል፤ ምክንያቱም ልብዋ በማለት ፈንታ ልቧ ፣ ባልዋ በማለት ፈንታ ባሏ ለማለት ለማሳጠር የገባ ነው ።

በአሁኑ ጊዜ ግን ምንም ዝርዝር ፊደል ባይኖራቸው የቁጠርናቸውና ሌሎችም እነርሱንም የመሰሉ ሁሉ በየመጽሐፉ ይገባሉ፤ በአዋጅም ከፊደል ጋር እየታተሙ መቅረብ ጀምረዋል ።

፭ኛ የፊደሎች ድምፅ ።

ፊደሎቻችን ቊጥራቸው ብዙ፤ ቅርጻቸውም ልዩ ልዩ ነው፤ እነዚህም ፊደላት ለብዙ ዘመናት ያህል እንደ መልካቸው እንደ ድምፃቸው አኳኋን ሲሠራባቸው እንደቆዩ፤ ሴማዊውንም ጠባይ ጠብቀው እንደኖሩ ታሪክ በሰፊው ይነግረናል፤ እየዋለ እያደረ ግን መልኩ ብዙ አይለውጥ እንጅ ድምፁ እንደጥንቱ የተጠበቀ አይመስልም፤

ምክንያቱም መልካቸው የተለያዩ ፊደሎች መኖራቸው ሲታወቅ ድምፃቸው አንድ ዓይነት ሆኖ ይገኛልና፤ በሌሎች ሴማውያን በሆኑ ቋንቋዎች ግን ተመሳሳይ ድምፅ ያላቸው ፊደሎች ለጊዜው መሰል ድምፅ ያላቸው ይመስሉ እንጅ በጉረር በትናጋ በምላስ በመነገር ከፍ ያለ ልዩነት እንዳለው በሰዋስዋቸው ይገልጻሉ ።

በአሁኑ ጊዜ ያለው ፊደላችን ልዩ መልክ እንዲሁም ልዩ ልዩ ስም ይኑረው እንጅ በአነጋገር ደረጃ በልሳን በትናጋ፤ በከንፈር ተከፍለው ሲረገጡ ይገኛሉ ። ብዙ ጊዜ እንደሚነገረው በመላ የግዕዝ ፊደላችን ጽጌቱ ብቻ ናቸው፤ እነዚህም ከላይ እንደገለጥነው በ፩ የድምፅ ደረጃ ይከፈላሉ ።

፩ኛ/ በጉረሮ ብቻ የሚነገሩ ፊደሎች አሉ ፤ እነርሱም ፩ ናቸው ፤ ዝርዝራቸው ሀ ፣ ሐ ፣ ኀ ፣ አ ፣ ዐ ።

፪ኛ/ በትናጋ ፣ ፬ ፣ ገ ፣ የ ፣ ከ ፣ ቀ ።

፫ኛ/ በምላስ ፩ ፣ ደ ፣ ለ ፣ ነ ፣ ጠ ፣ ተ ።

፬ኛ/ በከንፈር ፮ ፣ በ ፣ ወ ፣ መ ፣ ፈ ፣ ጳ ፣ ፕ ።

፭ኛ/ በጥርስ ፯ ፣ ዘ ፣ ሠ ፣ ሰ ፣ ጸ ፣ ፀ ፣ ረ ፣

ከዚህ ሌላ የአማርኛ ፊደሎች የሚባሉ ፯ ይገኛሉ ፤ እነርሱም መደበኛውን የግዕዝን ፊደል ድምፅ ተከትለው የሚሠሩ ስለሆኑ ሌላ ድምፅ አልሰጠውም ። የቀረው ቅርቶ ከግዕዙ እስከ ሳብዑ ያለው ሁሉ ትንሽ ለየት ያለ ድምፅ ያለው መስሎ ቢታይም ቅሉ መደቡን አይለቅም ።

በሌሎች ቋንቋዎች ዘንድ በትናጋ የሚነገሩ ፊደሎች የኛን የፊደል ድምፅ የመሰለ ክፍል አላቸው ፤ ይሁን እንጂ እንደ ቀ ያለው ድምፅ ያስቸግራቸዋል ፤ ግለት እንደ ከ የሚለውን ቀ እያሉ ያነቡታል ፤ እኛም ከ የሚለውን ቀ እያልን የተረገምነው ብዙ ነገር አለ ።

፮ኛ የፊደል ትርጉም ።

ሀ— ግዕዙን በግዕዝ መተርጎም ፣ ፊደላችን ራሱን የቻለ ትርጉም አለው ፤ ግን ይኸን ዓይነት ትርጉም የሚማሩት በዚህ በፊደል ትምህርት ጊዜ ሳይሆን በግዕዙ ትምህርት ጊዜ ነው ።

በሴማውያን ቋንቋዎች ሁሉ እያንዳንዱ ፊደል ትርጉም አለው ፤ ለሕፃናትም አብረው ወዲያውኑ ትርጉሙን ከቅርጹ ጋር ያስተምራሉ ።

እንደ ግዕዙ ትምህርታችን የሆነ እንደሆነ ግን በግዕዙ ፊደል ብቻ ከዚህ የሚከተለው ትርጉም አለው ።

- ሀ ፤ ብሂል ሀልዎቱ ለአብ እምቅድመ ዓለም ፤ የአብ አናፏሩ ከዓለም በፊት ነው ።
- ለ ፤ ብሂል ለብሰ ሥጋ እምድንግል ፤ ክርስቶስ ከድንግል ሥጋን ለበሰ ።
- ሐ ፤ ብሂል ሐመ ወሞተ ፤ ታመመና ሞተ ።
- መ ፤ ብሂል መንክር ግብሩ ለእግዚአብሔር ፤ የእግዚአብሔር ሥራው ድንቅ ነው ።
- ሠ ፤ ብሂል ሠረቀ በሥጋ ፤ በሥጋ ተገለጠ ።
- ረ ፤ ብሂል ረግዓት ምድር በቃሉ ፤ ምድር በቃሉ ረጋች ።
- ሰ ፤ ብሂል ሰብአ ኮነ እግዚአብሔር ፤ ጌታችን ሰው ሆነ ።
- ቀ ፤ ብሂል ቀዳሚሁ ቃል ፤ ቃል ፣ መጀመሪያ ነበር ።
- በ ፤ ብሂል በትሕትናሁ ወረደ ፤ ጌታችን በትሕትናው ወደኛ ወረደ ።
- ተ ፤ ብሂል ተሰብአ ወተሰገወ ፤ ጌታችን ሰው ሆነ ።
- ኃ ፤ ብሂል ኃያል እግዚአብሔር ፤ እግዚአብሔር ኃያል ነው ።

- ነ ፤ ብሂል ነሥአ ደዌነ ወጸረ ሕማመነ ፤ ጌታችን ደዌያችንን ወሰደ ።
- አ ፤ ብሂል አካተቶ ወእሴብሐ ለእግዚአብሔር ፤ ጌታን ፈጽሜ አመሰግነዋለሁ ።
- ከ ፤ ብሂል ከሃሊ እግዚአብሔር ፤ ጌታችን ቻይ ነው ።
- ወ ፤ ብሂል ወረደ እምሰማይ ፤ ጌታ ከሰማይ ወረደ ።
- ዐ ፤ ብሂል ዓርገ ሰማያተ ፤ ወደሰማይ ዐረገ ።
- ዘ ፤ ብሂል ዘወሎ ይእኅዝ እግዚአብሔር ፤ ጌታ ሁሉን የሚይዝ ።
- የ ፤ ብሂል የማነ እግዚአብሔር ገብረት ኃይለ ፤ የጌታ ቀኝ እጅ ኃይልን አደረገች ።
- ደ ፤ ብሂል ደመረ ሥጋን ምስለ መለኮቱ ፤ ጌታ ሥጋችንን ከመለኮቱ ጋር አንድ አደረገ።
- ገ ፤ ብሂል ገብረ ሰማያተ በጥበቡ ፤ ጌታ በጥበቡ ሰማዮችን ሠራ ።
- ጠ ፤ ብሂል ጠዐሙ ወታእምሩ ፤ ከመ ጌር እግዚአብሔር ፤ ጌታ ቸር እንደሆነ ቅመ ሱና ዕወቁ ።
- ጳ ፤ ብሂል ጳራቅሊጦስ መንፈስ ጽድቅ፤ጳራቅሊጦስ እውነተኛ መንፈስ ቅዱስ ነው።
- ጰ ፤ ብሂል ጰጋ ወክብር ተወህበ ለነ፤ ጰጋና ክብር ተሰጠን ።
- ፈ ፤ ብሂል ፈጠረ ሰማየ ወምድረ ፤ ጌታ ሰማይንና ምድርን ፈጠረ ።
- ፐ ፤ ብሂል ፓፓኤል ስሙ ለአምላክ ፤ ፓፓኤል ማለት የአምላክ ስም ነው ።

ለ| ፊደል በቀጥር መልክ ሆኖ ሲተረጎም ።

ሀ—	ማለት	፩ኛ	አንድ
ለ—	ማለት	፪ኛ	ሁለት
ሐ—	ማለት	፫ኛ	ሦስት
መ—	ማለት	፬ኛ	አራት

እንደዚህም እያለ እስከ ፐ ይደርሳል ። እንደ ምዕራፍ ሁኖ የዐረፍተ ነገር መክፈያ ፤ የኃይለ ቃል መጀመሪያ ሁኖ ሲገኝም ፊደል ያለ ጥርጥር ቀጥርን ያመ ለክታል ፤ በቀጥርም መልክ ይተረጎማል ፤ ይኸም ዓይነት አቁጣጠር ጥንታዊ ይሁን እንጅ አሁንም እንደቀጠለ ነው ።

ሐ. ፊደል በሌላ ቀጥር መልክ ሲተረጎም ።

ሀ—	ማለት	አንድ	፩ኛ/ ይሆናል
ሁ—	»	ሁለት	፪ኛ/
ሂ—	»	ሦስት	፫ኛ/
ሃ—	»	አራት	፬ኛ/
ሄ—	»	አምስት	፭ኛ/
ሀ—	»	ስድስት	፮ኛ/
ሆ—	»	ሰባት	፯ኛ/ ማለት ይሆናል ።

በዚህ መልክ እያንዳንዱ ፊደል ፤ እንዲሁ ሊሔድ ይችላል ፤ በዚህም መልክ ሊቁጠር ይችላል ፤ በዚህም መልክ ሊተረጎም ይችላል ።

በተለይም በ፪ቱ መልክ ለመተርጎም የሚያሻው በሐሳብ ፊደል በኩል የሔደ እንደሆነ ነው ፤ ሐሳብ ፊደሉን ለማወቅ የነዚህን የ፪ቱንም ትርጉም መንገድ ደገና አድርጎ ለይቶ ማወቅ ሊያስፈልግ ነው ።

ስለዚህ ይኸን ዓይነት ጠንቅቆ ለማወቅ የተለየ ዕድል የተሰጣቸው ሰፊ አእምሮ ያላቸው ብቻ ነበሩ። በአሁኑ ጊዜ ግን ፫ቱን፤ ሀ፤ሐ፤ግ በ፩ ቊጥር አናስገባም በማለት ሀ ለ መ እያሉ ይሄዳሉ፤ ሌላውንም እንደ ሠ፤ ሰ፤ አ፤ ዐ፤ ያሉትንም እየዘ ለሉ የሚሄዱ አሉ ። ይኸም ልብ ወለድ መንገድ ከጥንታዊ ትምህርት ፤ አንድም የትርጓሜ ፤ አንድም ፤ የቊጥር ስልት የሚያፈናቅል መሆኑን በመላ የግዕዝ ሰዎች ሊያውቁት ይችላሉ ።

፯ኛ ጥንታዊ የፊደል ቅጽ ።

ይኸች ፊደል የምትባለው መጽሐፍ ከሌሎች ኢትዮጵያውያን መጻሕፍት ቅጽ የተለየች እንደ ጥንታውያን ነቢያት ጽሑፍ ነበረች ፤ በሌላው ሀገር መጻሕፍት ሁሉ በኛም እንዲሁ ይጻፍ እንደነበር ያስገምታል ፤ ማለት ፈደላ የምትታጠፍና የምትዘረጋ ነበረች ፤ የፊደሏም ቁመት በግምት ፳፬ ባንቲም ያህል ስትሆን ከታች ወደላይ የምትጠቀለልና ከላይ ወደታች የምትዘረጋ ነበረች ፤ ጽሕፈቱም ዝርዝር የሆነ ፤ በአንድ ፤ ባላ በሆነ በአነስተኛ እንጨት ተንጠልጥላ የምትያዝ በአስፈላጊ ጊዜ የምትዘረጋ ነበረች ።

ቅጹም ለልጆች በሚመች አቅድ የተዘጋጀችና የተጻፈች ነበረች ። ሌላ የድግ ምት መጻሕፍት ግን ፤ በዚህ ዓይነት እስካሁን ይጻፍ ነበር ፤ ስለዚህም ይኸ ዓይነት አጻጻፍ ፊደል ይመስላል ይባላል ።

የፊደልም ዋጋ ቀለል ያለ ማንኛውም ሊያገኘው በሚችል አቅድ የተዘጋጀ ነበረ ፤ በክርታሱም ሆነ (አንድም) በእጁ ጽሕፈት ብዙ ዋጋ የማይከፈልበት ፤ እንዲሁ ደጋግ መምህራን ጽፈው ለተማሪዎች የሚሰጡት ስጦታ ነበር ፤ የማኅተም መኪና እስከመጣበት ፤ እስከኛ ዘመን ድረስ ፊደል በዚህ መልክ ሲሠራበት ቆይቷል።

፰ኛ የፊደል ሥርዓተ ትምህርት ።

ተማሪው ፊደሉን ከግዕዙ እስከ ሳብዑ ማለት ከሀ—ሆ ያለውን እያንዳንዱን ስም ከመልክ በመለየት ፊደልን ይቁጥራል ።

በዚህም መልክ ከሀ—ፐ ያለውን በዝርዝር ይቁጥራል ፤ ተማሪው ይኸን እየ መላለሰ ከቁጠረ በኋላ የፊደሉን ቅርጽ ከድምፅ ጋር በሚገባ ሲለይ ግዕዙን ብቻ ለብቻ ከሀ—ፐ ወደታች በመውረድ ካዕቡንም እንዲሁ ፤ ከሆ—ፐ ፤ ማልሱን

እንዲሁ፤ በዚያው መልክ ሌላውንም እስከ ሳብው ድረስ የያንዳንዱን ድምፅ በመጠበቅ ያጠናል፤ ይኸው ዓይነት ትምህርት የተለየ ዜማና የተለየ ድምፅ ያለው ነው።

የትምህርቱም አቅድ የተለየ ስም አለው፤ ይኸውም ቍጥር ይባላል፤ ትርጉሙም የየፊደሉን ስም ከመልክ በመለየት መቍጠር ማለት ነው። ተማሪውም ይኸን ዓይነት ትምህርት በሚገባ ሲጨርስ በሌላ ዜማ በሌላም ድምፅ ያንኑ ፊደል ከላይ በገለጥነው ዓይነት ይማረዋል።

ነገሩ እንደመቍጠር ሲሆን፤ ሁሉንም በየስሙ እየጠራ ሲናገር የትምህርቱ ስም ግን ግዕዝ ይባላል፤ ትርጓሜውም ፩ኛ/ ማለት ነው፤ ነገር ግን ቍጥር የተባለው ያልተቆጠረ ሆኖ ግዕዝ ፩ኛ/ የተባለ ይመስላል፤ ሆኖም ግዕዝ ተባለና፤ በግዕዝ ፊደል ይጀመር እንጅ ካዕቡንም ሣልሱንም እስከ ሳብው ድረስ በዚያው ግዕዝ በተባለው ድምፅ ይጨርሳል።

ስለዚህ ስሙም በዚሁ ይጠራል፤ በዚህም ሁኔታ ከላይ ወደታች ከታች ወደላይ ከቀኝ ወደግራ፤ በመስቀል ዓይነት ተምሮ የፊደልን ስምና መልክ ይለያል።

ምዕራፍ ፪ ።

አቡጊዳ ።

፩ኛ የአቡጊዳ ትርጉም ።

አቡጊዳ ማለት የጥንታዊ ፊደላችን ስም የሚያመለክት ወይም የያዘ ነው፤ ይኸውም አ፤ በ፤ ገ፤ ደ፤ የተባለበት በግዕዝ ድምፅና በግዕዝ ቅርፅ ብቻ የተዘጋጀ በዚህም መልክ የሚሄድና፤ ይኸንም በመሰለ መልክ ሌላው ሁሉ ይሔድ ስለ ነበረ ነው።

ይኸም ፊደል በግዕዝ ፊደል ብቻ በመሔድ ቋንቋው ሳይቀር ግዕዝ እንደተባለ ይነገራል፤ ይኸም ጥንታዊ ፊደላችን ከሴማውያን ጋር ግንኙነት ያለው ብዙ የተሠራበት ብዙም ድርሰት የተደረሰበት ፊደል ነበር፤ ለምሳሌ የሌሎች ሴማውያን ቋንቋዎች ፊደል፤ አሌፍ፤ ቤት፤ ጋሚል፤ እንደሚል የኛም እንዲህ እያለ ይሄ ዳል፤ በዚህም መሠረት ስሙም አቡጊዳ ተብሏል፤ ይኸ አቡጊዳ በግዕዝነቱ ብቻ እንደጥንቱ ሳይጠበቅ ስሙም ሳይጠራ የዛሬ ልጆች ፊደልን ከተማሩ በኋላ የሚማሩት አቡጊዳ እያሉ ስለሆነ ስሙም በዚያው ተጠርቷል። በዚህ ፊደል አንድም በዚህ ዓይነት ትምህርት በሀገራችን መጠቀሙ ከክርስትና ዘመን አንሥቶ ተቋርጧል ይባላል፤ ምክንያቱም በእርሱ እግር ሀ ለ ሐ መ እያለ የሚሔደው የዛሬው ዓይነት ፊደል አንድም መንገድ ስለገባበት ነው፤ ይኸውም አክሱማዊ ለውጥ የተባለው የተደረገበት ነው፤ አሁን ግን አቡጊዳ ከፊደሉ ጋር እየታተመ ስለሚወጣ እንደ ሁለተኛ መማሪያ፤ የፊደል መለያ ሁኖ ይገኛል። በአንዳንድ ጠቅ

www.ethiopianorthodox.org

ላይ ግዛቶች አሁንም ቢሆን ተማሪው ፊደል ከለየ ወደሌላ የመጽሐፍ ቅጥር በቀ ጥታ ያስገቡታል እንጅ ይኸን ደረጃ አይጠብቅም፤ ምክንያቱም፤ አቡጊዳ የሚባ ለው መጽሐፍ ስለማይገኝ ነው። እንዲያውም አቡጊዳ የተባለው ትምህርቱ ብቻ ሳይሆን ስሙም ሳይቀር እንግዳ ሳይሆንባቸው የማይቀሩ አሉ፤ አሁን ግን ከፊ ደሉ ጋር አብሮ ስለሚታተም ሁሉም በቀላሉ ሊያውቀው ችሏል።

አንዳንድ ሊቃውንት ደግሞ አቡጊዳ ጥንታዊ የፊደል መንገድ ሳይሆን የአ ዲሱ ፊደል የማስተማሪያ ዘዴ ሆኖ ለዚሁ አሁን ለአልነው ፊደል ማስተማሪያ ሁኖ እንደወጣ ይናገራሉ፤ በክርስትናም ጊዜ ተለወጠ የሚባለው ከሳቢያቲክ የፊ ደል ዓይነት ወደዛሬው ፊደል እንጅ ከአቡጊዳ ወደአሁኑ ፊደል አይደለም። የሆ ነው ሁኖ ከተራው መለያየት በቀር አቡጊዳ እያለ በሳቢያቲኩም በአክሱማ ዊውም አቅድ ከግዕዝ እስከ ሳብዑ ይዞ ይገኛል።

፪ኛ የአቡጊዳ ፊደል አቀማመጥ ።

አቡጊዳ የተባለችው ፊደል ለጀማሪዎች ሁሉ የፊደል መለያ ሁኖ የተዘጋ ጀች ስትሆን በመዘበራረቋ ደግሞ ልጆችን የምታስቸግር ሁኖ ተገኝታለች፤ ስለዚህ ህም «አቡጊዳ የተማሪዎች ዕዳ» ብለዋታል።

ይኸ አቡጊዳ የተባለው ፊደል ግን ጥንታዊ አቀማመጡ፤ አንድም መልኩ እንዴት እንደነበር ከሴማውያን ፊደሎች ጋር ምን ያህል ግንኙነት እንደነበረው እንዲሁም ከዕብራውያን ጋር የቀረው ቀርቶ ከጽርዕ ጋር ምን ያህል ይገናኝ እን ደነበር በኛም ቢሆን ጥንት እንዴት እንደምንማረው ለመግለጥ ያህል ከዚህ እን ደሚከተለው እናስቀምጣለን።

አ	ቡ	ጊ	ዳ	ሄ	ው	ዞ
በ	ጉ	ዲ	ሃ	ዌ	ዝ	ሆ
ገ	ዱ	ሂ	ዋ	ዜ	ሕ	ጠ
ደ	ሁ	ዊ	ዛ	ሔ	ጥ	ዮ
ሀ	ው	ዜ	ሐ	ጤ	ይ	ኮ
ወ	ዙ	ሐ	ጣ	ዩ	ክ	ሎ
ዘ	ሐ	ጢ	ያ	ኬ	ል	ሞ
ሐ	ጠ	ዩ	ካ	ሌ	ም	ና
ጠ	ዩ	ኪ	ላ	ሚ	ን	ሦ
የ	ኩ	ሊ	ማ	ኔ	ሥ	ዖ
ከ	ሉ	ሚ	ና	ህ	ዕ	ፎ
ለ	ሙ	ኔ	ሣ	ዓ	ፍ	ጸ
መ	ኑ	ሢ	ዓ	ፊ	ጽ	ቆ

ነ	ሠ	ዒ	ፋ	ዴ	ቅ	ሮ
ሠ	ዑ	ፊ	ጸ	ቄ	ር	ሶ
ዐ	ፉ	ጺ	ቃ	ሬ	ሰ	ቶ
ፈ	ዱ	ቂ	ራ	ሴ	ት	ፕ
ጸ	ቄ	ሪ	ሳ	ቲ	ን	ፆ
ቀ	ሩ	ሲ	ታ	ኄ	ፅ	ጸ
ረ	ሱ	ቲ	ኃ	ዩ	ጵ	ፉ
ሰ	ቱ	ኃ	ዓ	ዲ	ፕ	አ
ተ	ኑ	ዩ	ጳ	ፔ	እ	ቦ
ኅ	ቱ	ዲ	ፓ	ኤ	ብ	ጎ
ፀ	ዱ	ፒ	አ	ቤ	ግ	ዶ
ጳ	ፑ	ኢ	ባ	ጌ	ድ	ሆ
ፕ	ኡ	ቢ	ጋ	ዴ	ሀ	ዎ

ይኸ ፊደል የአቀማመጡ ተራ ከመፋለሱ በስተቀር በአሁኑ ጊዜ ከምንጠቀምበት ፊደል፤ በተለይም ከግዕዝ ፊደል ምንም ልዩነት የለውም፤ በቀጥር የሐድን እንደሆነ አንድ ሳይቀነስ ያንኑ ቀጥር ይሰጠናል ።

ማለት ጸ፯ ብቻ ሁኖ እናገኘዋለን፤ በድምፅ በኩል የሐድን እንደሆን እንደ ዚያው ፯ ድምፅ ሰጪዎች እንዳሉት ሁኖ እናገኘዋለን ።

፫ኛ የአቡጊዳ ሥርዓተ ትምህርት ።

ለአቡጊዳም እንደ አሁኑ ፊደል የቀጥር ትምህርት አለው፤ ማለት የፊደሎች ቅርጽ በተለያዩ ቦታ ሲገኙ ተማሪው እንዴት ሊለያቸው እንደሚችል ሆኖ የተዘጋጀ ስለሆነ፤ ተማሪው አንድ በአንድ ፊደሎችን እየቆጠረ ከላይ ወደታች ከታችም ወደላይ ከቀኝ ወደግራ ከግራም ወደቀኝ እያለ እየመላለሰ ይማራቸዋል ። በዚህም መልክ ከተማረ በኋላ ወደ ግዕዝ (ማጋዝ) ትምህርት ይገባል፤ የግዕዝም ትምህርት ትርጉም፤ ፩ኛ ማለት ሲሆን፤ ከዚህ ላይ ደግሞ ዜማ ያለው ንባብ እንደማለት ነው ።

የዜማውም ዓይነት ልክ እንደ ፊደሉ ትምህርት ነው፤ በዚህም ድምፅ ልክ እንደ ቀጥሩ ከቀኝ ወደ ግራ ከግራ ወደቀኝ ከላይ ወደታች ከታችም ወደላይ በማለት ድምፁንና መልኩን እስኪለየው ድረስ ይመላለሳል ።

ለማጋዝም እንዲመቸው ፪ቱን ፊደሎች ከአንድ ላይ እያገናኘ ያግዛል፤ እርሱም እንደሚከተለው ነው ።

በማጋዝ ጊዜ ፤ አቡ ፤ ጊዳ ፤ ሄው ፤ ዞሐ ፤ ኅጠ ፤ የከ ፤ ለመ ፤ ነሠ ፤ ዐፈ ፤ ጸፀ ፤ ቀረ ፤ ሰተ ፤ ጳ ፤ ፕ እያለ ነው ።

ከዚህም ውስጥ

- አ—በሎ ግዕዙን ።
- ቡ—በሎ ካዕቡን ።
- ጊ—በሎ ሣልሱን ።
- ዳ—በሎ ራብዑን ።
- ሄ—በሎ ሐምሱን ።
- ወ—በሎ ሳድሱን ።
- ዞ—በሎ ሳብዑን ያመለክታል ።

ስለዚህም ስሙ ሳይቀር አቡጊዳ ይባላል ። የቀሩት ፊደሎች ግን ይኸን ሁሉ አይጠብቁም ፤ በግዕዙ ብቻ ይዘልቃሉ ፤ ያለ ድምፅ ሰጪ አቡጊዳ ግዕዙ ብቻ ሲገኝ እንደሚከተለው ይሆናል ።

<u>ግዕዙ</u>	<u>ዕብራይስጡ</u>	<u>ግዕዙ</u>	<u>ዕብራይስጡ</u>
አ	አሌፍ	መ	መም
በ	ቤት	ነ	ኖን
ገ	ጋሜል	ሠ	ሳምኬት
ደ	ዳሌጥ	ዐ	ዔ
ሀ	ሄ	ፈ	ፊ
ወ	ዋው	ጸ	ጸዴ
ዘ	ዛይ	ፀ	ቆፍ
ሐ	ሔት	ቀ	ሬስ
		ረ	ሳን
ጠ	ጤት	ሰ	ታው
የ	ዮድ	ተ	ቀ
ከ	ካፍ	ጳ	
ለ	ላሜድ	ጥ	

ይኸ ከዚህ በላይ ያሳየነው ሠንጠረዥ ፤ ፊደላችን በተለይም አቡጊዳ ከዕብራይስጥ ጋር ያለውን ተመሳሳይነትና የቀጥተኛም ልክ የሚያመለክት ነው ። ግን በአሌፋቱ ፤ አንድም ፤ በዕብራይስጡ ብዙኃኑ ጎ ፤ ፀሐዩ ፀ ፤ ጳ እንዲሁም ጥ የሌለበት ስለሆነ ከዕብራይስጡ ይልቅ የኛ ፊደል የበዛ ነው ለማለት ይቻላል ።

ቀ	8	፰
በ	9	፱
ተ	10	፲

በዚህ መልክ ሊቀጥል ይችላል፤ ይሁን እንጅ ከ፲ በኋላ፤ ጽ ፴ ማ ያ እያለ ይሄዳል ፣ ይኸም ቢሆን ቅሉ አንዳንዶች የዚህን ጥቅም ባለማወቅ፤ ሀ-ለ-መ-እያሉ የሚደግመውን ፊደል እየተው ለመቀጠር ይፈቅዳሉ ፤ ይኸም ታላቅ ስሕተት ነው፤ ስምክንያቱም ፊደሎች ሁሉ ራሳቸውን የቻሉ መልክና ቀጥር አላቸውና ።

፫ኛ በአቡጊዳ ፊደል ሲቁጠር ።

አ	፩	1
በ	፪	2
ገ	፫	3
ደ	፬	4
ሀ	፭	5
ወ	፮	6
ዘ	፯	7
ሐ	፰	8
ጠ	፱	9
የ	፲	10
ከ	፳	20
ለ	፴	30
መ	፵	40
ነ	፶	50
ሠ	፷	60
ዐ	፸	70
ፈ	፹	80
ጸ	፺	90
ቀ	፻	100
ረ	፷፻	200
ሰ	፻፻	300
ተ	፳፻	400
ጎ	፴፻	500
ዐ	፷፻	600
ጳ	፺፻	700
ፕ	፳፻	800

እንዲሁም ራሱ ፊደሉ ከ፩ እስከ ፯ ድረስ ስለሆነ በቀጥታ መልክ እንደ ሚከተለው ያስተምሩታል ።

ሀ-ግዕዝ፣ ሁ-ካዕብ፣ ሠ-ሣልስ፣ ለ-ራብዕ፣ ለ-ሄ-ሐምስ፣ ሀ-ሳድስ፣ ሀ-ሳብዕ እያሉ የግዕዝ አቋጣጠርን በፊደል መጻፍን በአጎዝ መቀጠርን አብረው ይማሩ ያስተምሩም ነበር ።

እንዲሁም

አሐድ	አንድ	አንደኛ
ካዕብ	ሁለት	ሁለተኛ
ሣልስ	ሦስት	ሦስተኛ
ራብዕ	አራት	አራተኛ
ሐምስ	አምስት	አምስተኛ
ሳድስ	ስድስት	ስድስተኛ
ሳብዕ	ሰባት	ሰባተኛ
ሳምን	ስምንት	ስምንተኛ
ታስእ	ዘጠኝ	ዘጠነኛ
አሥር	አሥር	አሥረኛ እያሉ ያጠኑት ነበር ።

በተለይ ይኸ ዓይነት የአጎዝ መንገድ በሰፊው የሚጠናው በግዕዝ ትምህርት በተለይም በአገባብ ትምህርት ጊዜ ነው ።

(መጽሔቱን ተመልከት)

ምዕራፍ ፩ ።

ፊደል ሐዋርያና ገበተ ሐዋርያ ።

፩ኛ ታሪኩ ።

ፊደል ሐዋርያና ገበተ ሐዋርያ የተባሉት የትምህርት ዓይነቶች ከአቡጊዳ ቀጥለው የሚገኙ ሲሆኑ የመጠሪያ ስማቸው እንዲህ የተባለበት ምክንያት ምን እንደ ሆነ አይታወቅም ፤ በቤተ ክርስቲያን ግን የታወቀ ስማቸው ፤ መልእክተ የሐንስና ሌሎችም መልእክታት ናቸው ።

ተማሪው እነርሱን የዘር መለያ የገባብ መማሪያ አድርጎ ከፊደል ዓለም እንደወጣ የሚቆጥርባቸው የመማሪያ ዘዴዎች ናቸው ።

በዚህም መሠረት ዛሬም ቢሆን በሁሉም መልእክታት አይጠቀሙ እንጂ ፤ ፩ኛውን የቅዱስ የሐንስን መልእክት በተለይም መጀመሪያውን ምዕራፍ ከፊደል ልና ከአቡጊዳ ጋር አብረው አሳትመው ይማሩበታል ያስተምሩበታልም ።

ተማሪውም የቀለሞችን አቀማመጥ የሚለይበት አፋንም የሚከፍትበት ይኸ ዓይነት ትምህርት ነው። ምክንያቱም አቡጊዳ የተባለው ምንም የፊደሎቹ አቀማመጥ ለየት ብሎ ከፊደል የቀረውን ቅርጽ ለይቶ ማወቁ ወይም ማጣሪያ ቢሆንም፤ ተማሪው የሚቈጥረው አሁንም ፊደል እንደሆነና በፊደልም መልክ ነው።

ይኸ ፊደል ሐዋርያ አንድም ገበተ ሐዋርያ የተባለው ግን ራሱን የቻለ መጽሐፍ ስለሆነ ፊደሎችም ሌላ የአቀማመጥ ስልት ያላቸው በመሆኑ ተማሪው ጠንቅቆ አንድ በአንድ እንዲያጠናው አቀማመጣቸው ያስገድደዋል ።

ስለዚህም መልካቸውን ቅርጻቸውን በመለየት ጠንቅቆ ይቈጥራል፤ ያግዛል ውርድ ንባብም ያነባል፤ በጣም መለየቱ ሲታወቅ ደግሞ ቁም ንባብ ያስነብበዋል ።

፪ኛ በብዛት የሚጠቀሙበት አገሮች ።

በዚህ ዓይነት ትምህርት ከጥንት ጀምሮ ኢትዮጵያውያን ሁሉ ሲጠቀሙበት እንደኖሩ ይነገራል፤ እየዋለና እያደረገ ግን በትግሬና በሸዋ፤ እንዲሁም በስሜን ብቻ ይጠቀሙባቸው ነበር ።

እነርሱም ቢሆን በመጠኑ ነው እንጅ ለሁሉም የተዳረሰ አልነበረም ከዚያም በቀጥታ ወደ ልዩ ልዩ መጽሐፍ የሚሸጋገሩ ሁነዋል ።

በታሪክ መልክ ግን ሲቀርብ የትምህርቱ ዘዴ እንዲህ እንደነበር ለማወቅ ያስችላል፤ ግን እንኳን በጥንት ዘመን ዛሬም ቢሆን በሁሉም ቦታ የታወቀ አይደለም፤ ማለት፤ ፊደል ሐዋርያ ከፊደሉ ጋር አብራ በመታተሚያ ባይማሯትም ስሟን ያውቃሉ፤ ገበተ ሐዋርያ ግን እስካሁን ከነስሙ እንግዳ የሆነ ነገር ነው። እንዲያውም በአንዳንድ ቦታ ፊደል ሳይቀር ማግኘት ችግር እየሆነባቸው በፊደል ያልተማሩ የፊደልን አቀማመጥ እንኳን በደንቡ የማያውቁ፤ ግዕዙን ካዕቡን ሣልሱን ለይተው የማያውቁ ብዙዎች ናቸው ።

ምክንያቱም እንዲሁ ትምህርት ሲጀምሩ በደንበኛው ፊደል ሳይሆን ከማንኛውም መጽሐፍ በቀጥታ ገብተው ቍጥር ይጀምራሉ በዚያውም ንባቡን ጀምረው ይዘልቃሉና ።

ምዕራፍ ፮ ።

የጽሕፈት ትምህርት ።

ጽሕፈት ለኢትዮጵያውያን ከፍ ያለ ሞያ ትልቅም ቁም ነገር ስለነበር ተማሪው ፊደል እንደጀመረ ከፊደሉ ቍጥር ጋር ጽሕፈቱን አብሮ ያጠና ነበር፤ በዚህም ጊዜ ዳዊቱን እንደጨረሰ ከትምህርት ሲወጣ በጽሕፈት ሥራ ገብቶ ሲያገለግል ችግር አይገጥመውም ነበር ።

www.ethiopianorthodox.org

ከዚህም በቀር በቁም ጽሕፈት የሠለጠኑ እየሆኑና የዛሬውን ትውልድ ወደ አድናቆት የመለሱትን ታላላቅ መጻሕፍት በቁም ጽሕፈት እየጻፉ ያቆዩን በዚህ መልክ የተማሩ ሁሉ ነበሩ ። ብዙዎች መምህራን ከትምህርት ጋር ይኸንኑ አስገብተው ደረጃም ሰጥተው የፊደሎችን ቅርጽ በመጠበቅ ጽሕፈት ያስተምሩ ስለነበር ሁሉም ጸሐፊ ለመሆን በቃ ።

ማንኛውም ጸሐፊ ሊጠነቀቅላቸው የሚገቡ ግድፈተ ጸሐፊ ሁነው እንዲሁ ይገኙ በጥብቅ የሚያሳስቧቸው ነገሮች የሚከተሉት ነበሩ ።

፩ኛ የፊደልን አቀማመጥ በመጠበቅ ።

የቁም ጽሕፈት ሲማሩ የብርዑን አጣጣል ማሳመር ብቻ ሳይሆን አርእስትን ገዳግን ይጠነቀቃሉ፤ ለምሳሌ፤

፩- አርእስት የተባለው ነው፤ እርሱም የመጽሐፉ ራስ ያልተጻፈበት ቦታ ነው።

፪- ገዳግ የተባለው ነው፤ ይኸ ደግሞ በግርጌው ያለው ሲሆን ገዳግ ማለት ያልተጻፈበት የተተወ ማለት ነው ።

፫- ግሌት የተባለው ነው፤ ይኸውም ወደመጨረሻ ያለው ቦታ ነው ፤

፬- ሕላፍ የተባለው ነው፤ ይኸውም ወደጫፊ ያለው ቦታ አንዳንድ ጊዜ መመለስ እያቃቃቸው አልፈው ስለሚጽፉበት ሕላፍ ተብሏል ።

፭- ዓምድ የተባለው ነው፤ ይኸውም በሁለቱ ጽሑፎች መካከል የማይጻፍበት ቦታ ነው ። አሁን ግን ዓምድ የሚሉት በአንዳንድ ላይ ተለያይተው የሚገኙት የተጻፈባቸው ቦታዎች ናቸው፤ ግን ልክ አይደለም ።

፮- ወስፊው ያለፈበት ወይም መሥመሩ ነው፤ ይኸውም ሲራክ ይባላል፤

፯- ምስማክ፤ ይኸውም በመሥመርና በመሥመር መካከል ያለው ቦታ ፊደልን በመጠበቅ የሚጻፍበት ነው።

፰- ማገጸን የተባለው ነው፤ እርሱም በፊደሉ መካከል የሚገኘው ቦታ ነው፤ ለምሳሌ ዓ መ ቀ ይኸንም የመሳሰሉ ናቸው ።

፱- ሕጽን የተባለው ነው፤ እርሱም በፊደሉ መካከል የሚገኘው ክፍት ቦታ ነው፤ ለምሳሌ በ ለ ሰ እነርሱንም የመሳሰሉ ናቸው ።

፲- ሕጽንና ማገጸን በአንድ ላይ ሲገኙና ይኸንም የመሳሰሉ ሌሎች ይገኛሉ ።

እንዲሁም ፊደልን በመጠበቅ ሲጻፍ፤ ለምሳሌ፤ ሀ-ሃሌታው ሀ እና ሐመሩ ሐ እንዲሁም ብዙኃኑ ኃ፤ እንዳይጠፉ በማለት ለይቶ ጠንቅቆ ይጽፍ ነበር፤ እንዲሁም ንጉሡ ሠ እና እሳቱ ሰ፤ አልፋው አ እና ዓይኑ ዐ፤ ጸድቁ ጸ እና ፀሐዩ ፀ የዋሉበትን ወይም የሚሆኑበትንና እንደ ነርሱም ያሉትን አሻሚ ፊደሎችን ሁሉ በመጠበቅ በቁም ጽሕፈት መጻፍ ነበረበት ። ለምሳሌ ያህል እነዚህ ብቻ ተገኝተዋል።

ለሙ እንጅ እነዚህ ፊደሎች ፩ኛው ሊውልበት የሚገባው ከኋላው ማንኛው ፊደል ሲከተለው በፊቱም ማንኛው ፊደል ሲቀድመው እንደሆነ እያተቱ ስለሚያስተምሩ ተማሪው ጽሕፈቱን በሚገባ ይከታተል ነበር፤ በተለይም ከፊደሎች ውስጥ ግዕዙና ራብው ቅርፃቸው ልዩ ይሁን እንጅ በድምፅ ስለሚመሳሰሉ ለይቶ ለመጻፍ ያስቸግራሉ፤ ለምሳሌ ሀ እና ሃ፣ ሐ እና ሐ፣ ጎ እና ኃ፣ እንዲሁም አ እና ኣ፣ ዐ እና ዓ፣ እንዲሁም ካዕቡና ሳድሱ፤ በድምፅ አንድ መስለው በቅርጽ የተለያዩ ናቸው። በምሥጢሩም እንዲሁ የተለያዩ ናቸው። ሌላም ይኸን የመሰሉትን ያለቦታቸው እንዳይውሉ ማድረግ ቀዋሚ ትምህርት ነበር ለምሳሌ በሠ ፈንታ ሰ፣ በሃ ፈንታ ኃ፣ ሌላም ይኸን የመሰሉ ችግር እንዳያጋጥመው ጠንቅቆ ያጠናል፤ በዚህም መሠረት ይጽፋል።

ከዚህም በቀር ከመሥመር በላይ የሚውሉ ከመሥመር በታችም የሚወርዱ ፊደሎች ባይኖሩም እንኳ ሁሉም መሥመራቸውን ጠብቀው የሚሔዱ ቢሆኑም የያንዳንዳቸውን ቅርጽና አቀማመጥ ጠንቅቀው ይማሩ ነበር።

እንዲሁም ይኸን የመሰለውን ሁሉ በመጠበቅ እንከን ሳያገኝ የመጽሐፉ ውጤት እንዲያምር ያስተምራሉ።

፪ኛ የነጥቦችን አቀማመጥ በመጠበቅ ።

የነጥቦች አቀማመጥ ደንበኛውን ቦታ ሲይዝ ለሥነ ጽሑፍ መልክ ከመስጠቱ በላይ ለንባብም ይቀናል። ነጥቦች ከአይደለ ቦታ የዋሉ እንደሆነ ለትርጓሜ ያስቸግራሉ፤ የቀረው ቀርቶ ለንባብ እንኳን በጣም ያስቸግራሉ፤ ስለዚህ እንደ ግዕዙ ቋንቋ ትምህርት የሆነ እንደሆነ የነጥቦችም አቀማመጥ ብዙ ጥንቃቄ ሊደረግለት እንደሚገባ ያስተምራሉ። ይኸንም ለሚጠበቅ ከፍተኛ ግምት ይሰጠው ነበር፤ የነጥቦች አቀማመጥና ስማቸውም የሚከተሉት እንደሆኑ በቁም ጸሐፊዎች ዘንድ የታወቀ ነው።

ነጥብ () ነቁጥ (*) ነጠላ አንድም ንዑስ ሠረዝ (፣) ድርብ አንድም ዓቢይ ሠረዝ (፤) ሙሉ ነጥብ (=) ናቸው።

እንደ ጥያቄ ምልክት የሚሆነው ግን ራሱን የቻለ ምልክት እንደነበረን የታወቀ ነው፤ እርሱውም ኑ የተባለው ፊደል ነው፤ በርሱም ሲጠቀሙ እንዲህ ይላሉ «ሕያውኑ አቡክሙ» አባታችሁ ደኅና ነውን «ዘመኑ መልክኡ» ቅርጹ የማነው የሚል ነበር።

በአማርኛ ቋንቋ ግን በኑ ፈንታ ን የተባለው ፊደል ተተክቶ ይገኛል፤ ለምሳሌ፤ ምንህን ያምሃል፤ መጽሐፉ የማን ነው ይኸንንም በመሰለ መንገድ ይሄድ ነበር።

ሊቃውንቱም ይኸን ሁሉ በመለየት ያስተምሯቸው ነበር። መጻሕፍቱም በዚህ መልክ በብዛት ለመጻፍ ቻሉ፤ ዛሬ ግን ፩ኛ የፊደሉን መልክ በመለየት

ባለማስተማር፤ ፪ኛም የጽሕፈትን ሥልት በሚገባ ባለማስተማር እንኳን ተማሪው አስተማሪው የሚጽፈው ከፊደልም ከነጥብም ውስጥ ማንኛውም ባለመጠበቁ ለእንባቢ ችግርን ፈጥሮ ይገኛል ።

ይኸውም ሀብት በማለት ፈንታ ሐብት አንድም ጎብት ያለ እንደሆነ ለአዋቂ ሰው ማንበብ ያስቸግረዋል ፤ ምክንያቱም መጀመሪያውን ሀብት በማለት መጻፍ እንዳለበት ወይም እንደሚገባ አጥንቷልና ። ሁኖም አሁን ሁሉም በመልኩና በአገባቡ ባለመማሩ ብዙ ሰው እንዳገኘ ከመጻፉ የተነሣ እንዳገኘ ሊያነበው ችሏል ፤ ወቀሳም ከሰላም ስለሌለ እንዲሁ ሊጽፈው ችሏል ።

አንዳንዶች ግን የዚህን ሁሉ ችግር በመመልከት ሌላ የተሻለ መንገድ የተገኘ መስሏቸው ፊደሉ ቢለወጥ ወይም ቢያጥር ሌላም ዓይነት ቅርጽ ቢያገኝ የተሻለ ነው፤ በማለት የተለያዩ ሐሳቦችን በየጊዜው ማመንጨታቸው አልቀረም ።

ሐሳቡ መልካም ሲሆንና ሊደገፍም ሲገባ ችግሩ ያንንም ቢሆን በወጉ ካልተማሩት ውሎ አድሮ የበለጠ እንቅቅልሽ ይሆንና ከዚህ የበለጠ ችግር እንደሚፈጥር ጭርጭር የለበትም ።

እንዲያውም አንዳንዶች ከጥንታዊው የጽሕፈት አጣጣል ያልተለየ አስተያየትን አቅርበዋል፤ ይሁን እንጅ ከጥንት ሲወርድ ሲዋረድ በመጣው መሠረት ተማሪዎቻችንን ማስተማር ማሠልጠን የሁላችን ፈንታ በመሆኑ ሁላችን ልናስብበት የሚገባን በዚሁ በጥንታዊው ፊደል መሆን አለበት ።

፫ኛ የጽሕፈት ተቃውሞ ።

በጥንት ዘመን ሁሉም ጽሕፈት ይማሩ ነበር አልን እንጅ ጥቂቶች አስተማሪዎች ደግሞ የጽሕፈት ተቃዋሚ ሁነው ከትምህርት ቤታቸው ሲጽፍ ያገኙትን ተማሪ እንደነውር አድርገው ይቀጡት፤ ከትምህርት ቤታቸውም ያሰወጡት ነበር ፤ ሌላውም እንዳይጽፍ ይከለክሉ ነበር ፤ ምክንያቱም ሲጠይቋቸው ርቀን አሰብን ብለው በሚመስላቸው መንገድ መልስ ይሰጣሉ፤ የሚመልሱትም የጥንቁልና ሥራ እየተሰፋፋ ስለአስቸገራቸው ተማሪው ሁሉ የእጁ መፍቻ ያደረገው የጥንቁልናን ሥራ በመሆኑ ነው፤ ይኸውም ሊተላለፍ የሚችለው በመጽሐፍ ስለሆነ ነው ።

ስለዚህ ካህናት የሆኑ ሁሉ ጽሑፍ የጻፉ እንደሆነ ይጠነቁላሉ እየተባሉ በጣም ይፈሩ ስለነበር እንዳይጽፉ ወይም ጽሕፈት እንዳይማሩ ያደርጓቸው ነበር ።

እንዲያውም ጽሕፈት የሚያውቅ እንዳይቀድስ ግዝት የሆነባቸው አብያተ ክርስቲያናት እስከ አሁን ይገኛሉ፤ ለምሳሌ፤ መካነ ኢየሱስ የተባለው ታላቁ ደብር (ቤጌምድር) ነው፤ እስካሁን ይኸ ነገር እንደትልቅ ሕግ ሆኖ ይጠበቃል፤ ማለት የሚጽፍ አይቀድስም ፡- በሌላም በብዙ አድባራትና ገዳማት እንዲሁ ነው ።

የሆነ ሆኖ በዚያ አገር ደግሞ የቁም ጽሕፈት በየደብሩ የተለየ ትምህርት ቤት ያለው ሆኖ እስከ አሁን ተማሪዎች ይማሩበታል ታላላቅ መጻሕፍቶችም የሚጻፉ በዚያው አገር ነው ። በተለይም ፤ አንዳቤትና አፈረ ዋናት በተባሉ አገሮች የፊደል ቅርጽ የሚጠበቅበት የቁም ጽሕፈት አቃቂር የሚወጣበት ፤ ዘመናትን በመጠበቅ ልዩ ልዩ መሻሻል የሚደረግበት አገር ነው ።

እንደዚህም ለመሆን የቻሉት ለልጆች አስቀድሞ ጽሕፈትን ከፊደሉ ትምህርት ጋር በማስተዋወቅ የጽሕፈትንም ትምህርት ስልት በማስተማር ነው ።

ክፍል ፩ ።

የሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ።

ምዕራፍ ፩ ።

የንባብ ትምህርት ።

፩ኛ የንባብ መጻሕፍት ።

ከዚህ በፊት በገለጽነው መልክ ተማሪው የፊደሎችን ቅርጾችና ስሞች እንዲሁም ጠባዮች በደንብ ከለየና ፊደል ሐዋርያን ገበተ ሐዋርያንም በሚገባ ከአነበበ በኋላ፤ ልዩ ልዩ መጻሕፍትን እያፈራረቀ ያነባል፤ እንደ ዕድል ሆኖ ብዙ ጊዜ የቤተ ክርስቲያን መጻሕፍት የሚገኙት በየመምህራኑ ቤት ስለሆነ በተለምዶ በድርሳኑ ይኸንም በመሳሰሉት መጻሕፍት ያለችግር ተማሪው ያነባል ።

ነገር ግን ለንባብ መለያ ይሆናሉ ተለብው በቤተ ክርስቲያን የተወሰኑት መጻሕፍት አርጋኖን፤ ውዳሴ አምላክ፤ መጽሐፈ አርድዕት፤ የተባሉትና ይኸንም የመሳሰሉት ሌሎች መጻሕፍት ናቸው ። እነዚህም ለንባብ አስቸጋሪ መስለው የተገመቱ ስለነበሩ ተማሪው እነዚህን መላልሶ እንዲያነብ ያደርጉታል ። ይኸም የንባብ ክፍል እንደ ከፍተኛ ደረጃ ተቁጥሮ እገሌ ንባብ ገብቷል ንባብም ይማራል ሲባል ከፍተኛ ክፍል እንደደረሰ ከጀማሪነት ደረጃ እንደወጣ ይገመት ነበር።

፪ኛ የንባብ ዓይነት ።

ንባብ የተባለው ትምህርት ፤ ዓይነት ዜማ አንድም መንገድ አለው፤ ይኸውም

ሀ ፤ ግዕዝ ንባብ አንድም ማጋዘ ይባላል ፤

ይኸ ዓይነት ትምህርት ከዚህ ቀደም በፊደል ትምህርት እንዳመለከት ነው ሁሉ ፊደሎቹን በመቀጠር ያግዛል፤ ያግዛል ማለትም ይድኃል ፤ ይንኳተ ታል እንደማለት ነው፤ በተሻለ አገላለጥ ሲገለጥ ከቀጥሮ በተሻለ መንገድ ማጋዘ ይጀምራል ማለት ነው ። ሆኖም ነገሩ እንደቀጥሮ ያለ ነው፤ ግን ዜማ ያለው ትምህርት ስለሆነና ከቀጥሮም ትንሽ ለቀቅ ያለ ስለሆነ ግዕዝ ተብሏል ።

ለ ፤ ውርድ (ንዑስ) ንባብ ፤

እሱም ዜማ ያለው ንባብ ሲሆን ይኸውም የገዘን መልክ ያለው ነው፤ ስለዚህም የታላቁ የገዘን ዕለት በዚህ ድምፅ አንድም ዜማ ይነበባል ፤ - ለምሳሌ የስቅለት ዕለት ብዙ ጊዜ የሚነበበው ንባብ ሁሉ በዚህ ዜማ ነው ፤ - ፪ኛው ዓይነት የንባብ ስልት መሆኑ ነው ።

ሐ ፤ ቁም (ዓቢይ) ንባብ ፤

ይኸውም ዓይነት ንባብ ቀጥሎ ማጋዘን ፣ ውርድ ንባቡን በደንብ ከለዩ በኋላ ያላንዳች ችግር በቀጥታ ማንበብ ማለት ነው ።

ግዕዙም ውርድ ንባቡም እንደ መገርደፍ ሲሆን ፤ ቁም ንባብ ግን እንደመ ስለቅ ፤ እንደማላምም ይቁጠራል ።

ስለዚህም ንባቡን ደኅና አድርጎ ይሰልቀዋል በሚገባም ያነበዋል ፤ ከላይ የተገለጡትን መጻሕፍት ተራ በተራ እያፈራረቀ ካነበበ በኋላ ፤ እገሌ ንባብ ዐወቀ ይባላል ፤ ለምልክቱም ያገኘውን መጽሐፍ ሁሉ ሳይቁጥርና ሳያግዝ በቀጥታ እን ደቀረቡለት ተነሺውን ወዳቂውን በመለየት ያለምልክት አቃንቶ ያነባል ። ይኸ የን ባብ ክፍል ፤ ከላይ እንደገለጥነው ሁሉ ከፍተኛ ስለሆነ ጀምሮው ሁሉ እገሌ ትም ህርቱን ከምን እንደ አደረሰ ሲጠየቅ ንባብ ገብቷል ይባላል ፤ በዚህም መሠረት ገና ንባብ ያልጀመረ ሰው ከትምህርት ቤት ገብቶ ድን ሲማሩ አይቶ ተማሪዎ ችንም ሰው ሲያከብራቸው ተመልክቶ ስለ ድን ሲያስብ ምን ትማራለህ ብሎ ቢጠይቀው የድን ንባብ ሲል መለሰለት ፤ ተመልካቹም እውነትህ ነው « ከነም ልክቱ ድን መነበቡ » አለው ይባላል ፤ ይኸም ማለት ።

ሀ/ የውሸቱ ምልክት ይኸ ነው ፤ ድን የንባብ መጽሐፍ መሆኑ ፤

ለ/ ድንው ንባቡ ብቻ ሳይሆን ምልክቱ ሳይቀር ይነበባል በማለት እንደ መገረም ነው ።

በዚህም መልክ ተማሪው የንባቡን ትምህርት እንደፈጸመ ወደ ዳዊት ይገባል ።

ምዕራፍ ፪ ።

ዳዊት መድገም ።

የዳዊት መድገም ከጥንት ዘመን ጀምሮ በኢትዮጵያውያን ዘንድ እንደከፍ ተኛ ትምህርት ተቁጥሮ ፤ በጣም የከበረ ሥርዓት ነበረው ፤ ስለዚህም ዳዊት የትም ህርቱ መጨረሻ እንደሆነ ይገመት ስለነበር ልጆች ሁሉ ከዚህ ለመድረስ ይኸንንም ደረጃ ለማለፍ የሚያደርጉት ጥረት በጣም ከፍ ያለ ነበር ።

ዳዊት የተባለው መጽሐፍ ነቢዩ ወይም ንጉሡ ዳዊት የደረሰውና ያስደ ረሰው ፤ በኋላም እየመላለሰ ይዘምረው የነበር ሲሆን ፤ ከርሱ ጊዜ ጀምሮ እስካሁን በሀገራችን ይኸ መጽሐፍ ለጸሎትም ለትምህርትም ጊዜ ክብር ተሰጥቶት ሁሉም ይማረው ነበር ። በዚህም ምክንያት ወንድ ሴት የጨዋ ልጅ ካህን ሳይል ሁሉም በጧት በማታ በመድገም ሲጠቀምበት ይገኛል ። ስለጸሎትነቱ ፤ በዓለም ቤተ ክርስቲያን ሁሉ ተወዳጅነት ያለው በየጊዜውም የሚደገምና የሚዘለቅ ልዩ ልዩ ቦታ ተሰጥቶት የሚጸለይ ነው ።

፩ኛ የትምህርት ዓይነት ።

ወጣቱ ተማሪ ምንም ቀደም ብሎ ልዩ ልዩ መጻሕፍትን ቢያነብ የንባብ ንም ስልት ጠንቅቆ ቢያውቅ ፤ ግዕዝ ንባብ ለመጀመሪያ ጊዜ ማንበቡ አይቀርም ፤ ግን ግዕዝነቱ የተለየ ነው ።

በዚህም መልክ እየመላለሰ አንዱን መዝሙር ከወጣው በኋላ እንደገና ውርድ ንባብ የተባለውን ፪ኛውን ዓይነት ትምህርት በዚያው መዝሙር ላይ ይቀጥላል ፤ እርሱንም በመመላለስ ከዘለቀው በኋላ ቁም ንባብ አንድም ዓቢይ ንባብ የተባለውን በቀጥታ ያነባል ።

፪ኛ ፤ ከላይ በተገለጠው መልክ ፫ ጊዜ ይዘልቀዋል የዚህንም ውጤት መምህሩ ሲመለከት አስደሳች ሆኖ ያገኘው እንደሆነ ወደ ፪ኛውና ወደ ሚቀጥለው መዝሙር እንዲተላለፍ ያደርገዋል ።

በዚህ መልክ ከፍካሬ እስከ ንዑስ እነ መቶ አምሳ አንዱን ዳዊት ያጠናል ።

ከዚያም አልፎ ነቢያት የተባሉትን ለጸሎት የተውጣጡትን ከዳዊት ጋር ሁል ጊዜ የሚጠረዙትን መጻሕፍት ያጠናል ።

እነዚህ መጻሕፍት በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ለጸሎት ተውጣጥተው ከዳዊት ጋር አብረው የተጠረዙ በመሆናቸው ዳዊት የደረሰባቸው ፤ አንድም የዘመራቸው እንደሆነ ያመልክታል ፤ ስማቸው እንደሚያመለክተው የተለያዩ ነቢያት በተለያዩ ዓረፍተ ዘመን የደረሰባቸው እንደሆነ ጥርጥር የሌለበት እውነት ነው ።

ይሁን እንጅ በብራናውም ፤ በእትማቱም ጊዜ ሳይለዩ በመገኘታቸው ተማሪው እንደ ዳዊቱ በፊት አብሮ ይማራቸዋል ፤ በኋላም እንደ ዳዊቱ ጊዜ ወስኖ አብሮ ይጻፈያቸዋል ፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

መኃልየ ነቢያት ።

- ጸሎተ ሙሴ ቀዳማይ
- ጸሎተ ሙሴ ዳግም
- ጸሎተ ሙሴ ሣልስ
- ጸሎተ ሐና
- ጸሎተ ሕዝቅያስ
- ጸሎተ ምናሴ
- ጸሎተ ዮናስ
- ጸሎተ ዳንኤል
- ጸሎተ ፫ቱ ደቂቅ
- ጎበ ባረኩ አናንያ

- ጸሎተ ዕንባቆም
- ጸሎተ ኢሳይያስ
- ጸሎተ እግዝእትነ ማርያም
- ጸሎተ ዘካርያስ
- ጸሎተ ስምዖን

ከዚህ በኋላ ፮ቱን የሰሎሞን መኃልየ መኃልይን በዚያው መልክ ያጠናል ።
እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

- ፩-/ ይስዕመኒ በስዕመተ አፉሁ
- ፪-/ ቃል ወልድ እኑየ
- ፫-/ መኑ ይእቲ ዛቲ
- ፬-/ ምንት ውእቲ ወልድ እኑከ
- ፭-/ መኑ ይእቲ ዛቲ እንተ ትኄውጽ ፤ ናቸው ።

ውዳሴ ማርያምና አንቀጾ ብርሃን ሁልጊዜ ከዳዊቱ ጋር ይጠረዛሉ ፤ ግን በትምህርት ጊዜ ከላይ እንደገለጥናቸው ሁሉ አይማሯቸውም ፤ የሚማሩበትም ጊዜው በዚያው ዳዊት በሚደግምበት ጊዜ ሲሆን ፤ ጥናቱ ግን ማታ ማታ እየሆነ በቃሉ ስለሚያጠናው ፤ የቃል ትምህርት ተብለው ይጠራሉ ።

፪ኛ ዳዊት ለደገመ የሚሰጥ ሽልማት ።

የዳዊቱን ትምህርት ከዚህ በላይ በገለጥነው መልክ ከአጠናቀቀ በኋላ እገሌ ዳዊት ደገመ ይባላል፤ ልዩ ግምት ይሰጠዋል ፤ ማለት ትምህርት ጨረሰ እንደ ማለት ነው ። ይኸም ማለት በዛሬው ጊዜ ፪ኛ ደረጃን እንዳጠናቀቀ ወጣት ይቁጠር ነበር ፤ በዚህም ምክንያት እንደጊዜው ሁናቱ ከፍተኛ ሽልማት ከወላጆቹ ከዘመ ዶቹ ከክርስትና አባቱ ለተማሪው ይሰጠው ነበር ።

ለመምህሩም ቢሆን እንዲሁ ከፍተኛ ስጦታ ይሰጠው ነበር ።

በቀለም ትምህርት ዳዊት መደገም እንደ መጨረሻ ሆኖ ብዙው ሰው በዚህ ሰውሰን ወደሥራም ሲሠማራ ፤ ከፍ ያለ ዕውቀት ለማግኘት የፈቀደ ግን ወደ ከፍተኛው ደረጃ ወደ ቃል ትምህርትና ወደዜማ ይዛወር ነበር ።

ቀን ዳዊት እንደመደገሙ ማታ ማታ ወይም በቀኑ ሰዓት ተወስኖለት የሃይማኖትና የቃል ትምህርት ይማር ነበር ።

ምዕራፍ ፫ ።

የሃይማኖት ትምህርት ።

ኢትዮጵያውያን ከእምነት ውጭ የነበሩበት ጊዜ ከቶ የለም ፤ ስለዚህም በየጊዜው የተወሰነውን የሃይማኖት ትምህርት በልዩ ልዩ መልክ ማለት በስድ

www.ethiopianorthodox.org

ንባብ በግጥም እንዲሁም በጥያቄና መልስ ዓይነት እያደረጉ ወጣቶችን ያስተምሯቸው ነበር ።

ይኸውም በብሉይና በሐዲስ ዘመን የተወሰነ ትምህርት ሲሆን እንደ ግዴታ ሁኖ ሲሰጥ ቆይቷል ፤ እርሱም የሚከተለው ዓይነት ነው ።

፩ኛ ሥነ ፍጥረት ።

እግዚአብሔር በቸርነቱ ዓለምን እንደፈጠረ ፣ ዓለምን እንደመገበ ሁሉም በእግዚአብሔር ፈጣሪነት እንደሆነ ፣ ያለ እግዚአብሔርም ፣ ምንም የሆነ እንደሌለ ቅዱስ መጽሐፍ «እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰማይንና ምድርን ፈጠረ» በማለት የየዕለቱን ፍጥረት ተራ በተራ በመዘርዘር የተናገረውን የኛ ሊቃውንት አስፋፍተው ተርጉመው ሁሉንም በየወገኑ አድርገው ቆጥረው የሥነ ፍጥረት ክፍል ወይም ቊጥር ፳፪ እንደሆነ አምነው ያስተምራሉ ።

ይኸንም ትምህርት ሲያስተምሩ ከቅዱስ መጽሐፍ ሌላ አስፋፍተው ተርጉመው የታወቀውን የቅዱስ ባስልዮስን አንድም የቅዱስ ኤጲፋንዮስን «አክሲማሮስ» የተባለውን መጽሐፍ በመከተል ነው ።

አክሲማሮስ የተባለውም ፣ ኤክስ—ኤሚራስ ፤ የስድስት ቀን ፍጥረት ማለት ነው ፤ እንደዚህም አገላለጥ በስድስት ቀን ብቻ ፍጥረቱ ሁሉ ተከናወነ ፍጥረቱ ሁሉ መልኩን ቅርጹን ምሳሌውን ይዞ ተገኘ ማለት ነው ።

በስድስት ቀን የተፈጠሩት ፍጥረታት ሁሉ ፳፪ ዓይነት ናቸው ። የሥነ ፍጥረትም ቊጥራቸውና ስማቸው ተራቸውም ከዚህ እንደሚከተለው ነው ።

ሀ) የዕለተ እሑድ ፍጥረት ፤

በዚህ ዕለት ስምንት ፍጥረታት ተፈጥረዋል ፤ እነዚህም ሰማይና ምድር ፤ ውኃና ፤ እሳት ፤ ነፋስ ፤ ሲሆኑ ፬ቱ ባሕርያት የሚባሉት ናቸው ።

ከሰማይ ጋር ፮ ይሆናሉ ፤ ብርሃንና ጨለማ መላእክትም ጭምር በዚህ ዕለት ተፈጥረዋል ፤ ሁሉም ሲደመሩ ፳ ይሆናሉ ።

አንዳንድ ሊቃውንት ግን ፯ ብቻ እንደሆኑ አድርገው ይናገራሉ ።

ለ) የዕለተ ሰነይ ፤

በዚህ ዕለትም የዕለተ እሑድ ፍጥረት ተከናውኗል ፤ እነርሱም ዓለም ወጣ ገብ ስትሆን መልክ አግኝታበታለች «ለይትጋባእ ማይ ውስተ ምዕላዲሁ» በማለት ባሕርን ከሦስት ከፍሎ አንዱን እጅ ጠፈር አድርጎታል የብርሃን ፀሐይ መመላለሻ ነው ፤ ተብሎ የተገመተው ነው ።

አንዱን እጅ በዓለም ዙሪያ ወስኖታል ፤ ውቅያኖስ እየተባለ የሚጠራው ነው ፤ አንዱን እጅ ግን መሠረተ ምድር አድርጎታል ፤ ሐኖስ ይባላል ፤ እንዲህ አድ

ርጎ ለዓለም ቅርጽ መልክ ሰጥቶታል፤ ግን ፍጥረቱ ወይም ሥራው አንድ ብቻ ተብሎ ይቈጠራል አንዳንዶቹ ግን ፪ ይላሉ ።

ሐ) የዕለተ ሠሉስ ፍጥረት ፤

በዚህ ቀን ፫ ፍጥረታት ተፈጥረዋል፤ እነርሱም፤ በጥፍር የሚለቀሙ አትክልት፤ በማጭድ የሚታጨዱ አዝርእት፤ በምሣር የሚቆረጡ ዕፀዎች ናቸው ።

መ) የዕለተ ረቡዕ ፍጥረት ፤

በዚህም ዕለት ፫ ታላላቅ ፍጥረቶች ተፈጥረዋል፤ እነርሱም፤ ፀሐይ፤ ጨረቃ፤ ከዋክብት ናቸው ። ከዋክብትና ፀሐይ እንኳን ገና ቢሆኑ ጨረቃ የተባለችው የብርሃን መገኛ በዚህ በኛ ዘመን በሰው እጅ የተዳሰሰች ፕላኔት ሁና ተገኝታለች ።

ሠ) የዕለተ ሐሙስ ፍጥረት ፤

በዚህም ዕለት ፫ ታላላቅ ዓይነት ፍጥረቶች ተፈጥረዋል፤ እነርሱም በባሕር ውስጥ የሚኖሩ ሲሆኑ በእግር የሚሸከረከሩ፤ በክንፍ የሚበሩ፤ በልብ የሚሳቡ ናቸው ። እነዚህም ሁሉ በደመ ነፍስ ጸንተው ሕያዋን ሆነው የሚኖሩ ፍጥረቶች ናቸው ።

ረ) የዕለተ ዓርብ ፍጥረት ፤

በዚህም ዕለት ደግሞ ፬ ዓይነት ፍጥረታት ተፈጥረዋል፤ እነርሱም ለምግብ የሚሆኑ እንስሳት ሲሆኑ በእግር የሚሸከረከሩ፤ በክንፍ የሚበሩ፤ በልብ የሚሳቡ፤ ናቸው ፤ እነርሱም ሁሉ በየብስ የሚኖሩ ናቸው፤ ፬ኛው ግን የዓለም ገዥ የሆነው ታላቅ ፍጥረት ሰው ነው ።

በዚህ መልክ ሲናገሩት የሥነ ፍጥረትም ተራና ቍጥር ሲገለጥ ፳፪ ይሆናል። እግዚአብሔር ታላቅና ገናና እንደሆነ፤ ሁሉን ለማድረግ ችሎታ ያለው እርሱ እንደሆነ፤ ስለዚህም ሁሉን እርሱ እንደፈጠረ ያስተምሯቸዋል ።

እነዚህም ሁሉ በእግዚአብሔር ፈጣሪነት መፈጠር ብቻ ሳይሆን በእርሱም መጋቢነት ጸንተው እንደሚኖሩ ያስተምራሉ፤ በእግዚአብሔርም ፈጣሪነት እንደ ተፈጠሩ ያስረዳሉ፤ ሁሉም የእግዚአብሔር ፍጥረት ስለሆኑ ሁሉም ለከፍተኛ ዓላማ እንደተፈጠሩ በማመን የሰው ልጅ ሁሉ ለፍጥረቱ እንዲያዝን እንዲራራ በከንቱም እንዳያጠፋቸው ያስተምሯቸዋል ።

ይኸንንም እያንዳንዱን ፍጥረት በመዘርዘር ከፍ ያለም አገላለጥ በማድረግ ያስተምሯቸዋል ።

፪ኛ ፲ቱ ቃላተ አሪት ።

በሥጋችንም በነፍሳችንም በኩል ጸጋን ሰጥቶ ኑሮውን አቃንቶ ይኖር ዘንድ እግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃዱ ሁኖ ለሰው ልጅ የሰጠው የመጀመሪያው ሕግ ፲ቱ ቃላት ናቸው ።

ይኸም ሕግ በኢትዮጵያ ከጥንት ጀምሮ ተከብሮ ይኖራል፤ ሊከበርም የቻለበት ምክንያት፤

ሀ) በጥንት ዘመን የተቀበልነው ሕግ ስለሆነ በሕዝቡ የደም ሥር ሠርጸ ስለሚገኝ የሕግ ሕዝብም በመሆኑ ነው።

ለ) ለተማሪዎች ከሕፃንነታቸው ጀምረው ዘርዘረው በማስተማራቸው ሕጉም አብሯቸው ስለሚያድግ ነው።

እነዚህ ፤ ቃላትም ከሁለት ይከፈላሉ፤ ይኸውም ፩ኛው ክፍል፤ ለእግዚአብሔር የሚሆንና፤ የእግዚአብሔርን ክብር የሚመለከት ነው። ፪ኛው ክፍል ግን ሰው ለሰው አንድም ባልንጀራ ለባልንጀራው ሊያደርገው ሊፈጽመው የሚገባው ነው፤ አንድም ሰው ሊርቀውና ሊሸሸው የሚገባውን የሚገልጥ ነው።

ለአምላክ የሚሆኑ የመጀመሪያዎቹ አንቀጾች ፫ ናቸው፤ እነርሱም፤ ፩ኛ ከኔ ከአምላክህ በቀር ሌላ አምላክ አይኑርህ፤ ፪ኛ የአምላክህን ስም ከንቱ አታድርገው፤ ፫ኛ የአምላክህን ስንበት አክብር የተባሉት ሲሆኑ የቀሩት ፯ቱ ግን የሰውን ነገድ ብቻ የሚመለከቱ ናቸው። ማለት አንዱ ለሌላው እርሱም ለመሰሉ ሊፈጽመው የሚገባው ነው፤ የ፯ቱ ቃላትም ተራ እንደሚከተለው ነው።

- ባዕድ አምላክ አታምልክ
- የአምላክህን ስም ከንቱ አታድርገው
- የአምላክህን ስንበት አክብር
- አባትህንና እናትህን አክብር
- አትግደል
- አታመንዝር ።
- አትሰረቅ ።
- በሐሰት አትመስክር
- የባልንጀራህን ሀብት አትመኝ ።
- ባልንጀራህን እንደራሱ አድርገህ ውደድ የሚል ነው።

ብዙ ጊዜ የታወቀ ተራ ይኸ ይሁን እንጅ በየጊዜው ተራቸው እየተለዋወጡ በየመጻሕፍቱ ይገኛሉ።

፫ኛ ፯ቱ ቃላት ወንጌል ።

በሐዲስ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር ወገኖቹን እንደጉበኘና እንደ ጠበቀ ለማጠየቅ እንደገና ሐዲስ ሕግን ሰጠ ፤ ይኸውም ፯ቱ ቃላትን የሚያጸና አንድም የሚፈጽም እንጅ የሚቃወም አይደለም። ክርስቲያናዊ እምነታችን ፍጹም እንደሆነ ትምህርቱም አንድም ሕጉም ፍጹም እንደሆነ ለማጠየቅ ይኸን አስተማረን ።

አባቶቻችንም ይኸንኑ አምላካዊ ትእዛዝ ከሌላው ትምህርት አስቀድመው ለሕፃናት ያስተምሩት ነበር፤ ሕፃናትም ከልጅነታቸው ጀምረው ተምረውት ያደጉ ስለሆነ በልቡናቸው ተቀርጾ የሕግ ፈጻሚዎች ሁነው ይኖሩ ነበር ።

፮ቱ ቃላተ ወንጌል የሚባሉት የሚከተሉት ናቸው ።

- ፩ኛ/ በወንድምህ ላይ በከንቱ አትቆጣ ።
- ፪ኛ/ ወደሴት ግይተህ አትመኝ ።
- ፫ኛ/ ያለአንድ ምክንያት ሚስትህን አትፍታ ።
- ፬ኛ/ ፈጽማችሁ አትማሉ ።
- ፭ኛ/ ክፉውን በክፉ አትቃወሙ ።
- ፮ኛ/ ጠላታችሁን ውደዱ የሚል ነው ። (ማቴ-፮-፳፩-፵፫)

እንደሌላው ቃላተ ወንጌል አስተያየትና አነጋገር ፮ቱ ቃላተ ወንጌል የተባሉት እነዚህ ይሁኑ እንጅ ሕዝቡ የሚቀበላቸው አንድም የሚያውቃቸው ግዴታም አድርጎ እስካሁን የሚፈጽማቸው ሌሎች ናቸው፤ እነርሱም፤ የሚከተሉት ናቸው፤

- ፩ኛ/ ተርቤ አብልታችሁኛልና
- ፪ኛ/ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና ።
- ፫ኛ/ እንግዳ ሁኚ ተቀብላችሁኛልና ።
- ፬ኛ/ ታርገዬ አልብሳችሁኛልና ።
- ፭ኛ/ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና ።
- ፮ኛ/ ታሥሬ ወደኔ መጥታችኋልና የሚል ነው ። (ማቴ-፳፭-፴፭)

እነዚህም ቃላተ ወንጌል እንደአጋጣሚ ፮ በመሆናቸው በተለይም በመጨረሻ ጊዜ አምላክ የሰውን ልጅ የሚጠይቅ እነዚህን ስለሆነ በእውነት ሕዝቡ አምኖበት በሥራ ሲፈጽሙ በነገር ሲወያዩ የኖረና ያለም ነገር ነው ።

ሕዝባችንም ሰላማዊ ሕዝብ አድርጎ እርስ በርስ በፍቅርና በመተባበር አስተሳሰብ ያቆዩው ቅሉ ይኸው አምላካዊ ቃል ነው ።

፬ኛ ፮ቱ አዕማደ ምሥጢር ።

፮ቱ አዕማደ ምሥጢር የተባሉት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የእምነት ውሳኔ የሚገለጥበት በረጅሙ ሆነ አንድም በአጭሩ የተውጣጣ አዋቂም ልጅም የሚማርበት ከጥንት ዘመን ጀምሮ ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ዶክትሪን ነው ።

በዚህም ሃይማኖት ውሳኔ መሠረት ጠቅላላው ትምህርተ ክርስትና እንደሚገለጥበት የታመነ ነበር፤ ስለዚህም የሕፃንነት ዕድሜ ያላቸውን ተማሪዎች ሳይቀር በጥያቄና በመልስ መልክ ያስተምራቸው ነበር ። ፮ቱ አዕማደ ምሥጢር የሚባሉትም የሚከተሉት ናቸው ።

ሀ) ምስጢር ሥላሴ ፤

ምስጢር ሥላሴ በማለት የሚያስተምሯቸው ትምህርት የሥላሴን ትንተናና አንድነትን ምልዓትን ስፋትን ርቀትን ዘርዘሮ የሚያስረዳ ትምህርት ነው ።

ሥላሴ በስም ፤ በአካል ፤ በግብር ፤ ሦስት ሲሆኑ በባሕርይ በህልውና በአምላክነት አንድነታቸውን ለማስረዳት እንደሚከተለው በጥያቄና በመልስ መልክ ያስተምራሉ ።

- ጥ- ማን ፈጠረህ
- መ- ሥላሴ
- ጥ- ሥላሴ ስንት ናቸው
- መ- አንድም ሦስትም ናቸው ።
- ጥ- አንድነታቸው እንዴት ነው ።
- መ- በባሕርይ በመንግሥት በሥልጣን አንድ ነው ።
- ጥ- አብ ማለት ምን ማለት ነው ።
- መ- አባት ማለት ነው ።
- ጥ- ወልድ ማለትስ ።
- መ- ልጅ ማለት ነው ።
- ጥ- መንፈስ ቅዱስ ማለትስ ምን ማለት ነው ።
- መ- ሠራጺ ማለት ነው ።
- ጥ- የሥላሴ ሦስትነታቸው እንዴት ነው ።
- መ- በስም ፤ በአካል ፤ በግብር ፤ ፫ ናቸው ።
- ጥ- የአብ ግብሩ ምንድን ነው ።
- መ- የአብ ግብሩ መውለድ ።
- ጥ- የወልድስ ምንድን ነው ።
- መ- የወልድ ግብሩ መውለድ ።
- ጥ- የመንፈስ ቅዱስ ግብሩ ምንድን ነው ።
- መ- የመንፈስ ቅዱስ ግብሩ መሥረፅ ነው ።
- ጥ- አብ ወልድን ከወለደ ፤ መንፈስ ቅዱስን ካሠረጸ ፤ አይበልጣቸውም አይቀድማቸውም ።
- መ- አይበልጣቸውም አይቀድማቸውም ፤ ምክንያቱም ቅድምናቸው አንዲት ስለሆነች ነው ። በዚህ መልክ ስለ ሥላሴ ያለውን ምስጢር ዘርዘረው ያብራሩና ያስረዱ ነበር ።

ለ) ምስጢር ሥጋዌ ፤

ምስጢር ሥጋዌ ማለት ሰው የመሆን ምስጢር ማለት ነው ። አምላክ በቸርነቱ የሰውን ባሕርይ ገንዘብ እንዳደረገ ፤ ስለዚህም ፍጹም ሰው እንደሆነ የሚ

www.ethiopianorthodox.org

ናገር ትምህርት ነው ። በዚህም ውስጥ ስለ እግዚአብሔር ወልድ አምላክነት ማለት ስለፍጹም አምላክነቱ ስለ ፍጹም ሰውነቱ ከማስረዳቱ በላይ በወልድ ላይ የተነሡ ትንም መናፍቃን በማውገዝ እንዳለፈው በጥያቄና መልስ መልክ ያስተምራሉ ።

ሐ) ምሥጢረ ጥምቀት ፤

በዚህም ትምህርት የሰውን ጥንተ ተፈጥሮ፣ የኋላውን በደል፣ በጥምቀት ምክንያት የሚሠረየውን ኃጢአት ፤ በጥምቀት የሚገኘውን ልጅነት ፤ በጥምቀት፣ የሚጠፋውን ፍዳ መርገም ገልጠው ያስተምሩ ነበር ።

የዚህም ትምህርት አቅድ ከላይ እንደተናገርነው በጥያቄና መልስ መልክ ሲሆን ምሥጢረ ሜሮንንም አጠቃሎ የሚይዝ ነው ።

መ) ምሥጢረ ቊርባን ፤

በዚህም ምሥጢር ካህኑ የሚፈትተው ኅብስት ፍጹም የክርስቶስ ሥጋ ፤ የሚቀዳው ወይን ደግሞ ፍጹም የክርስቶስ ደም እንደሆነ በቄሱ ሥልጣን ፤ በእግዚአብሔርም ቃል ኅብስቱና ወይኑ እንደሚለወጥ ያስተምራሉ ።

የክርስቶስን ሥጋ ያልበላ ደሙንም ያልጠጣ ሕይወት እንደማያገኝ ስለዚህም የሰው ልጅ ሁሉ ከሥጋውም መብላት ከደሙም መጠጣት እንዳለበት ያስተምራሉ ።

እንዴት መቊርባን እንደሚገባ፣ ለሚቁርበው ጥንቃቄን ፤ ምሥጢረ ንስሐን አስፋፍተው ይናገራሉ ፤ እነማን መቊርባን እንደሚገባቸው ገልጠው ያስተምራሉ ። በምሥጢረ ቊርባንም አብረው ምሥጢረ ክህነትን ሲያስተምሩ ይኖሩ ነበር ።

ሠ) ምሥጢረ ትንሣኤ ሙታን ፤

በዚህም ትምህርት ውስጥ ፪ ነገሮችን ያስተምሩበት ነበር ፤ ይኸውም ፩ኛ ሰው ከፈረሰ ከበሰበሰ በኋላ እንደገና አካል ገዝቶ ፣ ሕይወት አግኝቶ ፣ ከሙታን ተለይቶ ተነሥቶ እንደሚኖር ሲሆን ፤ ፪ኛው ደግሞ ስለዓለም ፍጹሜ ፤ ስለኢየሱስ ፪ኛ መምጣት ነው ።

በዚህም ትምህርት የሰውን የመጨረሻ ዕድሉን ገልጠው ያስረዳሉ ማለት ሕይወትም ሞትም እንደሆነ የክብሩን ደረጃ በመዘርዘር ወይም የሐሳብን ደረጃ በመከተል ያስተምራሉ ።

በዚህም መልክ ፍጹም ክርስቲያናዊ እምነትን ሲያስተምሩ ኑረዋል ፤ ይኸንም ዓይነት ትምህርት ያላወቀ ክርስቲያን አይባልም ፤ ስለዚህ ከተግባረ ሥጋ አስቀድሞ ተግባረ ነፍስ መማር ግዴታ እንደሆነ ከዚያውም ውስጥ የመጀመሪያው ፎቱ አዕማዶ ምሥጢር እንደሆኑ ይሰብካሉ ያስተምራሉ ፤ ከዚህም ጋር ልዩ ልዩ የሆነ የእምነት ምዕላድን ያስተምራሉ ፤ ለምሳሌ መንገድ ሰማይ ሌላም ይኸን የመሰለ ፤ ሆኖም ግን በግልጥ የታወቀ ፎቱ አዕማዶ ምሥጢር የተባለው የእምነት ድንጋጌ ብቻ ነው ።

፩ኛ የምግባረ ሠናይ ትምህርት ።

ምግባረ ሠናይ ወይም ግብረ ገብነት እየተባለ የሚጠራው ትምህርት መንፈሳዊ ሕይወት በወጣቶች ላይ አድሮ ይኖር ዘንድ ልዩ ልዩ ምሳሌዎችንና ሕጎችን በመጥቀስ ያስተምሯቸው የነበር ትምህርት ነው። ከምሳሌዎችም ውስጥ የሲራክን የሰሎሞንን ምሳሌ በማስፋፋት ያስተምሯቸው ነበር።

በዚያም ውስጥ ያለውን መንፈሳዊ ፍልስፍና ይገልጡላቸው ነበር። ከሕግ ጋትም ውስጥ የግብረ ገብነትና የእምነት አንቀጽ ያለበትን ዲዲስቅልያን ያስተምሯቸው ነበር። እነዚህ ትምህርቶች ግዴታ እንደነበሩና ሁሉም ሊማራቸው አስፈላጊ እንደነበር የሚያመለክተው አስረጅ « መቅድመ መሀርዎሙ ለውሉድክሙ መጽሐፈ ሲራክ፤ ወሰሎሞን ወመዝሙረ ዳዊት » ሲል የቤተ ክርስቲያናችን ሕግ ያውጃል።

በዚህም መሠረት አባቶች መምህራን እነዚህን መጻሕፍት በብዛት ይጠቀሙባቸው ነበር። ሕዝቡም በግብረ ገብነት የታነፀ በሕግም የሚረመድ የነበረው ከልጅነቱ በዚህ መልክ ቢማርና በዚህም መንፈስ ቢመራ እንደሆነ ሳይታለም የተፈታ ሳይነበብ የተተረጎመ ነው።

ይኸ ነገር ግን፤ እየቆየ በተለይም በአሁኑ ጊዜ እየተዘነጋ የሔደ ይመስላል። ምክንያቱም በትእዛዙ መሠረት የሚማርም የሚያስተምርም የለምና፤ እንዲህ ነበር ወይም እንዲህ መሆን ይገባው ነበር በማለት ብቻ ይጠቀሙበታል።

ምዕራፍ ፱ ።

የቃል ትምህርት ።

የቃል ትምህርት የሚባለው በቃል ብቻ የሚጠና በልብም የሚያዝ አስተማሪውም በቃል ብቻ የሚነገረው፤ ተማሪውም በዚህ መልክ ያለ መጽሐፍ በቃል የሚቀበለው የሚያጠናውም ትምህርት ማለት ነው።

ይኸንም እንዲሁ ብዙ ጊዜ ማታ ማታ መጽሐፍ በማይዘረጋበት ጊዜ በቃል ያስተምሩታል፤ ነገር ግን ለሁሉ የማታው ጊዜ የማይስማማ ስለሆነ ከሰዓት በኋላ ጊዜ ተመርጦለት ቃል ትምህርት ይሰጥ ነበር።

የቃል ትምህርትም የሚባሉት ብዙዎች ሲሆኑ፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው።

፩ኛ ከበስመ አብ እስከ በሰላመ ቅዱስ ገብርኤል ።

ሀ) በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፤

ይኸም ሁሉም ያጠናው የነበር ትምህርት ነው። ለማንኛውም ጀማሪ የሚሆን በማንኛውም ቤተ ክርስቲያን የሚባል ጸሎት ነው።

ይኸውም ቃል የጸሎቱ ሁሉ መጀመሪያ የድንገተኛም ነገር ሁሉ መግለጫ ነው፤ ትምህርቱንም «በመቀጠል በቅድስት ሥላሴ እንዘ አአምን» እያለ ይሄዳል ። ይኸ ፪ኛው አረፍተ ነገር ግን በኛ ቤተ ክርስቲያን ብቻ የሚባል ሲሆን ጸሎት በተደረገ ጊዜ ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ሁሉም ይደገማል ።

ነገር ግን ማን እንደደረሰው መቼስ እንደተደረሰ ግልጥ የሆነ ማስረጃ የለም ።

ለ) ነአሁተክ እግዚአ ወንሴብሐክ ፤

ይኸም ትምህርት ከበስመ አብ ቀጥሎ የሚጠና ሲሆን በኛ ቤተ ክርስቲያን ብቻ የሚጸለይ ነው ፤ ስለዚህም በኛ ቤተ ክርስቲያን ብቻ የሚያስተምሩት ሁኖ ይገኛል ፤ እርሱውም ልዩ ምስጋና የሆነ በጸሎት ጊዜያት የሚደገም ነው ።

ይሁን እንጂ ይኸም ቢሆን ማን እንደደረሰው መቼ እንደተደረሰ አይታወቅም ። (ከቅዳሴ ሐዋርያት እንደተወሰደ ይናገራሉ) ።

ሐ) አቡነ ዘበሰማያት ፤

(ማቴ-፮-፱-፲፫) ይኸም ጸሎት በቤተ ክርስቲያናችን ትምህርት መሠረት የጸሎት ሁሉ ማሠሪያ ስለሆነ በማንኛውም ጊዜያት የሚጸለይ ሁሉም የሚማረው ነው ፤ እንዲሁም ከማንኛውም ቤተ ክርስቲያን ጋር የሚያስተባብር ጸሎት ነው ።

መ) በሰላመ ቅዱስ ገብርኤል መልአክ ፤

ይኸም ጸሎት ወይም የቃል ትምህርት ከአቡነ ዘበሰማያት ጋር በምንም ምክንያት በማንኛውም ጊዜ ሳይለይ የሚጸለይ ነው ።

እርሱም ከቅዱስ ወንጌል የተውጣጣ መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ቅድስት ማርያምን ያመሰገነበት አንቀጽ ነው ፤ (ሉቃስ-፩-፳፮-፴፰) ። ለቅድስት ማርያም ምስጋና ለማቅረብ ከጌታ ጸሎት ጋር በማስተባበር ሁል ጊዜ እንዲደገም ቤተ ክርስቲያናችን የወሰነችው ጸሎት ነው ። በብዙዎች አብያተ ክርስቲያናት ያልተለመደ ጸሎት ነው ፤ ካቶሊኮች « አበ ማርያ » ከሚሉቱ ጋር የሚመስል ነው ። (በአፄ ዘርዓ ያዕቆብ ጊዜ እንደተወሰነ ይናገራሉ ።)

፪ኛ ከጸሎተ ሃይማኖት እስከ ጸሎተ እግዝእትነ ማርያም ።

ሀ) ጸሎተ ሃይማኖት ፤

ይኸም ትምህርት ለጸሎትም ለሃይማኖትም መረጃ ጠቃሚ ስለሆነ ሁሉም ይማረዋል ፤ እርሱም የኒቅያ ሲኖዶስ ውሳኔ ነው ። ይኸም ትምህርት አንድም ይኸ ጸሎት የጸሎት ሁሉ ማሠሪያ ማጠቃለያ እንደሆነ በቤተ ክርስቲያናችን ይታመናል ፤ ስለዚህም በጸሎት መጀመሪያ በጸሎትም መጨረሻ ይጸለያል ።

ከዓለም ቤተ ክርስቲያን ጋር የሚተባበር ጸሎት ነው ፤ እንዲሁም የክርስ

ትና አባትና እናት ለመሆን በግድ ይኸን ማጥናት ያሻል ፤ ሁሉ በክርስትና ጊዜ የሚደግሙት ነውና ፤ ስለዚህም ሁሉም በደንብ በቃላቸው ያጠኑታል ።

ለ) ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ፀባዎት ፤

ይኸም የእግዚአብሔር ምስጋና በቃል ትምህርት መልክ በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብቻ የሚጠናና የሚጸለይ ነው ።

ይኸም ትምህርት ከመጀመሪያው ግድም ከኢሳይያስ መጽሐፍ የተውጣጣ ይመስላል (ኢ.ሳ ፮-፫) ሌላው ግን በሀገር ሊቃውንት የተደረሰና የተቀናበረ ነው ፤ ግን ፣ መቼ ማን ደረሰው የሚለው ፤ ጥያቄ ፤ አሁንም መልስ አያገኝም ።

ሐ) ስብሐት ለአብ ፤ ስብሐት ለወልድ ፤ ስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ፤ የሚል ነው፤

በማንኛውም ጊዜ የሚጸለይ በተለይም ከምግብ በኋላ የሚጸለይ ጸሎት ነው፤ ይኸውም በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብቻ የሚባል የምስጋና ጸሎት ነው ፤ በቃል ትምህርት መልክ ሁሉ አብሮ ይማረዋል ።

ይኸም ድርሰት ማን እንደደረሰው መቼ እንደተደረሰ ግልጥ የሆነ አስረጂ የለውም ።

መ) ሰላም ለኪ ፤ እንዘ ንሰግድ ንብለኪ ፤

ይኸ ጸሎት ስለቅድስት ማርያም የሚጸለይ ጸሎት ሲሆን የተለየ የቅድስት ማርያምን ምስጋና የርዕንም አማላጅነት የሚገልጥ ጸሎት ነው ።

ይኸውም በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብቻ የሚጸለይ ጸሎት ነው ።

ይኸም ትምህርት በንባብ ብቻ ሳይሆን የዜማም መጀመሪያ ሆኖ ይገኛል ፤ ማለት ዜማ የማያውቀውን ሰው ሲሰድቡት «ገና ሰላም ለኪ ያላለ» ይሉታል ፤ ይኸም ማለት ዜማ ያላወቀ ማለት ነው ፤ ዜማን የጀመረ ሁሉ እርዕን የማያውቅ የለምና ።

ይኸም ቢሆን ከላይ እንደተገለጠው ሁሉ ደራሲውና የተደረሰበት ጊዜ አይታወቅም ።

ሠ) ጸሎተ እግዝእትነ ማርያም ፤

ይኸም ትምህርት ከሰላም ለኪ ቀጥሎ በንባብ መልክ የሚያጠኑት ነው (ሉቃስ ፩፡፵፯-፶፭) ሰላም ለኪ በዜማ ከተባለ በኋላ ጸሎተ እግዝእትነ ማርያም ሁልጊዜ በድጋም ብቻ የሚባል ጸሎት ነው ፤ ጸሎቱንም የደረሰችው ቅድስት ማርያም ናት ።

እነዚህ ከዚህ በላይ የተገለጡት የቃል ትምህርቶች ሁሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ከተገለጡትና ከጸሎተ ሃይማኖት በቀር ማን እንደደረሰላቸውና መቼ እንደተደረሱ ግልጥ የሆነ አስረጂ የለም ፤ የሚያስደንቀው ግን ፤ ከማንም ያልተወረሱ ኢትዮጵያውያን ድርሰቶች ሁነው በመላ ኢትዮጵያ ሕዝብ አርቶዶክስ እምነት ባለው ሁሉ በትክክል የሚጠኑ መሆናቸው ነው ። እንደዛሬ ሳይሆን ትንሽ ቀደም ብሎ ክርስቲያኑ

ሕዝብ ሁሉ እነዚህን ትምህርቶች ሁሉ ያጠናቸዋል ፤ ያለመጨመርም ያለመቀነስም ዳር እስከ ዳር ሁሉም በዚህ መልክ ይማራቸው ይጻፋቸውም ነበር ።

፫ኛ ውዳሴ ማርያም ።

ይኸም ድርሰት የቃሉ ትርጉም እንደሚያስረዳው የቅድስት ማርያምን ምስጋና የሚናገር ነው ።

ውዳሴ ማርያም የተባለውን ጸሎት የደረሰው ቅዱስ ኤፍሬም ሲሆን ሀገራችን የቅድስት ማርያም አሥራት እንደሆነች በማመን ክርስቲያኑ ሕዝብ ሁሉ ያመሰግናት ዘንድ ተተርጉሞ ለሁሉም ተዳረሰ ።

ግን ማን ተረጎመው መቼ ተተረጎመ ለሚለው ጥያቄ አሁንም አጥጋቢ መልስ የለውም፤ ይሁን እንጂ አሁን በዜማ፣ በንባብ፣ በትርጉም፣ የሚደረስ የተከበረ ድርሰት ነው ።

ይኸ ውዳሴ ማርያም የተባለ ድርሰት የቅዱስ ኤፍሬም ሲሆን በግጥም መልክ የተደረሰ ነበር፤ ወደ ግዕዝ ሲተረጎም ግን ግጥምነቱን አጥቷል ።

በጥንት ጊዜ በጸሎት ሰርዳውያን ይጠቀሙበት ነበር ይባላል ፤ በአሁኑ ጊዜ ግን ከኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በቀር በጸሎት የሚጠቀምበት የለም ፤ ለትርጉሙ ግን ከኮፕት ወደ እንግሊዝኛ ተተርጉሞ ይገኛል ።

ይኸም ውዳሴ ማርያም የተባለው ለጸሎት ለሃይማኖትም ተፈላጊ በመሆኑ ሁሉ ያጠናው ወይም ይጻፋው ዘንድ የተለየ የዕለት ጸሎት አለው ።

የየአንዳንዱ ቀንም ውዳሴ ማርያም በቁጥር የተለያየ ነው ማለት ፤ ረጅምና አጭር አለው ፤ ለሁሉም የተወሰነ ቁጥር የለውም በየአንዳንዱ ውዳሴ ማርያም መጨረሻ ግን ሰአሊሊን ቅድስት (ቅድስት ለምኝልን) የሚል መርገፍ አለው ። ይኸውም መርገፍ የጸሎቱ ማሳረጊያ ወይም ማሠሪያ ነው ። ይኸንም የመሰለ በዳዊት መዝሙር መጨረሻ ላይ ስብሐት ለአብ ፤ ወወልድ ፤ ወመንፈስ ቅዱስ የሚል መርገፍ ወይም ማሠሪያ አለው ፤ ይሁን እንጂ ይኸን ሰአሊሊን ቅድስት የሚለውን ቃል ቅዱስ ኤፍሬም አልደረሰውም ለዜማ ስልት ለመስጠት ወይም ማስማሚያ ይሆነው ዘንድ ቅዱስ ያሬድ እንደደረሰው የሚናገሩ ሊቃውንት አሉ ፤ እንዲሁ ደግሞ ስለቅድስት ማርያም ፍቅር በየመጨረሻው የኋላ ሊቃውንት አስማሙት የሚሉ አሉ ።

የሆነ ሆኖ የሰባት ቀን ውዳሴ ማርያም የሚባለው ከዚህ የሚከተለው ነው ።

ሀ) የሰኞ ውዳሴ ማርያም	፱
ለ) የማክሰኞ ውዳሴ ማርያም	፲፭
ሐ) የረቡዕ ውዳሴ ማርያም	፰
መ) የሐሙስ ውዳሴ ማርያም	፯
ሠ) የዓርብ ውዳሴ ማርያም	፮
ረ) የቀዳሚት ውዳሴ ማርያም	፲
ሰ) የእሑድ ውዳሴ ማርያም	፱

ውዳሴ ማርያም ሁሉም ተጠቃሎ ሲደመር ፳፬ ይሆናል፤ ይኸውም ቊጥር በቅድስት ማርያም ዕድሜ ልክ የተደረሰ መሆኑን ያመለክታል፤ በዚህም ቊጥር ልክ እመቤታችንን ለማመስገን የተወሰነ ጸሎት ነው።

ይኸ ጸሎት ግን የሚጸለየው እንደ ሰውየው ችሎታ ነው፤ ማለት የሰባቱን ዕለታት በአንድ ጊዜ የሚጸልይ ሰው አለ፤ የየዕለቱን ብቻ የሚጸልይ አለ፤ በጧትና በማታ የሚጸልይ አለ፤ በትምህርት ቤት ግን ሁሉም ለያንዳንዱ የግሉ ሁኖ እንደተቻለው ይጸልይ እንጅ የማታው ጸሎት የግድ የማኅበር ጸሎት ሁኖ በዜማ ይደረሳል፤ ስሙም ማስታኮት (ማመስገን) ይባላል።

፬ኛ አንቀጸ ብርሃን ።

አንቀጸ ብርሃን ማለት የብርሃን በር ማለት ነው፤ የርሱም ቊጥሩ ፲፪ የሆነ ቅዱስ ያሬድ ስለመቤታችን ምስጋና የደረሰው ድርሰት ነው።

፲፪ትም ቊጥር የሆነበት ምክንያት ቅዱስ ያሬድ በጥንት ዘመን በአክሱም ቤተ ክርስቲያን ዓምድ ልክ ስለደረሰው ነው፤ በበሩም ቊጥር ስለደረሰው አንቀጸ ብርሃን፣ ተብሏል የሚሉ አሉ።

ይኸን ጸሎት አንዳንዶቹ መምህራን ከውዳሴ ማርያም ቀጥሎ ያስተምሩ ታል፤ ሌሎቹ ደግሞ በዚህን ጊዜ ያልፉትና በኋላ በምዕራፍ ትምህርት ጊዜ ከዜማው ጋር አብረው ያስተምሩታል ይማሩታል። በጸሎት ጊዜ ግን ምንም ቢሆን ከእሱ ውዳሴ ማርያም አይለዩትም አብረው ይጸልዩታል፤ አንድም የሰባት ቀን ውዳሴ ማርያም በአንድ ጊዜ ከተደገመ ይኸንም አይተውትም አብረው ይጸልዩታል።

፭ኛ መልክአ መልክ ።

መልክአ መልክም ማለት፤ የአንዱን ቅዱስ አካል በመዘርዘር ምስጋና ማቅረብ ነው።

የአንዱን ቅዱስ የራስ ጠጉር የእጁንና የእግሩን ጥፍር ሳይቀር እንዲሁም ንዋዩ ውስጡን በመዘርዘር እየጠቀሱ ምስጋና ያቀርቡለታል፤ በዚህም መልክ የሚጸለየው ሁሉ መልክአ መልክ ይባላል።

ድርሰትነቱም የኢትዮጵያውያን ነው፤ በዚህም መልክ የምትጠቀም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብቻ ናት፤ ሌሎችም ቢሆን መልኩ ለወጥ ይበል እንጅ ስለ ጸድቄ ስለ ቅዱሱ ክብር በሌላም መልክ ምስጋና ያቀርቡለታል፤ በኛ ቤተ ክርስቲያን ቅዱስ ተብሎ ጽላት ተቀርጾለት ቤተ ክርስቲያን ታንግላት ይኸ ዓይነት ምስጋና ያልተደረሰለት አይገኝም።

ሆኖም ደራሲው የተለያየ ጊዜውም የተለያየ ነው፤ ለምሳሌ ያህል የሚከተለውን እንመልከት።

ከአንገት በላይ ያሉትን ሕዋሳት የሚመለከት ።

- ለዝክረ ስምክ ።
- ለሥዕርተ ርእሰክ ።
- ለርእሰክ ።
- ለገጽክ ።
- ለቀራንብተክ ።
- ለአዕይንተክ ።
- ለአእዛኒክ ።
- ለመላትሒክ ።
- ለአእናፊክ ።
- ለከናፍሪክ ።
- ለአፉክ ።
- ለአስናኒክ ።
- ለልሳንክ ።
- ለቃልክ ።
- ለእስትንፋስክ ።
- ለጉርዔክ ።

ከአንገት በላይ ያሉትን ክፍሎች ምንም ሳይቀላቅል ለይቶ ተናገረ ፤ ይኸም ክፍል የሰው ልጅ ሁሉ የማሰቢያው ክፍል ስለሆነ በፈላስፎችና በአዋቂዎች ይመሰላል ።

መካከለኛውን የአካል ክፍል በመለየት ሲናገር ደግሞ ።

- ለከሣድክ ።
- ለመትከፍትክ ።
- ለዘላንክ ።
- ለእንግደዐክ ።
- ለሕጽንክ ።
- ለአእዳዊክ ።
- ለመዛርኢክ ።
- ለኰርናዕክ ።
- ለእመትክ ።
- ለእራኅክ ።
- ለአፃብዒክ ።
- ለአጽፋረ እዴክ ።
- ለገቦክ ።

ይኸም ክፍል ደግሞ ኃይል የሚገለጥበት ሥራ የሚሠራበት ክፍል ስለ ሆነ በኃያላት ፍጥረታት ይመሰላል ።

ንዋየ ውስጥን በመለየት ሲነገር ።

- ለከርሥክ ።
- ለልብክ ።
- ለሕሊናክ ።
- ለጎንብርትክ ፤ እያለ ይሄዳል ።

ይኸ ክፍል ደግሞ ያልታወቀውን ያልተመረመረውን ዓለም የሚያመለክት ሁኖ ይገኛል ።

ከሐቋ እስከ እግር ጥፍር ያለውን በመለየት ።

- ለሐቋክ ።
- ለአቀዳሚክ ።
- ለአብራኪክ ።
- ለአእጋሪክ ።
- ለሰኩናክ ።
- ለመከየድክ ።
- ለአጸብዒክ ።
- ለአጽፋረ እግርክ ፤ እያለ የሚሔድ ነው ፤

ይኸም ክፍል ደግሞ ሠራተኛውን ዓለም የሚመለከት ሁኖ ይገኛል ።

ጠቅላላ አቋምና ሥነ ላህይን በመለየት ፤

- ለቆምክ ።
- ለመልክእክ ።

ይኸ ክፍል ግን ከላይ በልዩ ልዩ ክፍል የገለጥናቸውን ሁሉ አንድ አድርጎ አጠቃሎ የሚያሳይ ነው ።

ከየመልኩ ውስጥ አንዳንድ ለየት ያለ ይገኛል ፤ ማለት የሚጨምርም የሚቀንስም አለ ፤ ሁኖም ክፍሉ ይኸን በመሰለ መንገድ የሚሄድ ነው ። ድርሰቱም ፍጹም ኢትዮጵያዊ የሆነ ከማንም ያልተቀዳ ነው ።

በትምህርት ቤት ግን ጠንቅቀው የሚያስተምሩት ።

- ሀ) መልክአ ማርያምን ።
- ለ) መልክአ ኢየሱስን ብቻ ነው ።

ሌላውን መልክአ መልክ ግን እያንዳንዱ ተማሪ እንደ ቅዱሱ ፍቅር በግሉ ያጠናዋል እንጅ በትምህርት ቤት አይማረውም ።

በድጋም ወይም በንባብ መልክ ብቻ ማታ ማታ የሚጠናው የቃል ትምህርት አንድም የጸሎት ስልት በዚህ ይፈጸማል ። ማንኛውም ሰው ሁሉ ስለ ቃል ትምህርት የሚወስነው በዚህ ብቻ ነው፤ የቀረው ቀርቶ በጥንት ዘመን ዲቁና የሚቀበለው ወጣት እንኳን በቃል ትምህርትም በንባብም በጽሕፈትም እስከዚህ ከደረሰ በኋላ ነበር፤ ከዚህ ሳይደርስ ዲቁና እንዳይቀበል ፈተና ነበረበት፤ ስለዚህም ከዚህ ለመድረስ ታላቅ ጥረትን ያደርግ ነበር፤ ይኸን ከፈጸመ በኋላ ግን ወደ የግል ዕድሉ አንድም ወደ ልዩ ልዩ ሥራው ይሠማራ ነበር ። በእርግጥም ትምህርታቸውን ለመግፋት ፍጹም ሊቅ ለመሆንም ዕድሜ ልካቸውን ከሀገር ወደ ሀገር እየተዘዋወሩ የሚያጠኑ ነበሩ በዚህም ብቻ ተወስነው የሚኖሩ እንደነበሩ የታወቀ ነው ።

ልዩ አስተያየት ፤

- ፩- በቀንም በማታም ይማሩት የነበር ይኸ ትምህርት ከፍተኛ ተብሎ ይገመት ነበር፤ ስለዚህም በጸሎት ጊዜ በቃል ትምህርቱም በዳዊቱም ተሳታፊ የማይሆን ሁሉ ያፍር ነበር ።
- ፪- ይኸን የመሰለ የጸሎት ስልት ለኢትዮጵያ ብቻ ነው፤ በቤተ ክርስቲያንም ቢሆን ደንበኛው ጸሎት ይኸ ሁኖ ሳይፈጸም የቀረ እንደሆነ ጸሎቱ እንደታገለ ይገመታል ።

ክፍል ፫ ።

የዜማ ቃል ትምህርት ።

ምዕራፍ ፩ ።

ዜማ በጠቅላላው ።

ዜማ ማለት በጠቅላላ አነጋገር ጩኸት፣ ድምፅ ማሰማት ማለት ነው፤ ከዚህ ላይ ግን ዜማ ባልን ጊዜ የምስጋና መዝሙር የደስታ ድምፅ ማለት ይሆናል፤ ይኸውም ዘመረ አመሰገን፣ አዜመ ካለው ቃል ጋር ይመሳሰላልና። የሆነው ሆኖ ዜማ ማለት ለምስጋና ብቻ ሳይሆን የልቅሶ፣ የቀረርቶ፣ የሽለላ፣ የፉከራ፣ የጎዘን፣ የደስታ ይኸን የመሰለውን ስሜት ሁሉ መግለጫ የሆነው ድምፅ ነው፤

ለቤተ ክርስቲያን ማገልገያ ለእግዚአብሔር ምስጋና ማቅረቢያ የሆነው ይኸ ጩኸት እንድም ድምፅ ዜማ ይባላል።

የዚህም የቤተ ክርስቲያን ዜማ ደራሲው ቅዱስ ያሬድ የተባለ የኢትዮጵያ ሊቅ እንደሆነ የታወቀ ነው።

እርሱም መጀመሪያ ዜማውን በአርያም ጀምሮ እንደነበር ራሱ ሲመሰክር «ቀዳሚ ዜማ ተሰምዐ በሰማይ» እያለ ይሄድ ነበር፤ በአሁኑ ጊዜ ግን የዜማው ትምህርት ሲጀመር በሰላም ለኪ እንድም በውዳሴ ማርያም ነው።

ይኸም ለውጥ ከመቼ ጀምሮ እንደሆነ ለምን እንደተለወጠ አይታወቅም፤ ይሁን እንጂ ከዚህ ጀምሮ ያለው የዜማ ትምህርት ሁሉ የቃል ትምህርት ይባላል። የዚህም የአርያም ዜማ አደራረስ በዓራራይና በግዕዝ ሲሆን ሰላም ለኪ ብሎ የመጀመሪያው ዜማ ግን ከሰኞ እስከ ቅዳሜ ያለው የውዳሴ ማርያም ዜማ ዓራራይ ብቻ ነው፤ ሰላም ለኪ ግን ግዕዝም ዕዝልም ይሆናል፤ ለምሳሌ የሰንበት ቀን ውዳሴ ማርያም ዜማ ዕዝል ይሆናል፤ ከዚህ ከውዳሴ ማርያም በላይ ያለው ትምህርት ለምሳሌ የመወደስ የምዕራፍ ዜማ ሁሉ የቃል ትምህርት ሲባል የዜማው ዓይነት ግን በቶም ዓይነት ዜማዎች ይደርሳል፤ ማለት ግዕዝም ዕዝልም ዓራራይም ይሆናል፤ ቅደም ተከተሉ ግን የሚከተለው ነው።

፩ኛ የውዳሴ ማርያም ዜማ ።

የዜማ ቃል ትምህርት መጀመሪያው ውዳሴ ማርያም ነው፤ ይኸን ትምህርት ጀማሪዎች ሁሉ እርሱን በትጋት ካጠኑ በኋላ ወደሌላ ይተላለፋሉ። ውዳሴ ማርያምን በንባብ ከሚማሩትና ለጸሎት ከሚደግሙት ሌላ ሀ/ በማስታኮት ጸሎት ጊዜ በዜማ ያደርሳሉ። ለ/ የዓመት በዓል በተከበረበት አደራረስም በደረሰ ጊዜ እንደ አንድ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ተቋጥሮ በዜማ ይደርሳል።

የዚህም ዜማ ደራሲ እንደሌላው ሁሉ ቅዱስ ያሬድ ሲሆን ንባቡን የደረሰው ግን ቅዱስ ኤፍሬም ሶርያዊ እንደሆነ የታወቀ ነው ።

፪ኛ መስተጋብእ ።

መስተጋብእም ማለት እስትጉቡእ (ስብስብ) የተከማቸ ማለት ነው፤ ይኸውም ከዳዊት መዝሙር ከ፩፻፶ው ውስጥ ከየዕለቱ ለጸሎትና ለዝማሬ ተስማሚ የሆነው እየተውጣጣ ለመዝሙር ተስማሚ የሆነው የተቀመረ ነው ። የዚህም ዜማ ደራሲ ያው የታወቀው ታላቅ ሊቅ ቅዱስ ያሬድ ሲሆን እርሱም መስተጋብእን ሲጀምር «ወለቡ ጽራገዩ» ጩኸቱን ልብ አድርግ ብሎ ይጀምራል ።

ይኸንም ሁለተኛ የዜማ ትምህርት አድርገው ሊቃውንት ያስተምሩታል፤ ተማሪዎችም በዚህ መልክ ይማሩታል፤ ለአገልግሎትም ጊዜ ቢሆን በዓቢይ ጾም ሁልጊዜ ከሰኞ እስከ ቀዳሚት ድረስ በጧት ይዘመራል፤ የቀድሞ አባቶች ግን የቅድስት ማርያምን ክብር ለመግለጥ ሲሉ በፍልሰታ ጾምም ይዘምሩት ነበር ይባላል ።

ይኸም ዜማ ከሰኞ እስከ ቀዳሚ በየዕለቱ የተለየ የተወሰነም መዝሙር ስላለው የዕለቱ እየተለየ በየጊዜው ይዘመራል ። ዜማውም በግዕዝና በዕዝል ብቻ ይወሰናል፤ ነገር ግን ከሐሙስ አንድ፤ ከቀዳሚም አንድ ብቻ ዓራራይ ዜማ ይገኝበታል፤ ይኸውም ከሐሙስ ውስጥ የሚገኘው «አንተስ እግዚአ ለዓለም ትነብር ወዝክርክኒ ለትውልደ ትውልድ» የሚለው ሲሆን ከቀዳሚ ደግሞ «መንግሥት ከሰ መንግሥት ዘለኩሉ ዓለም ወምኩናኒከኒ ለትውልደ ትውልድ» የሚል ነው ።

የመስተጋብእ ዜማ በመላ ከዳዊት መዝሙር የተውጣጣ ነው ብለናል፤ ነገር ግን አንድ ብቻ በመስተጋብእ መጨረሻ ላይ የሚገኝ ልዩ ድርሰት አለ፤ እርሱም ዳዊትን የማይነካ ሲሆን የሚከተለው ነው፤ «አድጎን ሕዝቦ በኃይለ መስቀሉ እስመ ብርሃን ሠረቀ» የሚል ነው ።

መስተጋብእ የተባለው የቃል ትምህርት ድምሩ ፩፻፹ ሲሆን በጠቅላላው የሚሰጠው አገላለጥ የአምላክን ምስጋና ለማቅረብ የሚደረስ መሆኑን ነው፤ ብዙ ጊዜም የሚነገረው የዳዊት ቃል ብቻ ነው ።

መስተጋብእ የሚባሉበት ቀኖችና የዜማው ዓይነት የሚከተለው ነው ።

ቀኖች	የዕዝል ቍጥር	የግዕዝ ቍጥር
ሰኞ	፲፩	፳፬
ማክሰኞ	፲፩	፲፰
ረቡዕ	፲፩	፲፬
ሐሙስ	፲፩	፲፮
ዓርብ	፲፪	፲፭
ቀዳሚ	፲፩	፳

፫ኛ አርባዕት ።

አርባዕት ማለት አራት፤ አራተኛ ማለት ነው። ምክንያቱም በዳዊት መዝሙር በአራተኛው መሥመር ውስጥ እየገባ የሚዘመር ቅዱስ ያሬድ የደረሰው መዝሙርና ጸሎት ነው። ይኸውም «ቃልየ አጽምእ እግዚአ፤ ወለቡ ጽራጎየ፤ ወአጽምአኒ ቃለ ስእለትየ፤ ንጉሥየኒ ወአምላኪየኒ» ብሎ አራቱን ቍጥሮች አንድም ፬ቱን መሥመሮች ዘምሮ ከፈጸመ በኋላ አርባዕት የተባለው የቅዱስ ያሬድ ድርሰት ይገባል፤ ስለዚህ ስሙን አርባዕት ብለውታል ።

አርባዕት ሲጀመር፤ ቃልየ፤ ከመ ያፈቅር፤ ጉሥዓ፤ ዓቢይ፤ ተሠሃለኒ፤ ብሎ ነው። እርሱም በግጥም መልክ የተቀመረ ነው። ለምሳሌ « ኮከብ መርሆሙ፤ ቤተ ልሔም አብጽሆሙ፤ ወቆመ መልዕልቴሆሙ፤ ወዜነዎሙ፤ ዓቢየ ዜና ዘይከውን ሎሙ ነገሮሙ» የሚል ነው።

እንዲሁም በስድ ንባብ የሆነ ይገኛል፤ ይኸውም ምሳሌ አለው። አራት መዝሙር መሆኑ የ፬ቱ ኪሩቤል ምሳሌ ነው። በዳዊት መዝሙር እየገባ መባሉ ደግሞ ጌታ በዳዊት መዝሙርና ቃል ምስጋና ይገባዋል ለማለት ነው። የአርባዕትም እንዲሁ የተለየ ዜማ ግዕዝ ዕዝል ዓራራይ አለው። እንዲሁም የሚዘመርበት የተለየ ዕለት የተለየም በዓል አለው። አርባዕት የተባለው ድርሰት ሲጀመር በዳዊት መዝሙር ይጀምር እንጂ በኋላ የቅዱስ ያሬድ ድርሰት ይቀጥላል፤ እርሱም በግጥም መልክ የተዘጋጀ ነው። ስሙና ቍጥሩ ግን እንደሚከተለው ነው።

የአርባዕት ስምና ቍጥር ።

የሰኞ ፤

- ፩ኛ/ አጥመቀ
- ፪ኛ/ ኮከብ መርሆሙ
- ፫ኛ/ ዘረሰዮ
- ፬ኛ/ እስመ አንተ ባሕቲትከ ንጉሥ
- ፭ኛ/ አፍቅር ቢጸክ
- ፮ኛ/ ዓርገ ሐመረ

የማክሰኞ ፤

- ፩ኛ/ አምላክ አዳም
- ፪ኛ/ አንትሙ ውእቱ
- ፫ኛ/ ወይቤሎሙ ዮሐንስ ለሕዝብ
- ፬ኛ/ ሐጸቦሙ እገረሆሙ
- ፭ኛ/ ሀቡ ስብሐተ

የረቡዕ ፤

- ፩ኛ/ ተንሥኡ ንሑር
- ፪ኛ/ ኒቆዲሞስ አምጽኦ
- ፫ኛ/ ዘመጽኦ እምድጎረ
- ፬ኛ/ ብፁዕ አንተ ዮሐንስ
- ፭ኛ/ ዘመራህኩሙ ለሕዝብከ
- ፮ኛ/ ኃያላን ሰብእ

የሐሙስ ፤

- ፩ኛ/ ዛቲ ዕለት
- ፪ኛ/ ሰንበት አሜሃ
- ፫ኛ/ ወይሁዑ ሎቱ መሥዋዕተ ስብሐት
- ፬ኛ/ ንልበስ ወልታ ዘብርሃን
- ፭ኛ/ ዘይገለብሮ ለሰማይ በደመና
- ፮ኛ/ ናሁ ሠናይ

የዓርብ ፤

- ፩ኛ/ አብርህ ለነ
- ፪ኛ/ በከመ ይቤ
- ፫ኛ/ ለክ ስብሐት
- ፬ኛ/ ዘበዳዊት ተነበዩ
- ፭ኛ/ ናሁ ብርሃናት

የቅዳሜ ፤

- ፩ኛ/ ብርሃን ዘይወጽእ
- ፪ኛ/ ሠርዓ ሰንበተ
- ፫ኛ/ አፃብኢሁ ፍሑቃት
- ፬ኛ/ ዘጌሠ ኃቤሃ
- ፭ኛ/ ለቤተ ክርስቲያን የሚለው ነው ።

የአርባዕት ጠቅላላ ድምሩ ፴፫ ይሆናል ። ነገር ግን ትርፍ የተባሉትን ሰባቱን የጨመርን እንደሆን ሟ ይሆናሉ ፤ ትርፍም የሚባሉት የሚከተሉት ናቸው ።

የአርባዕት ትርፍ ።

ሐጸበሙ እገሪሆሙ ፤ ተፈሥሒ ጽዮን ፤ ቅኔ ደብተራ ፤ አእትት እከዩ ፤ ጸርጎ ኢሳይያስ ፤ ዓራራተ ነበረት ታቦት ፤ በመስቀልክ አብራኅከ ለነ ፤ እነዚህ ፯ቱ ትርፍ ናቸው ።

www.ethiopianorthodox.org

አርባዕት የሚደረስበት ጊዜ ወይም የሚባልበት ቦታ መወደስ በደረሰ በት ጊዜ በየሳምንቱ እሑድ ነው ።

፬ኛ አርያም ።

አርያም ማለት ልዑል አንድም ከፍተኛ ማለት ነው ፤ ነገር ግን ከዚህ በላይ በአርያም የተሰማ ድርሰት ስለሆነ አርያም ተብሏል ። ምክንያቱም ቅዱስ ያሬድ በተመስጦ ጽርጎ አርያም ወጥቶ መላእክት ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ እያሉ ሲያ መሰግኑ ሰምቶ ድርሰቱን በአርያም ጀምሯል ስለሚባል አርያም ተብሏል ይባላል ። እርሱም «ቀዳሚ ዜማ አንድም ቀዳሚሃ ለጽዮን ሰማየ ሣረረ» የሚል ነው ፤ እንዲሁም ከመላእክት ሰምቶ ስለአመጣው በአርያም የተገኘ ዜማ ለማለት ስሙን አርያም ብለውታል ።

ይኸውም ሃሌ ሉያ ለአብ፤ ሃሌ ሉያ ለወልድ፤ ሃሌ ሉያ ለመንፈስ ቅዱስ ብሎ የግጥም መልክ ባለው አርያም በተባለው ይጀምራል ፤ ምሥጢሩም ቅድመ ዓለም ለነበሩ ዓለምን አሳልፈው ለሚኖሩ ሥላሴ ምስጋና ይገባል የሚል ነው ።

ይኸ አርያም የተባለው ድርሰት ከፍ ያለ የግጥም ሞያን የሚያሳይ ነው ፤ ለምሳሌ «ኃላፊ ንብረት፤ ከመ ጽላሎት፤ ወከመ ልብስ ጎስት ፤ የምኬ ሰብእ ወኔ ስመ መሬት» ይላል ። እንዲሁም በስድ ንባብ ደግሞ ይገኛል ፤ ለምሳሌ «በዕን ንቁ ሰንፔር ትትሐነፅ ወበመረግድ፤ ሃሌ ሉያ ለአብ፤ ሐፀር የዐውዳ ትበርህ እም ከዋክብት ፤ ሃሌ ሉያ ለወልድ፤ ሃሌ ሉያ ወለመንፈስ ቅዱስ ጽዮን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ደብተራ ፍጽምት» ሲል ይገኛል ።

አርያም በዕለት የተለየ ግዕዝ ዕዝል ዓራራይ ዜማ ያለው ጸሎት ሲሆን የሚባልበት ጊዜ ደግሞ በጾም ጊዜ በጾመ ድጓው እየገባ ነው ፤ በተለይም በክብረ በዓል ክሥተት አርያም ሲደረስ ይዘመራል ።

የአርያም ስምና ቀሩጥር ።

የሰኞ ፤

- ፩ኛ/ ቀዳሚ ዜማ
- ፪ኛ/ ይገብሩ በዓለ
- ፫ኛ/ ቃለ ዓዋዲ
- ፬ኛ/ አክሊለ ሰማዕት
- ፭ኛ/ ተከሥተ አፉሁ
- ፮ኛ/ ዮሐንስ ስሙ

- ፯ኛ/ አጥመቆሙ የሐንሰ
- ፰ኛ/ ዴግንዋ ለፍኖተ ሕይወት
- ፱ኛ/ እስመ በትሕትና
- ፲ኛ/ እስመ ዋካ ይኦቲ
- ፲፩ኛ/ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን
- ፲፪ኛ/ ኃላፊ ንብረት

የማክሰኞ ፤

- ፩ኛ/ ካህን ወነበይ
- ፪ኛ/ ለዘገብርኤል
- ፫ኛ/ ተሰፍሐ ትፍሥሕት
- ፬ኛ/ ከመ ቀስተ ደመና
- ፭ኛ/ ግነዩ ለአምላክ አማልክት
- ፮ኛ/ ትጉሃን እለ ኢይነውሙ
- ፯ኛ/ ዘልዑል እምሰማያት
- ፰ኛ/ ይትዓዩን መልአከ እግዚአብሔር
- ፱ኛ/ ረኪቦሙ ሕፃነ

የረቡዕ ፤

- ፩ኛ/ ተበሃሉ በበይናቲሆሙ
- ፪ኛ/ ይቤ እስጢፋኖስ አንሰ ርኢኩ
- ፫ኛ/ ለዘዓርገ ውስተ ሰማያት
- ፬ኛ/ አዋልደ ንግሥት
- ፭ኛ/ አክሊሎሙ ለሰማዕት
- ፮ኛ/ ፃኡ ተቀበሉ መርዓዌ
- ፯ኛ/ ወሰኑ ወሠርዑ ሃይማኖተ
- ፰ኛ/ ጽድቅ ውእቱ ስምክ
- ፱ኛ/ ዕዝራኒ ርእያ

የሐሙስ ፤

- ፩ኛ/ ፀወንነ ወኃይልነ
- ፪ኛ/ ይቤልዎ ሕዝብ ለየሐንሰ
- ፫ኛ/ አረጋዊ አንግሃ ገይሠ
- ፬ኛ/ መስቀልክ እግዚአ
- ፭ኛ/ በመስቀሉ አተበነ
- ፮ኛ/ ሚካኤል ብሂል
- ፯ኛ/ በመዳልው ደለወ ዓለመ

የዓርብ ፤

- ፩ኛ/ ለካህናት አሠርገዎሙ
- ፪ኛ/ ጸለየ ዓዛርያ
- ፫ኛ/ ባረኮ ለሕፃን
- ፬ኛ/ ኃረየ አሠርተ ወክልኤተ
- ፭ኛ/ ሕንጻሃ ወሱራሬሃ አዳም
- ፮ኛ/ አዳም ወሠናይት
- ፯ኛ/ ሕንጻሃ ወሱራሬሃ
- ፰ኛ/ ሥላሴ ዋሕድ
- ፱ኛ/ በእንቁ ሰንፔር

የቅዳሜ ፤

- ፩ኛ/ ንሴብሕ ወንዜምር
- ፪ኛ/ ከሠተ ለነ
- ፫ኛ/ ዋካ ወብርሃን
- ፬ኛ/ እምጽዮን ነበበ
- ፭ኛ/ ተዘከርኩ በሌሊት
- ፮ኛ/ መስቀል ሞፃ ፤ ሞት ተምፃ
- ፯ኛ/ ይምጸእ ብርሃን
- ፰ኛ/ ሐዋዘ ብርሃነ
- ፱ኛ/ ብርሃን ትእዛዝከ

የዓርያም ጠቅላላ ድምሩ ፶፮ ብቻ ነው ፤ ነገር ግን ፬ቱ ትርፍ ሲደሙሩ ፳ ይሆናል። የአርያም ትርፍ የሚባሉትም የሚከተሉት ናቸው-

- ዮሐንስኒ ሀሎ ፤
- ንዑ ንትፈሣሕ
- ዮሐንስ እምከርሠ እሙ አእመረ
- ዓቢይ ዜማ ተሰምዐ በሰማይ
- እነዚህ ፬ቱ ትርፍ ናቸው ።

፩ኛ ሠለስት ።

ሠለስት ማለት ሦስት ሦስተኛ ማለት ነው ፤ ምክንያቱም በዳዊት መዝሙር በሦስተኛው መሥመር እየገባ የሚዘመር ስለሆነ ነው ፤ አንድም ፫ መዝሙሮች ብቻ የሚዘመሩለት ማለት ነው ።

ይኸውም «ስምዐን እግዚአ ጸሎትየ፣ ወይብጻሕ ቅድሚክ ገዓርየ ፣ ወኢት ሚጥ ገጸክ እምኔየ» ፤ ብሎ ከዘመረ በኋላ የያሬድን ድርሰት እያሰገባ የሚሄድ ነውና ።

www.ethiopianorthodox.org

ሠለስት ሁል ጊዜ ሲጀምር ስምዐኒ ብሎ ነው፤ ብዙ ሃሌታ አለው፤ ብዙውም በግጥም መልክ የሚዘመር ነው፤ ለምሳሌ «ተወልደ ኢየሱስ በቤተ ልሔም ዘይ ሁዳ፤ አዋልደ ጢሮስ አሜሃ ይሰግዳ፤ ሰብአ ሰገል አምጽኦ ሎቱ ጋዳ፤ ወይት ሐሠዖ አዋልደ ይሁዳ» እንዲሁም እያለ ይሄዳል።

እንዲሁም በምዕራባውያን ግጥም መልክ የሚሄድ ይገኛል፤

ለምሳሌ መርዓዊ በጽሐ ተቀበሉ-----ይላል። በስድ ንባብም ይገኛል ለምሳሌ ጽጌ አስተርአየ በውስተ ምድርነ -----ይላል። ይኸ ሠለስት የተባለው ዜማ የሚደረስ በዋዜማ፤ በስብሐተ ነግሀ፤ በአርያም፤ በጾመ ድንው ውሎ፤ በአር ያም፤ በሰንበት፤ በፍትሐት ጊዜ ነው።

የሠለስት ስምና ቁጥር የሚከተለው ነው።

የሰኞ፤

- ፩ኛ/ እስመ ተሐውር
- ፪ኛ/ ርእዩ በግዓ
- ፫ኛ/ ሠርዓ ሰንበተ
- ፬ኛ/ ሶበ ይትነሣእ
- ፭ኛ/ በመንፈስ የሐውር
- ፮ኛ/ በከመ ሥምረቱ
- ፯ኛ/ ነያ ሀገር መድኅኒት
- ፰ኛ/ እስመ አልቦ ነገር
- ፱ኛ/ ባረከ እግዚአብሔር
- ፲ኛ/ ረከብናሃ በእመ ገዳም
- ፲፩ኛ/ ዝንቱ ውእቱ የሐንስ
- ፲፪ኛ/ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን
- ፲፫ኛ/

የማክሰኞ፤

- ፩ኛ/ ማርያም ጽርሕ ንጽሕት
- ፪ኛ/ በጸሐሙ
- ፫ኛ/ ጸመ ሙሴ ማ መዓልተ
- ፬ኛ/ ተወልደ ኢየሱስ
- ፭ኛ/ ወአንተሰ ብእሴ እግዚአብሔር
- ፮ኛ/ ደምፀ እገሪሁ ለዝናም
- ፯ኛ/ ይገንዩ አሕዛብ ለስምክ እግዚአ
- ፰ኛ/ እደ ወአንስተ ወሕገናተ
- ፱ኛ/ መርዓዊ በጽሐ ተቀበሉ

- ፲ኛ/ ጽጌ አስተርአዩ በውስቱ ምድርን
- ፲፩ኛ/ ጽጌ አስተርአዩ
- ፲፪ኛ/ ጊዜ ገሚድ በጽሐ

የረቡዕ ፤

- ፩ኛ/ አብ መርሆሙ ወልድ መገበሙ
- ፪ኛ/ ሶፍያ ንግሥት
- ፫ኛ/ ወገብረ ንጉሥ መድቅሐ
- ፬ኛ/ ቅንዋተ እንደዊሁ አርአዮሙ
- ፭ኛ/ ወሚካኤል አሐዱ እመላእክት
- ፮ኛ/ መዝራዕትዩ ወኃይልዩ
- ፯ኛ/ አጸውተ ሲኦል አድለው ሎቲ
- ፰ኛ/ ወበልዋ ለወለተ ጽዮን
- ፱ኛ/ ዝንቱሰ ብእሲ መምህርን
- ፲ኛ/ በከመ ይቤ እግዚእን በወንጌል
- ፲፩ኛ/ የምስ ወለደት ቅድስት ድንግል
- ፲፪ኛ/ ወጸውኦ ሊቀ ምርፋቅ

የሐሙስ ፤

- ፩ኛ/ ወመሀረ እስከ አመ ዓርን
- ፪ኛ/ ወተቀበልዎ መላእክት
- ፫ኛ/ ሰብሐ ወዘምሩ
- ፬ኛ/ በከመ ይቤ ዕዝራ ነቢይ
- ፭ኛ/ ሰፍሐ እደዊሁ ቅዱሳተ
- ፮ኛ/ በመስቀሉ ወልድ ቤዘውን
- ፯ኛ/ ነገሩን በእንተ ወልድከ
- ፰ኛ/ ዕቀብዋ ለዛቲ ቃል
- ፱ኛ/ ኢትርኃቁ እምኔሃ
- ፲ኛ/ ይእዜኒ ንዜንወክሙ
- ፲፩ኛ/ ዛቲ ዕለት ዓባይ ፋሲካ
- ፲፪ኛ/ ኅበሩ ቃለ

የዓርብ ፤

- ፩ኛ/ ርግብዩ ይቤላ
- ፪ኛ/ ማርያምስ እሙኒ
- ፫ኛ/ ነጽረን በአዕይንተ ምሕረትከ
- ፬ኛ/ ሐረ ኢየሱስ እምገሊላ
- ፭ኛ/ የሐንስ ስሙ ቅዱስ ውእቱ

- ፯ኛ/ ካህን ወነቢይ ድንግል ወሰማዕት
- ፰ኛ/ ካህን ወነቢይ ወሰማዕት
- ፱ኛ/ ሶፍያ ንግሥት
- ፲፬ኛ/ ነያ ደብተራ

የቅዳሜ 1

- ፩ኛ/ ኃይል ክርስቶስ
- ፪ኛ/ በለስ ዘይቤ ቤተ እስራኤል
- ፫ኛ/ ገብርኤል መልአክ መጽአ
- ፬ኛ/ የፍ ፀዓዳ ትመስል
- ፭ኛ/ ወእመ ሰዱስ ነሥአመ
- ፮ኛ/ ወሪዶሙ እምደብር
- ፯ኛ/ አዋልደ ንግሥት

የሠለስት ጠቅላላው ድምር ፶፯ ነው፤ ነገር ግን ስድስት ትርፍ ስላለ እርሱ ሲደመር ፳፫ ይሆናል ።

የሠለስት ትርፍ የሚባሉትም የሚከተሉት ናቸው ።

- ይትበደር ሰብእ
- ትንሣኤሁ አግሀደ
- ዘምሩ
- በአይቴ እንከ ንረክብ
- ከርሡ ሰሌዳ ከመ ቀርነ ነጌ ።
- ሮማይ ብእሲሁ

እነዚህ ፯ቱ ትርፍ ናቸው ።

ትርፍ የተባሉት ሁሉ መቼ እንደ ገቡ ግን እንደደረሰቸው ጳይታወቅም ።

፯ኛ ክሥተት

ክሥተት ማለት የቃሉ ትርጉምና የሥራው ዓይነት በትክክል ያልተያዘ ነው፤ ስለዚህም ቀጥተኛ ትርጉሙ እስካሁን አልታወቀም፤ ሆኖም ግን በሰዓታተ መዓልት እግር የገባ እንደሆነ ሊቃውንቱ ይናገራሉ ። የኢትዮጵያ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን እንደሚያመለክተው በጾምና በበዓላት ጊዜ የሚባል የመዓልት ሰዓታት አለ፤ ይሁን እንጂ ትልቅ በዓል ሁኖ በአርያም ቁመት ጊዜ ሰዓታቱን ማገሌቱ ስለአስቀረው ክሥተት በርሱ ፈንታ ገብቶ ይዘመራል፤ ይኸም ይታወቅ ዘንድ «በሌሊት አንሥኡ እደዊከሙ በቤተ መቅደስ፤ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ፤ ሌሊተ ተዛዋእኩ ምስለ ልብዩ ወአንቃሕክዋ ለነፍሰዩ» ሲል ይገኛል ።

የክሥተት ትምህርትም ሁል ጊዜ ፪ መዝሙር ብቻ ይዘምራል ፤ ምሳሌውም ከላይ እንደተመለከተው ይሆናል ። ክሥተት ብዙ ጊዜ የሚገባው ከዳዊት መዝሙር ነው ፤ ነገር ግን በቀዳሚት ላይ የነቢያት መዝሙር ይገኝበታል ፤ ለምሳሌ መኑ ይመስለክ እምነ አማልክት እግዚአ ፤ ወመኑ ከማከ ስቡሕ በውስተ ቅዱሳን ፤ መገባዎሙ ወመርሆሙ ወዐቀቦሙ ከሙ ብንተ ዓይን ----- ይላል ።

እንዲሁም ከዳዊት መዝሙርም ከነቢያት ቃልም ያልሆነ ንጹሕ የቅዱስ ያሬድ ድርሰት እንደመርገፍ ሁኖ የገባ አለ ፤ እርሱም « እስመ ኪያክ ይሴብሑ ኩሉ ኃይለ ሰማያት ወምድር » ብሎ መንግሥቱ እስከሚለው ድረስ የሚገኘው ነው ። እርሱም ከምስጋና ቃልነቱ ጋር ዜማው ልብን የሚመስጥ ድርሰት ነው ፤ ስለዚህ ህም ሁል ጊዜ በትልቅ ዓመት በዓል ሁሉ ይደርሳል ።

የክሥተት ቀኖችና ቍጥር

<u>የሰኞ</u>	፸፪
<u>የማክሰኞ</u>	፲፮
<u>የረቡዕ</u>	፲፮
<u>የሐሙስ</u>	፲፮
<u>የዓርብ</u>	፲፮
<u>የቀዳሚት</u>	፴

የክሥተት ጠቅላላ ድምር ፻፹፰ ነው ነገር ግን የጥምቀተ ባሕር ክሥተት ለብ ቻው ፶፪ የሚሆን ስላለ ፤ ሁለቱም ዓይነት ሲደመር ፻፹፩ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፪ ።
መወድስ ።

መወድስ ማለት ወደስ አመሰገነ ካለው ከግዕዝ የወጣ ቃል ስለሆነ ምስ ጋና ወይም ማመስገኛ ማለት ነው ፤ ይኸውም ከክሥተት ቀጥሎ የሚገኙት ራሱን የቻለ ትምህርት ነው ።

እስከዚህ ያለው ትምህርት ሁሉ የቃል ትምህርት ይባላል ፤ ከዚህ ጀምሮ እስከ ክሥተት ዓርያም ያለው ግን መወድስ ይባላል መወድስ የሚባለው ወይም የሚደረሰው በዕለተ ሰንበት ነው ፤ ምክንያቱም መላእክት በዕለተ ሰንበት ሲፈጠሩ አንደበታቸው ከምስጋና ሳይለይ ቅዱስ ፤ ቅዱስ ፤ ቅዱስ እያሉ እያመሰገኑ ተገኝተዋልና የዚያ ምሳሌ ነው ይባላል ። ቅዱስ ያሬድም ከመላእክት ምስጋና ሰምቶ ይኸን መወድስን የዕለተ ሰን በት ማመስገኛ አድርጎ ሠርቶታል ። በዕለተ ሰንበት የሚደረሰው ጸሎት የሚያድረው

ማኅሌት ሁሉ በጠቅላላው መወደስ ይባላል ፤ ምክንያቱም ዕለተ ሰንበት የምስጋና መጀመሪያ ናትና ።

በዚህም በመወደስ ጊዜ ቅኔ በብዛት ይደርሳል ፤ የጻዊትም መዝሙር በልዩ ልዩ ዜማ ይደረሳል ። መወደስ በመባል በአንድ ዕለተ ሰንበት የሚደረሰው ምስጋና በጠቅላላው በአንድ ላይ ሲደመር ሃይ ይሆናል ።

ይኸንንም የሚያረጋግጥ «ሃምሳ ወክልኤቱ ቅኔያቲሃ ለዕለተ ሰንበት» ሲል ራሱ ምዕራፉ ይመሰክርልናል ። መወደስ የተባለው ድርሰት ስምና ቍጥሩ እንደ ሚከተለው ነው ።

- ፩ኛ/ ጸሎተ አኩቴት
- ፪ኛ/ ይእቲ ማርያም
- ፫ኛ/ እግዚአ ፀወነ ኮንከነ
- ፬ኛ/ እግዚአ ኩነኔከ
- ፭ኛ/ ግነዩ ብሎ ዛቲ ዕለት
- ፮ኛ/ መስተብቀዕ እስከ ወገኑ
- ፯ኛ/ ምስባኩ ንዑ ንትፈሣሕ
- ፰ኛ/ መዝሙር ተቀነዩ
- ፱ኛ/ ዘአምላኪዩ እስመ ከማሁ ይቤ
- ፲ኛ/ እግዚአ ሚበዝጉ
- ፲፩ኛ/ ቃልዩ አጽምእ አርባዕት
- ፲፪ኛ/ ጸኒሐ
- ፲፫ኛ/ ብፁዕ ዘይሌቡ
- ፲፬ኛ/ ከመ ያፈቅር
- ፲፭ኛ/ ፍቃሕ ሊተ
- ፲፮ኛ/ እግዚአ ሰማዕነ
- ፲፯ኛ/ ጎሥዐ
- ፲፰ኛ/ አምላክነሰ
- ፲፱ኛ/ ሰልክሙ
- ፳ኛ/ ዓቢይ
- ፳፩ኛ/ ሰምዑ ዘንተ
- ፳፪ኛ/ አምላክ አማልክት
- ፳፫ኛ/ ተሣሃለኒ
- ፳፬ኛ/ ግነዩ ዛቲ ዕለት
- ፳፭ኛ/ ይኅይስ
- ፳፮ኛ/ እግዚአብሔር ነግሠ

የሰንበት ስብሐተ ነግሀ ።

- ፳፯ኛ/ ዕዝል
- ፳፰ኛ/ ንሴብሐ
- ፳፱ኛ/ አጽምዕ ሰማይ
- ፴ኛ/ እስመ እሳት ትነድድ
- ፴፩ኛ/ ጸንዐ ልብዩ
- ፴፪ኛ/ አንሰ እቤ
- ፴፫ኛ/ እግዚአ አኃዜ ነፍሱ
- ፴፬ኛ/ ጸራሳኩ በምንዳቤዩ
- ፴፭ኛ/ ይትባረክ ዘዳንኤል
- ፴፮ኛ/ ይትባረክ ዘሠለስቱ ደቂቅ
- ፴፯ኛ/ ይባርከዎ
- ፴፰ኛ/ እግዚአ ሰማዕኩ
- ፴፱ኛ/ በሌሊት ትገይሥ
- ፵ኛ/ ተዐብዮ ነፍሱዩ
- ፵፩ኛ/ ይትባረክ ዘዘካርያስ
- ፵፪ኛ/ ይእዜ ትሥእሮ
- ፵፫ኛ/ ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር እምሰማያት
- ፵፬ኛ/ ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር ስብሐተ ሐዲሰ
- ፵፭ኛ/ ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር በቅዱሳኑ
- ፵፮ኛ/ እስመ ለዓለም
- ፵፯ኛ/ አቡን
- ፵፰ኛ/ ሠለስት
- ፵፱ኛ/ ሰላም
- ፶ኛ/ ክብር ይእቲ
- ፶፩ኛ/ ዝማሬ
- ፶፪ኛ/ ዕጣነ ሞገር

የዚህም ሁሉ ጠቅላላ ድምር ሟ፪ ነው ።

«ሟ፪ ቅኔያቲሃ ለዕለተ ሰንበት» ያለው ስለዚህ ነው ። ይኸ ሁሉ በአንድ ዕለተ ሰንበት ይዘመራል ፤ ይጸለያል ። አንዳንድ ሊቃውንት እንደሚሉት ግን ሟ፪ ቅኔያቲሃ ያለው ፫፻፷፭ቱን ቀን ለ፯ ቀን ሲያድሉት ሟ፪ ደርሷቸው አንድ ቀን ይተርፋል ፤ ይኸም ማለት የአንድ ዓመት መዝሙር ቢቈጥሩት ሟ፪ ሁኖ ፩ ይተርፋል ፤ አንዱን የዘመን መለወጫ አድርጎ በሟ፪ እሑድ ውስጥ በየአንዳንዱ መዝሙር ሟ፪ ሥርዓት ይደርሳልና ሟ፪ ቅኔያቲሃ አለ ይላሉ ።

፩ኛ ስብሐተ ነግሀ ።

ስብሐተ ነግሀ ማለት የነግሀ ምስጋና ማለት ነው ፤ ምክንያቱም ሁልጊዜ መዝሙሩ ምስጋናው በነግሀ የሚባል ስለሆነ ነው ። ስብሐተ ነግሀም በ፯ ዓይነት ይከፈላል ፤ ይኸውም ፤

ሀ/ የዘወትር ስብሐተ ነግሀ ነው ።

እርሱም የሚከተለው ነው ።

- ፩- ዕዝል ፤
- ፪- መስተብቅሶ እንዘ ነአዙቶ
- ፫- አምላኪያ አምላኪያ
- ፬- ይኄይስ
- ፭- ለከ ይደሉ
- ፮- የነርሱ ምቅናዮች ፲፩ ይባላሉ ።
- ፯- በእንተ ዱያን
- ፰- ተዐብዮ ነፍስየ እንደ በዓሉ ይባላል ።
- ፱- በእንተ እለ ይነግዱ
- ፲- ይትባረክ እግዚአብሔር
- ፲፩- ይባርክዎ ለእግዚአብሔር
- ፲፪- ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር እምሰማያት
- ፲፫- ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር ሰብሐተ ሐዲስ
- ፲፬- ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር በቅዱሳን
- ፲፭- በእንተ ንጉሥ
- ፲፮- እስመ ለዓለም ሁለት
- ፲፯- አቡን አንድ
- ፲፰- ውዳሴ ማርያም
- ፲፱- ወንጌል
- ፳- ሠለስት
- ፳፩- ሰላም
- ፳፪- የስብሐተ ነግሀ መርገፍ ።
- ፳፫- ሰላምታ
- ፳፬- ስብሐት ለእግዚአብሔር ኪያነ ዘፈጠረ ከሠ ናምልኮ ።

ለ/ የዕለተ ሰንበት ስብሐተ ነግሀ ።

እርሱ ደግሞ በገጽ ፳፱ እንደተመለከተው ነው ።

ሐ/ የዓበይት በዓላት ስብሐተ ነግሠ ።

የዓበይት በዓላት ስብሐተ ነግሠ እንደዘወትሩ ሁኖ ልዩነቱ በየዳዊቱ መጪ ረሻ ቅኔ ይገባበታል እርሱንም በገጽ ፩፻፲፱ ተመልከት ።

መ/ በዘመነ ጽጌ የሰሎሞን ስብሐተ ነግሠ ተብሎ የሚደርስ ነው ።

ሠ/ የተጽዕኖ ማግሥት የምህላ ሳኒታ የሚባለው ነው ።

ረ/ በሰሙን ሕማማት የሚደርሰው ፤

የግብረ ሕማሙ ሥራ እንደ ስብሐተ ነግሠ ይቆጠራልና ።

ሰ/ የቅዳሜ ሥዑር ስብሐተ ነግሠ ነው ።

ይኸውም የሚባለው በዘወትር በበዓላት በሰንበትም ቀን ነው ። ስብሐተ ነግሠም ሲጀመር አምላኪያ አምላኪያ ብሎ ነው ፤ ምክንያቱም የቅዱስ ዳዊት መጀመሪያው ድርሰት አምላኪያ ብሎ ነው እና የሚሉ አሉ ። መምህራን ለተማሪዎቻቸው ስብሐተ ነግሠ ሁል ጊዜ በወጡት እንዲያደርሱ ይመክሯቸው ነበር ፤ እነርሱንም እንዲህ ይሏቸው ነበር ፤ የክርስቶስን የሕይወት ታሪክ ሳትሰሙ ፤ በማየዮርዳኖስ ሳትመመቁ ፤ የአበውን ሞት ሳትረዱ አትዋሉ ። የምሳሌው ትርጉም ዮርዳኖስ የተባለ ማየ ገቦ ነው ፤ የአበው ሞት የተባለ በስንክሳር ውስጥ የአሉቱ የቅዱሳን ዜና ነው ፤ ኢየሩሳሌም የተባለች ቤተ ክርስቲያን ናት በቤተ ክርስቲያን ተገኝታችሁ ስብሐተ ነግሠ አድርሱ ስንክሣር አንብቡ ማለት ነው ።

ምዕራፍ ፫ ።

ምዕራፍ ።

ምዕራፍ ማለት ማረፊያ ማለት ነው ፤ ይኸ ስም በሌላ ቦታ ሲውል የመጸሐፍት ክፍል የኃይለ ቃል መለያ ሆኖ አዲስ መሥመር በሚጀመርበት ጊዜ አዲስ ምዕራፍ ይከፈላል ፤ ይኸም ምዕራፍ ይባላል ። በዜማ ቤት የሆነ እንደሆነ ግን ምዕራፍ ማለት በመላ ሰላም ለኪ ብሎ ጀምሮ የጸም ምዕራፍ እስኪፈጸም ድረስ ያለው ትምህርት ሁሉ ምዕራፍ ይባላል ። ራሱንም የቻለ ምዕራፍ የተባለ መጽሐፍ አለ ፤ እርሱም በቃል ትምህርት ጊዜ የተለየ ተራ ሲኖረው በመጽሐፉ አቀማመጥ ደግሞ የተለያዩ ተራ ያለው ሁኖ ይገኛል ። የሆነው ሆኖ ምዕራፍ ሲል ልዩ ልዩ ክፍል ያለው የታወቀው የዘወትር ምዕራፍ የጸም ምዕራፍ በመባል አንድ ላይ ሆኖ ነው ።

ምዕራፍ በመባል በ፩ ስም የታወቀው ትምህርት በክፍል ግን የተለየ ስም አለው ፤ ይኸውም ሰላም ለኪ ብሎ እስከ ክሥተት ድረስ ያለው የቃል ትምህርት ይባላል ፤ እርሱም ከገጽ ፶፯—፸፫ ያለው መሆኑ ነው ።

ከመድሰ ጀምሮ ምቅናዩን ጨምሮ እስከ እምሥራቀ ፀሐይ ድረስ ያለው ትምህርት ሁሉ ዳግም መወደስ ይባላል ፤ እርሱንም በገጽ ፳፯—፳፱ ተመልከት። ከርሱ ቀጥሎ ያለው ትምህርት ደግሞ ክሥተት ዓርያም ይባላል ፤ እርሱም ፣ ተሳሃለኒ ብሎ ይጀምርና በእግዚአብሔር ነግሠ ይፈጸማል ፤ እርሱንም በገጽ ፻፲፱—፻፳፫ ተመልከት። እንዲሁም ቀጥሎ ያለው ዋዜማ ይባላል ፤ እርሱም ሲጀመር ቅዱስ ብሎ በኪዳኑ ይጀምራል ፤ ዋዜማ የተባለው ትምህርት ደግሞ ፳፪ አርእስት አሉት ፤ እነሱም የሚከተሉት ናቸው ።

- ፩- ዋዜማ
- ፪- በአምስት
- ፫- እግዚአብሔር ነግሠ
- ፬- ይትባረክ
- ፭- ሠለስት
- ፮- ሰላም
- ፯- መዝሙር
- ፰- ዘአምላኪያ
- ፱- አርባዕት
- ፲- ሚበዝተ
- ፲፩- ብፁዕ ዘይሌቡ
- ፲፪- መወደስ
- ፲፫- ዙልክሙ
- ፲፬- ዕዝል
- ፲፭- ግጎሌት
- ፲፮- ዘይእዜ
- ፲፯- ሰብሐተ ነግሀ
- ፲፰- እስመ ለዓለም
- ፲፱- አቡን
- ፳- ክብር ይእቲ
- ፳፩- ዝማሬ
- ፳፪- ዕጣነ ሞገር

ድምር ፳፪ ያልነው ይኸ ነው። የዜማም ሁሉ አርእስት ይኸ ነው ፤ በአምስት የሚለው ትርጓሜ በዳዊት መዝሙር በ፩ኛው መሥመር የሚባል ስለሆነ ብቻ ነው ፤ ይኸውም ፡

- ፩- ለእግዚአብሔር ምድር በምልዓ
- ፪- ዓለምን ወዙሎሙ እለ ይነብሩ ውስቴታ

www.ethiopianorthodox.org

- ፫- ወውእቱ በባሕር ሣረራ
- ፬- ወበአፍላግኒ ወ-እቱ አጽንዓ
- ፭- መኑ የዓርግ ውስተ ደብረ እግዚአብሔር

የሚለውና ይኸንም የመሰለ ነው፣ ከዚህ ላይ ግን ምዕራፍ ይገባል፣ ይኸ ውም በአምስቱ አዕማድ ምሥጢር ይመሰላል ። በጠቅላላው እስከአሁን የዘረዘር ነው የዜማ ትምህርት ሁሉ በስም ምዕራፍ ይባላል፤ እርሱም የዘወትርና የጸም ምዕራፍ በማለት ይከፈላል ።

ክፍል ፬ ።

ድን ።

ምዕራፍ ፩ ።

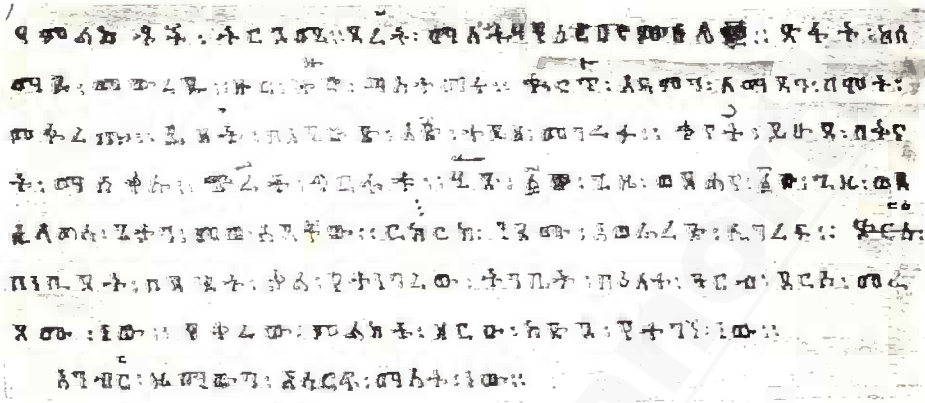
የድን ትምህርት ።

፩ኛ የድን ብሂል ።

ድን ማለት ረቂቅ ማለት ነው፤ ይኸውም ከጽሕፈቱ ረቂቅነት ከምልክቱ ብዛት የተነሣ የወጣለት ስም ሳይሆን አይቀርም የማለት ግምት አለ ። አንዳንዶችም ደግሞ ድን ማለት እስትጉቡእ ማለት እንደሆነ ይናገራሉ፤ ምክንያቱም የዓመቱ መዝሙራት ተውጣጥተው ተሰብስበው ይገኛሉና። ይኸ ስም በቅዱስ ያሬድ ጊዜ የወጣ አንድም በኋላ ጊዜ ይሁን ግልጥ ሆኖ አይታወቅም ራሱ ቅዱስ ያሬድ ግን «ዋይ ዜማ» ሲል የዜማውን ስልት አንድም ስም ብቻ ተናገረ እንጂ ስለ መጽሐፉ ስም ከቶ የገለጠው ነገር እንደሌለ የታወቀ ነው። የኋላ ሊቃውንት ግን «ንጽሕፍ መጽሐፈ ድን» እያሉ የመጽሐፉን ስም ድን በማለት ያመለክታሉ፤ ግብሩንም ይገልጣሉ። ይኸም አገላለጥ ቅሱ መቼ እንደተጀመረ ከቶ ግልጥ ሆኖ አይታወቅም፤ ነገር ግን ጾመ ድን ሲል በጾም ጊዜ የሚዘመር የጾም ማመስገኛ መሆኑ ከታወቀ ፣ ድንም ማለት ዝማሬ፣ መዝሙር፣ ምስጋና ማለት እንደሆነ ግምት ቢሰጠው ስሕተት ነው ሊባል አይቻልም። እንዲያውም ዜማ ማለት ጩኸት ማለት ሳይሆን አይቀርም የማለት ግምት ይሰጣል፤ ስለዚህም ድን ማለት ሙሾ ፣ ዜማ ማለት እንደሆነ በሌላ በኩል ይነገራል። የሆነው ሆኖ ይኸ መጽሐፍ የታላቁ የቅዱስ ያሬድ ክፍተኛ ድርሰቱ እንደሆነና የቤተ ክርስቲያንንም የዓመቱን መዝሙር አጠቃሎ የያዘ እንደሆነ የታወቀ ነው፤ ነገር ግን ሁሉም መቶ በመቶ የርሱ ነው ብሎ ለመቀበል በየድንው መቅድም ላይ የሚጻፈው በጠቅላላው ድንውን የቅዱስ ያሬድ ብቻ አድርጎ አያመለክትም፤ ምክንያቱም ግማሹ ከያሬድ ተያይዞ ዓረፍተ ዘመን ሳይገታው ሲወርድ ለብዙ ሊቃውንት ተዳርሷል፤ ከብዙ ሊቃውንትም ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ሲሆን ግማሹ ግን በኋላ ዘመን በተነሡት ሊቃውንት በአጼ ዘርዓ ያዕቆብ ጊዜ የተቀመረ እንደሆነ ያመለክታል። እርሱም ሲገለጥ «እስመ ለዝንቱ መጽሐፍ መንፈቁ ተረክበ እመጸሕፍተ ካህናት ቀደምት ወመንፈቁ ተጽሕፈ በመዋዕለ ዘርዓ ያዕቆብ ንጉሥ» ይላል (መቅድመ ድንን ተመልከት)። ምናልባት መንፈቁ የሚለው አልፎ አልፎ የገቡትን አዋልድ የተባሉትን ይሆን? የሚል ግምት ይሰጣል፤ ወይም በእርግጥ ግማሹ በኋላ ተጽፎ የገባ እንደሆነ ግልጥ ሆኖ አይታወቅም። በቃል የሚነገረው ግን በመላ የዜማ ድርሰት የተባለው

ሁሉ፤ በተለይም ድን የተባለው መጽሐፍ የቅዱስ ያሬድ ድርሰት እንደሆነ የታወቀ ነው ። የምልክቱ ዓይነትም በርሱ ጊዜ ጅቱ ብቻ ነበሩ ይባላል ፤ ሌሎች ግን የተቀመሩት በቅዱስ ያሬድ ደቀ መዛሙርት በሐዊራ፤ በሳዊራ፤ በእስክንድራ፤ በፖእስክንድራ፤ በአቢድራ ነው ፤ የተቀሩትን ደግሞ የቀመሩ በአጼ ሠርጸ ድን ግል ጊዜ የነበሩ አዛዥ ጌራና አዛዥ ራጉኤል የተባሉ፤ የተደባበ ማርያም ሊቃውንት እንደሆኑ ይተረካል፤ እነርሱም ምልክቱን በብዛት ሊያደርጉ የተገደዱበት ዋናው ምክንያት በግራኝ ወረራ ምክንያት ሊቃውንት አልቀው የዜማው ስልት ለመጥፋት ስለቀረበ ለደቀ መዛሙር እንዳያስቸግር በማለት ነው ።

ጥንታውያን የሆኑ አንድም በቅዱስ ያሬድ ጊዜ ነበሩ የሚባሉ የዜማ ምልክቶች ጅ ዓይነት የተባሉት እነዚህ ነበሩ፤ ይዘት፤ ደረት፤ ድፋት፤ ሂድ፤ ቁርጥ፤ ርክርክ፤ ቅናት፤ ጭረት፤ ናቸው ። ይኸውም ቍጥር እንደ አውሮፓውያን የኖታ ምልክት ጅ ብቻ መሆናቸው ነው ።

ነገር ግን ከዚህም ሌላ በኋላ ጊዜ «ድርስና አንብር» የተባሉ ፪ ምልክቶች ተጨምረዋል ፤ ይኸም ሲደመር ፤ ይሆናል ፤ የ፲ሩ አውታረ በገና ምሳሌ ነው ። የኢትዮጵያ ሊቃውንት ግን ለዜማው ስልት በበለጠ ይሰጣል ብለው ከተጠቀሱት ምልክቶች ጋር ሌሎችም ብዙዎች ምልክቶች በየጊዜው ጨምረውባቸዋል ።

ሆኖም በዕዝልም በግዕዝም በዓራራይም ጊዜ ከዚህ በላይ ከተዘረዘሩት ጋር ሌሎችም እርስ በርሳቸው ቀለሞችን አዛምደው አንዱን ለአንዱ ምልክት አድርገው ወይም አንዱን ለአንዱ ሥረይ እያሉ ይሂዳሉ እንጂ በሕግ የታወቁት አሁንም ቢሆን እነዚህ ናቸው፤ በየጊዜው የተጨመሩ አንድም የተሻሻሉ ምልክቶች በብዛት ይገኛሉ ።

የድንውም ዜማ ምንም ምልክት በየጊዜው ቢጨመርበት ከላይ እንደገ ለጥነው ግዕዝ፤ ዕዝል ፤ ዓራራይ ፤ ብቻ ነው እንጂ ከዚህ የወጣ ዜማ ከቶ የለውም ምሳሌውም እንደሚከተለው ይሆናል ።

ግዕዝ በአብ፤ ዕዝል፤ በወልድ፤ ዓራራይ በመንፈስ ቅዱስ፤ ይመሰላል፤ ትርጉሙ ወይም ምሳሌው ግዕዝ ማለት ርቱዕ ማለት ነው፤ አብን ርቱዕ ሎቱ ነአቡቶ ለማለት፤ ዕዝል ጽኑዕ ነው ወልድ ጽኑዕ መከራን ተቀብሎ አዳምን ለማዳኑ ምሳሌ፤ ዓራራይ ደግሞ ጥዑም ነው፤ ሀብተ መንፈስ ቅዱስን መቀበላችንን ለማጠየቅ ነው።

ግዕዝ በአብ፤ ዕዝል በወልድ፤ ዓራራይ በመንፈስ ቅዱስ ይመሰላል ሦስቱም የዜማ ዓይነቶች በአንድ ላይ ሲገኙና በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ሲመሰሉ ሥርዓተ ቅዳሴውን ልንመለከት እንችላለን፤ ማለት አሐዱ አብ ቅዱስ ብሎ በግዕዝ፤ አሐዱ ወልድ ቅዱስ ብሎ በዕዝል፤ አሐዱ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ ብሎ በዓራራይ ጽፎ አመልክቶም ይገኛልና። እንዲሁም ከግዕዝ ዜማ ዓራራይና ዕዝል ሊወጡ ይችላሉ፤ ይኸውም ምሳሌ አለው፤ ምሳሌውም ወልድ ከአብ የመወለዱ፤ መንፈስ ቅዱስም የመሥረጹ ምሳሌ ነው።

የዜማ ትምህርት በግዕዝ፤ በዓራራይ፤ በዕዝል፤ ይወሰናል አልን እንጅ ቺቱም ዓይነት ባ፩ ጊዜ ፪ቱም እየራሳቸው በአንድ ቀለም የሚገቡበት ጊዜ አለ፤ ይኸውም የሚከተለው ነው።

፩ኛ/ በግዕዝ፤ በዓራራይ፤ በዕዝል፤

«ባሕረ ግርምተ፤ ገብረ ዓረፍተ፤ ወበውስቴታ አርአየ ፍኖተ፤ በእደ መል አኩ ዓቀቦሙ በገዳም ለሕዝቡ አርብዓ ዓመተ፤ ወሴሰዮሙ መና ገብስተ፤ ኪነ ጥበቡ ዘአልቦ መስፈርተ» ይኸ ቀለሙ አንድ ሲሆን በግዕዝም፤ በዕዝልም፤ በዓራራይም፤ የሚዜም ነው፤ ይኸንም የመሰለ ብዙ ይገኛል።

፪ኛ/ በዕዝልና በግዕዝ የሆነ፤

«ኢትክል ተከብቶ ሀገር፤ እንተ ተሐንፀት መልዕልተ ደብር፤ ይእቲኬ ስብ ከታት ዘሐዋርያት ኢትክል ተከብቶ ሀገር» ይኸም ቀለሙ አንድ ሲሆን በዕዝልም በግዕዝም ሲባል ይታያል ይኸንም የመሰለ ብዙ ይገኛል።

፫ኛ/ ዓራራይና ዕዝል ።

«ወአዘዘ ዱድያኖስ ንጉሥ አግበረ ሎቱ አሣዕነ ዘሐዲን ወአስተሰአንዎ ለቅዱስ ጊዮርጊስ ተመትረ ሥርወ ወተክዕወ ደሙ ለቅዱስ ጊዮርጊስ፤ ተመትረ ሥርወ ወተክዕወ ደሙ፤ ወሶበ ስእነ ሠጊረ ድቡተ ሐረ ጸርሐ ጊዮርጊስ በዓቢይ ቃል ወይቤ እፎ ኢይሂሊ ከመ አምላኪየ ተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል» በዚህም መልክ ዓራራይና ዕዝል ሊባል ይችላል ቀለሙ ግን ይኸው ነው።

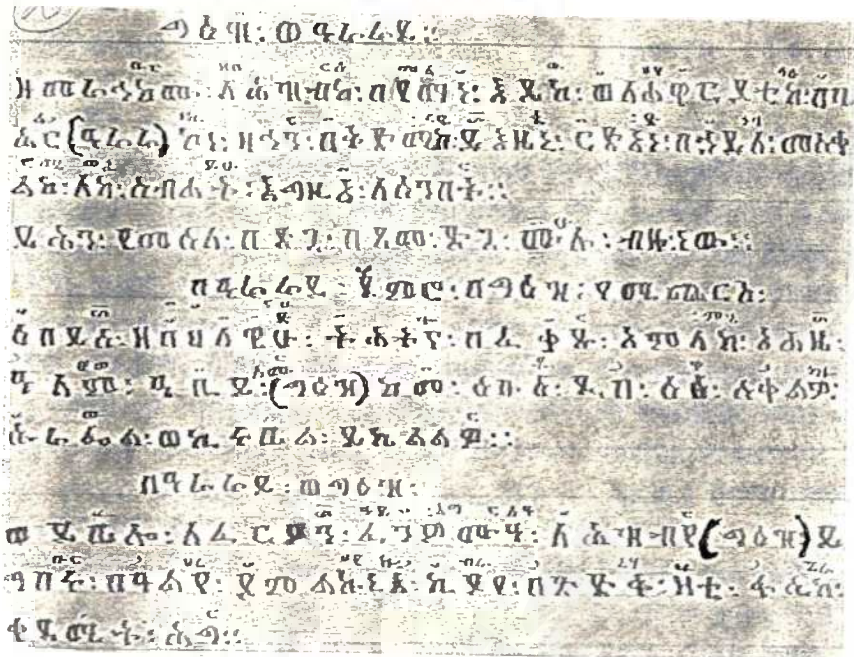
፬ኛ/ ግዕዝና ዓራራይ በአንድ ላይ ሲገኙ፤

«ዘበዳዊት ተነበየ ወበዮሐንሲ (እስከዚህ ግዕዝ ነው) ጥምቀተ ኃርየ በቃና ዘገሊላ ማየ ወይነ ረሰየ መዓዛ ቃልከ ይትወከፍ ጸሎትየ» ይኸ ደግሞ ዓራራይ ነው።

www.ethiopianorthodox.org

፩ኛ/ ግዕዝና ዕዝል በአንድ ላይ ሲገኙ ይኸ ዓይነት ነው ፤

ስምዐን እግዚአ (ግዕዝ) ጸሎትየ ሃሌ ሉያ (ዕዝል) ወይ-በጸሐ ቅድሚክ (ግዕዝ) ገዓርየ ሃሌ ሉያ ወኢትሚጥ ገጸክ እምኔየ (ዕዝል) በዕለተ ምንዳቤየ አጽምእ እዝ ነክ (ግዕዝ) ገቤየ ሃሌ ሉያ (ዕዝል) አመ ዕለተ እጼውአክ ፍጡነ (ግዕዝ) ስም ዐኒ ሃሌ ሉያ ለዓለም ወለዓለመ ዓለም (ዕዝል) ወአመ ስዱስ ነሥአሙ (ግዕዝ) ኢየ ሱስ ለጴጥርስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋሃ (ዕዝል) እንተ ባሕተቶሙ ወተወለጠ አርአያሁ በቅድሚያሁ ።

ይኸም ድርሰት ዓመት እስከ ዓመት ሊዘመር የሚችለውን ልዩ ዓይነት ፣ የመዝሙር ስልት ፤ በክፍለ ዘመናት በንዑስ ዘመናት በመክፈል በዓላትን አጽዋማ ትን በመከተል የተዘጋጀ ነው ።

ድን የተባለው ድርሰት የመጀመሪያው የቅዱስ ያሬድ ድርሰት ከመሆኑም በላይ የግጥም መልክ ያለው የተመጠነ አንድም የተለካ አሰካክ ያለው ድርሰት ስለሆነ እውነተኛ መዝሙር እንደሆነ ያስረዳል ።

እንኳን ድንውን ቅኔውን ሳይቀር የደረሰው ቅዱስ ያሬድ ነው እየተባለ ይነገርለታል ፤ ይኸም የታመነ እውነት እንደሆነ ሊያረጋግጥለት የሚችለው የድን ውን ፤ የቃል ትምህርቱንም ሁሉ በጥንቃቄ የተመለከትን እንደሆነ ነው ፤ ለምሳሌ «ባሕረ ግርምተ ገብረ ዓረፍተ ፤ ወበውስቴታ አርአየ ፍኖተ ፤ በእደ መልእኩ ዓቀ

በሙ በገዳም ለሕዝቡ አርብዓ ዓመተ ወሴሰዮሙ መና ኅብስተ ኪነ ጥበቡ ዘአ ልቦ መሥራርተ» የሚል ሲሆን ከቃል ትምህርት ውስጥ ደግሞ በግጥም መልክ ሲገኝ «አጥመቀ ወተጠመቀ ለሊከ፤ ቃል ፈነወከ ነቢዮ ልዑል ተሰመይከ» ይላል፤ ሌላውም ብዙው በዚህ መልክ ይሄዳል ። ከዚህ ሌላ ደግሞ ግማሹን በ፩ ቤት አድርጎ ፪ኛውን ፫ኛውን በሌላ ቤት ይፈጽማል፤ ግን የሚሔደው ግጥምነቱን ሳይ ለቅ ነው፤ ለምሳሌ «ሃሌ ሉያ ለአብ ሚካኤል ብሂል፤ ዕፁብ ነገር፤ ሃሌ ሉያ ለወልድ ገብርኤል ብሂል ወልደ እግዚአብሔር» እስከዚህ በአንድ ቤት ነው፤ «ሃሌ ሃሌ ሉያ ወለመንፈስ ቅዱስ ዓይኑ ዘርግብ፤ ክነፊሁ ዘእሳት፤ ወያሥተሰሪ ኃጢ አተ ሕዝብ» ሲል ደግሞ በሌላ ቤት ይፈጽማል ። (ዓርያም ዘሐሙስ)፤ ሌላውንም ሁሉ ጠንቅቀን ብንመለከት ፩ኛ/ እንደሰድ ንባብ ሆኖ የቃሉ አስካክ ግን የግጥም መልክ ያለው ሆኖ ይገኛል፤ ፪ኛው እንደአውሮፓውያን ግጥም አንድ ቤት መቶ በመካከሉ ሌላ ቤት ያገባና በኋላ ቆይቶ ያነኑ ቤት ይመታል፤ ይኸም የግጥም ዓይነት ነው፤ ፫ኛው ደግሞ ፪፪ ቤት እየመታ በተለያየ ቤት ይዘልቃል፤ ይኸንም ጠንቅቆ ቢከታተሉት ሁሉም ሊረዳው ይችላል ።

ይኸን ዜማ ቅዱስ ያሬድ ይድረሰው እንጅ እርሱ ለነማን እንዳስተማራ ቸው ወይም እንዳስተላለፈው ተከታዮቹስ እነማን እንደነበሩ ግልጥ ሆኖ አልታ ወቁም፤ በአንዳንድ ታሪክ ብቻ መንክራ፣ ሳዊራ፣ ሐዊራ፣ እስክንድራ፣ ፓእስክ ንድራ፣ አቢዳራ ተከተሉት ጻፉት አጠኑት ይባላል ። ገድሉ የሚለው ግን ስሜን ተራራ በስሙ በተሰየመው ገዳም ከዘጋበት ቦታ ድረስ ካህናተ ስሜን፤ እየሄዱ ይማሩ እንደነበረና ዜማው በመላ ኢትዮጵያ ደርሶ እንደነበረ ይነገራል ። (ገድ ሉን ተመመልከት) ።

በኋላ ግን በጉዲት ጥፋት ምክንያት ሊቃውንቱ ሁሉ አልቀው መጸሕፍ ቱም ተቆነጸጸለው ስለጠፉ በአጼ ዘርዓ ያዕቆብ ጊዜ እንደገና ለመሰብሰብና ለመ ወሰን በቃ ይላል ።

በሌላ በኩል ደግሞ የቅዱስ ያሬድ ተከታዮች ለቅኔውም ለድገውም ሐዊ ራና መንክራ የተባሉ ወሳኞች እንደነበሩ ይተረካል፤ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትምህርቱም ሥነ ሥርዓቱም ዜማው ከነሥልቱ የተወሰነው በዚያን ጊዜ ነው ።

፪ኛ የድን አስተጋባእያን ።

የድንችን ዜማ እንደገና እስትጉቡእ ሆነ ማለት ተሰበሰበ፤ ነገር ግን ከያ ሬድ በኋላ በጉዲት ወይም ብዙ ዘመን ቆይቶ ይሁን ግልጥ ሆኖ ባልታወቀ ምክ ንያት ጠፍቶ ሲኖር የሰበሰቡትና መልክ የሰጡት የወሰኑትም በአባ ጊዮርጊስ ሰብ ሳቢነት በአጼ ዘርዓ ያዕቆብ ተጠባባቂነት ነው ይባላል ።

ስለዚህም ብዙዎች ሰዎች የዜማን ስልት ከአባ ጊዮርጊስ እንደተማሩ ድን ውም እንደ ገና መልክ እንዳገኘ ግልጥ ሆኖ ይነገራል፤ ይሁን እንጅ ይኸም

ቅምር በግራኝ ወረራ ምክንያት እንደገና የጠፋ የዜማውም ስልት እንደገና የተለወጠ ስለሆነ ሊቃውንቱ ሲጨነቁ በቤተ ልሔም ገዳም አባ ልሳነ ዕፍረት የተባለ መነኩሴ አብነት የሆነውና እንደገና ቀማሪ የሆነው ድንጋጌን ይዞ ስለተገኘ የ፫ኛው ጊዜ ቀማሪ ተብሏል ። ይኸውም በመጀመሪያ ጊዜ በአክሱም ቅዱስ ያሬድ ደርሶ ቀምሮ ያስተማረው በጉዲት ምክንያት ጠፋ ፤ ፪ኛም አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ ሰበሰበው አስተጋባው የሚለው ነው ። ፫ኛው ጊዜ ግን አባ ልሳነ ዕፍረት አብነት ሆኖ ተገኝቷል ፤ ቤተ ልሔምም የድን የምስክር ቦታ ለመሆን የቻለችውም በዚህ መልክ ነው እርሱም ልሳነ ዕፍረት መራሂ ዘቤተ ልሔም የተባለው ነው ። የአሁኑ ዜማ ግን ከርሱ የተገኘ እርሱ ያስተማረው ነው ፤ እርሱም አባ ዘቃለ አብን አስተምሮ በእግሩ እንዲተካ አድርጓል ።

ከዚያ በኋላ ግን ያለማቋረጥ ተያይዞ እስከኛ ዘመን ደርሷል ፤ የዘር አወራረዱም እንደሚከተለው ነው ።

አባ ዘቃለ አብም ቃለ ዓዋዲን አሠልጥኖ ተካ ፤ እርሱም የደብረ ሊባኖስ መምህር አንድም እጨጌ የሆነው ነው ። የቤተ ልሔም አስተዳዳሪዎች ሁሉ እጨጌዎች እየተባሉ የድን ምስክር እንደነበሩ ታሪክ ይነግረናል ። ለምሳሌ እጨጌ በትረ ጊዮርጊስን ሌሎችንም እንዲሁ እንመልከት ፤ ቃለ ዓዋዲ እንደገና ሕንፃ ሃይማኖትንና ተጠምቆ መድኅንን አስተማረ ፤ ሕንፃ ሃይማኖትም ወልደ መለኮትን አስተማረ ፤ ወልደ መለኮትም ሠርፀ ማርያምን አስተማረ ። ሠርፀ ማርያም ደግሞ ከንፈ ሚካኤልን አስተማረ ። በዚህን ጊዜ የቆማው ፤ የተጉለቴው ፤ የአጫብሬው ፤ የወንጨሬው ዜማ የተለየ ሆኖ ሲቀር በቀር በኢትዮጵያ ውስጥ በብዙ ቦታዎች የድን ትምህርት ተዳረሰ ለምሳሌ ቤጌምድርን አልፎ በትግሬ በደብረ ገሪማ ፤ በወሎ ፤ በደብረ ነጉድጓድ (ሐይቅ) በደብረ እግዚአብሔር እንዲሁም በአትሮንስ ማርያም ፤ በተድባበ ማርያም እንዲሁም በመካነ ሥላሴ ፤ በሸዋ ደግሞ በደብረ ሊባኖስ በሌላም ቦታ ተዳረሰ ቤጌምድር ግን ዳር እስከዳር የዜማ አብነት የድን ትምህርት ምንጭ ሆነች ።

ከዚህ በኋላ ግን በሁሉም ዘንድ ተበተነና የድን ዜማ ለሁሉም ተዳረሰ ። ከንፈ ሚካኤል የተባለው ሊቅ ደግሞ ለገብረ እግዚአብሔር (ለመሪጌታ ደርሶ) አስተማረ ፤ ገብረ እግዚአብሔርም ለገብረ መድኅን (ለአለቃ መርሻ) አስተማረ ። ገብረ መድኅንም ለስብሐተ ማርያም (ለአለቃ አምሳሉ) አስተማረ ። ከልሳነ ዕረፍት እስከ አለቃ አምሳሉ ድረስ ያሉ የቤተ ልሔም የድን ምስክሮች ፤ ብቻ ናቸው ፤ እነዚህም በቤተ ልሔም የድን ምስክሮች ሆነው የኖሩት ናቸው ።

ከትምህርታችን ውስጥ የዜማው ምስክር የታወቀው ቤተ ልሔም ስለሆነ የመምህራኑን ስምና ተራ በመጠኑ ለማወቅ ቅደም ተከተሉንም ለመዘርዘር በቃን ።

የአቋቋሙ የቅኔው የመጽሐፉ የሌላው ትምህርት ግን ትምህርቱ እንዲሁ

በየቦታው አስተምሮ መፍቀድ ብቻ ስለሆነ የመምህራኑ ተራ ሊጠበቅ ታሪኩም ሊታወቅ አልተቻለም ።

አንዳንድ ጊዜ የእገሌ ደቀ መዝሙር ነኝ ሲል ወይም የኔ አባት እገሌ ናቸው ሲል ተያይዞ ተከታትሎ ሲሔድ ብቻ ይታወቃል፤ ይሁን እንጂ ደቀ መዝሙሩ ከ፩ እና ከ፪ት ከዚያም ከበለጠ ጉባኤ መግባቱ ስለማይቀር እነዚያን ሁሉ ሊያስጠራ አይችልም፤ የድጓው ትምህርት ግን የትም ይማር እንጂ ምስክሩ አንድ ስለሆነ፤ ለመቀጠር ተቻለ፤ የምስክር ወረቀትም በትክክል የሚሰጥ በቤተ ልሔም ብቻ ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍለ ድጓ ።

የድጓ መጽሐፍ በጥራዙ ብቻ ሳይሆን በኃይለ ቃሉ ታላቅ እንደመሆኑ ለዝማሬ ይመች ዘንድ በውስጡ ብዙ ክፍልን ይዞ ይገኛል። ስለዚህም በ፬ ታላላቅ ክፍል ይከፈላል፤ ይኸውም የ፬ቱ ወንጌላውያን ምሳሌ ነው ።

ክፍሎቹም ።

፩ኛ/ የሐንስ የተባለው ክፍል ነው ፤

የመጀመሪያው ክፍል የሐንስ ይባላል ፤ ምክንያቱም የሐንስ የብሉይና የሐዲስ መሸጋገሪያ አንድም የሐዲስ መጀመሪያ ነበርና የዚህ ምሳሌ ነው ።

አንድም የድጓው መጀመሪያ የሐንስ ተባለ ስለዚህም ድጓው ብፁዕ አንተ የሐንስ ብሎ ይጀመራል ።

በዜማውም ውስጥ የየሐንስን የሕይወት ታሪክ ይተርክና ወደ ሐዲስ ኪዳን ይሻገራል ። የየሐንስም ፍጻሜ ስምዕ በዚሁ ዕለት ስለሆነ ዕለቱም ዘመኑም የድጓውም ክፍል የሐንስ ተብሏል ። በዜማው ከባድነት በቀጥሩ ብዛት ከሁሉም የሐንስ ይበልጣል ፤ በየሐንስ ክፍል የሚዘመሩት ፫፻፳፻፸፯ ሲሆኑ የእርሱም ክፍል የሚባለው ከመስከረም ፩-፰ ድረስ ነው ።

፪ኛ/ አስተምህሮ የተባለው ክፍል ነው ፤

አስተምህሮም ማለት የጌታን ትምህርት የሚገልጥ ነው ፤ ጌታም የአስተማሪውን ይተርካል ፤ ይህንንም በመከተል ይዘመራል ። የአስተምህሮ ክፍል በ፩ ጊዜ የሚወሰን አይደለም በልዩ ልዩ ክፍል ዘመናት ውስጥ ይገባል ፤ እየተመላለሰም ይዘመራል ። ይሁን እንጂ በአስተምህሮ ውስጥ የሚዘመረው ፫፻፳፻፸፱ ይሆናል ።

www.ethiopianorthodox.org

ጾመ ድን የተባለው ክፍል ።

ከዚህ ከአስተምህሮ የሚቋጠር ነው ይኸውም ክፍል የሚዘመረው በዓቢይ ጾም ጊዜ ብቻ ነው፤ ክፍሉም አንዳንዶች መምህራን ከአስተምህሮ ውስጥ ነው ይላሉ እነዚህም የድንውን ክፍል ፫ ብቻ የሚያደርጉ ናቸው፤ ይሁን እንጂ በግድ ራሱን የቻለ ክፍል መሆን እንዳለበት የታመነ ነው፤ የሆነው ሆኖ ራሱን የቻለ ክፍል ስላለው በገጽ ፹፮ ተመልከት ።

፫ኛ/ ፋሲካ የተባለው ክፍል ነው፤

እርሱም ከትንሣኤ እስከ አባ ገሪማ የሚዘመረው ነው። በውስጡም የሚይዘው ፫ሺ፬፻፳፱ ነው። ይኸውም ክፍል እንደገና በአርአስት ይከፈላል አርአስት የሚባሉትም ፳፪ ናቸው። የ፳፪ቱ ሥነ ፍጥረት ምሳሌ ነው፤ ይኸውም በገጽ ፶፪ የሚገኘው ነው፤ ምስጋና ወይም ትምህርት ማለት ነው።

፬ኛ/ የድንው ዝርዝር ቁጥርና የዘመኑ አከፋሪል ።

ተራ ቁ.	ዘፍሐንስ	ብዛት	ተራ ቁ.	ዘአስተ ምህሮ	ብዛት	ተራ ቁ.	ዘፋሲካ	ብዛት	ተራ ቁ.	ማጠቃለያ ስሙ	ጠ. ድምር
1	ምስባክ	19	1	ምስማክ	15	1	ምስማክ	22	1	ምስማካት	56
2	ዋዜማ	176	2	ዋዜማ	227	2	ዋዜማ	157	2	ዋዜማዎች	
3	በአምስት	51	3	በአምስት	43	3	በአምስት	56	3	በአምስት	150
4	እግዚአብሔር ነግሠ	43	4	እግዚአብሔር ነግሠ	24	4	እግዚአብሔር ነግሠ	52	4	እግዚአብሔር ነግሠ	119
5	ይትባረክ	62	5	ይትባረክ	46	5	ይትባረክ	58	5	ይትባረክ	166
6	ሠለስት	321	6	ሠለስት	320	6	ሠለስት	579	6	ሠለስት	1220
7	ሰላም	460	7	ሰላም	591	7	ሰላም	579	7	ሰላም	1630
8	መዝሙር	46	8	መዝሙር	53	8	መዝሙር	72	8	መዝሙር	171
9	አርባዕት	247	9	አርባዕት	216	9	አርባዕት	289	9	አርባዕት	752
10	ዕዝል	195	10	ዕዝል	176	10	ዕዝል	214	10	ዕዝል	585
11	ማኅሌት	82	11	ማኅሌት	59	11	ማኅሌት	54	11	ማኅሌት	195
12	ስብሐተ ነግሠ	39	12	ስብሐተ ነግሠ	58	12	ስብሐተ ነግሠ	88	12	ስብሐተ ነግሠ	18
13	ዘይእዜ	4	13	ዘይእዜ	15	13	ዘይእዜ	19	13	ዘይእዜ	38
14	ዘአምላ		14	ዘአምላ		14	ዘአምላ		14	ዘአምላ	
	ኪየ	17		ኪየ	17		ኪየ	14		ኪየ	48
15	ዘናሁ		15	ዘናሁ		15	ዘናሁ		15	ዘናሁ	

፩ኛ የድንው ዝርዝር ቁጥርና የዘመኑ አከፋፈል ።

16	ሠናይ	12	ሠናይ	4	ሠናይ	—	ሠናይ	16	
16	አርያም	415	16	አርያም	252	16	አርያም	667	
17	እስመ		17	እስመ		17	እስመ		
	ለዓለም	926		ለዓለም	909		ለዓለም	2599	
18	አቡን	458	18	አቡን	437	18	አቡን	1342	
19	ሀየንተ		19	ሀየንተ		19	ሀየንተ		
	ቅኔዎች	3		ቅኔዎች			ቅኔዎች	3	
20	ምዕዋድ	1	20	ምዕዋድ	5	20	ምዕዋድ	7	
			21	መወድስ	3	21	መወድስ	4	
			22	ክብር			ክብር		
				ይእቲ	1		ይእቲ	1	
			23	ዝማሬ	1		ዝማሬ	1	
			24	ዕጣነ			ዕጣነ		
				ሞገር	1		ሞገር	1	
			25	ምቅናይ	1		ምቅናይ	1	
						22	ሚበዝኑ	1	
						23	ብፁዕ	1	
							ዘይሌቡ	1	
						24	ኮልክሙ	1	
							28	ኮልክሙ	1
	ድምር	3577		ድምር	3474		ድምር	3469	
							ድምር	10.520	

ዓመት እስከ ዓመት የሚዘመሩት እነዚህ ከዚህ በላይ የተዘረዘሩት ሲሆኑ ከነዚህም ውስጥ ብዙዎቹ ተራ የማይደርሳቸው በአንዳንድ አጋጣሚ ብቻ ተፈልገው ይባላሉ እንጅ በተወሰኑ በዓላት የሚዘመሩት የተወሰኑ በመሆናቸው የዓመት በዓላት፤ የዓመት መዝሙር፤ የዓመት አቡንና እስመ ለዓለም ተብለው ተለቅመው የወጡ የታወቁ ናቸው ።

እነዚህም ጌቱ ጸዋትወ ዜማዎች በሚለው መጽሐፍ ታትመው ይገኛሉ፤ ይሁን እንጅ አንዳንድ ድን በጉንጨ የሚባሉት ከታወቁት መዝሙሮች ሌላ ከባሕሩ ድን ገብቶ የዋኘ ያልታወቀውንም እስመ ለዓለም አቡን መዝሙር ፈልፍሎ ወይም አንዱን ወደ አንዱ በመለወጥ ያቀረበ እንደሆነ ነው ።

፪ኛ የድን ትምህርት በዘመናት ።

ማንኛውም ትምህርት በኢትዮጵያ እየተሻሻለ እየተለዋወጠ አዲስም ነገር እየገባበት ሲሄድ ድንው ከዘመን ወደ ዘመን ሲሸጋገር ምንም ያሳየው ለውጥ የለም፤ ለምሳሌ የቅኔ ለውጥ የቅኔ ስልት ያው ጥንታዊ ይሁን እንጅ ሊቃውንቱ በተቀኙ ቁጥር ሁልጊዜ አዲስ ቅኔ መሆን ስላለበት አዳዲስ ቅኔ ይቀኙ ነበር ።

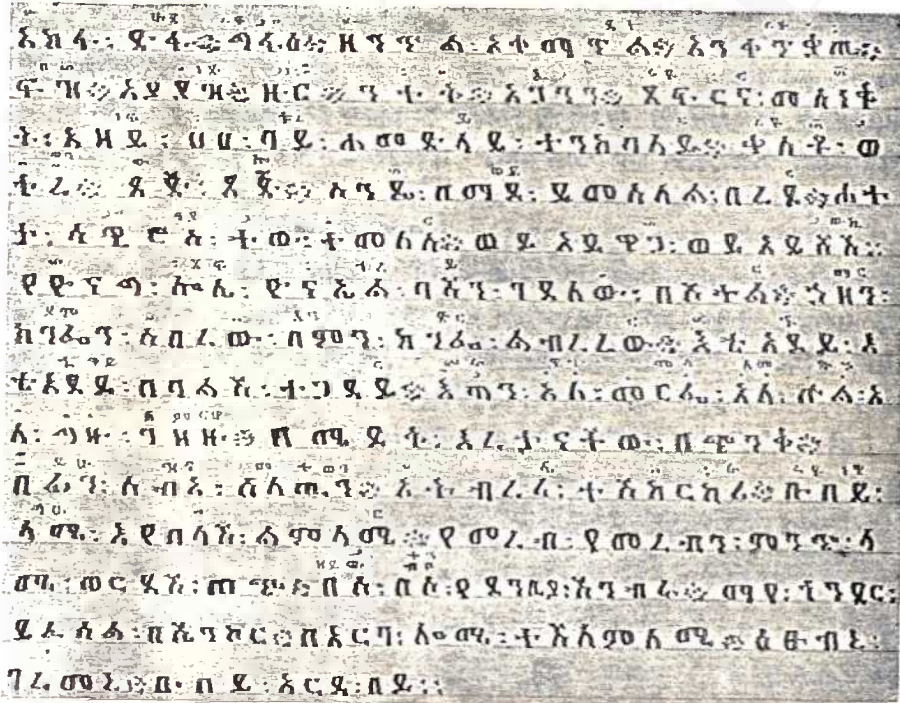
ስለዚህም መልካም እንደተባለ እንደተደነቀ ይኖራል፤ ይህም ሳይሆን እንደ ቅዳሴው ዘመናዊ ጥንታዊ እንደ ስለልኩላና ደብረ ዓባይ የተደረገ መሻሻል የለም፤ ይኸን ሲመለከቱት የዜማ ትምህርት ባለበት ተቋርጦ የቀረ ጥበብ እንደሆነ ሳይ ስገምት አልቀረም።

የቆሚው የአጫብሬው የተጉለቴው ሌላም ይኸን የመሳሰለው ልዩነት ቢኖረውም ቅሉ ከቤተሌሎች የበለጠ የአረጅ እንጅ የተሻለ ነገር የለውም፤ በዚያ ውም ላይ ከቆሚው በስተቀር ሌላውን ባለማወቅ በሚዜምበት ጊዜ እንደያዙት ቀረ ይባላል እንጅ ለጥንታዊነቱ ከቶ አስረጅ የለውም፤ እንዲያውም አሁን ሁሉም የያዘውን እየተወ ወደ ቤተሌሎች ሲጓዝ ይገኛል።

የአቋቋም ትምህርት ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተሻሻለ በአርባ አራቱ የጐንደር አድባራት ልክ ግፅ ይትበሃል አንድም የአቋቋም ስልት ለመገኘት ቻለ። ከዚያ ውም ውስጥ በቅርቡ ጊዜ የተከሌ አቋቋም ሲወጣ እየተፈለሰፈ እየታደሰ እንደ ሚሄድ ያስረዳል፤ ድን ግን በዚያው ባለሕበት ሳይባል አልቀረም።

ይሁን እንጅ እንደ መሪነታው ተራቃቂነት በዲስኩር ወይም በግሥ መልክ አዲስ ዜማ አዲስ ድርሰት ድርሶ መስጠት ይችላል።

በዚህም መልክ በድንገት መካከል [አንዳንድ ዲቃላ (ዓዋልድ) እንዳለ ይነገራል።

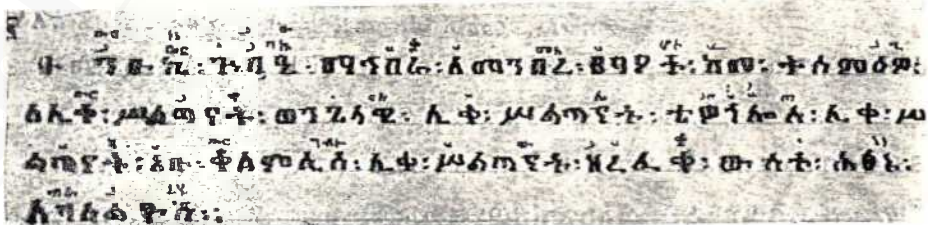

ይኸም ሆኖ ዲቃላው የትኛው እንደሆነ፤ ወይም መቼ እንዴት እንደገባ አልታወቀም። ከዚህም ጋር የአንደኛው አስተያየት ለጄኛው እንግዳ ሳይሆንበት አልቀረም፤ ባንዳንድ በኩል ደግሞ ምልክቱም ከቀን ወደ ቀን አዲስ እየገባበት እየተጨመረበት እየተሻሻለ እንደሄደ እናገኘዋለን፤ ለምሳሌ አጥሩን ዘለሽ ግቢ ።

የጉንደር ኢያሱ
ወርቅ ይዟል በራሱ
አይሸሽ አይዋጋ - - - -

ይኸን የመሰለ ብዙ በጉንደር መንግሥት ጊዜ እየገባ እንደ አብነት የሆነ ምልክት እናገኛለን። ይኸም አዲስ ገብ ነገር አብሮ በቀል መስሎ እንደሌሎች ምልክቶች ሆኖ ይገኛል፤ በዓዋልድም መልክ የገባው የዳንኤል ድን የተባለው በፋርጣና በጋይንት ደጋ ለደጋ የሚገኙት ሊቃውንት የጨመሩት ብዙ አዋልድ ያለው ነው እየተባለ ይነገራል።

የምስክሩ ድን ሳይቀር በቤተ ልሔም በ፫ ይከፈላል፤ ይኸውም ጄኛው የዳንኤል፤ ጄኛ/ ጌታዩ እንግዳ አየሁ፤ ፫ኛ/ ብርሃነ ዓለም የሚባል ነው፤ ልዩነቱ ሲጠየቅ በዚህ በዓዋልድ ብዛትና ማነስ በምልክቱ ልዩነት እንደሆነ እንረዳለን፤ ከዚህም በቀር ሰንበት አምኜ የሚባል ከድንው የተውጣጣ እስትጉቡእ አለ፤ እርሱም የመሻሻል ምልክት እንደነበር ያመለክታል። ስሙ እንደሚያመለክተው ሁሉ በፍና ተሳልቆ የወጣለትና ሊቃውንቱ የማይስማሙበት ቁንጽል ነገር እንደሆነ የሚገመት ነው። ከዚህም ጋር ማን እንደ አስተጋባው መቼ እንደተሰበሰበ በአዋጅ ባለ መታወቁ ተቀባይነትን ሳያገኝ ይኖራል፤ ሆኖም የጉንደር አቋቋም ተማሪ በመጠኑ አጥንቶ ለመውጣት ተፈላጊ የሆኑትን የዓመት ቀለሞችን ስለያዘለት ያወጣው ሳይሆን አይቀርም፤ የተወሰነውም በጉንደር መንግሥት ነው የሚሉ አሉ። ምክንያቱም የዓመት መዝሙሮችን እስመ ለዓለሞችን አቡኖችን ሰብስቦ ስለያዘ ነው፤ አንዳንዶች ደግሞ የተሰበሰበው ወይም የተወሰነው በሸዋ ነው የሚሉ አሉ፤ ምክንያቱም በብዛትም የሚጠቀሙበት እነርሱ ናቸውና፤ ከነሱም ሰንበት አምኜ ሳይሆን ትንሹ ድን ይሉታል፤ ይኸንም ብቻ ያጠናሉ ይላሉ። ይሁን እንጂ ሊሻሻል ከተፈለገ የሚያስችግር አለመኖሩ አንዳንድ መምህራን ድርሰት ደርሰው ምልክት አመልክተው እንደቅኔ ለትልቅ ሰው ሰጥተው ዋጋ አግኝተውበት ይኖራሉ፤ በመጠኑም ከዚህ የሚከተለውን እንመልከት።

(መሪ ጌታ ጥበቡ መንግሥቱ) ። በዚህ መልክ ዘመናዊ ድርሰት ሊደርስ በዚህም መልክ ምልክት ሊያመለክት ይችላል ።

ምዕራፍ ፫ ።

ጸመ ድን ።

ጸመ ድን ከድንጋጌ ፩ኛ ክፍል የሆነ ለጸም ጊዜ አገልግሎት የተቀመረ ነው፤ መጀመሪያ በድንጋጌ ክፍል በአስተምህሮ ውስጥ ይገኝ ነበር ፤ ነገር ግን በአጼ ዘርዓዮስ ምዕራፍ ጊዜ በደብረ ነጉድንድና በደብረ እግዚአብሔር የነበሩ ሊቃውንት አባ ጊዮርጊስን ይዘው ከዚህ ክፍል አውጣጥተው ራሱን የቻለ ክፍል እንዳደረጉት ይነገርላቸዋል ። አንዳንድ ሊቃውንት ደግሞ ዘመናትን በመክፈል ድንጋጌን የደረሰ ቅዱስ ያሬድ ስለሆነ ጸመ ድንጋጌንም ራሱን የቻለ ክፍል አድርጎ በዚያ ጊዜ ደረሰው የሚሉ አሉ ።

የጸመ ድንጋጌም ዝርዝር ሁናቴ እንደሚከተለው ነው ።

ጸመ ድን ።

በመጋቢት ከዋዜማው በፊት ዘወረደ ብሎ ይጀምራል፤ ራሱ ዘወረደም መጋቢት ነው ፤ መጋቢትም ማለት ከዋዜማ በፊት የሚባል አንድም የዋዜማ መግቢያ ማለት ነው ።

«ቀጥሎም ኩኑ እንከ» በሚለው ዋዜማ ይጀምራል ፤ ከዚያም ቀጥሎ በአምስት ይባላል ። እንዲሁም እግዚአብሔር ነግሠ ይትባረክ ሠለስት ሰላም ይባላሉ ፤ እነዚህ ሁሉ በ፩ ዋዜማ የሚባሉ ናቸው ፤ ድምራቸውም ፩ ይሆናሉ ።

፩ኛ መዝሙር ዘሰንበት ።

በአንድ እሑድ የሚባለው ጸመ ድን ፳፩ ዓይነት ነው፤ እርሱውም የሚከተለው ነው ።

፩— ተቀነዩ	፳— ማኅሌት
፪— ዘአምላኪየ	፳፱— ዘይእዜ
፫— በአምስት	፳፻— ስብሐተ ነግሀ
፬— አርባዕት	፳፻፩— አራት እስመ ለዓለም
፭— በአምስት ፪	፳፻፪— አንድ አቡን
፮— አንድ እግዚአብሔር ነግሠ	፳፻፫— ሠለስት
፯— ዕዝል	፳፻፬— ሰላም

፪ኛ በዘወረደ የሚዘመረው ።

በ፩ ሳምንት ውስጥ ከሰኞ እስከ ቅዳሜ የሚባለው ጾመ ድን የሚከተለው ነው፤ በዘወረደ ሰኞ በነግሀ ዕዝል፣ ማኅሌት፣ ስብሐተ ነግሀ፣ እስመ ለዓለም፣ ቅንዋት፣ አቡን፣ የአስርቆት አርያም (ትርፍ አርያም)፣ አቡን፣ አርባዕት፣ ሰላም ሲሆን ድምራቸው ፲ ይሆናሉ ። በሠለስት ሰዓት ደግሞ አርያም፣ አቡን፣ አርባዕት ቅንዋት፣ ሠለስት፣ ሰላም ይባላሉ፤ ድምራቸው ፮ ይሆናሉ ።

በሰድስት ሰዓትም አርያም፣ አቡን፣ ዘአምላኪየ፣ ቅንዋት፣ ሠለስት፣ ሰላም ይሆናሉ፤ ድምራቸው ፮ ናቸው ። በ፱ ሰዓትም አርያም፣ አቡን፣ አርባዕት፣ ቅንዋት ሠለስት፣ ሰላም ይሆናሉ፤ ድምራቸውም ፮ ይሆናሉ ።

በሠርክ ደግሞ ዋዜማ፣ በአምስት ፪ ጊዜ፣ አንድ አርባዕት፣ ሠለስት፣ ሰላም ይሆናሉ፤ ጠቅላላው የውሎው ዜማ ፲፰ ይሆናል ። የዋዜማው ስድስት ሲሆን፤ በአንድ ቀን ብቻ ከነግሀ እስከ ሠርክ የሚዘመረው ጾመ ድን ፴፬ ይሆናል ። ይኸም ሲደመር የሚከተለውን ልክ ይሰጠናል ።

የሰኞ ፴፬
የረቡዕ ፴፬
የዓርብ ፴፬

የማክሰኞ ፴፬
የሐሙስ ፴፬
የቅዳሜ ግን ለየት ያለ ሆኖ በነግሀ

ዕዝል ይጀምርና ማኅሌት፣ ስብሐተ ነግሀ፣ እስመ ለዓለም ፪ ጊዜ፣ አቡን፣ ሠለስት፣ ሰላም ይደርሳል፤ ድምሩም ፰ ይሆናል ።

በሠርክ ዋዜማ፣ በአምስት ፪ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ነግሠ፣ ይትባረክ፣ ሠለስት፣ ሰላም ፮ ይሆናል ። የቅዳሜ ደግሞ ከነግሀ እስከ ሠርክ የሚዘመረው በጠቅላላ ፲፰ ነው ።

በዚህ አኳኋን ከዘወረደ ቅዳሜ እስከ ቅዳሜ ሥዑር ያሉት የጾመ ድን ስምና ሥራ ፩/ ዋዜማ፣ ፪/ በአምስት፣ ፫/ እግዚአብሔር ነግሠ፣ ፬/ ይትባረክ፣ ፭/ ሠለስት፣ ፮/ ሰላም፣ ፯/ መዝሙር፣ ፰/ ዘአምላኪየ፣ ፱/ አርባዕት፣ ፲/ መድድስ፣ ፲፩ ዕዝል፣ ፲፪/ ዘይእዜ፣ ፲፫/ ማኅሌት፣ ፲፬/ ስብሐተ ነግሀ፣ ፲፭/ እስመ ለዓለም፣ ፲፮ አቡን፣ ፲፯/ አርያም፣ ፲፰/ ቅንዋት፣ ፲፱/ ክብር ይእቲ፣ ፳/ ዝማሬ፣ ፳፩/ ዕጣነ ሞገር ከዚህ በኋላ ግን የተለዩ ናቸው፤ እነርሱም የሆሣዕና፣ ምዕዋድ፣ የሰሙነ ሕማማት አቡን፣ እለ — ስምዕምኤ — እለ — ሐዋርያቲሁ ከበበ ዘየሐፅብ፣ እለ — ንዜኑ — እለ ወጸቢሐ ዘቀዳም ሥዑር ከዕዝል እስከ ዕጣነ ሞገር የሚባለውን ሁሉ ጠንቅቆ ቢቁጥሩ ገቢዓከ በል የሚለውንም ደምሮ ቢቁጥሩ ፩ሺህ፩፻፸፪ ይሆናል ።

ትርፍ ከቆሃጥር ያልገባ ግን በጾመ ድንው ተተክቶ የሚገባ ይህ የሚከተለው ነው ።

የሐዋርያት ፳፣ የመጋቢት መስቀል ፳፣ የ፵ ሐራ ሰማይ ፲፮፣ የቴምክሪቶስ ፳ የመጋቢት ማርያም ፳፣ የትስብእት ፳፩ ድምራቸው ፳፰ የሚሆኑ የሚዘመሩ አሉ ።

www.ethiopianorthodox.org

ትርፍ በምስባክ ፈንታ እየገባ ሀየንተ ጸልዩ፣ ሀየንተ አሌዕለክ የሚባሉ አሉ፤ ነገር ግን አርጎው ጥጋተ፣ መኑ ውእቱ ዝንቱ፣ እግዚአብሔር አምላክ ኃያ ላን፣ ክርስቶስ አምላክን፣ ንሰብሐ፣ ኪርያላይሶን፣ ለአምላክ ይደሉ፣ ለመስቀልክ ንሰግድ፣ ወወደዩ፣ ግፍያሙ፣ አምንስቲቲ፣ ንሴብሐ፣ አመ ተንሥአ፣ እመስ ቀሉ ክርስቶስ፣ ይትነሣእ፣ ተዐውቀ፣ ወዝኰሉ አልቦሙ ጉልቀሩ የግብረ ሕማማት ሥራ ናቸው፤ ጸመ ድጓው ይጽፋቸዋል እንጂ በወንበር አያስተምሯቸውም፤ ምክንያቱም የግብረ ሕማማት ሥራ ስለሆኑ ነው።

በዓቢይ ጸም ያሉ ዕለታት ፶፭ ናቸው። የዘወረደ እሑድና ቅዳሜ ሲጨመሩ ግን ፶፯ ይሆናሉ ምክንያቱም የዘወረደ ቅዳሜ ዋዜማ ያለው ነው፤ እሑድም ምቅናይ ይጀምራልና። በየአንዳንድ ቀን የሚደረሰው ዜማ ከዚህ እንደሚከተለው ነው፤ ዕዝል፣ ማኅሌት፣ ስብሐተ ነግሀ፣ እስመ ለዓለም፣ ቅንዋት፣ አርያም፣ አቡን፣ አርባዕት፣ ሠለስት፣ ሰላም፣ ዘአምላኪያ፣ ዘይእዜ፣ መዝሙር፣ መወድስ፣ ዋዜማ፣ በአምስት፣ እግዚአብሔር ነግሠ፣ ይትባረክ፣ ምህላው በሙሉ፣ ክብር ይእቲ፣ ዝማሬ፣ ዕጣነ ሞገር ናቸው። የነዚህን ሁሉ ቍጥር ከዚህ በሚከተለው ሠንጠረዥ ተመልከት።

ሳምንቶች ።

ዘወረደ	ቅድስት	ምኩራብ	መገገዕ	ደ. ዘይት	ገ. ኄር.	ኒቆ.	ሆሣዕና
ቅዳሜ	፳	፲፭	፲፭	፲፮	፲፭	፲፮	፲፮
እሑድ	፳፩	፳፩	፳፪	፳፪	፳፬	፳፩	፳፰
ሰኞ	፴፬	፴፪	፴፪	፴፪	፴፪	፴፪	፬
ማክሰኞ	፴፭	፴፪	፴፪	፴፪	፴፪		፬
ረቡዕ	፴፮	፴፪	፴፪	፴፪	፵፯	፴፬	
ሐሙስ	፴፯	፴፪	፴፪	፴፪	፴፪	፴፬	፮
ዓርብ	፴፰	፴፪	፴፪	፴፪	፴፪	፵፩	፳፬

የቅዳሜ ሥዑር ለብቻው ፲፫ ይሆናል፤ ነገር ግን ሁሉንም በመላ ሲደምሩት ፩፻፩ ይሆናል። ጸመ ድጓው ከዚህ ሌላ ትርፍ ብዙ ይጽፋል፤ በአገልግሎት የሚባሉት በቍጥር የሚገቡት ግን እነዚህ ብቻ ናቸው።

፫ኛ የጸመ ድጓ ዝርዝር ቍጥር ።

- ፩— አርያም
- ፪— አርባዕት
- ፫— ሠለስት
- ፩፻፲፪
- ፩፻፲፯
- ፪፻፪

፬—	ሰላም	፪፻፯
፭—	ዋዜማ የጾሙ	፵፱
፮—	በአምስት	፩፻፲፬
፯—	ይትባረክ	፰
፰—	እግዚአብሔር ነግሠ	፲፮
፱—	መዝሙር	፰
፲—	ዘአምላኪያ	፵፫
፲፩—	መወደስ	፪
፲፪—	እስመ ለዓለም	፲፱
፲፫—	ቅንዎት	፩፻፷፩
፲፬—	አቡን	፩፻፷፭
፲፭—	ዕዝል	፶፪
፲፮—	ዘይእዜ	፲፩
፲፯—	ማኅሌት	፶
፲፰—	ሰብሐተ ነግሀ	፶፱
፲፱—	ክብር ይእቲ	
፳—	ዝማሬ	

፳፩— ዕጣነ ሞገር በድምሩ ፲ ይሆናል ፤ የምዕዋድ አቡን ፭ ፣ የሰሙነ ሕማማት አቡን ፬ ፣ የሰቅለት መዝሙር ፭ ፣ የወንጌል መርገፍ እለ ወጸቢሐ ፲፮ ፣ በዕ ዝል ፈንታ የገባ ህየንተ ዕዝል ፯ ፣ በገብር ኄር የገባ ህየንተ አቡን ፳ በኒቆዲሞስ አቡን ሆኖ የገባ ዋዜማ ቤት ፮ ፣ በዘአምላኪያ ቦታ የገባ አርባዕት ፯ ነው ፤ በሠለ ስት ቦታ የገባ ነግሥ ፬ ነው ፤ በጾም ውስጥ ያሉ የግዕዝ ዋዜማዎች ብቻ ፮ ናቸው ።

ሰብሐተ ነግሀ ፡ ዋዜማው ፡ ዘአምላኪያው ፡ ማኅሌቱ ፡ ሠለስቱ እየተመላ ለሱ ይባላሉ እንጂ በዝርዝር ቊጥር ይህን ያህል አይገኝም ።

የምህላ ምስባክ ፫ ፣ መዝሙሩ ፫ ፣ ሰላሙ ፫ ፣ በጾም ውስጥ ፫ት ቀን ምህላ አለ ፤ በሆሣዕና ይባሉን ፤ መኑ ውእቱን ፤ የሰቅለት ለመስቀልክ ፣ አምንስቲቲ ግፍያሙ ፣ ክርስቶስ አምላክነ ፣ ንሴብሐ ፤ የቀዳም ሥዑር አመ ተንሥኦ ፣ እመስ ቀሉ ክርስቶስ ፣ ይትነሣእ ፣ ተዐውቀ እነዚህ ሁሉ አይቆጠሩም ፤ ምክንያቱም የግ ብረ ሕማማት ሥራ ስለሆኑ ነው ።

ምዕራፍ ፬ ።

የድን ይትባሃል ።

ይትባሃል ማለት በዚህን ጊዜ ይኸ ይባላል ፤ እንደ ማለት ነው ፣ ግን ሥነ ሥር ዓትም ማለት ይሆናል ፣ ለምሳሌ የቤተ ክርስቲያን ይትባሃል ስንል የቤተ ክርስቲ

ያን ሥነ ሥርዓት አንድም በዚያን ጊዜ ይኸ ይባል ብላ የወሰነችው ሕግ እንደ ሆነ ይታወቃል ።

በጠቅላላው የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ድንጋጌውን ተከትሎ ስለሚሄድ የድን ግድን ይትበሃል ጠንቅቀን ማወቅና መከተል ያስፈልገናል ፤ እርሱም እንዲህ ሲል ይጀምራል ወግ ወሥርዓት እምኖራንን እስከ የሐንስ ፤ ወእምኖራንን እስከ ዘካር ያስ ፤ የሐንስ ይትበሃል ።

እምኖራንን እስከ ዘካርያስ ፤ ዕለታት የሐንስ ይባላል ። በ፳ መስከረም ዘካርያስ ይትበሃል ፤ እምሳኒታ ዘካርያስ እስከ ሕንፃታ ፍሬ ይትበሃል ። አመ አሠሩ ወ፲ሱ ሕንፃት ይትበሃል ።

ከ፲፯ እስከ ጸዓተ ክረምት መስቀል ይትበሃል

ከ፳፯ እስከ አባ የሐኒ ጽጌ ይትበሃል

እምሳኒታ አባ የሐኒ እስከ ስብከት አስተምህሮ ርጉቀ መዓት መሐሪ ይትበሃል ።

ስብከት ፣ ለእመ ኮነ ኤልያስ በሠሉስ አመ ፲ ወ፫ ግበር ፤ በረቡዕ ለእመ ኮነ አመ ፲ ወሰኑዩ ግበር ፤ በሐሙስ ለእመ ኮነ አመ ፲ ወአሚሩ ግበር ፤

በዓርብ ለእመ ኮነ አመ ፲ሩ ግበር ።

በቀዳሚት ለእመ ኮነ አመ ተሱዑ ግበር ።

በእሑድ ለእመ ኮነ አመ ሰሙኑ ግበር ።

በሰኑይ ለእመ ኮነ አመ ሰቡዑ ግበር ።

ከስብከት እስከ ብርሃን ያለው ክፍለ ጊዜ ሁሉ በአንድ ስም ስብከት ይባላል ።

ከብርሃን እስከ ኖላዊ ያለውም እንዲሁ ብርሃን ይባላል ። ከኖላዊ እስከ ታኅሣሥ ፳፯ ያለው ጊዜ ኖላዊ ይባላል ። ፳፯ኛው ቀን ግን ተለይቶ መርዓዊ ይባላል ። ፳፰ኛው ቀን ደግሞ ጌና ወመርዓዊ ይባላል ። በዓለ መርዓዊን ከልደት አስቀድሞ ማድረግ ተገቢ ነው ፤ ይኸውም ፬ ቀን ነው ፤ በ፳፱ኛው ቀን ግን ልደትን ማድረግ ተገቢ ነው ፤ በአንድ ሳምንት ውስጥ ግን ልደት ይባላል ። ወበካልእ ሰንበት ዘው እቱ ናዝሬት ወሕዕነት ይትበሃል ። እምነገድ እስከ ቀበላ ጾም ተወልዶ ፤ አንሶ ሰው ፤ አስተርአየ ይባላል ። ከጥምቀት በኋላ ከእሑድ እስከ መርዓዊ ያለው ጊዜ ጥምቀት ከብካብ አዊኖተ ወይን ይባላል ፤ እንደ ሰንበትም ይቆጠራል ።

ከቅበላ እስከ ሆሣዕና ያለው ጊዜ ደግሞ ጾም ይባላል ። ከሆሣዕና እስከ ፋሲካ ሐመ ይባላል ።

በዓርብ ተሰቅለ ሞተ ይባላል ። ከፋሲካ እስከ ዕርገት ፋሲካ ፤ ትንሣኤ ይባላል ፤ ሰንበት ነውና ። የፋሲካ ማግስት ሰኞ ጸኢተ ሲኦል ማዕደት ይባላል ። ማክ ሰኞ ደግሞ ቶማስ ይባላል ። ረቡዕ አልዓዛር ፣ ሐሙስ አዳም ፣ ዓርብ ቤተ ክርስቲያን ፣ ቀዳሚት አንስት ይባላል ። ከዕርገት እስከ አባ ገሪማ ዕርገት ይባላል ። ከአባ ገሪማ እስከ በዓተ ክረምት አስተምህሮ ይባላል ። አስተምህሮ በየቦታው ይገባል ፤ ያልነው ስለዚህ ነው ።

ከበዓተ ክረምት እስከ ቂርቆስ ዘርእ፤ ደመና፤ ጊሜ፤ ክረምት ይባላል ።
ከቂርቆስ እስከ ማኅበር መብረቅ፤ ባሕር አፍላግ፤ ጠል፤ ነጉድጓድ ይባላል ።
ከማኅበር እስከ አብርሃም ደስዖት፤ ዕጉል ቋግት፤ ዓይነ ሁሉ ይባላል ።

ከአብርሃም እስከ ዮሐንስ፤ ጉኝ ጽባሕ፤ ነግሀ፤ መዓልት፤ ብርሃን ይባላል ።
በጳጉሜን ምጽአት ይባላል ።

ምዕራፍ ፮ ።

ክፍለ ዘመናት ።

፩ኛ ክረምት ።

የቤተ ክርስቲያናችን ይትበሃል ለዘመናት ክፍል ስለሠራ ድጋውም ያንኑ ተከ
ትሎ በ፬ ክፍል ከፍሎ እንደሚከተለው ያመለክታል፤ ዓመቱ በመላ ዓውደ ዓመት
ይባላል፤ ዓውደ ዓመትም ፫፻፳፮/፫፻፳፮ ይሆናል ።

በዘመነ ክረምትና በመፀው እንዲሁም በሐጋይና በፀደይ ዕለታት ጳጉሜን ትቶ
በ፬ ዘመናት ቢከፍሉት ፲፯ ቀን ለአራቱ ይደርሳል፤ ይኸንም ለማስረዳት እንዲህ ይላል።

ወለእመ ፈቀድከ ታእምር ክፍለ ዘመኑ ለክረምት ትዌጥን አመ ፳፬ ለሰኔ
ወትፈጽም አመ ፳ ወሐሙሱ ለመስከረም ። ትልቁ እሉ ዕለታት ተሰቦ ውእቱ ፤
እምዝ ኢየሐፅፅ ወኢይትዌሰከ ወበውስቴቶሙ ሀለዉ ፫ቱ አዝማን ንዑሳን ዘመነ
ዮሐንስ፤ ወዘመነ ፍሬ፤ ወዘመነ መስቀል ይላል ።

በዝርዝር ለማስረዳት ደግሞ እንዲህ ይላል ፤ ዘመነ ዮሐንስ ትዌጥን አመ
አሚሩ ለመስከረም ወትፈጽም አመ ሰሙኑ ለመስከረም በዚህም ጊዜ «ነስሑ ወእ
መኑ እስመ ቀርበት ደእቲ መንግሥተ ሰማያት» እያለ አሕዛብን ስለአስተማረና
ፍጻሜ ስምዑም በዚህ ስለሆነ ክፍለ ዘመኑ ዮሐንስ ተብሏል ። የነዚህም ዕለታት
ቀጥረው ፳ ናቸው ።

ዘመነ ፍሬ ትዌጥን አመ ተሱው ወትፈጽም አመ ፲ ወ፯ ለመስከረም የእነዚ
ህም ዕለታት ቀጥር ፳ ናቸው ፤ ምክንያቱም ጌታችን ትምህርቱን በፍሬ እየመሰለ
ለሐዋርያት የማስተማሩ ምሳሌ ነው ።

ዘመነ መስቀል ትዌጥን አመ ፲ ወ፯ ለመስከረም ወትፈጽም አመ ፳ ወሐ
ሙሱ ይላል ። የነዚህም ዕለታት ቀጥር ፱ ብቻ ናቸው፤ ይኸንም ለማስረዳት «አካ
ህን አእምር ጥንቁቅ እስመ ኢይውሕድ እምተሰዓቱ» ይላል ። ይኸውም ምሳሌ
አለው ምሳሌውም ፯ ዕለታት እሌኒ ምህላ አድርጋ መስቀሉን የማግኘቷ ሁለቱ
ዕለታት የአጼ ዳዊትና የአጼ ዘርዓ ያዕቆብ የአባትና የልጅ መስቀሉን ወደ ግሸን
ያስገቡበት ምሳሌ ነው ።

www.ethiopianorthodox.org

ከዚህም ጋር «ወበከዊኖቱ ሿተ ያስተባሪ መስቀለ ወጸጌ መኃትው» የሚል አብነት ይገኛል ።

ክረምት የተባለው ክፍለ ጊዜ በዚህ ዓይነት ይፈጸማል ፤ ስሙ ክረምት ተብሎ በአንድ ስም ተጠራ እንጅ በውስጡ የያዛቸው ብዙ ንዑሳን ዘመናት እንዳሉ ተረድተናል ።

፪ኛ መጠው ።

መጠው የተባለው ክፍለ ዘመን የነፋስ ዘመን ነው ፤ እርሱም ከመስከረም ፳፯ ጀምሮ እስከ ታኅሣሥ ፳፮ ቀን ድረስ ያለው ጊዜ ነው ። በርሱም ውስጥ በዙዎች ንዑሳን ዘመናት ይገኛሉ ፡ የቤተ ክርስቲያናትን ይትበሃል እንደሚመስከረው ስለ መጠው እንዲህ ይላል ፤ ወለእመ ፈቀድከ ታእምር ክፍለ ዘመኑ ለመጠው ትዌጥን አመ ፳ወ፯ ለመስከረም ወትፌጽም አመ እሥራ ወሐሙሱ ለታኅሣሥ ወኅልቀ እሉሰ ዕለታት ተሰዓ ውእቱ እምዝ ኢየሐፅፅ ወኢትዌስክ ። ወበውስቴቶሙ ሀለዉ ፮ቱ አዝማን ንዑሳን ዘውእቶሙ ዘመነ ጸጌ ወአስተምህሮ ፤ ስብከት ፤ ብርሃን ፤ ኖላዊ ይላል ። ዘመነ ጸጌ ትዌጥን አመ ፳ወ፯ ለመስከረም ወትፌጽም ፤ አመ ሐሙሱ ለኅዳር ፤ ኅልቀ እሉ ዕለታት ፵ዓ ይላል ።

ዘመነ አስተምህሮ ትዌጥን አመ ሰዱሱ ለኅዳር ወትፌጽም አመ ሰቡዑ ለታኅሣሥ ዓዲ አመ ፲ ወሰንዩ ለታኅሣሥ ፤ ኅልቀ እሉ ዕለታት ፴፩ ። በኅልቀ ቀዳማይ በኅልቀ ደኅራይ ይከውን ፴ወ፯ እምዝ ኢየሐፅፅ ወኢይዌስክ ፤ ወዝ ዘይከውን በእሥርቆተ ኤልያስ ።

አስተምህሮ የተባለበትም ምክንያት እንደሚከተለው ነው ፤ ጌታ በባሕር ፤ በየብስ ፤ በቤተ ሐሙማን ገብቶ አስተምሯል ለምጽ ፤ አንጽቷል ፤ ዕውር አብርቷል ፤ ያንን ሁሉ ለማስታወስ አስተምህሮ ፤ ርኅቀ መዓት እየተባለ ይመሰገናል ይዘመራል ።

ዘመነ ስብከት ትዌጥን ድኅረ ፍጻሜ አስተምህሮ በሳኒታሁ ወትፌጽም በ፯ ዕለት ። ስብከት ማለት ከልደተ አብርሃም እስከ ልደተ ዳዊት ያለውን ፲፱ ትውልድ ነው ፤ በዚህም ዘመን ሙሴ ኦሪትን ጽፎ ንሰብክ ወልደ ፤ ተሰብክ በኦሪት ፤ እያለ አስተምሯል ፤ ነቢያት ፯ ቀን ምህላ አድርገው ሙሴን ተከትለው መውረድ መወለዱን መስቀሉን ተናግረዋልና ፤ ስለዚህ ያንን ሁሉ ለማስታወስ ስብከት ይባላል ።

ዘመነ ብርሃን ትዌጥን ድኅረ ፍጻሜ ዘመነ ስብከት ፤ ይኸውም ከልደተ ዳዊት እስከ ፍልሰተ ባቢሎን ያለው ፲፬ ትውልድ ነው ፤ በዚህም ዘመን ዳዊት ፈኑ ብርሃንክ ወጽድቀክ ፤ በብርሃንክ ንርአይ ብርሃን እያለ ተናግሯልና ፤ ያንን ለማስታወስ ብርሃን ተብሏል ፤ ብርሃንም የተባለው ጌታ ነው ጌታ ሰው ሆኖ በዓለም የመታየቱ ምሳሌ ነው ።

ዘመነ ኖላዊ ትዌጥን ድኅረ ፍጻሜ ብርሃን ፤ ኅልቁ ኖላዊ ይትረከብ ፯ተ ዕለተ አው ፯ተ ዕለተ ፤ ዓዲ ፮ተ ዕለተ ፤ አው ፱ተ ዕለተ ዓዲ ፫ተ ዕለተ ፤ አው ፪ተ ዕለተ

አው አሐደ ይከውን ። እካህን ለቡ ዘንተ በተጠናቅቆ ከመ ኢይምሰልከ ዘመነ ኖላዊ ዘይትረከቡ ኰላሂ ፯ ዕለተ ። እሥራኤል ጠባቂ እንደሌለው መንጋ ተበታትነው ሲኖሩ ነቢያት ስለክርስቶስ መምጣት ተገልጦላቸው ጠባቂ መጣልን ፤ የእሥራኤል ጠባቂ አንተነህ ፤ ኖላዊሆሙ ለእሥራኤል አጽምዕ እያሉ ተናግረው ነበርና ያንን ለማ ስታወስ ኖላዊ አለ ። ኖላዊ የተባለው ስምንት ቀን ሲሆን ሁልጊዜ ልክ አይመ ጣም ። አንድ ጊዜ ከፍ አንድ ጊዜም ዝቅ ይላል ፤ ምሳሌም አለው ይኸውም ዝቅ ማለቱ በኖላዊ ስለተመሰለ ፤ ከፍ ማለቱ ደግሞ ሥልጣን መለኮቱ ሳይለየው ከድን ግል የመወለዱ ምሳሌ ነው ።

በዚህ መልክ ዘመነ መፀው ይሔዳል ፤ በውስጡም ያሉ ንዑሳን ዘመናት ቢሆኑ በዚህ መልክ ይሂዳሉ ።

፫ኛ ሐጋይ ።

ሐጋይ ማለት ደረቅ ፤ ፀሐይ ማለት ነው ፤ እርሱም ከታኅሣሥ ፳፯ እስከ መጋ ቢት ፳፭ ድረስ ያለው ጊዜ ነው ። ስለዚህም የቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት እንዲህ ይላል ፤ «ወለእመ ፈቀድከ ታእምር ክፍለ ዘመኑ ለሐጋይ ፤ ትዌጥን አመ ፳ወ፯ ለታኅሣሥ ወትፊጽም አመ ፳ ወሐሙሱ ለመጋቢት ወትፊጽ እሉ ዕለታት ተሰዓ ውእቱ ፤ ወእምዝ ኢየሐፀፀ ወበውስቴቶሙ ሀለዉ ንዑሳን አዝማን ፬ቱ ዘው እቶሙ ዘመነ ልደት ፤ ዘመነ ናዝሬት ፤ ዘመነ ጥምቀት ወአስተርእዮ ፤ ወዘመነ ጾም ። ዘመነ ልደት ትዌጥን አመ ፳ ወተሱዑ ለታኅሣሥ ወትፊጽም እስከ አሐቲ ሰንበት ።

ዘመነ ናዝሬት ትዌጥን ድኅረ አሐቲ ሰንበት ፤ ወበሳኒታሁ ሰኑይ ትዌጥን ወት ፊጽም አመ ፲ ለጥር ዘውእቱ ጥምቀተ ገሃድ ፤ ለእመ ኮነ ልደት በሰኑይ ፭ተ ዕለተ በሠሉስ ለእመ ኮነ ፮ተ ዕለተ ። በረቡዕ ለእመ ኮነ ፯ተ ዕለተ ። በሐሙስ ለእመ ኮነ ፳ተ ዕለተ ። በዓርብ ለእመ ኮነ ፱ተ ዕለተ ። በቀዳሚት ለእመ ኮነ ፲ተ ዕለተ ። በእሑድ ለእመ ኮነ ፲ተ ወ፩ደት ረክብ ናዝሬት ። ለቡ ዘንተ በተጠናቅቆ ዘመነ ጥም ቀት ወአስተርእዮ ትዌጥን አመ ፲ወ፩ ለጥር ወትፊጽም አመ ፴ሁ ለጥር ፤ ወት ፊጽ እሉ ዕለታት ፳ ውእቱ ዘይከውን በርደቱ ለጾም ወለእመ የዓርግ ጾም ኅበ ላዕላይ ቀመር ዘመነ አስተርእዮ ይበጽሕ እስከ አመ ሠሉሱ ለመጋቢት ፤ ወትፊጽ እሉ ዕለታት ፶ወ፫ ውእቱ እምዝ ኢየሐፀፀ ወኢይትዌሰክ ።

በዓለ መርዓዊ እምቅድመ ቀበላ ጾም ፯ተ ዕለተ ግበር ። ዘመነ ጾም ለእመ ትዌ ጥን አመ አሚሩ ለየካቲት ወትፊጽም አመ ፳ ውኅሙሱ ለመጋቢት ፤ ወትፊጽ እሉ ዕለታት ፶ወ፭ቱ ፤ ወለእመ ይበውእ ጾም አመ ሐሙሱ ለመጋቢት ይትፊጽም አመ ፳ ወተሱዑ ለሚያዝያ ፤ ወትፊጽ እሉ ዕለታት ፶ወ፭ ። ወእምዝ ኢየሐፀፀ ወኢይ

ውሕድ ። ወኢይትዌስክ ። አመ አሚሩ ለየካቲት እስከ ሐሙሱ ለመጋቢት የዓርግ ወይወርድ በዓተ ጾም ።

፬ኛ ፀደይ ።

ፀደይ ማለት ዘመነ ዘርእ ዘመነ በልግ ማለት ነው ፤ እርሱም ከመጋቢት ጅም እስከ ሰኔ ጅም ድረስ ነው ፤ እንደ ቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓትም ስለ እርሱ እንዲህ ይላል ፤ ወለእመ ፈቀድክ ታእምር ክፍለ ዘመኑ ለፀደይ ትዌጥን አመ ጅወጂ ለመጋቢት ወትፊጽም አመ ጅወጅ ለሰኔ ፤ ወኑልቄ እሉ ዕለታት ተስዓ ውእቱ ። ወሀ ለወ በውስቶቴሙ ፬ቱ አዝማን ንዑሳን ። ዘውእቶሙ ዘመነ ትንሣኤ ፤ ዘመነ ዕርገት ፤ ዘመነ ጳራቅሊጦስ ፤ ዘመነ አስተምህሮ ፤ ዘመነ ፋሲካ ።

ዕርገተ ጾም ይከውን አመ ጅወጂ ለመጋቢት እስከ ፴ሁ ለሚያዝያ እምዝ ኢየዓርግ ፤ ወኢይወርድ ። ወኑልቄ እሉ ዕለታት ፴ ወጅ ውእቱ በዝየ የዓርግ ወይ ወርድ ወይተመያየጥ ።

ወለእመ ኮነ በዓለ ፋሲካ አመ ፴ሁ ለሚያዝያ ዘመነ ጳራቅሊጦስ ይትፊጽም አመ ጅወጂ ለሰኔ ወአሜሃ አልቦ ዘመነ አስተምህሮ ። ኢይትረከብ በላዕላይ ቀመሩ ለፋሲካ ፤ ባሕቱ እምክረምት አሐዶ ዕለተ ታመጽእ ለዘመነ ጳራቅሊጦስ ። ወኑልቄ ዘመኑ ለትንሣኤ ፴ወ፱ ውእቱ እምዝ ኢየዓርግ ዘመነ ዕርገት እም ፴ ዕለት ትዌጥን ወትፊጽም ፤ በ፲ቱ ዕለት እምዝ ኢየሐዕዕ ። ዘመነ ጳራቅሊጦስ ትይዌጥን በ፶ ዕለት ወትፊጽም ወትረ በእሐድ አመ ሰሙኑ ፤ ለእመ ረከብክ ዘመነ አስተምህሮ በዘመነ ዕርገት ጳራቅሊጦስ ፤ ምህላ ጳራቅሊጦስ ወአስተምህሮ ይገኛል ፤ በዚህም ጊዜ ወትብል ሠውር ፤ ወኑልቄ እሉሂ እምትንሣኤ እስከ ተፍጻሚተ ጳራቅሊጦስ ፶ወጂ ውእቱ ።

ምዕራፍ ፮ ።

የድን ቤቶች ።

የድን ቤቶች ስንል በዚህ ምዕራፍ ስለ ትምህርት ቤቶች መናገራችን አይ ደለም ። የድን ቤት ፤ የቅኔ ቤት ፤ የመጽሐፍ ቤት ሲል በእርግጥም ትምህርት ቤቱን ያመለክታል ፤ ከዚህ ላይ ግን የድን ቤቶች ስንል የድንውን የዜማ ስልት አንድም ወገን ወገኑን የሚገልጥና የሚያስረዳውን መንገድ አንድ የሆነውን ነው ።

ይኸን የመሰለውን መንገድ በድን ትምህርት ቤት ይሉታል ። ዜማ ለመማርና የአንዱን ከሌላው ለመለየት መጀመሪያ ምልክቶችን ጠንቅቆ መለየትና ማወቅ ያስፈልጋል ፤ እንዲሁም በሁለተኛ ደረጃ ቤቶችን ለይቶ ማወቅ ተገቢ ነው ፤ እንዲህ የሆነ እንደሆነ ደቀ መዝሙሩ ያለ ምንም ችግር የቀረበ ለትን ሁሉ ሊያዘም ይችላል ፤ መምህሩንም ብዙ ጊዜ አያስቸግርም ።

ድን እንዲሁ አገኝ አጣውን የተወሰነ ትምህርት አይደለም ፤ ነገር ግን ንባቡ የተመጠነ የተለካ ትምህርት ነው ፤ ስድ ንባብም ብቻ ሳይሆን የግጥም መልክ ያለው ከፍተኛ ድርሰት ነው ።

ይኸን ምጣኔ አንድም የመንገድ ዓይነት ለመለየት ቤቶችን ለይቶ ጠንቅቆ ማወቅ በግድ ያስፈልገዋል ። እያንዳንዱ ቤት በቃሉ አሰካክ በሃሌታው በንባቡ በዚ ማው ተመሳሳይ የሆነ መንገድ አለው ፤ እርሱንም ከዚህ እንደሚከተለው እንመልከት ።

፩ኛ የግዕዝ አቡንና የመዝሙር ቤቶች ።

ምሕፃረ ቃል

ሙሉ ንባብ

ፊ	ሐ	ሐዳፌ ነፍስ
ጉሥ	ለ	ለንጉሥ
ማ	መ	ማይ ጥቀ
ሻ	መ	መሻሐት ሠርዓ ሰንበተ
ሰ	ሰ	ሰብሐ
በ	በ	በዝንቱ ማይ
ባ		ባኡ
ብ		ብርሃነ ሕይወት
ቀ	ቀ	ቀደሳ
ሥ	ነ	ነገሥት
ነ		ነአምን በአብ
ታ		ኑ ኑታ መሰለ ምሳሌ
ግድ		ን ሰግድ
ቡ	አ	አ ቡነ
ኪ		አምላኪዮ አምላኪዮ
ግ		አድግ አልጸቀ ጾም
እ		አርእዮነ
ሁ		አንተ ኬንያሁ
ሚ		አግዳሚ
ሐ		አመ መድቅሐ
ሩ		አእምሩ
ድም		አቀድም
ቆ		አልጸቆ
ቱ		አንተ ውእቱ
ዓቢ		ዓቢይ

ነዩ	ተ	ተቀነዩ
ዊ	አ	አረጋዊ
ታ	ኑ	ኑኑታ መሰለ ምሳሌ
ር		እንዘ ይነብር
ጣ		ዕጣነ ሞገር
ና		እስመ ናሁ
ኒ		እስመ ጽልመትኒ
እኅ		እኅትነ ይብልዋ
ኩ	ከ	ኩኑ እንከ
ዋ	ወ	ዋዜማ
ወረ		ወረደ ቃል
ዘል	ዘ	ዘልፈ ነአኩቶ
ሴ		ዘሙሴ
ቦ		ዘይገለብቦ
ኬ		ዝኬ ውእቱ
ጣሴ		ዝሰኩሰ ሚካኤል
ሃ	ይ	ይገብር ነግሃ
ቲ		ይእቲ ማርያም

፫ኛ የዕዝል ቤት ።

ሰቡ	ሰ	ሰቡሕ በውስተ ቅዱሳን
በአ	በአ	በአማን ቃልክ
ጢ	ተ	ተመየጢ
ግድ	ን	ንስግድ
ኑ		ንዜኑ
ጣ	ዕ	ዕጣነ ሞገር ወደሞ ክቡረ
ጸቀ		አልጸቀ ሳውል
ብፁዕ		ወብፁዕሰ
ደዮ	ወ	ወረደዮ
ኩ	ደ	ደኩሌ
ገ	ገ	ገብርኤል አብሠራ

፬ኛ የግዕዝ እስመ ለዓለም ቤት ።

ዕ	ሰ	ሰማዕ ሰማይ
ቁ	ቀ	ቁም በዘሀሎክ

ቅል	ቁም ዘኢያንቀለቅል
ቁሪ	ቁም አንገርጋሪ
ልዎ	ተ	ተሰአልዎ
ጉ	ትጉሀን
ሙ	ነ	ነገሮሙ በምሳሌ ።
ኑ	ንዜኑ
ግድ	ንሰግድ
ነ	አ	አስተጋብዓተነ
ዮ	አስተርእዮ
ሚ	አግዳሚ
ቱ	አንተ ውእቱ
ሪ	አንገርጋሪ
ጺሪ	አርዋጊ አንገርጋሪ
ዐቢ	ዐቢይ
ዕፁ	ዕፁብኒ
ከ	ከ	ከሉ ዘገብራ
ኮነ	ኮነ
ው	ወ	ውድቅ
ዕ	ዘ	ዘየሐፅብ
ል	ዘያንቀለቅል
ሉ	ይ	ይቤሉ
ይ	ይትፌሣሕ
ገ	ገ	ገብርኤል መልአክ
ጸ	ጸ	ጸመ ሙሴ

፩ኛ የዓራራይ እስመ ለዓለም ቤት ።

ሀ	ሀ	ሀላዌ ዘአብ
ቁሪ	ቁ	ቁም ዓራራይ
ሮን	በ	በትረ አሮን
ነሥ	ነ	ነሥአ
ናሁ	ናሁ
ብሐ	ንሴብሐ
ጺራ	አ	አርዋጊ ዓራራይ
ቦ	ዘ	ዘይገለብቦ
ጥ	ጠ	ጥበብ

ምዕራፍ ፯ ።

የግዕዝና የዕዝል ዘየዓርግና ዘይወርድ ።

የኢትዮጵያ ዜማ በግዕዝና በዕዝል እንዲሁም በዓራራይ የተቀመረ ለመሆኑ ቀደም አድርገን አስረድተናል። ይኸም ማለት ሦስት ዓይነት የዜማ ስልት አለው ማለት ነው። እነዚህም የዜማ ዓይነቶች እያንዳንዳቸው የሚባሉበት የተወሰኑ ጊዜያቶች አሏቸው። እነርሱም አንዳንድ ጊዜ ክፍለ ዘመናትን ይከተላሉ። አንዳንድ ጊዜ ግን ልዩ ምክንያትን በመፈለግ በግዕዙ አንድም በዕዝሉ ሊዘመር ይቻላል። ስለ ዓራራይ ግን የተለየ አንድም የተወሰነ ጊዜ የለውም በዕዝሉም በግዕዙም ጊዜ ራሱን በመቻል አንድም በጣልቃ ገብነት ሊነገር ይቻላል ።

ብዙ ጊዜ ይኸን ሥርዓት ሊያፋልሰው የሚችል ለእመ ኮነው ነው። ስለማንኛውም አገልግሎት ይኸ የግዕዝና የዕዝል ስልት የሚጠበቅ ሲሆን፣ ይበልጡኑ ይኸ ነገር የሚጠበቅ በቅዳሴ ጊዜ ብቻ ነው። እንዲሁም አልፎ አልፎ በኪዳን ላይ፣ እንዲሁም በዕጣነ ሞገር በጣም ይጠበቃል። ይኸውም ሁሉ ሆኖ ሊቃውንቱ ጠንቅቀው ክፍለ ዘመናትን በመከተል የወሰኑት ዘየዓርግና ዘይወርድ ከዚህ እንደሚከተለው ነው።

፩ኛ በልዩ ልዩ ጊዜያት ።

በሚያዝያ ፴ ቀን ትንሣኤ የዋለ እንደሆነ እስከ ሰኔ ፯ ቀን ድረስ ቅዳሴው ዕዝል ይሆናል፤ ነገር ግን ከርሱ ቀደም ብሎ ያለው ጊዜ ማለት ከጾመ ቅበላ ጀምሮ እስከ ሆሣዕና ዋዜማ ባለው ጊዜ ቅዳሴው ግዕዝ ነው። ዕጣነ ሞገሩም እርሱን ይከተላል።

ከሆሣዕና እስከ ትንሣኤ፣ ከትንሣኤም እስከ አባ ገሪማ ድረስ ዕዝል ይሆናል። ከአባ ገሪማ ሳኒታ እስከ መስከረም ፳፮ ቀን ድረስ ያለው ጊዜ ደግሞ ግዕዝ ይሆናል።

ከመስከረም ፳፮ እስከ ኅዳር ፮ ድረስ ያለው ጊዜ ደግሞ ዕዝል ይሆናል። ከኅዳር ፮ ሳኒታ (አባ ዮሐን) ጀምሮ እስከ ስብከት ያለው ጊዜ ግዕዝን ይመለከታል። ከስብከት ጀምሮ እስከ ጾመ ቅበላ ያለው ጊዜ ግን ዕዝል ይሆናል። ከዚህም በቀር በግዕዝ ጊዜ ስቡሕ ከተባለ ምልጣንም ከተመለጠነ ዕዝል ይቀደሳል።

፪ኛ ኪዳን ።

ኪዳን በሌሊት፣ በነግሠ፣ በሰርክ ሊደርስ እንደሚገባ ሆኖ በ፫ ዓይነት የተዘጋጀ ነው። እንዲሁም ኪዳን በግዕዝ በዕዝል በዓራራይ የሚደረስበት የተወሰነ ጊዜ አለው፤ ይሁን እንጅ ብዙ ጊዜ የሚደርሰው በዕዝል ነው። ፫ኛው ኪዳን ግን ሁል ጊዜም ዓራራይ ብቻ ነው። ነገር ግን ከዓመቱ ውስጥ ፲፬ ጊዜያቶች ብቻ ኪዳን በግዕዝ ይደርሳል።

እነርሱም ፩/ ታኅሣሥ ፳፮ ቀን የአማኑኤል ዋዜማ ።

፪/ የገብር ጌር ሳምንት ከሰኞ እስከ ዓርብ በአሉት በአምስቱ ቀኖች

፫/ የሆሣዕና ዋዜማ

- ፬/ የዕርገት ዕለት
- ፭/ የደብረ ታቦር ዋዜማና ዕለት
- ፮/ የሐንሰ
- ፯/ መስቀል
- ፰/ ጎዳር ሚካኤል ሰኔ ሚካኤል
- ፱/ ስብከት

በእነዚህ ዕለታት ኪዳን በግዕዝ ይደርሳል ። በዚህ ጊዜ ግን ህየንተ ዕዝሉ በግዕዝ ይገባል ።

፫ኛ የዋዜማ ግዕዝ ።

ዋዜማ የሚደረሰው ብዙ ጊዜ በዓራራይ ነው ፣ ነገር ግን በዓመቱ ውስጥ ፲፬ ቀናት ብቻ በግዕዝ ይደረሳል ፤ እርሱም የቅዱስ የሐንሰ ፣ የመስቀል ፣ የጎዳር ሚካኤል ፣ የስብከት ፣ የአማኑኤል ፣ የኒቆዲሞስ ሰኞ ፣ ማክሰኞ ፣ ረቡዕ ፣ ሐሙስ ፣ ዓርብ ፣ ጳራቅሊጦስ የሆኑት የዕርገት የሰኔ ሚካኤል ነው ።

ምዕራፍ ፰ ።

የድን አድራሽ ።

የድን ተማሪዎች በልዩ ልዩ ቦታ እየተዘዋወሩ ረጎቡን ጥሙን ታግሠው ከተማሩ ድንውንም መላልሰው ከዘለቁት በኋላ አመሉንም ከለዩት በኋላ ራስን ችሎ ለማስተማር ይቻል ዘንድ ድንውን ለማስመስከር ወደቤተ ልሔም ይወርዳሉ ። ቤተ ልሔም የተባለችው ቤተ መቅደስ በታሪኳ ጥንታዊት በሥራዋም አስደናቂ የሆነች በእርግጥም የሥነ ጥበብ ምንጭ የባህል ምስክር ልትሆን የምትችል በቤን ምድር ውስጥ በጋይንት አውራጃ የምትገኝ ገዳም ናት ።

ከግራኝ ወረራ በኋላ የተነሡ የድን መምህራን ሁሉ በዚች በተቀደሰች ቦታ የምስክርነት አብነት ሁነው ስለሚያስተምሩ የድን አድራሾች ሁሉ በብዛት ወደ ርሷ ይገባሉ ። ተማሪዎችም ቤተ ልሔም ከገቡ በኋላ የድን አድራሾች ይባላሉ እንጂ ተማሪዎች አይባሉም ።

በመጀመሪያ ጊዜ ተማሪው ድንውን ለመማር ብዙ ዘመን ይፈጅበት በብዙ ቦታም ይዘዋወር ነበር ። ነገር ግን ገና ተማሪ ሳለ ድንውን ራሱ ጽፎ አመልክቶ ወደ ቤተ ልሔም ስለሚወርድ ምንም ችግር አይገጥመውም ነበር ፤ ምክንያቱም የሚጠብቀው የወንበር ተራ እንጂ የመጽሐፍ ተራ አይደለምና አንዳንዶች ደግሞ ራሳቸው ድንውን በመጻፍ ፈንታ የሀገራቸውን የቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ተውሰው በዚያው ለማስመስከር ይወርዳሉ ።

አንዳንዶቹ ግን ይኸ ሁሉ ዕድል ሳይገጥማቸው ይቀርና ባዶ እጃቸውን ወደ ቤተ ልሔም ወርደው የወንበርም የመጽሐፍ ተራ በመጠበቅ ብዙ ዘመን ያሳልፋሉ። የታወቀው የድጋው ማድረሻ ጊዜ ፬ ዓመት ያህል ሲሆን፤ አንዳንዶች ፈጣን ተማሪዎች ግን ከዚህ በፊት ፈጽመው ይሔዳሉ፤ አንዳንዶች ደግሞ እስከ ፯ ዓመት ድረስ ይቆያሉ፤ እነርሱም አንዳንድ ጊዜ ማድረስ ሳይችሉ በመቅረት ነው፤ እንዲሁም ከአደረሱ በኋላ የሚቆዩ አሉ። የሆነ ሁኖ የድጋ አድራሽ ወደ ቤተ ልሔም ሲወርድ ደግሞ እርሱ የሚያስቀጽላቸው ለምነውም የሚያበሉት ወጥተው ወርደው የሚረዱት እስከ ፪ ተማሪዎች ፩ አድራሽ ይይዛል፤ የአድራሹንም ችሎታ የሚያውቁ የሚያስመሰግኑትም እነዚህ ተማሪዎች ናቸው። መምህሩ ከሚሰጡት የምስክር ወረቀት ይልቅ ዐዋቂነቱ የሚታወቀው ተማሪ ሲከተለው ሲከበው ዐዋቂነቱንም ሲመሰክርለት ነበር።

ይሁን እንጅ ድጋውን በተራ ጠብቆ መዝለቅ ባህሉንም ጠንቅቆ ማወቅ ስላለበት በዚህም መሠረት ሲፈጽም እንዲያስተምር የምስክር ወረቀት ይሰጠዋል፤ ከድጋውም ላይ ስለ ትክክልነቱ ማኅተም ይታተምለታል፤ ጽሑፍም ለተወለደበት ወይም ለሚቀጠርበት ደብር ይጻፍለታል።

ከዚህም ሁሉ ይልቅ የምስክሩ መምህር የልብ ጸሎት ያደርጉለታል፤ የልብም ምርቃን ይመርቁታል፤ መሪነታም ብለው ይሰይሙታል፤ ይኸም ማለት የድጋ መምህር እንዲሆን እንዲያስተምርም ዲግሪ ተሰጠው ማለት ነው። ድጋውን አስመሰከረ ከረ ከማለት ይልቅ አስመረቀ ይባላል፤ ምክንያቱም ከምስክሩ ወረቀት ይልቅ መርቀው ጸሎት አድርገው ይሰዱታልና። በፊት ተማሪ ተብሎ ተጠራ በኋላ ደግሞ አድራሽ ተብሎ ተሰየመ፤ ከዚህ በኋላ ግን ስሙ ይለወጥና ከተመረቀ ወዲህ መሪነታ ተብሎ ይሰየማል። ወዲያው ተማሪ እንደ ንብ አውራ ይከበዋል፤ ያጅባዋል፤ ዕለቱንም ወጥቶ ከአደረበት ቦታ ያልታሰበ ተማሪ ይከበዋል። እርሱም በተማሪው መልክ እንዲያስተምር አደራ የተጣለበት የተመረቀበት በመሆኑ ልዋል ልደር ቤት ልሥራ ጐሙን ልዝራ ሳይል ወዲያውኑ ማስተማር ይጀምራል።

በጥንት ዘመን በቤተ ልሔም አድራሽ ተብለው የሚጠሩት እስከ መቶ ኮዚያም በላይ ይገኙ ነበር። የአንዳንዱ አድራሽ ረዳት ደግሞ ሲጨመሩ ቤተ ልሔምን ሁል ጊዜ አዲስ ከተማ አድርገዋት ይገኙ ነበር።

አሁን ግን አድራሾች ምንም ቢበዙ እስከ ፴ ብቻ ይገኛሉ፤ የነዚህም ረዳቶች እንደ ጥንቱ ብዙዎች አይደሉም፤ ሆኖም አንዱ ሲወጣ አንዱ ሲገባ በመገኘቱ እስከ አሁን ጉባኤው ሳይፈታ በመቀጠል ላይ ይገኛል። ይኸም ሥነ ሥርዓት የሚፈጸመው በዜማ፤ በቅዳሴ፤ በዝማሬ መዋሥዕት መምህራን ብቻ ነው። እንደ ቅኔ እንደ መጽሐፍ እንደ አቋቋም ያሉት መምህራን ግን ሁሉም በየበኩላቸው እየመረቁ ደቀ መዝሙሩን ስለሚያውጡ ይኸ ሁሉ ወግ ማዕረግ ለመምህራኑ አይደርሳቸውም በአሁኑ ጊዜም ምስክር የሚሆን ችሎታቸውን የሚገልጥ የምስክር ወረቀት የላቸውም፤ ቦታውም የዚህ ምስክር ተብሎ ዝናው አይነገርለትም።

ሁኖም ለቅኔ ጎጃም፣ ዋድላና ጎንደር እንዲሁም ለመጽሐፍና ለአቋቋም ጎንደር ምስክር ናቸው፤ እየተባሉ መነገሩ አልቀረም፤ ተማሪም በዚህ መሠረት ወደነዚህ አገሮች መዝመቱን አላቋረጠም፤ ይሁን እንጂ ቤተ ክርስቲያን በአዲሱ አቅድ ወስና የምስክሩን ወረቀት አዘጋጅታ ባለመስጠት ስንት ሊቃውንት በየዓመቱ እንደሚወጣ ልታውቅ አልቻለችም ።

ልዩ አስተያየት ።

፩—በጥንት ዘመን ድንጋጌን መማር ትልቅ ትግል ሲሆን፤ የበለጠ ትግሉ ድንጋጌን መጻፍ ነበር፤ ስለዚህም ብራናውን መሰብሰብ ብዙ ጊዜ አጥፍቶ ድንጋጌን መጻፍ ነበር ።

ተማሪዎችም ከወጡበት ጊዜ አንሥቶ አስመስክረው እስኪመለሱ ብዙ ጊዜ ያጠፉ የነበር በዚህ ምክንያት ነው ። ይኸም ሆኖ ሁሉም የመጻፍ ዕድል ስለሌላቸው እየተዋሱም ስለሚያስመስክሩ የድን መጽሐፍ በየትም ቦታ አይገኝም ነበር ።

አሁን ግን በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ መልካም ፈቃድ ከነምልክቱ ታትሞ በርካሽ ዋጋ ስለሚገኝ፤ አስተማሪና ተማሪ ከተገኘ የመጽሐፍ ችግር ተወግዷል ለማለት ይቻላል ።

፪—የቤተ ክርስቲያን ሥነ ሥርዓት የበዓላት የአጽዋማት ዘየዓርግና ዘይወርድ የሚጠበቀው በድን ትምህርትና በድን መምህራን ዘንድ ነው፤ እንዲያውም ቤተ ክርስቲያን የምትከፈተው በድን መምህራን ነው ለማለት ይቻላል ።

ብዙ ጊዜ እንደሚተቸው የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በልዩ ልዩ ጥበብ ሳትራቀቅ የቀረችው በዜማ ተወስና ነው፤ ዜማ ቤተ ክርስቲያንን ገደለ ይላሉ፤ እንደ እውነቱ ከሆነ ራሱ ዜማው አንድ ጥበብ ከመሆኑ ሌላ ለሌሎችም ጥናት በር ከፍቶ የሚሰጥ ይኸው ትምህርት ነው ።

ክፍል ፩ ።

ዝማሬና መዋሥዕት ።

ምዕራፍ ፩ ።

ዝማሬ ።

፩ኛ የዝማሬ ታሪክ ።

ዝማሬ ማለት ዘመረ አመሰገነ ካለው ከግዕዝ የወጣ ቃል ነው ፤ ትርጉሙም ምስጋና ማለት ነው ። ይኸ ቃል በግዕዝም በአማርኛም ምሥጢሩም ቃሉም የተያያዘ ነው ፤ ይኸውም ብቻ ሳይሆን ሴማውያን በሆኑ ቋንቋዎችም ሁሉ ቃሉም ትርጉሙም እንደዚሁ ያለመለወጥ ይገኛል ። በሌሎች ሴማውያን ቋንቋ ዝማሬ ለሌላም ጩኸት የሚሆን ቃል ነው ፤ የሆነው ሆኖ ዝማሬ ማለት ዛሬ እኛ በአዲስ ዘመን የምንዘምረውን ሁሉ መዝሙር ዝማሬ እንደምንለው በዚያን ዘመን ይዘመር የነበረውን መዝሙር ሁሉ ዝማሬ ብለውታል ።

ይሁን እንጂ ዝማሬ የተባለው ትምህርት በዚህ በያዝነው ክፍለ ትምህርት ውስጥ የተለየ ስምን ፤ የተለየም ክፍልን ይዞ ይገኛል ። ስለዚህ ዝማሬ የተባለው ማንኛውንም ምስጋና ሳይሆን በተለይ የታወቀውን የቅዱስ ያሬድ የሆነውን ፪ኛውን ድርሰት የሚያመለክት ስም ሆኖ ይገኛል ።

ብዙዎች ሊቃውንት እንደሚሉት ቅዱስ ያሬድ ይኸን ዝማሬ የተባለውን ድርሰት የደረሰው ዙር አንባ በተባለው ገዳም ተገኝቶ ነው ፤ እርሱም ከአጼ ገብረ መስቀልና ከአቡነ አረጋዊ ጋር በዚህ ቅዱስ ቦታ ተገኝቶ የደረሰውና ፫ ዓመት በዚሁ ቦታ የአስተማሪው እንደሆነ ይናገራሉ ።

ስለ ድርሰቱም የሆነ እንደሆነ ምንም ጥርጥር የሌለበት የርሱ ልዩ ድርሰት እንደሆነ የታመነ ነው ፤ ይኸንም ለመረዳት ስንፈልግ ፤ ድርሳን ፀራኤል ንና ክብረ ነገሥቱን ልንመለከት ይገባናል ።

እርሱም «ወመሀረ ባቲ ፫ተ ዓመተ በዝማሬ ቃሎሙ ለመላእክት» ሲል እና ገኘዋለን ። ይኸም ድርሰት ለአገልግሎት የሚውለው በቅዳሴ ጊዜ እንደ መልክአ ቀረባን ሆኖ ከክብር ይአቲ በኋላ ነው ።

፪ኛ የዝማሬ ክፍል ።

ዝማሬ ሁል ጊዜም ቢሆን በቤተ ክርስቲያን የሚደረሰው ስለ ቅዱስ ቀረባን ገና ክብር እንደሆነ የታወቀ ሲሆን ፤ ክፍሉም ራሱን በቻለ ክፍል በአምስት

ይከፈላል ፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ። ሀ/ ኅብስት ፤ ለ/ ጽዋዕ ፤ ሐ/ መንፈስ ፤ መ/ አኩቴት ፤ ሠ/ ምሥጢር ናቸው ።

ምሥጢርና አኩቴት የሚባሉትን ክፍሎች ገባሬ ሠናዩ ቄስ በአንብሮተ እድ ጊዜ በመቅደሱ እንዳለ ሆኖ የሚዘምረው መዝሙር ፤ የሚጸልየው ጸሎት ነው ፤ ለምሳሌ «ለዝ ኅብስት ምስሐ በዓል ፤ ወለዝ ጽዋዕ ደመ ነበልባል ፤ ሦዕዎ እሥራኤል በመልዕልተ ቅዱስ መስቀል» የሚለው ዓይነት ነው ። ሌሎቹ ሦስቱ ግን ከመቅደሱ ውጪ በመዘምራት ብቻ የሚዘመሩ ናቸው ።

አምስቱ ዓይነት ዝማሬዎች ሁሉ በ፩ ቀን ይባላሉ ፤ የአባባላቸውም ዓይነት ሀ/ አኩቴት የተባለው በቅዳሴው መካከል ላይ ሀበነ ሲል ይዘመራል ። ለ/ ኅብስት ፤ ጽዋዕ ፤ መንፈስ ፤ የተባሉት ደግሞ ከቅርባን ቀጥለው ይዘመራሉ ፤ ሐ/ ምሥጢር የተባለው ግን በዕጣነ ሞገር ጊዜ ይዘመራል ፤ በጥንት ዘመን እምስቱም ክፍል በ፩ ጊዜ እንዲባሉ ያዝ ስለነበር ፤ በዚህ መሠረት ይፈጸም ነበር ግን አሁን አንድ ብቻ ይባላል ።

ሁሉም በአንድ ጊዜ ሊባሉ እንዲገባም ከዚህ የሚከተለው ቅኔ ያስረዳል «በምሥጢር አምላክ ተክዕወ ደመ አኩቴቱ ለወልድ ፣ ጽዋዓ መንፈስ ይጸልል ወይምላዕ እንዝ ሆሣዕና ኅብስተ ነድ» ። በዚህ በዝማሬ ውስጥ እንደ ሌላው ዜማ ሁሉ ሦስት የዜማ ዓይነቶች ፤ ግዕዝ ፤ ዕዝል ፤ አራራይ ፤ የሚባሉት ሁሉ ይገኙበታል ። የዓመት በዓላት ፤ ክፍለ ዘመናት ሌሎችም ይኸን የመሳሰሉ ነክ የሆኑ ክፍሎችም ይገኙበታል ። እንዲሁም ቅዱሳንን የሚመለከት ልዩ ልዩ ምሥጢር ይገኝበታል ። የሆነ ሆኖ ጠቅላላው ከላይ የገለጥናቸው ፮ቱ ሲሆኑ በዝርዝር የሚከተሉት ናቸው ።

ሀ- ኅብስት ፤

ኅብስት የሚባለው ዝማሬ ልዩ ምልክቱ ወይም ሲጀምር እስመ ለዓለም ምሕረቱ ብሎ ነው ።

የሚገልጠውም ብዙ ጊዜ ፤ ስለ ኅብስተ በረከት ነው ፤ በጠቅላላውም ስለ ምሥጢር ቅርባን ነው ። የርሱም ነክ የሆኑ በግዕዝ ፪፻፲፱ ፤ በዕዝል ፩፻፴፪ ሲሆን ፤ ድምር ፫፻፶፩ ዝማሬ ይገኛል ።

ለ- ጽዋዕ ፤

ጽዋዕ የሚባለው ዝማሬ ሲጀምር እስመ አልቦ ነገር ዘይሰዓኖ ለእግዚአብሔር በሚል ነው ። የሚገልጠውም ስለ ጽዋዓ አኩቴት ስለሆነ ብዙ ጊዜ የደሙን ነገር ይናገራል ። የርሱም ነክ የሆኑ በግዕዝ ፪፻፳፮ ፤ በዕዝል ፵፰ ሲሆኑ ፤ ድምር ፪፻፸፫ ዝማሬ ይገኝበታል ።

ሐ- መንፈስ ፤

መንፈስ የሚባለው ሲጀምር ፤ «ሃሌ ሉያ» ብሎ ነው ። የሚገልጠውም ከላይ

እንደተናገርነው የሥጋውንና የደሙን ነገር ሲሆን፤ የዚህ ነክ የሚሆኑ በቅጥር ማፈ ይገኛሉ ።

መ- ምሥጢር ፤

ምሥጢር የሚባለው በቅጥታ ቅዱስ ቅርብን የሚመለከት ነው ። በጠቅላላው እርሱን የሚመለከቱ ቅጥራቸው ግዕዙ ፪፻፬ ሲሆን ፤ ዕዝሉ ፶፫ ጠቅላላ ድምራቸው ግን ፪፻፶፯ ይሆናሉ ።

ሠ- አኩቴት ፤

አኩቴት የሚባለውም በቅጥር ፸፬ ሲሆን ፤ እንደ ክብር ይጸቲና ዕጣነ ሞገር ያሉ ፮ ቅጥር ያላቸው አሉ ። አዋልድም የሆኑ ፪ ይገኛሉ ። በጠቅላላው ሁሉም በአንድ ሲደመር ፩ሺህ፰ ይሆናል ። በዝማሬ ውስጥ የዓራራይ ዜማ ከጎ ብስት ፳፫፤ ከጽዋዕ ፲፤ ከመንፈስ ፲ የሚገኝ ሲሆን ፤ ከዝማሬ ውስጥ የሚገኘው የዓራራይ ዜማ ያላቸው ቅጥራቸው ፵፫ ብቻ ናቸው ።

ይኸንንም በጠቅላላው ለመማር በተለይም አስተማሪ ለመሆን የአንድ ዓመት ጊዜ ይፈጃል ። ይኸም ሊሆን የሚችለው በጾመ ድንና በሌላ በልዩ ልዩ ዜማ የበሰለ እንደሆነ ነው ፤ ምክንያቱም በምልክቱ ሊረዳው ይችላልና ። የሆነ ሆኖ ፤ ዝማሬ ራሱን የቻለ የዜማ ድምፅ ወዝና ስልት አለው ፤ ራሱንም የቻለ የምስክር ቦታ አለው ፤ ቦታውም ዙር አባ የተባለው ታላቁ ገዳም ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

መዋሥዕት ።

፩ኛ የቃሉ ትርጉም ።

መዋሥዕት ማለት ቀጥተኛ ትርጉሙ አይታወቅም ፤ ሥራው ግን እንደሚያመለክተን የሆነ እንደሆነ ለሙታን የሚደረግ የፍትሐት ጸሎት መሆኑ የታወቀ ነው ።

ይኸም ጸሎት ወይም ዝማሬ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ፤ ለበዓላት፤ ለአጽዋ ማት ፤ ይኸንም ለመሳሰሉ አገልግሎቶች የሚውል አይደለም ። ይሁን እንጂ በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ እንደ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ተቁጥሮ የሚዘመርበት ጊዜ አለ ፤ እርሱም የቅዳም ሥዑር ዕለት ነው ፤ በዚያን ጊዜም ቢሆን ቅሉ በፍትሐት መልክ ይደርሳል እንጂ እንደ ሌላ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ይቁጠራል ተብሎ አይደለም ።

በዚያም ጊዜ ቢሆን የሚደርስበት ምክንያት የሙታን በከር ሆኖ የተነሣው ክርስቶስ የቅዳም ሥዑር በከርሠ መቃብር እንደዋለ ስለሚታመን በሰው ልጅ መልክ ፍትሐት ለማድረግ የተሰጠ ውሳኔ ነው ።

እንዲሁም ይኸን የመሰለ አገልግሎት አለ ፤ ይኸውም በሕማማት ሳምንት ለሙታን ፍትሐት የማይደረግ ስለሆነ ፤ በዚህ ዕለት ለሙታንም ፤ ለሕያዋንም የፍትሐት ጸሎት ለማድረግ ሲባል የገባ ጸሎት ነው ።

www.ethiopianorthodox.org

ይኸ መዋሥዕት የተባለው ጸሎት የቅዱስ ያሬድ ድርሰት እንደሆነ የታመነ ሲሆን ፤ ከዝማሬ ድርሰቱ ጋር አብሮ እንደደረሰው ይነገርለታል ስለዚህም በትምህርት ጊዜ አብረው ያስተምሩታል ። በሞያም ቢሆን ቅሉ የዚህ ሞያ ያላቸው ሊቃውንት መዋሥዕቱን የሚያስመሰክሩ ዙር አባ በተባለው ገጻም ነው ። በስምም ቢሆን ያለመለያየት ዋዌ እንኳን ሳይሻ ዝማሬ መዋሥዕት በማለት ይጠሩታል ። ለሙታን መታሰቢያ ጸሎት በተደረገ ጊዜ እንደግንዛቱ ጸሎት ለሁሉም የግድ አስፈላጊ ሆኖ ከርሱ ጋር ጉን ለጉን ይደርሳል ። ስለዚህም ለዕለት ፍትሐት ፣ ለሙት ዓመት መታሰቢያ በጠቅላላው ፍትሐት በተደረገ ጊዜ ሁሉ ይደርሳል ። መዋሥዕት የጎዘን ዜማ ያለው ስለሆነ ፤ በተለይ ድምፃዊ ካህን ተመርጦ በተመሰጠ ይዘምረዋል ። ይኸም ሳይደርስ የቀረ እንደሆነ የሙቱ ወገኖች ቅር ይላቸዋል ።

የሚዘመረውም የዳዊትን መዝሙር እየተከተለ በዓሉንም ነክ የሆነ አንድም የሙቱን የሕይወት ታሪክ ተከትሎ ነው ። በዚህ መልክ ጥንቱን የተዘጋጀ ስለሆነ ፤ ምሥጢር የጠነቀቀ ደቀ መዝሙር ሲቃኘው ዕለት የደረሰው ድርሰት መሰሎ ሲያስደንቅ ይታያል ።

፱ኛ የመዋሥዕት ቍጥር ።

መዋሥዕት ለጊዜው ለዘመኑ ተሰማሚ ሆኖ የተሠራ ነው አንድም የሙቱን የሕይወት ታሪክ የተከተለ ሆኖ ተሠርቷል ። ብዙ ቍጥር የያዘውም ለሁሉ ነክ እንዲገኝለት በማለት ነው ። ቍጥሩም የሚከተለው ነው ፤ የመዋሥዕት ቍጥር ፱፻፸፬ ብቻ ነው ። ከዚህ ውስጥ ግዕዝ ፤ መዋሥዕት እናቱ ብቻ ፳፻፫ ሲሆን ፤ ምልጣኑ ፳፻፫ ይሆናል ።

ከዚህ ትርፍ ፯ ይገኛል ። ዕዝል መዋሥዕት ደግሞ እናቱ ፳ ሲሆን ፤ ምልጣኑ ፳ ብቻ ነው ።

ዓራራይ መዋሥዕት ደግሞ እናቱ ፩፻፬ ሲሆን ፤ ምልጣኑ እንደዚያው ፩፻፬ የዚህ ሁሉ ጠቅላላ ድምር ከላይ እንደ ገለጥነው ፱፻፸፬ ሲሆን ፤ ይኸኛውም እናት እናቱን ብቻ ቁጥረን ነው ። ሁሉም የሚጀምረው በዳዊት መዝሙር ነው ፤ እንዳንድ ጊዜ ግን መጀመሪያውም መጨረሻውም የዳዊት መዝሙር ይሆናል ፤ እንዲህ ያለው ከርሠ ዳዊት ይባላል ።

፲ኛ ደንበኛ ፍትሐት ለማድረስ ።

የመዋሥዕት ጸሎት ለማድረስ በመጀመሪያ ጸሎተ አኩቱት ይደረጋል ፤ ቀጥሎም የዳዊት መዝሙር ይጸለያል ፤ እንዲሁም ውዳሴ ማርያም ይደገማል ፤ ከዚያም በኋላ ዕዝል ይመራና ይዘመማል ፤ ይመረገዳል ፤ ይጸፋል ፤ ቀጥሎ እንዘ ነአቱቶ ይደርስና አቡን ይመራል ። ከዚያም በኋላ ፮ ግዕዝ መዋሥዕትና ፤ ፩

ዕዝል ፤ ደግሞም አንድ ዓራራይ ይደርሳል ። ግዕዝ መዋሥዕት የሚደርሰው ሁል ጊዜ ከዳዊት መዝሙር ብቻ ሲሆን ፤ ዓይራራይ ግን ከዳዊት መዝሙር ውስጥ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር እምሰማያት ፤ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ስብሐተ ሐዲሰ ፤ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር በቅዱሳኑ ከሚባሉት ብቻ ይደርሳሉ ።

ከነቢያት ውስጥም ደግሞ ይባርክዎ ኩሉ ግብረ እግዚእ ለእግዚአብሔር የሚባለው ብቻ ይገባል ፤ በዕዝል መዋሥዕት ጊዜ ግን ነቢያት ሁሉ እየገቡ ይባላሉ ። ከዚህ ሁሉ በኋላ ግን አቡነ እንደ ገና ይዘመምና ይመረገዳል ፤ ይጸፋል ፤ ከዚህም በኋላ እስመ ለዓለሞች ይቃኛሉ ። እነርሱም አንድ ሌጣ ፤ አንድ ቅንዋት ነክ የሆነ ሁለቱም ይጸፋሉ ። ከዚህ አያይዞ ደግሞ ሠለስት ፤ ቀጥሎም ሰላም ይደርስና የአንድ ሙሉ ፍትሐት ፍጻሜ ይሆናል ።

፬ኛ የጉዞ ፍትሐት ።

የጉዞ ፍትሐት የሆነ እንደሆነ አደራረሱ እንደ ደንበኛው ፍትሐት ከላይ እንደተናገርነው ሆኖ ልዩነቱ አንድ መዋሥዕት ተመርቶ በመካከሉ ዳዊትና ውዳሴ ማርያም ይደገማል ፤ ሌላው አባባል ግን እንደዚያው ነው ። ጉዞም የተባለ በት ምክንያት ራሣው ከቤቱ ከወጣ በኋላ አንዳንድ ምዕራፍ እያረፈ በ፯ቱ መንገድ ሰማያት ምሳሌ ይፈታልና ። ደንበኛው ፍትሐት ለሁሉ ትክክል ሲሆን ፤ ሰልፋ እንዲሞቅ ለቅሶው ወግ እንዲያገኝ ከእገሌ ይልቅ የኔ ይብለጥ እያሉ ስለሚፈቱ ጉዞ ተብሏል ።

አንዳንዶች ደግሞ የአድልዎ ሥራ እንደተደረገባቸው ለእገሌ እንዲህ አደረጉ ለኔ ግን እንዲህ አላደረጉልኝም እያሉ ያማርራሉ ፤ ይኸንም ለማለት የቻሉት ሁና ቱውን በመመልከት ብቻ ነው ።

ብዙ ጊዜ ፍትሐቱ ደምቆ የሚታየው ፤ ካህን በሞተ ጊዜ ነው ፤ ምክንያቱም ካህኑ የነርሱ የቅርብ ወንድም በመሆን ከልብ ያዘነለታል ፤ ደንበኛም ጸሎት ያደርሱለታልና ፤ በዚያን ጊዜ አደራረስ ይደርሳል ፤ ቅኔውንም ያጉርፋታል ፤ ለተመልካችም ምነው እኔን ካህን ባደረገኝ ያሰኛል ። በዚህም መልክ የተመለከተ ገጣሚ እንዲህ አለ ይባላል ። «ካህንና ዶሮ ሲሞት ነው ዙራቱ ፤ በቁመናውማ ጥሬ ነው ራቱ» ። ይኸንም ማለት በሕይወቱ ያልነበረው ክብር ይሰጠዋል ፤ ለማንም ያልተገባ ፍትሐት ይደርስለታል ማለት ነው ።

ልዩ አስተያየት ።

፩—ዝማሬ ፤ ማኅሌት ካልተቆመ ፤ ደብተራም ከሌለ አይባልም ፤ ምክንያቱም ቀሳውስቱ ስለማያውቁት ነው ፤ አንዳንድ ቀሳውስት በቃላቸው የያዙትን ከእንዘ ብዙኃኑ ጋር ይሉታል ።

፪—መዋሥዕት መሪ ጌታ በሌለበት ፍትሐት አይደርስም ፤ ግንዛቤን ደግመው ሥርዓተ ቅዳሴውን ብቻ አድርሰው ይተዉታል ።

እነዚህ ነገሮች በቤተ ክርስቲያን ቋሚ የጸሎት ቦታ አላቸው ከተባለ በአስፈላጊነታቸውም ከታመነበት እንደ ቅዳሴው ትምህርት አብሮ መሰጠት አለባቸው ፤ ያለዚያ ግን ጸሎቱ እንደ ታገላ ያስገምታል ።

ክፍል ፮ ።

አቋቋም ።

ምዕራፍ ፩ ።

የአቋቋም ሥነ ሥርዓት ።

፩ኛ የአቋቋም ታሪክ ።

አቋቋም ማለት የመቆም ሥነ ሥርዓት የአቋቋምን ልክ መልክ የሚናገር ትምህርት ማለት ነው ። ማኅሌቱ ተቁም በሚሠራበት ጊዜ የአገልግሎቱን ሥነ ሥርዓት የዜማውን ስልት የሚገልጥ አቅድ ማለት ነው ። ይኸውም አቅድ የተ ጀመረ፤ ልክና መልክ የወጣለት ስሙም እንዲህ ሆኖ የታወቀው በጎንደር መን ግሥት ጊዜ ነው ። በተለይም በአጼ አድያም ሰገድ ኢያሱ ጊዜ እንደሆነ ይነ ገራል ። እንዲሻሻል ያደረገው ሊቅ ግን ዕጩኔ ቃለ ዓዋዲ የተባለ የዜማ ሊቅ እንደሆነ የተመሰከረለት ነው ።

የማኅሌቱ ሥነ ሥርዓት ጥንታዊ ሲሆን የተጀመረውም በቅዱስ ያሬድ ጊዜ ነው ይባላል ። ጀምሮውም እርሱ ራሱ ነው ። እርሱም በጸናጽልና በከበሮ ምስጋና ለእግዚአብሔር ያቀርብና ማኅሌትም ይቆም እንደነበር በታሪክም በሥዕ ልም ሁልጊዜ ይገለጣል ። ማለት አጼ ገብረ መስቀል በበትረ መንግሥታቸው ጫፍ እግሩን የወጉት በማኅሌት ተመስጠው እንደነበር ታሪክ ይነግረናል ።

ይኸ አዲስ ነገር እንዴት እንደተጀመረ በምንስ ምክንያት ተጀመረ ብለን ጠለቅ በማለት የመረመርን እንደሆነ ግን አጥጋቢ መልስ አናገኝም ፤ የሆነው ሆኖ እንደ ቆሜ እንደ አጫብሬ እንደ ወንጨሬ እንደ ተጉለቱ እንደ ዋድሌ ያሉት ሁሉ አሁንም የአቋቋም ሥርዓት ሳይኖራቸው ጥሬውን ዜማ ተከትለው እንደሚሔዱት ሁሉ የኛውም እንደዚሁ ሳይሆን አይቀርም ተብሎ ያስገምታል ። በጎንደር መንግሥት ግን የሁሉም ትምህርት አቅድ እንደ ወጣለት ሁሉ የማኅሌቱም ሥነ ሥርዓት መልክ ሊያገኝና በአሁኑ አቅድ ሊሠራ ቻለ ።

በሌላ መልክ ሲተረክ ደግሞ ለመጀመሪያ ጊዜ ተደረሰ የተባለበት ቦታ ሐመረ ኖሳ ሠለስቱ ምዕት ሲሆን ደራሲውም ባሕታዊ ኤስድሮስ የተባለ ሊቅ ነው ። እርሱም ከዕጩኔ ቃለ ዓዋዲ በፊት ወይም በኋላ እንደሆነ ግልጥ የሆነ የዘመን ልዩነት የለውም ። እንዲሁ በአፍ ሲተረክ የመጣውን በመያዝ እንጂ እውነቱ ይኸ ነው በማለት የተወሳዓመተ ምሕረት ይዞ የሚሔድ ታሪክ የለም ። ቀጥሎም ወደ ደብረ ገነት አጣጣሚ ቅዱስ ሚካኤል ተላለፈ ይባላል ። ከዚያ ቀጥሎ ግን ወደ ቅዱስ ሩፋኤል ደረሰ ።

www.ethiopianorthodox.org

ከዚያም ቀጥሎ ፬ቱ እንስሳ፤ ከዚያም በኋላ ወደ ደብረ መንክራት ቅዱስ ቂርቆስ ደረሰ ። ከዚያም አልፎ ወደ ደብረ ኃይል በዓታ ገባና ወንበር ተዘረ ጋለት በአዋጅም ታወቀ ይባላል ። ነገር ግን ይኸን የዛሬውን አቅድ ሊያገኝና በበ ለጠ ሊሻሻል የቻለው በአጼ ተክለ ሃይማኖት ዘመን መንግሥት እንደሆነ ይነገራል ።

ይኸንም እንደ አቀናበሩ የሚገመቱት ሊቃውንት ደግሞ ብዙዎች ሲሆኑ ከላይ ከገለጥናቸው ከሁለቱ ሊቃውንት በቀር ስመ ጥር በመሆን የታወቁት አለቃ ሎዜ ገብሩ የሸዋ ተወላጅና አለቃ ሐሜት የተባሉ የስሜን ተወላጅ ናቸው ።

እንዲሁም ሐሜር እሸቱ የተባሉትም ጭምር ይገኙበታል፤ ይሁን እንጂ በዘ መን ማን ቅድሚያ እንዳለው አይታወቅም ። እየዋለ እያደረ ግን ከአንድ ይትበ ሃል ይልቅ ወደ ብዙ እየተከፈለ ስለሌደ በግፅቱ ጎንደር አድባራት ልክ ግፅት ይትበሃል ለመሆን ቻለ ።

በሌላ መልክ ደግሞ ከዚህ በሚቀጥለው ዓይነት ይተረካል ፤ የአቋቋም ትምህርት መልክ ያገኘው በአጼ በካፋ ዘመን መንግሥት ነው ፤ ቀማሪውም አዛዥ ድሚጥርስ የተባሉ ሊቅ ናቸው ፤ ቦታውም በቅዱስ ሩፋኤል ቤተ ክርስ ቲያን ጎንደር ነው ። መምህር ተስፋ ከዚያ ተምረው ደብረ መንክራት ቅዱስ ቂርቆስ ላይ ወንበር ዘርግተው አስተምረዋል ። ከዚህም ሲወርድ ሲዋረድ ከሐ ሜር እሸቱ ደርሷል ፤ ሐሜር እሸቱ ግን ለመሪይታ ገብረ ዮሐንስና ለመሪይታ ላቀው አስተምረዋል ። ከዚህ በኋላ መሪይታ ገብረ ዮሐንስ ለላይ ቤት አብነት ሲሆኑ ፤ መሪይታ ላቀው ደግሞ ለታች ቤት አብነት ሁነዋል ።

እነዚህ ፪ቱ የአንድ ቤት ተማሪዎች ሲሆኑ ወዝ በመለወጥ አንዳንድም ይትበሃል በማሻሻል ስለተለያዩ የላይ ቤት የታች ቤት የሚለውን ስያሜና ለውጥ ሊያመጣ ችሏል ።

የታች ቤት የሚባለው ከጃን ተክል ዋርካ በታች ያሉት ሲሆኑ፤ የላይ ቤት የሚባለው ደግሞ ከጃን ተክል ዋርካ በላይ የሚገኙት አብያተ ክርስቲያናት ናቸው ። የሆነው ሆኖ አሁን የሚታወቁት የአቋቋም ቤቶች ዋና ዋናዎች ፬ ብቻ ናቸው ። እነዚህም የላይ ቤት የታች ቤት (በዓታ) ፤ የሳንኳ ፤ የተክሌ ናቸው ።

ሳንኳ የተባለው ከጎጃም ጠቅላይ ግዛት ሳንኳ ጊዮርጊስ ከተባለው እየተ ነሡ የመጡ ሊቃውንት የሠፈሩበት ቦታ ነው ። ይኸ ዓይነት መዝሙር የሚዘ መረውም በቅስቀስምና ይኸንም በመሳሰሉት አድባራት ነው ። በጥንት ዘመን ከሳንኳ የሚመጡት ሊቃውንት ቅባቶች ስለነበሩ ፤ የሚዘምረውም እምነታቸ ውን የመሰለ አንድም የተከተለ ነበር ፤ ስለዚህም ይትበሃሉን እንደ ሃይማኖት አድርገው አጥብቀው ይይዙት ነበር ፤ አሁን ግን ስሙ እንጅ ወንበር የለውም ።

ከነዚህም ውስጥ ፩ኛ/ ጥንታዊውን አንድም ምልክቱን ተከትሎ የሚሔ ደው አቋቋም ታች ቤት አንድም በዓታ ተብሎ የሚጠራው ነው ፤ አቅድ አግ ኝቶ መንገድ አውጥቶ በለቀቃ የሚሔደው ደግሞ የላይ ቤት የተባለው ነው ።

የሳንኳ የተባለው ደግሞ እንዲሁ በቁም የሚዘመር ልዩ አካል ገዝቶ ብዙ ደቀ መዝሙር አውጥቶ ይገኝ የነበረው ከላይ የገለጥነው ነው ።

ተክሌ የተባለው ግን ከዚህ ከላይ ቤት የወጣ በቅርቡ በኛ ዘመን አለቃ ገብረ ሐና ለልጃቸው ለአለቃ ተክሌ በሥውር አስተምረው ያወጡትና በርሱ ስም የሚጠራ ነው ። ተጀመረበት የሚባለውም ደብር፤ ደብረ ታቦር ኢየሱስ ላይ ነው ፤ የሆነ ሆኖ አሁን ከጉንደር አቋቋም ጋር ተክሌው የሚወዳደር ሆኖ ይገኛል ፤ በተለይም ለዝማሚ (ለዘንግ) ጊዜ ተክሌ ፣ ለጸናጽል ጊዜ ደግሞ ጉንደራ የሚፈለግ እንደ ሆነ ደቀ መዛሙርቱ ተስማምተውበታል ፤ በዚህም መልክ ደቀ መዛሙርቱ ማጥናት ጀምረዋል ። የላይና የታች ቤት እየተባለ የሚጠራው ስም የመጻሕፍትን ትርጓሜ ስም ተከትሎ ነው እንጂ ለአቋቋሙ የወጣ አልነበረም አሁን ግን የአቋቋሙም ትምህርት ይኸንኑ ስም የግሉ አድርጎት ስለሚገኝ በብዛት ይጠራበታል ።

ከ፩ እስከ ፫ ዓይነት የሰጠነው አስተያየት በየቦታው በሚተረከው መልክ ስለሆነ ፤ የዚህኛው እውነት የዚያኛው ግን ሐሰት ነው ልል ባለመቻሌ ሁሉንም አመልክቻለሁ ፤ የተሻለውን መያዙ የደቀ መዝሙር ፈንታ ነው ። ግን ዋና ዋና የአቋቋም ቤቶች እየተባሉ ይጠሩ የነበሩት ባህሉንም በየቦኩላቸው ይዘው ይጠሩበት የነበር ከዚህ የሚከተሉት ናቸው ።

- ፩ ደብረ ብርሃን ሥላሴ
- ፪ ደብረ ገነት አጣጣሚ ቅዱስ ሚካኤል
- ፫ እልፍኝ ቅዱስ ጊዮርጊስ
- ፬ መንበረ መንግሥት መድኅኔ ዓለም
- ፭ ቀሃ ኢየሱስ
- ፮ ደብረ ፀሐይ ቍስቋም
- ፯ ፋሲለደስ
- ፰ የሐንስ መጥምቅ
- ፱ ዳራ ገንዳ ኤዎስጣቴዎስ
- ፲ ወልደ ነጉድንድ የሐንስ
- ፲፩ ደብረ ምጥማቅ
- ፲፪ ፊት አቦ

የላይ ቤት ።

- ፩ ግምጃ ቤት ማርያም
- ፪ ቅዱስ ገብርኤል
- ፫ ዐቢየ እግዚእ
- ፬ ፊት ሚካኤል

የታች ቤት ።

በዓታ ፤

ከላይ ቤት የተለዩ ።

- ፩ ፋፋይ
- ፪ ፀቱ እንስሳ
- ፫ ሠለስቱ ምዕት
- ፬ ደብረ መንክራት ቅዱስ ቁርቆስ
- ፭ ኤዎስጣቴዎስ ናቸው ።

ከዚህ በላይ የተከፈሉት የአቋቋም ትምህርት ቤቶች በዜማ ፣ በይትበሃል ትንሽ ለወጥ ያድርጉ እንጅ በትምህርት አሰጣጥ በኩል ያላቸው ስልት ፩ ዓይነት ነው ። ይኸውም እንደሚከተለው በ፮ ይከፈላል ።

- ሀ/ የዓመት በዓል
- ለ/ መዝሙር ፤
- ሐ/ አርባዕትና ቅኔ
- መ/ የወር በዓል
- ሠ/ ጸመ ድን ፤ (ቅንዋት) ነው ።

እነዚህን ሁሉ አጠናቀው ለማወቅ የተለየም ጥናት ለመውሰድ መምህራን ሆነው ለማስተማር የሚችሉ ናቸው ። ለራሳቸው በመጠኑ ዕውቀትን የሚገቡዎ ግን የወር በዓላትንና የዓመት በዓላቱን በመጠኑ ይቀጥላሉ እንጂ ይኸን ያህል ርቀው አያጠኑም ፤ የሆነ ሆኖ አንድ ጊዜ መንገዱን ከዐወቁት ሌላውን ሁሉ በዚህ መንገድ ለመራመድ ይችላሉ ። የ፮ቱም ዓይነት የትምህርት ክፍል እንደ ሚከተለው ይዘረዘራሉ ።

ሀ/ የዓመት በዓል ።

የዓመት በዓል የሚባሉት የእያንዳንዱ ቅዱሳን የጌታም የእመቤታችንም የመላእክትም በዓላት ናቸው ፤ በእነዚህ በታወቁት በዓላት የሚዘመሩት የዓመት በዓላት ቀለማት ይባላሉ ። የዓመት ቀለማት ተብለው በአቋቋም መልክ የሚታወቁት በዘመናት የተከፈሉት ክብረ ቅዱሳንን ነክ ያደረጉ ከፍ ባሉት በዓላት የሚዘመሩት ናቸው ።

የሚጠኑትም እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉ ናቸው ። ስለዚህ በዓመት ውስጥ የሚገኙትን የቅዱሳን በዓል በመከተል ደቀ መዝሙሩ በዓመት ውስጥ ትምህርቱን ሊከታተል ይችላል ።

ለ/ መዝሙር ።

መዝሙር የተባለው ትምህርት ራሱን የቻለ ትምህርት ነው፤ ይኸን ሁሉ አጠናቆ ስለሚያጠና እገሌ መዝሙር ቀጠለ ፤ ወይም ዐወቀ ተብሎ ይነገር ለታል ።

ሐ/ አርባዕትና ቅኔ ።

አርባዕትና ቅኔ የተባለውም እንዲሁ ራሱን የቻለ ትምህርት ነው፤ ይሁን እንጂ ይኸ ትምህርት በዳዊት መዝሙር መነሻነት የሚዘመረው የቅዱስ ያሬድ ድርሰት የሆነው ዜማ ሁሉ ነው ። ለጊዜው የተደረሰውን ዜማ ብቻ ሳይሆን በየጊዜው የሚደረሰውን ቅኔውን ሳይቀር ያጠናዋል ፤ በዚህም ጊዜ አርባዕትና ቅኔ የተባለውን ክፍል አጠናቆ ሊያውቅ ይችላል ።

መ/ የወር በዓል ።

የወር በዓል የተባለው ትምህርት ክብረ ቅዱሳንን ነክ የሆነ በየወሩ የሚዘመር ነው ፤ እርሱም በገጽ ፻፲፮ እንደሚገልጠው በየወሩ ማጎሌት በተቆመ ጊዜ የሚዘመረውን አጠናቆ ያውቃል ።

ሠ/ ጸመ ድን ፤ ወይም ቅንዋት ።

ጸመ ድን ወይም ቅንዋት የተባሉት በዓቢይ ጸም ጊዜ የሚዘመሩና የሚዘመሙ ናቸው፤ በአሁኑ ጊዜ ቅንዋትን አጠናቀው ይዘው የሚያስትምሩ በጣም በቅጥር ያነሱ ናቸው ፤ ተማሪውም ብዙ አይከተለውም ስለጸመ ድን ግን በገጽ ፹፮—፹፱ እንደሚገልጠው ሁሉ በጸም ጊዜ የሚዘመረውን አጠናቆ የሚያስተምሩት ትምህርት ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

የአቋቋም ትምህርት ስልት ።

በአቋቋም ትምህርት ውስጥ ብዙ ስልት አለው፤ ይሁን እንጂ በበዓል ጊዜ ሊባሉ የሚያስፈልጉ ነገሮች አሉ፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

ሀ/ ዝማሜ (ዘንግ)

ዝማሜ ማለት ከመቋሚያው ጋር መዝመምና ቀና ማለት ነው፤ መሪነታው ዝማሜን በዘንግ እየቃኘ ከቀኝ ወደግራ ከላይ ወደታች ከወዘወዘው በኋላ ወደ መሬት እየመታ ይቃኘዋል፤ ያዜመዋል ዝማሜም የተባለው ይኸ ዓይነቱ ሥራ ነው ። ሰው የውም ከዘንጉ ጋር ሰውነቱ ይወጣል ይወርዳል ቀኝ ግራም አብሮ ከዘንጉ ጋር ይወረወራል ያረገርጋል ።

ይኸም ዘንግ ቀድሞ ለመሪነታው ብቻ እንዲመራበት የተፈቀደ ሌላው ግን አጃቢ እንደነበር እንጂ ሁሉ ዘንግ በመወርወር ሥነ ሥርዓቱን አያፋልስም ነበር ፤ ከመዋሉ ከማደሩ የተነሣ ግን ሁሉ አቋቋም በመማሩ ወይም በውድ ድር መልክ ከማን አንሼ በማለቱ ሁሉም ባለ ዘንግ እንደሆነ ይነገራል ። ነገሩም የሚመስል ነው ፤ ዛሬ ባለ ሙዚቃው ወይም የሙዚቃው መሪ ብቻ በዘንግ እንደሚጠቅሳቸውና እንደሚመራቸው ሁሉ በዚያም ጊዜ እንዲሁ እንደ ነበር የሚ ያመለክት ነው ።

ለ/ ንዑስ መረግድ ።

ንዑስ መረግድ የሚባለው መዝሙርም ይሁን ምልጣን በዘንግ ዝማሚ ውን ከጨረሰ በኋላ በጸናጽልና በከበሮ ብቻ በንዑስ አመታት የሚዘመር ነው ። እርሱንም ከመጽፈያው ጀምሮ በአመላለስ ይዘምርና በኋላ ወደ ዓቢይ መረግድ ያገባ ዋል ። ንዑስ የተባለበትም በከበሮው አመታትም ሆነ በጸናጽሉ አወራረድ ብዙ መራ ቀቅ የሌለበት ሆኖ በቀላሉ ጥሬውን ዜማ አንድም ቁሙን መስሎ የሚዘመር ነው።

ሐ/ ዓቢይ መረግድ ።

ዓቢይ መረግድ ማለት ቁሙን ዜማ ለቀቅ አድርጎ በልዩ ዜማ የሚዘመ ረው ነው ፤ ይኸ ዜማ በከበሮው አመታት በጸናጽሉም አወራረድ ቢሆን የተ ለዩ መንገድ ያለው የአካልንም ንቅናቄ የሚጨምር መንገድ ነው ። የሁለቱም መንገድ በዜማው ስልት ትንሽ ለየት ይበል እንጂ በአወራረዱ ወይም በቃለ እግ ዚአብሔር አባባል ልክ እንደ ንዑስ መረግድ ነው ፡ ማለት ፡ ንዑሱ ፡ ከአነሣ በት ላይ መረግዱም ይነሣል ፤ ንዑሱ ከአረፈበት ላይ መረግዱም ያርፋል ።

የዚህም የዓቢይ መረግድ ድርብ መረግድ የተባለ በወረብ ወይም በመልስ አመላለስ ጊዜ የሚመረገድ አለው ፡ ይኸውም ከቁም መረግድ ትንሽ ለየት ያለ መንገድ ነው ።

መ/ ድርብ መረግድ ።

ይኸውም በበዓል ጊዜ የሚደረብ በተለይም በወረብ ወይም በመልስ ጊዜ የሚዘምሩት ነው ። በዓቢይ ሲያመረግድ ቆይቶ በድርብ ያስገባዋል ፡ ይኸም ምሳሌ አለው ፤ የጌታ ግርፋትን መደብደብን ያመለክታል ።

ሠ/ ጽፋት ።

ጽፋት የተባለው ዜማ ደግሞ ከቁሙ ዜማና ከመረግዱ ለወጥ ያለ ፍጥነት ያለው ዜማ ነው ፤ ጽፋት የተባለበትም ምክንያት ክርስቶስን በጥሬ እየመላለሱ የመቱትን ምሳሌና ስም የያዘ ሁኖ ይገኛል ፤ በግዕዝ ቋንቋ ጽፋት ማለት በጥሬ መምታት አንድም መመታት ማለት ነው ።

www.ethiopianorthodox.org

የአካል ንቅናቄ የእጅም ፍጥነት በጸናጽሉ ላይ ከሌላው ጊዜ ይልቅ በዚህ በጽፋት ጊዜ ይታያል ፤ የጽፋትም ዜማ ከዘመኑ መዝሙር ያልራቀ ሆኖ ለሁሉም የሚገባ መስሎ ይታያል ።

ረ/ መልስ ።

መልስ ማለት ወዝ ባለው ድምፅ ከመጽፊያው ላይ መመለስ እየመላለሱም ማዜም ነው ፤ ለዘብ ባለ መልክ መጽፊያውን እየመላለሰ ያለዝበዋል ያዜመዋል ፤ ስለዚህም መልስ በማለት ፈንታ ለዘብ የሚሉ አሉ ፤ ለዘብ ባለ ድምፅ በሚያስ ደስት አኳኋን ይዘምሩታልና ።

ሰ/ ወረብ ።

ወረብ ማለት የተመረጠውን በመከተል ሌላም አረፍተ ነገር በመጨመር ወይም በመለወጥ መልስ የተባለውን በሚመስል ዜማ ይወርቡታል ፤ ጨርሰውም ለውጠው ይሉታል ፤ የእግሩን በራሱ የራሱን በእግር ያዛውሩታል ፤ እየመላለሱም ይዘምሩታል ። በዚህም በወረብና በመልስ ጊዜ መረግድም ጽፋትም ይገኝበታል ።

ምዕራፍ ፫ ።

ማኅሌት ።

፩ኛ የቃሉ ትርጉም ።

ማኅሌት ማለት ኅላዩ ዘፈነ ፣ ዘመረ ፣ አመሰገነ ካለው ከግዕዝ የወጣ ቃል ነው ። ሥራውም ስሙ እንደሚያመለክተው ምስጋና መዝሙር ለእግዚአብሔር ማቅረብ ነው ፤ የሆነ ሆኖ ማኅሌት ሲባል የተለየ ስም ያለው ከቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ፩ኛው ክፍል ነው ።

እሑድ የሚቆመው መዝሙር አንድም መወደስ ሲባል ፤ በየወር በዓላት በየዓመት በዓላት የሚደረገው የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ደግሞ ማኅሌት ይባላል ፤ ስለመወደስ በገጽ ፳፰ የተገለጠውን ተመልከት ። መዝሙር ስለ ሚባ ለውም ይኸው መወደስ ሲያጠቃልል ይችላል ፤ ምክንያቱም ከመዝሙር ጋር የሚደረስ ነውና ፤ ሆኖም ከድንው የሚወጣ በዓሉን ወይም ዕለቱን የሚነካው ተፈልጎ ይዘመራል ፤ ይኸም መዝሙር ይባላል ፤ ትርጉሙም እንደዚያው ምስጋና ዝማሬ ማለት ነው ።

ማኅሌት የተባለው ግን ስቡሕ ወውዱስ በማለት ይጀምርና በንዑስ መረግድ እንዲሁም በዓቢይ መረግድ እየመላለሰ ከአመሰገነ በኋላ ፤ ወደ፪ኛው ክፍል ይሔዳል ፤ ይኸውም ክፍል ነግሥ የተባለው ነው ። ነግሥም በዘወትር የሚደርስ ልዩ ድርሰት ወይም ግጥም ሲሆን እንደ መልክክ መልክ ሆኖ የቅዱሳንን የመላእክትን ፣ የጸድቃንን ፣ በበለጠም የሥላሴን ምስጋና የሚናገር ግጥም ነው ። በምን

www.ethiopianorthodox.org

ምክንያት ነግሥ እንደተባለ ግን አይታወቅም ፤ ይኸንንም የመሰለ መልክአ ጉባኤ የተባለ ሌላ ክፍል አለ ፤ የመልክአ መልክአ ስብሰብ አንድም ጥርቅም ማለት ነው ፤ ከዚያም ውስጥ ቢሆን የዓመት በዓሉን ነክ የሆነው ብቻ ተፈልጎ ይመረጣል ፤ ከዚያ በኋላ ግን ወደ ፫ኛው ክፍል ይራመዱል እርሱም መልክአ መልክ የተባለው ነው ። ዕለቱ ወይም በዓሉ የሚመለከተው ቅዱስ መልክ ከላይ በተገለጠው አኳኋን ይመረጣል ። ነገር ግን በነግሥም በመልክአ መልክም እየገባ የሚመረጠው ሌላ ክፍል አለ ፤ እርሱም ዚቅ የተባለ ድርሰት ነው ፤ ትርጉሙም ከያሬድ ድርሰት ዝቅ ያለ ማለት እንደሆነ ይነገርለታል ፤ በእርግጥም ድርሰቱ የሌሎች ሊቃውንት ስለሆነ ይኸን ስም የሰጡት ይመስላል ።

እርሱም አንዳንድ ስድ ንባብ አንዳንድም የግጥም መልክ ያለው ሲሆን ደራሲው በትክክል ያልታወቀ ድርሰት ነው ፤ የሆነ ሆኖ ከሚዘመረው ከሚዜመው ነገር ሁሉ እየተውጣጣ የገባ ነው ። ለምሳሌ ከሰዓታት ከኪዳን ከመጥሥዕት ፤ ከዝግግር ፤ ከድን ከሁሉም የተውጣጣና የተቀመረ ነገር ነው ። ዚቅ የተባለው በጠቅላላው ቍጥር ፩፻፲፱፻፲፱ ሲሆን ፍጹም እውነተኛ ዚቅ የሚባለውና ይኸንም ቍጥር የያዘው የአባ ጃሌው መዝገብ የተባለው አሁን ታትሞ የሚገኘው ነው ፤ ግን ያልተወሰነ የበዛም የአነስም መዝገብ ሊኖር ይችላል ።

በጥሬ ዜማው ቀድሞ ግዕዝ አንድም ዓራራይ የተባለው ሁሉ ወደ ዕዝል እየተለወጠ ዚቅ ይሆናል ወደዚቅም ይገባል ፤ ለ፩ መልክ እስከ ፫ ዚቅ ይኖረዋል ፤ ግን ነኩ ብቻ እየታየ አንዱ ይገባል ። የላይ ቤት የታች ቤት ዚቅ እየተባለ ይጠራ እንጂ ሁሉም የሚያምንበት ዋና የሚባለው የአባ ጃሌው ነው ፤ ከዚያም ውስጥ ነክ ሆኖ የተገኘው ይመረጣል ፤ እርሱንም አልፎ ከማኅሌተ ጽጌ ውስጥ ምሥጢር ያጋጠመውን አንድም ሁለትም አውጥተው ያመረጣሉ ፤ እንዲሁም ሰንክሣር ተነቦ ከተፈጸመ በኋላ አርኬው በዓሉን ነክ ሆኖ ሲገኝ ሊመረጠው ይቻላል ፤ ነገር ግን የዚህ አርኬ ዚቅ የለውም ፤ ስለዚህም ሁልጊዜም አይመረጠውም ። ከዚህ በኋላ ወደ ሌላ ክፍል ይዛወራል ፤ ማለት ምልጣን የተባለውን ክፍል ይይዛል ፤ ይኸም ክፍል ፈጽሞ እስካሁን ከተገለጠው ክፍል የተለየ ነው ፤ ስለዚህ ያለፈውን አንድ ወገን አድርጎ ይኸን ፪ኛ ለማለት ይቻላል ፤ ምክንያቱም ከላይ የተገለጠው ሁሉ ጥሬውን ዜማ ተከትለው የድን መምህራን ሁሉ ሊያደርሱት ይችላሉ ፤ ይኸ ክፍል ግን ዝማሚያ ለበት የጸናጽልም አቋቋም የሚታይበት ክፍል ነው ።

ዕገሌ ስቡሕ ብሎ ይወጣል በቂ ችሎታም አለው የሚባለውም አቋቋም በመጠኑ ያወቀ ይትበሃሉንም የጠበቀ መሆኑን ያስረዳል ።

፪ኛ ምልጣን ።

ምልጣን የሚባለውም እስመ ለዓለም ተቃኝቶ አንገርጋሪው ተመርቶ የሚዜመው የሚጸነጸለው በጠቅላላው የሚዘመረው ነው ፤ በጠባብ አነጋገር ምልጣን የሚባል

አንገርጋሪው ብቻ ነው፤ በሰፊው አነጋገር ግን እስመ ለዓለሙ፤ አንገርጋሪው፤ ሰላሙ፤ ይኸ ሁሉ በአንድ ላይ ምልጣን ይባላል። የመቋሚያው አነጣጠቅ የጸናጽሉ አወዳደቅ፤ የቃለ እግዚአብሔሩ አደማመቅ የሚታየው በዚህ ምልጣን በተባለው ክፍል ነው።

የአቋቋም ትምህርትም ዋጋ የሚሰጠው በዚህን ጊዜ ነው፤ ማለት ዝማሚውም ጸና ጽሉም በመፈራረቅ በቀኝና በግራ ይባላል፤ ድርብ አደራረስ ይባላል። የወር በዓል የሆነ እንደሆነ ግን ማኅሌቱ በዚህ ይፈጸማል፤ ሰላሙን እንደጸፉ ማብቂያው ይሆናል፤ አንድ አንድ ጊዜ በዓመት በዓለም ቢሆን ከዚህ ሳያልፉ ይቀራሉ፤ ምክንያቱም በመልክአ መልኩና በዚቁ መረገድ እንዲሁም በወረቡ በምልጣኑ አመላለስ ጊዜውን ስለሚፈጁት ነው።

አንዳንድ ጊዜ ግን አደራረስ የተባለውን ማኅሌት ለማድረስ ሲፈለግ መልክአ መልኩን እንዲሁ በቀላሉ ያልፉና ክሥተት አርያም አንድም ሙሉ አደራረስ ወደ ተባለው ይራመዳሉ።

፫ኛ አደራረስ ።

አደራረስ የተባለው ክፍል ፈጽሞ ልዩ የሆነ ጥሬ ዜማን የሚጠይቅ ነው፤ እርሱም በ፫ ይከፈላል፤

፩ኛ ክሥተት አርያም አደራረስ የተባለው ማኅሌት ነው፤ እርሱም በዓመት በዓል ይደረሳል።

ክሥተት አርያም አደራረስ የሚባለው አጀማመሩ ልክ እስመ ለዓለም እንደተፈጸመ የውዳሴ ማርያም ዜማ ይደርሳል፤ ቀጥሎም ይትፈሳሽ ልሳን የይልና ከዳዊት መዝሙር እየተውጣጣ ክሥተት ይደርሳል፤ ይኸም በጠቅላላው ሲሆን የተለየ በዓሉን ብቻ የሚመለከት ምስባክ የተባለው ይደርሳል፤ ይኸም ሲፈጸም የክሥተት ምቅናይ የተባለው እስመ ኪያክ ይመረገድና መንግሥቱ ይባላል፤ ቀጥሎም ክሥተት አርያም ለማድረስ ተሳሳሪ ብሎ መሪው ይጀምራል።

የአርያም አደራረስ በጥንት ዘመን ከምልጣን በፊት ነበር፤ ምክንያቱም በአርያሙ መካከል ምልጣን አለና፤ ዛሬም ቢሆን አልፎ አልፎ በዚህ መልክ በቤተ ልሔም ይደርሳል፤ ይኸም የሚሆንበት አብነቱ እንዳይጠፋ ነው፤ በሌላው ቦታ ግን ጊዜውን በመከተሉ በመረገድና በወረብ ካሳለፉ በኋላ ክሥተት አርያም ይጀምራሉ፤ እርሱም የሚሆንበት ምክንያት -ሀ- በዓሉ ደመቅ እንዲል ከበሮው እንዲንጋጋ፤ -ለ- ከጥሬው ዜማ የገፋው በማነሱ ነው፤ ምክንያቱም የአርያም አደራረስ ብዙውን ጊዜ ወደ ጥሬው ዜማ ያደላል። አሁን እንደደንብ ሆኖ የተጠበቀው ከምልጣን በኋላ መድረሱ ነው፤ ተጀምሮ ይቀራል እንጂ የሚዘልቀው እንኳን የለም።

፪ኛው ስብሐተ ነግሀ አደራረስ የተባለው ነው፤ እርሱም በዘወትር ስብሐተ ነግሀ ጊዜ በሚደርሱት በዳዊት መዝሙሮች ልክ ቅኔ እየደረሰ በዘንግ እየተዘመመ

ይኸውም በሌላ ቃል አነጋገር ዓቢይ ስብሐተ ነግሀ ወይም የዓመት በዓል ስብሐተ ነግሀ የሚባለው ነው ።

፫ኛ የመዝሙር አደራረስ የተባለው ነው ፤ እርሱም በየሳምንቱ እሁድ ይደረሳል።

ምዕራፍ ፱ ።

ሥርዓተ አደራረስ ።

አደራረስ ግለት የዜማው ልክ የአገልግሎት ሥርዓት መፈጸም መድረስ ግለት ነው ፤ በእርግጥም ለአንድ በዓል የተወሰነው የድን ዜማ ሁሉ በየዕለቱ እየገባ ይደርሳል ፤ የዜማው ስልት ይታያል ይኸም ቀርቶ ቅኔው ግለት በቁሙ ሌላም ዳዊቱን የመሰለ የቤተ ክርስቲያን ደንቦች ሁሉ ይደርሳሉና ።

ግን በመረገዱም ቢሆን የአቋቋሙ አደራረስ የተለየ ስለሆነ የርሱንም አደራረስ ይመረምራል ፤ እርሱም የሚከተለው ነው ።

፩ኛ የመልክ አደራረስ ድርብ መረግድ ።

ከቀኝም ከግራም ቢሆን መሪ ካለበት ወገን ይሥቅየኒ ብሎ አንድ ጊዜ ይዘልቃል።

አንሺ ፤ ይሥቅየኒ ለለጽባሁ ፪ ጊዜ ብሎ ከመ ይሠቅየን ፩ ጊዜ ሲል ይዘልቃል ።

መሪ ፤ ከመይሠቅየ ብሎ ፩ ጊዜ ይዘልቃል ።

አንሺ ፤ ከመይሠቅየ ብሎ ፩ ጊዜ ይዘልቃል ።

መሪ ፤ በመረግድ ይሥቅየኒ ፪ ጊዜ ብሎ ከመ ይሠቅየ ውኒዝ ከመ ይሠቅየ ውኒዝ ፪ ጊዜ ይልና ፤

ወደኋላ ተመልሶ ይሥቅየኒ ፪ ጊዜ ብሎ ፤ ከመ ይሠቅየን ፩ ጊዜ ይዘልቃል ፤

አንሺ ፤ በመረግድ ይሥቅየኒ ፪ ጊዜ ብሎ ፤ ከመ ይሠቅየ ውኒዝ ከመ ይሠቅየ ውኒዝ ፪ ጊዜ ብሎ ፤

ወደኋላ ተመልሶ ይሥቅየኒን ፪ ጊዜ ብሎ ፤ ከመ ይሠቅየን ፩ ጊዜ ይዘልቃል ።

መሪ ፤ በቁም ማርያም ድንግል ብሎ አንድ ጊዜ እስከ መጨረሻው ይዘልቃል ።

አንሺ ፤ በመረግድ ማርያም ድንግል ማርያም ድንግል ፪ ጊዜ ብሎ ለባሲተ ዓቢይ ትእዛዝ ፩ ጊዜ ሲል ።

መሪ ፤ አንድ ጊዜ ለባሲተ ዓቢይ ትእዛዝ ሲል ፤

አንሺ ፤ አንድ ጊዜ ለባሲተ ዓቢይ ትእዛዝ ይላል ።

መሪ ፤ ማርያም ድንግል ማርያም ድንግል ፪ ጊዜ ብሎ ፤ ለባሲተ ዓቢይ ትእዛዝ ፩ ጊዜ ሲል ፤

አንሺ ፤ ይሥቅየኒ ብሎ ፩ ጊዜ ይዘልቃል ።

መሪ ፤ ስላም ለዝክረ ስምኪ ብሎ እስከ መጨረሻው ይዘልቃል ።

አንሺ ፤ በመረገድ ሰላም ብሎ እስከ ቤት መምቻው ድረስ ፪ ጊዜ ይልና፣ እምነ ከልበኔ ወቁስጥ ወእምነ ሰንበልት ምዑዝ ፩ ጊዜ ይላል ።

መሪ ፤ እምነ ከልበኔ እንደዚሁ ፩ ጊዜ ሲል ፤

አንሺ ፤ እምነ ከልበኔ እንደዚሁ ፩ ጊዜ ይላል ፤

መሪ ፤ ሰላም ሰላም ለዝክረ ስምኪ ብሎ ፪ ጊዜ ይልና እምነ ከልበኔ ወቁስጥን ብቻ ፩ ጊዜ ሲል ፤

አንሺ ፤ ወእምነ ሰንበልት ምዑዝ ብሎ ፩ ጊዜ ብቻ ይላል ።

መሪ ፤ ማርያም ድንግል ለባሲተ ዓቢይ ትእዛዝ ፩ ጊዜ ይላል ።

አንሺ ፤ ይሥቅየኒ ብሎ ፩ ጊዜ እስከ መጨረሻው ይዘልቃል ።

ይኸ ዓይነት አደራረስ የተጀመረው በጉንደር መንግሥት በተለይም በአጼ ኢያሱ አድያም ሰገድ ጊዜ ነው፤ ምክንያቱም የጉንደር ካህናት ንጉሠ ለዑደት እስኪመጡ ለመጠበቅ መልኩን ሲመላልሱ ቆይተዋልና ።

፪ኛ የዚቅ አደራረስ ።

ይዌድስዋን፣ መሪ በቁም ፩ ጊዜ ይዘልቃል ።

አንሺ ፤ በመረገድ ይዌድስዋ ፪ ጊዜ ብሎ፣ ወይብልዋ በሐኪ ማርያም ሐዳስዩ ጣዕዋ ፩ ጊዜ ሲል ፤

መሪ ፤ ወይብልዋን ፩ ጊዜ ይላል ።

አንሺ ፤ ወይብልዋ ፩ ጊዜ ይላል ።

መሪ ፤ ይዌድስዋን ፪ ጊዜ እያለ ሔዶ ወይብልዋ ሲደርስ ፩ ጊዜ ብሎ ይጨርሳል ።

አንሺ ፤ በመረገድ ሰላም ብሎ እምነ ከልበኔ ወቁስጥ ወእምነ ሰንበልት ምዑዝ ፩ ጊዜ ብቻ ይልና ይዌድስዋን በመረገድ ፩ ጊዜ ብቻ ይዘልቃል ።

መሪ ፤ ማርያም ድንግል ለባሲተ ዓቢይ ትእዛዝ ፩ ጊዜ ይልና ይዌድስዋን በመረገድ ፩ ጊዜ እያለ ይዘልቃል ።

አንሺ ፤ ይሥቅየኒ ብሎ ፩ ጊዜ በቁም ዘልቆ ይጨርሳል ።

፫ኛ ሥርዓተ አደራረስ ዘአንገርጋሪ ።

መሪ ፤ በቀኝም በግራም ቢሆን ይመራል ፤ አሁን በቀኝ በኩል እንደሆነ ነው ፤ በቁም መሪና ተመሪ ይዘልቃሉ ፩ ጊዜም በዚያው ወገን ይዘመዋል ።

በግራ ፤ በቁም ፩ ጊዜ ይዘልቅና ፤ ፩ ጊዜ በዝማጫ ይልዋል ። እንደገናም መሪ አመልጥኖና በቀኝ መንክር ስብሐተ ልደቱ ይላል ።

በግራ ፤ ያነሣና በዚያው አማን ብሎ ይዘልቃል ።

በቀኝ ፤ በኩል ፫ኛው አንሺ ያነሣል ፤ መንክር ብሎ ይጨርሳል ።

እንዲሁም ሁሉም፤ ነደ እሳት እሙንቱ ይባላል፤ አንድ ሰው ደግሞ አንተ በሰማይ የሚለውን ይላል ። አርያም ቀዳሚሁሰ ለዘየአምን የሚለው ይባላል፤ አሁንም በ፪ አቀድም አእዙቶቶ ይባላል፤ ይኸም ይመረገዳል ይጸፋልም ።

ከዚህ በኋላ ነቢያትን ለማድረስ ንሴብሐን ይመራና በቀኝ በግራ እያስተዛዘሉ ማይሰ ሎሙን በጎብረት ይሉታል፤ ይኸንም ሲፈጽሙ ካህኑ ስብሐት ለአብ፣ ስብሐት ለወልድ፣ ስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ ይላል ይህ አሜን ።

ከዚህ በኋላ ሥላሴ ቅኔ ይደርሳል፤ አንሺ ደግሞ ቀዳሚ ዜማን ይመራና አቡን ዓራራይ ይባላል፤ ይኸም ይመረገድና ይጸፋል፤ ምዕዛል ደግሞ አጽምዕ ሰማይ የተባለውን ያስተዛዝላሉ፤ ወአምዕአሙ ለሕዝብ በዘኢይሌብው የሚለውን በጎብረት ይዘምሩታል።

ካህኑ ስብሐት ለአብ---የሚለውን እንዳለፈው ይላል፤ ሕዝቡም አሜን ይላሉ ። ፪ኛ- ሥላሴ ቅኔ ይቀኛሉ፤ ከዚህ በኋላ ፪ኛው አንሺ ይገብሩ በዓለ የተባለውን አርያም ይመራል፤ አቡንም በ፪ ግዕዝ ይባላል ። ወአምዕአሙ ለሕዝብ በዘኢይሌብው ብለው እስመ እሳትን ይስተዛዝላሉ፤ ከዚህም በኋላ ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ የሚለውን በጎብረት ይላሉ፤ በዚህን ጊዜ ግን ካህኑ ስብሐት ለአብ አይልም።

ሥላሴ ቅኔ ይቀኛሉ ፤ ከዚህ በኋላ ግን ቃለ ዓዋዲ የተባለው አርያም ይመራል፤ አቡን ግዕዝ ይባላል ። በቀዳሚ ዜማ በ፩ ይባልና በይገብሩ በዓለ በ፪ ብርሃነ ሕይወት ይባላል፤ በቃለ ዓዋዲ ከ፫-፭ ይባላል፤ በ፫ም በ፬ም፤ በ፭ በ፮ም ይባላል። በቀዳሚ ዜማ ከ፭-፫ ይባላል በ፲ም፤ በ፯ም በ፪ም በ፩ም፤ በ፫ም፤ ከተባለ በኋላ በይገብሩ በዓለ እንበለ ብርሃነ ሕይወት ሌላ ደግሞ ይቤ እስጢፋኖስ፤ ትቤሎ ብእሲት የሚለውን ወይም የሚመስለውን ቁም ቤት ይላሉ ። ሁሉ ዘገብራ ቤት ይባላል ። ከዚህ በኋላ ግን ስብሐት ብሎ ጸንዓ ልብየን ያስተዛዝላሉ፤ በአእምሮ ወበለብም እግዚአብሔር የሚለው በጎብረት ይዘመራል ። ሥላሴ ቅኔ ይደርሳል አርያም አክሊሊ ሰማዕት ይባላል አቡን ሁሉ ዘገብራ ቤት በቁሙ ሃሌ ሉያ እየተባለ ይዘመራል ። በአእምሮ ወበለብም እግዚአብሔር ብሎ አንሰ ዕቤን ያስገባል ።

ግን በዚህን ጊዜ ማስተዛዘል የለም፤ በቅድመ ቤተ እግዚአብሔር ላይ ሲደርስ አስቀድሞ ፫ ጊዜ እግዚአ መሐረን ክርስቶስ በዕዝል፤ አያይዞም በቅድመ ቤተ እግዚአብሔር ይላል ። ሥላሴ ቅኔ ይደርሳል፤ አርያም ተከሥተ አፋሁ፤ አስተጋብ አተነ ቤት አቡን ይባላል ። ተከሥተ አፋሁ የሚለው ባይገኝ ሌላም ሊባል ይቻላል፤ በቅድመ ቤተ እግዚአብሔር ይባላል ።

በቅድመ ቤተ እግዚአብሔር ብሎ እግዚአ አኃዜ ሁሉ ዓለምን ያስተዛዝላሉ፤ እስመ ኪያክ ይሴብሐ የሚለውን ይዘምራሉ ። ሥላሴ ቅኔ ይቀኛል፤ አርያም ዮሐንስ ስሙ የሚለው ይባላል፤ አቡን ተሰዓልዎ ንስግድ ቤት ይባላል፤ እስመ ኪያክን ብሎ፤ ጸራጎኩ በምንዳቤየን ያስገባል፤ ትብጻሕን ዘጎብረት ይላል ። ሥላሴ ቅኔ ይደርሳል፤ አርያም አጥመቆሙን ይመራል፤ አቡን ደግሞ አስተርእዮ ቤትና ዓቢይ ቤት ይባላል ።

ሥላሴ ቅኔ ይደርሳል፤ አርያም እስመ በትሕትና የሚለውን ይመራሉ፤ አቡን እስመ ዋካ ቁም ቤት ይደርሳል ። ወይም ናስተበቅሶ ትሕትናክ የሚለው ይመራል ።

ወይም ይኸን የመሰለው ከመካከሉ ሃሌታ ያለው ይባላል ፤ በዚህን ጊዜ እስመ ለዓለሙ አቡን ነው ።

ኃላፊ ዘኢያንቀለቅል ወይም ባኡ ቤት ይባላል ፤ በካህን ስማዕ ሰማይን በል፤ በተሰፍሐ ትፍሥሕት ዓቢይ ቤት ሁሉ ዘገብራ ቤት ፤ በከመ ቀስተ ደመና ዘኢያንቀለቅል በግንዩ በትጉሃን በዘልዑል ቁም ፤ ነገሮሙ ቤት ይትግዩን ውድቅ ቤት ነገሮሙ ቤት አስተርእዮ ቤት ይባላል ፤ ምዕዛል ይቀጥልና ፤ ሥላሴ ቅኔ ይደርሳል ፤ አርያም ረኪቦሙ ሕፃነ ይባላል ።

አቡን አንገርጋሪ ቤት ይመራል ፤ በይቤ እስጢፋኖስ ፤ በተበሀሉ ትጉሃን ቤት ፤ ዓዲ በይቤ እስጢፋኖስ ትቤሎ ብእሲትን የመሰለ ይባላል ፤ ቁም ቤት በተበሀሉ ሁሉ ዘገብራ ቤት ይባላል ። ለዘግርገ ፤ ዘየሐጽብ አግዳሚ ቤት ፤ በአዋልድ በአክሊሎሙ ፤ ሁሉ ዘገብራ ፤ በዓዑ ንዜኑ ፤ ዕጹብኒ ቤት ይባላል ፤ በወሰኑ ትጉሃን ፤ አስተጋ ብአተነ ይባላል ፤ በጽድቅ ውእቱ አርዋጺ አንገርጋሪ ይባላል ፤ በዕዝራኒ ርእያ ፤ እምነ በሐ ይኸንም የመሳሰሉት ይባላሉ ፤ ሁሉ ዘገብራ ሲያልቅ ትብጻሕ ጸሎትዮ ብሎ ጸሎተ ዳንኤልን ያስተዛዝላል ፤ ወበከመ ብዝኃ ምሕረትከ በኅብረት ይባላል ።

ሥላሴ ቅኔ ይደርሳል ፤ ከዚህም በኋላ ፤ ምዕዛሎች ይባላሉ ፤ ፀወንን ይባላል ፤ መዝሙር ህላዌ ቤት ይዘመራል ፤ ይትባረክ ይባላል ይኸም ሲፈጸም ፤ ጊዜ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ አበዊን ይባላል ።

ዋዜማ ቅኔ ይደርሳል ፤ አርያም ዓቢይ ዜማ ይባላል ፤ አቡን ጸርሐ ይባላል ፤ ወይም ዘይገለብቦ ይባላል ፤ ወይም የ፲ቴን ሃሌታ ዋዜማ በቁም ይሉታል ።

ይባርክዎ ይባላል ፤ እርሱም ግዕዝ ነው ፤ ማኅሌትም እየገባ ይደርሳል ። ፤ ጊዜ እግዚአ መሐረን ክርስቶስ ይባላል ። ከዚህ በኋላ ክብር ይእቲ ይደርሳል ፤ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር በቅዱሳኑ እስከ ፍጹሜው ይገባል ።

ከዚህ በኋላ እንዘ ንብል ኢንትኃጎል ይባላል ፤ በበዓለ ማርያምና በበዓለ ወልድ እንዘ ንብል ኢንትኃጎል እምከብካቦ ወልዳ ለድንግል ይባላል ።

አጭር ዋዜማ ይቀኛል ከክብር ይእቲ በፊት ሐዋርያቲሁ ከበበን የመሰለ ክብር ይእቲ መቀኘት እንዲገባ የሚናገሩ አሉ ፤ ከዚህ በኋላ አርያም ሕንጻሃ ይባላል ። በበዓለ ሐዋርያት በሕንጻሃ ፈንታ ሐረዮ ፤ ወክልኤተ ይባላል ፤ አቡን ቅንዋት ቁራ ቤት ምዕዛል ወበከመ ብዝኃ ምሕረትከ ይባላል ፤ ከዚህም በኋላ እግዚአ ሰማዕኩን ያስተዛዝላሉ ፤ ሥላሴ ቅኔ ይቀኛሉ ፤ አርያም መስቀልከ ይባላል ፤ አቡን ናሁ ቤት ይባላል ። አርያም በመስቀሉ አተበነ ይባላል ፤ አቡንም ነሥኦ ቤት ይባላል ፤ አርያም በመዳልው ደለወ ዓለመ ይባላል ፤ አቡን ጥበብ ቤት ይመራል ።

በካህናትና በባረክ ወኅይዝተ ወንጌል በኅረየና በሕንጻሃ ቁራ ቤት ፤ በአዳምና በሥላሴ ዋሕድ እምሰማይ ርደትከን የመሰለ ዕጣነ ሞገር ይባላል ። ምዕዛል ተዐብዮን ያስተዛዝላሉ ወፈነዎሙን በኅብረት ይሉታል ።

ሥላሴ ቅኔ ይደርሳል ፣ አርያም ንሴብሕ ይባላል ፣ አቡን በ፩ ይባላል ፣ ወይም በ፪ ባውቤት ይባላል ፣ ፍትሐት ያለ እንደሆነ ኃላፊ ንብረት ይባላል ፣ ይኸውም ህዩንተ ንሴብሕ ነው ፣ የሌለ እንደሆነ ንሴብሕ ባረከ አዳም ይባላል ሥላሴ ዋሕድ ይባላል ፣ ከ፫ቱ በቀር ሌላ አይባልም ፣ አቡን በ፪ እምሰማይ ርደተከን የሚመስል ዕጣን ሞገር ቤት ይባላል ። ወፈነዎሙ ብሎ ዘካርያስን ማስተዛዘል ነው ፣ ግን ወአንተኒ ሕፃን ነቢዩ ልዑል ከሚለው ሲደረስ በኅብረት ይባላል ። በዚህ ያልቅና ሥላሴ ይደርሳል መስቀል አብርሃ ናሁ ቤት አቡን ይባላል ፣ አርያም ለዘገብርኤል ይባላል ፣ አቡን ፪ ጊዜ ይባላል ፣ በዚህን ጊዜ መዋሥዕት ይደርሳል ።

በመጀመሪያ ፩ አቡን ከዚህ በኋላ ወአንተኒ ሕፃን ነቢዩ ልዑል ትሰመይ ብሎ ይፈጽማል ። በዜማ ስብሐት ለአብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ለዓለም ወለዓለመ ዓለም አሜን ተብሎ ይፈጽማል ።

አርያም ሃሌ ሉያ ንሴብሕ አበ ኪያሁ የሚለውን በኅብረት ይላሉ ፣ ከዚህ በኋላ ዕጣን ሞገር ቅኔ በሕንፃሃ መልክ ይደርሳል ፣ ከዚህ በኋላም ዘይእዜ ይደርሳል ፣ በበ ዓለ መላእክት የሆነ እንደሆነ ስብሐተ መንግሥቱ በንሴብሕ ፈንታ ይባላል ፣ ዕጣን ሞገር ሕንፃሃን ይቀኛል ፣ እንዲሁም ይእዜ ትሥዕሮ ለገብርከ ይባላል ። ይኸም ብዙ ጊዜ ከስብከት እስከ ቀበላ ይኸ ዓይነት ይባላል ። ሃሌ ሉያ ፣ ሃሌ ሉያ ፣ ሃሌ ሉያ ፣ ይህ ስምዖን ነቢይ ይባላል ፣ ወይም ወአንተኒ ሕፃን ብለው ሥላሴ ቅኔ የሚቀኙ አሉ ።

አርያም ለዘገብርኤል ይባላል ፣ አቡን ፪ ጊዜ ብሎ መዋሥዕት ይባላል ፣ በተቀ ዳሚ ግን አቡን ፩ ጊዜ ይባላል ፣ ከዚህ በኋላ ግን ወአንተኒ ሕፃን ብሎ ዘካርያስን ይፈጽማል ፣ ከዚያም አያይዞ በዜማ ስብሐት ለአብ ወወልድ-----ለዓለም ወለዓለመ ዓለም አሜን ብሎ በዓራራይ እንደ ጉሥዓ ይላል ፣ ከዚህም አያይዞ ይእዜ ትሥዕሮ ለገብርከ ሃሌ ሉያ ፣ ሃሌ ሉያ ፣ ሃሌ ሉያ ፣ አድጎነነ በየማንክ እያለ በቀኝና በግራ ያደርሳል ፣ ይኸውም ከስብከት እስከ ቅበላ አድጎነነ በየማንክን ትቶ ይህ ስምዖን ነቢይ በማለት ነው ፣ በዚህም ጊዜ ሕንፃሃ ቅኔ በዕጣን ሞገር መልክ ይደርሳል አር ያም ንሴብሕ አበ ኪያሁ በኅብረት ይባላል ፣ አቡን በ፩ አድጎነነ እግዚአ ይባላል ። አርያሙንም አቡኑንም አይመሩም ምክንያቱም ነቢያት አይባልም ቅኔም መቀኘት የለምና ስለቅኔ እንዲሆን ነው ። በበዓለ ማርያምና በበዓለ መስቀል የሆነ እንደሆነ ለማርያም ዘምሩ ይባላል ፣ በበዓለ ሚካኤል እምላዕላ ተግባሩ ይባላል ፣ በበዓለ ሐዋርያት ዘትክል ረድአ ይባላል ። የእስመ ለዓለም ወሰኑ ግን በግዕዝ ፪ እስመ ለዓ ለም በዓራራይ አርያም ፪ እስመ ለዓለም ፣ ይባላል ፣ በሌላ አርያም ግን አቡንም ቢባል በቁም ሃሌታ ቢባል ነውር አይሆንም ። እስመ ለዓለም ከ፩ት አይወጣም በሌላው በምህላ ግን ፪ እስመ ለዓለም ይደርሳል ። ከዚህ በኋላ ሚካኤል ሊቀ መላ እክት በዓራራይ ይባላል ፣ ስሞዓኒ ይባላል ፣ እግዚአብሔር ነግሠን እንደ መልክ ተራ አይቶ ይፈጽማል ፣ ወይም የቀሩት እየተቀበሉ መሪ ብቻውን ሊል ይችላል ። እርሱም ከበዓሉ አድርሶ ይተወዋል ፣ በመላእክት ይፈጽማልና ። መሪው ሚካኤል

ሊቀ መላእክት ሲል ተቀባዮቹ አመ ዳግም ንፍሐተ ቀርን አመ ይትነሥኡ ሙታን ይላሉ፤ መሪው እንደገና አመ ዳግም ንፍሐተ ቀርን አመ ይትነሥኡ ሙታን ሲል ተቀባዮች በፊት በዓራራይ ቀጥሎም በግዕዝ፣ አንተ እስየን የሚለውን እስከ መጨረሻው ይላሉ።

ከዚህ በኋላ ካህኑ ቡራኬ ሲሰጥ እንዲህ ይላል፡ «ዘዓይን ኢርኢየ ወዕዝን ኢሰምዐ ውስተ ልበ ሰብእ ዘኢተሐለየ ዘእስተዳለወ እግዚአብሔር ለእለ ያፈቅርዎ ይእሰየኒ ይእስይክሙ እግዚአብሔር» በማለት ይሰጣል፤ መዘምራትም፣ አሜን ይላሉ። ከዚህ በኋላ ስንክሣር ይነበባል፡ ውዳሴ ማርያም ይደርሳል።

በዜማ ተፈሥሐ ማርያም በግዕዝ ይባላል፤ ተአምር ይነበባል፤ እንዲሁም ወን ጌል ይነበባል። ከዚህ በኋላ ግን ኪዳን በዓራራይ ዜማ ጸጋ ዘእግዚአብሔር የሃሉ ምስሌክሙ በማለት ቺቱን የነግሁን ብቻ ያደርሳሉ። በዚህን ጊዜ ሠለስት የለም፤ ዕዝልና ሰላም ግን ይባላል። እንዲሁም ቺ ጊዜ እግዚአ መሐረን ክርስቶስ ይባልና ክርስቶስ፣ ጋዳ ቅዱስ እግዚአ መሐረን ቺ ጊዜ ይባላል።

በመጨረሻም ስብሐት ለእግዚአብሔር ኪያነ ዘፈጠረ ከመ ናምልኮስብሐት ለማርያም እመ አምላክ እግዝእትነ ወመድጎኒትነ፣ ስብሐት ለመስቀለ ክርስቶስ ዕፀ መድኃኒት ኃይልነ ወፀወንነ፣ ጸሎተ ሃይማኖት ተደግሞ በማሳረጊያ ጸሎት ፍጻሜ ይሆናል።

ምዕራፍ ፮ ።

የማኅሌት መሣሪያዎች ።

በዚህ ዓለም የሰው ልጅ ደስታ መግለጫ መዝሙር ዘፈን ነው፤ ለዚህም ማኅ መሪያ ልዩ ልዩ መሣሪያዎች አሉት፤ የሰው ልጅ ግን በሥጋዊም ብቻ ሳይሆን በመንፈሳዊም ለስሜቱ ማርኪያ እንዲሆን መዝሙር መዘመር የእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃዱ እንደሆነ ለማጠየቅ ልዩ ልዩ መዝሙር አዳዲስ መዝሙር መዘመር እንዲገባ በቅዱሳን ነቢያት አናግሯል፤ በቅዱሳን መጻሕፍት አጽፏል፤ ራሱም በምሴተ ጎሙስ ከሐዋርያት ጋር ዘምሯል፤ አመስግኗል፤ ንባብም አንቧል (ማቴ. ፳፯፡፴)። መሣሪያዎቹም የተለዩ እንደሆኑ በጽሑፍ ተገልጧል፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው።

፩ኛ መቋሚያ ።

መቋሚያ ማለት መቆሚያ፤ መደገፊያ ማለት ነው፤ ምክንያቱም በጥንት ዘመን የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ሥርዓት ሁሉ ረጅም ስለ ነበር፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥም የማረፊያ ዘዴ እንደወንበር ያለ አንድም ሌላ መደገፊያ ስላልነበረ ሥርዓቱ ሁሉ እስኪፈጸም ምእመናን ቁመው መቆየት ግድ ስለነበረባቸው በዚህ በመቋሚያው ይደገፉ ነበር፤ በደከሙ ጊዜ የሚጽናኑበት የሚደገፉት የሚቆሙበት ይኸ መሣሪያ በመሆኑ መቋሚያ ተብሏል። ሲደገፉትም እንዲመች ስለታሰበ እንደ

ባላ ያለ የማይገቡ ለጠጥ ቅጽ ያለው ሁኖ ተሠርቷል ። ይኸን የመሰለ በምሥራቅ አብ ያተ ክርስቲያናትም እንዲሁ ወንበር ስለ ሌለ ደካማዎቹ የሚመረከቱት የሚያርፉ በት እስታሲዚያ የሚል ይገኛል ፤ ይኸም ቃል የሚያመለክተን አንደኛ እንደ ዓረ ፍት ያለ ከግንቡ ጋር አብሮ የተሠራ ያለዚያም በመቋሚያ ዓይነት የተሠራ እንደነ በራቸው ነው ። ይኸም ዓይነት ነገር ጥንታውያን በሆኑ አብያተ ክርስቲያናት አሁን ድረስ ይገኛል ፤ በኛም ቤተ ክርስቲያን ቢሆን ፪ቱ ዓይነት ይገኛሉ ።

መቋሚያው የሚሠራው ከእንጨት ነው ፤ ይኸም ዘንጉም ላይም እንጨት ሲሆን ነው ፤ እንዲሁም ከብር ከወርቅ ፣ ከናስ ፣ ከመዳብ ፣ ከብረት ፣ ይሠራል ፤ አሁን ድረስ በሁሉም ዓይነት ይገኛል ። አገልግሎቱ ግን ከላይ እንደተናገርነው ለመደገፊያው ብቻ ሳይሆን ፤ ለማኅሌቱ መምሪያ ፤ መቃኛም ይሆናል ። የማኅሌት መቋሚያ እንዲሁም የማኅሌቱ ሥነ ሥርዓት መምሪያ መቋሚያ ነው ፤ ማኅሌቱ ሲቆም የሚዘመረው ፤ ወይም ሲደክሙ የሚደገፉት የሚቆሙበት በመሆኑ መቋ ሚያ ተብሏል ። ይኸውም የዘመኑ የሙዚቃ መሪ እንደ መቋሚያ ያለ ዘንግ ይዞ ሙዚቃውን እንደሚቃኝ የኛም የዜማ መምህራን ሁሉ መሪዎች እንደመሆናቸው የሚይዙት ዘንግ ነው ።

መሪነታው በዚህ በዘንጉ ስለሚቃኝና ስለሚመራ መሪነታ ይሉታል ፤ የሚመ ራና የሚቃኝ ጌታ ማለት ነው ፤ እየዋለ እያደረገን ደብተራው ሁሉ በመምራትም በመመራትም ጊዜ ዘንግ እየያዘ ስለሚጠቀምበት መሪነታው ለስሙ እንጂ በመቋ ሚያው ብቻውን የማይጠቀም ሁኗል ፤ ሁኖም ለሁሉም የውዝዋዜ መጥቀሻ መቋ ሚያ ወይም ዘንግ ይባላል ።

የመቋሚያና የዘንጉ አሠራር ግን ትንሽ ለወጥ ያለው ነው ፤ መቋሚያ የሚ ባለው የባላነት መልክ የመደገፊያነት አቅድ ሲኖረው ዘንግ የተባለው ፤ ግን የዘንግ ቅርጽ ሆኖ ራሱ ድቡልቡል የሆነ ነው ። ስለዚህ በአቋቋም ትምህርት መቋሚያ በማለት ፈንታ ዘንግ ይሉታል ። በዚህም መልክ የመቋሚያ ጥቅሙ ፩ኛ ለድካም መጽናኛ ነው ፤ ምክንያቱም በአሁኑ ካህናት ብቻ ሳይሆኑ የወንድ መኳንንት የሴት ወይዘሮች ሁሉ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ጊዜ እንዳይደክሙ ይደገፉታል ። ፪ኛ ለዜማ መቃኛ ማስተካከያ መዝሙራዊ ሆኖ ይገኛል ። ስለዚህ የአቋቋሙን ዓይ ነት ለመለየት ዘንጉ ተክሌ ጸናጽሎ ጉንደሬ እያሉ ይወስናሉ ፤ ይኸም የሚያመ ለክተው በማኅሌት ጊዜ መዝሙም በተክሌ አቋቋም የበለጠ ይታይበታልና ።

በዘንግ አወራወር ወይም በዘንግ ዝማሚ ጊዜ የተክሌ አቋቋም በጣም ያም ራል ፤ እርሱም አለቃ ገብረ ሐና የሸንበቆውን ዝማሚ ወይም ውዝዋዜ በነፋስ ኃይል የሚወዛወዘውን አይተው ከርሱው ወስደው ለልጃቸው ለአለቃ ተክሌ እን ዳስተማሩት ይነገራል ። የሆነው ሆኖ ተክሌውም ጉንደሬውም አቋቋም የዘንግ ዝማሚ ወይም የዘንግ ዝማራ ይገኝበታል ።

የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት በመቋሚያ ብቻ የሚፈጸመው በአጽዋማትና በገዢ ጊዜ ነው። በተለይም እንደ ዓቢይ ጾም ባለው ጊዜ ነው። መቋሚያውን ከቀኝ ወደግራ ከወዘወዙ ወይም ከዘመሙ በኋላ ወደ ላይ እንስተው ወደታች ይወረውሩታል። የዚህም ምሳሌ አለው፤ እርሱውም አይሁድ ክርስቶስን ከሐና ወደቀያፋ፤ ከቀያፋ ወደሐና ከአመላለሱት በኋላ በመስቀል ላይ እንደሰቀሉት ቀጥለውም ከመስቀል አውርደው እንደቀበሩት የሚገልጥ ትምህርት ነው።

፪ኛ ጸናጽል ።

የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ሁሉ ምልጣኑ፣ መዝሙሩ፣ ይኸን የመሰለው ቃለ እግዚአብሔር ሁሉ በዘንግ ወይም በመቋሚያ ከተዘመረ በኋላ ሁልጊዜ ወደጸና ጽል ይገባል። ጸናጽል የተባለው መሣሪያ ራሱ የማረ ድምፅ ያለው ሁኖ መልኩም በልዩ ጌጥ የሚሠራ ነው፤ ተጀመረም የሚባለው በዕብራውያን ነው። እኛም ከዚያው ከዳዊት መዝሙር አግኝተን ከዕብራውያን ሥርዓት ጋር ተቀብለን፤ እንዘምር በታለን፤ እናመሰግንበታለን፤ እርሱም እንዲህ ይላል «ሰብሕዎ በጸናጽል ዘሠናይ ቃሉ» ይኸም ማለት ድምፁ የማረ በሆነ በጸናጽል መሣሪያ አመስግኑ ማለት ነው። በዛሬውም ጊዜ ቢሆን ዘመናዊ የሆነ መሣሪያ በጸናጽል እግር የገባ አለ ምንም ቅርጹ ልዩ ይሁን እንጅ ድምፁ እንደ ጸናጽል የሚንሻሻ ነው። ይኸውም በሥጋዊ ሙዚቃ የሚጠቀሙበት መሣሪያ ነው። የጸናጽል አሠራር በቤተ ክርስቲያን አሁንም ሆነ ያው ዓይነት ሆኖ ከብር፣ ከናስ፣ ከብረት ይህንም ከመሳሰሉ መዓድኖች ነው፤ ባለ ወግና ባለማዕረግ የሆነ ግን ከብርና ከወርቅ የተሠራ ጸናጽል ይይዛል። የሁሉም ድምፅ ለምስጋና በተቃኘው መዝሙር የሚወጣና የሚወርድ ሲሆን፤ የሚንሻሻ ድምፅ ያለው ነው፤ የእርሱም አጣጣል ፩ኛ ንዑስ፣ ፪ኛ ዓቢይ መረግድ ፫ኛ ለዘብ፤ አንድም መልስ፣ ወረብ በተባለው ጊዜ የሚገባ መሣሪያ ነው። ጸናጽል ብዙውን ጊዜ የሚውለው ከከበሮ ጋር ነው እንጂ ብቻውን አይሆንም።

፫ኛ ከበሮ ።

ከበሮ የሚባለው መሣሪያ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የሚውል ልዩ ድምፅ ያለው ውስጡ የተፈለፈለ እንጨት ሁኖ በቆዳ የተጠፈረ ነው። እርሱን የመሳሰሉ አታሞ ነጋሪት የተባሉ ለዘፈንና ለአዋጅ መንገሪያ ሁነው ይገኛሉ አሠራራቸውም ተመሳሳይ የሆኑ ናቸው። ልዩነታቸው ግን ከበሮው ፪ት አፍ ያለው ሲሆን፤ ነጋሪቱና አታሞው ደግሞ አንድ አፍ ብቻ ነው፤ እንዲሁም አታሞው መጠኑ አነስ ያለ ሲሆን፤ ነጋሪቱ ግን ሰፋ ተለቅም ያለ ነው። ሆኖም ለዜማ ለዘፈን ለሙዚቃ መሣሪያነት ሁሉ ይውላል። በሌላው አፍሪካ ሁሉ ይኸ ዓይነት መሣሪያ ይገኛል ጥቅሙ ግን በጣም የተለያየ ነው። ይኸም መሣሪያ በሀገራችን በመዝሙር አገልግሎት እንዲውል የሆነው የእሥራኤል እምነት ወደ

ሀገራችን ከገባበት ጊዜ ጀምሮ ነው ለማለት ይቻላል ፤ ምክንያቱም በዳዊት መዝሙር ሰብሐዎ በከበሮ ወበትፍሥሕት የሚል አገላለጥ ስለሚገኝ ይህንኑ በመከተል ጥንታውያን አባቶች ሲጠቀሙበት እንደነበር የታወቀ ነው ። የከበሮው አመታት ጸናጽልን ተከትሎ የሚሔድ ነው ፤ እርሱም ብዙ ጊዜ ወደ ደስታ የሚያመራ ስለሆነ ፤ በታላላቅ አጽዋማትና በልዩ ጎዘን ጊዜ አይመታም ፤ ከዚህ በላይ የገለጥናቸው የምስጋና መሣሪያዎች ሁሉ ብዙ ጊዜ የምንጠቀምባቸው እኛ ኢትዮጵያውያን ብቻ ነን ፤ ሁኖም ዓይነቱ ለየት ይበል እንጅ ሌሎችም መሣሪያዎች አሏቸው ፤ በኛም ቤተክርስቲያንም ቢሆን እነዚህን መሣሪያዎች ለምስጋና ብቻ እንጅ ለቅዳሴ ተግባር አናውላቸውም ፤ እንዲያውም በገዳም ጸናጽልና ከበሮ ለአገልግሎት ፈጽመው አይገቡም።

ልዩ አስተያየት ።

፩- የአቋቋም የትመጣና መቼ ተጀመረ፣ የሚባለው አስተያየት ውሳኔ የሌለው ሐተታ ነው ። ሆኖም ከግራኝ ወረራ በኋላ መሆኑንና በጉንደር ዘመን መንግሥት መሆኑን የሚገልጥ አስረጅ ይኸ ሞያ ተስፋፍቶ የሚገኝ በጉንደርና በአካባቢው ብቻ ነው ።

፪- ያቋቋም ሞያ ከምስጋናው ይልቅ የታይታ የጭፋሮ መልክ ይታይበታል በዚህም ሞያ የሠለጠኑት የኩራት መልክ ይታይባቸዋል ።

፫- ይኸ ዓይነት አገልግሎት በብዙ ገዳማት አይፈጸምም አይፈለግም ፤ ምክንያቱም ዓለማዊን ስሜት ስለሚያስከትል ነው ።

ክፍል ፯ ።

የቅዳሴ ትምህርት ።

ምዕራፍ ፩ ።

የቅዳሴ ዜማ ።

፩ኛ የቅዳሴ ታሪክ ።

የቅዳሴ መጻሕፍት በየጊዜው የተደረሱና ደራስያኑም ልዩ ልዩ ሊቃውንት ሲሆኑ ዜማውን ያቀናበረው አንድም የደረሰው ቅዱስ ያሬድ የተባለው የዜማ ሊቅ እንደሆነ በቤተ ክርስቲያናችን የታመነ ነው ።

በተለይም ቅዳሴ ማርያምን ንባቡን አባ ሕርያቆስ እየነገረው ዜማውን እርሱ ማይበላ በምትባለው አገር ደረሰው ይባላል ። ስለዚህም ከሌሎች ቅዳሴዎች ይልቅ ሥረይ አንድም አንቀጽ በቅዳሴ ማርያም ይበዛል ። ስለ ቅዳሴ ትምህርት ከቅዱስ ያሬድ ጀምሮ በመከታተል በየጊዜው የተነሡ የመምህራን ታሪክ ግልጥ ሆኖ አይነገርላቸውም ፤ ሆኖም ግን በጥንት ዘመን ከዝማሬ መዋሥዕት ጋር በዙሪንባ ገዳም ያስተምሩት ያስመሰክሩትም ነበር ፤ ስለዚህም የምስክርነቱ ቦታ በዚያ እንደነበር ይተረካል ። እየቆየ ግን የቅዳሴ ምስክር ቦታ ተብሎ ይነገርለት የነበረው በታሪክም ጉልቶ እስካሁን ድረስ የሚታወቀው ሰለልኩላ የተባለው ገዳም ነው ። የቅዳሴ ምስክር ቦታ በእርግጠኛው መቼ እንዴት ከዙሪንባ ወደ ሰለልኩላ እንደተዛወረ አይታወቅም ፤ በአፈ ታሪክ እንደተገለጠው የሆነ እንደሆነ ግን በግራኝ ወረራ ምክንያት የቅዳሴ ዜማ ጠፍቶ ሲኖር መንግሥት እንደተቋቋመ ሰለልኩላ ምስክር ሁናለች ፤ ምክንያቱም መምህራኑ በዙሪንባ ገዳም የተማሩ ከዙሪንባ ገዳም ያስመሰከሩ ሁለት ደቀ መዛሙርት ቅዳሴውን አጠናቀው ዐውቀው ሰለልኩላ ገብተው ሲያስተምሩ ስለተገኙ እነርሱው ምስክር እንዲሆኑ ተደርገዋልና ።

ከጥቂት ዓመታትም በኋላ ደግሞ ምስክርነቱ ዙሪንባ እንደገና ገብቶ ወንበር ተዘርግቶ ሲኖር እንደገና ባልታወቀ ምክንያት በሌለው ቦታ ጠፋና በሰለልኩላ ስለተገኘ ፤ ሰለልኩላ አሁንም የምስክር ቦታ እንድትሆን አፄ አድያም ሰገድ ኢያሱ ወሰኑ ይባላል ። ስለዚህም የቅዳሴ ዜማ ሰለል ብላ ገባች ሲሉ ቦታዋንም ሰለልኩላ ብለዋታል ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ግን እስካሁን ምስክር ሁና ትገኛለች ። ምንም የቅዳሴው የምስክር ቦታ የተለየ ይሁን እንጂ ፤ እስካሁን ድረስ ዝማሬና መዋሥዕት ተምሮ ተመርቆ ሲወጣ ቅዳሴም አብሮ ማስመስከር ግድ ስለነበረበት የዝማሬ መዋሥዕት መምህራን ሁሉ የቅዳሴ አዋቂዎችና ቅዳሴንም የሚያስተምሩ ነበሩ ።

በቅርቡ በአፄ ምኒልክ ዘመነ መንግሥት ግን ከሰለልኩላ ወደደብረ ዓባይ የምስክርነቱ ቦታ ተዛወረ ። ይኸንም ስንል ሕዝቡ (ተማሪው) በራሱ ፈቃድ መረጠው እንጂ ሰለልኩላ አሁንም ቢሆን ምስክርነቱን አልተወችም ፤ ጉባኤውም አልተፈታም ። ሆኖም ከዚያ ተምረው የወጡትን መምህራን የሚቀበላቸው እምብዛም ነው ፤ ሁሉም ከደብረ ዓባይ የወጡትን ይፈልግ ጀመር ፤ ስለዚህም ተማሪው የደብረ ዓባይን ዜማ ይማር ጀመር ፤ በዚህም ምክንያት ደብረ ዓባይ በቅዳሴ ዜማ የታወቀች የመነኩሳትም መሰብሰቢያ ሆነች ።

በመጀመሪያ ደብረ ዓባይን የቅዳሴ ምስክር ቦታ ያስደረጉት መምህር ገብረ ኢየሱስ የተባሉ መምህር ናቸው ፤ እርሳቸውም ለመጀመሪያ ጊዜ ሰለልኩላ ተምረው ያስመረቁም በዚያው ነበር ፤ ነገር ግን በጣም ድምፃዊ ስለነበሩ ራሳቸው ወዝ እየሰጡ ዜማውን እያስረዘሙ በማዘማቸው ዜማቸው ተወዳጅ ሆነ ። መምህር ገብረ ኢየሱስም አዲሱን ዜማቸውን እንዳጠናቀቁ ለመጀመሪያ ጊዜ የገቡት አክሱም ገዳም ነበር ፤ ነገር ግን አክሱማውያን አናስገባም በማለት ስለከለከሏቸው ወደ ደብረ ዓባይ ገብተው ወንበር ዘረጉ ፤ ዜማቸው ተወዳጅ በመሆኑ መነኩሳቱ ሁሉ ከበቧቸው ፤ ከዚያን ጊዜም ጀምሮ መምህር ገብረ ኢየሱስ የቅዳሴ ምስክር ደብረ ዓባይም የምስክር ቦታ ለመሆን በቁ ።

የሰለልኩላ ዜማ ግን እጥር ያለ የድንገት ዜማ ተከትሎ የሚሔድ ሲሆን ድምፅ ላለው የሚወስነው በመሆኑ ሁሉም የደብረ ዓባይን ዜማ ይፈልግ ጀመር ። የደብረ ዓባይ ምስክርነት የተጀመረው በቅርብ ጊዜ ሲሆን ፤ ጀማሪውም መምህር ገብረ ኢየሱስ እንደሆኑ ከላይ ተናግረንዋል ፤ እርሳቸውንም የወረሱ ወይም በእግር የተተኩ አፈ መምህር ገብረ ኪዳን ሀብቱ የተባሉ ናቸው ፤ አፈ መምህር ገብረ ኪዳን ግን አሁንም ድረስ ያስተምራሉ ፤ ዕድሜያቸውም ፩፻፱ ዓመት ነው ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ግን በዚያ የሚያስተምሩ ሁሉ ብዙ መምህራን ይገኛሉ ፤ ሁሉም በየበኩላቸው የምስክር ወረቀት ስለሚሰጡ አብነቱ እገሌ ነው ለማለት አይቻልም ፤ ይሁን እንጂ አሁንም ደብረ ዓባይ ላይ የታወቁ ፫ አስተማሪዎች እንዳሉ ይነገራል ።

፪ኛ ግብረ ዲቶና ።

ቅዳሴ ለመቀደስ መጀመሪያ ዲያቆን መሆን ስላስፈለገ ዲያቆኑ አስቀድሞ የዲያቆኑን ሥራ ጠንቅቆ ማወቅና መሥራት ስላለበት የመጀመሪያው ትምህርት ግብረ ዲቶና ተባለ ።

ብዙዎች ሰዎች ሙሉ ቅዳሴን መማር ሲያቅታቸው በአቋራጭ መንገድ ለመሔድ የዲያቆኑንና የሕዝቡን ድርሻ በአንቀጽ መልክ ያጠናሉ ። እንደዚህ ያለው ትምህርት ወንበር የማይዘረጋለት ብዙ ጊዜም ያልታወቀ ነው ፤ ይሁን እንጂ በየገዳማቱና በየአድባራቱ ጥሩ ቀዳሽ ጥሩ ዲያቆን ወይም ቄስ የሚባሉት በመጠኑ በዚህ ዓይነት የተማሩ ናቸው ። ግብረ ዲቶና በሌላ ስም ደግሞ «ተሰ

ጥዎ» ይባላል፤ ይኸውም ቁሱ ሲዘምር ዲያቆኑ ወይም ሕዝቡ የሚመልሰው መልስ የሚያዘመው ዜማ ማለት ነው ።

በወንበርም ገብቶ ተምሮ ወይም ከድምፅ ሰምቶ ያጥናው እንጂ ይኸን ሳይማር ዲያቆኑም ቁሱም ሊቀድስ አይችልም ። በአሁኑ ጊዜ ግን ይበልጠውን መምህራኑም የሚያስተምሩት ልዑካኑም ራሳቸው የሚከታተሉት ይኸንኑ ተሰ ጥዎ የተባለውን ነው፤ እንዲያውም አሁን ከዲያቆናትና ከቀሳውስት አልፎ የቅ ዳሴው መጽሐፍ «ይበል ሕዝብ» በሚለው መሠረት ሴቶችም ወንዶችም በጠቅ ላላው የጨዋ ልጅ ሁሉ ማጥናት ጀምሯል ።

ግብረ ዲቅኑና ወይም ተሰጥዎ የተባለውም ሕዝቡ በሚፈልገው መልክ ተዘጋጅቶ ወጥቶ ይገኛል ።

፫ኛ ሰዓታት ።

ሰዓታት በጉላ የታወቀው የሌሊት ጸሎት እንደሆነ ነው፤ ነገር ግን ሰዓ ታት ራሱ በ፪ ይከፈላል፤ ይኸውም የመዓልት ሰዓታትና የሌሊት ሰዓታት በመ ባል ነው ። የሰዓታትም ቀጥታ ትርጉም በየሰዓቱ የሚጸለይ ሰዓቶችንም ተመልክቶ የሚደርስ ጸሎት እንደነበር ክፍሉ ራሱ ያመለክታል፤ ይኸም ዓይነት ጸሎት ከነ ስሙ በግሪክ ኦርቶዶክስ በካቶሊክ በአንግሊካን በሌሎችም እንዲሁ ይገኛል፤ ስሙን «አሬስ፤ አዎርስ» ይበሉት እንጂ ትርጉሙ ሰዓታት ማለት ነው ።

በእርግጥ ሰዓታት ስንል ሰዓት አይቶ ሰዓትም ለይቶ የሚደርስ እንጂ የመ ዓልት የሌሊት የሚል ውሳኔ የለውም፤ ግን በሀገራችን በጠቅላላ የሚደረሰው በሌሊት ስለሆነ ሰዓታት በአልን ጊዜ የሌሊቱን ጸሎት እንደሆነ ሁሉ ሊረዳው ይችላል ። በብዙ ገዳማትና አድባራት በዓቢይ ጸምና በፍልሰታ የመዓልት ሰዓ ታት ይቆማል፤ በጥቂቶቹ ገዳማትና አድባራት ግን ዓመት እስከ ዓመት የመዓል ትም የሌሊትም ሰዓታት ሳይቋረጥ ስለሚቆም፣ ሰዓታት ሲል የሚያሻማ ስም ስል ሆነ የመዓልቱና የሌሊቱ ተለይቶ ካልተነገረ ሌላው ሊረዳው አይችልም ።

ሰዓታት በሀገራችን ተጀመረ የሚባለው፣ በአባ ጊዮርጊስ ጊዜ በ፲፭ኛው መቶ ዘመን ግድም ነው ። በሌሎች ግን ጥንታዊ ጸሎት ሲሆን፣ በኛ እስከ አባ ጊዮርጊስ ዘመን ቆየ ለማለት አይቻልም፤ እንዲያውም ከሌሎች ዓለማት አስቀድሞ ገዳማት በሀገራችን ተስፋፍተው ሲቋቋሙ የሰዓታት ጸሎት ዘግይቶ እስከ ፲፭ኛው መቶ ዘመን ድረስ ቆየ ለማለት አስቸጋሪ ነው ። ነገሩን መልክ ለመስጠት ያህል ሐተታ ያደረግን እንደሆነ ምናልባት አባ ጊዮርጊስ በማሳጠር በመጠቀሙ ወይም በማስረዘም አሻሻሉት፤ ወይም የጥንቱን ትተው ራሳቸው ደር ሰው አቅርበው እንደሆነ አልተለየም፤ ገና ሰፊ ጥናት የሚጠይቅ ነገር ሆኖ ይገ ኛል ። የአረፍተ ነገሩ አሰካክ ትንሽ ይለያይ እንጂ ከላይ እንደገለጥኩት በሌሎች

አብያተ ክርስቲያናት ቀደም ብሎም ተጀምሮ ይሠራል፤ እንግዲህ በሁሉ አንድ የሆነው ጸሎት በኛ ብቻ ተቋርጦ ቆየ ለማለት አይቻልም። ይልቅንስ የጥንቱ ሰዓታት ሌላ ሁኖ ይኸ የአባ ጊዮርጊስ ይሆንን ? ወይስ ይኸ የጥንቱ ሁኖ የአባ ጊዮርጊስ ድርሰት ሌላ ይሆንን? ይኸ ሁለቱ አጠራጣሪ ወይም አሻሚ ነገር ነው፤ ይሁን እንጂ የአባ ጊዮርጊስ ሰዓታት ተብሎ በስማቸው ከተጠራው ከገዳማቸው የተገኘው ሰዓታት አሁን ከሚደረሰው ሰዓታት ብዙ ለየት ያለ ነው፤ ምናልባት አባ ጊዮርጊስ የደረሰው ይኸ ሳይሆን አይቀርም የሚል ግምት አለ፤ ይኸውም በመንበረ ጸባዖት ገዳም ይገኛል ።

፬ኛ የሰዓታቱ ክፍል ።

የሌሊት ሰዓታት ክፍል ፫ ነው፤ ይኸውም «፩ኛ አአትብ ወአትነሣእ» የሚለው፤ ፪ኛ «ሚካኤል ሊቀ መላእክት» ከሚለው ጀምሮ ያለው፤ ፫ኛ/ «ለኖላ ሐመሩ» ከሚለው ጀምሮ ያለው ነው። ከዚህ ውስጥ ግን ተለይቶ የአባ ጊዮርጊስ ድርሰት ይኸ ነው የቀረው ደግሞ የአባ እገሌ ነው ተብሎ እንኳን ባይታወቅም ብዙ አዳዲስ ነገር በመካከሉ እንደገባበት የታወቀ ነው። ከዚህም ውስጥ በየምዕራፉ እየገባ የሚነገረው መስተብቅሶ የሐዋርያት መሆኑ የታወቀ ሲሆን፤ ከሰዓታት ጋር በጣልቃ ገብነት ሁሉም ይጸለያል። እንዲሁም ዘይነግሥ ዘቅዱስ ያሬድ በዚህ መልክ በጣልቃ እየገባ ይጸለያል። ከዚህም ጋር ሰዓሉ ለነ - - - - እያለ ከሚሔደው ላይ በየጊዜው ተጨምሯል፤ ይኸውም ይታወቅ ዘንድ በአንድ ቦታ የሚባለው ከሌላው የተለየ ሆኖ ይገኛል። ግልጥ ሆኖ የተገኘው መረጃ ግን ከሁሉም ሠራዊተ መላእክት የሚለው ጸሎት ነው፤ ማለት ይኸ ጸሎት ቍጥሩ የበዛው በየጊዜው እየተደረሰ ከመጨመሩ የተነሣ እንደሆነ ይገመታል፤ የአባ ጊዮርጊስ ከሁሉም ግን ወባቲ የምትባለው ብቻ ናት ።

ዜማውም ግዕዝ፣ ዕዝል፣ አራራይ የተቀላቀለበት ይሁን እንጂ ይበልጠው ዓራራይ ነው። በየክፍሉ ስለ እመቤታችንና ስለጌታችን በሰፊው ሲገልጽ ስለቅዱሳንም እንዲሁ አማላጅነታቸውን በመግለጥ ይናገራል። በመላ ድርሰቱ የግጥም መንገድ ያለው ነው፤ አንዳንድ እስከ ፪ት ሌላው ግን ከዚህም በላይ ቤት ያለው ግጥም ነው። ከሰዓታት ክፍሎች ውስጥ ከ፪ኛው ክፍል ሚካኤል ሊቀ መላእክት ከሚለው ጀምሮ የዘወትር ሰዓታት እንደሆነ ሊቃውንት ይናገራሉ፤ እስከ ርሱም መጨረሻ ድረስ ያለው ብቻ የአባ ጊዮርጊስ ድርሰት እንደሆነ ሲነገር፣ ለኖላ ሐመሩ ከተባለው ጀምሮ ተፈሥሐ ማርያም እያለ የሚሔደውና መልክአ ሥዕል፣ መልክአ ውዳሴ ይኸን የመሰለው ድርሰት በየጊዜው የተደረሰና የገባ እንጂ የአባ ጊዮርጊስ አለመሆኑ ግልጥ ነው።

ስብሐተ ፍቁር የተባለው በተለይም የእመቤታችን አፄ ልብነ ድንግል እንደደረሱት ይነገራል፤ ግን ከአባ ጊዮርጊስ ሰዓታት ጋር ተደምሮ ሊደረስ ቻለ።

ለኖላ ሐመሩን ፣ ተፈሥሒ ማርያምን ፣ ለአዳም ፋሲካሁን ፣ እርገርገተ ሕሊናን እጂ ልብነ ድንግል ደርሰዋል ።

የቅዳሳን የመላእክት ስብሐተ ፍቁር ግን በየጊዜው እየተደረሰ የተጨመረ ነው ። ከዚያ በኋላ ግን ኪዳን ይደርሳል ፤ ኪዳኑም ጌታ የደረሰው ሲሆን ዜማውን ያቀናበረው ቅዱስ ያሬድ ነው ። የኪዳንም ዜማ አንቀጽ የበዛበት በጣም ከባድ የሆነ ነው ፤ በአንድ ቀን እስከዚህ ድረስ ይደርሳል ።

ሰዓታት በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሁሉ ራሱን የቻለ አገልግሎት ስላለው ዲያቆናቱም ቀሳውሰቱም እንደ ግብረ ዲቀኑናው አድርገው ይማሩታል ፤ ያጠኑታል ። ሰዓታት ብዙውን ጊዜ በየጠቅላይ ግዛቱ ባሉት አብያተ ክርስቲያናት የሚደርሰው አንድ ዓይነት ሲሆን ፣ ከአንዳንድ ቦታዎች ላይ በሚገቡ ጸሎቶች ብቻ ይለያያሉ ። በአንዳንድ መጻሕፍት የብሉያት ንባብ በዛ ብለው ሲነበቡ ይገኛሉ ፤ ይኸም ከሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ሰዓታት ጋር ተመሳሳይ መሆኑን ይገልጻል ። አንዳንድ መጻሕፍት ደግሞ ብሉያትን ሳያበዛ ያገባና ምቅናይዎችን ያስገባል ፤ ይኸንን በደንብ ካልተማረው በድምፅ ሊያጠናው ከቶ አይቻልም በድምጫ ከአጠኑት ይልቅ ሰዓታት የተማሩት ሁሉንም ሲያስቀኑ ደንበኛም ዲያቆናትና ቀሳውሰት ሲባሉ ከሌላውም የተለየ ግምት ሲሰጣቸው ይገኛሉ ።

ይሁን እንጂ ግብረ ዲቀኑናውንም ሰዓታቱንም በዲቀኑና ብቻ ለመወሰን የፈለገ ካልሆነ በቀር ሌላውን ጥሬውን ዜማ የቃል ትምህርቱንም ሳይማር ይኸን የተማረ እንደሆነ ይስቁበታል ፤ ሰሞነኛም ብለው ይሰድቡታል ፤ ይኸንም የሚያስረዳ ብዙው በደንብ ከመማር ይልቅ በድምጫ ሰምቶ መቀደስን እንደሚመርጥ የታወቀ ነው ፤ በዚህም ምክንያት ቀሳውሰቱም ዲያቆናቱም የቅስናውንና የዲቀኑናውን ሞያ እንኳን በሚገባ ሳያጠናቅቁ ወደ ቅዳሴ አገልግሎት የሚገቡ ጥቂቶች አይደሉም ፤ ምንም ከፍተኛ ሞያ መማሩ ምንም ታላቅ ሊቅ ቢባል ዋናው ዓላማ ለመቀደስ ፣ ለመወደስ ፣ ለመስበክ ነበር ፤ ነገር ግን በዚህ አገልግሎት የሚውሉት ዝቅተኛ ዕውቀት ያላቸው ናቸው ፤ ከፍተኛ ዕውቀት አለን የሚሉ ግን በሕገ ወጥነት የሚታዩ ከዚህ ከመንፈሳዊ አገልግሎት ውጪ ሁነው ይገኛሉ ፤ የሆነው ሆኖ ሰዓታትን ሁሉም አይሁኑ እንጂ በዚህ መልክ በሙሉ ይማራሉ ።

ምዕራፍ ፪ ።

መዝገበ ቅዳሴ ።

መዝገበ ቅዳሴ የሚባለው ከሥርዓተ ቅዳሴው ጀምሮ ያለው በመላም ፲፬ቱ የቅዳሴ ዜማ ነው ፤ ከቅዳሴው ውስጥ በንባብ የሚባለው በጣም ጥቂት ከሆኑ ክፍሎች በቀር በሙሉ ይዘማል ። መዝገብም የተባለበት በዚያ የተመዘገቡ አንድም የተጻፉ ቃላት ሁሉ ስለሚዘሙ ከተመዘገበው ከተጻፈው አንድ ሳይቀር የሚ

ዜም ስለሆነ ነው ። የዚህም ቅዳሴ ዜማ ወዘተ አንድም ለዛው ሌላ መልክ ይፍጠር እንጂ ምልክቱ እንደ ድጋው ነው ።

ቅዳሴ የሚማሩት ደቀ መዛሙርት ብዙ ጊዜ ምልክቱን የማያውቁ ብዙ ዜማም ያልተማሩ ሲሆኑ፣ የቅዳሴው ዜማ ቁንጥ ያለው ስለሆነ ይቀናቸዋል፤ ምልክቱንም በዚያው ያጠናሉ ። የዜማው ሁሉ ምልክቱ አንድ ዓይነት ሲሆን፣ የድጋው መምህርና የቅዳሴው መምህር በአንድ ዓይነት ምልክት አዚሙ ቢሏቸው የቅዳሴው መምህር በቅዳሴው ወዝ በቅዳሴውም መንገድ ፣ የድጋውም መምህር በድጋው ወዝ በድጋውም ዜማ ያዜማሉ፤ ማለት ምልክቱ ያው ሆኖ መንገዱ የተለያየ ነው ።

ቅዳሴ የሚቀድሱ ብዙ ጊዜ መነኩሳት በመሆናቸው የቅዳሴውንም ዜማ የሚማሩትና መምህራንም የሚሆኑ አብዛኛውን ጊዜ መነኩሳት ናቸው ።

ምዕራፍ ፫ ።

አንቀጽ ቅዳሴ ።

ከዜማ ትምህርቶች ውስጥ አንቀጽ የሚበዛባቸው የቅዳሴ ትምህርት፣ የዝማሬ የመዋሥዕት ነው፤ ስለዚህ ምንም ደቀ መዛሙሩ በመዝገቡ ላይ ሁሉን ቢማር እንደገና አስተዋጽኦ የሆነ ስሙ አንቀጽ የተባለ ትምህርት አለ፤ እርሱን መማር ብቻ ሳይሆን ለብቻው ጽፎ ይይዛል ። አንቀጽ የተባለው ስረይ የበዛበት ድርብ ዜማ ያለበት፣ እርከርክ እንዲሁ የበዛበት፣ ለተማሪው አስቸጋሪ መስሎ የታየው ከሥርዓተ ቅዳሴው ጀምሮ እስከ ኪዳኑ በአጭር ተውጣጥቶ የተጻፈው ነው ። እርሱን በመጨረሻ ጊዜ ያስተምሯቸዋል፤ በዚህን ጊዜ ዕገሌ አንቀጽ ቅዳሴ ያውቃል ይባላል፤ መምህርም ሁኖ ያስተምራል፤ እርሱም የሚከተለው ነው ። ይኸም ለምሳሌ ያህል እንጂ በጠቅላላው አንቀጾችን ያሰፈርን አይደለም ።

፩ኛ አንቀጽ ዘኪዳን ።

ለከ እግዚአ ለገባሬ ወሎ ለዘኢታስተርኢ አምላክ፣ ለጥበበ ወሎ ኃያል፤ ንሴብሐክ፤ ቃል ዘባሕቲቱ በቅዱሳኒሁ እሩፍ፣ እምስብሐታት ዘኢያረምም፣ ፈጣሬ ኅቡዓት ዘኢታስተርኢ፣ ጥበበ ኅቡዓተ ቅድሳቲክ፤ ኪያክ ንሴብሐ ዜናዊ በቋኤ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ፣ ኅብ ፃፂ ወቁንቁኔ፣ ማዕበላተ ውሂዛተ መናፍስት፣ ዘነቢያት ወሐዋርያት፣ ወለትውልደ ትውልድ ዘኢየሁዳቅ፣ ዓለመ ሐታሚ፣ እምቅድመ ሕሊና ወሎ የአምር ወዘእንበለ ንስኦሎ፣ ንጉሥ ሠራዊተ ሰማያት፣ ቃለ ዘኢያረምም፣ ለሞት ዘለፎ፣ ፀሐይ ዘኢየዐርብ፣ ገባሬ መላእክት አበ ወሎ፣ ወበእን

www.ethiopianorthodox.org

ዝንቱ ፡ ሕሊናተ ርቱዓተ ፡ እሰ ውስተ ሞቅሕ አድጎን ፡ እስመ ለከ እግዚአ ኣም ላክን መንግሥት ቡሩክ ።

ለከ ለኣብ ዘኢይማስን ፡ ወመሠረተ ጥበባት ዓቃቤ አልባቢን ፡ ዓለም እን በለ ይትገበር ፡ ምዕራፊ ስብሐተ ሃይማኖት ።

፪ኛ ዘሊጦን ።

እንዘ ነኣተቶ ፡ ስምከ ሕያው ዘኢይመውት ፡ ወረደ ላዕሌሆሙ ።

፫ኛ ዘመስተ-ብቁሶ ።

ናስተብቁዕ ፡ ጸልዩ ፡ እግዚአ ነጽር ላዕሌን ፡ ወጥኢና ይረስዩን ፡ ለዱያን አታው ፡ ዘአፍላግ ማያት ሀቦ አምላክ ፡ አዕርፍ እግዚአ እለ አዕረፉ ውስተ ሕፃን አብርሃም ፡ ውስተ ብሔር ሥዑር ፡ ወኢየግርግ ።

፬ኛ ዘይነግሥ ።

ነኣተቶ ወንሴብሐ ፡ ሐዋጂ ለነፍስ ፡ አቡሁ ፡ ዘ፴ ወ፰ ክረምተ ፡ ወአል ዓዛርሃ ፤ ወለ፩ዱ ለእሙ ፤ ወለዘእንተ ደም ይውገዛ ፡ ወፈኑ ፡ በዋሕድ ወልድከ ፡ ወለ ዓለመ ዓለም ፡ ከመ አንተ በእሉኒ ወከመ በኩሉ ይሰባሕ ፡ ለኩሉ እንሰሳ ፡ ወባ ርክ ዓውደ ዓመት ፡ እስመ አንተ መሴስይ ፡ ለተደላ ወለዳኅና ፡ ወተናገር ውስተ ልቡ ፡ አንተ ዘእምሰማያት ዘእንበለ ሙስና ፡ መሴስይ ኩሉ ዘሥጋ ።

፭ኛ ዘጸዋትው ።

ሃሌ ሉያ ፡ ይሰደድ እምቤተ ክርስቲያን ፡ ፩ዱ አብ ቅዱስ ፩ዱ ወልድ ቅዱስ ፩ዱ ውኣቱ መንፈስ ቅዱስ ፡ ጸልዩ በእንተ እለ ያበውኡ መባዓ ፡ ንስግድ ለኣብ ወወልድ ፡ ዘእግዚአብሔር ቃል ፡ ወሰባኬ ወንጌለ መንግሥትከ ፡ መጠነ ትምህርትከ ፡ አአምላክ እግዚእን ፡ ንሑር በፍናዊሆሙ ፡ ወዕቀባ ለቤተ ክርስቲያንከ ቅድስት ፡ ወባርክ ፡ ወእለተኩነን አመ ይትፈደይ ኩሉ ፡ ዘኢይጸመም ቃል ዘኢ ያረምም ፡ ፀሐይ ዘኢየግርብ ፡ ተዘከር ካዕበ ፡ ለእለ ቀደሙን ነዊመ ፡ ወለከ ንፌኑ ፡ ቁሙ ወአጽምኡ ፡ ዜናሁ ፡ ወንጌል ቅዱስ ፡ ከበሮ ፡ ወርኢን ስብሐቲሁ ፤ ወምስለ ኩሉ ፍጹሜ ማኅበራ ፡ አግርር ወቀጥቅጥ ታሕተ ፡ ወንትመጦ ፡ ዘያስተርኢ ወዘኢያስተርኢ ።

፮ኛ ዘሐዋርያት ።

ወያዕቆብ ሐዋርያ ፡ ሱራፌል ወኪሩቤል ፡ ወማእሠረ ሰይጣን ይብትክ ፤ ወቦቱ ረሰይክ ለን ለተደላ ፡ ይረስዩ ለምልዓተ መንፈስ ቅዱስ ፡ ወየውሀተ ልብ ፤ ነጽር ፡ ቅድሳት ለቅዱሳን ፡ እግዚአ መሐረን ፡ እንዘ ንሴብሕ ፡ ይደልወን ከመ ንሳ ተፍ ፤ ምሥጢረ ።

፯ኛ ዘቅዳሴ እግዚእ ።

እመቦ ነውረ ሕሊና፣ ዘቦ ድውዩ ሕሊና፣ ኢየሃሉ በመዓት ምስለ ካልዑ፣
ንቅረብ ለመድኃኒተ ሕይወት፣ ወኩሉ ሕዝብ፣ ዓጸፍተ ብርሃናት፣ እምድንግል
ተወሊዶ፣ ፈቃዶ አቡሁ ይፈጽም፣ ወሕፃናተ ያልሕቅ፣ ለዘባሕቲትከ ዘእምዓለም፣
እምኩሉ ሕሊና ዘኢያሠምረከ፣ ይደንግጽ ሞት፣ ወኢአሚን ይርኃቅ ።

፰ኛ ዘዮሐንስ ።

ኅቤከ አንቃዕዶነ፣ ነገረነ በአንቲአከ፣ እንበይነ እሪናክሙ፣ ዘኢይበሊ፣
ልዑላን በበጾታሆሙ ኪሩቤል በግርማሆሙ፣ ይጸውዑ ከመ ይቀድስዎ፣ ወከ
ማሁ ንሴብሐከ፣ ወተሐፅነ ከመ ሕፃን ጠብለልዎ በአጽርቅት፣ አንሶሰወ ከመ
ሰብእ፣ ወይግበር ከመ ሞተ በፈቃዱ ከመ ያሕይዎሙ ለምውታን፣ ያስተጋብ
እሙ ለዝርዋን፣ ፈልፈለ ረባሕ ወነቅዓ ትንቢት፣ ልብስ ዘኢተአንመ፣ ሐመር
ዘኢይሰበር ያረትእ፣ እድ ይቡስ፣ ያሰጥም፣ መራእዩ አኅርው፣ በአጋንንተ ሴጌ
ዎን፣ ወአኮ ዕንቁ ክቡር፣ ለዘያድኅኖሙ፣ ማዕከል መንሱት፣ በእንተ ኩሎሙ ሐዋ
ርያቲከ፣ እለ ሐረስዋ በእንተ መርዔትከ፣ በሀገርከ፣ እንዘ ይደልወኒ፣ ወበእንተ
ኩሎሙ እለ አበሱ፣ አንተ ከመ እግዚአብሔር፣ ወለእለሂ ኢነአምር፣ ዘበዓይሂ
ኢይመውት፣ ወከማሁ አስተጋብአነ ዘእንበለ ናፍቆ ለብርሃነ መንግሥተ ሰማ
ያት፣ ወዓይኑ ሠናይ ዓይኑ አኩቴት ።

፱ኛ ዘአባ ሕርያቆስ ።

ጐሥዓ ልብዩ ቃለ ሠናዩ፣ በቃለ ዝንጋዔ፣ በአማን እሳት፣ ከመ ዘበደመ
በግዕ ሐርጌ፣ በእንተዝ ናፈቅረኪ፣ ሊቃነ ጳጳሳት፣ ቲቶ ፊልሞና፣ ኦ መስተም
ህርት፣ አንቲ በእንቲአሆሙ፣ ኦ ምልዕተ ጸጋ፣ ኦ ሙሐዘ ፍሥሐ፣ ወፈነወ ኅቤኪ
ወልዶ ዘያፈቅር፣ ኦ ድንግል ምልዕተ ውዳሴ፣ ዘእምኔኪ ለብስ አማኑኤል፣ ልብ
ሰተ ሥጋ ዘኢይተረጎም፣ ወሰዋስዊሁ ለያዕቆብ፣ ጽላት ዘሙሴ፣ ጸምር ዘጌዴ
ዎን፣ እንበለ ሩካቤ ዘዳንኤል፣ አኮ በፍትወተ ደነስ፣ እምሰማዩ ሰማያት ዘበሰለ፣
እምሰማዩ ሰማያት ዘተቀድሐ፣ ተአቁረ ውስተ ማኅጸንኪ፣ ወልድ ያጸሪ፣ ፩ዱ
ገጸ እግዚአብሔር፣ ዘበጸዳለ ብርሃኑ፣ ወ፯ቲ መንጠላዕት፣ እንዘ ንስቲት አባል
አንቲ፣ እንዘ ንእስት መርዓት አንቲ፣ ኦ ከዊነ እም፣ ወያመዓብሎ መዋግደ፣ ወዩ
ዓይይ፣ ለወድሶተ መጠነ ዕበዩ፣ ግሩም ውእቲ ዘኢይደፈር፣ ኦ እግዚእ በከመ
አሚሃ ዘንተ ኅብስተ ባርክ ወፈትት፣ ከመ ዮሴፍ ወኒቆዲምስ እለ ገነዝዎ፣ አብ
ጽሐ ካዕበ ኅበ ዘዩዓቢ፣ ሕሉና ሥላሴ፣ ቃለ ቅዳሴሃ፣ እስመ ወደሳ፣ ወማኅበረ
ደናግል ወመነኩሳት፣ ወምስለ ኩሉ ፍጻሜ ማኅበራ፣ ታቦት ዘዶር፣ እስመወደሳ
እግዚእነ እንዘ ይብል ማርያምስ ኅርየት መክፈልተ ሠናዩ፣ ወይእዜኒ ንስአሎ

ለጸጋዌ ጸጋ ፡ አስተማወቅዎ እስትንፋሱ አድግ ወላህም ፡ ወኩሉ ዓጸባ ዘበጽሐኪ ምስሌሁ ።

፲፯ኛ ዘግሩም ።

ዘበጸጋሁ ተፈጥረ ለኩሉ ፡ ወእምቅድመ ግብረተ ሰማያት ፡ ወእምቅድመ ፍጥረተ መላእክት ፡ ወረከበ ፬ እንሰሳ ፡ ዘጊዜ ወበዘከመዝ መዋዕል ፡ አኮ ከመ ብእሲ ዘደክመ ፡ ወአመ ወለደ ኢተባሕተው ፡ አኮ ዘአንሶሰወ ከመ ያምጽእ አላ እመንበሩ ኢተሐውሰ ፡ አላ ጸገዎሙ ንስቲተ እምዘኪአሁ ብርሃን ፡ ወዘኢያስተ ርኢ ፡ ወእሳተ ሲኦል ፡ አስተዳለወ ፡ ወአትረፈ ሰማኒተ ነፍሰ ዘከመ እፎ ብሔሩ ወዘከመ እፎ ሀገሩ ፡ መንበሩ በእሳት ክሉል ወማኅደሩ በማይ ጥፋር ፡ ወዲበ ተድ ባበ ቤቱ ፡ ሕንባበ ማይ ዘኢይትከዓው ፡ ከመ ቀስተ ደመና ዘክረምት ፡ መብረቅ ዓውዱ ፡ ህዩ ሀለዉ አቤል ወሴት ወኄኖስ ፡ ያጸድቅ ለእመ ፈቀደ ፡ ወልብስ ዘን ዝኅት በደም ፡ ህዩ ሀለዉ ጻድቃን ፡ ተዓቀረ ውስተ ማኅጸን ፡ አሜሃ ኢየሱስ ፡ ይቤ ገብረ ተአምራተ ፡ ፲ወ፪ ሐዋርያት ፡ ወሊቃነ ካህናት ነበሩ ዓውዶ ለኩን ኖቱ ፡ ኅበ መቃብረ እንግዳ ፡ ወቅንዋተ እደዊሁ ፡ ይረድ ወይምጸእ ፡ ሠራዕያነ ሕጋቲሃ ለአኃዜ ዓለም ፡ ዘውስተ ገጹ ለአዳም ።

፲፩ኛ ዘአትናቴዎስ ።

እለ ተጋባእክሙ ፡ ከመ ሰይፈ እሳት ፡ ኦ ለይብሰት ፡ ወለዓለመ ዓለም ። ዘእንበለ ዳዕሙ እንተ አቡነ አዳም ፡ በአምሳለ ዮርዳኖስ ፡ መሰንቆ ይእቲ ሃይማ ኖት ፡ እንተ ባቲ አኃዘ እግዚአብሔር ፤ ኢክረምት ወኢሐጋይ ፡ ወያወፊ አብ ለወ ልዱ ፡ ወኢተውላጠ ብእሲ ፡ እግዚአ መኑ ይቀውም ቅድሚከ ፡ እመሰ ኃጢአተኑ ትትዓቀብ ፡ ወታንሰሐስሕ ኩሎሙ እለ ዮኃብሩ ፡ ወበል ኤልማስ ላማ ፡ በል አባ ወአቡዮ ፡ እመልዕልተ መልዕልት ፡ ነዓኪ ወድሳሃ ለበኩረ በዓላት ።

፲፪ኛ ዘባስልዮስ ።

ገብረ ኩሎ ፡ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ፡ ዘተእኅዝነ በምክንያቱ ፡ ዘመን ገለ አረፍቱ ፡ ለዓቂበ ትእዛዝ ፡ ወኩሎ እለ ውስተ ዝ ቅኔ ፡ ወጸድቅ አባ ቡላ ፡ እንድራኒቆስ ብንያሚ ያቃቱ ፡ ዮሐንስ ።

፲፫ኛ ዘጎርጎርዮስ ።

የማነ እዴሁ ፡ ወኢነሂአ ገጽ ፡ ወያቂርብ ለአብ ዕጣነ ፡ ኦ አምላክ ዘለዓ ለም ፡ ይገብር በከመ ሐለየ ፡ ወማይ ጉየት ሶበ ርእየት ጊዜ ይበውእ ሊቀ ካህ ናት ፡ ሆሳዕና በአርያም ሆሳዕና በአርያም ሆሳዕና በአርያም ፡ አቁመነ በየማንኸ ሆሳዕና በአርያም ፫ ጊዜ ።

፲፬ኛ ዘኤጲ.ፋ.ንዮስ ።

አልቦ ሙስና ለመልክዑ፣ ይትጋጉላ ሰማያት፣ ወተከለ፣ ከመ ወኢምንት፣ ሐጸራ ለባሕር በአናቅጽ ወረሰየ ላቲ ደመና ልብሳ ወበጊሜ፣ ወሣመ ውስቴታ ወየሐውር፣ ወይሰጠዎ እንዘ ይብል ምንት ውእቱ ፀሐይ ዚአሁ ማይ ጠፈረ ጽርሑ፣ ይገብር በከመ ሐለየ፣ እስከ ደመ ዘካርያስ ወልደ በራክዩ፣ ወያብእ ቅድሚሁ ወመኑ ዓርገ መልዕልተ ደመናት፣ ይእቲ ትኔይስ፣ ዲያብሎስ ወድቀ አርዌ ተከይደ ወከይሴ ተጋጉለ፣ ተስፋ ጸንዓ ወንጌል ተሰብከ፣ ዘቦቱ ማሰነ ሙስና ።

፲፭ኛ ዘዮሐንስ አፈወርቅ ።

ዘከመ እፎ. ርደቱ ወዘከመ እፎ ልደቱ፣ ተዓቀረ ውስተ ማኅጸነ፣ ከለሜዳ ለተሣልቆ፣ ለዘያለብሰሙ፣ ዩ ዩ ዩ አውረድዎ እምዕፅ፣ ወአምጽኡ አፈዋተ ከርቤ፣ ኢይክል ሕሊና ልብ፣ ኢዘቀዳሚ በልብሰተ ዝንቱ ሥጋ፣ መንሱትኬ ውእቱ ንቅረብ ለመድኃኒትነ ።

፲፮ኛ ዘቆርሎስ ።

ወእግዚአ አጋእዝት፣ ወዘባነ አብሕርት ዓለም በሕፍኑ፣ ወታነሥአ ለእለ በልየ ሥጋሆሙ፣ ወዮሐንስ መጥምቅ ወኩሎሙ ሐዋርያት፣ በእንተ ነሉ መልእክ፣ እንተ ተለክአቶ በአምሳሊሁ፣ በአኩቴቶሙ ለመላእክት ነጽሮ፣ ኅር የቱ፣ ንቡራን በኢ ቡዓዴ ።

፲፯ኛ ዘዲዮስቆሮስ

በኃይለ መለኮቱ፣ እግዚአብሔር በሥላሴሁ፣ ሞተ ከመ ያሕይዎሙ ለምውታን ።

፲፰ኛ ዘያዕቆብ ዘሥሩግ ።

እንዘ ትዜከሮሙ፣ ወወሀብኮ ወአኩነንኮ ነኑኔ ሰማያት፣ ወኩሎ ስም፣ ሠራዊተ ሚካኤል በበነገዶሙ፣ ንስቲት ወለት ወለቶሙ፣ ገሊላዊት ሐቀፈተከ፣ ሆሣዕና ዘምስለ አርዳኢከ፣ ወበእንተ እሉ ፬ ወንጌላውያን አምሳለ መላእክት ይኩን ሚካኤል፣ እግዚአ ዘተአምር አንተ ረሲ ይሰጠም በአምሳለ መላእክት፣ ነዓኬ ሊቀ ካህናት ሌሊተ፣ ተኖለዎሙ ከመ ማየ ክረምት ።

፪ኛ መንፈሳዊ አገልግሎትን ለመፈጸም የሚያስፈልገው፤

ቤተ ክርስቲያናችን የምትከፈትበት መንፈሳዊ አገልግሎታችንም የሚፈ ጸምበት፣ ቅዳሴ ውዳሴ የሚደርስበት፣ ይኸ የቅዳሴ ትምህርት ነበር፣ ነገር ግን እን ደርሱ ሁኖ ደግሞ ዝቅተኛ ሞያ ተብሎ የሚቈጠር ነገር የለም፤ ይኸም ይታወቅ

ዘንድ ሊቃውንቱ ሁሉ ሞያ ነው ብለው አይማሩትም ፤ ቢማሩትም አያገለግሉበትም ፤ ስለዚህም ሁሉም ከመቅደስ ውጭ ሁነው ይገኛሉ ። እንደእውነቱ ከሆነ ግን የመንፈሳዊው ትምህርት ወይም የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት መነሻውና መድረሻው ይኸው ቅዳሴው ስለሆነ ሁሉም አስቀድሞ ሊማረው በተገባው ነበር ።

በሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ግን የቅዳሴ ትምህርት ብለው የሚያስተምሩት ዜማውን ብቻ ሳይሆን ፤

- ፩/ ሥነ ሥርዓቱን ፣
- ፪/ ምልክቶችን (ሲምቦሊክ)

፫/ የአሠራሩን አቅድ ነው ፤ በዚህ በኛ ግን የቅዳሴውን ትርጉም የሚያውቁ ሥራውን አንድም አቀዳደሱን አያውቁም፤ አንዳንድም ቢኖሩ በጣም ጥቂቶች ናቸው ።

ይኸ ትምህርት በሥራው የተለየ መልክ ነበረው ፤ ማለት አስተማሪዎች በትምህርት ገበታ ላይ ብቻ እንጂ በሥራ ተካፋይነት እምብዛም አይታይባቸውም ነበር ፤ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ግን ለቅዳሴው የትርጉሙም የዜማውም መምህራን ብዙዎች ቀዳሾች ሠራተኞች ሁነው በመገኘታቸው ለቤተ ክርስቲያን መልክ ስጥተው ያረጀውን አድሰው ይገኛሉ ።

በዜማው ትምህርት ብዙ ሊቃውንት የሚገኙ ሲሆን ፤ ስለትርጉሙ በቅርብ ጊዜ ሞያ ብለው የደከሙበት ያስተማሩት በኋላም እንዲታተም ተርጉመው ያቀረቡት መምህር ክፍለ ገሪማ (አቡነ ሚካኤል ዘጉንደር) ናቸው ።

ምዕራፍ ፫ ።

በኅብስቱና በወይኑ መለወጥ ጊዜ ።

በኅብስቱና በሥጋው መለወጥ ጊዜ የሚጸለዩት ጸሎቶች በተለያዩ ሰዎች በተለያዩም ጊዜያቶች የተደረሱ ይሁኑ እንጂ የ፲፬ቱ ቅዳሴያት የጸሎቱ ዓይነት የኃይለ ቃሉም ግንኙነት ከውላጤው ጸሎት ላይ ብዙዎች ቅዳሴዎች ወደ ሥነ ፍጥረት ሲያደሉ ፣ ብዙዎቹ ደግሞ ወደዶክተሪን ሲስቡ ለጸሎተ ቅዳሴው ተስማሚ ሁነው እማሬውን ድማሬውን ጠብቀው የሚሔዱ ጥቂቶች ናቸው ። ይሁን እንጂ በዚህ በውላጤው ጸሎት ላይ ሁሉም ይገናኛሉ ፤ እውነት ነው ፤ ከአንድ ላይ ሩቅ በአንዱ ላይ ቅርብ አድርጎ ቢያሳይም ቅሉ ምሥጢሩና ዓላማው አንድ ነው ። እንዲሁም ስለ ኅብስቱም ተናግሮ ስለ ወይኑ ሳይነገር ወከማሁ ብሎ ይተወዋል ፤ ለምሳሌም የሚከተለውን እንመልከት ።

፩ኛ ዘቅዳሴ ሐዋርያት ።

በይእቲ ዕለት እንተ ባቲ አመ ያገብእዎ ነሥእ ኅብስተ በእደዊሁ ቅዱሳት ወብፁዓት እለ እንበለ ነውር ። አንቃዕደወ ሰማየ ኅቤከ ኅበ አቡሁ ፣

አእኩተ ፣ ባረከ ፣ ወፈተተ ፣ ወወሀቦሙ ለእሊአሁ አርዳኢሁ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ ዝ ኅብስት ሥጋዩ ውእቱ ያነቅዖ ኩናት ለዘበእንቲአክሙ ይትፈተት ለኅ ድገተ ኃጢአት ወከማሁ ጽዋዕኒ አእኩተ ባረከ ወቀዲሶ ወመጠዎሙ ለእሊአሁ አርዳኢሁ ወይቤሎሙ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይት ከዓው ወለቤዛ ብዙኃን ።

፪ኛ ዘቅዳሴ እግዚእ ።

በይእቲ ሌሊት እንተ ባቲ አመ ያገብእዎ ነሥኡ ኅብስተ በእደዊሁ ቅዱሳት ወብፁዓት ወንጹሐት እለ እንበለ ነውር ፣ አእኩተ ፣ ባረከ ፣ ወፈተተ ወመጠዎሙ ለአርዳኢሁ ነጊር እንዘ ይብል ንሥኡ ብልዑ ዝ ኅብስት ሥጋዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትፈተት ለኅድገተ ኃጢአት፤ ወሶበ ዘንተ ትገብሩ ተዝካረ ዚአዩ ግበሩ፤ ወከማሁ ጽዋዓ ወይን ቶሲሐክ አእኩተከ ባረከከ ወቀዲስከ ወወሀብ ኮሙ በአማን ደመከ ዝንቱ በአማን ዘተክዕወ በእንተ ኃጢአትነ ።

ከዚህ ላይ የሩቅና የቅርብ አስተያየት ይገኝበታል ፤ ምክንያቱም ሐዋርያት በምሴተ ኅሙስ እንዳዩት አእኩተ ፣ ባረከ ብለው እስከ ፍጻሜው በሩቅ ተናገሩ፤ በመጽሐፈ ኪዳን ግን በኅብስቱ ላይ አእኩተ አለና በሩቅ ተናገረ በጽዋዕ ላይ ግን አእኩተከ ብሎ በቅርብ ተናገረ ። ይኸም ቅሉ የቋንቋ ጉዳይ እንጂ ኃይለ ቃሉ በምንም ዓይነት አልተለያየም፤ አንድ ነው ።

፫ኛ ዘቅዳሴ ማርያም ።

አሜሃ ኢየሱስ ክርስቶስ ነሥኡ ኅብስተ በእደዊሁ ቅዱሳት ወብፁዓት ወንጹሐት እለ እንበለ ርስሐት ፤ አንቃዕደወ ሰማዩ ኅበ አቡሁ ወአስተምሐረ ወላዲሁ ወአማኅጸነ አርዳኢሁ ከመ ይዕቀቦሙ እምኩሉ እኩይ ። ባረከ እንዘ ቡሩክ ውእቱ ፈተተ እንዘ ቅዱስ ውእቱ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ ዝኅብስት ሥጋዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትፈተት ለቤዛ ኩሉ ዓለም ። ወከማሁ ጽዋዓኒ እምድገረ ተደሩ አንፀረ ወይቤ ንሥኡ ስትዩ ዝጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ያነቅዖ ኩናት ወለዝ ሶበ ትገብርዎ ተዝካረ ዚአዩ ግበሩ ወተዝካረ ሞትዩ ወተዝካረ ትንሣኤዩ ትዜንዉ ።

አባ ሕርያቆስ ደግሞ ስለ ኅብስቱ ደኅና ይናገርና ወከማሁ ጽዋዓኒ ብሎ በጽዋው ላይ የሚሆነውን ቡራኬ ሳይናገር ይተወዋል፤ ይኸም ማለት በኅብስት የተናገረውን መልሶ እንደተናገረ ስለሚቆጥረው ትቶታል ።

፬ኛ ዘዮሐንስ ወልደ ነጉድንድ ።

ነሥኡ ኅብስተ በእደዊሁ ቅዱሳት ወብፁዓት ሕዳሃ ለመርዓትከ ወሕዳ ጋቲሃ ለእንተ ኃደገ ምኩራባ ፤ አእኩተ ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ

ወይቤሎሙ ዝ ኅብስት ሥጋዮ ውእቱ ዘበልፀሂ ኢይመውት ወዘነሥአሂ ኢይማስን ንሥኡ ብልፀ እምኔሁ ኩልክሙ፤ ወከማሁ ሰብሐ ዲበ ጽዋዕኒ ወይቤ ዝ ጽዋዕ ደምዮ ውእቱ ዘሐዲስ ሥርዓት ንሥኡ ስትዩ እምኔሁ ኩልክሙ መንክር ተአምር ውእቱ ለኩልክሙ እለ ይሰግዱ ሎቱ ዓውደ ሰቃልያን ዘተጽሕፈ በደሙ ወተዓ ቅበ በመስቀሉ ወተኃትመ በስቅለቱ በእንተ ሕይወት ዘለዓለም በዘይትጎደግ ኃጢአቱ ወከመዝ ግበሩ ተዝካርዮ ።

ከዚህ በላይ ወልደ ነጐድንድ ነሥአ ኅብስተ በእደዊሁ ብሎ ሕፃሃ ለመ ርዓትከ ይላል ። ወደአብ ማሰማቱ ነው ፤ እንዲሁም ወከማሁ ዲበ ጽዋዕ ብሎ ቃሉን ይተዋል ፤ እንደ ቅዳሴ እግዚእ የኅብስቱን ለጽዋዕ አድርጎ መናገር ነው ።

፩ኛ ዘዮሐንስ አፈወርቅ ።

ነሥአ ኅብስተ በእደዊሁ ቅዱሳት ወንጹሐት ወብፁዓት እለ እንበለ ርስ ሐት ፤ አንቃዕደወ ሰማዮ ኅቤከ ኅበ አቡሁ እግዚአብሔር ወእግዚአ ኩሉ ወመል ፅልተ ኩሉ አእኩተ ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ዝ ውእቱ ሥጋዮ መብልአ ጽድቅ ዘበአማን ። ዘበልአ እምኔሁ ለሕይወት ዘለዓለም ንሥኡ ብልፀ እምኔሁ ኩልክሙ ወከማሁ ጽዋዓኒ ቶስሐ ማዮ ወወይነ አእኩተ ባረከ ወቀደሰ ወወሀቦሙ ወይቤሎሙ ዝውእቱ ደምዮ ስቴ ሕይወት ዘበአማን ዘሰትዩ እምኔሁ ቦ ሕይወት ዘለዓለም ንሥኡ ስትዩ እምኔሁ ኩልክሙ ተአምር ውእቱ ለክሙ ለእለ እምድጎሬክሙ ወከመዝ ግበሩ ተዝካርዮ ።

፪ኛ ዘጎርጎርዮስ ።

ነሥአ ኅብስተ በእደዊሁ ዘተቀነወ ወበዘለሀኮ ለአዳም አቡነ ንጹሕ ውእቱ ዘእንበለ ርስሐት ወጽሩይ ውእቱ ዘእንበለ ተምያን አእኩቶ ባረኮ ወፈ ቲቶ ወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ለእለኢሁ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልፀ ዝ ኅብስት ሥጋዮ ውእቱ መብልፀ ጽድቅ ዘበአማን ሥጋዮ ውእቱ ዘይትወሀብ ለመድኃኒተ ኩሉ ዓለም ዘይበልፀሂ ወዮሐዩ ለዓለመ ዓለም ። ወካዕበ አንጸረ ዲበ ጽዋዕ ማዮ ሕይወት ምስለ ወይን አእኩተ ባረከ ወፈተተ ወቀደሰ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምዮ ውእቱ ስቴ ሕይወት ዘበአማን ዘሰትዩ እምኔሁ ቦ ሕይ ወት ዘለዓለም ንሥኡ ስትዩ ኩልክሙ እምኔሁ ይኩንክሙ ለሕይወት ወለመድኃኒት ።

፫ኛ ቅዳሴ ዘ ፫፻፲፰ ።

ወአንሶሰወ ምስሌሆሙ ወአርእዮሙ ሥርዓተ ምሥጢር ዘቆራባን ፤ ነሥአ ኅብስተ በቅድሚሆሙ ባረከ ወፈተተ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልፀ ዝ ኅብስት ሥጋዮ ውእቱ ዘበእንቲኦክሙ ይትፈተት ለኅድገተ ኃጢአት ፤ ወከማሁ ጽዋዓኒ ባረከ ወይቤ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምዮ ውእቱ ለዘበእንቲኦክሙ ይትከዓው ለኅድገተ ኃጢአት ።

፰ኛ ዘኤጲፋንዮስ ።

በይእቲ ሌሊት ምሴተ ኅሙስ ለጸቢሐ ዓርብ አመ ረፈቀ ውስተ ቤተ አልዓዛር ዓርኩ ነሥአ በእደዊሁ ኅብስተ ሥርናይ ናዕተ እምዘ አምጽኡ ሎቱ ለድ ራር ፤ አእኩተ ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ ዝ ኅብስት ሥጋዩ ውእቱ ዘይትፌተት በእንቲአክሙ ፤ ወካዕበ ቶስሐ ጽዋዓ ማይ ምስለ ወይን አእኩተ ባረከ ወቀደሰ ወመጠዎሙ ለሐዋርያቲሁ ወይቤሎሙ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ዘይትከዓው በእንቲአክሙ ወዝንቱ ሥርዓት ይኩንከሙ ለተዝካረ ሞትዩ ወትንሣኢዩ ።

፱ኛ ዘዲዮስቆሮስ ።

በይእቲ ሌሊት እንተ ባቲ አመ ያገብእዎ ነሥአ ኅብስተ በእደዊሁ ቅዱ ሳት ወብፁዓት እለ እንበለ ነውር ፤ አንቃዕደወ ሰማዩ ኅበ አቡሁ አእኩተ ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለእሊአሁ አርዳኢሁ ንጹሐን ወለሐዋርያቲሁ ቅዱሳን ወይ ቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ ዝ ኅብስት ሥጋዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትፌተት ለኅድገተ ኃጢአት ፤ ወከማሁ ጽዋዓኒ እምድገረ ተደሩ ቶስሐ ማዩ ምስለ ወይን አእ ኩተ ባረከ ወቀደሰ ወወሀቦሙ ለእሊአሁ ሐዋርያቲሁ ንጹሐን ወለአርዳኢሁ ቅዱ ሳን ወይቤሎሙ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትከዓው ለኅድገተ ኃጢአት ።

፲ኛ ዘያዕቆብ ዘሥሩግ ።

ነሣእከ ኅብስተ በእደዊከ ቅዱሳት ከመ ተሀቦሙ ለአርዳኢከ ንጹሐን ዘአ ሚሃ ባረከ ባርኮ ይእዜኒ ለዝንቱ ኅብስት ዘአሚሃ ፈተትከ ፈትቶ ይእዜኒ ለዝንቱ ኅብስት ፤ ወካዕበ ቶሲሐከ ጽዋዓ ወይን ምስለ ማይ ከመ ተሀቦሙ ለሐዋርያቲከ ንጹሐን ዘአሚሃ ቀደስከ ቀድሶ ይእዜኒ ለዝንቱ ጽዋዕ ዘአሚሃ መጠውከ መጥዎ ይእዜኒ ለዝንቱ ጽዋዕ ዘአሚሃ ደመርከ ደምሮ ይእዜኒ ለዝንቱ ኅብስት ምስለ ዝንቱ ጽዋዕ ይኩን ሥጋከ ወደመከ ።

፲፩ኛ ዘባስልዮስ ።

ነሥአ ኅብስተ በእደዊሁ ቅዱሳት ወብፁዓት እንበለ ርስሐት ወንጹ ሐት ወማኅዩውያት አሚሃ ነጻረ ውስተ ሰማይ ኅቤከ ኅበ አቡሁ እግዚአብሔር ወእግዚአ ነሱ ፍጥረት ። አእኩተ ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ቅዱሳን ወለሐዋርያቲሁ ንጹሐን ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ እምኔሁ ነሱልክሙ ፤ ዝ ኅብስት ሥጋዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትፌተት ለኅድገተ ኃጢአት ወከ መዝ ግበሩ ተዝካርዩ ፤ ወከማሁ ካዕበ ጽዋዓኒ እምድገረ ተደሩ ቶስሐ ማዩ ምስለ

ወይን አእኩተ ባረከ ወቀደሰ ጥዕመ ወወሀቦሙ ለእሊአሁ አርዳኢሁ ቅዱሳን ወለሐዋርያቲሁ ንጹሐን ወይቤሎሙ ንሥኡ ስትዩ እምኔሁ ኩልክሙ ዝ ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትከዓው ለሥርዩተ ኃጢአት ወከመዝ ግበሩ ተዝ ካርዩ እስከ ሶበ እመጽእ ።

፲፪ኛ ዘአትናቴዎስ ።

ነሣእከ ኅብስተ በቅድሚህሙ አእኩትከ ባረከ ወፈተትከ ወወሀብኩሙ እንዘ ትብል ንሥኡ ብልዑ ዝ ኅብስት ሥጋዩ ውእቱ ዘአልቦ ተሌልዮ እምኔሁ ወከማሁ ጽዋዕኒ ቶሳሕከ ማዩ ወወይነ አእኩትከ ባረከ ወቀደሰከ ወወሀብኩሙ እንዘ ትብል ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ዘአልቦ ተፈልጦ እምኔሁ ኣም ጣነ ትበልዕዎ ለዝንቱ ኅብስት ወትሰትይዎ ለዝንቱ ጽዋዕ ዜንዉ ሞትዩ ወትን ሣኤዩ ወእመኑ ዕርገትዩ ወዳግመ ምጽአትዩ በስብሐት ።

፲፫ኛ ዘቁርሎስ ።

በይእቲ ሌሊት እንተ ባቲ አመ ያገብእዎ ነሥኡ ኅብስተ በእደዊሁ ቅዱ ሳት ወብፁዓት ወንጹሐት እንበለ ነውር አንቃዕደወ ሰማዩ ኅቤከ ኅበ አቡሁ ፤ አእኩተ ባረከ ወፈተተ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ ዝውእቱ ሥጋዩ ዘበእንቲአ ክሙ ይትፌተት ወይትወሀብ ለቤዛ ኩሉ ዓለም በዘይትኃደግ ኃጢአት ፤ ወካዕበ እምድጎረ ተደሩ ነሥኡ ጽዋዓ አእኩተ ባረከ ወቀደሰ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ዘሐዲስ ሥርዓት ለዘበእንቲአክሙ ይትከዓው ለቤዛ ኩሉ ዓለም በዘይትኃደግ ኃጢአት ።

፲፬ኛ ዘጎርጎርዮስ ዘአርማንያ ።

ደምር እግዚእ ትስብእተነ በመለኮትከ ዕባዩከ በትሕትናነ ወትሕትናነ በዕ በይከ ከሙ ናቁርብ ለከ ዘንተ ቍርባነ ዘአንተ ወሀብከ ለአርዳኢከ እንዘ ትብል ንሥኡ ብልዑ ዝ ኅብስት ሥጋዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትፌተት ወይትወሀብ በዘይትኃደግ ኃጢአት ወበሕይወት ዘለዓለም ፤ ወከማሁ ዲበ ጽዋዕ ነገርኮሙ እንዘ ትብል ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትከዓው ወይትወሀብ በዘይትኃደግ ኃጢአት ወለሕይወት ዘለዓለም ፤ ወከመዝ ግበሩ ተዝ ካርዩ ወትቤሎሙ ኣምጣነ ትበልዕዎ ለዝንቱ ኅብስት ወትሰትይዎ ለዝንቱ ጽዋዕ ሞተ ዚአዩ ትዜንዉ ወበትንሣኤዩ እንዘ ትትነሥኡ ወትትአሙኑ ወግበሩ ተዝካርዩ በስብሐት ወበውዳሴ በእኩቴት ወበዕበይ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ቡራኬ ዘኢፍአ ወውስጥ ።

በሥጋውና በደሙ ለውጥ ጊዜ አንድም በጠቅላላው በቅዳሴ ጊዜ ሊፈጸሙ የሚገባቸው ፵፪ ቡራኬዎች አሉ ። እነዚህም የውስጥና የውጭ ቡራኬዎች ይባላሉ ፤ ሀ/ የውስጥ ቡራኬዎች ፳፩/ ናቸው ፡ እነርሱም ቡሩክ እግዚአብሔር አብ አጋዜ ኩሉ ሲል እጁን በጎብስቱ ራስ ላይ ያመለክታል ። ወቡሩክ ወልድ ዋሕድ ሲል በእግሩ ላይ ይመለክታል ። ወቡሩክ መንፈስ ቅዱስ ሲል ከግራ ወደ ቀኝ ያመሳቅላል ፤ ይህ አንድ ቡራኬ ነው ።

በጽዋው ላይ ደግሞ ልክ እንደዚሁ ያደርጋል ፤ ደግሞም በአንድነት በጎብስቱና በጽዋው ላይ ልክ እንዳለፈው እያለና እያደረገ ይባርካል ፤ ሦስት ቡራኬ የተባሉት እነዚህ ናቸው ።

በጸሎተ እንፎራም ጊዜ እንደዚሁ ሦስት ጊዜ ይባርካል ፯ ይሆናል ። በጸሎተ ውላጤ ጊዜ አእኩተ ሲል አንድ ቡራኬ ፣ ባርክ ሲል አንድ ጊዜ ፤ ወፈትት ሲል አንድ ጊዜ ባርኮ በጣቱ የቀኖች ምልክት መውጋት ፣ ከራሱ ፣ ከእግሩ ፣ ከግራና ከቀኝ ፤ ፮ኛም ከጉድኑ ላይ ይወጋዋል ። ቡራኬ ፫ት ይሆናል ። በጽዋው ላይ ደግሞ እንደዚሁ ሦስት ጊዜ ፤ ይባርካል ፯ ይሆናል ። የቀድሞው ፯ ያሁኑ ፯ ሲደሙሩ ፲፪ ይሆናሉ ፤ ይረስዩ ሲል ደግሞ አንድ ከጎብስት አንድ ከጽዋዕ ፤ ሦስተኛውን ግን ከሁለቱ ላይ በአንድነት ይባርካል ፤ ይህ ፫ ቡራኬ ይሆናል ።

አአምን አአምን አአምን ወእትአምን ሲል ይገትም ሥጋ በደም አንድ በጎብስት ይላል ፤ በሥጋ ላይ ሦስት በደም ላይ ሦስት ይባርካል ፤ ይህ ፯ ይሆናል ፤ ይረስዩ ሦስቱና ፯ቱ ሲደሙሩ ፱ ይሆናሉ ። የቀድሞው ፲፪ አለ ፤ ከዚህ ፱ ሲደመር ፳፩ ይሆናል ፤ የውስጥ ቡራኬ ማለት በጎብስትና በጽዋ ላይ የሚሆን ይህ ነው ።

፳፩ ጊዜ ቡራኬ የሆነበትም ምክንያት አለው ፤ ምሳሌም አለው ፤ እርሱም ጎሙስ ማታ ጌታን ሦስት ሰዓት አሳልፈው ይዘውታል ፤ በ፬ኛው ሰዓት ሌሊት መከራ ተቀብሎበታል ፤ በመዓልት ቅድስት ነፍሱ ከቅዱስ ሥጋው እስክትለይ ፱ ሰዓት መከራን ተቀብሏል ። ነፍሱ ከተለየች በኋላም በመስቀል ሁለት ሰዓት ቆይቷል ። አውርደው እስከ ቀበሩበት ጊዜ ፤ አንድ ሰዓት ይሆናል ። ይህ ሲደመር ፳፩ ሰዓት ይሆናል ። በ፳፩ዱ ሰዓት በተቀበለው መከራ ካሳ እንደ ተፈጸመ ዓለምም እንደዳነችና እንደ ተባረከች እንደ ተቀደሰች ለማጠየቅ ነው ።

ለ/ የአፍአ ቡራኬ የሚባሉትም እንደዚሁ ፳፩ ናቸው ፤ እነርሱም አርጎቅ ሲል ፫ ጊዜ ፤ በፍትሐት ዘወልድ ጊዜ አግብርቲክ እለ ተልእኩ ሲል ፫ ጊዜ ቡራኬ ፤ ወዕቀባ ሲል ፫ ጊዜ ፤ ሁሉም ሲደመር ዘጠኝ ይሆናል ፤ በወንጌል ላይ ቃል ብቻ ነው ወንጌል መባረክ አይገባም ይላሉና ፤ ከወንጌል በኋላ ግን ሁለት ጸዋትው አሉ ፤ በዚያን ጊዜ አንዳንድ ቡራኬ አላቸው ሁለት ቡራኬ ይሆናሉ ፤ በጠቅላላው

እስከዚህ ፲፩ ይሆናሉ፤ በጸሎተ ቡራኬ ጊዜ ሦስት በጸሎተ ንስሐ ጊዜ ሦስት አለው፤ ፮ ይሆናሉ፤ እለ ጸዋዕከ ሲል ፭ አድጎን ሕዝበከ ሲል ፭ ሁሉም ሲደ መሩ ፤ ይሆናሉ፤ ነገር ግን እለ ጸዋዕከን የቆጠሩ እንደሆነ እግዚአብሔር የሃሉ የሚለው ከቅጥር ውጭ ይሆናል ። እግዚአብሔር የሃሉ የተቆጠረ እንደሆነ እለ ጸዋዕከ ከቅጥር አይገባም ይላሉ፤ ይህ ዓይነት ቡራኬ ግን በሕዝብ ላይ የሚሆን ነው፤ ይኸ ሁሉ ሲደመር ፵፪ ይሆናል ።

፩ኛ ፍታቴ ።

የፍታቴውም መንገድ መጀመሪያ ከላይ ወደታች ይወርዳል፤ ከቀኝ ወደ ግራ ከግራም ወደቀኝ ያልፋል፤ እንዲሁም ዙሪያውን ይከባል፤ በመጨረሻ ግን ወደላይ ይወጣል ። መጀመሪያ ከ፪ት ያነቃዋል፤ ይኸውም የሥጋና የቃል ምሳሌ ነው ።

ዘባኑንም አይለየውም ፤ ይኸም የተዋሕዶ ምሳሌ ነው ። እንዲሁም የነፍስና የሥጋ ምሳሌ ይሆናል፤ ዘባኑ ግን የመለኮት ምሳሌ ነው፤ ከሁለቱም አልተለየምና ክፍሮችን የላዩን ወደታች የታችን ወደላይ ያደርገዋል፤ አምላክ ሰው፤ ሰው አምላክ እንደሆነ ለማጠየቅ የቀኙን ወደ ግራ የግራውን ወደቀኝ ያዘዋውረዋል፤ ኃያሉ ድኩም፤ ድኩሙ ኃያል የመሆኑ ምሳሌ ነው፤ እንደገና ሁሉንም እየቦታ ይመልሰዋል፤ ይኸም የተዓቅቦ ምሳሌ ነው ።

ልዩ አስተያየት ።

- ፩- የቅዳሴ ሞያ እንደቀላል ተቁጥሮ የሚማሩት ደካሞች የሆኑ መነኮሳት ናቸው፤ እነርሱም ዜማውን ብቻ እንጂ ምሥጢሩን አያውቁትም፤ ስለዚህ በየቤተ ክርስቲያኑ የሚታየው የአገልግሎት መዘበራረቅ ከዚህ የተነሣ ነው።
- ፪- ከቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ዝቅተኛ ሞያ መስሎ የሚታየው ቅዳሴው ነው፤ ምክንያቱም ደብተራው ሁሉ ማገሌቱን ከማታው ጀምሮ ሲያቀልጠው እያደረ ሲነጋ ቅዳሴ ሲገቡ ጥሎት ወጥቶ ይሔዳል ። አንድ ቁስ መቅ ሰሱ ካልቀረ ዜማውን፤ ንባቡን፤ ትርጉሙን፤ ሥነ ሥርዓቱን አብሮ ጠን ቅቆ ማወቅ ያስፈልገዋል ።

ክፍል ፩ ።

የግዕዝ ትምህርት ።

ምዕራፍ ፩ ።

የግሥ ትርጉም ።

ግሥ ማለት ቀለም አገሥጋሽ ማለት ነው፤ ምክንያቱም ማንኛውም አረፍተ ነገር ያለ ግሥ የማይነገር የማይገሠግሥም ነውና፤ ዕርባታው ሁሉ ሲወርድ ግሥ ወረደ ይባላል ።

የግዕዝ ትምህርት መጀመሪያው ግሥ ይባላል፤ ቅኔ ከመቀጠሩ በፊት ግሥ መግሠሥ ማውረድ ነው፤ ስለዚህ የግዕዝ ትምህርት ሁሉ ግሥ ለማለት ግዕዝ ተብሏል ። ብዙዎች ሊቃውንት እንደሚሉት የሆነ እንደሆነ ግን ግሥ ማለት ግዕዝ ካለው ቃል የተወረሰ እንደሆነ ይናገራሉ ።

ግዕዝም ማለት ፊደሉ በግዕዝ ፊደል ብቻ የሚጀመር ስለሆነ ቋንቋውም ግዕዝ ተባለ፤ ስለዚህም የርሱ ቃላት ሁሉ ግሥ ተባለ የሚሉ አሉ ። በቂ አስረጅ አለው በማለት ግን ጎላ አድርገው የሚናገሩት አገሯ ብሔረ አግዓዚት (ነፃ የወጣች አገር) ቋንቋውም ግዕዝ ተባለ፤ ግዕዝም ነፃ ራሱን የቻለ ቋንቋ ሆነ፤ ሰዎችም አግዓዝያን ነፃ የወጡ አንድም ነፃ የሚያወጡ አግዓዝያን እንደተባሉ ይናገራሉ፤ ስለዚህም በግዕዝ ግሥ ተባለ ሲሉ ያስረዳሉ ። ግዕዝ የተባለው ቋንቋ ግን ለኢትዮጵያ ሕያው ቋንቋ ሆኖ ብዙ መጻሕፍት ተተርጉመውበት ብዙ ድርሰቶችም ተደርሰውበት ብዙም ሕጋዊ ሥራም ተሠርቶበት የቁየ ቋንቋ ነው ከ፲፪ኛው መቶ ዘመን ወዲህ ግን በርሱ ቦታ አማርኛ ስለገባበት ግዕዝ የቤተ ክርስቲያን ቋንቋ ብቻ ሆኖ እስካሁን ሳይጠፋ ሲሠራበት ይገኛል፤ ይሁን እንጂ በቤተ ክርስቲያንም ቢሆን በንባብና በዜማ ካህናት ብቻ ይጠቀሙበታል እንጂ ከንግግር አደባባይ ከወጣ ብዙ ጊዜው ነው ።

የቀረው ቀርቶ በካህናቱም ዘንድ የተነበበው ምን ማለት እንደሆነ የሚያውቁት ጥቂቶች ናቸው፤ እንዲያውም በአሁኑ ጊዜ ከቤተ ክርስቲያን ውስጥም ሳይወጣ አልቀረም፤ ምክንያቱም ብዙውን ጊዜ በከተማ ውስጥ ባሉት አብያተ ክርስቲያናት የሚጸለዩው በአማርኛ ስለሆነ ነው ።

ለሀገርና ለቤተ ክርስቲያን ግንኙነትና አንድነት ግዕዝ ብዙ ረድቶ ነበር፤ ምክንያቱም ማንኛውም ጎሳ ክርስቲያን ከሆነ ለንግግር የየራሱ ቋንቋ ይነረው እንጂ በቤተ ክርስቲያን በኩል ግን ግዕዙን የወል ቋንቋ አድርጎ ሲጠቀምበት ቆይቷል፤ በአሁኑ ጊዜም ቢሆን አንድ የሚያስደስት ነገር አለ፤ እርሱም ግዕዝ በዩኒቨርሲቲ ውስጥ ከፈተና ውስጥ ማለፊያ አንዱ በመሆኑ ወጣቶች እንደሚማሩት ሁኗልና ።

www.ethiopianorthodox.org

ግዕዝ አንድም ግሥ የተባለው ትምህርት እንደዚህ ብሎ ይውጣ እንጂ ግሥ በሚለው ቃል ዛሬ በብዙ መልክ ይጠቀሙበታል።

ሀ/ የአረፍተ ነገር ማሠሪያ አንቀጽ ፣ በአማርኛ ቋንቋ ሳይቀር ግሥ የሚለው ቃል የአረፍተ ነገር ማሠሪያ አንቀጽ እንደሆነ ከግዕዙ ተወርሶ ይገኛል።

ለ/ አንድ ትልቅ ሰው በመጣ ጊዜ ካህናት ሲቀበሉት ግሥ ገሠው ግጥም ገጥመው ፣ ጥቅስ ጠቅሰው ነው፤ ይኸም ግሥ ይባላል፤ ይኸም ከመጸሐፍት የተያያዙ ቃላት ሲገኙበት ነው። ስለዚህም እነ እገሌ እገሌን እንዲህ ያለ ግሥ ገሠው ተቀበሉት ይባላል።

ሐ/ መጽሐፍን ተንተርሶ ወይም ተመርኩዞ የሚቀኙት ቅኔ ግሥ ቅኔ ይባላል፤ ይኸም ማለት ግጥሙ ቅኔ ምሥጢሩ መጽሐፍ የሆነ ቅኔ ማለት ነው። ግሥ በዚህ መልክ የተለያየ ስም ስላለው ለማወቅ ያህል ዘረዘርነው እንጂ ግሥ በማለት በዚህ ክፍል የምንናገረው ከግዕዝ ትምህርት ውስጥ ፩ኛውን ክፍል ነው።

ግዕዝ ጠቅላላ ስም ቢሆን፤ የቃላቱን ዝርዝር ግሥና ነባር በማለት ይናገረዋል፤ ነባር የተባለው የማይወርድ፣ የማይረባ፣ የማይበዛም ቃል ሲሆን ግሥ የተባለው ግን በብዙ መልክ የሚወርድ የሚረባ ከአንድ ቃል ብዙ መልክ ያላቸው ቃላት ሲገኙበት የሚችሉበት ነው። ለመጀመሪያም ጊዜ ተማሪ ወደ ቅኔ ቤት ሲገባ ሲያጠናው የሚገባው ቃላትን ስለሆነ ቃላቱ ሁሉ ግሥ ወይም ግሥ ይባላሉ፤ እርሱንም ደረጃ በደረጃ የፊደልን ተራ በመጠበቅ ያጠናዋል። የግሥ አጠናንም ዘዴ በ፪ ዓይነት ይከፈላል፤ እርሱውም ሀ/ ነጠላ ግሥ፤ ለ/ ድርብ ግሥ በማለት ነው። የያንዳንዳቸውንም አካሄድ ከዚህ እንደሚከተለው ተመልከት።

ሀ/ ፩ የነጠላ ግሥ አወራረድ ፤

ተማሪው የግዕዝን ስልት በሚገባ ለማወቅ ቃላት ማጥናት ስላለበት ነጠላውን ግሥና ኅብር ቃላትን ደረጃ በደረጃ እንዲሁም የፊደሎችን ተራ በመጠበቅ ያጠናል። የእርሱም መንገድ እንደሚከተለው ያለ ው።

ሀ/ የነጠላ ግሥ መንገድ ፤

ሎሀ	ጸፈ
ለሀሀ	ቀዳ
ላሀልሀ	ራሰ
ለምሀ	ለማ
ለስሐ	አልጫ ሆነ
ለቅሐ	አበደረ
ለብሐ	ሠራ
ለትሐ	ተጉነጨ
ለጥሐ	ገበረ

ነጠላው ግሥ በዚህ መልክ ከህ — ፈ ድረስ ይሔዳል ፤ ለዚህም ዓይነት አወራረድ ደግሞ ነባር አለው ፤ እርሱውም እንደሚከተለው ነው ።

ለ/ የነባር መንገድ ፤

ርሐ	የአገር ስም
በሀ	አንዴት ዋልሀ
ከሐ	ወዲያ ከዚያ ወዲያ
ለሊሁ	እርሱ ቅሉ
ምስሌሁ	ከርሱ ጋር
ስማዚያሁ	ስሚዛ

እንዲህ እያለ በዝርዝር የነጠላውን ግሥና ተራ ቅደም ተከተል ከነባር ጋር ተማሪው ጠንቅቆ ያጠናል ። ይኸንም ዓይነት ጥናት ከህ — ፈ ድረስ ይሔድ ዋል ። ተማሪው ግሡን ከነነባር በዚህ መልክ ከአጠናው በኋላ ቃላትን ለማያያዝ አረፍተ ነገርን ለመሥራት ይጀምራል ። ግዕዙን ከነመልኩ ለማጥናት ሲፈለግ ግን ዕርባ ግሥ ወይም ድርብ አወራረድ የተባለውን ያጠናል ፤

፪ኛ አጭር አረፍተ ነገር መሥራት ።

ተማሪው ቃላት ብቻ ማጥናት ጠቃሚው ስላይደለ ያጠናቸውን ቃላት በአጭር አረፍተ ነገር እንዲያውላቸው ይገደዳል ። ለምሳሌ «በልዓ ኅብስተ» እን ጀራን በላ ፤ «ሰትየ ማየ» ውጋን ጠጣ ፤ «ተገሥኦ እምንዋሙ» ከእንቅልፉ ተነሣ የሚልና በዚህ መልክ የሚሔድ ነው ። ይኸንም በሚማሩበት ጊዜ ሊጠነቀቁ የሚ ገባቸው ነገሮች አንድም ሊርቋቸው የሚገባቸው ጸያፎች ይገኛሉ ። እነርሱም የሚ ከተሉት ናቸው ።

፩ኛ/	አንድና ብዙ
፪ኛ/	ገቢርና ተገብሮ
፫ኛ/	ሩቅና ቅርብ
፬ኛ/	ወንድና ሴት
፭ኛ/	ነባቢና ኢነባቢ
፮ኛ/	ቦታና ባለቤት
፯ኛ/	ስምና ግብር
፰ኛ/	ከአንቀጽ ወዲያ ቅጽል
፱ኛ/	ፍርቅ
፲ኛ/	ዝርው
፲፩ኛ/	ሳቢና ተሳቢ
፲፪ኛ/	የደቂቅ ድፋት

- ፲፫ኛ/ ያለ ወገኑ ተናባቢ
- ፲፬ኛ/ ሳድስ የሚያናገረውን ግዕዝ ፤ ግዕዝ የሚያናገረውን ሳድስ ማናገር
- ፲፭ኛ/ ክፉና ደግ
- ፲፮ኛ/ ልጅና የልጅ ልጅ

ይኸንም የመሳሰሉ ብዙዎች ይገኛሉ፤ ይሁን እንጂ ምንም ጀማሪ ተማሪም ቢሆን ከነዚህ ጸያፎች ብዙዎችን ጠንቅቆና ለይቶ ማወቅ ግዴታው ነበር።

፫ኛ የአረፍተ ነገሮች ሞያ ።

ከላይ የገለጥናቸው አረፍተ ነገሮች በስልት በስልታቸው ለመግባት ምልክት ይሆን ዘንድ እያንዳንዱ ቃል መተንተንና ሞያ መስጠት በግድ ያስፈልጋል፤ እንደዚህም ያለው ጥናት ሞያ መስጠት ይባላል። በአንድ አረፍተ ነገር ውስጥ ሞያ ሲሰጥ መላው እንኳን ባይሆን ከሞላ ጉደል ከዚህ በታች የሚከተሉት ሞያዎች መገኘት አለባቸው።

- ፩ኛ/ ባለቤት
- ፪ኛ/ አንቀጽ (ማሠሪያ)
- ፫ኛ/ ሳቢ
- ፬ኛ/ ሰሚ ባለቤት
- ፭ኛ/ ቅጽል
- ፮ኛ/ ዘርፍ
- ፯ኛ/ ዘርፍ ደፊ
- ፰ኛ/ ቃለ አጋኖ
- ፱ኛ/ አንቀጽ አጉላማሽ
- ፲ኛ/ በቁም ቀሪ የተባሉትና እነዚህን የመሳሰሉ ናቸው።

፬ኛ ድርብ ግሥ ።

ድርብ ግሥ የሚባለው በዝርዝር የሚረባው ግሥ ነው፤ ይሁን እንጂ ግሥ በመሠረቱ በ፶ ሠራዊት ተዘርዘሮ በ፳ አርእስት ተከፍሎ በ፮ አዕማድ ተጠቃሎ በዐቢይ አንቀጽ፣ በንዑስ አንቀጽ፣ በደቂቅ፣ በባዕድ ቅጽል፣ በመራሕያን፣ በዝርዝር ቅጽል እየገባ በምልዓት የሚገሠሥ ዕርባታ አለው፤ በዚህ መልክ የሚሔድ ይኸንም የመሰለ ግሥን የሚመለከተው ትምህርት ዕርባታ ግሥ ይባላል። ዕርባ ግሥ የተባሉት ደግሞ በጠቅላላው በ፬ ክፍል ይከፈላሉ፤ እነርሱም ስምንቱ አርእስት ከሠራዊቶቻቸው ጋር ፩ ወገን በመሆን ፩ ይባላሉ። ፪ኛ/ አዕማድ የተባሉት አንድ ወገን ፩ ይባላሉ። ፫ኛ/ የአእመረ ጓዝና የይቤ ዕርባታ አንድ ወገን ፬ኛ/ ተናባቢ ግሥና ምሳሌ ግሥ የተባሉት አንድ ወገን ሁነው ይቆጠራሉ፤ እነ

ዚህም ሲደመሩ ፬ ይሆናሉ ። እንደ ገና እነዚህም ፬ቱ በ፲፫ ታላላቅ ክፍል ይከፈላሉ ፤ እነርሱም ፤

፩ኛ/	ቀተለ	፮ኛ/	ቆመ
፪ኛ/	ቀደሰ	፯ኛ/	አዕማድ
፫ኛ/	ገብረ	፲ኛ/	የአእመረ ዕርባታ ንዝ
፬ኛ/	አእመረ	፲፩ኛ/	የይቤ ዕርባታ
፭ኛ/	ባረከ	፲፪ኛ/	ተናባቢ ግሥ
፮ኛ/	ሢመ	፲፫ኛ/	ምሳሌ ግሥ ናቸው ።
፯ኛ/	ብሀለ		

ምንም ብዙ ሕገ ወጥ ዕርባታዎች በግዕዛችን ቢገኙም ደንበኞቹ ግሦች እነዚህን ተከትለው የሚጮዱ ስለሆነ የጠበቀም የጠበቀውን መንገድ ፣ የላላውም የላላውን ግሥ እየተከተሉ ይረባሉ ፤ እነዚህንም ይመስላሉ ። ለእነዚህም መነሻና መድረሻ የተወሰነ ልክና መልክ አላቸው ፤ መነሻቸውንና መድረሻቸውን የሚያመለክተው አንቀጽ « መራሁት » ተብሎ ይጠራል ፤ ትርጉሙም መፍቻ አንድም መክፈቻ ማለት ነው ። መራሁት የሚባሉ አንቀጾችም ፣ ግሦች የሚነሱባቸው ፮ አናቅጽ ናቸው ፤ እነርሱም ግዕዝ ፣ ራብዕ ፣ ሐምስ ፣ ሳድስ ሳብዕ ናቸው ። የሁሉም መድረሻ ግን አንድ ብቻ ነው ፤ እርሱም ግዕዝ ነው ። በጠቅላላም መራሁት የተባሉበት የግሥ መነሻ በር ከፋቾችም ስለሆኑ ነው ። እንግዲህ በመላ የግዕዝ ግሦች በየቦታቸው በብዙ መልክ ይረባሉ ፤ ይወርዳሉ ፤ አንዱ እስከ ፬፻ ዘር ፣ ንድም ዘርፍ ያገኛል ፤ ለምሳሌ አእመረን ተመልከት ። ይኸንም የሚከተለው የግዕዝ መንገድ ሁሉ ዕርባታ ወይም አወራረድ ይባላል ። ይኸም ዓይነት የአገባብ መንገድ በየቅኔ ቤቱ ፈጽሞ የተለያየ ነው ፤ ሆኖም አማካዩን መንገድ ተከትሎ የተዘጋጀ ነው ።

ምንም የአገባቡ ስልት በዚህ መልክ ቢሆን በትምህርት ቤት የሚገኙት ተማሪዎች ሁሉ በልዩ ልዩ ክፍል የመማር ዕድል የሌላቸው ነበሩ ፤ ማለት ቅኔም ቢዘረፍ ግሥም ቢወርድ በአንድ ላይ ስለሚያጠኑ ጥሬና ብስል ይሆንባቸው ነበር ፤ ይሁን እንጂ ጀምረው ተማሪም የግሡን አወራረድ በዚህ መልክ ማጥናት ስለአለበት ከህ — ፈ ያለውን የግሥ አወራረድ ፣ የዘር አወጣጥ ፣ የአረፍተ ነገር ጥናት ተስፋ ሳይቆርጥ በዚህ መልክ ለማጥናት ይቀጥላል ፤ ስለዚህ ተማሪው በዚህ ደረጃ ድርብ ግሥ የተባለውን በደንብ ያጠናል ። ይኸም ሲሆን ግሡ በዓመት ውስጥ ከ፮ እስከ ፯ ጊዜ ያህል ስለሚወርድለት ተማሪው ተቀኝቶ ከመውጣቱ በፊት የየዕለቱን እየተከታተለ በደንብ ስለሚያጠና ቃላት ጠግቦ ግዕዝ ዐውቆ ይወጣልና ። የግሡም አወራረድ እንደቤቱ ይሁን እንጂ የግሥ ቤቶች ፯ ናቸው ፤ ሌላ ሕገ ወጥ ግሥም ቢኖር በነርሱ አወራረድ ይሂዳል ። ለምሳሌም ያህል ይኸን አወራረድ እንመልከት ።

፩ኛ የአእመረ አወራረድ ።

አእመረ	አወቀ
የአምር	ያውቃል
ያእምር	ያውቅ ዘንድ
ያእምር	ይወቅ
አእምሮ	ማወቅ
አእምሮት	»
አእማሪ	ያወቀ
አእማርያን	ያወቁ
አእማሪት	ያወቀኝ
አእማርያት	ያወቁ
አሙር	የታወቀ
አእማሪ	የሚያውቅ አዋቂ
ማእምር	አዋቂ
አእምሮ	እውቀት

በዚህ መልክ እያንዳንዱን ግሥ ያወርዳል ፣ ወይም ያጠናል ፣ ይሁን እንጂ ከዚህም በበለጠ ዝርዝር ዕርባ ግሥ የተባለውን እንደሚከተለው ያወርዳል ፣ አንድም ያጠናል ።

፩ኛ/ የራቀው ወንድ ሲያውቅ ፤

አእመረ	አወቀ
የአምር	ያውቃል
ያእምር	ያውቅ ዘንድ
ያእምር	ይወቅ

፪ኛ/ የቅርብ ወንድ ሲያውቅ ፤

አእመርከ	አወቅህ
ተአምር	ታውቃለህ
ታእምር	ታውቅ ዘንድ
አእምር	እወቅ

፫ኛ/ የሩቆች ወንዶች ሲያውቁ ፤

አእመሩ	አወቁ
የአምሩ	ያውቃሉ
ያእምሩ	ያውቁ ዘንድ
ያእምሩ	ይወቁ

፬ኛ/ የቅርቦች ወንዶች ሲያውቁ ፤

አእመርከሙ	አወቃችሁ
ተአምሩ	ታውቃላችሁ
ታእምሩ	ታውቁ ዘንድ
አእምሩ	እወቁ

፭ኛ/ የሩቅ ሴት ስታውቅ ፤

አእመረት	አወቀች
ተአምር	ታውቃለች
ታእምር	ታውቅ ዘንድ
ታእምር	ትወቅ

፮ኛ/ የቅርቢቱ ሴት ስታውቅ ፤

አእመርኪ	አወቅሽ
ተአምሪ	ታውቁያለሽ
ታእምሪ	ታውቁ ዘንድ
አእምሪ	እወቁ

፯ኛ/ የሩቆች ሴቶች ሲያውቁ ፤

አእመራ	አወቁ
የአምራ	ያውቃሉ
ያእምራ	ያውቁ ዘንድ
ያእምራ	ይወቁ

፰ኛ/ የቅርቦች ሴቶች ሲያውቁ ፤

አእመርከን	አወቃችሁ
ተአምራ	ታውቃላችሁ
ታእምራ	ታውቁ ዘንድ
አእመራ	እወቁ

፱ኛ/ አነ ያለው ፤

አእመርኩ	አወቅሁ
አአምር	አውቃለሁ
አእምር	አውቅ ዘንድ
አእምር	ልወቅ

፲፯/ ንሕነ ያለው ፤

አእመርነ	አወቅነ
ነአምር	እናውቃለን
ናእምር	እናውቅ ዘንድ
ናእምር	እንወቅ

ንዑስ አንቀጽ ።

ናእምር ሲል ዘንድ፣ እንጅ፣ ል ፣ ሊ ፣ ሊያ ፣ ይሆናል። ይኸም እንደሚከተለው ይሆናል።

እንዲያውቅ	እንዲያውቁ
እንድታውቅ	እንድታውቁ
ሊያውቅ	ሊያውቁ
ልታውቅ	ልታውቁ እንዲህ እያለ ይረባል ።

እስከዚህ መደብ ይባላል ። ከዚህ ወዲህ ያለው ግን ዝርዝር ነው ፤ ስሙም «የዋሀት» ዕርባታ ይሉታል ።

የአንቀጽ ዝርዝር ።

ሳብዕ	የሩቅ ወንድ ዝርዝር
ራብዕ	የሩቅ ሴት
ነ	አነ ያለው ነው ።

ሀ/ ፩/ የሩቅ ወንድ

የሩቅን ወንድ በዝርዝር ሲያውቀው ፤

አእመር	አወቀው አወቀለት አወቀበት ሁሉም በዚህ መልክ ይሔዳል እንዲህም እያለ ይረባል ።
የአምር	ያውቀዋል
ያእምር	ያውቀው ዘንድ
ያእምር	ይወቀው

፪፻/ ቅርቡን ወንድ ሲያውቀው ፤

አእመረከ	አወቀሀ
የአምረከ	ያውቅኻል
ያእምርከ	ያውቅህ ዘንድ
ያእምርከ	ይወቅህ

፫፻/ ሩቆቹን ወንዶች ሲያውቃቸው ፤

አእመርሙ	አወቃቸው
-------	-------

የአምሮሙ	ያውቃቸዋል
ያእምሮሙ	ያውቃቸው ዘንድ
ያእምሮሙ	ይወቃቸው

፬ኛ/ ቅርቦቹን ወንዶች ሲያውቃቸው ፤

አእመረከሙ	አወቃችሁ
የአምረከሙ	ያውቃችኋል
ያእምርከሙ	ያውቃችሁ ዘንድ
ያእምርከሙ	ይወቃችሁ

፭ኛ/ ሩቂቱን ሴት ሲያውቃት ፤

አእመራ	አወቃት
የአምራ	ያውቃታል
ያእምራ	ያውቃት ዘንድ
ያእምራ	ይወቃት

፮ኛ/ ቅርቢቱን ሴት ሲያውቃት ፤

አእመረኪ	አወቀኸ
የአምረኪ	ያውቅሻል
ያእምርኪ	ያውቅኸ ዘንድ
ያእምርኪ	ይወቅኸ

፯ኛ/ ሩቆቹን ሴቶች ሲያውቃቸው ፤

አእመሮን	አወቃቸው
የአምሮን	ያውቃቸዋል
ያእምሮን	ያውቃቸው ዘንድ
ያእምሮን	ይወቃቸው

፰ኛ/ የቅርቦቹን ሴቶች ሲያውቃቸው ፤

አእመረክን	አወቃችሁ
የአምረክን	ያውቃችኋል
ያእምርክን	ያውቃችሁ ዘንድ
ያእምርክን	ይወቃችሁ

፱ኛ/ አነ የሚለውን ሲያውቀው ፤

አእመረኒ	አወቀኝ
የአምረኒ	ያውቀኛል

ያእምረኒ	ያውቀኝ ዘንድ
ያእምረኒ	ይወቀኝ

፲ኛ/ ንሕነ የሚሉትን ሲያውቃቸው ፤

አእመረነ	አወቀን
የአምረነ	ያውቀናል
ያእምረነ	ያውቀን ዘንድ
ያእምረነ	ይወቀን

ለ/ ፩/ ቅርቡ ወንድ ሩቁን ወንድ ሲያውቀው ፤

አእመርኮ	አወቅኸው
ተአምሮ	ታውቀዋለህ
ታእምሮ	ታውቀው ዘንድ
አእምሮ	እወቀው

፪ኛ/ ሩቆቹን ወንዶች ሲያውቃቸው ፤

አእመርኮሙ	አወቅኸኸው
ተአምሮሙ	ታውቃቸዋለህ
ታእምሮሙ	ታውቃቸው ዘንድ
አእምሮሙ	እወቃቸው

፫ኛ/ ሩቁቱን ሴት ሲያውቃት ፤

አእመርካ	አወቅኸት
ተአምራ	ታውቃታለህ
ታእምራ	ታውቃት ዘንድ
አእምራ	እወቃት

፬ኛ/ ሩቆቹን ሴቶች ሲያውቃቸው ፤

አእመርኮን	አወቅኸኸው
ተአምሮን	ታውቃቸዋለህ
ታእምሮን	ታውቃቸው ዘንድ
አእምሮን	እወቃቸው

፭ኛ/ አነ የሚለውን ሲያውቀው ፤

አእመርከኒ	አወቅኸኝ
ተአምረኒ	ታውቀኛለህ
ታእምረኒ	ታውቀኝ ዘንድ
አእምረኒ	እወቀኝ

ገሐነ የሚሉትን ሲያውቃቸው ፤

አእመርከነ	አወቅኸን
ተአምረነ	ታውቀናለሀ
ታእምረነ	ታውቀን ዘንድ
አእምረነ	እወቀን

ሐ/ ፩/ ብዙዎች ሩቆች ወንዶች ሩቁን ወንድ ሲያውቁት ፤

አእመርዎ	አወቁት
የአምርዎ	ያውቁታል ፤
ያእምርዎ	ያውቁት ዘንድ
ያእምርዎ	ይወቁት

፪/ ቅርቡን ወንድ ሲያውቁት ፤

አእመሩከ	አወቁህ
የአምሩከ	ያውቁኻል
ያእምሩከ	ያውቁህ ዘንድ
ያእምሩከ	ይወቁህ

፫/ ሩቆቹን ወንዶች ሲያውቋቸው ፤

አእመርዎሙ	አወቋቸው
የአምርዎሙ	ያውቋቸዋል
ያእምርዎሙ	ያውቋቸው ዘንድ
ያእምርዎሙ	ይወቋቸው

፬/ ቅርቦቹን ወንዶች ሲያውቋቸው ፤

አእመሩከሙ	አወቋችሁ
የአምሩከሙ	ያውቋችኋል
ያእምሩከሙ	ያውቋችሁ ዘንድ
ያእምሩከሙ	ይወቋችሁ

፭/ ሩቁቱን ሴት ሲያውቋት ፤

አእመርዎ	አወቋት
የአምርዎ	ያውቋታል
ያእምርዎ	ያውቋት ዘንድ
ያእምርዎ	ይወቋት

፮/ ቅርቢቱን ሴት ሲያውቁት ፤

አእመሩኪ	አወቁሽ
የአምሩኪ	ያውቁሻል
ያእምሩኪ	ያውቁሽ ዘንድ
ያእምሩኪ	ይወቁሽ

፯/ ሩቆቹን ሴቶች ሲያውቁቸው ፤

አእመርዎን	አወቁቸው
የአምርዎን	ያውቁቸዋል
ያእምርዎን	ያውቁቸው ዘንድ
ያእምርዎን	ይወቁቸው

፰/ ቅርቦቹን ሴቶች ሲያውቁቸው ፤

አእመሩክን	አወቁችሁ
የአምሩክን	ያውቁችኋል
ያእምሩክን	ያውቁችሁ ዘንድ
ያእምሩክን	ይወቁችሁ

፱/ አነ ያለውን ሲያውቁት ፤

አእመሩኒ	አወቁኝ
የአምሩኒ	ያውቁኛል
ያእምሩኒ	ያውቁኝ ዘንድ
ያእምሩኒ	ይወቁኝ

፲ ስን ያሉትን ሲያውቁቸው ፤

አእመሩነ	አወቁኑ
የአምሩነ	ያውቁኛል
ያእምሩነ	ያውቁኑ ዘንድ
ያእምሩነ	ይወቁኑ

መ/ ፩/ ቅርቦች ወንዶች ሩቁን ወንድ ሲያውቁት ፤

አእመርክምዎ	አወቃችሁት
ተአምርዎ	ታውቁታላችሁ
ታእምርዎ	ታውቁት ዘንድ
አእምርዎ	አወቁት

ይ/ ሩቆቹን ወንዶች ሲያውቁቸው ፤

አእመርከምዎሙ	አወቃችኋቸው
ተአምርዎሙ	ታውቁቸዋለችሁ
ታእምርዎሙ	ታውቁቸው ዘንድ
አእምርዎሙ	እወቁቸው

፫/ ሩቂቱን ሴት ሲያውቁት ፤

አእመርከምዎ	አወቃችኋት
ተአምርዎ	ታውቁታለችሁ
ታእምርዎ	ታውቁት ዘንድ
አእምርዎ	እወቁት

፬/ ሩቆችን ሴቶች ሲያውቁቸው ፤

አእመርከመዎን	አወቃችኋቸው
ተአምርዎን	ታውቁቸዋለችሁ
ታእምርዎን	ታውቁቸው ዘንድ
አእምርዎን	እወቁቸው

አነ የሚለውን ሲያውቁት ፤

አእመርከሙኒ	አወቃችሁኝ
ተአምሩኒ	ታውቁኛለችሁ
ታእምሩኒ	ታውቁኝ ዘንድ
አእምሩኒ	እወቁኝ

ንሕነ የሚሉትን ሲያውቁቸው ፤

አእመርከሙነ	አወቃችሁን
ተአምሩነ	ታውቁኛለችሁ
ታእምሩነ	ታውቁን ዘንድ
አእምሩነ	እወቁን

ሠ/ ፩/ ሩቂቱ ሴት ሩቁን ወንድ ስታውቀው ፤

አእመረቶ	አወቀችው
ተአምሮ	ታውቀዋለት
ታእምሮ	ታውቀው ዘንድ
ታእምሮ	ትወቀው

፪/ ቅርቡን ወንድ ስታውቀው ፤

አእመረተከ	አወቀኝህ
ተአምረከ	ታውቅህ አለኝ
ታእምርከ	ታውቅህ ዘንድ
ታእምርከ	ትወቅህ

፫/ ሩቆቹን ወንዶች ስታውቃቸው ፤

አእመረቶሙ	አወቀኛቸው
ተአምሮሙ	ታውቃቸዋለኝ
ታእምሮሙ	ታውቃቸው ዘንድ
ታእምሮሙ	ትወቃቸው

፬/ ቅርቦቹን ወንዶች ስታውቃቸው ፤

አእመረተክሙ	አወቀኛችሁ
ተአምረክሙ	ታውቃችኋለኝ
ታእምርክሙ	ታውቃችሁ ዘንድ
ታእምርክሙ	ትወቃችሁ

፭/ ሩቂቱን ሴት ስታውቃት ፤

አእመረታ	አወቀኛት
ተአምራ	ታውቃታለኝ
ታእምራ	ታውቃት ዘንድ
ታእምራ	ትወቃት

፮/ ቅርቢቱን ሴት ስታውቃት ፤

አእመረተኪ	አወቀኝሽ
ተአምረኪ	ታውቅሻለኝ
ታእምርኪ	ታውቅሽ ዘንድ
ታእምርኪ	ትወቅሽ

፯/ ሩቆቹን ሴቶች ስታውቃቸው ፤

አእመረቶን	አወቀኛቸው
ተአምሮን	ታውቃቸዋለኝ
ታእምሮን	ታውቃቸው ዘንድ
ታእምሮን	ትወቃቸው

፳/ ቅርቦቹን ሴቶች ስታውቃቸው ፤

አእመረተክን	አወቀቻቸው
ተአምረክን	ታውቃችኋለች
ታእምርክን	ታውቃችሁ ዘንድ
ታእምርክን	ትወቃችሁ

አነ የሚለውን ስታውቅ ፤

አእመረተኒ	አወቀችኝ
ተአምረኒ	ታውቀኛለች
ታእምረኒ	ታውቀኝ ዘንድ
ታእምረኒ	ትወቀኝ

ንሕነ የሚሉትን ስታውቃቸው ፤

አእመረተነ	አወቀችነ
ተአምረነ	ታውቀኛለች
ታእምረነ	ታውቀን ዘንድ
ታእምረነ	ትወቀነ

ረ/ ፩/ ቅርቤቱ ሴት ሩቁን ወንድ ስታውቀው ፤

አእመርኪዮ	አወቅሽው
ተአምሪዮ	ታውቁዋለሽ
ታእምሪዮ	ታውቁው ዘንድ
አእምሪዮ	እወቁው

፪/ ሩቆቹን ወንዶች ስታውቃቸው ፤

አእመርኪዮሙ	አወቅሻቸው
ተአምሪዮሙ	ታውቁያቸዋለሽ
ታእምሪዮሙ	ታውቁያቸው ዘንድ
አእምሪዮሙ	እወቁያቸው

፫/ ሩቁቱን ሴት ስታውቃት ፤

አእመርኪያ	አወቅሻት
ተአምሪያ	ታውቁያታለሽ
ታእምሪያ	ታውቁያት ዘንድ
አእምሪያ	እወቁያት ።

፬/ ሩቆቹን ሴቶች ስታውቃቸው ፤

አእመርኪዮን	አወቅሻቸው
ተአምሪዮን	ታውቂያቸዋለሽ
ታእምሪዮን	ታውቂያቸው ዘንድ
አእምሪዮን	እውቂያቸው

፭/ አነ የሚለውን ስታውቀው ፤

አእመርክኒ	አወቅሺኝ
ተአምርኒ	ታውቂኛለሽ
ታእምርኒ	ታውቂኝ ዘንድ
አእምርኒ	እውቂኝ

፮/ ንሕነ የሚሉትን ስታውቃቸው ፤

አእመርክነ	አወቅሽን
ተአምርነ	ታውቂኛለሽ
ታእምርነ	ታውቂን ዘንድ
አእምርነ	እውቂን

ሰ/ ፩/ ሩቆች ሴቶች ሩቁን ወንድ ሲያውቁት ፤

አእመራሀ	አወቁት
የአምራሀ	ያውቁታል
ያእምራሀ	ያውቁት ዘንድ
ያእምራሀ	ይወቁት

፪/ ቅርቡን ወንድ ሲያውቁት ፤

አእመራከ	አወቁሀ
የአምራከ	ያውቁኻል
ያእምራከ	ያውቁሀ ዘንድ
ያእምራከ	ይወቁሀ

፫/ ሩቆቹን ወንዶች ሲያውቋቸው ፤

አእመራሆሙ	አወቋቸው
የአምራሆሙ	ያውቋቸዋል
ያእምራሆሙ	ያውቋቸው ዘንድ
ያእምራሆሙ	ይወቋቸው

፬/ ቅርቦችን ወንዶች ሲያውቁቸው ፤

አእምሮ-ክሙ	አወቋችሁ
የአምራ-ክሙ	ያውቋችኋል
ያእምራ-ክሙ	ያውቋችሁ ዘንድ
ያእምራ-ክሙ	ይወቋችሁ

፭/ ሩቂቱን ሴት ሲያውቁት ፤

አእምራ-ሃ	አወቋች
የአምራ-ሃ	ያውቋታል
ያእምራ-ሃ	ያውቋች ዘንድ
ያእምራ-ሃ	ይወቋች

፮/ ቅርቢቱን ሴት ሲያውቁት ፤

አእምራ-ኪ	አወቁሽ
የአምራ-ኪ	ያውቁሻል
ያእምራ-ኪ	ያውቁሽ ዘንድ
ያእምራ-ኪ	ይወቁሽ

፯/ ሩቆቹን ሴቶች ሲያውቁቸው ፤

አእምራ-ሆን	አወቋቸው
የአምራ-ሆን	ያውቋቸዋል
ያእምራ-ሆን	ያውቋቸው ዘንድ
ያእምራ-ሆን	ይወቋቸው

፰/ ቅርቦቹን ሴቶች ሲያውቁቸው ፤

አእምራ-ክን	አወቋችሁ
የአምራ-ክን	ያውቋችኋል
ያእምራ-ክን	ያውቋችሁ ዘንድ
ያእምራ-ክን	ይወቋችሁ

፱/ አነ የሚለውን ሲያውቁት ፤

አእምራ-ኒ	አወቁኝ
የአምራ-ኒ	ያውቁኛል
ያእምራ-ኒ	ያውቁኝ ዘንድ
ያእምራ-ኒ	ይወቁኝ

ንሕነ የሚሉትን ሲያውቋቸው ፤

አእመራነ	አወቁን
የአምራነ	ያውቁናል
ያእምራነ	ያውቁን ዘንድ
ያእምራነ	ይወቁን

፩/ ቅርቦች ሴቶች ሩቁን ወንድ ሲያውቁት ፤

አእመርካሁ	አወቃችሁት
ተአምራሁ	ታውቁታላችሁ
ታእምራሁ	ታውቁት ዘንድ
አእምራሁ	እወቁት

፪/ ሩቆቹን ወንዶች ሲያውቋቸው ፤

አእመርክናሆሙ	አወቃችኋቸው
ተአምራሆሙ	ታውቋቸዋላችሁ
ታእምራሆሙ	ታውቋቸው ዘንድ
አእምራሆሙ	እወቋቸው

፫/ ሩቁቱን ሴት ሲያውቋት ፤

አእመርክናሃ	አወቃችኋት
ተአምራሃ	ታውቋታላችሁ
ታእምራሃ	ታውቋት ዘንድ
አእምራሃ	እወቋት

፬/ ሩቆቹን ሴቶች ሲያውቋቸው ፤

አእመርክናሆን	አወቃችኋቸው
ተአምራሆን	ታውቋቸዋላችሁ
ታእምራሆን	ታውቋቸው ዘንድ
አእምራሆን	እወቋቸው

አነ የሚሉትን ሲያውቁት ፤

አእመርክናኒ	አወቃችሁኝ
ተአምራኒ	ታውቁኛላችሁ
ታእምራኒ	ታውቁኝ ዘንድ
አእምራኒ	እወቁኝ

www.ethiopianorthodox.org

ንሕነ የሚሉትን ሲያውቁት ፤

አእመርክና	አወቃችሁን
ተአምራን	ታውቁናላችሁ
ታአምራን	ታውቁን ዘንድ
አእምራን	እወቁን

በ/ ፩/ አን የሚለው የሩቁን ወንድ ሲያውቀው ፤

አእመርክዎ	አወቅሁት
አአምሮ	አውቀዋለሁ
አእምሮ	አውቀው ዘንድ
አእምሮ	ልወቀው

፪/ ቅርቡን ወንድ ሲያውቀው ፤

አእመርኩከ	አወቅሁህ
አአምረከ	አውቅሃለሁ
አእምርከ	አውቅህ ዘንድ
አእምርከ	ልወቅህ

፫/ ሩቆቹን ወንዶች ሲያውቁት ፤

አእመርክዎሙ	አወቅኋቸው
አአምሮሙ	አውቃቸዋለሁ
አእምሮሙ	አውቃቸው ዘንድ
አእምሮሙ	ልወቃቸው

፬/ ቅርቦቹን ወንዶች ሲያውቃቸው ፤

አእመርኩክሙ	አወቅኋቸው
አአምረክሙ	አውቃችኋለሁ
አእምርክሙ	አውቃችሁ ዘንድ
አእምርክሙ	ልወቃችሁ

፭/ ሩቂቱን ሴት ሲያውቃት ፤

አእመርክዋ	አወቅኋት
አአምራ	አውቃታለሁ
አእምራ	አውቃት ዘንድ
አእምራ	ልወቃት

፮/ ቅርቢቱን ሴት ሲያውቃት ፤

አእመርኩኪ	አወቅሁሽ
አአምረኪ	አውቅሻለሁ
አእምርኪ	አውቅሽ ዘንድ
አእምርኪ	ልወቅሽ

፯/ ሩቆቹን ሴቶች ሲያውቃቸው ፤

አእመርክዎን	አወቅኋቸው
አአምሮን	አውቃቸዋለሁ
አእምሮን	አውቃቸው ዘንድ
አእምሮን	ልወቃቸው

፰/ ቅርቦቹን ሴቶች ሲያውቃቸው ፤

አእመርኩክን	አወቅኋችሁ
አአምረክን	አውቃችኋለሁ
አእመርክን	አውቃችሁ ዘንድ
አእመርክን	ልወቃችሁ

ተ/ ፩/ ንሐነ የሚሉት ሩቁን ወንድ ሲያውቁት ፤

አእመርናሁ	አወቅነው
ነአምሮ	እናውቀዋለን
ናእምሮ	እናውቀው ዘንድ
ናእምሮ	እንወቀው

፪/ ቅርቡን ወንድ ሲያውቁት ፤

አእመርናክ	አወቅንህ
ነአምረክ	እናውቅሃለን
ናእምርክ	እናውቅህ ዘንድ
ናእምርክ	እንወቅህ

፫/ ሩቆቹን ወንዶች ሲያውቋቸው ፤

አእመርናሆሙ	አወቅናቸው
ነአምሮሙ	እናውቃቸዋለን
ናእምሮሙ	እናውቃቸው ዘንድ
ናእምሮሙ	እንወቃቸው

፬/ ቅርቦቹን ወንዶች ሲያውቋቸው

አእመርናክሙ	አወቅናችሁ
ነአምረክሙ	እናውቃችኋለን
ናእምርክሙ	እናውቃችሁ ዘንድ
ናእምርክሙ	እንወቃችሁ

፭/ ሩቂቱን ሴት ሲያውቋት ፤

አእመርናሃ	አወቅናት
ነአምራ	እናውቃታለን
ናእምራ	እናውቃት ዘንድ
ናእምራ	እንወቃት

፮/ ቅርቢቱን ሴት ሲያውቋት ፤

አእመርናኪ	አወቅነሽ
ነአምረኪ	እናውቅሻለን
ናእምርኪ	እናውቅሽ ዘንድ
ናእምርኪ	እንወቅሽ

፯/ ሩቆቹን ሴቶች ሲያውቋቸው ፤

አእመርናሆን	አወቅናቸው
ነአምሮን	እናውቃቸዋለን
ናእምሮን	እናውቃቸው ዘንድ
ናእምሮን	እንወቃቸው

፰/ ቅርቦቹን ሴቶች ሲያውቋቸው ፤

አእመርናክን	አወቅናችሁ
ነአምረክን	እናውቃችኋለን
ናእምርክን	እናውቃችሁ ዘንድ
ናእምርክን	እንወቃችሁ

ከመጀመሪያ ጀምሮ እስከዚህ ድረስ በሰማንያ ሠራዊት ይዘረዘራል ።

አእምሮ አእምሮት	ማወቅ
አእምሮቱ	ማወቁ
አእምሮትከ	ማወቅህ
አእምሮቶሙ	ማወቃቸው

አእምሮትከሙ	ማወቃችሁ
አእምሮታ	ማወቋ
አእምሮትኪ	ማወቅሽ
አእምሮቶን	ማወቃቸው
አእምሮትከን	ማወቃችሁ
አእምሮትየ	ማወቄ
አእምሮትነ	ማወቃችን

ቦ ዝ ።

አእሚሮ	አውቆ
አእሚረከ	አውቀሀ
አእሚሮሙ	አውቀው
አእሚረከሙ	አውቃችሁ
አእሚራ	አውቃ
አእሚረኪ	አውቀሽ
አእሚሮን	አውቀው
አእሚረከን	አውቃችሁ
አእሚሮየ	አውቄ
አእሚረን	አውቀን

ቅጽል ።

አእማሪ	ያወቀ ፣ የሚያውቅ ፣ ያወቅሀ ፣ የምታውቅ ያወቅሁ ፣ የማውቅ ፤
አእማርያን	ያወቁ ፣ የሚያውቁ ፣ ያወቃችሁ ፣ የምታውቁ ፤
አእማሪት	ያወቀች ፣ የምታውቅ ፣ ያወቅሽ ፣ የምታውቁ ፤

የብዙ ሴቶች

አእማርያት	ያወቁ ፣ የሚያውቁ ፣ ያወቃችሁ ፣ የምታውቁ ፤
--------	-------------------------------

ሳድስ ቅጽል

አሙር	የታወቀ ፣ የሚታወቅ ፣ የታወቅሀ ፣ የምትታወቅ ፣ የታወቅሀ ፣ የምታውቅ ፤
አሙራን	የታወቁ ፣ የሚታወቁ ፣ የታወቃችሁ ፣ የምትታወቁ ፤
አምርት	የታወቀች ፣ የምታውቅ ፣ የታወቅሽ ፣ የምትታወቁ ፤

የብዙ ሴቶች

እሙራት

የታወቁ ፣ የሚታወቁ ፣ የታወቃችሁ ፣ የምትታወቁ ፤

መስም ቅጽል

ምእማር

ማወቂያ ፣ ማሳወቂያ ፤

ምስትእማር

መተዋወቂያ

ሳቢ ዘር

እምረት

ማወቅ

የአእመረ ደንበኛ ዕርባታ በዚህ ዓይነት ሲሔድ ከ፬፯—፭፻ አረባብ አለው ፤ አንዳንድ መምህራን ግን ከዚህ በበለጠ ያረቡታል ፤ እያንዳንዱም ግሥ በየቤቱ በየሠራዊቱ በዚህ መልክ ይወርዳል ። የማንኛውም መምህር ዕርባታ ማስተማሪያ ሕግን ተከትሎ የሚሔድና ቀላል መንገድ ሆኖ አንድም መስሎ የተገኘው አእመረ ስለሆነ ጀማሪም ቢሆን ይህንን ለማጥናት መሞከሩ አይቀርም ፤ ተማሪም እርስ በርሱ ሲሰዳደብ ይኸ «አእመረን እንኳን ያላረባ» ይለዋል ፤ ፍቼም ግዕዝ የማያውቅ ማለት ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

የግዕዝ ቃላት ቀላጥር ።

የግዕዝ ቋንቋ ጥንታዊና ራሱን የቻለ ነው ፤ አንድ ቋንቋ ራሱን ለመቻል በብዙ ሺህ የሚቁጠሩ ቃላቶች የግድ ያስፈልገዋል ። ስለዚህ ግዕዝም የአንድ ሕዝብ ቋንቋ ብዙ ሥራ የተሠራበት ፣ መጻሕፍት የተጻፉበት ስለሆነ ፣ ብዙ ቃላት አሉት ፤ የቃላቱንም መጠን ለማወቅ የያንዳንዱን ቃላት በዚህ መልክ እናሳያለን። እነዚህም ቃላት ከአንድ ግሥ የሚወጡትን ዘርፎችና ቅጽሎች ሳይጨምር ራሱን ግሡንና ነባሩን ብቻ በመቀጠር ነው ። የነዚህም ቃላት አቋጣጠር ተራቸው እንደሚከተለው ነው ።

ድምር

ሀ	የሀ	ነጠላ	ግሥ	፩፻፹	
			ነባር	፪፻፳፱	፬፻፱
ለ	የለ	ነጠላ	ግሥ	፩፻፶፫	
			ነባር	፫፻፳፯	፭፻፷
መ	የመ	ነጠላ	ግሥ	፩፻፳፫	
			ነባር	፪፻፹፰	፬፻፺፩
ሠ	የሠ	ነጠላ	ግሥ	፩፻፷፯	
			ነባር	፬፻፳፱	፮፻፴፮

ረ	የረ	ነጠላ	ግሥ	ጀየጅጀ	
			ነባር	ጀየፃፀ	ጊየጸፅ
ቀ	የቀ	ነጠላ	ግሥ	ፅየፀፅ	
			ነባር	ጀየገፅ	ገየግጀ
በ	የበ	ነጠላ	ግሥ	ፅየግጀ	
			ነባር	ጀየፀኔ	[ገየጅኒ
ተ	የተ	ነጠላ	ግሥ	ፅየ	
			ነባር	ፅየገፀ	ጊየገፀ
ነ	የነ	ነጠላ	ግሥ	ፅየጽጀ	
			ነባር	ፅየጅ	ጊየገጀ
አ	የአ	ነጠላ	ግሥ	ጀየጅ	
			ነባር	ፅየፀ	ገየገፀ
ከ	የከ	ነጠላ	ግሥ	ፃፀ	
			ነባር	ፅየጽ	ፅየጅፀ
ወ	የወ	ነጠላ	ግሥ	ፅየገገጅ	
			ነባር	ፅየግገጅ	ገየግገጅ
ዘ	የዘ	ነጠላ	ግሥ	፹	
			ነባር	ፅየፀ	[ፅየ፹ፀ
የ	የየ	ነጠላ	ግሥ	ገየፀ	
			ነባር	ጀየፀፅ	ጅየግ
ደ	የደ	ነጠላ	ግሥ	ፅየፀ	
			ነባር	ጀየጽ	ገየጽፀ
ገ	የገ	ነጠላ]	ግሥ	ፃፀ	
			ነባር	ፅየገፀ	ፅየጅጅ
ጠ	የጠ	ነጠላ	ግሥ	ጅጅ	
			ነባር	ፅየግገጅ	ጀየጅ
ጸ	የጸ	ነጠላ	ግሥ	ጽፀ	
			ነባር	ፀፀ	ፃጅ
ጸ	የጸ	ነጠላ	ግሥ	ፅየጅ	
			ነባር	ጅጅ	ጀየግገጅ
ፈ	የፈ	ነጠላ	ግሥ	ገፀ	
			ነባር	ፅየፃጅ	ጀየፃፀ
ፕ	የፕ	ነጠላ	ግሥ	ገፀ	
		ነባር	ጅጅ	ጅፀ	

ጠቅላላ ድምር ጊዜ ጊዜ ነው ስ

ይኸንም አንቀጹን ከነነባሩ ሲፈቱ ግሡን ሲያወርዱ በዓመት እንደ መምህሩ ነው እንጂ ከ፩ - ፯ ጊዜ የሚያወርዱ አሉ ። አንዳንዶች በዚህ ልክ አንዳንዶች ከዚህ ዝቅ አድርገው በዓመት ያወርዳሉ ።

የግዕዝ ቋንቋችን ሕያውና ብዙ የተሠራበት ስለሆነ ፣ ይኸን ያህል ቃላት ይዞ ይገኛል ። ይኸም ቁጥር አንዳንድ መምህራን እንደሚስማሙበት ነው እንጂ እንደ ጥቂቶቹ ግን ከዚህም ሊበዛ ወይም ሊያንስ ይችላል ፤ ምክንያቱም ቃሉ ግዕዝ ከሆነ ነገሩ ሁሉ ግሥ አለው በማለት ነገሩን ሁሉ ግሥ እንዳለው እየቆጠሩ ያወርዱታል ፤ ለምሳሌ ተአበነ ድንጋይ ሆነ ፣ አሶተ እሳት ሆነ በማለት ዕብን እሳት ያለውን የነባር ቃል ሁሉ ግሥ ያወጡለታል ። በዚህም ሁሉ ዘር ሲወጣ በጣም ብዙ የሆነ ቁጥር ይኖረዋልና ። እንዲሁም የሌላውን ሕዝብ ቋንቋ በመቀላቀል ወደ ግዕዝ አግብተው ቁጥሩን ያበዙታል ፤ እንዲያውም ነባር ናቸው የሚባሉት ከውጪ የተወረሱ ቃላት ናቸው ።

በዚህም የቃላት አወጣጥ ውስጥ ሁለትና ፫ ተመሳሳይ የሆኑ ፊደሎች አልገቡም ፤ ለምሳሌ የሀ ፊደል ፫ ዓይነት ያለው ሲሆን የሚወርደው በመጀመሪያው ብቻ እንጂ ሌላው በዚያው እየገባ ይነገራል ፤ ስለዚህ እንዲህም ሲሆን ቁጥሩ በዛ ያለ ነው ።

ግሡን እንዲህ አድርጎ እስኪያጠናው ድረስ ተማሪው ቅኔ መቀጠር ቀርቶ እስከ መዝረፍም ሊደርስ ይችላል ፤ ማለት ሁሉ ግልጥ ሆኖለት አንዱ በአለ ቅኔ የሚሔድበት መንገድ ወለል ብሎ ስለሚታየው ሁለተኛው ሊነጥቀው ይችላል ፤ ለምሳሌ በአማርኛ ቋንቋ አንዱ ግጥም በመግጠም ላይ ሳለ ሌላው የሚሔድበትን ለማወቅ እንደሚችል ሁሉ በግዕዝም የበሰለ ሁሉ እንዲሁ ነው ።

ምዕራፍ ፫ ።
ጉ ት ።

ጉት የሚባለው ሥውር ነገር የምሥጢር መፍቻና የአእምሮ መገመቻ ነው ፤ ይሁን እንጅ ጉት የሚባል ስም ከየት እንዴት እንደመጣ አይታወቅም ፤ በሥራ ሲገለጥ ግን ከተራ አረፍተ ነገር የተለየ ሆኖ በጣም ኅብርነት ያለው አስተያየትን የያዘ ወይም ሥውር ምሥጢርን ያዘለ አረፍተ ነገር ሁኖ እናገኘዋለን። ግዕዝና አማርኛው ሁለት ዓይነት ፍቺ ያለው የቃል ብቻ ሳይሆን የምሥጢር ኅብርነት ፤ በምሥጢር ብቻ የተወሰነ ሳይሆን ደግሞ የቃል አስተያየት ያለበት ስለሆነ፤ አንዳንዱን ጉት ተማሪው ቀርቶ መምህራንም የማያውቁትና የማያገኙት ይሆናል። ስለዚህ ቀላል ቀላሉን ጉት ብቻ በመጠኑ ተማሪው ሊረዳው የሚችለውን ያህል መምህራን ያስተምራሉ ። ጉትም በግጥም ወይም በስድ ንባብ ዓይነት ሊሆን ይችላል ፤ እንዲሁም አንድ አረፍተ ነገር ወይም ሁለት ቤት ሊሆንም ይችላል ።

www.ethiopianorthodox.org

፩ ጉት በስድ ንባብ ።

ጉት የተባለው የቅኔ መንገድ አንድ ቤት ወይም በልዩ ንባብ ሲገኝ እንደ ሚከተለው ይሆናል ።

፩/ «አዕዱግ ፍናቶሙ» አሀዮች ጉዳ ላቸው ። መንገዳቸው ያለ አስመስሎ ቀንድ የላቸውም ጉዳ ላቸው ማለቱ ነው ።

፪/ « ሀገሮሙ ለሕፃናት » የሕፃናት ሀገራቸው ሲል አገርን ያለ መስሎ ሀ-የምትባለው ፊደል ለሕፃናት ገራቸው ቀናቸው ናት በተሎ ያጠኗታል ማለቱ ነው ።

፫/ «ሀለፈ ሰማዩ» ሰማዩ አለፈ ያለ አስመስሎ ሀ-ፈ ፤ ለተባለው ፊደል ሰማዩ ነው ፤ ፋቅ ነው አለ ።

፬/ «አኮ ዘተምሀረ ይከውን መምሀረ» እከክ አኮ የተማረ መምሀር ይሆናል ። መከራውን የታገሠ ትልቅ ይሆናል ማለቱ ነው ።

፭/ «ሶበ ተሰቅል አምላክ ፒሪልዩ» አምላክ በተሰቀለ ጊዜ ቀን ጠፋ ፤ ፒሪልዩ የተባለው ስም ቀን ጠፋ የተባለ ዛፍ ነው ፤ አምላክ በተሰቀለ ጊዜ ቀን ጠፋ ማለትም ፀሐይ ጨለመ ማለት ነው ።

፮/ «ሰብእ ይድጎን ዕብነ በተራከቦ» ሰው ድንጋይን በማገናኘት ይድናል ፤ ያለ አስመስሎ በተራ ከቦ ድንጋይን ደርድሮ ምሽግ አድርጎ ይድናል አለ ።

፯/ «በከረምት አእደውናሃ» በከረምት አሻገር—ናት ። አሻ መሬት በከረምት ገርናት አለ ።

፰/ « ስመ እፅ ታፈርሆ ለነጋዴ» ነጋዴን የእንጨት ስም ታስፈራዋለች ማለት ቀረጥ ታስፈራዋለች ማለት ነው ።

፱/ «ዘማ ቀነተት ሐቋሃ» ዘማዊት ሴት ወገቧን ታጠቀች ያለ አስመስሎ ዘ-እማ ወገቧን ታጠቀች ቅጥሏ ከወገቧ ላይ ሆነ ማለት ነው ።

፲/ «አዛብ ትበልእ ደርሆ» ዶሮ ጭራ ትበላለች ፤ ማለት ዶሮ አዝመራ የላትም ጭራ ቆፍራ ትበላለች ማለት ነው ።

፲፩/ «ሕፃናት ኖሙ ከመ ደብተራ» ሕፃናት እንደ ደብተራ ተኙ ያለ አስመስሎ ከመደቡ ላይ ተራ በተራ ተኙ ማለት ነው ።

፲፪/ «ካህን የጎድር በመቃብር» ካህን ጽፎ ደጉሶ በመቃ ብዕሩ ያድራል ያለ አስመስሎ በመቃብር ይኖራል ምውት ነው ማለት ነው ።

፲፫/ «ቂርቆስ ኮነ ሐጋዩ» ቂርቆስ በጋን ሆነ ፤ ማለት ቂርቆስ በጋን ተቀቀለ ማለት ነው ።

፲፬/ «ባሕረ ኢያሪኮ ማይ በኤዎስጣቴዎስ» የኢያሪኮ ባሕር በኤዎስጣቴዎስ ውኃ ያለ መስሎ የኢያሪኮ ባሕር በኤዎስጣቴዎስ ማይ አለ ፤ ማለት መሐላ ማይ ተገዛች ማለቱ ነው ።

፲፮/ «ሐወጸ ሰማይ ወምድር እሙንቱ» ጎብኙ ሰማይና ምድር ናቸው፤ ያለ አስመስሎ ሐውዳ እነዚህ እያንዳንዳቸው ሩቅና ሩቅ ናቸው ርቀታቸውም ሰማይና ምድር ናቸው ።

፲፯/ «ካህናት በጽድቆቹ» ካህናት በጽድቅ ስር ቆሙ ማለቱ ነው ።

፲፰/ «በእሲት መርድእ ፈትለ ወጸብሐ» ሴት ተማሪ ፈትሉንና ወጥን ሲል ስም አስመስሎ ተናገረ እንጅ ተማሪ ብሎ ግሥ አድርጎ መናገሩ ነው ።

፲፱/ «ማዕረረ ጎራሲ በቆለ ጠፍአ» የአራሺ አዝመራ በቅሎ ጠፋ፤ አዝመራው ከበቀለ በኋላ ጠፋ ወይም የአዝመራው ባለቤት በቅሎ ጠፋ ማለት ነው ።

፳/ «ሰሎሚ ወዮሴፍ እምኔሁ በግብፅ» ሰሎሚና ዮሴፍ በግብፅ ከሱ ክርሱ ጋር ነበሩ፤ ያለ አስመስሎ የሚበሉት የሚጠጡት ሰላጡ በግብፅ ከሱ ጠቆሩ አለ ።

፳፩/ «በቅል ይበልእ ስመ ርእሱ» በቅሎ የራሱን ስም ይበላል ማለት በቅሎው ሲነዳ መጭ ይባላል፤ መጭ ማለት የርሱ መነጃ ስሙ ነውና ። ምግቡም መጭ የተባለ ቅጠል ነውና ።

፳፪/ «እስማኤል ሀብተ ሥጋ ዘተወልደ እምአጋር» የሥጋ ሀብት እስማኤል ከአጋር የተወለደ፤ ማለቱ ብዙ ጊዜ ሀብት የሚገኘው በአጋር በወገን ነው ማለት ነው ።

፳፫/ «በእሲት ነሥአት ሊባኖሰ» ሴት ደጋንያዘች ሴት ደጋውን ነፋሻውን መንገድ ያዘች ሔደች፤ ያለ አስመስሎ መፍተያውን መንደፊያውን ደጋኑን ያዘች አለ ።

፳፬/ «ስመ አፍ ያወርድ ሲአል» ማማት ወደ ሲአል ያወርዳል ማማት የተባለ ወፍ አለና ።

፳፭/ «ሕፃን ቀሊል አንሥአ ሣእረ» ሕፃኑ ፊደሉን ቀን ለማለት ሣርን አነሣ ።

፳፮/ «አጽነነት ወልድ በመልዕልተ መስቀል ሰሌዳ» ወልድ ት በመስቀል ሰሌዳ ላይ ራሱን አዘነበለ ።

በሌላ መልክ ደግሞ ጉት ሲቀርብ የንባቡ አሰካክ እንደ ጉባኤ ቃና ሆኖ ስልቱ ግን ወይም መንገዱ ጉት ሆኖ ጎብርነት ያለው እንደሁለተኛ ደረጃ ይገኛል ።

፪ኛ ጉት በግጥም ።

፩/ ትቤላ በእግር ተክለ ሃይማኖት እኑየ ። ዳዕሙ በክንፍ የዐብየኒ ኪያየ ። ላ፡ ተክለ ሃይማኖት ወንድሜ ነው አለች፤ እግሩ ማጠሩን ነው፤ ነገር ግን በክንፍ ይበልጠኛል ማለት ላ ሌላ ቅጠል የላትምና ።

፪/ ስተይ አጽንኖተ ክሳድ ወርእስ ። እስመ በላዕሌኬ ተጽሕፈ ስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ። ስ፡ ራስሽን ማዘንበል ተይ፤ ቀጥተኛ ሁኝ፤ በአንች ላይ የኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጽኛልና ።

፫/ ይቤሎ ለንጊኖስ ሐራ ሮምያ እኑየ ።

በዓይኑ ዋሕድ እስመ ይመስል ኪያየ ።

ሎ ፡ ለንጊኖስን ወንድሜ ነህ አለው፤ አንድ ዓይና በመሆኑ እኔን ይመስላልና ።

ለንጊኖስ አንድ ዓይና ነው፤ ሎም እንዲሁ ፩ ዓይና ነውና ።

፬/ ኦ ሕፃን ጸረ ዚአከ ሐንካስ ።

አምጣነ ዓይኖ አውጸእከ በሣእረ ገዳም ንዑስ ።

ሕፃን ሆይ ጠላትህን ሐን ካሳ ካስ፤ ዓይኑን በሣር አውጥተኸዋልና ማለት ጠንቁለኸዋልና ፤

፭/ ወልድ እንከ ምጽንጋእ ዘወሀበተከ እም ። ሥጋ ወአጽመ እስመ ተፈ ጸመ ጸም ።

ልጅ! ሆይ እናትህ የሰጠችህን ሥጋና አጥንት ጋጥ የከብት በረት ጸሙ አልቋልና ።

፮/ ቅድስተ ቅዱሳን ዘኮነት ቤተ ክርስቲያን ቅድስተ ።

ካህናት ሳሙኤል አምጣነ ያፈቅር ዘንተ ።

፯/ ሥጋ ለሞቱ ሕሙመ ፍቅር ሰብእ እግዚእ ።

ይሁዳ ደዌከ እስመ ውእቱ ጽኑእ ።

የሰው ፍቅር ያሳመመሕ ጌታ ሆይ ሞትን ሥጋ (ፍራ) ደዌህ ይሁዳ ጽኑእ ነውና ። አማርኛ በሠለጠነበት ጊዜ ግን የአማርኛ ጉት ደግሞ ተፈጠረ፤ ነገር ግን ብዙው ጸያፍን የተከተለ ስለሆነ ለመጥቀስ ስላላስፈለገ ትቼዋለሁ ። ከግዕዝም ቢሆን እንዲሁም በቀልድ መልክ የተዘጋጀው ብዙው ነው ። እርሱንም ማወቁ መልካም ሲሆን የያዝነውን ሥራ ጸያፍነቱ እንዳያቀለው በማለት አልፈነዋል ። ከአማርኛ ውም ውስጥ በመጠኑ እንደሚከተለው እንገልጻለን ።

፪/ ራምኖን በክረምት ምን መሰላ ከረመች ፤ ዶግ በክረምት ምን መሰለች በማለት ጥያቄን ያቀረበ መሰሎ ዶግ በክረምት ስለተመቸው እንደ ም፡ጉን ጠፍ ዘርጋ ብላ ከረመች ይላል ።

፫/ አንዲት እንጨት አለች ሰሟ ቊጥር ምንጣፍ፤ እርሷን የተረገመ ከሊ ቃውንት ይጣፍ ።

ይኸ ማለት አንድ እንጨት ስሙ ቊጥርም ምንጣፍም የሆነች ሽነት የተባለች እንጨት ነበረች፤ ምንጣፍ ያለው ነት ነው (ጥ) ሺህ ያለው ደግሞ ቊጥር ነው ።

፬/ በቀን ዓይታ ጆሮ አማራት ፤ ይኸም ማለት በ፡ የተባለችው ፊደል ቀን ዓይታ እንደርሱ ለመሆን ጆሮ አማራት ማለት ነው ።

በዚህ ጉት በተባለው መንገድ ብዙዎች መምህራን አይጠቀሙበትም፤ እንዲያውም ተማሪዎች በቀልድ መልክ የሚያጠኑት ሆኖ ይገኛል ። አንዳንዶች ደግሞ ተማሪዎች ዘይቤ ከለዩ ምሥጢር ከአደላደሉ በኋላ የሚያጠኑት እንደሆነ ይገመታል፤ አንዳንዶች ግን ከዚህ እንደጸፍነው ሁሉ ይህንኑ ደረጃ ጠብቀው የቅኔ መንገድ መልመጃ የአፍ መፍቻ አድርገው ያስተምራሉ ።

ምዕራፍ ፩ ።

ቅ ኔ ።

፩ኛ የቅኔ ትርጉም ።

የቅኔን ትርጉም ሊቃውንት ሁሉ እንደመሰላቸው የቃሉን መሰልነት እየተከተሉ አንድም እየፈለጉ የሆነውንም ያልሆነውንም ትርጉም ሰጥተውት ይገኛሉ ። እንደመሰላቸውም ይተረጎማሉ ለተባለው አስረጅ የሚከተለውን እንመልከት ፤ ቅኔ ማለት «ቁነቆነ» ነቀዘ ፤ ቁንቁን በላው ማለት ነው ብለው ቁንቁን እንጨትን እንደሚባለው ቅኔም የሰውን አእምሮ ይበላል በማለት ፈጽሞ ንባቡ ከትርጉሙ ያልተስተካከለ አስተያየት ይሰጣሉ ። ሌሎች ደግሞ የተሻለ ትርጉም ሰጠን መስሏቸው «ተቀንዮ» ተገዛ ከአለው ከግዕዙ የወጣ አገዛዝ ማለት እንደሆነ የሚተረጎሙ አሉ ።

እውነተኛ ትርጉም ግን ቅኔ ማለት ግጥም አንድም የምስጋና ግጥም ማለት ነው ። የጥንት ሕዝቦች በተለይም ዕብራውያን ግጥም እየገጠሙ ማለት ቅኔ እየተቀኙ አምላካቸውን አመስግነዋል ፤ ከነዚያም ውስጥ በተለይ ነቢዩ ዳዊት ራሱ ግጥም ገጥሞ ፈጣሪውን ከማመስገኑ በላይ ሌላው ሰው ቅኔ እንዲቀኝ ምስጋናም እንዲያቀርብ ሲያዝ «ተቀነዩ ለእግዚአብሔር በፍርሃት» ሲል ዘምሮዋል ፤ ሌላውንም አዟል ፤ በኋላም የኢትዮጵያ ሊቅ የዜማና የቅኔ ደራሲ ቅዱስ ያሬድ የተባለው «ተቀነዩ ለእግዚአብሔር በፍርሃት» ሲል ዘምሯል ። ሌላውም እንዲቀኝ አዟል ስለዚህ ቅኔ ማለት ምስጋና አንድም የግጥም ምስጋና ማለት ነው ።

፪ኛ የቅኔ ደራሲ ።

የቅኔው ደራሲ ቅዱስ ያሬድ እንደሆነ ሊቃውንቱ በብዛት ይስማማሉ ፤ ነገር ግን ከያሬድ ቀጥሎ እገሌ ተብሎ የተማረና የታወቀ የቅኔ ደራሲ ባለመኖሩ አንድም ባለመጠቀሱ ከብዙ ዘመን በኋላ እየተነሡ ልዩ ልዩ ሊቃውንት ራሳቸው እንደደረሱ የሚገመቱ አሉ ።

ይሁን እንጂ በአንዳንድ ታሪክ እንደሚገለጠው ሁሉ ከቅዱስ ያሬድ ቀጥለው የተነሡና የቅኔን ሞያ ዐውቀው የተከተሉት ሐዊራ ፤ መንክራ ፤ እስክንድራ ፤ ፖእስክንድራ ፤ አቢዲራ ፤ የተባሉ ሊቃውንት እንደሆኑ ይጽፋሉ ይናገራሉም ፤ እንዲያውም በቅኔ ግጥም ሳይቀር «ወጠፈረ እሉ አብያት እስከነ ይእዜ ኢተነሥተ ፤ ሐዊራስ ወመንክራ ዘተጋብዑ ድርገተ» ፤ ሲል ተቀኝቷል ። —ይሁን እንጂ እነዚህም በአጼ እስክንድር ዘመን የነበሩ ሊቃውንት እንደነበሩ የሚናገሩ አሉ ፤ በዚህም ሁሉ ምክንያት ሁሉም የተስማሙበት እውነተኛውም አስተያየት ይህ ነው ተብሎ የሚገመተው የመጀመሪያው ደራሲ ቅዱስ ያሬድ መሆኑ ነው ፤ ለዚህም አስረጅ የሚሆነው በመላ ድጋው በቅኔ መልክ የተደረሰ እንደሆነ ርሱም የራሱ

ድርሰት እንደሆነ መገመቱ ነው ፤ ስለቤቱ አገጣጠም ግን በዚያን ጊዜ ብዙ ጥንቃቄ ያልነበረበት እንደ ጉት ያለ እንደነበረ ይታመናል ፤ የቅኔ ቤቱ የተወሰነው በአጼ እስክንድር ጊዜ እንደሆነ ሊቃውንት ይስማሙበታል ። ዋድሎች ግን እንደሚሉት ቅኔ ጥንታዊ ፍልስፍና ነው ብለው ያምናሉ ፤ ይኸንም ለማስረዳት ሲሉ ደራሲው የሐንስ ፍልሱፍ እንደሆነ ይናገራሉ ፤ ይኸንም የመሰለ አስተያየት ደግሞ ጉንጆች በበኩላቸው ሲሰጡ የቅኔ ደራሲ ተዋናይ የተባለው ሊቅ እንደሆነ ይናገራሉ ፤ በሌላ በኩል ደግሞ ደቀ እስጢፋን የተባለ ሊቅ እንደ ደረሰው ይናገራሉ ፤ እርሱም ጽርዕ ድረስ ሔዶ ብዙ ጥበባትን ከቀሰመ በኋላ ሰባት ዓይነት የሚያስደንቁ ነገሮችን ይዟል ወደ አገሩ እንደ ተመለሰ ይናገራሉ ። ይሁን እንጂ ስድስቱ ጥበባት የጥንቆላ ሥራዎች ስለሆኑ ፤ በአገሩ ላይ ተጠልተዋል ፤ ተቀባይነትም አላገኙም ፤ ግን እስከ አሁንም ይሠራል ፤ በሥውር ከአንዱ ወደ አንዱ መተላለፉ አልቀረም ።

ቅኔ ግን በግጥሙ በምሥጢሩ በቃል አሰካኩ ተወዳጅነትን ስለአገኘ ሁሉም በግልጥ ይማረው ያስተምረው ጀመረ ። ደቀ እስጢፋንም ቅኔውን ከሌሎች ደቀመዛሙርት ጋር ለአጼ እስክንድር አስተምሯል ። የቅኔ ሥርዓት በዚያን ጊዜ የታወቀ የተወደደም ይሁን እንጂ ቤቱ ፤ ሐረጉ ፤ እንደዛሬው የተመጠነና የተለካ አልነበረም ። አንዳንድ ጊዜ ግን ቤት ሲኖረው ፤ አንዳንድ ጊዜም እንዲሁ ያለ ቤት በጉት መልክ ሲቀኙት ኑረዋል ። እርሱም እንደሚከተለው ያለ ነው ፤ ጉት ቅኔ ፤ « እእግዚአብሔር ክርስቶስ ለአርእስተ ጳጣውዕ ሠለስቱ ፤ በሐቅለ ቆሮንቶስ ኢሞዕኮሙኑ አኮኑ ተአሥሩ ነገሥት ወርቀ መዝገብ የኅቡ ፤ መፍትሔ ሥራይሰ ለወርቅ ተአሥሮ በፈትለ ክርስቶስ ጥቀ ፤ አፍቅሮ ንዋይ ያጤይቅ ወርቀ ኤዶም በጎል ተወክፈ እምነ ነገሥተ ሰገል » ይላል ።

አንዳንድ ጊዜ ግን ደንበኛ ቤት ያለው ሁኖ እናገኘዋለን ፤ ይሁን እንጂ ቤትም ቢኖረው ቅሉ ምን ቅኔ እንደሆነ ስም አልነበረውም የተመጠነና የተለካ መንገድም አልነበረውም ፤ እንዲሁ ግጥሙን መግጠም ብቻ ነበር ፤ ይኸውም የሚከተለው ዓይነት ግጥም ነበር ።

« አይቱ ጎለፈ ወልድ እኅኪ ንጉሥ ልብነ ድንግል ፤
 ንጎሥሃ ምስሌኪ እመ ንረክቦ በጎቅል ።
 ሶበ ደቂቃ ይብልዋ በንባበ ሐዋዝ ቃል ።
 መካነ ሥላሴ ትጸርኅ ወትብል ።
 ወሪዶ ይርአይ አኮኑ ገነተ ጊዮርጊስ ዓፀደ ኮል ።
 ትረክብዎ በሀየ በዘከመዝ አምሳል ።
 ቀይሕ ገጹ ወርእሱ ድሉል » የሚል ነበር ።

ደቀ እስጢፋንም ከንጉሡ ጋር ወዳጅነት ከፍ ፤ ያለም ባለሟልነት ነበረው ፤ ነገር ግን በራሱ መጥፎ ሥራ የነበረውን ተወዳጅነት አጣ ፤ ጥፋቱም የንጉሡን

ሚስት ያወሰልት ስለነበር ነው ። በዚህም ሳይመለስ ጽርዕ ከተማረው በ፩ኛው ጥበቡ እንደመሠወር አድርጎ ይዞ ጠፋ ፤ ሁሉም በነገሩ ሲጨነቁ ሲያዝኑም ሳለ ከሊቃውንቱ አንዱ ነገሩ ተገልጦለት የንጉሡ ሚስት እጅዋን ተሰብራ ከማሕሉ ፤ ደቅ አለች አሉ ብሎ ተቀኘ ። በዚህ ጊዜ ንጉሡ እስክንድር ቅኔ ዐዋቂ ስለነበር ነገሩ ገባውና ደቅ ውስጥ መገኘቷን አረጋገጠ ፤ ወዲያውም ጉዞውን ጀመረና ሲገሠግሥ ደቅ ደረሰ ። ደቀ እስጢፋም ከንግሥቲቱ ጋር በሰላም ተቀምጦ ሳለ ንጉሡ በድንገት ስለደረሰበት ደነገጠና እየተርበተበተ ይኸንን ተቀኘ ።

«ይቤ አጋግ ከመዝኑ ሞት መሪር ።
 በጊዜ ረገዝ ሳሙኤል መምህር ።
 ወሰራቄ ንግሥት አነ ደቀ እስጢፋ ጎሡር ።
 አንበሳ እስክንድር ፤ ዕጋላ አንበሳ እንዘ ትጥህር ።
 እምእርአይከ ተጎጠኒ ምድር» አለ ።
 ንጉሥ እስክንድርም ለቅኔው አጸፋውን እንዲህ ሲል መለሰ ።
 «ምንት አገበረከ ቍንጽለ ገዳም አንተ ቤተ አንበሳ በዊአ ፤
 ኢትሰምዕኑ ጥጎረቶ በአፍአ ።
 እስመ እምኔየሰ ተጋንዮትከ ጠፍአ ።
 አንበሳ በኃይሉ እምድጎረ ሞዓ ።
 ጎድግሰ ዘለከ ብጽአ ።
 ጽንሐ ለእሳት ከዊነከ ብርአ» ። ብሎ

ከተቀመጠበት ቤት እሳት ለቀቀበት ይባላል ።
 ይኸ ዓይነት ግጥም ቅኔ ሲባል ወይም ሲሆን መንገዱ የጉት ዓይነት እንጂ የአ ሁኑን መንገድ አልተከተለም ።

ይሁን እንጂ ደቀ እስጢፋም በዕፀ መሠውር ከጢሱ ጋር ንግሥቲቱን ይዞ ሳይቃጠል ጠፋ ይባላል ። እስከ አሁንም አለ አልሞተም ተሠውሯል እየተባለ እር ሱም የአገሩ ሰዎችም ሳይቀሩ በተሠወረው ደሴት ውስጥ ይኖራሉ እየተባለ በተረት መልክ ይተረካል ። ይሁን እንጂ ከደቀ እስጢፋ ከተማሩት ብዙዎች ሊቃ ውንት ፩ኛው ተዋነይ ስለሆነ እርሱም የቅኔ ደራሲ ተብሎ በመገመት ይነገርለታል ።

ሌላው አስተያየት ዳግም ቅኔን የደረሰው ዮሐንስ ገብላዊ የተባለው ሊቅ እንደሆነ ይነገርለታል ፤ እርሱም እንደሌሎች በፍልስፍና መንገድ ሳይሆን ግብር ገብቶ ምሥጢር አቃንቶ እንደወጣና እንዳስተማረ ነው ። የነበረበትም አገር በወሎ ጠቅላይ ግዛት በምትገኝ አማራ ሳይንት በተባለችው በዚያን ጊዜ ከተማዋ ደብረ ታቦር በተባለች ቦታ ነው ። እርሱም ለብዙ ሰዎች አስተምሯል ። ግን አብነት አድርጎ ያወጣው ወይም በእግሩ የተካው አባ ወልደ ገብርኤል የተባ ለውን መነኩሴ ነው ። አባ ወልደ ገብርኤልም ለሠምረ ክርስቶስ አስተም ሯል ፤ ሠምረ አብም ይለዋል ። ሠምረ አብም ጉባኤ አስፍቶ ደቀ መዝሙር

አብዝቶ ያስተምር ነበር ፤ የቀረው ቀርቶ ለንጉሡ ለአፄ በዕደ ማርያም አስተምሯል ፡ ንጉሡ አፄ በዕደ ማርያም ቅኔ በማወቃቸው እንዲህ ሲሉ ተቀኙ ይባላል ።

« ድኅረ ተሰብረ አጽንኦ ለሰብእናን ልሕኩት ለብሐዊ ክርስቶስ በማየ ሐዲስ ጥምቀት » ።

ይኸም ሠምረ አብ ለልሂብና ለኤልያብ አስተምሯል ። ኤልያብም ለተዋ ነይና ለድድቅ ወልደ ማርያም አስተማረ ። ተዋነይ የጉንጅ መንገድ አባት ሆነ ፤ ድድቅ ወልደ ማርያም ደግሞ ለዋድላ መንገድ አብነት ሆነ ። የቅኔ ቤት ወይም የመንገድ ልዩነት በዚህን ጊዜ ተጀመረ ፤ ማለት ጊዜው የጦርነት ጊዜ ስለነበረ የግራኝ ወረራ ሆነና በመካከል ብዙ መገናኘት መወያየት ጠፋ ፤ ስለዚህ የተዋ ነይ ደቀ መዛሙርት ቅኔውን ከባድ አገባቡን እጥር አድርገው ይዘው ተገኙ። ድድቅ ወልደ ማርያም ግን ጉባኤ ሳይፈታ አብነቱንም ሳያጠፋ ይዞ ስለተገኘ የቅኔ መንገድ የአገባብ ሥነ ሥርዓት ከነጠባዩ ከነይትበሃሉ ለመጠበቅ ቻለ ። እርሱም በዚህ ስም የታወቀ በመሆኑ የእርሱን ሞያ የያዙ ሁሉ ድድቅ እየተባሉ ወንበሩን ይዘው ሲያስተምሩ ኖረዋል ፤ በዚህም ምክንያት የዋድላ ቅኔ ወይም አገባብ እየተባለ ሲመሰገን አገሩ ሳይቀር በነርሱ ሲጠራ ኖሯል ። በዚህም መልክ በዋድላ መንገድ ሲያስተምሩ የነበሩ ፯ ድድቅ እንደነበሩ ታሪክ ይናገራል ።

ሆኖም የመጨረሻው ድድቅ ለድድቅ ወልደ ማርያም አስተማረ ድድቅ ወልደ ማርያም ደግሞ ለማዕበል ወልደ ሕይወት ሚጫ አስተማረ ፤ ማዕበል ወልደ ሕይወትም ለአለቃ ጌታሁን ጌቴ ገሞራ ሚካኤል ደብር አስተማሩ ።

ከዚህ በኋላ ግን አንዱ መምህር የዋድላውን የጉንጅን የዋሸራውን አገባብ ሁሉ በመቀላቀል ሁሉም አይቅረኝ በማለት እየቀዳ እየተቃዳ ተያይዞ የሚሔድ ሆኗል ። ነገሩን እርቀን ስንመለከት ጠለቅም ብለን ስንመረምር የቅኔ ደራሽ በእርግጥ ቅዱስ ያሬድ መሆኑ አይጠረጠርም ፤ ነገር ግን በመካከለኛው ዘመን ጠፍቶ ኖሮ በየቦታው አንዳንድ ሊቃውንት ተነሥተው ስለአስፋፉት እነርሱ እንደደረሱት ይተረክላቸዋል ፤ ለምሳሌ በድጋው በኩል ብንመለከት ይኸን የመሰለ ነገር ያጋጥመናል ፤ ማለት የድጋው ደራሲ ቅዱስ ያሬድ ሲሆን ቤተ ልሔም ፤ ቆሜ ፤ ወንጨሬ ፤ አጫብሬ ፤ ዋድሌ ፤ ተጉለቴ ፤ እየተባለ ሲነገር ይኖራል ፤ ይኸን ሁሉ ሊያመጣ የቻለው የዘመን ብዛት በመካከሉም የተፈጠረ ጦርነት እንጂ ምልክቱ የድጋው ዘር አንድ ስለሆነ ፤ ደራሲውም ፩ እንደሆነ ያመለክታል ። ይኸውም ቅዱስ ያሬድ መሆኑ ነው ።

የሆነው ሁኖ ቅኔ ከሌላው ሞያ ይልቅ በኢትዮጵያችን ብልጫ ያለው ዕውቀት ሆኖ ሲነገር ይኖራል ፤ የቅኔውም ስምና ሞያ የቤቱ ልክና የሚባልበትም ጊዜ ፤ የያንዳንዱም ቅኔ ትርጉምና አስተያየት እንደሚከተለው ይሆናል ።

፫ኛ የቅኔው ዓይነት ።

፩/ ጉባኤ ቃና ቅኔ ፤

ሀ/ ዕዝል ጉባኤ ቃና ፤

ለ/ ግዕዝ ጉባኤ ቃና ፤

ሐ/ አጭር ጉባኤ ቃና ፤

መ/ ረጅም ጉባኤ ቃና የሚባሉ አሉ ፤ ሁሉም ሁለት ሁለት ቤት ነው ። ይኸ ረጅምና አጭር ጉባኤ ቃና የተባለው ሐረጉ ይረዝማል ወይም ያጥራል እንጂ ቤቱ ያው አንድ ዓይነት ነው ፤ ማለት ሁለት ቤት ነው ። ሁለት ቤትም የሆነበት ምክንያት የትሰብእትና የመለኮት ምሳሌ ነው ፤ በግዕዙም በዕዝሉም ጉባኤ ቃና ረጅምም አጭርም ይገኛል ።

ይኸም ቅኔ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚባለው መወደስ በሚደረስ በትም ጊዜ አምላኪያ አምላኪያ እንደሰ ጎቤክ ተብሎ ከሌሎች ቅኔዎች በፊት ነው ፤ ይኸውም ስብሐተ ነግሠ በተቆመ ጊዜ ረቡና ዓርብ ሲሆን ነው ፤ በዚያም ጊዜ ዕዝል ይሆናል ፤ በዓቢይ ጾም ግን ግዕዝ ብቻ ይሆናል ። እንዲሁም በታላላቅ በዓላት ስብሐተ ነግሠ በደረሰ ጊዜ መጀመሪያ የሚደርስ ቅኔ ነው ፤ በተለይም ስብሐተ ነግሠ በተቆመ ጊዜ ረቡዕ ዓርብ ሲሆን ይደርሳል ፤ ምክንያቱም ነገረ መስ ቀልን ይመለከታልና ። ይኸ ቅኔ በትምህርትም ጊዜ የአፍ መፍቻ የሰልት መል መጃ ነው ፤ ምክንያቱም ቤቱ ሁለት ብቻ በመሆኑ ለጀማሪዎች በቀላሉ ለመግ ጠም ይረዳቸዋል ።

ጉባኤ ቃና የተባለበት ምክንያት ግን በትክክል አይታወቅም ፤ በአን ዳንድ አፈ ታሪክ እንደሚነገረው ።

ሀ/ የቅኔ ቤት የቅኔም ትምህርት ተለካ ተዋጣለት ጉባኤው ተቃና ተጀ መረ እንደማለት ነው ብለው ይገምታሉ ፤ ይኸውም በቅዱስ ያሬድ ጊዜ እንደ ሆነና ቅኔንም የጀመረ እርሱው እንደሆነ ይናገራሉ ።

ለ/ በሸዋ ጠቅላይ ግዛት ቃና በሚባል ሀገር የተደረገ ጉባኤ የተደረሰም ግጥም እንደሆነ ይናገራሉ ። የሆነው ሆኖ ጉባኤ ቀና በሚለው ብንሔድ ለቅኔው ሁሉ መግቢያ መቃኛ ሆኖ እናገኘዋለን ።

፪/ ዘአምላኪያ ቅኔ ።

ዘአምላኪያ የተባለው ቅኔ ፤ ቤቱ ፫ት ነው ፤ ይኸውም የሥላሴ ምሳሌ ነው ፤ መካከለኛው ቤት መንደርደሪያ ይባላል ፤ ዜማው ግን ሁልጊዜ ዕዝል ብቻ ነው ። በቤተ ክርስቲያንም የሚደርሰው በዓቢይ ጾም መወደስ ሲቆምና በስብሐተ ነግሠ አደራረስ ጊዜ በተለይም ሰኞ ፤ ማክሰኞ ፤ ሐሙስ በሆነ ጊዜ ነው ። ስሙም ዘአምላኪያ የተባለበት ምክንያት የቅኔው መጀመሪያ አምላኪያ አምላኪያ እን

ይህ ኅብስ የሚለው የዳዊት መዝሙር እየተዘመረ ስለሚደርስ ነው ። የጉባኤ ቃና እንዲሁም የዘአምላኪያ መነሻቸው ይኸውም አምላኪያ አምላኪያ እንይህ ኅብስ የሚለው መዝሙር ነው ። የሚደረሱትም በመፈራረቅ ስለሆነ መነሻው አንድ ነው ።

፫. ሚበዝጉ ቅኔ ፤

ሚበዝጉ ቅኔ ፫ ቤት ነው ይኸውም የሥላሴ ምሳሌ ነው ፤ እንደዘአምላኪያው ፪ኛው ቤት መንደርደሪያ ይባላል ። ከዚህ በላይ ያለው ቅኔ ሁሉም ወይም ከጉባኤ ቃና በቀር መንደርደሪያ ያለው ነው ። ዜማው ግን ሁል ጊዜ ግዕዝ ነው ። ስሙ ሚበዝጉ የተባለበት እግዚአ ሚበዝጉ በተባለው የዳዊት መዝሙር የሚነሣ ስለሆነ ነው ። እርሱም በቤተ ክርስቲያን የሚደርስበት ።

ሀ/ ሁልጊዜ እሑድ በዓቢይ ጾምና በሌላው መወድስ በሚደረስበት ጊዜ ነው ።

ለ/ አደራረስ በሚደረስበት ጊዜ ከዘአምላኪያ ጋር በአደራረስ የሚፈራረቅ ቅኔ ነው ።

፬. ዋዜማ ቅኔ ፤

ሀ/ ረጅም ዋዜማ የርሱም ቤት ፭ ነው ፤ ይኸውም የ፪ቱ አዕማዶ ምሥጢር ምሳሌ ነው ፤ ዜማው ግን ዓራራይ ነው ።

ለ/ አጭር ዋዜማ ፤ ቤቱም ፪ ነው ፤ የትስብእትና የመለኮት ምሳሌ ነው ። ዋዜማ ማለት ብዙ ጊዜ በበዓሉ ዋዜማ የሚደርስ ቅኔ ስለሆነ በዚያው ስም ተጠርቷል ። ረጅሙ ዋዜማ ሁልጊዜ በየታላላቁ በዓላት በዋዜማው ጊዜ የሚቀኙት ቅኔ የሚገጥሙትም ግጥም የሚያቀርቡትም ምስጋና ነው ።

ስለዚህም ዋዜማ ተብሏል ፤ ረጅሙ ዋዜማ በዋዜማ ጊዜ ፫ ቅኔዎችን ይቀኛሉ ። አጭሩ ዋዜማ ግን በቅኔው መንገድ ቦታውን ስለያዘ ብቻ ዋዜማ አሉት እንጂ የሚደረሰው በመወድስ ጊዜ ነው ፤ ከርሱም በፊት የሚዘመረው የዳዊት መዝሙር « እእግዚአብሔር ምድር በምልዓ ፤ እግዚአብሔር ነግሠ » የሚል ነው ። ይኸም ማለት እንደሌሎቹ ቅኔዎች የዳዊትን መዝሙር ወይም መነሻ አልተከተለም ስሙንም አልያዘም ። ዋዜማ በአርያም አደራረስ ጊዜ ሁለት ይባላል ፤ ይትባረኩ ማረፊያ የሆነ እንደሆነ ዋዜማ ይደረጋል ፤ እርሱም እንደነዋ በግዑያለ ነው ።

፭. ሥላሴ ቅኔ ።

የሥላሴ ቅኔ ቤቱ ፮ ነው ፤ ምሳሌውም የ፪ቱ ቃላት ወንጌል ነው ዜማው ግን ሁልጊዜ ዕዝል ነው ፤ ይኸንም ቅኔ የሚቀኙት ፤ ፩ኛ/ በታላቅ በዓላት ዋዜማ ጊዜ ፩ ሥላሴ ሁልጊዜ አለ ፤ ፪ኛ/ በክሥተት አርያም ጊዜ ነው ። ይሁን እንጂ የሽማግሌዎች ወይም የአዋቂዎች ቅኔ ነው እየተባለ ስለሚገመት የሚሰጠው በዕውቀት ለበሰሉ ሰዎች ብቻ ነው ። ሥላሴም የተባለበት ምክ

ንያት ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ አበዌን በሚለው በጸሎተ ፫ቱ ደቂቅ ድር ሰት እየገባ የሚነገር ስለሆነ ፤ አምላክ አብርሃም አምላክ ይስሐቅ አምላክ ያዕቆብ እያለ ፫ ትነትን የሚገልጠውን እየዘመሩ ስለሚጀምሩት ነው ።

፮. ዘይእዜ ቅኔ ።

ዘይእዜ ማለት «ይእዜ ትስእሮ ለገብርከ» በማለት የሚጀመር ስለሆነ ነው ፤ ዘይእዜ የተባለው ቅኔ አጭርም ረጅም አለው ። የረጅሙ ዘይእዜ ቤት ፭ ነው ፤ ያፏቱ አዕማዶ ምሥጢር ምሳሌ ነው ። ዜማው ግን ግዕዝ ነው ፤ አጭሩ ዘይ እዜ ቤት ፫ ብቻ ነው ። ስሙም ሣህልክ ይባላል ፤ ቅኔውም እንደሚከተለው ነው ።

«ፍትሐ ሞተ ኅርቃል ንጉሥ ዘተካፈሉ ።
ወፍትሐ ኢንጉሥ የናታን ዘተካፈሉ በቃሉ ።
ኢሀለዉኑ በኢትዮጵያ ሞተ ምኒልክ ከመ ያስሰሉ» ።

ዜማውም ዓራራይ ነው ፤ ስሙንም ሣህልክ እያሉ የሚጠሩት ተሣሃለኒ እግዚአ በከመ ዕበየ ሣህልክ የሚለውን መዝሙር እየዘመሩ ስለሚጀምሩት ነው ። ይኸ ውም ቅኔ ረጅምም አጭርም ቢሆን ብዙ ጊዜ የሚቀኙት ስለ ንጉሥ ክብር ነው ። ስለዚህም የሚቀኘው ሰው በዕውቀት በዕድሜው ከፍ ያለ ምሥጢር ያደላደላ ታሪክ ያወቀ መሆን አለበት ።

ዘይእዜ የተባለበት ምክንያት ይእዜ ትሥዕሮ ለገብርከ የሚለውን የነቢዩን መዝሙር እየዘመሩ ስለሚጀምሩት ነው ። ረጅሙ ዘይእዜ የሚደረሰው በታላላቅ በዓላት ዋዜማ ጊዜ ነው ። እንዲሁም በሰብሐተ ነግሀ አደራረሰ ጊዜ ይቀኙ ታል ፤ ሣህልክ የተባለው ግን መወደስ በሚደረሰበት ጊዜ ብቻ ነው ።

፯. መወደስ ቅኔ ።

መወደስ ቅኔ የተባለው ረጅም ቅኔ ደግሞ ፪ ዓይነት ነው ፤ እርሱም ሀ/ ፍታሕ ሊተ የተባለው ሲሆን ፤ ቤቱም ፳ ነው ፤ የ፳ ብሔረ ኦሪት ምሳሌ ነው ፤ ዜማው ደግሞ ዓራራይ ነው ።

ለ/ ከፍተኛ የተባለው ሲሆን ፤ ቤቱም ፱ ነው ፤ የ፱ኙ ሐፀረ መስቀል ምሳሌ ነው ። እንዲሁም አጭር መወደስ ወይም አጭር ከፍተኛ የሚባሉ አሉ ፤ ቤታቸውም ሁለት ነው ። ሁለቱም ወገን መወደስ የተባሉበት ምክንያት አልታ ወቀም ፤ የሚሰጠው ሐተታ ግን መወደስ የተባለው የቃል ትምህርት በደረሰ ጊዜ የሚቀኙት ቅኔ ስለሆነ ፤ ነው ፤ ወይም ራሱ ቅኔ ማለት ምስጋና ማለት እንደሆነ ወደሰ አመሰገነ ብሎ መወደስ ምስጋና በመሆኑ ነው ሲሉ የሚናገሩ አሉ ። ፍታሕ ሊተ የተባለው በዳዊት መዝሙር በሚጀመርበት ስለተጠራ ነው ፤ ከፍተኛ የተባለውም ደግሞ ከፍተኛ አሐዛብ ጥፍሐ እደዊከሙ የተባለው መዝሙር እየተዘመረ ስለሚጀመር ነው ። ሁለቱም መወደሶች በተለይም ከፍተኛ

ከሙ ለሽማግሌ ሰው ተመርጦ የሚሰጥ ቅኔ ነው ፤ እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ፤ ወይም በተለይ በታወቀ በዓል ለቤተ ክርስቲያን አስተዳዳሪ (አለቃ) የ ሂሰጥ ቅኔ ነው ።

፮. ክብር ይእቲ ቅኔ ።

ክብር ይእቲ ቅኔ ሁልጊዜ ነገረ መስቀልን የያዘ ስለሆነ ፤ እንደ መርዶ ይቆጠራል ፤ ሲቀኝም በጣም በለሆሳስ መሆኑ ስለዚህ ነው ይባላል ። ክብር ይእቲ የሚባለው ቅኔም ፪ ዓይነት ነው ፤ ይህም ፤

ሀ/ ግዕዝ ክብር ይእቲ ፬ ቤት ብቻ ነው ።

ለ/ ዕዝል ክብር ይእቲ ፬ ቤት ብቻ ነው ።

ይኸም ቅኔ ሁልጊዜ የሚመለከተው ነገረ መስቀልን ብቻ ነው ። ስለዚህ ግንም ቢቀኝ ከዚህ አይወጣም ፤ ስሙ ክብር ይእቲ የተባለበትም « ክብር ይእቲ ዛቲ ለኩሉ ጸድቃኑ » የተባለው መዝሙር ዳዊት ስለሚዘመር ነው ። በእርሱ እግር የሚገቡ ቅዱስ ያሬድ የደረሳቸው በተለይ በዓቢይ ጾም መጨረሻ የሚባሉ እንደ ሐዋርያቲሁ ከበበ ፤ እንደ ሕንጊሃ ይኸንም የመሰሉ ሌሎች ክብር ይእቲዎች አሉ ፤ እነርሱም ሳይለወጡ ራሳቸው ይባላሉ ፤ ወይም በነርሱ ልክ ግጥም (ቅኔ) ይቀኛሉ ።

፬. ዕጣነ ሞገር ቅኔ ።

ዕጣነ ሞገር የተባለው የቅኔ ዓይነት ፪ ነው ። እርሱም ፤

ሀ/ ግዕዝ ዕጣነ ሞገር ፮ ቤት ፤

ለ/ ዕዝል ዕጣነ ሞገር ፲፩ ቤት ነው ።

ሁለቱም ዓይነት ዕጣነ ሞገር ትልልቅ የሆነ ፪ ክፍል አላቸው ፤ ይኸውም እስከ መንደርደሪያው ያለው የሁለቱም ቅኔዎች ግጥም በዓሉን ወይም ዕለቱን የሚመለከት ሲሆን ፤ ከመንደርደሪያው ጀምሮ ያለው ግን ስሙም አሠረ ንጉሥ ይባላል ፤ የሚሰጠውም ለንጉሥ ክብር ብቻ ነው ።

ይኸውም ማለት ምስጋና ታሪክ ሌላም ሁናቴ ቢሆን የንጉሥንና የታላላቅ ሰዎችን ሁናቴ የሚገልጥ ክፍል ነው ። ይኸም ሲሆን ግዕዙ ዕጣነ ሞገር ፬ ቤት በዓሉን ወይም ዕለቱን ሲመለከት ፤ ፫ ቤት ግን አሠረ ንጉሥ ስለሆነ ፤ ለሰው ማመስገኛ የሚሰጥ ነው ። ዕዝሉ ዕጣነ ሞገር ደግሞ ፮ ቤት ዕለቱን ወይም በዓሉን ሲመለከት ፤ ፭ ቤት ግን አሠረ ንጉሥ ስለሆነ ለሰው ልጅ ማመስገኛ ሆኗል ፤ እንዲያውም በዚሁ ክፍል ሰውን ይሰድቡበታል ፤ ወይም ይመርቁበታል ። እንዲሁም ይረግሙበታል ፤ የቅኔውን መልኩን አሳጥተውታል ። በጥንት ዘመን ግን ለንጉሥ ብቻ የሚሰጥ የክብሩ መግለጫ የቤተ ክርስቲያን አባል ነት መብት መታወቂያ ነበር ፤ ስለዚህም አሠረ ንጉሥ ይሉታል ።

ዕጣነ ሞገር የተባለበትም ምክንያት የጸሎት ፤ የማዕጠንት ማሳረጊያ ፤ መደምደሚያ ስለሆነ ነው ፤ በእርግጥም ከዚያ በኋላ በቤተ ክርስቲያን የሚደረግ

ሌላ አገልግሎት ሌላም መዘመር የለም ፤ ማሰናበቻው እርሱ ነውና ። በግዕዙ ዕጣነ ሞገር ጊዜ በተወሰኑት ዓመታት ዕለታት ከሌላው ቅኔ ተለይቶ ቤቱን ሳይጠብቅ በግዕዝ ጀምሮ በሳብእ ይጨርሳል ። ለምሳሌ ለ ሉ ሊ ላ ሌ ል ሎ ፤ እያለ ሊሔድ ይችላል ። ይኸም ሊሆን የሚችለው በተወሰኑት ዕለታት ብቻ ነው ።

፬ የቅኔ ቤት ።

የቅኔ ትምህርት ቤት የቅኔ ቤት ይባላል ፤ የቅኔ ቤት እንደ ማለት ነው ። ከዚህ ግን የቅኔ ቤት ስንል የቅኔው ግጥም በመጨረሻ የሚገናኙትን ፤ ወይም የመሳሰሉትን ፊደሎች ማለታችን ነው ። የቅኔው መልክ የሚታወቀው በአንድ ፊደል የጨረሰ አንድ ቤት ያለው እንደሆነ ነው ።

በመጨረሻ የሚገጥመው ፊደል ቤት ይባላል ፤ ማለት ተመሳሳይ ቃል መጨረሻው አንድ ዓይነት የሆነ ማለት ነው ። እንኳን ለቅኔው ለሌላው መዘመር ግጥም ወይም ዘፈን ይኸንንም ለመሰለው ሁሉ ቤት አለው ቤትም ይመታል ፤ ቤት ይገጥማል ይባላል ። ይኸንም ለማስረዳት የቅኔውን ሁሉ ቤት ለቅመው ፤ ደምረው ፸፰ እንደሆነ ይናገራሉ ፤ እርሱም እንደሚከተለው ነው ።—

የቅኔ ቤቶች ።

ጉባኤ ቃና	፪
ዘእምላኪየ	፫
ሚበዝጉ	፫
ዋዜማ	፭
አጭር ዋዜማ	፪
ሥላሴ	፮
ዘይእዜ	፭
አጭር ዘይእዜ	፪
ግህልክ	፫
የፍታሕ ሊተ	፰
የኩልክሙ	፱
ሕንጊሃ	፪
ሐዋርያቲሁ ከበበ	፪
ግዕዝ ክብር ይእቲ	፱
ዕዝል ክብር ይእቲ	፱
ግዕዝ ዕጣነ ሞገር	፯
ዕዝል ዕጣነ ሞገር	፲፩ ድምር ፸፰ ይሆናል ፤

የዚህንም ድምር እርግጠኛነት ለማስረዳት ከዚህ የሚከተለውን ተቀኝተዋል።
«ደቀ እስጢፋ ጸድቅ ከመ እስክንድር
በመንፈስ ቅዱስ ነበበ ሐሳባተ ነቢይ ቅኔያተ ።

እምቅኔያቲሁ ለያሬድ ዘእንበለ ያትርፍ ምንተ ።
 ወከመ ኢይገድሩ ውስጠ አፍኦ ለቅኔያቲሁ ሐነፀ ዓብያተ ፸ ወሰማኒተ ።
 ወጠፈረ እሉ ኦብያት እስከነ ይእዜ ኢተነስተ ።
 ሐዊራስ ወመንክራ ዘተጋብዑ ድርገተ ።
 ዘምስለ ብዑል እስክንድር አስተጋብዑ ምሥጢራተ ።
 መንክራተሂ መተሩ ወተመሰሉ መጥባሕተ ።
 ለመጥባሕት እስመ ልማዱ ከፊሎተ ዋሕድ አርባዕተ » ።

አንዳንድ ሊቃውንት እንደሚሉት ጥንቱን ለቅኔ ቤት አልነበረውም ፤ በልዩ ልዩ ዓይነት ወይም ዘዴ ይሄድ ነበር እንጂ ፤ እንዲሁ ተመሳሳይ ጠባይ ያለው ፊደል ማለት ራብዕና ራብዕ ፤ ሳድስና ሳድስ ፤ እንደዚሁም ሁሉ ሌላው መግጠሙ ብቻ እንጂ ተመሳሳይ ፊደል መኖር አስፈላጊ አለመሆኑን ይናገራሉ ። ይኸም ሁኔታ በሌላው አገር ሁሉ ይደረግ እንደነበር የታመነ ነው ።

ቅዱስ ያሬድ ቅኔን ሲደርስ ቤት አለመሥራቱን ወይም ለቅኔ ቤት አለመኖሩን ለማስረዳት አንድ ሊቅ ይኸንን ቅኔ እንደተቀኘ ይጠቅሳሉ ።

«ተትሕተ ያሬድ ዘኢተትሕተ ፤
 ለቅኔያቲሁ ደቂቅ እስመ ኢሐነፀ ቤተ » ።

ፍቺውም ያልተዋረደ ያሬድ ተዋረደ ። ለቅኔዎች ልጆች ቤትን አልሠራምና ማለት ነው ፤ ይኸም ቅኔ አጭር ዘይእዜ ይባላል ፤ አሁን ድረስ ይቀኙታል ። የሚባለውም በአማኑኤልና እርሱን በመሳሰሉት በዓላት ይትባረኩና ዘይእዜው ግዕዝ በሆነ ጊዜ በፊት ረጅሙን በኋላ አጭሩን ይሉታል ። ይበልጠውን በቅኔ መልክ ይደረስ እንደነበር ባለፉት ምዕራፎች አስረድተናል ። አሁንም ቢሆን ቤት የሚመቱ በየዓመቱ ሳይለወጡ እንደ ክብር ይኢቲና እንደ ዕጣነ ሞገር ያሉ ቅኔዎች አሉ እነርሱም ፤

- ሀ/ « ሕንጊሃ ወሱራሬሃ አዳም ፤
- እምአስካላ ወይን ጉርዔሃ ጥዑም » ።
- ለ/ « ሐዋርያቲሁ ከበበ ፤
- እግረ አርዳኢሁ ሐጸበ ፤

ኮኖሙ አበ ወእመ ወመሐሮሙ ጥበበ » ፤ የሚል ነው ።

ይኸንም የመሰለ የማይለወጥ ከጾመ ድጓው ውስጥ አለ ፤ ግን ቅኔም ቢሆን ብዙ ዓይነት ይገኛል ፤ ለምሳሌ በሕንጊሃ ዐይነት ፤ « እንከሰ ቀራንዮ ኢየሐውር እግዚእን ፤ እስመ ቀራንዮ ምድረ ደም ኮነ ፤ » እንዳለው ያለ ነው ፤ ከነርሱም ውስጥ ብዙዎች ቤት ያላቸው ናቸው ። የሚበልጡት ግን ያለ ቤት የቀሩ ናቸው ። በቤቱ አመታት ግን ብዙ የተለያዩ የሊቃውንት አስተያየት አለበት ፤ ይኸውም ፤ አንዳንዶች ሀ/ ቤት መሆኑን እንጂ ሃሌታው ፤ ሐመሩ ወይም ብዙኃኑ ሃ/ መሆኑን አይጠብቁም ። በተለይም የዚህ ተመሳሳይ የሆነውን ፊደል

ራቡዑን ከግዕዝ ሳይለዩ በድምፅ ሐ/ ከሆነ ብለው የሚቀኙ አሉ። አንዳንዶች ግን ይኸን ሁናቱ ይቃወማሉ ፤ ማለት ፪ ወይም ፫ ፊደል የሚገባበት ከሆነ ፤ ምንም ድምፁ አንድ ቢሆን ፊደሉ መልኩን ተራውን ከለወጠ ቤቱ እንደፈረሰ ይቆጥሩታል ። እንዲያውም በመጀመሪያው ክፍል እንደተናገርነው የያንዳንዱ ፊደል የተለየ ድምፅ የተለየም ቁጥር የተለየም ትርጉም ያለው መሆኑ የታወቀ ስለሆነ ፤ በቅኔ ቀርቶ በሌላም ጊዜ ሊለወጥ እንደማይገባ ይናገራሉ ።

፮ በቅኔ ውስጥ የሚገኙ ክፍሎች ።

ከዚህ ቀደም በክፍል በክፍሉ እንደተናገርነው ሁሉ በዚህም ውስጥ ቅኔ ተብሎ ለያንዳንዱም ስም ቢኖረው ቅሉ በአንዱ ቅኔ ውስጥ ምን ክፍል እንዳለው እንናገራለን።

፩/ ሐረግ የሚባል አለ ፤ ይኸውም ከአንዱ ቤት እስከ ሁለተኛው ያለው አረፍተ ነገር ነው ።

፪/ መንደርደሪያ ይባላል ፤ ይኸውም የዘአምላኪያ ሁለተኛው ቤት ፤ የዋ ዜማም ሁለተኛው ቤት ፤ የሥላሴም ሁለተኛው ቤት ፤ የዘይእዜም ሁለተኛው ቤት የመወድስ ግን ሦስተኛው ቤት ፤ እንዲሁም የግዕዝ ዕጣነ ሞገር ፤ አራተኛው ቤት ሲሆን ፤ የዕዝል ዕጣነ ሞገር ግን ስድስተኛው ቤት ነው ፤ የቀሩት ቅኔዎች ደግሞ መንደርደሪያ የላቸውም ። ለምሳሌ እንደ ጉባኤ ቃና ፤ እንደ ክብር ይእቲ ፤

፫/ ቧሂ ይባላል ፤ ይኸውም የመወድስ አራተኛው ቤት ነው ፤ ለመወድስ ብቻ እንጂ በሌሎቹ ቅኔዎች ቧሂ የላቸውም ።

፬/ ለዓለም ፤ ይኸውም የመወድስ ስድስተኛው ቤት ነው ፤ የሚገኘውም በመወድስ ብቻ ነው ።

፭/ መጽፊያ ፤ ይኸውም የዋዜማ አራተኛው ቤት የሥላሴም አራተኛው ቤት የዘይእዜም አራተኛው ቤት ሲሆን ፤ የመወድስ ግን ዘጠነኛው ቤት ነው የግዕዝ ዕጣነ ሞገር ደግሞ ሰባተኛው ቤት ሲሆን ፤ የዕዝል ዕጣነ ሞገር ግን ዘጠነኛው ቤት ነው ። የቀሩት ቅኔዎች ደግሞ መጽፊያ የላቸውም ፤ ከላይ እንደገለጥነው ነው ፤

፮/ ሆኛ ፤ ይኸውም ማለት ቤት ከመምታቱ በፊት የሚገኝ ቤት ወይም ሐረግ ነው ። ይኸ ሐረግ በስድንባብ መሔድ ሲገባው ፤ ቤት የሚመቱ አሉ ። ይኸ ሆኛ ጸያፍ ይባላል ።

ምዕራፍ ፮ ።

የቅኔ መንገድ ።

የቅኔዎች ዓይነትና ብዛት ከዚህ በፊት በምዕራፍ ፫ የተገለጡት ሲሆኑ ፤ መንገዳቸው ግን ብዙና ልዩ ልዩ ዓይነት ነው ። ብዙዎች መንገዶች በሁሉ ዘንድ የታወቁ ሲሆኑ ፤ ጥቂቶች ግን እንዲሁ በቃል ብቻ ይኸን ያህል ቁጥር ማለት እንጂ አስረጂ አልተገኘም ፤ አንዳንዱ ደግሞ የመምህራኑ ቅኔ ለአስረጂ ያህል ቢገኝ ከአ

ንድ ላይ ብቻ ነክ ቢኖረው ነው እንጂ ቅኔውን በመላ ጉባኤ ቃናም መወድስም ቢሆን አይዘልቀውም ። የሆነ ሆኖ ለጊዜው የተገኙትን የቅኔ መንገዶች ብዛት ከነቅኔያቸው ከዚህ በሚከተለው መንገድ እጽፋለሁ ።

፩. ሰምና ወርቅ ጉባኤ ቃና ።

ኢትጎዝኒ እንከ ጉባኤ ቃና ድንግል ፤
አምባነ የአምር ለኪ ዘፈጠረኪ አስካል ። (ከመሪይታ አስካል)

፪. ሰም ገሬ መንገድ (ዋዜማ) ከሊቀ ኅዳዶን ዘገዩ ።

ኢየሱስ ገሊላዊ ጎበ ገሊላዊ ዮሐንስ
ወጎበ ዮርዳኖስ ሖረ ።
ውእቱ እንዘ በተጠምቆ ኢየሱሥ ክብረ ።
ጊዮርጊስኒ ኢይጎስስ ዮሐንስሃ ወባሕረ ።
ዮሐንስሃ ረሰዩ ርእሶ ምቱረ ፤
ወክሳይ ዮርዳኖስ ጎብረ ።

፫. ተመኩሳይ መንገድ (መወድስ ቅኔ ፤ የማዕበል ደሴ) ፤

ጎቡዓ ቊረ ቃይስ ባሕር ፍጽመ አቢግዖ
ከዓጭ ጎብረ ወርቅ ዘሜዶን በዘዳንኤል ጎሠሣ ።
እስመ በግቦ ኅቅል ሰቂላቅ ውዋዔ ጌዶር አንበሳ ።
ወጎልቀተ ወርቅ ይውህጥ ፤ ነዋሃ አጽባእተ ሰሎሜ ዘሰሎምን ዓሣ ።
ወዕዋለ ዕድግት ዘኤፍራታ ፤ በተኃይሎ ትጸውር ብዕለ ሳምናዊ አቢሳ ።
አእዳውሂ ዘሰሎሜ ዘሥጋ ኤልያስ ለብሳ ።
በዘርአ አልህምት ዘአብርሃም አራዊተ ሶምሶን ይጸንሳ ፤
ወአመ ፈድፈዶት ግፍዕ ጥበበ ኦርዮ እምንእሳ ።
ዓይነ አንበሳ ጎበ ዕድግት ወዓይነ ዕድግት ጎበ አንበሳ ።

፬. ውስጠ ወይራ መንገድ (ዋዜማ ፤ ዘዕቡይ ካሣ)

ኖትያ ባሕረ ብርት ቴዎድሮስ ፤ እስኩ ተጸአን አሕማረ ኬልቄዶን ነሎ ።
ከመ ትዕዱ ምልዓተ ዘርእየ ኢሳይያስ አውሎ ።
ኢትግበርሰ እምእሎ እንበለ ትግበር ተከፍሎ ።
ጌራ ነገሥተ ፋርስ ወሜዶን ተቀጽሎ ።
ጌራ ወርቅ በርእስከ ሀሎ ።

፭. አገናኝ መንገድ ፤ (የመወድስ ለዓለም)

ጸላእኩ ሰብአ እምነ ርእስዩ ፤ ዘትርጓሜሁ በቀል ወዘንባቡ ሐሰት ።
እስመ እምልሳኑ ለሰብእ ዘይበልአ መሬት ፤

ለፊ ትሕትና ወለፊ ትዕቢት ፤
ይወጽኡ በስብከት ፤ እንዘ በላዕሌሁ ይሂሉ እንተ ኢይተርፍ ሞት ።
(ከመጋቢ ወልደ ማርያም)

፮. አታላይ መንገድ (ጉባኤ ቃና)

ተለወለት ጴጥሮስ እንተ በመስቀል ፍኖቱ ።
አዕዋዴ ሥቃይ ጽኑዕ ለገላውዴዎስ ፍቅርቱ ።

፯. ድርድር ውስጠዘ መንገድ ጉባኤ ቃና (ከሊቀ ጎሩያን ዘገየ) ።

ሰማዕት ሰምሶን ቀታሊ ቀታሌ ቀታሊ ኃይላተ
አክያ ኢዮአብ አንበሳ መልአክ ሐሰት ሞተ ።

፰. ጽድቅ መንገድ ፤

እኩያን አይሁድ ለእግዚአሙ ሰቀሉ ።
ንባብ አሪት ቅድስተ እስመ አጥፍአ በቃሉ ።

፱. አንጻር መንገድ ጉባኤ ቃና ።

ጊዮርጊስ ሰማዕት ኢሳይያስሃ መሰለ
በዘኢሳይያስ ግብር እስመ ጊዮርጊስ ወዓለ ።

፲. ሙሻዘር መንገድ (ጉባኤ ቃና ከአስታኦ በረከት ጌጡ)

ላዕለ ሳሌም ግፍዕ ሀገረ ዳዊት ንጉሥ
ሰሎሞን ወይን ንጉሠ ዳዊት በለስ ።

፲፩. የምሥጢር ምርምር መንገድ (መወድስ) ።

ምክረ ንጉሠ ቤቴል ሐልቀ በሕሊና ኬፋ ፤ እንበለ መላክው ትትገብር
ሰፍሐ መቃብር ንድቅ ፤

እስመ ይቤለን ሂኖክ መቃብረ ድንግል ዕሙቅ ።
ምዕራብ አይቴ ወአይቴ ምሥራቅ ።

ወበደብረ ሲና ኢትወድቅ ፤ ልሳነ ዕፄ ወንጌል እንተ ነጸራ መልክ ጸዴቅ
ካዕበሂ አመ ተአሥረ በጽዋዓ ወርቅ ፤

ወአመ ተፈነወ ነግሃ ላእክ ዘጊዮርጊስ ጽድቅ ፤
ሥጋ ማርያም አዛርያስ በሕግመ አዝያን ይሰሕቅ ።

፲፪. ንጽጽር መንገድ (ሥላሴ ቅኔ) ።

ዓለም እስከ ጊዜሃ
በጎብለ ዝንጋዔ ትሰሕቡነ ፤ ወታወርደነ ካዕበ ጎበ ዘቀዳሚ መርገም ።

ለዘተወለደን በሥጋ ወደም ፤
 ዘእኔመራሰ ጠቢብ ለባዊ ለኅልፈተ ዛቲ ዓለም ።
 ፍጻ ወይን ይስተይ ማየ ዝናም ፤
 ወህየንተ ልብስ ይትከደን ቈጽላ አዕዋም ።
 እስመ ዛቲ ጽላሎት ወሕልም ፤— (ከራስ ወልደ ገብርኤል)

፲፫. ገብር መንገድ (ጉባኤ ቃና፣ ከመ. ጌራ ፤)

ሰሎሜ ስመኪ ኢታኅሰሚ ወኢትግሥሢ መሰበ
 እንበለ ፩ዱ ኅብስት አምጣነ አልቦ ዘቀርቦ ።

፲፬. ፀፀት መንገድ (ሚበዝጉ) ፤

በዘወልደ ስምዖን ወርኅ ለእመ ሀሎ ሰሎሞን እምኢሴጦ በኩረ ኩሎ ፤
 በወርቀ ይሁዳ ወሳሌም ይሁዳ ብእሴ ላዕሎ ።
 አምጣነ ረሰየ ወርቀ አቤዝ ሰሎሞን ከመ ዕፀወ ሐቅል ኩሎ ።

፲፭. ፈጠራ መንገድ (ዋዜማ) ፤

ስመ ኢተኃቡኒ ወኢትበሉኒ በልዓ ሥጋ ዮሐንስ አዳም ።
 ይብለን አፈ ጉባኤሃ ለዓባይ ገዳም ።
 እስመ ሥጋ ዮሐንስ ሐልቀ በዘእለ ዳንኤል ጸም ።

፲፮. ምጸት መንገድ (ሚበዝጉ) ፤

ለምእዛረ ፀሐይ ሕዝቅያስ ዘውስተ ሕይወት ወሞት መሳክወ ንጉሥ ቤተ
 ሰላም ።
 አጎዞ በእድ ሕፃነ አእምሮ ሰናክራም ።

፲፯. ዝምዝም ወርቅ መን (ከዓስትዓ በረከት)

ኃይለ ሥላሴ ፀሐይ ብርሃነ ዓለም
 ኃይለ ሥላሴ ኮከብ ዘሠረቀ በጽባሕ ፤
 ኃይለ ሥላሴ ናርዶስ ጽጌ ደንጉላት ቀይህ ።
 በትረ ሃይማኖት ኃይለ ሥላሴ ዘታጸንእ መንግሥተ ነጋሤ ሰሎሞን መካህ ።
 አፈወ መንግሥት ኃይለ ሥላሴ ፤ ኃይለ ሥላሴ ቀንሞስ ኃይለ ሥላሴ ሐረገ
 ንጽሕ ።

ዕንቁ ክብርሂ ኃይለ ሥላሴ አምሳለ ፀሐይ ወወርኅ ።
 ባሕረ ጥበባት ኃይለ ሥላሴ ኃይለ ሥላሴ ሐመረ ኖኅ ።
 ኃይለ ሥላሴ ፈለግ ምቅድኅ ምሥጢር ብዙኅ ።
 ልደትከ ጣዕመ ወይን በማኅፀነ ጥበብ ለይትቀዳህ ።

፲፰. የወርቅ ተነጻጸሪ (መወደስ ከአለቃ ይኩ አም)

አርአያ ሰአሊ ይትወወቅ በአርአያ ሥዕሉ፤ ሰአሌ ፍጥረታት

ሰአሊ በአርአያሁ ጥበብ ።

እመኒ መንክር አምሳሌ መልክፀ ረኪብ ።

እኮ መንክር በዘሐታቲ ዕዕብተ ፍካሬ ንባብ ወብዙኅ ንባብ ።

እስመ ኢያሥመረት ለልዑል፤ዕብዩ ቆሙ ለሳኦል ወግርግር እየቱ ለኤልያብ።

ለረኪብሰ አምሳሊሁ ለእግዚአብሔር ቅሩብ ።

ንኩን ቅዱሳን ዘከመ ቅዱስ ባሕርየ አብ ።

ወእምከመ ሀሎ ኅቤነ አፍቅሮተ ሰብእ ማኅየብ ።

ዘእንበለ ክልዓት ንቅዳህ አምሳሌ ጠፈር ማየ ናጌብ ።

፲፱. የወፍ እግር መንገድ (ዕዝል ዕጣነ ሞገር)

እግዚአብሔር ተወልዶ እምነ ማርያም ወይን ።

ዘአዕጹቂሃ ሰማዕት ወጸድቃን ።

ወእግዚአብሔር ሠረገላ ቀሊለ ሩጸት ሥልጣን ።

አቀሞሙ በየማን ።

ለአእጋሪሁ ኤልያስ ወሙሴ ጽጌያተ አሪት ሮማን ።

፳. ስም ጥቅል መን (የመወደስ ለዓለም) ።

ለዳዊትሂ ዘወረደ ዕመቀ መደንግዕ ሥልጣን ።

ደብረ ተዋርዶ በቅድመ ገጹ የዓርጉ ኃያላን ።

እስመ ከመ ዐውሎ ረዊፅ መዓዛ ፈረሱ ሥሂን ።

ወኩናተ መብረቅ በጊዜ ጸብእ አስካለ መጥባሕት ሐረገ ወይን ።

፳፩. የኃዳሪና የማኅደር መን (የመወደስ ለዓለም) ።

ቅድመሰ ለእሥራኤል እንዘ ሰላማዊ ዘመን ።

ዓለመ ተድላ ዘእሥራኤል ይትፌሥሑ ነዳያን ።

እስመ ሐረገ ወይን ጥሉል ወአስካለ ጥሉል ወይን ።

ኬብሮን በዳዊት ወዳዊት በኬብሮን ።

፳፪. ሠረዝ መንገድ (ዘአምላኪየ)

ደመና ዘቆመ ቅድመ ገጸ ሙሴ በሲና ።

ወበታቦር ቅድመ ገጸ ወልድ ዘቆመ ደመና

ምውቅ እኮ ጸዋሬ ምውቅ መና ።

፳፫. ድርብ ሠረዝ መን (ሥላሴ ቅኔ)

አስተብጽኡ ነፋሳት ዓሣ ኢየሱስ ወጴጥሮስ ወሩፋኤል ባሕረ ጥብርያ

ዶስ አኮኑ አመ ኢየሱስ ወፈረ ።

በሕዳጥ ዓሣ አጽገበ ማኅበረ ።
 ወእምከርሠ ዓሣ አውጽአ ጸባሕተ ቁሣር ዲናረ ።
 መሠማር ጴጥሮስ አመ አሥገረ ።
 ፍፋኤልኒ ሥራዮ በዘአእመረ ።
 በዓሣሁ አኅዩወ ዕውረ ።

፳፬. እጹብ ፍና መን ፤ (ከመሪ ጌታ ዓምደ ብርሃን)

ምሥጢረ ሥላሴ ማዕድ ለእመ ተሠርዐ
 ዓምደ ብርሃናት ዳንኤል ጠቢብ ወመፈክር ፤
 ዘዘእደ ቶማስ ቶማስ ዘዘደማስቆ መንበር ።
 ዘዕዝነ ባስልዮስ ባስልዮስ ለኪሶን ገሞራ ሰርያ ጠፈር ።
 ዘልቡና ቁርሎስ ቁርሎስ ዘዘኢሳይያስ ጌር ።
 ዘቴዎጌሎስ ሰማርያ ዘኃይለ አዴር ማኅደር ።
 ተጸንሰ ኢተጸንሰ ነጻረ ይኔጽር ።
 ኅብረ ቆመ ኢዮኅብር ።
 ገሠሠ ኢገሠሠ ኢያእመረ የአምር ።

፳፭. ጉት መንገድ (ከሰይፈ ሥላሴ ዮሐንስ)

በዘእምዘ ኮነ ብሂላ ብሂል ኃይለ ሥላሴ አብርሃም ደብረ ዘምድረ
 ከነዓን ሐዳስ ።
 ነሥአ ኢነሥአ ለይስሐቅ ሞገስ ።
 ኃይለ ሥላሴ አብርሃም መንበረ ንግሡ መቅደስ ።
 ጽርሐ ቤተ ንጉሥ ኢዮስያስ ።
 ሀሎ ግእዛን ካህነ መንፈስ ።
 ኢሀለው ግብርናት መብእስ ።

፳፮. ፍና ተሳልቆ መንገድ ፤ (ጉባኤ ቃና)

ለዋሕድ ወልድ እንተ አልቦቱ ዘቦቱ ፤
 እመ ባሕርየ አብ አብ ግዘፈ ሥጋ አልቦቱ ። (ከሊቀ ጎሩያን ዘገየ)

፳፯. አገባብ ድርድር ፤ (ጉባኤ ቃና)

ጠየቀ ጴጥሮስ እምነ እግዚአብሔር ።
 ከመ ከመ ፀሐይ ወንጌል ወከመ ከመ ቅብዕ ካህድ ። (ከሊቀ ጎ/ ዘገየ)

፳፰. እርካብ መንገድ ፤ (ጉባኤ ቃና)

ኢያሱ ኃይልከ ዘተጋድሎ ሱላሜ ።
 ቅጽረ ኑፋቄ ነሠተ ወልደ ኢየሱጣ ዘሮሜ። (ከሊቀ ጎ/ ዘገየ)

፳፱. እርከን መንገድ ። (ጉባኤ ቃና)

ኪሮስ እግር ዘተጋድሎ ኢያሱ
ዘወንጌል ከነዓን በጽንፈ ቀኖና ያንሶሱ ። (ከሊ. ጉ. ዘገዩ)

፴. አበላላጭ መንገድ ።

ምስያጠ ዓመፃ ዓለም ሕጽጽተ አእምሮ፤ ኢረከብነ ብኪ ረብሐ ሥጋ ወነፍስ።
አምጣነ ኅዳጥ ሴጥኪ ወመድሎትኪ ንዑስ ።
ዓዲ በላዕለ ዝንቱ ጥዲናኪ ደዌ ወፍቅርኪ ባዕስ ።
እምዝኒ ዘይብዕስ ፤ ዘረከበኪ ይጸኢር ወዘኢረከበኪ ይጸነስ።
ንሕነሂ ኢንጸወን በደብረ ጽዮን ሐዳስ ፤
ጽዮን ለርእሳ ጸወነ ተኃሥሥ ።
ወበውስተ ሰማይ ኢንግበር ማኅደረ ሥጋ ወነፍስ ።
ሰማይ ለርእሱ ምስለ ምድር ይደመሰስ ። (ዘመምሀር ጸጌ)

፴፩. ዘሎ ገባ መንገድ ። (ጉባኤ ቃና)

ጸግበ ወልድ ከርሠ ማርያም ረኃብ ።
ነጻሬ ተሰቅሎ መዓረ ጣዕመ ባሕርዩ ለአብ ። (ከሊ. ጉ. ዘገዩ)

፴፪. ጭፍን መንገድ ።

ጤሜዎስ ሐንካሰ አዕይንት ክልኤቱ
እምነ ሐዊር ብርሃን በግበ ኢሐዊር የአቱ ።

፴፫. ቅጽል አወዳደቅ መንገድ ። (ጉባኤ ቃና)

ልሂቅ ጴጥሮስ ማእምረ ነጣኢ አዛበ
ገብረ አብ ረድእ ንሥሐ ልቡና ጥበበ ።

፴፬. አመጸኛ ዳኛ መንገድ ። (ጉባኤ ቃና)

ማርያም ወይን ስኩራነ ነገሥት ሥላሴ ፤
ሀልወ ፍቅረ ሰብእ ጣዕም ጥዕምተ ልሳነ ውዳሴ (ከሊ. ቀ. ጉ. ዘገዩ)

፴፭. መደንግዕ ሥራና መንገድ ። (ጉባኤ ቃና)

ሐና ድንግል ዘእምዘ ተረከበት ሐና
ሥላሴ ቅድስት እምነ ቅዱስ ሕልቃና ።

፴፮. ባዕድ መንገድ ። (ጉባኤ ቃና)

ረኃብ ኪራም ዘገብሮ ለቴዎድሮስ ሕንባበ
አእመሮ ለዮሴፍ ኬንያ ማርያም ጥበበ ።

፴፯. ጉበኛ መን ። (ጉባኤ ቃና)

አመ ርእየ ሰይፈ እንተ ይከውን እራቆ
ኢክዱን አስናን ቶማስ ከመ ሕፃናት ሰሐቆ ።

፴፰. የዘመድና ባዕድ ዝርዝር መንገድ ። (አጭር ዋዜማ)

በዕፀ ገዳም ቀራንዮ እንተ ሐነፀ ማገደረ
መለኮት አሐዱ ፈጠሮ ፍጡረ ።

፴፱. ሥራና መንገድ ። (ዘአምላኪያ)

እግዚአብሔር እግዚእ ለእግዚአብሔር ኬፋ
ስብሐተ ማኅጌ ወሀቦ ለተስፋ
አምጣን ወሀቦ ስብሐተ ማዕዶ ዘመልአከ ሐሰት ገደፋ ። (ከሊ. ገ. ዘገየ)

፵. ቅጽል ከምሳሌ መንገድ ።

ምናን ማልኮስ ሰይፈ ተስፋ ሕፃናት ፤ ኢትንድጉ ሕዝብ ዕዝራ ወኤልያስ
አኮኑ መጥባሕት ተስፋ ዮሐንስ ፤ ትበቁዕ ለሥጋ ወዓዲ ለነፍስ ።
ወይኤምሳዋ በጽባሕ ሊቃውንት ዘደም አዕጋር ሕዝብ ቶማስ ።
ትትረአይሂ እምርተቅ ከመ ማኅቶት ሐዲስ ።
ጳውሎስ ዘሠአላ ተመትሮ ቤተ መቅደስ ።
ወተሳለምዋ ይስሐቅ ወገላውዴዎስ ።
በበዓለ ዮሐንስ ተጋድሎ ወበዓለ ዓቢይ ፋሲለደስ ።
(ከመሪጌታ ዓምደ ብርሃን)

፵፩. ግሥግሥ መንገድ ። (ዘአምላኪያ)

ለዘ ለዘ — ለሞት ሰሎሞን ፤ ወልደ ቤርሳቤሕ አንግሦ ።
ዳዊት ይሁዳ መአብስ ሂሶ ።
ናታን እድ ተግሣፀ ልቡና ሐንክሶ ።

፵፪. የዘመድ ዳኛ መንገድ ።

በቀለ ኬፋ ወሳውል አሠረ ኑፋቄ ደምሰስከ
አማኑኤል ሙሴ ዘጽድቀ ነሣእከ
አኮኑ ግፉዓ ሃይማኖተከ ገሠዕከ ።

፵፫. ገስጋሽ መንገድ ። (ዘአምላኪያ)

አመ እንዘ ይሬኢ ሰይፈ አርጭ አመፃ ኃይሎ
ጳውሎስ ፈራሀ ልቡና ለገጹ ከለሎ
አንሥኦ ጴጥሮስ ካልፀ በትረ ሃይማኖት ተሰቅሎ ።

ግፀ. አትሮንስ መንገድ ። (ሚበዝጉ)

ንጹህ ዓይነት ጴጥሮስ ንስር ወንጹህ ልዩን ቋሶ ነጻረ አንጻረ
ተዋሕዶ ሥጋ ወቃል ወኩነት ቋሶ ኅሡረ
አኮኑ ይጸልእ ክልኤ ግብራተ ወኩነት ንስጥሮስ ሠምረ ።

ግፁ. ሐረተ ንሀብ መንገድ ። (ሚበዝጉ)

ዓይነት ዘዘሐረ ነግሀ ጳራቅሊጦስ ሂኖክ ዘእምዘ ሱቱኤል ንጽሕ ።
ሀሎ ተንሥእ ኬፋ ንነተ በርሀ ፤
አስተርእዮ ሳውል ዕብራዊ ነጻሪ መልክአ ገጹ ለኖኅ (ከሊ.ኅ. ዘገዩ)

ግፁ. ዙር ተዛወር መንገድ (ሚበዝጉ)

ርኅወ ሰማይ ጸላዕተ ጽርሐ ተጋድሎ ዳዊት እንተ ኢሐመ ዘሐመ ።
አቤሴሎም ኪሮስ በዘተጎትመ ጎተመ ።
አቤሴሎም ኪሮስ ዘበዘሀሎ ጸላዕት ቤተ መንግሥቱ ኢኖመ ።

ግፁ. ግጭት መንገድ ። (ሚበዝጉ)

ዘመን ዘመኑ ለኖሶስ ዳዊት ሰሎሞን ዘመን ሰሎሞን ተክለ አልፋ ።
ነጻሪ ሳሙኤል አምላክ ሳሙኤል ዘመሴፋ ።
ዘእምወልደ ይስሐቅ ይስሐቅ ያዕቆብ ያንሥእ ተረፈ ፊንሐስ ሐገፋ ።

ግፁ. መከታ መንገድ ። (ሚበዝጉ)

ገብረ መርዓዊ ዳዊት ኅዳጌ ጳውሊ ኢዮኡብ ብእሲተ ምግብናሁ ።
ወሐዳጌ ባዕድ ብንያም ፍትወተ ምልክናሁ ።
ጳውሊ ኢዮኡብ ፍቁረ ዮናታን ወልድ እንተ አፍቀሮሙ ናሁ ።

ግፁ. ወርቅ ፍስ መንገድ ፤ (መወድስ ቅኔ ከሰ. ሥላሴ ዮሐንስ)

ኩላ ብእሲት ከመ ብእሲት ፤ እስከነ እንግዳ ይመጽእ ወየኅድር ውስተ
ቤት ።
ወኩሉ ማኅፈድ እስከ ይመጽእ ክረምት ።
እንግዳስ ሶበ ተአንገደ ተጋፍር ብእሲት ።
ዘአኮ ከመ ብእሲት ወሶበ ክረምት ይደምፅ ነውረ ማኅፈድ ይትከሠት
ዘንተሂ ናስተሐይጽ እምትውልደ ዓለም እሉት ።
ኩሉ እስመ ጸድቅ ወኩሉ ዘሃይማኖት ።
እስከ ከመ ነግድ ይመጽእ ለአሥምሮ ጽድቅ መሥዋዕት ።
ወርቅ ሃይማኖት ዘይፈትን ክርስቶስ ነደ እሳት ።

፶. አረሳሽ መንገድ ። (ሚበዝጉ)

ኅልወ ኤሊ ኤልያስ ቢጸ ቢጸ ሮሳ ለራሄል መርኬዛ ገብረ መርጻዊ ።
ሐና ሚልኮል ሳሙኤል አረጋዊ
እስመ ነሥኦ ራሄል ወሐና ዘነሥኦ ፍዳ ሕይወቶን ማሳየዊ ። (ከሊ. ገ.
ዘገዩ)

፶፩. እግር ብረት አታላይ መንገድ ።

ባህሊ ዘዘሐማ ኢዩኤል ጸዋሬ ጸወርት አስዋከ ሐፃውንተ እለ ብርት
ዖታ አጋግ ባእስ ወኤሊ መስቀለ ሞት
አልጸቀ በጽሐ አማኑኤል ናታን ጸዋሬ ፍትሐ ሞት ዳዊት ። (ከሊ. ገ.)

፶፪. አጭር ግጭት መንገድ ። (ሚበዝጉ)

መሐፔለ ፈርዖን ማይ ፤ ጋይደ ጋይዳ ለቂርቆስ መልአከ መላእክት ሐራ
ዘመደ ዘመዱ ለሮቤል ሰዶም ወገሞራ ።
ዮሴፍ ሎፕ መልአከ ማያት ዮናስ በምሕፃብ ደቂቅ ነከራ ።

፶፫. ሰምና ወርቅ መጽሔት መንገድ ።

በሃሌ ብሂል እግዚእ አደወ ሞተ ቤተ ትእማን መሬታዌ
መቃብረ ዮሴፍ ዮሴፍ ዘወጽኦ እምህላዌ
ወርቀ ፍሥሐ ተረክበ ጊጋር ሰብእ በነጽሮ ኃይል ነነዌ ።

፶፬. አሳላፊ መንገድ ። (ሚበዝጉ)

ንግሠ ህላዌሁ ለኪሮስ ንግሠ ቃል ሰሎሞን ሰሎሞን አስተዳለወ
ዳዊት ጳውሎስ ዘዘይጸልዓ ፈተወ ።
እስመ በእግሩ ለይስሐቅ ወላዴ አብርሃም ወልድ ወልደ ተባርኮ ህለወ ።

፶፭. ወጭ ወራጅ መንገድ ። (ሚበዝጉ)

ተክለ ዕፀ ገነት ኤልያስ መዓዛ ወይኑ ለሴሬቅ ኤፍሬም አስካለ ኬፋ ።
ፍና ኢያሪኮ ሐውልት ዕንባቆም ተክለ አልፋ ።
ዘእምነጽሮ ዓይን ወልብ ነጽሮተ እግሩ ይቀውም በፍኖተ ኤልያስ ተሰፋ።

፶፮. የብሂል አደናገር መንገድ ። (ሚበዝጉ)

በሃሌ ኩነቱ ለሰብእ ብሂል ገብርኤል እሳተ ኩነት ላዕላዌ ።
መጽኦ መጽኦ ገብርኤል ላእከ ነነዌ ።
ምሁረ ኢምሁር ዮሴፍ ብእሲ መዓተ ነገረ ብዙጎ ምንሳዌ ።

፶፯. ዙር ተመለስ መንገድ ። (ሚበዝጉ)

ሰይፈ መዓቱ ለአብ ነደ ዘዘሔራን ኢዮአብ ወሐማ ደቂቀ ነዌ ።
መገብተ ጸዋሪ መስቀለ እሳት ጸረ ነነዌ ።
መርዶክዮስ ዮናስ ተአዘዙ ገብሩ ደቂቀ ቤቱ ለአርዌ ።

፶፰. ጠፊና አጥፊ መንገድ ። (ዋዜማ)

ዜናክ ጸና ማይ፤ እስመ እንዘ ርእሰከ ዳታን ቅነተ ቅናት ፍቅር ።
ልብሰክ ቆሬ ነደ ነድ ባሕር ።
እስመ ንብረትክ ቅብዕ ፀሐየ ፀሐይ ቁር ።
እምንብረተ ቤቱ ለኢዮብ ምቱረ አእጋር ።
አይሁዳዊ መሰግል ዘምድር ። (ክሊቀ. ጎ. ዘገዩ)

፶፱. ሠረገላ መንገድ ። (ዋዜማ)

ለብሰ ወኢለብሰ፤ አርከ ልብ ተማስ ተማስ ሐዋርያሁ ለሙሴ
ኤፍሬም ካልኡ ለኤፍሬም ምናሴ
እንተ ኢዮሐልቅ ጥቀ ትምህርተ ሕይወቱ ለአውሴ
ወዘኢዮሐልቅ ጸምረ ልብሰ ቅዳሴ ።
ተአማኖ በኄራን ሥላሴ ።

፷. ተመላላሽ መንገድ ። (ዋዜማ)

ፍቅርተ ላእከ ሞት ዘተጋድሎ፤ ዘዘቴዎድሮስ ኃይል እንተ ወልደ አደር ሐማ።
ፈጸመ ፈጽሞ ፈጽሞ ፈጸማ ።
ኢዮርብአም ባዕድ አምልኮተ ባዕድ ዘማ ።
ኢያእመረ ሄኖክ መልአክ ራማ ።
በዮማኑ ልቡና ያቅማ ።

፷፩. ተቀባባይ መንገድ ። (ዋዜማ)

ተመይጦ በዘተመይጦ፤ ፍዳ ቤተ አርዌ ሶርሶር ክፍለ ስልሞናስር አርዌ
ለኪሶን ይሁዳ ፍዳ ዓቤል ደዌ ።
ሕፀሐ ሕፀ-ዓን ዘልዮን ቤተ መራእዩ ለነዌ ።
ሥጋ ወቃል ሕዝበ ምንታዌ ።
እስመ ቆመ በዋሕድ ህላዌ ።

፷፪. እግር በራስ መንገድ (ሚበዝጉ ቅኔ ከሰይፈ ሥላሴ)

እግረ ዘዘዮናስ ጴጥሮስ ግዱፈ ግዱፋን መስቀለ ማዕበለ ባሕር ቀራን
ንዮስ ።

ነገደ ጳውሎስ ፍቅር ወተሰፋ መስቀል ርእስ ።
ተገድረ ወድቀ የናታን ይስሐቅ እሁረ ፍቅረ ቢጽ ነፋስ ።

፳፫. የብሂል ሠረገላ መንገድ ፤

ብሂል አያእመረ ለትጹን ነቢይ ግብረ ሠናዩ ዝክር ይሁዳ ።
ወብሂል አእጸቀ ወይን ጽቡረ ኤዳ ።
ብሂል አይለብስ ባሕር ከለሜዳ ።
ጎበ ጸንዓ ማዕበል ፍዳ ።

፳፬. የውስጠዘ አደናግር መንገድ ። (ዋዜማ)

ከሃሌ አክሂል አክርጶታ ፤ ለርስሐተ ሥጋ ጸሊም መሐፒሊ ዕድ ሕንጾጵ
በዘእምዘ አልቦ ያዝያን ሐራጵ ።
ዓይነ መርኬዛ ዘሮጌል አንቀጸ ቴዳ ኢዮጵ ።
መሳክወ ቤቱ ለኢዮብ ከመ ሰራጵ ።
ድጎረ ሂጳ መርዓዌ አክራጵ ።

፳፭. ጭፍን መንገድ ። (ዋዜማ)

ቶማስ እውረ እግር ፤ እምረዊጽ መጥባሕት በዘባነ አእዱግ ወድቀ ።
ወበልዮን ቢጹ ሐፊሮ ሰሐቀ ።
ፍዳ ዘርእዮ ንስጥሮስ እንተ ለርእሱ ኢዮቀ ።
ወበመሪሆቱ አዕዱግ እምትረት አልጸቀ ።
በትንሣኤ ከመ ይጎሥሥ እርቀ ።

፳፮. የዘ መከታ መንገድ ። (ዋዜማ)

በዘእምዘ ቶማስ ኢያቡሱቴ ፤
ዘበዘከርካዕ ያዕቆብ ምዑዘ ሞዑዛን እምርሂ ።
በለስ ዕዝራ ወአውልእ ዮዳሂ ።
ሠወራ ሠወረ ኑፋቄ ማኒ ሳቡሂ ።
አልጸቀ በጽሐ ዘበ ዮፍታሔ ።
አስተርአዮ ጽጌ ወይን ሰባሔ ።

፳፯. አጥፊ ለሚ አልሚ መንገድ ። (ዋዜማ)

ኮከበ አሕዛብ እሳተ ማይ ፤ እንዘ ቂርቆስ ነድ ነፋስ ነፋስ ጢስ ።
እሳት ዓይነ ዓይን ጢስ ጢስ ጢስ ነፋስ ።
ወለእመ ቂርቆስ ወርቅ እሳተ እሳት ክርስቶስ ።
ሃይማኖት ማይ ተክለ ተክል ሐዲስ ።
ከመ ሙሴ ዕብነ ዕብን ሐንካስ ።

፳፮. ሥርጽ መንገድ ። (ዋዜማ)

ግሩማን መላእክት ፤ ባሕርየ ነፋስ ወንድ እስመ እንዘ ፍሉጥ ገዳሙ ።
ለኪሩቤል ባሕርየ ሥላሴ ተፈልጦ አልቦሙ ።
ድኅረ በፅዝራ ወሂኖክ ብሔረ ሕያዋን ተሰይሙ ።
ወጠቢብ ሰሎሞን በኩረ ዚአሆሙ ።
ኢያእመረ ኅዳጠ ግብርሙ ።

፳፱. ገሰጋሽ ገቡእ መንገድ ።

ገደብ ዘጳውሊ ፤ መቃርዮስ ኮነ ዘእንጦንዮስ ባሕታዊ ።
ገረመ ዘሙሴ ዮሐንስ ዜናዊ ።
እስከ ከመ ኖኅ ተክፍለ ዘኢሳይያስ ሌዋዊ ።
እምኅብ ሕይወት ወሞት ተፈናዊ ።
ለጠይቆ ገጸ ሰብእ ሥጋዊ ።

፷. አንቀጽ ድርድር መንገድ ።

ተሰብአ ተዋረዶ ፤ ዘዘኢያስተርአዮ ነግሀ ኢያስተርአዮ አግዘፈ ።
መለኮት እስመ በዕድሜሁ ተዐውቀ ተጽሕፈ ።
እመ ከማሁ ለሂኖክ ኢተዘከረ ኅለፈ ።
ወለእመ ተንሥአ ወድቀ ተሰብሐ ተርፈ ።
ድኅረ ጸረ ተረክበ ተገድፈ ።

፷፩. ግጭት አታላይ መንገድ ።

ለጌርሳም ተላዊሁ ፤ ፍና ፍና ጌርሳም ጌርሳም ፍና ገቅለ ጌርሳም ነፍሱ ።
ለዘጌርሳም ዕፀ እስተፍሥሐ እርከ ዕፅ ያንሶሱ ።
ሥርወ ሥርወ ግያዝ ግያዝ ሥርወ ተዋርዶ ሞገሱ ።
በዘገቅለ ጋቤር ጋቤር ማኅደረ ንግሡ ።
ኢገፍአቶ ገፍአቶ ኢያሱ ።

፷፪. ሰም ወራሽ መን. (ሥላሴ መጽፈያ)

ጎበ ገብረ ኢዮብ ከብካብ ደዌ ።
ዘአፍአ ይከውን ውሳጣዌ ።
ወዘውስጥ ይከውን አፍአዌ ። (ከሊቀ ኅሩያን ዘገዩ)

፷፫. ስንሰለት መንገድ ። (ሥላሴ ቅኔ)

በዘኮነ ቀራንዮ ፤ ማዕከለ ትርብዕት ስቅለተ ሐማ ስቁለ
መርዶክዮስ አስቴር ወስቅለተ ስቅለት ዘሙሴ ።

አርጭ ብርት አርጭ ዓምደ ብረት ምናሴ ።
 አቀብተ አቀብቱ ለኖኅ ሐመረ ተርሴስ ብናሴ ፤
 እንዘቦ በአይኅ ዕብነ ቅዳሴ ።
 ፀሐየ ምልክና ባቢሎን ገጸ ሥላሴ ።
 እመ ኮነ በመስቀል ድምሳሴ ። (ከሊ. ጉ. ዘገየ)

፸፬. ተያያዥ አታላይ መን. (ሥላሴ ቅኔ)

ተረክበ ቃለ ብሂል ፤ ይብል ዮሐንስ ልሳነ ወርቅ ይብል ልዮን ነባቢ
 ጽእለተ ዲዮስቆሮስ ባዕድ ።
 ይብል ማኒ ዘአልቦ ዘመድ ።
 ይብል መርቅያን ሰማዒ ቃለ መቅደንዮስ አብድ ።
 ይብል ንስጥሮስ መምህረ ካህድ ።
 ይብል ዮሐንስ መምህረ ውሉድ ።
 ኢተረክበ በድንግል ልማድ ።

፸፭. ጉቶ መንገድ ። (ሥላሴ ቅኔ)

በዘእምዘ ሀሎ ብሂል ብሂለ ብሂል ቴዎድሮስ አቤሴሎም ገጽ ዘቴዎድ
 ሮስ ዳዊት ።
 ርእየ ኢርእዮ ለሰዶም ቀኖት ።
 ቴዎድሮስ ሎጥ ቴልጌል ቴልፌልሶር ሞት ።
 ላእከ ሦርያ ነደ እሳት ።
 ተረክበ ራክሶን መልእክ ሐሰት ።
 ኢተረክበ ሕዝቅያስ ሰማዕት ።

፸፮. ዛንጀር መንገድ ። (ሥላሴ ቅኔ)

ኮነ አሜከላ ፤ ነገሩ ለስምዖን መስግላዊ ዘይመስል ዖፍ ጸዓዳ ዘውሳጤሁ
 ጽልመት ።
 ወጸሊመ ዓሣ ዘውስጡ ሞሠርት ።
 እመ ከማሁ ለሰዶም ዘኩለያቲሁ እሳት
 ልሳኑ በሊህ እንተ መጥባሕት ፤
 አምጣነ ልቡ ጽኑዕ ዘአልቦ ፍርሃት
 ኢያእመራ ለናእስ ጊሩት ።

፸፯. ከፋይ ግጭት መን (ሥላሴ ቅኔ)

መአንስሰ መአንስሰ ፤ ኢመአንስሰ መአንስሰ መአንስሰ ሞተ ኅብረ
 አቤል በለስ ።
 ሥርወ ደም ኢዮርጌ ደመና ነፋስ ።

ኬፕሮ ኬፕሮ ጋውሎስ ሦቀ ኬፕሮ ጋውሎስ ክርስቶስ ።
 ኬፕሮ ኬፕሮ ጋውሎስ ጋውሎስ ።
 ጋውሎስ ሦቀ በኤዶምያስ ።
 ኢመዋቲ ኤዶምያስ መርስ ።

፸፰. ዘማች መንገድ ። (ዘይእዜ ቅኔ)

ጌጳሁ ለአውናን ጌጳ አውናን ፤ ጌጳ አውናን አውናን ጌጳ ጌጳ አውናን ጌጳ ።
 ጌጳ ጋዜር ጌጳ ኖኅ ጌጳ ጌጳሆሙ ለዘቦ ምጉንጳ ።
 ምጉንጳ ጌጳ ጋይራስ ምጉንጳ ጋይራስ ቀለጳ ።
 ኅቅለ ቀለዮጳ በጋዜር ኅበ ኤርጳጳ ።
 አንስቲያ ታቦር ቃል ኅበ አክርጳት አግሪጳ ።

፸፱. ጅብ ሲወጉ በአህያ ይጠጉ ፤ መንገድ (የመወድስ ለዓለም)

እመኒ አስተርእዮ ጽጌ መቅደንዮስ ባእስ ።
 ምሉዓ ምልዕት ተደንግሎ ማርያም መንፈስ ቅዱስ ።
 እንዘቦ ኢርእዮ ገጸ ቁርሎስ ንጉሥ ።
 ምኑነ እንተ ፍቅር ሰቀበቶ አምላክነ ንስጥሮስ (ከሊ. ጉ. ዘገዩ)

፹. እባብ ያየ በልጥ ይሸሻል መንገድ ፤

አንተሰ ወልደ ዮና አጽቀ አቤሜሌክ ወይን ።
 እስመ እምሐዊር ፍና ነጽሮ ሰማየ ሰማያት ፍኖተ ዓይን ።
 ወእምነ ሐዊር መስቀል ፍኖተ አማኑኤል ዕብን ።
 ዕውራን አእጋሪከ ወአዕይንቲከ ሐንካሳን ።

፹፩. ልብሰ ወርቅ መን (የመወድስ ለዓለም)

እወል ድሂ በድምፅ እንዘ ኢይዘርእ ዘርዐ ።
 እልፈ አራዊተ ወእልፈ አባግዐ ።

፹፪. ጉበኛ መንገድ ።

ዘርአ ወራዙት ንባቦ እመ ኢያጽምዓ ዕዝና ።
 እሳት ዘተአርቀ ለብሰ እምክዳና ።

፹፫. ርቀት ልብሰ ወርቅ መን (የመወድስ ለዓለም)

በዝኃሂ ወፈድፈደ ንዴተ ወልዳ ስሉጥ ።
 ስብአ ወአግማለ እስመ በዘሠምረ ይዌልጥ ።
 ወእምነ ምስያጥ ኃይል ኢይትፈለጥ ።
 ያበውእ እንተ አፍአ ወያወጽእ እንተ ውስጥ ።

፹፬. ሰም ረገፍ መን. (የመወደስ ለዓለም)

አብርሃምሂ ብዝኃ አርምሞ እንተ ነበረ ምስሌሁ ።
ወጽአ እምሀገሩ ወፍሉጥ እም አዝማዲሁ ።
ሆሳዕና ዳዊት ይስሐቅ እንተ ፈድረደ ጸጋሁ ።
በያዕቆብ ዕብነ ደብር አምጣነ አገደረ ቡራኬሁ ።

፹፭. ሰላጢን መንገድ ።

በአስተዳልዎ ጥበብ ማዕደ ሥላሴ ፤ ሊቀ ኅባዝያን አብርሃም ጠቢብ
ወማእምር ፤
እንተ እንተ ፈቀደ ገብረ እግዚአብሔር ።
እግዚአብሔር እንዘ ይብል ፤ ትጥዕም እምኩሉ አእምሮ መዓር ።
ጣዕማ ጣዕመ ሀሊብ ወልደ ነጐድጓድ ዳንኤል አልቦ በፍና ግብር ።
ጥበብ ሕልመ ነጋሤ ኢየሐውር በእግር ።
ከመ ናኦስ ተክለ አልፋ ሐዊረ ኢሐዊር ኢየሐውር ።
ባሕረ ጥበባት ዮሴፍ እንዘ ፍሉጠ ባሕር ባሕር ።
ወከመ ከመ ዕብን ኢሊባዊ ሰሚዓ ኢሰሚዕ ኢይትናገር (ከሊኅ ዘገየ)

፹፮. ፍና እቅፍት መንገድ ።

ባሕርየ ዘዘቦ ዘቦሙ እንተ ሀለወት ፤ ዘቦ ዘቦሙ ድንጋሌ ድንግል
ምልክና ።
አጋእዝተ ኪሩብ ኪሩቤል ንጽሐ መላእክት ሐና ።
እምኤልሳዕ ካልዑ ኤልያስ ሕልቃና
እሥራኤል ሕዝበ ዮና ፤ ኤሊ ንጉሥ ገዓረ ቃለ ሙስና ።
ሳሙኤል ቃለ ዓዋዲ እንተ ለሥጋሁ መነና ።
ኃደገ ግብረ ሥጋ ወኃለፈ እምወሰና ።
አምጣነ ገሠሦ መልአክ በሩጸተ አክናፍ ደመና ።
ኢይንበር ምስለ ኤሊ ኤልያስ ዘውገ ዮና ።

፹፯. እግር ብረት መንገድ ።

ጸዋሬ ጽንሰ ባዕድ ቶማስ ጽንሰ ደመ ሰይፍ ፤ ማኅፀነ ካህን ወርኅ ኮነ
ወኢኮነ ።
ጽንሰ መወልድ መዓልተ ዘዘ አጽመ ሮቤል ኮነ
ፀሐይ ጸዳለ መስቀል ዘኢኮነ ኮነ ።
ጽንሰ ከዊነ ቃል ማሕምም ወጸረ ፍትሐ ሞት ስምዖን ዘፍቁረ ኪራም ኮነ።
ወዮሐንስ አረጋዊ እንተ ከመ ኤርምያስ ኮነ
ንባብ መወልድ አስቆሮታዊ ጸሎተ ዕንባቆም እመ ኮነ ።

ወጸሎተ ዕንባቆም ግፍዕ አመ ቀራንዮስ ኮነ ።
ፍዳ እንተ ቀድሐ ማየ ቃና ማየ ዕለተ ዓርብ እስመ ኮነ ። (ከሊቀ. ገ. ዘገዩ)

፹፰. ድርብ አስናካይ መንገድ ።

እደ ቤተ ሦርዕር ስምዖን መሐፒሊ ዘቦ ፤ አድራ — ማሌቅ ባአስ ማኒ
ዘእምዘ ሀሎ ።

ወ ት ሚልኮስ መሐፒሊ ሐፂን እብሎ ።
ለኪሶን አክርጳተ ኤሊ ወፊንሐስ ጼተሎ ።
ኢዮራም ኢዮርብአም ሮቤል ሂኖክ መሐፒሊ ዮሐንስ እብሎ
ሙሴ አምላክ ሙሴ መሐፒሊ ቅብዕ ተከሎ ።
ሎምና ፀሐዩ ሎምና ፈለገ ኢያቤስ ዘተኃጉሎ ።
እምተንከተመ አሴር አቤል አንጽሐተ አሴር ዡሎ ።
ለተንከተመ ኖኅ ኢያቡስቴ ሠረገላ ኤልያስ ይመስሎ ።

፹፱. ባዕድ አካሄድ መንገድ ።

ከብርተ ማርያም ሥዕል ፈጣሬ ሥላሴ ፤ እንስሳ ወስብእ ግብረ አብ
ዓፀደ ወይን ።
ዘእምነባቤ አፍ ጴጥሮስ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ዕዝን ።
ጳውሎስ ልሳኑ ለዮሐንስ ዓይን ።
ነጻሬ ኅቡዓት ይኔጽሮ ለበልዓም ሂኖክ ሚጠተ ጼዋዌ እግረ ብርሃን ።
ያከብሩ ማርያም መካነ ጻድቃን ።
እስመ ቃለ ወልድ አጽምኦታ ጽምምተ ዝናማት ልበ ዕብን ።
ወኢኮነታ ድንግለ እጹተ ማኅጸን ።
እስመ እመወሊድ ተክለ አልፋ ዘማዊተ ዓይን ትከውን ።

፺. ቅጽል ድርድር መንገድ ።

ፀዳለ ብርሃኑ ለበርሀ እንተ በርሀ በርሀ ፤ እንተ ዓይነ ዓይኑ ለከብር
እንተ ከብረ ከብሩ ለመክብስ ።
እንተ መርሀ መርሀ ለኤናግ ቄርሎስ ።
አብርሃም መቃሪ መቃርዮስ ርእስ ።
ሂኖክ እንጦንዮስ ኬፋ ዳንኤል ልብድዮስ ኢዮስያስ ።
ሶፎር ኢያቡስቴ ሞተ እስጢፋኖስ ባእስ ።
ምናሴ ሐረገ ወይን ይሁዳ አጽቀ በለስ ።
ዕንባቆም ኤልሳዕ ወልደ ዘካርያስ መርስ ።
ኤልያስ ተክለ አልፋ ተክለ ሃይማኖት ኢሳይያስ ።

፳፩. የልጅ ልጅ መንገድ ።

ገባሬ ግቡር ሰማይ ጽርሐ ኢየሱግ ፤ እመ እመ ቂርቆስ ሲራካ ጥበብ ሠርጎ አሚን ።
 ዕዝነ ዕዝነ ሙሴ ባስልዮስ ወለተ አሚን ።
 ዕዝነ ዕዝነ እዝነ ለስምዖን ሐጺን ።
 ሰሚዓ ኢሰሚዕ ቃለ ወለት ጸጋመ ሕልመ ኖሳ ዮሴፍ ድንግል እደ የማን ።
 ገብርኤል እግረ እግሩ ለሩጸተ ጤሚዎስ ዓይን ።
 ብርሃን ገጸ ፍና ሐንካሳ ሐንካሳ ዕብነ ዕብን ።
 ነጻሬ ኢሐዊር ውርዙተ መሳክወ ኢየብ ዕዝን ።
 ድምፀ ቃለ መብረቅ ወአንበሳ ኢሳይያስ ቃለ ቀርን ። (ከሊቀ. ጎ. ዘገዩ)

፳፪. ተከታታይ መንገድ ።

ሙሴ ወፈርዖን ከመ ተበአሱ ፤ እመ ጸብአ ልብ አንሥአ በቤተ ሥላሴ መቅደንዮስ ።
 ተከለ ሃይማኖት ወክሀ እንዘ ይለብስ ።
 ልብስ ጸብዕ ቅዳሴ እስከ እግር እምርእስ ።
 ወለተራድኦ መርቆሬዎስ ፤ ፈረሰ ዚአሁ ጸአነ ኅቤሁ ከመ ይጊሥ ።
 ይርዓይሂ ከመ ተዘርወ ቀትለ መቅደንዮስ ባእስ ።
 ቆመ እምአንክር መልዕልተ አዕባን መንፈስ ቅዱስ ።
 እስመ እንዘ ይረውጽ ወድቀ ላዕል አርዮስ ንዑስ ።
 ነፍሶ ዘኢያእመረ መቅደንዮስ መአብስ ። (ከሊቀ. ጎሩ. ዘገዩ)

፳፫. ውስጠዘ ተራ ቅጽል መንገድ ።

ሥርወ አጽቀ ዘግባ አብርሃም ወላዴ ውሉድ ፤ ወላዴ መወልድ ውሉድ ገብርኤልሃ ዜናዌ ።
 ዕንባቆምሃ ሰማዕተ ተፈናዌ ።
 ዳዊት ለባዊ ሙሴሃ ለባዌ ።
 ይስሐቅ በዙረ ነዌ ያዕቆብ ኮል አማኑኤል ዕፀ ዘዌ ።
 ዘበዘ መስቀል ጽላሎቱ ዘዓይነ አይሁድ አርዌ ።
 ደንገፀ ኢደንገፀ ምሳሌ አርዌ ብርት ሥነ ሥጋዌ ።
 አስተርአዩ መጽአ በእግረ ዮዝያን ደዌ ።
 ዘበዘ ኢሳይያስ ተናገረ አልጸቀ አዜባዌ ።

፳፬. የአደናግር ሰረዝ መንገድ ።

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፤ አዳም ወአቤል ወምሳሌ ሔዋን እም ።
 እስመ እምወልዱ ለአብ ወልደ እንበረም ።

አብ ወወልድ አሐዱ አቡሁ ለሴም ።
 ወመንፈስ ቅዱስ ወላዴ ካም ።
 እንዘ ጥበቡ ሐመር ምዕላደ አርዌ ወላህም ።
 ይትርፍስ ከመ ተነግረ ምሳሌ ዚአሃ ለቅድም ።
 እምኤፍሬም ለምናሴ ማርያም ለማርያም ።
 መሰለታ ትኩን ፍሥሐ ዠሉ ዓለም ።
 እመኒ ኢይመስሎ ለአብርሃም አብርሃም ። (ከሊቀ ኅዳያን ዘገዩ)

፺፮. ራስ ከብዶ መንገድ ። (አጭር ዙልክሙ)

እግረ ጴጥሮስ ሮጾ አንበላ ዋሕድ ፈረሰ ።
 በሩጸተ እግሩ ለሄኖክ ነፋስ ፤ (ኪሊ. ገ. ዘገዩ)

፺፯. ዘመድ መንገድ ። (ሕንጻሃ)

በንጹሕ ድንግል ለእንተ ወለደታ ወልደ ።
 ማርያም አሐቲ — አፍቀረታ ባዕደ ።

፺፰. ዓይነ ወኃ መንገድ ።

ማርያም ከርካእ እንተ አሕመልመት ቁጽለ ።
 ጸገዩት ድንጋሌ ወፈረዩት ቃለ ።

፺፱. የጋን መብራት መንገድ (ዕዝል ክብር ይእቲ)

ወልደ ዘዘጴጥሮስ ዮናስ ነጻሪ መገብተ መስቀል ምናሴ ።
 አዕይንተ ፀሐይ ያዝያን ወአዛርያስ ብናሴ ።
 ተዐደወ ገብረ እግዚአብሔር ሙሴ ።
 ቆመ ገብረ እራቆ በጽንፈ ሀገር ሥላሴ ።

፺፲. የንዑስ አንቀጽ ሰረዝ መንገድ ። (ክብር ይእቲ)

ቀዲሐተ እሳት ማየ እንተ ዘለፋ ወጸዋሬ ዕዕ እሳተ ።
 ለባዊ ዮሐንስ ነጻሬ ነጽሮ ክልኤተ ።
 ከዊኖተ ምድር ሰማየ ወለቢሰ ብርሃን ጽልመተ ።
 ተሴስዮ ጠሊ ወአድግ አንበሳ ወቀኒተ በግዕድ ጥባሕተ ። (ኪሊ. ገ. ዘገዩ)

፺. የብሂል እግርበራስ መንገድ ፤ (ክብር ይእቲ)

ብሂሰ ብሂል ፀሐይ ሐዋርያ መዘምራነ ሰብእ ሥላሴ ።
 ኢይሰምዕ ስመ ፍትሐ ግፉዓን ውዳሴ ።
 ኢሳይያስ ወርኅ ዘፍኖተ ኮከብ ድምሳሴ ።
 ኢየሐውር ሐረ በፍኖቱ ለመስተሣልቅ ምናሴ ።

፪፩. ድርብ ወጭ ወራጅ መንገድ ። (ክብር ይእቲ ግዕዝ)

ትርጓሜ ሕልመ ፈርዖን ፈርዖን ዘውገ ቤተ ክብርሃም ክብርሃም ።
ላእከ ቤተ ይስሐቅ ይስሐቅ እደ ቤተ ዮዝያን ሴም ።
ፀሐየ ፀሐይ ዳንኤል ዘእምዘ ኤርምያስ ካም ።
ወርጎ ወርጎ ሮቤል ሕዝቅያስ ሮብግም ።

፪፪. ምንዝግዝግ መንገድ (ሕንጻሃ)

ኬፋ ላዕለ አይሁድ እሳተ ረዋጺ ነፋስ ።
ወአይሁድ በኬፋ አዕይንት ዘጠሰ ።

፪፫. አጎዝ አካሄድ መንገድ ።

ምሑረ ምሑራን ሰማኒቱ፤ አሥራ ቃላት በወስኮ ሐምስ ሐምሳ ።
ምዕተ እሥራ ወምዕተ ሠላሳ ።
መምህረ ምሁራን ክብርት ዘትርጓሜ ሠላስ ስሳ ።
ለዘአዕይንታ አሥር ፍና ኃሠሳ ።
እምአእምሮ ሰሎሞን ኢሂሳ ።

፪፬. የማስጠበቅ መንገድ ። (ሕንጻሃ)

እንከሰ ቀራንዮ አይሁድ እግዚእነ ።
እስመ ቀራንዮ ምድረ ደም ኮነ ።

፪፭. ግሥ መንገድ (ዋዜማ ዘንቡረ ዕድ አበበ)

እምነ መጥቅያሙ ለሠለስቱ፤ ይሁዳ ወፋርስ አመ ቃለ ገብርኤል ዶዶ
እሳት ዘመጠነ ደብር ውስተ ባሕር ወረደ
ወጠሰ መዓቱ ዘዓርገ እምነ ቀላይ አሐደ ።
ለፀሐይ ባቢሎን ከደና ገሃደ ።
ወአትለወ ድጎሬሁ በረደ ።

፪፮. ኩሸት መንገድ (የመወደስ ለዓለም)

ዕፁብሂ ለሰማዲሁ በቢታንያ ዘኮነ ።
ንጉሠ ዓለም ሆሳዕና በዲበ ዕዋል እስመ ተጽዕነ ።

፪፯. ስሜ መንገድ (ከፍተኛ ።)

ኒቆዲሞስ ሊቅ ወንጌለ መንግሥት ፤ እመንፈሳዊት ተዓቢ እም ኦሪት
እመ ሥጋከ ።
ሕማመ ሙሴ ኦሪት ለእመ ሐመምከ ። በሌሊት አኮነ ትገይሥ ኅቤከ ።

ወንጌል እመ ነፍስከ ለእመ ተሐውር ድኅረ እሪት ወላዲትከ ።
 ገነዝዋሂ ወቀበርዋ ለእሪተ ሙሴ እምከ
 በሐዲስ ልብስ ጸጋ ሐዋርያተ ወልድ አጸብኢከ ።
 ባሕቱ ኅዘን በከመ ጳውሎስ ለከ ።
 ለክልኤ እስመ ተከፍለ ኢሳይያስ ልቡናከ ።
 ዘመነ ምናሴ ነቢይ አፍቅሮተ ልብ አምለከ ።
 ለጄኤ እስመ ተከፍለ ኢሳይያስ ልቡናከ ። (ከመ. ጌታ ላዕከ ማር)

፻፳. ሙሉ ኅብር አማርኛ (መወደስ ።)

ረድኤት የራቀው ረኅብ የነዌ ተማሪ ፤ የሚቆጣው ሰው ባይኖር የተ
 ማረውን መልክ አጠፋ ።
 ጠላት ነውና ለእህል አርሶ እንዳገባ ሲደፋ ።
 ደግሞም ተሐንፀት በመዝገብ እጅ ፤ ግምድ ወርቅ ቅኔ የካህን ደገፋ ።
 ደግሞ ያመጣል ጥቁር እንግዳ የተማሪ ልሳን እሳት ከአዳራሽ ሆኖ ሲያናፋ ።
 መዝገብሂ የዳዊት ሎሌ ከጎጃም ጦርነት ሲጋፋ ።
 ጉባኤ ቃና ሀብትሽ ይመር ተማርካ መጣች በዘረፋ ።
 ወጥመድ ናትና ለሰው ምንም ከዲያብሎስ ባትከፋ ።
 ግእረ ሞት ጉባኤ ቃና በሥጋ የምታለፋ ። (ከመሪ ጌታ መዝገቡ)

፻፱. እጥፍ ድርብ ኅብር ።

የዘላን እመቤት ሥጋዬ ባልን የማታፍሪ ፤ ጸድቃን ያበሉትን ያህል
 ዳዋውን ጠራርገሽ አንቺ አስወቃሽ ።
 አሁን ምን ዳኛ አለ ይሆን ይኸን ጉድጓድ መላሽ ።
 ደግሞም ባል ስትሺሪ አረሜን አይተሽ ።
 በተራ ወጥሽ ምነው ለእንግዳ ፤ አሁን ዝግን ሁኖ ሊቀርብ አዳራሽ
 ተሠርቶልሽ ።
 ነፍስየሂ የሴት ወይዘሮ የምትሂጅው በሻሽ ።
 ያሳስብሻል የማታ ራት መንገደኛውን ዓለማምነሽ ።
 ወመሬታዊ ሥጋዩ ይኸንን ለም አገር ትተሽ ።
 እንዴት ይሂዳል ከተማሰው ካባ ጌጥ ብለሽ እንደኮራሽ ።
 (ከመሪጌታ መርጻዊ)

፻፲. የፍየል ዓይን ወደ ቅጠል ፤ የነብር ዓይን ወደፍየል መንገድ ።

መወደስ ቅኔ ።

ሕዝብየ አሮን ልሙዶ በዊዕ ፤ ቅድመ ናቡቴ ግፉዕ ግፍፍ ናቡቴ ደብተራ ።
 አስቆቅዎትከ ምንት ሰቆቃወ ነቢይ ዕዝራ ።

በእለ ይፈቅዱ መከራከ ወይፈቅደሙ ለእሉ መከራ ።
 እምቅድመ ዝኒ እምብሔራ ፤ ሰበ ወጽኦ ሎጥ ዘመደ ናኮር ወ/ ታራ ።
 አኮኑ ለነነዌ ኅበ ኢተሳተራ ግብራ ።
 ፈቃደ ገሞራ ኅበ ዝሙት ወፈቃደ እሳት ኅበ ገሞራ ።
 እመኒ ኅሬ ኅለፈ እንዘ ይደግንዎ ሐራ ።
 ልበ ግብፅ መንገለ ኅሬ ወመንገለ ግብፅ ልበ ኤርትራ ።
 አለቃ ኢሳይያስ(ጥንት የጐንደር ቅኔ ።)

፻፲፩. አፍራሽ መን. (መወደስ ።)

መድሎተ ፍጡራን መዓልት እንዘ ያጸንን ፤ ሥእርት ይትበቀል ወኢ
 ይከውን በቀለ ።
 በእንተ አጋው ያውርድ ፍሬ ዕፀ ገዳም ቀትለ ።
 አቤሴሉም በሥእርተ ርእሱ አኮኑ ተሰቅለ ።
 ወኮነ ቀታሌሁ ለቀታሌ ነፍስ ሶምሶን ዘየዓቅብ መዋዕለ ።
 ይተኃጉልሂ ምሳሌ ዝንቱ በከመ ተኃጉለ ።
 በሥርዓተ ዕንባቆም መወደስ ዕንባቆም ተለዓለ ።
 ዕንባቆምሃ ይፈኑ አምጣነ ወኃበ ቃለ ።
 ሊቀ መላእክት ሀብተ ድንግል ዘይከይድ ነበልባለ ። (ከአለቃ ዕንባቆም)

፻፲፪. ትንቢታዊ መንገድ ፤ (መወደስ እስከ ማንደርደሪያው)

ኃይለ ሥላሴ ኢታንክር እመ እቤለከ ፤ ርኢኩከ አንሰ ታሕተ ዕፅ
 ሐረር ዓባይ ።
 ሀለወከ ትዕርግ መንበረ ምኒልክ ሰማይ ።
 ወብከ ዘተሐቱ በዕንቁ መንግሥተ አቡከ ሰሎሞን ባሕርይ ።
 (አለቃ አርአያ ወረታ)

፻፲፫. የዘመድ ጭውውት መንገድ ።

ትቤ ልብዩ ብእሲተ ቲቀሎ ፤ እግዚአ ኃያላን ፍቁር እግዚእዩ አድኅነኒ
 እስመ ኅበ ቁድሮስ ሀብተ ቢጽ ፤ ለአክት ምሳሌ ሀብትዩ አቃኒ ።
 እምነሉሰ ዘየዓቢ ተፈልጦተ አጋው አርድእት በበጊዜሁ የኅዝነኒ
 እስርርሂ ወአእርፍ እምረኅበ ሥጋ ማሳኒ ።
 ክንፈ ከመ ርግብ መኑ ዘይሀብኒ ።
 ሀላዌ ሥጋ ጳውሎስ እስመ ይቤለኒ ።
 እለ እስክንድሮስ ተሐምሞ ብዙኃ ሣቅየኒ ። (የአቡነ ኢብርሃም መወደስ)

www.ethiopianorthodox.org

፻፲፬. አጥላቂ መንገድ ።

ሥነ ጽጌ ረዳ ዓለም እንተ ትትነገራ ፤ ወተኃልፊ ቅጽበተ አርአያ
 ጽላሎት ወሕልም ።
 እምነ አሐዱ አፋኪ አምጣነ ይወጽእ ዮም ።
 ለፊ ቡራኬ ወለፊ መርገም ።
 ወምንተ ይኤድም
 ዘመነነኪ ሐረ መንገል አስቁጥስ ገዳም ።
 አነሂ አረማዊ እንዘ ክርስቲያናዊ በስም ።
 ለለ ጽባሁ በኃጢአት እንዘ ጽንዓ ኃይልየ አደክም ።
 ዘመንየ ሱሎ ፈጸምኩ እንበለ ጸሎት ወጸም ።
 መዓልተ በመብልፅ ወሌሊተ በንዋም ። (የራስ ወልደ ገብርኤል)

፻፲፭. ምሳሌ መንገድ መወደስ ።

ኅልቁ ሕማማት እስፍንተ እዜንወክሙ ኦ አኃው ዘትነብሩ ምስሌየ ።
 እስመ ከመ ርግብ እነብብ እመ እገብር ሥቃየ ።
 ወሥእነ ነጽርተ ገጹ ለፀሐይ ዓይንየ ።
 ወእንዘ ኢይትቀነይ ለአምላኪየ
 ዘመንየ ኃለቀ ከመ ዕፀ ከንቱ ላዕሌየ ።
 ዮምሂ እመ ኃለቀ ዕፀ መከራ ሥጋየ ።
 በመንፈቀ ሌሊት ያውእዩኒ አሳታውያን ሕማማትየ ።
 ወእንዘ አያሐውር አንስ ፍኖተ ወንጌል እምየ ።
 ወሪደ መቃብር ወሞተ ሥጋ ይቀድሙ ለዕድሜየ ። (ራስ ወ/ ገብርኤል)

፻፲፮. ትችት መንገድ ።

ኦ መሬት ዘመደ ሥጋየ እም አመ ተፈጠርኩ አንሰ በይነ ዘኮንከኒ ምስማክ።
 ወህየንተ በላዕኩ እክለ እንተ በቆለ ዲቤከ ።
 ዕዳ ሞት ፍዳ ኢይተርፍ ብከ ።
 ባሕቱ ኢትጎጉጉዕ እስመ ጊዜ ጽኑዕ ሞትየ ሲላየ ዕለት እከውነከ ።
 ኅዳጠሂ ተዓገሠኒ እስከነ እመጽእ ለከ ።
 እስመ አንተ ዘዚአየ ወአነ ዘዚአከ ።
 ወበግብረ ብዙኅ ሥላቅ እመ ሀሎኩ ላዕሌከ።
 ቀዳሚ በይነ ዖርከኒ ደጎሪ እፀውረከ ። (የመምህር ወሰኑ)

፻፲፯. ጉራማይሌ መንገድ ።

ንዒ ንዒ ጉባዔ ቃና ድመት
 አምጣነ ተክዕወ ለኪ ልበ ተማሪ ወተት ። (ዘመሪጌታ አስካል)

ከዚህም ሌላ የቅኔ መንገድ በብዙ መልክ ይገኛል ፤ ለምሳሌም ያለ ቅኔው በጉት መልክ ብቻ የተገለጡትን ሰዎች እንደሚከተለው እገልጣለሁ ።

- ፩/ ተከታታይ ሠረዝ መንገድ ፤
- ፪/ ውስጠ » »
- ፫/ የቅጽል መንታ ሠረዝ መንገድ ፤
- ፬/ ሌባ ሠረዝ መንገድ
- ፭/ የግንባር ሳቢ ሠረዝ መንገድ ።
- ፮/ የከመ ሠረዝ መንገድ ፤
- ፯/ ነጣቂ ነባር ሠረዝ መንገድ ፤
- ፰/ የቦታ ደርዝ መንገድ ፤
- ፱/ የሰም » »
- ፲/ የግብር ስም ደርዝ መንገድ ፤
- ፲፩/ አጥፊ ደርዝ መንገድ ፤
- ፲፪/ ነጣቂ ደርዝ መንገድ ፤
- ፲፫/ የሠርፅ ደርዝ መንገድ ፤
- ፲፬/ ጠቃሽ ደርዝ መንገድ ፤
- ፲፭/ ፍና ድርሰት መንገድ ፤
- ፲፮/ ፍና ሐዲስ መንገድ ፤
- ፲፯/ ፍናተ ሰርቅ መንገድ ፤
- ፲፰/ ፍናተ መንበር መንገድ ፤
- ፲፱/ ነጠላ ውስጠ ወይራ መንገድ ፤
- ፳/ እጽፍ ውስጠ ወይራ መንገድ ፤
- ፳፩/ ያንድና የብዙ ውስጠ ወይራ መንገድ ፤
- ፳፪/ የሰም ውስጠ ወይራ መንገድ ፤
- ፳፫/ የቅጽል ውስጠ ወይራ መንገድ ፤
- ፳፬/ የጾታ ቅጽል ውስጠ ወይራ መንገድ ።
- ፳፭/ የአኃዝ ቅጽል ውስጠ ወይራ መንገድ
- ፳፮/ የወርቅ ውስጠ ወይራ መንገድ ፤
- ፳፯/ የራሱ የሆነ አጥፊ መንገድ ፤
- ፳፰/ ተመላሽ የሆነ አጥፊ መንገድ ፤
- ፳፱/ ነጠላ እግር ብረት መንገድ ፤
- ፴/ ድርብ እግር ብረት መንገድ ፤
- ፴፩/ አፍዛኸ አጥፍ መንገድ ፤
- ፴፪/ ዘግኝ መንገድ ፤

- ፴፫/ ድርብ መንገድ ፤
- ፴፬/ ሥሉጥ መንገድ ፤
- ፴፭/ እግረ ፀሐይ »
- ፴፮/ ተመሳሳይ መንገድ ፤
- ፴፯/ ሠርፅ ሂያጅ መንገድ ፤
- ፴፰/ የወ ሠርፅ ተከታይ መንገድ ፤
- ፴፱/ መንታ ዘርፍ መንገድ ፤
- ፵/ የዘርፍ ዘርፍ መንገድ ፤
- ፵፩/ ምፀት ቅጽል መንገድ ፤
- ፵፪/ የሰም ቅጽል ዘላይ መንገድ ፤
- ፵፫/ የሰም አነጻጻር መንገድ ፤
- ፵፬/ ነጠላ ስም ቅጽል መንገድ ፤
- ፵፭/ የሰም ቅጽል መንገድ ፤
- ፵፮/ የወርቅ ተራ ፍላፃ መንገድ ፤
- ፵፯/ የሰም ነጠላ መንገድ ፤
- ፵፰/ የወርቅ ነጠላ መንገድ ፤
- ፵፱/ የትርጓሜ የዘር ግጭት መንገድ ፤
- ፶/ የዘ. አታላይ መንገድ ፤
- ፶፩/ ወራሽ መንገድ ፤
- ፶፪/ አረሳሽ መንገድ ፤
- ፶፫/ የዘ . ገፊ መንገድ ፤
- ፶፬/ ከጅ ልብሰ ወርቅ መንገድ ፤
- ፶፭/ የልብሰ ወርቅ ራስ ክብዶ መንገድ ፤
- ፶፮/ የአጸፋ ልብሰ ወርቅ መንገድ ፤
- ፶፯/ ነጠላ ጢቃሽ መንገድ ፤
- ፶፰/ የከመ መከታ መንገድ ፤
- ፶፱/ አፍዛኝ ጢቃሽ መንገድ ፤
- ፷/ የወ. መከታ መንገድ ፤
- ፷፩/ የዘ. እርከን መንገድ ፤
- ፷፪/ የአኮኑ እርከን መንገድ ፤
- ፷፫/ የዘ . እርካብ መንገድ ፤
- ፷፬/ የሰም አነሣሽ መንገድ ፤
- ፷፭/ አሳዛኝ መንገድ ፤
- ፷፮/ ንባብ ለጋሽ መንገድ ፤
- ፷፯/ ቱግታ መንገድ ፤

- ፳፰/ ምሥጢር አሳላፊ መንገድ ፤
- ፳፱/ ተደራቢ መንገድ ፤
- ፴/ የገቢር ሥራና መንገድ ፤
- ፴፩/ የተገብሮ ሥራና መንገድ ፤
- ፴፪/ አሳይቶ ሂያጅ መንገድ ፤
- ፴፫/ ተመላላሽ መንገድ ፤
- ፴፬/ አሰናካይ መንገድ ፤
- ፴፭/ አሰናካይ ማሠሪያ መንገድ ፤
- ፴፮/ አስደንጋጭ መንገድ ፤
- ፴፯/ የወርቅ ዘርፍ መንገድ ።
- ፴፰/ ረጅም ዙር ተከተል መንገድ ፤
- ፴፱/ የስም ዘርፍ መንገድ ፤
- ፵/ ረጅም ወጭ ወራጅ መንገድ ፤
- ፵፩/ ተላላፊ መንገድ ፤
- ፵፪/ የስም ፍላግ መንገድ ፤
- ፵፫/ አነሣሽ መንገድ ፤
- ፵፬/ አለምላማ መንገድ ፤
- ፵፭/ የቅጽል ሥውር መንገድ ፤
- ፵፮/ መንታ ሠረዝ መንገድ ፤
- ፵፯/ የዘርፍ ወራሽ መንገድ ፤
- ፵፰/ የስም ዘርፍ መንገድ ፤
- ፵፱/ ጋራጅ መንገድ ፤
- ፶/ ተዐጋሢ መንገድ ፤
- ፶፩/ ድርብ ነፍስ መንገድ ፤
- ፶፪/ ድርብ ቅናት መንገድ ፤
- ፶፫/ ሥራና ሠረዝ መንገድ ፤
- ፶፬/ የውስጠ ዘ ሠንጠረዥ መንገድ ።

ምዕራፍ ፮ ።

ልዩ ማስረጃ ።

የቅኔ መንገዶች ከዚህ በላይ የዘረዘርናቸው ሲሆኑ ሌላም ይኸን የመሰለ ብዙ ዓይነት ይገኛል ፤ ይሁን እንጂ ለጊዜው ለአስረጅ ያህል ይኸን ብቻ ጽፈናል ። በቅኔ ቤት ሆነ ብለው መምህራኑ የሚያስተምሩት በተለይም ለጀማሪ የአፍ መፍቻ ለለዩት መቀኛ የሚያያርጉት ሰምና ወርቅ የተባለውንና እርሱን የመሳሰሉ ቀላል ዓይነቶች መንገዶች ናቸው ። ተማሪው እንኳን ቅኔ ለመለየት ሲጀምር

እገሌ ሰምና ወርቅ መትከል ጀምሯል ይባላል ፤ በጣም ሲለይ ደግሞ ከርሱ ከፍ ያለ ጉዳና የተባለውን ቅኔ ይቀኛል ።

እነዚህ የቅኔዎች መንገዶች ሁለቱም በጣም ተወዳጅ የሆኑ ይበልጥ የሚያሰኙ ናቸው ።

በሌላው ረገድ ጉዳና ቅኔ በውስጠ ዘ ይሄድ እንጅ አፈታቱ ከሰምና ወርቅ ፤ ምሳሌ አሰጣጡም ከዚያው አያልፍም ፤ አንዳንድ ጊዜ ሰሙ ደክሞ ወርቁ ብቻ ደምቆ ሲገኝ ወርቃወርቅ ቅኔ ይባላል ። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ኅብር ነው በማለት ወርቅንም ሰምንም የሚጠቀለልበት ጊዜ አለ ፤ እንዲሁም ሰሙ ሳይለይ ሲቀር ሰም ረገፍ ይባላል ፤ አንዳንድ ጊዜም ጽድቅ መስሎ ኅብርነት ያለው ወርቃ ወርቅ መስሎ ሰምነት ያለው መንገድ አለ ፤ ለምሳሌ « ዕፁብሂ ለሰማዲሁ በቢታንያ ዘኮነ ። ንጉሠ ዓለም ሆሳዕና በዲበ ዕዋል እስመ ተጽእኑ » ይላል ። ይኸ ዓይነቱ መንገድ ግን ኅብርነት አለው ፤ ደግሞም ጽድቅ ነው ፤ ደግሞ ሰም ረገፍ መስሎ ይታያል ፤ ጥንታዊ የቅኔ መልክ ይኸን የመሰለ ነበር ፤ ማለት ጽድቅነቱን ሳይለቅ ኩሸቱ ሳይበዛ ፤ ምስጋናነት ያለው ነበር ። ኅብር ነት ያለው ቅኔ አንዳንድ ጊዜ ከግሥ ከመጽሐፍ ጥቅስ ጋር ይገኛል ፤ አዋቂም የሚያሰኘው እንደዚህ አድርጎ አስተባብሮ መቅኘት እንጂ ምሥጢሩን ሰውሮ ቤቱን ብቻ መግጠም እንደ ኅቡእ ሰም መድገም ይመስላል ። እንደዚህ ያለውን መንገድ ለይቶ ቤት ሞልቶ ሲገኝ እገሌ ተቀኘ ይባላል ፤ ግን እነዚህን መንገዶች ማወቅ ብቻ ሳይሆን በነዚህ ቅኔዎች ሁልጊዜ ሲቀኝ የነዚህንም አባባል ለይቶ ሲያውቅና መዘረፍ ሲጀምር እገሌ ቅኔ አዋቂ ነው ይባላል ።

ያ ቅኔ አዋቂ ነው የተባለው ሰው በመጠኑ ጉዳና የተባለውን ፪ኛውን ክፍል ማጥናት አለበት ፤ በተለየም አታላይ መንገድ ፤ ዝምዝም ወርቅ ፤ እግር ብረት የተባሉትንና እነርሱንም የመሰሉትን ይቆጥል ነበር ፤ በነዚህም የቅኔ መንገዶችም አንዳንድ ጊዜ ሰዎችን ያስቸግሩበት ዕውቀታቸውንም ያስገምቱበት ነበር ። በዚህ መልክ የሔድን እንደሆነ የቅኔ መንገድ ዋናው ፪ ክፍል ነው ለማለት ይቻላል ፤ ይኸውም ፩ኛው ሰምና ወርቅ የተባለው መንገድ ነው ። በርሱም ውስጥ ።

- ሀ/ ሰምና ወርቅ
- ለ/ ኅብር
- ሐ/ ወርቃ ወርቅ ፤
- መ/ ሰም ረገፍ ፤
- ሠ/ ሰም ገፊ ፤
- ረ/ ጽድቅ ፤
- ሰ/ ግሥ ፤ ይኸንንም የመሰላሉት ክፍሎች የሚገኙበት ክፍል ነው።

፪ኛ/ የተባለው መንገድ ደግሞ ጎዳና ነው፤ በርሱም ውስጥ ፤

- ሀ/ ውስጠ ዘ
- ለ/ አታላይ ፤
- ሐ/ እግር ብረት ፤
- መ/ ውስጠ ወይራ ፤
- ሠ/ አሰናካይ ፤
- ረ/ እግር በራስ ፤

ሌሎችም ይኸን የመሳሰሉት ናቸው ።

ግዕዝም አማርኛም ቅኔ ቢሆን በነዚህ ጎዳናዎች ሊሔዱ ይችላሉ ፤ ስለዚህ ህም የአማርኛ የግዕዝ ቅኔ ተብሎ በሁለት ሊከፈል ይገባው የነበረውን የቋንቋ መለያየት እንጂ መንገዱ ከዚህ ስለማይወጣ መክፈሉን ያስቀርልናል ።

እርግጥ ነው በአሁኑ ጊዜ ብዙ ሊቃውንት ለታላላቅ ሰዎች ቅኔ ሲሰጡ ከግዕዙ ይልቅ ወደ አማርኛው አመዘንዋል ፤ አንዳንዶች ደግሞ እኩል በኩል ግዕዝና አማርኛ እያደራረቡ ይሰጣሉ ፤ ጎራማይሌ አንድም ፍሩንድስ መንገድ ይባላል ፤ ይሁን እንጂ ይኸም ግዕዝ የመድከሙን አማርኛ የመንገሡን የቋንቋችን የመሸጋገሪያ ጊዜ መሆኑን በቀጥታ ያመለክታል እንጂ መንገዱ ፈጽሞ አልተለወጠም ። በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ላይ ግን አሁንም ቢሆን ቅኔ የግዕዝን ቦታ እንደያዘ ነው ፤ እንዲሁም ቅኔ የታወቀና የተመጠነ ሕግ ወግና ሥርዓት ያለው መሆኑን ስንናገር ጥቂቶቹ መንገዱን ሳይጠብቁ የሚሔዱ እንዳሉ ልናውቅ ይገባናል ፤ እንዲህም ከሆነ በሕገኛ መንገድ በመሔድና በሕገ ወጥነት በ፪ ዓይነት ሊከፈል ይቻላል ማለት ነው ። ሕገኛ/ ቅኔ የተባለው ከጎባኤ ቃና እስከ ዕጣነ ሞገር ያለው ሁልጊዜ የሚቀኙት ነው ፤ ሕገ ወጥ የተባለው ግን በዓመት ሁለት ጊዜና ከዚያም ትንሽ በለጥ ባሉ ጊዜ የሚቀኙት ነው ፤ እነዚህም እንደ ሐዋርያቲሁ ከበበ፤ እንደ ሕንጻሃ ያሉ አጭር ዋዜማ፤ ሰፊ አሰሪ፤ ዘይእዜ ሌላም የመሳሰሉት ቅኔዎች ናቸው ። እንደ ሐዋርያቲሁ ከበበና እንደ ሕንጻሃ ያሉት በክብር ይእቲ ፈንታ ይገባሉ ፤ ሐዋርያቲሁ ከበበ በክብር ይእቲ ፈንታ እየገባ ሲሆን ቤቱም ፪ ነው ። እነርሱም ሊገቡላቸው የሚያስፈልጉ የታወቁ ዕለታት የኒቆዲሞስ ሰሞን ሰኞና ማክሰኞ ነው ።

በነዚህ ዕለታት ጸመ ድጓው ዓራራይ ሲሆን ቅኔውም በዚሁ እንዲሁ ሔድ በማለት መንገዱ ተለውጧል ፤ እንዲሁም ቅኔዎች በተለይም ዕጣነ ሞገር ሮች ቦታቸውን እየለዋወጡ የሚሔዱበት ጊዜ አለ ፤ ይኸውም የመጋቢት መስቀል ፤ የመጋቢት መድኃኔ ዓለም ፤ የመጋቢት በዓል እግዚአብሔር ሲሆን በዋዜማ ችው ዕጣነ ሞገሩ ግዕዝ በሚሆንበት ጊዜ ነው ። ቤቱንም ሲለውጥ በመ፤ ጀምሮ እንደሆነ በሞ፤ ይፈጽማል ። ወይም በመ፤ በሰ፤ በቀ፤ በለ፤ ጀምሮ እንደሆነ በነርሱ ሳብእ ይፈጽማል ። ይሁን እንጂ መስቀል በሚለው ፈደል ብቻ ይሔዳል እንጂ

www.ethiopianorthodox.org

ከዚያ አይወጣም ። በወግ በታሪክ በትምህርት መልክ ቅኔን እንዲህ አድርጎ ከነባህሉ ከነየትመጣው ተማሪው ያጠናል በየደረሰበትም በዚህ መልክ ይቀናል ።

ምዕራፍ ፮ ።

ጠቅላላ አገባብ ።

አገባብ ማለት የነገር አሰካክ አንድም አገባብ ማለት ነው ። ይኸም ለግዕዝ ቋንቋ ግግር ስልት አንድም ሞያ መስጠት ማለት ነው ። በአሁኑ ዘመን አነጋገር ሰዋሰው እንደማለት (ግራመር) ነው ። ምንክያቱም ግዕዝ ቋንቋ ራሱን የቻለ ከሴማውያን ቋንቋዎች ፩ኛው ስለሆነ ለነገሩ አንድም ለግግር ደንበኛ አሰካክ ደንበኛም አገባብ አለው ። የዚህንም ቃል አሰካክ ወይም አገባብ በዚህ መልክ ቀምረው ያስተምሩታል ፤ ስሙንም አገባብ ብለውታል ፤ ይኸም ሊቃውንት ጠንቅቀው ደንቡንም ጠብቀው ይናገሩበት ያስተምሩበትም እንደ ነበር የሚያመለክት ነው ።

ነገር ግን እየዋለና እያደረ የግዕዝ ቋንቋ ለግግር አስቸጋሪ በመሆኑ ለቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ አገልግሎት ብቻ እንዲውል ሆኗል ፤ ይሁን እንጂ በግዕዝ ትምህርት ውስጥ ከፍተኛው ክፍል የዚህ እርባ ቅምርና የጠቅላላ አገባብ ትምህርት ነው ፤ ምንክያቱም አሁንም በቋንቋ መልክ እንነጋገርበት ቢባል ለግግር ስልት የሚሰጠው ሞያውን አሰካኩን አገባቡን የሚገልጥ ይኸው አገባብ የተባለው ትምህርት ነው ። አገባብም የተባሉት ከግሥ በቀር በጠቅላላ የአረፍተ ነገርን አቅማመጥ የቃላቱንም አቀራረጽ መስጠት ሲሆን ሁሉም በጠቅላላው በ፫ ይከፈላሉ ፤ እነርሱም ዓቢይ አገባብ ፤ ደቂቅ አገባብ ፤ ንዑስ አገባብ የሚባሉ ናቸው ።

፩ ዓቢይ አገባብ ።

ይኸም አገባብ በነባር አንቀጽ ፤ በዘማች አንቀጽ ፤ በቀዳማይ ፤ በካልዓይ ፤ በሣልላይ እየገባ ይሠራል ፤ አንቀጽም ያፈርሳል ፤ ስለዚህ ዓቢይ ተብሏል ፤ ለዚህም አስረጅ የሚሆን « ወርቀ አምጽኡ ሎቱ እስመ ንጉሥ ውኦቱ ፤ እንዘባ ውስተ ማኅፀና እመንፈስ ቅዱስ ይላል » በነባር አንቀጽ ሲገባ ። « ክርስቲስ ሞተ እስመ ለብሰ ሥጋ » ይላል ፤ በቀዳማይ ሲገባ ። « አመ ይመጽኦ ወልድ በስብሐቲሁ » ይላል በካልዓይ ሲገባ ። « እስመ ሣህልኪ ይኩን ሳዕል ዙልን » ይላል ፤ በሣልላይ ሲገባ ። ሌላም ይኸን የመሰለውን ሁሉ ያሳያል እንዲሁም በአገባብ በአንቀጽ በባለቤት ላይ እየወደቀ ነጂም ተነጂም ይሆናል ። ለምሳሌም « እስመ ጴጥሮስ ይሚህር በወንጌል ሕገ ፤ » እስመ በወንጌል ይሚህር ሕገ ጴጥሮስ » ማለቱን ያሳያል።

፪ ደቂቅ አገባብ ።

ይኸም አገባብ እንደ ዓቢይት አገባብ በዓቢይት አናቅጽ እየወደቀ አንቀጽ ስላለበቀረ ደቂቅ ይባላል ፤ ነገር ግን ዓቢይት አገባብ ከአንቀጽ ላይ እን

ደወደቁ እርሱም በሰዋሰው ላይ እየወደቀ ማድረጊያ፤ መነሻ፤ ተቀባይ፤ ተሳቢ ስለ ሆነ አገባብ ይባላል ። ለምሳሌም « ዲበ መንበረ ሙሴ ነበሩ ጸሐፍት » ይላል ፤ ማድረጊያ ሲሆን፤ « ተውሀቦ ሕግ ለሙሴ » ይላል አቀባይ ሲሆን፤ « ኢብርሃም ወለዶ ለይስሐቅ » ይላል ፤ ተሳቢ፤ ሲሆን ሌላም ይኸን የመሰለ ነው ።

፫ ንዑስ አገባብ ።

ንዑስ የተባለበትም ቅጽል እየሆነ በመግባቱ ነው ፤ ለምሳሌም « ዓይ » « ምንት » ፤ የሚለውና ሌላም ይኸን የመሰለ ነው ። ይኸውም በሞያ ሲውል ቅጽል ይሆናል ፤ ቅጽልም ሲሆን አንድም በቅጽል ቦታ ሲገኝ « ዓይ ልሳን » « ምንት ነገር » ይላል ። ይኸንም በመሰለ መንገድ ይሄዳል ፤ በቂ ሲሆንም « አይ ወረደ » ፤ « ምንት መጽአ ፤ ይላል ። አገባብም የተባለበት እንደ ዓበይት አገ ባብ ከአንቀጽ በኋላ እየወደቀ አንቀጽ ስለሚያስቀርና እንደ ደቂቅ አገባብም ከሰ ዋሰው ላይ ስለሚወድቅ ነው ፤ ለምሳሌ « ይትርፍስ ፍቅረ ባዕድ » ይላል ። አንቀጽ ሲያፈርስ ደግሞ « ዘመድኒ ኢይትአመን » ይላል ፤ እንደዚያው ነው ። በሰዋሰው ላይ ሲወድቅ ደግሞ « ይሙት አብድ እምይሙት ጠቢብ » ይላል ። በመጻሕፍት ውስጥ ያሉትን ሕገ ወጥ አረፍተ ነገሮች በመዘርዘር ወይም ሕግ ያላቸውን እንደ አብነት አድርጎ በመጥቀስ ሁሉንም በቃላቸው ይዘው ያስተምሩ ነበር ። ተማሪውም በሙሉ እንኳን ባይሆን በመጠኑ እነዚህን መንገዶች ካልተ መለከታቸው ግዕዙ በቀላሉ አያስኬደውም ነበር ።

ፌ ዓይ አስተያየት ።

- ፩— ግዕዝ ቋንቋነቱ ከቀረ ጀምሮ ብዙ ቃላት ሳይጠፉበት አልቀረም ፤ ምክንያቱም ለአንዳንድ ነገር ቃል ሲፈለግ ግዕዝ ጠባብ አማርኛ ግን ሰፊ መስሎ ይታያል ፤ ይኸንም የሚያመለክተው የግዕዙን መድከም የቃሉን ማጠር ነው ።
- ፪— የቅኔ መንገድ ብዙ ሲሆን በአሁኑ ጊዜ ከዚህ ከጸፍናቸው ያነሰ እንጂ የበ ለጠ የሚያውቅ ሊቅ አልተገኘም ። በቃል እንደሚናገሩት የሆነ እንደሆነ እስከ ፬ሺህ ከዚያም በላይ እንደሆነ ይነገራል ። ግን ይዞ የተገኘ የለም ። ከዚህም ከጸፍነው ውስጥ አብዛኛው የሊቀ ጎሩያን ዘገየ ነው ።

ክፍል ፱ ።

የመጻሕፍት ትርጓሜ ።

ምዕራፍ ፩

የትርጓሜ ስልት

፩ኛ የትርጓሜ ታሪክ ።

የመጻሕፍት የአንድም ትርጓሜ ስልት በሀገራችን መቼ እንደተጀመረ እስካሁን ግልጽ ሆኖ አይታወቅም ፤ ከዚህም ጋር ግን እንደጀመረው ፣ የትስ ሀገር እንደተጀመረ በሁሉ ዘንድ ግልጽ አይደለም ። በግምት የሄድን እንደ ሆነ ግን መጻሕፍተ ኦሪት ከዕብራይስጥ ወደ ግዕዝ ሲተረጉሙ የርሱም ጥን ታዊ የአንድም ትርጉም አብሮ እንደገባ ይታመናል ፤ ከዚህም ሌላ ከሕገ ኦሪት ጋር ሊቃውንተ ኦሪት በንግሥተ ሳባ ጊዜ ከቀዳማዊ ምኒልክ ጋር አብረው ወደ ኢትዮጵያ ስለመጡ እነርሱ ሲተረጉሙት ሲያስተምሩት ኑረዋል የማለት ግምት ይሰጣል ። በእርግጥም ኦሪት በጥንት ዘመን ተተርጉማ በአገራችን ቋንቋ ይሠራባት ነበር የሚለው ታሪክ እውነተኛ ሁኖ ተቀባይነት ከአገኘ ፣ ሊቃውንተ ኦሪትም ወደ ሀገራችን መግባታቸው እርግጥ መሆኑን እምነን ከተቀበልን መጻሕፍትም ሲተረጉሙ መኖራቸው ከቶ የሚያጠራጥረን ሊሆን አይችልም ። ይኸም ከሆነ ኦሪታውያን መጻሕፍት ቀደም ብለው ሲነበቡ በአንድም ትርጉም ስልት ሲተረጉሙ ኑረዋል ፤ በኋላም በዚያው መልክ ቀጥለዋል ፤ በክርስትና ጊዜ ደግሞ እንደገና መጻሕፍተ ብሉያትና መጻሕፍተ ሐዲሳት ከጽርኔ ወደ ግዕዝ በቀጥታ በተተረጉሙ ጊዜ የአንድም ትርጓሜ ስልት አብሮ ወደ አገራችን እንደገባ ፤ አንድም የትርጓሜውንም መጽሐፍ እንደ አብነት አድርገው አብረው እንደ አስገቡት ይገመታል ። ከዚያም አያይዞ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የሚውሉ ብዙ መጻሕፍተ ሊቃውንት ፤ ሲተረጉሙ የትርጓሜ ስልት የሆኑ መጻሕፍት ሁሉ ሳይተረጉሙ አልቀሩም የሚል አስተያየት ይሰጣል ፤ ይኸንም ለመረዳት ስንፈልግ ቅዱስ ያሬድ ጥበባት ሁሉ በመንፈስ ከእግዚአብሔር ከተገለጡለት ወዲህ የመጻሕፍትን ትርጓሜ ሁሉ ዐወቀ ይባላል ፤ ይኸም ማለት ፤ እንደሌላው ድርሰቱ ሁሉ አዲስ ድርሰት ደረሰ ማለት ሳይሆን የጥንቱን መጽሐፍ በጥንቱ ትርጓሜ ስልት አጠና ፤ ዐወቀ ፤ መረመረም ማለት ነው (ገድሉን ተመልከት) ። ቅዱሳት መጻሕፍት ወደ ቋንቋችን የተተረጉሙበት ጊዜ አይታወቅም አልን እንጂ የዮሐንስ አፈወርቅ ፣ የቅዱስ ባስልዮስ ፣ የቅዱስ ኤፍሬም ፣ የአቡ ፈረጅ እንዲሁም የሌሎች ሊቃውንት ትርጓሜዎች ወደ አገራችን ተተርጉመው እንደገቡ እስከ አሁንም እንደሚገኙ የታወቀ ነው ፤ ዛሬም በየገዳማቱ በየአድባራቱ ግዕዙን በግዕዝ በአንድም ትርጓሜ ስልት የሚገልጡ ብዙ ዓይነት መጻሕፍት በልዩ ልዩም ደራሲያን የተደረሱ አንድም በልዩ ልዩ ጊዜ የተተረጉሙ እንዳሉ የታወቀ ነው ።

ይኸ ዓይነት ግምት የወል በመሆኑ እንደ እውነት ይቆጠራል እንጂ በትርጓሜውም መጻሕፍት ቃል በቃል አጥንቶ፤ ወይም ከሰው አግኝቶ፤ ወይም ራሱ ተጣጥሮ እገሌ ደረሰው ጀመረው ስለማይባል፤ ታሪኩም ከታሪክ ጋር ተያይዞ ስለአልመጣ ልብን አኩርቶ አፍን መልቶ እንዲናገሩ አያደርግም ፤ ለምርምርም ክፍት በር አይገኝም ፤ ስለዚህም እንደዚሁ ማለፍ ግድ ይሆንብናል ። የሆነው ሆኖ እውነቱን የተመረከዘ አስተያየት ለመያዝ የፈለግን እንደሆነ ስለ ዘመኑ በአ ክሱም ዘመነ መንግሥት ተጀመረ ማለት ግድ ይሆንብናል ፤ ሆኖም ይኸ በቂ ሳይሆን በየክፍለ ዘመናቱ ሁሉ ሳያቋርጥ ሲወርድ ሲዋረድ ከቆየ በኋላ አካል ገዝቶ መልክ አግኝቶ ለመታወቅ የቻለው በጎንደር ዘመነ መንግሥት ነው ።

፪ኛ የትርጓሜ ስልት በጎንደር ።

በጎንደር ዘመነ መንግሥት ጊዜ ጥበባት ሁሉ መልክ እንዳገኙ፤ እንደተ ወሰኑ ሁሉ የመጻሕፍትም ትርጓሜ መልክ አግኝቶ አደባባይ ወጥቶ፤ ብዙ ደቀ መዛሙርትም አግኝቶ፤ ይኸን የአሁኑን ፍለጋ ይዞ ለመስፋፋት ችሏል፤ ከዚያም ጀምሮ እስከ አሁን ለመተላለፍ በቅቷል ፤ ብዙ መምራህንም ተነሥተዋል፤ ብዙም ደቀ መዛሙርት አውጥተዋል ። መምህራኑም ኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይሆኑ ብዙ የውጭ ሊቃውንትም ይገኙበት እንደነበር የታወቀ ነው ። ከነርሱም ውስጥ የታወቁት እነ ሙአልም ጴጥሮስ (የጀርመን ተወላጅ) እነ ጳውሎስ ዝክሪን የዓ ረብ ተወላጅ የተባሉና ሌሎችም ነበሩ ።

በዚህም መልክ ሲተረክ ምንም ቀደም ያሉ ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት ቢኖሩ ለአስረጂ ያህል ከቅርቡ ለመጀመር እንዲህ ሲሉ ይተርካሉ ፤ ጳውሎስ ዝክሪን አባ ጳውሊን አስተማረ ። አባ ጳውሊም ፡ ሠርዌ ክርስቶስን አስተምሮ በእግሩ ተካ ። ሠርዌ ክርስቶስም ጽጌ ድንግልን አስተምሮ ተካ ። ጽጌ ድንግ ልም አባ ያዕቆብን አባ ያዕቆብም በትረ ክርስቶስን ፤ በትረ ክርስቶስም አለቃ ጓንጉልን አለቃ ጓንጉልም መምህር ኤስድሮስን በእግሩ ተካ ። መምህር ኤስድ ሮስ ግን እንደገና ብዙ መጻሕፍትን በማንበብ የቀድሞውን ትርጓሜ አድሰዋል፤ ሰውየው ዓይነ ሥውር ሲሆኑ ፫፻ መጻሕፍት እንዳነበቡ ይተረክላቸዋል ፤ ብዙ ትርጓሜንም አቃንተዋል ፤ ስለዚህም እስከ ዛሬ ድረስ የመምህር ኤስድሮስ ትርጓሜ እየተባለ የጠመመው የቀናበት የጎደለው የሞላበት የርሳቸው ትርጓሜ ነው ።

ሰውየው ከላይ እንደገለጥነው ሁሉ ዓይነ ሥውር ሲሆኑ በዕውቀታቸው ጥልቀት በምርምራቸው ብዛት አራት ዓይና ተብለው ይጠሩ ነበር ። የሊቅነትም ምስክር መማር ብቻ ሳይሆን መመርመርም ነው ፤ ለመመርመርም ማንበብ ያስፈ ልጋል ፤ ስለዚህም ይኸን ያህል መጻሕፍት ለማንበብ በመንፈሳቸው ተገደዱ፤ እን ዲያውም ቀደም ብለው ያወጧቸው ብዙ ደቀ መዛሙርት ነበሩ፤ እነርሱም በየ ሀገሩ ተበትነው ሲያስተምሩ ሳለ እርሳቸው መጻሕፍትን ለማንበብ ወደ ጣና

ደሴት ገቡና ከላይ የገለጥናቸውን ብዙ መጻሕፍትን አንብበው ምሥጢር በበለጠ አደላድለው ከተመለሱ በኋላ ደቀ መዛሙርቶቻቸውን የቀረገ ነገር አለና ኑ እን ደገና እንመርምር ፤ እንማር ብለው ቢጠሯቸው ብዙዎች የመምህራቸውን ቃል አክብረው ሲመጡ ጥቂቶቹ ግን « ንሕነስ ኢተወለድነ እምዝሙት » እኛስ አንተ ሌባታችን ሳትሰስን (አዲስ ትርጉም ሳታመጣ) የተወለድን ነን ፤ እንደ ገና ወደ ት/ቤት አንገባም ሲሉ መለሱላቸው ። ስለዚህ ብዙዎች በአዲሱ አቅድ ሲያጠኑ ጥቂቶቹ ግን በዚያው ጸኑ ፤ ስለዚህም ሁለት ዓይነት ትርጓሜ ቤት ሊፈጠር ቻለ ፤ ይኸውም የላይ ቤትና የታች ቤት የተባለው ነው ። የላይ ቤት የተባለው ትርጓሜ መምህራቸው ቢጠሯቸው አንመጣም ብለው ትርጓሜውንም አናሻሽልም እንደገናም አናጠናም ፤ ያሉት መምህራን ትርጉም ነው ፤ ይኸውም አብዛኛው የጉጃም ትርጉም የተባለው ባለብዙ ሐተታ ነው ።

የታች ቤት ትርጉም የተባለው ደግሞ እንደገና ከመምህራቸው ጋር በመ ወያየት ትርጉም ያሻሻሉ ምሥጢር ያደላደሉ ሰዎች ትርጉም ነው ፤ እርሱም የጉንደር ትርጉም የሚባለው ፤ ነው ዛሬም ጉባኤው ሰፍቶ የሚገኘው እርሱው ነው ፤

መምህር ኤስድሮስ በዚህ መልክ አስተምረው ሥነ ክርስቶስ የተባለ ደቀ መዛሙር አወጡ ። ሥነ ክርስቶስም አለቃ ወልደ ኦብን አስተማሩ ። አለቃ ወልደ ኦብ የተባሉት መምህር የሸዋ ተወላጅ የሆኑ በዕውቀታቸው እንዲሁ የትርጉም አባት ወይም ፈጣሪ የተባሉ ናቸው ፤ ምክንያቱም የትርጓሜው ስልት ከርሳቸው ሲደርስ እንደገና መልክ አግኝቶ ስለተነሣ ነው ፤ እርሳቸውም ከመምህራቸው ከአ ገኙት ዕውቀት ጋር ፳፻ መጻሕፍት አንብበው የትርጉሙን ስልት አሻሽለው ለደቀ መዛሙር እንዲመች አድርገው በማቅረባቸው እስከ አሁን ሲደነቁ ይኖራሉ ።

እኒህም ሊቅ ከዚህ ደረጃ ሊደርሱ የቻሉት በአገራቸው ሳሉ ከመበለት ጋር በማጫፈር ወደ መክፈልት ስለ ተጠሩ እንዴት የዓቃቢት ተጫፋሪ እሆና ለሁ በማለት ተናደው ለትምህርት ወደ ጉንደር እንደሄዱ ይነገራል ፤ ከዚያም እንደረ ረሱ ጊዜ ሳይወሰኑ በትጋት ከመማራቸው የተነሣ የመጻሕፍት ትርጓሜ መምህር ሆነው ይኸን ስም ሊያገኙ ቻሉ ። አለቃ ወልደ ኦብም ለራሳቸው ብቻ ሊቅ ሳይሆኑ አለቃ ወልደ ሚካኤልን አለቃ ገብረ ኢየሱስ የተባሉትን ደቀ መዛሙርት አስተማሩ ።

አለቃ ወልደ ሚካኤል የተባሉት መምህራቸውን አክለው መስለው ስለ ተገኙ ሊቃውንት ሁሉ እንደ ወንድማማች አድርገው ወልደ አብ ወልደ ሚካ ኤል እያሉ አሁን ድረስ ይጠሯቸዋል ። የርሳቸውም ሀገር ስሜን ሲሆን ብዙ መጻ ሕፍትን በማንበብ በትርጉምም ስልት በመስጠት የታወቁ ሊቅ ነበሩ ፤ ስለዕውቀ ታቸውም ፬ ዓይና እየተባሉ ይጠሩ ነበር ። አለቃ ወልደ ሚካኤልም ጉባኤ አስ ፍተው በማስተማራቸው ደረሰጌ ገብረ ማርያምንና መምህር ወልደ ፋፋኤልን አለቃ መንክር ዘአክሱምን መምህር ተክለ ማርያምን ፤ አለቃ ገሩይንና አለቃ ወልደ አማኑኤልን ፤ መምህር ወልደ ጊዮርጊስን መምህር ወልደ ሚካኤልን

የዜና ማርቆስን አስተማሩ ከዚህ በኋላ ግን የመጻሕፍት መምህራን በብዙ ሐረግ የሚቆጠር ስምን አግኝተዋል፤ እንዲሁም የትርጓሜው ስልት እየተለየ በመገኘት እስካሁን በዚህ መልክ ይቀጥላል፤ እያንዳንዱ ደቀ መዝሙር መምህሩን የመምህሩንም አባትና አያት፤ ቅድመ አያት ወደ ላይ ሲቆጠር ከዚህ ከቆጠርነው ሐረግ ይደርሳል፤ ከዚያም በላይ ሊወጣ ይችላል ። የኛን ቤት በተለይም እኔን የሚመለከተውን በዚህ መልክ እቆጥራለሁ፤ መምህር ወልደ ሚካኤል የዜና ማርቆስ አቡነ አብርሃምን ተክተዋል ። አቡነ አብርሃም ጉባኤ አስፍተው ደቀ መዝሙር አብዝተው በማስተማራቸው መምህር ሰይፈ ሥላሴን አቡነ ዮሐንስን፤ አቡነ ሚካኤልን፤ መምህር ፈንታን፤ አለቃ አምጋን፤ መምህር ጥዑመ ልሳንን፤ ተክተዋል ። መምህር ሰይፈ ሥላሴ ደግሞ ጉባኤ አስፍተው በማስተማራቸው ከዚህ በታች ስማቸው የተጠቀሱትን ደቀ መዝሙርት አውጥተዋል ። መምህር ቀጸላ ሰይፍን፤ አባ ምክረ ማርያም ሰይፍን፤ ንቡረ እድ አበበ ሻውልን፤ መምህር ዘወንጌልን፤ አለቃ ሀብተ ወልድን፤ መምህር ገብረ ሕይወትን፤ መምህር ገብረ ማርያም ወርቄን፤ መምህር አፈ ወርቅን አለቃ ሲራክን፤ ሊቀ ሥልጣናት ሀብተ ማርያምን፤ እንዲሁም በሞት የተለዩት አለቃ መዘምር፤ አለቃ ወልደ ዳዊት፤ አባ ተክለ ሐዲስ፤ አባ ገብረ ማርያም ናቸው ። የሐዲስ ኪዳን በዚህ መልክ ሲሄድ የመጽሐፈ ሊቃውንት ትርጉም መምህራን ደግሞ እንደሚከተለው ነው ። ከዚያም ውስጥ የፍትሐ ነገሥትን የትርጉም መምህራንን እንመልከት ።

ጴጥሮስ ወልደ አብድል ሰይፍ ከዓረብ ወደ ግዕዝ መልሶ ለሐዋርያነ ክርስቶስ አስተምሮታል ። ሐዋርያነ ክርስቶስም ለሊቀ ካህናት ወልደዮና አስተምሯል ። ከሊቀ ካህናት ወልደ ዮናም ሲያያዝ ከእጩ በትረ ጊዮርጊስ ደርሷል ። ከእጩ በትረ ጊዮርጊስ ዐቃቤ ሰዓት ከብቴ ፤ ከዐቃቤ ሰዓት ከብቴ አለቃ ወልደ አብ ፤ ከአለቃ ወልደ አብ አዛዥ ለሚህ ፤ ከአዛዥ ለሚህ ሙሉጌታ ኪዳነ ማርያም ፤ ከሙሉጌታ ኪዳነ ማርያም በዛብህ ፤ ከበዛብህ እርቅ ይሁን ፤ ከእርቅ ይሁን አለቃ ዮሐንስ ፤ በአንድ ወገን ከእጩ በትረ ጊዮርጊስ ሲያያዝ ጉባኤ ሀብቴ ፤ ከጉባኤ ሀብቴ አለቃ ወሂብ ፤ ከአለቃ ወሂብ አለቃ የተመኙ ፤ ከአለቃ የተመኙ ሙሉጌታ ኪዳነ ማርያም ፤ ከዚህ በኋላ ግን እንደቀደመው ይሄዳል ። በብሉይ ኪዳን በሊቃውንት በመጻሕፍተ መነኮሳት በቅጥር መጻሕፍት የተለየ አቋጣጠር አለው ።

እንደ ኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትምህርት በመጻሕፍት ትርጓሜ ውስጥ ፬ ዓይነት ክፍል አለው ። እነዚህንም ሞያዎች አጠናቀው የሚያውቁት ሊቃውንት ፬ ዓይነት እየተባሉ ሲጠሩ ይኖሩ ነበር ። ፬ የተባሉትም የጉባኤ ዓይነቶች የሚከተሉት ናቸው ።

፩ኛ መጻሕፍተ ብሉይት ።

መጻሕፍተ ብሉይት በመላ እንደ አንድ ጉባኤ ተቈጥረው ይጠራሉ ፤ ይኸንም አጠናቆ ያወቀ የብሉይ መምህር ወይም መጋቤ ብሉይ እየተባለ ይጠራል ።

፪ኛ መጻሕፍተ ሐዲሳት ።

መጻሕፍተ ሐዲሳት በመላ አንድ ጉባኤ ተብለው ይጠራሉ በጉባኤው መልክ ግን በ፫ ይከፈላሉ ፤ እነርሱም ወንጌል ፩ ፤ የጳውሎስ መልእክት ፪ ፤ ሌሎች በመላ ፫ኛ ክፍል ይሆናሉ ። እነዚህም እያንዳንዳቸው በዓመት ፪ ጊዜ ይዘለቃሉ ከሐዲስ ኪዳን ውስጥ አንድም ትርጉም ላይ ብዙ ጊዜ የሚወርደው እስከ ፲፮ ጊዜ ብቻ ነው ። ይኸውም በዮሐንስ ራእይ ላይ የሚገኘው «ፈረስ ፀዓዳ» የሚለው ታላቅ አወራረድ ነው ፤ እርሱንም ያወቀ ደቀ መዝሙር የሐዲስ መምህር ወይም መጋቢ ሐዲስ እየተባለ ይጠራል ።

፫ኛ መጻሕፍተ ሊቃውንት ።

መጻሕፍተ ሊቃውንትም የሚባሉት እንደፍትሐ ነገሥት ቄርሎስ ፤ ዮሐንስ አፈ ወርቅ ፤ ሃይማኖተ አበው ፤ መጻሕፍተ ቅዳሴያት ሌላም ይኸን የመሳሰሉ ናቸው ። እነርሱም በመላ አንድ ጉባኤ ተብለው ይጠራሉ ፤ ይኸውም ፫ኛ ጉባኤ ይሆናል ማለት ነው ።

፬ኛ መጻሕፍተ መነኩሳት ።

መጻሕፍተ መነኩሳት ለብቻው አንድ ጉባኤ ተብሎ ይጠራል ፤ እርሱ ሲደመር ፬ ይሆናል ። ስለዚህም የ፬ ጉባኤ መምህር እገሌ ወይም ፬ ዓይናው እየተባሉ ሊቃውንቱ ይጠራሉ ። አንድ ጊዜ ግን የቅጥር ትምህርት ፮ኛ ጉባኤ እንደነበር ይነገራል ፤ አንዳንዶች ሊቃውንት ደግሞ ከሊቃውንት ጉባኤ ጋር በመጨመር ፬ ብቻ እንደሆነ ያጸናሉ ። አንዳንዶች ግን እንዲያውም የቅጥርን ትምህርት ከዓይን መጻሕፍት ጋር ጨምረው ከቅጥር ውጭ ያደርጉታል ። ስለዚህ በጉባኤ የታወቁት ከላይ የቆጠርናቸው ፬ቱ ክፍሎች ብቻ ናቸው ። አራትን በመላ ንባቡ ከነትርጉሙ ከነምሥጢሩ ይዞ እያስተማረ የሚኖር መጋቤ ብሉይ ተብሎ ከፍ ያለ ደረጃ ይዞ እንደነበር የታመነ ነው ። እንዲሁም መጻሕፍተ ሐዲሳቱን በመላ ንባቡን ከነትርጉሙ ከነምሥጢሩ ይዞ መጋቤ ሐዲስ እየተባለ ተከብሮ ያስተምር እንደነበር ፤ ብዙ ደቀ መዛሙርትን እንዳስገኘ የታወቀ ነው ። መጻሕፍተ ሊቃውንትም እንዲሁ ንባቡን ከነትርጉሙ ከነምሥጢሩ አስፋፍቶ ስለሚያውቅ ከፍ ያለ ክብር አግኝቶ ይኖር እንደነበር የታመነ ነው ።

እንዲሁም መጻሕፍተ መነኩሳትን በዚሁ መልክ ይዞ ሲያስተምር ይከበር ነበር ፤ በተለይ ፬ቱን ሁሉ አንድ አድርጎ ስለያዘ በማድነቅ ብቻ ፬ ዓይና ይባል ነበር ።

በዚህም ስም ይጠሩ የነበሩ ብዙዎች ናቸው ፤ ለምሳሌ ከላይ ከቆጠርናቸው ሌላ እነ ዐቃቤ ሰዓት ከብቱ ፤ አራት ዓይና ጎሹ ፤ አራት ዓይና ሙተሬ ገብረ ማርያም እነርሱንም የመሰሉ ሌሎች ነበሩ ዛሬም በኛ ጊዜ ፬ ዓይና የሚባሉ

ሁሉንም የሚያውቁ አለቃ አየለ ዓለሙ በጉንደር ይገኛሉ ። እርሳቸውም የመጀመሪያውን የካህን ዲግሪ የክብር ዶክተርነት በ፲፱፻፳ ዓ. ም. ከቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዩኒቨርሲቲ ያገኙ ናቸው ።

በጥንት ጊዜ የነበሩ መምህራን ግን ሁሉም ፬ ዓይና እንደ ነበሩ እንረዳለን ፤ ምክንያቱም ሊቃውንቱ ጥበብ በቃን የማይሉ ከትምህርት ቤት ወደ ሀገራቸው ለመመለስ የማይችሉ ነበሩና ። በአሁኑ ጊዜ ግን እንደዚህ አይደለም ፤ ምክንያቱም ፩ኛ/ ትምህርቱ በአጭር እንዲወሰን በማለት ደቀ መዝሙሩ የ፪ ሙያ ባለ ቤት ይሆን ዘንድ መምህራኑ አይፈቅዱለትም ፤ እርሱም ዕውቀትን በቶሎ አይሸምትም ፤ ፪ኛ/ አማርኛውን ብቻ በመጠበቅ የትርጓሜውን አመል ለይቶ ለማወቅ ሲል ደቀ መዝሙሩም በ፩ ሞያ ብቻ መወሰን ግድ ይሆንበታል ።

ምዕራፍ ፪ ።

የትርጓሜ ዓይነት ።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ራሱን የቻለ ቋንቋ ስላላት ራሱን የቻለ የትርጓሜ ስልት አላት ። በነዚህም የትርጓሜ ትምህርት ከመምህራን ፩ኛው ከሌላው የበለጠ አስተያየት አለው እየተባለ ሲገመትበት ዕውቀቱም ሲመዘገብለት ኖሯል ። ልዩ ልዩ የትርጓሜ ዓይነቶች ወይም ስልቶች ሲኖሩን እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

፩ኛ የአንድም ትርጓሜ ።

የአንድም ትርጓሜ የሚባለው አንድ ጊዜ ከተተረጎመ በኋላ እንደገና አንድም እያለ እስከ ኦሥርና እስከ ፲፮ ጊዜ ድረስ የሚያወርዱት አወራረድ የሚሰጡትም ሐተታ ነው ። ስለአንድም ትርጉም በግዕዝ ቋንቋ አንድም በማለት ፈንታ አው ፡ ሀ ፡ ይላል ። የዚህም ፍች ሌላም ይህን የመሰለ ትርጉም አለው እንደማለት እንደማሳሰብም ነው ። በአማርኛ ግን ፪ኛ ወይም ፫ኛ አይልም እንጂ አንድም እያለ እስከ ፲፮ ጊዜ ይወርዳል ፤ ሆኖም ግን ፪ኛ ወይም ፫ኛ እንደማለት የሚያስቁጥር ነው ። ይኸም አንድም ትርጉም አንድ ጊዜ የተወሰነ ስለሆነ ሊሻሻል ሊለወጥ ወይም ሊጨመርበት የማይቻል ሆኖ እስከ አሁን የቆየ ስለሆነ ደቀ መዝሙሩ ምንም መርማሪና አስተዋይ ቢሆን በዚሁ ብቻ መወሰን ግድ ይሆንበታል ፤ በአንዳንድ ቦታ ላይ እንኳን ትንሽ ለውጥ ያደረገ እንደሆነ የቀረው ቀርቶ አማርኛውን እንኳን ያሻሻለ እንደሆነ የኔታ እገሌማ ትርጓሜውን ዘንግተውታል አማርኛውን ረስተውታል እየተባለ ብዙ ይነገርበታል ። እንዲያውም ዋና ደቀ መዝሙር የሚባለው መምህሩ ከሚተነፍሱበት የተነፈሰ ፤ ከሚያርፉበት ያረፈ በቀጥታ ያለምንም ለውጥ ወይም አስተያየት ያንኑ ይዞ የተገኘ እንደሆነ ነው ። እን

ደዚህ ያለው ብቻ ለአብነትነት ሲፈለግ እንደ ትልቅም ሁኖ ሲቆጠር በመምህሩም እግር ሲተካ ቆይቷል ። አንድም ብሎ ትርጉም የተረጎመ ብዙ ሐተታ ኢትቶ በቂ አስረጅ ያመጣ የተደበቀውን ያወጣ እንደሆነ መናፍቅ ይሉታል ያልሆነም ስም ያወጡለታል ፤ ስለ ሊቅነቱም በማመስገን ፈንታ «ከመናፍቅ ትርጓሜ ከትንባሆ ልም ላላሚ» አይጠፋም በማለት ስሙን ያጠፋት ነበር ። እንዲሁም «የጠጣን ልጅ በዛፍ የመናፍቅን ልጅ በአፍ» ማን ይችላል ይሏቸዋል ። ይኸን በመፍራት ደግሞ የተፈጥሮ ዕውቀት ያለው ታላቁ ሊቅ በትምህርት ሊራቀቅ ሲችል ወደ ኋላ ይሰበው ይገባቸው ነበር ፤ በመረመርም ለራሱ ወይም ለግል ለሚወዳቸው ደቀ መዛሙርት ለብቻ ይነግር ነበር እንጂ በአደባባይ ሊያስረዳ አይቻልም ነበር ።

ይኸም ሁኖ አንዳንድ ሊቃውንት ከሌላው ተለያይተው ከፍተኛ ግምት ይሰጣቸው ዝናቸውም ይነገርላቸው የነበር እንደዚህ ያለውን የልማድ መሣሪያ እየበጠሱ ስለሚገኙ ነው ። የአንድም ትርጓሜ አገባብን በመጠበቅ ወይም እርሱን ሳይኛ ዘይቤን ብቻ በመጠበቅ ወይም ምሥጢሩን በመከተል ይተረጎሙታል ፤ ይኸም ከሆነ ልዩ ልዩ መንገድ አለው ማለት ነው ፤ እንዲሁም አገባብን በማውጣት ሲተረጎሙ እስመንና ከመን ለማውጣት ሲሉ በልዩ መንገድ ይተረጎማሉ ። ዘይቤውን ሳይከተል ደግሞ ምሥጢሩን ብቻ በመከተል ሲተረጎሙ ይገኛሉ ። ከዚህም ጋር ታሪክ በመተረክ ምሳሌ በመመሰል ሐተታ በማተት ይተረጎማሉ ። እያንዳንዱ ኃይለ ቃል ለምን እንደተነገረም ምክንያቱን ይሰጣሉ ፤ ለዚያም አስረጅ ጥቅስ ይጠቅሳሉ ፤ በጠቅላላው አንዱን ከአንዱ ጋር አፋጭተው ለሁሉም ሞያ ሰጥተው ሥውሩን ገልጠው ምሳሌውን ፈትተው ያስረዳሉ የአንድም ትርጓሜ ዓይነት ይኸን የመሰለ ነው ።

፪ኛ ነጠላ ትርጓሜ ።

ነጠላ ትርጓሜ የሚባለው ዘይቤውን ብቻ በቀጥታ የሚተረጎም ምንም ሐተታ የማያደርግ ፪ኛው የትርጉም ዓይነት ነው ። በዚህም ዓይነት ትርጉም ጥንታውያን የሆኑትን መጻሕፍት በተለይም ለዕለት አገልግሎት በጣም አስፈላጊ የሆኑትን ከውጭ ቋንቋ ወደ ግዕዝ ተርጎመዋል ፡ ከግዕዝም ወደ አማርኛ ሲተረጎሙ ቆይተዋል ፤ አሁንም በመቀጠል ላይ ይገኛሉ ። ይሁን እንጂ ይኸ የአማርኛ ትርጉም ሊቃውንቱ አዲስ ሳይሆንባቸው አልቀረም ፤ ምክንያቱም በመራቀቅ በአንድም ትርጉም ስለኖሩ ነው ። በዚህም ምክንያት የጥንቱ ሊቃውንት መጽሐፍ ቅዱስን ሳይቀር አንቀበልም ይሉ የነበረበት አስረጅ የሌለው ነጠላ ትርጉም ነው በማለት ነው ። የአንድም ትርጉም በፈለጉት መንገድ ለመውሰድ ንባቡን ለማቅናት ምሥጢሩን ለማሸራሸት ይመች ነበረ ፤ ይኸ ግን ያልተቃኘው ንባብ እንደዚያው እንዳለ ሳይቃኘው ሲተረጎም ምሥጢሩን አያስረዳም ወይም ወደ ክህደት ያደርሳል የሚል ፍርሃትም ነበር ።

በዚህም በነጠላ ትርጉም ውስጥ ፪ ዓይነት መንገድ ይገኝበታል፤ ይኸውም ሀ) ቀጥታ ዘይቤ፤ ይኸም ማለት ከላይ እንዳተትነው ሁሉ የተነበበውን በቀጥታ መተርጎም ነው፤ «ለምሳሌ በልዋ ለዛቲ ቁንጽል» ያችን ቀበሮ በሷት «አንተ ከኩድህ» አንተ ድንጋይ ነህ የሚል ነው። እውነተኛውና ቀጥተኛውም ትርጉም ይኸ ዓይነት ነው፤ ምክንያቱም የአንድም ትርጉም በሆነ ጊዜ እንደትምህርቱ ሊቁ ሊዋኝበት ይችላል ሰፊ ያለ አስተያየት ይሰጣል ትርጉሙን ይለውጣል በሌላም መንገድ ሊሄድ ይችላል። ይኸን በመሰለ መንገድ በሄደ ጊዜም የመጽሐፉ ጠቅላላ ሃሳብ ሊጠፋ ይችላል። ቅዱሳት መጻሕፍት በዓለም ላይ አንድ ሆነው የተገኙት እንዲሁ በቀጥተኛው ዘይቤ ብቻ በመተርጎማቸው ነው።

፫ኛ የምሥጢር ትርጓሜ ።

ይኸም ንባቡን ሳይሻ አገባቡን ሳይጠብቅ ምሥጢሩን ብቻ በመጠበቅ የሚተረጎሙት ዓይነት ነው፤ ለምሳሌም «በልዋ ለዛቲ ቁንጽል» ሲል ሄሮድስን እንዲህ በሷት «አንተ ከኩድህ» ሲል አንተ መሠረት ነህ የሚል ነው። በዕድሜ ሽማግሌ በሐሳብም እንደዚያው የሆኑ ሁሉ የምሥጢሩን ትርጓሜ ብቻ ይወዳሉ፤ ምክንያቱም ምሥጢሩን በአንድም ትርጉም ቀደም ብለው ስለሚያውቁት ያመሆኑን ስለሚረዱት ነው። ሌላ ቋንቋ ያጠኑ የሌላውን የትርጉም ስልት የተከታተሉ ግን የቀጥተኛውን ዘይቤ ትርጉም ይመርጣሉ፤ ምክንያቱም ነጠላ ቀጥተኛ ትርጉም ከሆነ ያኑ የተነበበውን መተርጎም ስለአለባቸው ነው።

ምዕራፍ ፫ ።

የመጻሕፍት ትርጉም በአሁኑ ጊዜ ።

በዚህ በያዝነው በጽኑው መቶ ዘመን ጥበባት እየሰፋ ዕውቀትም እየተሻሻለ ሲሄድ እኛም ከዓለም ጋር ለመራመድ እንችል ዘንድ መጻሕፍቶቻችን ሁሉ ከላይ በተናገርናቸው የትርጉም ዓይነቶች ተተርጎመዋል፤ መተርጎም ብቻ ሳይሆን እየታተሙም በየሰው እጅ እንዲገቡ ሁነዋል፤ የሊቃውንቱንም ድካም በጣም አቃለዋል። ይኸን ከፍተኛ ዕድል ለሀገራችን በጠቅላላው፤ በተለይም ለቤተ ክርስቲያናችን የሰጡ ታላቁ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ናቸው፤ እርሳቸውም ከሊቃውንቱ ጋር የኖሩ የጉባኤን ጣዕም ያወቁ በመሆናቸው ቤተ ክርስቲያን ብዙ ምሥጢር እንዳላት ሊቃውንቱም የተደበቀ ብዙ ዕውቀት እንዳላቸው በመረዳት ይኸው ተጠብቆ የኖረ የዕውቀት ቅርስ በቀላሉ ለዓለም እንዲደርስ በሀገራችንም በብዛት እንዲታወቅ በማለት።

ሀ) ሊቃውንቱን ከያሉበት ሰብስበው ልብስ ጉርስ በመስጠት ከችግር እንዲደኑ አድርገዋቸዋል፤ ወዲያውም የማይተዋወቁት እንዲተዋወቁ ዕውቀት

ለዕውቀት እንዲለዋወጡ ዕድል ሰጥተዋቸዋል ፤ ምክንያቱም ሊቃውንቱ ተለያይተው የተማሩ ስለሆኑ የተለያዩ ሐሳብ ነበራቸው ፤ ስለዚህም ፩ኛው ሁለተኛውን በባለጋራነት ዓይን ይመለከተው ነበር ። ስለዚህም የመጀመሪያው እርምጃ ሊቃውንቱ ኅብረት እንዲኖራቸው ሞያቸው መሥመር እንዲይዝ ረድተዋቸዋል ። በዚህም መሠረት በጠቅላላ መጻሕፍቶቻችን ግማሹ በአንድም ትርጓሜ እንዲተረጎሙ ግማሾቹም በነጠላ ትርጉም እንዲተረጎሙ አድርገዋል ።

ለ) በገንዘባቸው የማኅተም መኪና ከአውሮፓ አስመጥተው የተተረጎሙትን መጻሕፍት በቅደም ተከተል አሳትመዋል ፤ ታትመውም ለገዳማት ለአድባራት ታድለዋል ።

ሀ) በአንድም ትርጉም ተተርጎመው የታተሙ ፤

- ፩/ ፬ቱ ወንጌላውያን
- ፪/ መጻሕፍተ መነኩሳት
- ፫/ ፲፬ቱ ቅዳሴዎች በመላው
- ፬/ የዮሐንስ አፈወርቅ መጽሐፍ ፪ ክፍል
- ፭/ ውዳሴ ማርያምና ቅዳሴ ማርያም
- ፮/ የፍትሐ ነገሥት መጽሐፍ ።
- ፯/ ሲራክና ሰሎሞን ፤

ለ) በነጠላ ተተርጎመው የታተሙ ፤

- ፩ኛ/ መጽሐፍ ቅዱስ በመላ ።
- ፪ኛ ፲፬ መጻሕፍተ ቅዳሴያት ።
- ፫ኛ/ የጸሎት መጻሕፍት ።
- ፬ኛ/ ዳዊት ።
- ፭ኛ/ ፍትሐ ነገሥት ።
- ፮ኛ/ ተአምረ ማርያም ።

ሌላም ይኸን የመሰለው ሁሉ ተተርጎሟል ለሕዝብ ለአብያተ ክርስቲያናትም በለጋሥነት ታድሏል። ሌሎች ብዙ ደግሞ ተተርጎመው ለማኅተም ዕድል ያልደረሳቸው መጻሕፍት አሉ፤ እነርሱም ጊዜያቸውን ይጠብቃሉ፤ ከነርሱ ፩ዱ ፍትሐ ነገሥት ነው፤ በዚያን ጊዜ የታተመውን ጠላት ቢያቃጥለው ዕድል አግኝቶ ለመታተም በቅቷል ።

ሐ- የትርጉሙ ሊቃውንት ፤

በትርጉም ሥራ የግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ሐሳብ ደጋፊ በመሆን ቅን አገልግሎታቸውን ያበረከቱ የኢትዮጵያ ሊቃውንት ብዙ ናቸው ። የአሠራራቸውም አቅድ በዋሉበት ሞያ በተሠማሩበትም መሥመር ስለሆነ ብዙ ግዳጅን ፈጽመዋል ። አንዳንድ ሊቃውንት ግን ፪ ወይም ፫ ዓይና በመሆናቸው በየችሎታቸው

እየገቡ ሠርተዋል ። እነዚህም ሊቃውንት ብዙዎች ሲሆኑ ስማቸው በሞያቸውና በሥራቸው የታወቁት የሚከተሉት ናቸው ።

መ. የአንድም ትርጉም ሥራ መምህራን ፤

፩ኛ አርባዕቱ ወንጌልን ተርጉመው ያቀረቡ ።

- ፩ኛ/ መምህር ወልደ ፋፋኤልና አለቃ ገብረ መድኅን ናቸው ።
- ፪ኛ/ የቅዳሴ መጻሕፍትን መምህር ገሪማ (ብፁዕ አቡነ ሚካኤል) ፤
- ፫ኛ/ የዮሐንስ አፈወርቅን ድርሳኑንና ተግሣፁን ሊቄ ገብረ ክርስቶስ ፤
- ፬ኛ/ መጽሐፈ መነኮሳትን ጌራዊ መንፈሳዊን መምህር ደስታ(ብፁዕ አቡነ አብርሃም) ማርይስሐቅን አለቃ ደስታ እጅቴ፤ ፊልክስዮስን አባ ገብረ ክርስቶስ (አባ ወግሪስ)
- ፭ኛ/ መጽሐፈ ሲራክን ደቂቀ ነቢያትን አለቃ ኃይለ ሥላሴና መርሰዔ ጎዘን ወልደ ቂርቆስ ፤ (ክቡር ብላታ)
- ፮ኛ መጽሐፈ ሰሎሞንን አምስቱን ክፍል መልአከ ገነት ክፍሌ ፤
- ፯ኛ/ አለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍሌ መጽሐፈ ሕዝቅኤልን ፤
- ፰ኛ/ መምህር ወልደ ጊዮርጊስ ዘራጉኤል ቅዳሴ ማርያምን ፤
- ፱ኛ/ መምህር ገሪማ በቅዳሴው ትርጉም የወጣ ቅዳሴ ማርያምን ፤
- ፲ኛ/ የተአምረ ማርያምን ነጠላ ትርጉም አባ ተስፋ ጊዮርጊስ ፤
- ፲፩ኛ/ አባ ተስፋ ጊዮርጊስ መዝሙረ ዳዊትን በነጠላ ትርጉም ፤
- ፲፪ኛ/ ኪዳንንና ትምህርተ ጎቡኦትን አባ ኪዳነ ማርያም ።
- ፲፫ኛ/ ፩ቱ ወንጌልንና ግብረ ሐዋርያትን በነጠላ ትርጉም ብላቴን ጌታ ጎሩይ ወ/ ሥላሴ ናቸው ።

ሠ- ተተርጉመው ሳይታተሙ የቀሩ ፤

- ፩ኛ/ ቄርሎስን አለቃ በዛብህ ፤
- ፪ኛ/ ሃይማኖተ አበውን ጌታ አለቃ ገብረ መድኅን ፤
- ፫ኛ/ ፍትሐ ነገሥትን መንፈሳዊውን አለቃ ገብረ አብ ፤ ሥጋዊውን አለቃ ጠብቄና ግራ ጌታ ወልደየስ ተርጉመዋል እርሱ ግን በኋላ ታትሟል ።

ረ. የመጽሐፍ ቅዱስን ነጠላ ትርጉም የተረገሙ ።

፩ኛ ብሉይ ኪዳንን የተረገሙ ።

- ፩ኛ/ መልአከ ገነት ክፍሌ ፤
- ፪ኛ/ መልአከ ብርሃን ጽጌ ፤
- ፫ኛ/ መምህር ተክሌ ዘመናገሻ ፤
- ፬ኛ/ አለቃ ብሉይ ተክሌ ዘጉንደር ፤
- ፭ኛ/ አለቃ ታመነ ዘእግራ ሳይንት ፤

፪ኛ. ሐዲስ ኪዳንን የተረገጠው ።

፩ኛ/ ንቡረ እድ ተክሌ (ሐዲስ ተክሌ)

፪ኛ/ አለቃ ኅሩይ ዘጐንደር ፤

፫ኛ/ አለቃ ለማ ዘመካነ ሥላሴ ፤

፬ኛ/ አለቃ ቀጸላ ዘእንጦጦ ማርያም ፤

እነዚህ ሊቃውንት እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ እንደ አንድ ልብ መካሪ ሁነው በየክፍላቸው በቅንነት ሠርተው ያበረከቱ ናቸው ። ሥራቸውም ቀዋሚና ዘላቂ ሁኖ የነርሱንና የንጉሠ ነገሥቱን ሥራ ሲያስታውስ ይገኛል ።

ክፍል ፲ ።

የሕግ ትምህርት ።

ምዕራፍ ፩ ።

ሕግጋት በኢትዮጵያ ።

፩ኛ የሕግ ትርጉም ።

ሕግ ማለት ሐገገ ሕግ ሠራ ከሚለው ከግዕዙ የወጣ ቃል ነው፤ ቀጥተኛ ትርጉሙም መወሰን፤ መግታት ማለት ነው፤ ምክንያቱም ሕግ የሰው ልጅ የኑ ሮው መመጠኛ የመብቱ መወሰኛ የማህበራዊም ኑሮው መገኛ ነውና።

ይኸም ማለት አንድ ሰው እንደሌለገው ከሆነ እብድ ወይም ዘመናዊ ተብሎ ከማህበራዊ ኑሮ ውጭ ይሆናል እንጂ በዐዋቂ ሰው ደረጃ የሚገምተው የለም፤ ይኸም ከሆነ እርሱ የሰውን መብት የደፈረውን ያህል ሌሎችም እርሱን ይደፍሩታል፤ ስለዚህ ሕግን ይወስናል አጥፊውን ይከላከላል፤ ከሕግ ውጭ ለሚሆን ሰው ለኑሮውም ልክ መልክ ሊኖረው አይችልም ማለት ነው። ሕግ በሚለው አንጻር ቀኖና የሚል ቃል ይገኛል፤ ጥንታዊ የትመጣው ግን የጽርእ ነው፤ በዚያውም ቋንቋ ሲተረጉም ማሥመሪያ መምሪያ ልክ ማግቢያ ማለት ነው፤ በአንድ ወረቀት ላይ በትክክል ለመሥራት መሥመር ያስፈልጋል፤ ለማሥመር ማሥመሪያ ያስፈልጋል፤ እንዲሁም በዚህ ዓለም ለመኖር ለማህበራዊ ኑሮም ሥርዓት ለሰው ልጅ ሁሉ ሕግ በግድ ያስፈልጋል፤ ሕግም በትክክለኛ መንገድ መሥመር ሆኖ ማንኛውንም ሰው ከተፈለገው ግብ ያደርሳል። በዚህም መሠረት ኢትዮጵያ በሕግ ጸንታ ስትማር ስታስተምር ትኖራለች፤ ከሕግ ውጭ የሆነችበት ጊዜ ከቶ የለም፤ እንዲያውም ከጊዜ ወደጊዜ ሕግጋትን እያሻሻለች የሕግ ባለቤት ሁና እንደኖረች የታወቀ ነው።

፪ኛ የሕግጋት መጻሕፍት ቀላጥር

ዘመናት አልፈው ዘመናት ሲተኩ ለሰው ልጅ ጊዜውን የመሰለ ሕግ ሊኖረው ያስፈልጋል፤ ስለዚህ ኢትዮጵያ በየጊዜው ያሻሻለችው የሕግጋት መጻሕፍት አሏት። ተሻሽለው ከጊዜ ወደ ጊዜ የተወሰኑት ሕግጋትም ከዚህ የሚከተሉት ናቸው።

ሀ. አሪታዊ ሕግ ።

ሀገራችን በመጀመሪያው ጊዜ ሕገ አሪትን እንደተቀበለች በሙሴ ሕግ ትመራ እንደነበረች የታወቀ ነው፤ እንዲያውም ከክርስትና በኋላም እስከ አሁን በፍትሐ ነገሥት ውስጥ ሳይቀር ይበልጠው ክፍል ያው አሪታዊው ሕግ እንደነበር ጥርጥር የለበትም፤ ለምሳሌም «ዓይን ቤዛ ዓይን፤ ሰን ቤዛ ሰን» እየተባለ ሲፈረድ

የቆየው በዚህ መሠረት ነው ። አሠርቱ ቃላት አሪታዊ ሕግ ሁኖ እንዲጸና በዚያውም እንዲሠራ ቤተ ክርስቲያናችን ስታስተምር ኖራለች ፤ ግን እንደ አሁኑ የሕግ መጽሐፍ የተለየ አንቀጽ ወጥቶለት የታወቀ አልነበረም ፤ ግን በሃይማኖት መልክ ሲገለገልና ሲያስተምረው በዚያውም መሠረት ሲጠብቀው የኖረ ነው ። ይህንም ሕግ ሰው በተላለፈ ጊዜ መንግሥት ሲፈርድበት ቤተ ክርስቲያንም ስትደግፈው ኑራለች ፤ ይኸም ሕግ ከጥንት ከሕገ አሪት የመጣ እንደመሆኑ ኢትዮጵያ ሕገ አሪትን ስትቀበል አብራ የተቀበለችው እንደሆነ ይታመናል ።

ለ. ዲዲስቅልያ ።

ከዚህ ከአሪታዊ ሕግ በኋላ ደግሞ ዲዲስቅልያ የተባለ የሕግ መጽሐፍ በሀገራችን እንደነበረ ሕዝቡም አክብሮ ተቀብሎ ሲገለገልና ሲያስተምረው እንደኖረ የታወቀ ነው ። ዲዲስቅልያም ማለት ቃሉ የጸርእ ቃል ሲሆን ትርጉሙ ትምህርት ማለት ነው ። ቅዱሳን ሐዋርያት ከሐዲስ ኪዳን ለትምህርት ያውጣሉት ነው ፤ አሁንም ቢሆን በሌሎች ቤተ ክርስቲያን ስሙ እንደሚያመለክተው ለትምህርት ተዘጋጅቶ ይገኛል ፤ እንዲያውም ለትምህርተ ሕፃናት ጠቃሚ ሆኖ በመገኘቱ እስከ አሁን እንደሚጠቀሙበት የታወቀ ነው ። በኛ ቤተ ክርስቲያን የሚገኘው ዲዲስቅልያ የተባለው መጽሐፍ ግን የተዘጋጀው ከትምህርቱ ይልቅ በሕግ መልክ ነው ፤ ይኸም ማለት ወደ ሐዲስ ሕግ ስንዛወር የክርስቲያን ወገኖች ሁሉ ይማሩት እንደነበር የታመነ ነው ። ችግሩ ግን ከመቼ ጀምሮ እስከ መቼ ተሠራበት የሚል ጥያቄን የሚያስከትል ሆኖ ይገኛል ፤ የሆነው ሁኖ ለሞራል ሕግ ጠቃሚ በመሆኑ አባቶች በሥርዓተ ትምህርት ውሳኔ ውስጥ እንዳ ስገቡትና ሁሉም እንዲማሩት እንዳደረጉት «መቅድመ መሐርዎሙ ለውሉድ ከሙ መጽሐፈ ሲራክ ወሰሎሞን ወመዝሙረ ዳዊት ወዲዲስቅልያ» ሲል እናገኘ ሞለን ፤ እስከ ቅርብ ጊዜም በዚህ መሠረት ይጠቀሙበት እንደነበር የታወቀ ነው ፤ ይኸም መጽሐፍ ፵፫ አንቀጽ ያለው ሁኖ ይገኛል ።

ሐ. ቀሌምንጦስ ።

ቀሌምንጦስ የተባለው እንደሰብአ አርድኢት የሚቆጠር ፣ የቅዱስ ጴጥሮስ ደቀ መዝሙር የሆነ በኋላም ጊዜ በሮም ኤጲስ ቆጶስ የተሾመ ሰው ነው ። እርሱም በስሙ የሚጠሩ ፰ መጻሕፍት ጽፏል ፣ ከነርሱም ውስጥ ፫ ብቻ እንደ ሕግ መጽሐፍ ተቈጥረው በሕግ መጽሐፍ ይጠቀሳሉ ፤ ሌላው ግን ታሪካዊነቱን የያዘ ይመስላል ፤ ይሁን እንጂ ሁሉም በቋንቋችን ተተርጉመው ከሕግ መጻሕፍት ውስጥ ገብተው ይገኛሉ ፤ የመጀመሪያው ቀሌምንጦስ ፸፩ ቀኖናዎችን ይዞ ይገኛል ፤ የርሱም መሪ ምልክቱ ረስጣ ይላል ።

ሁለተኛው ቀሌምንጦስ ፶፯ ቀኖናዎች ይዞ ይገኛል ፤ መሪ ምልክቱም ረስጣ ይላል ።

ሦስተኛው ቀሌምንጦስም ፹፪ ቀናና ብቻ አሉት ፤ የርሱም መሪ ምልክቱ ረስጠጅ የሚል ነው ።

እነዚህም ክፍሎች በአንድ ስም ሲጠሩ ቀሌምንጦስ ይባላሉ ፤ በመሪ ምልክቶች ሲገኙ ግን ከላይ እንደገለጥነው ነው ። በቤተ ክርስቲያናችን ሌላ ተጨማሪ ስም አላቸው ፤ ይኸውም ትእዛዝ ፤ ግጽው ፤ አብጠሊስ የሚል ነው ። ፫ኛው መጽሐፍ ግን በግብፃውያን ዲዲስቅልያ በማለት የታወቀ ነው ፤ እንዲሁም ትእዛዝን ግጽውን አብጠሊስን ፫ቱን አንድ አድርጎ ፫ኛው ቀሌምንጦስ አለው እንጂ ሁሉም አንድ ነው የሚሉ አሉ ።

መ. ሲኖዶስ ።

ሲኖዶስ ማለት ጉባኤ የቤተ ክርስቲያኖች አንድነት ስብሰባ ማለት ሲሆን ውሳኔውም እንዲሁ ሲኖዶስ ይባላል ፤ ከዚህ ላይ ግን ሲኖዶስ በማለት የሚነገረው ቃል የሲኖዶሶችን ውሳኔዎች ነው ፤ ይኸም ከሐዋርያት ጀምሮ እስከ መካከለኛው መቶ ዘመን የተደረጉት የሲኖዶስ ውሳኔዎችን ይዞ የሚገኝ መጽሐፍ በመሆኑ ይኸን ስም ወስዷል ። ከውጭ የተተረጎመ ብቻ አይመስልም ከኛም በየጊዜው ሳይጨመርበት አልቀረም ለምሳሌ ፫ኛው ክፍል ላይ በ፲፮ኛው መቶ ዘመን የተወሰነውን ፈውስ መንፈሳዊን በከፊል አስገብቶት ይገኛል ።

መጽሐፉም ፫ ክፍል ሲኖረው ግን እንደሰበሰበው ፤ መቼ እንደተሰበሰበ ግልጽ የሆነ ማስረጃ የለውም ፤ ይሁን እንጂ የዘመኑን ቅደም ተከተል ጠብቆ የተሰበሰበ በና በ፫ትም ክፍል የተከፈለ ስለሆነ ፩ኛውን በ፫ኛውና በ፬ኛው መቶ ዘመን የነበሩ አባቶች ስብሰባው በ፩ ክፍል ያቆዩት ይመስላል ። ፪ኛውን ክፍል ደግሞ ጉባኤዎቹ ከተፈጸሙ በኋላ በ፮ኛውና በ፳ኛው መቶ ዘመን ስብሰባው ከጥንቱ ጋር ያገናኙት ይመስላል ። ፫ኛው ግን በጣም ቀረብ ያለ ዘመን ያለው ሲመስል ውሳኔውም ኢትዮጵያዊ ይመስላል ፤ ምክንያቱም ቴዎድሮስ የተባለ የ፩ ገዳም መምህር ከጸፈው የተውጣጣና ከፈውስ መንፈሳዊ ውስጥ ብዙ የገባ ስላለበት ነው ። ይሁን እንጂ ይኸ ሲኖዶስ የተባለው መጽሐፍ የዓለም ቤተ ክርስቲያናት ጉባኤዎችንና የብሔራዊ ቤተ ክርስቲያን ውሳኔዎችን ጠንቅቆ የያዘ እትስጉቡዕ ስለሆነ ለሕግ መጽሐፍ ምንጭነት ከፍ ያለ ጥቅም አለው ። ማንኛውም የሕግ መጽሐፍ ቅጅ ሲሆን እርሱ ግን የሕግ ምንጭ የሕግጋት እናት መሆኑ ነው ። እርሱም በ፫ት ክፍል ይከፈላል ስንል በአንዳንዱ ክፍል ምን ዓይነት ሕግ እንደሚገኝና ቍጥሩስ ስንት እንደሆነ በሚከተለው እንገልጻለን ።

በክፍል ፩ ውስጥ ፲፫ ምዕራፎች ይገኛሉ ፤ ይኸውም የሐዋርያ ቀናና የተባለው ነው ። ከ፩ኛው ክፍል ፸፩ አንቀጽ ይገኝበታል ፤ በ፪ኛው ክፍል ፵፮ አንቀጽ ይገኝበታል ። በ፫ኛው ክፍል ፹፫ አንቀጽ ይገኝበታል ፤ በ፬ኛው ክፍል ፹፩ ትእዛዛት ይገኙበታል ። ይኸውም ክፍል የሐዋርያት ቀናናዎች ትርጉም

የሚገኙበት ክፍል ነው። በ፩ኛው ክፍል ፤ ትእዛዛት ይገኙበታል፤ ከነዚህም ውስጥ የመጨረሻዎቹ ትእዛዛት እንደገና ፤፩ ክፍሎችን ይዘው ይገኛሉ። በ፮ኛው ክፍል ፴ ትእዛዞች ይገኛሉ፤ በ፯ኛውም ክፍል ፹፩ ምዕራፎች ይገኛሉ፤ እነዚህም የሐዋርያት ቀኖናዎች ሲሆኑ በ፬ኛው ተራ ቀጥር ከተገለጡት የተለዩ ናቸው። በ፰ኛው ክፍል አሥር አንቀጾች ይገኛሉ፤ እነዚህም በ፯ኛው ተራ ቀጥር ከተጠቀሱት የተለዩ ናቸው። ፩ኛው ክፍል ይኸን የመሰለ ዝርዝር ነገር ይዞ ይገኛል፤ ሁለተኛው ክፍል ደግሞ እንደሚከተለው ነው። በክፍል ፪ ውስጥ ፱ ምዕራፎች ይገኙበታል፤ በዚህም ውስጥ ፯ቱ የመጀመሪያዎቹ ጉባኤዎች ውሳኔ ይገኙበታል፤ በዝርዝርም ሲገልጥ በ፩ኛው ክፍል ፳፬ቱ የአንካራ ጉባኤዎች ይገኙበታል። በ፪ኛው ክፍል ፲፬ቱ የኒዎቂሣርያ ቀኖናዎች ይገኙበታል። በ፫ኛው ክፍል ፭ የጋንግራ ቀኖናዎች ይገኙበታል። በ፬ኛው ፳፩ የሰርዲስ ቀኖናዎች ይገኙበታል። በ፭ኛው ክፍል ፳፮ቱ የአንጾኪያ ቀኖናዎች ይገኛሉ። በ፮ኛው ክፍል ፶፱ኛው የሎዶቅያ ቀኖናዎች ይገኛሉ። በ፯ኛው ክፍል ፩ኛው የዓለም አብያተ ክርስቲያናት የተባለው የኒቅያ ቀኖናዎች ይገኛሉ። በ፰ኛው ክፍል ፹፬ቱ የኒቅያ ቀኖናዎች ይገኛሉ። በ፱ኛው ክፍል በኒቅያ የተሰበሰቡ የ፫፻፲፰ ታሪክና፤ ስለቅድስት ሥላሴ ምሥጢር፤ ስለገዳማት አስተዳደር የሚነገር ነው። ፪ኛው ክፍል ይኸን በመሰለው ሁኔታ ሲሄድ ፫ኛው ደግሞ የሚቀጥለው ነው። በክፍል ፫ ውስጥ ፲፫ ምዕራፎች ይገኙበታል። በውስጣቸው የንስሐ፤ የቤተ ክርስቲያን ሥነ ሥርዓትና ባህላ ነክ የሆኑ ሕጎች ይገኙበታል። ከነዚህም ውስጥ የመጀመሪያው ምዕራፍ ፈውስ መን ፈሳሚ ከተባለው መጽሐፍ የተውጣጡ አንቀጾች ይገኙበታል። በ፪ኛው ምዕራፍ አባ ቴዎድሮስ የተባለው ቆሞስ ከደረሰው ውስጥ የተውጣጡ ምዕዳኖችና ቀኖናዎች ይገኙበታል። በ፫ኛው ምዕራፍ ልዩ ልዩ ቀኖናዎች ንስሐን የሚመለከት ክፍል ይገኝበታል።

ሠ. ቀኖና አቡሊድስ።

ቀኖና አቡሊድስ የተባለ የሕግ መጽሐፍ ነበረ፤ ይኸም የሮማ ሊቀ ጳጳስ የነበረ አቡሊድስ የተባለ ሊቅ የጻፈው ነው። መጽሐፉ ጥንታዊ ሆኖ በዓለም ጠፍቶ ሲኖር የተገኘው በኢትዮጵያ ብቻ ነው። አሁን ግን በጀርመንኛ ተተርጉሞ ታትሞ ስለሚገኝ፤ ሌሎችም አብያተ ክርስቲያናት ወደ ቋንቋቸው ለመተርጎም ችለዋል። እርሱም እንደዚሁ ከመቼ እስከ መቼ እንደተሠራበት፤ በምን ምክንያት ደግሞ ወደኋላ እንደቀረ አይታወቅም እንጂ፤ የሕግ መጽሐፍ ሆኖ እንደተሠራበት በሕግ መጽሐፍ አሁንም በመጠቀሱ ያስረዳል። ፍትሐ ነገሥቱ በደስ የሚል መሪ ምልክት ሲሰጥ አቡሊድስ መሆኑ ይታወቃል። እርሱም ፵፯ አንቀጽ ይዞ ይገኛል።

ረ. ፈውስ መንፈሳዊ ።

ይኸ መጽሐፍ ደግሞ ግን እንደደረሰው ፣ መቼ እንደተደረሰ ግልጥ ሆኖ አይታወቅም ። በኛ ቤተ ክርስቲያን እንደሚነገረው የሆነ እንደሆነ ፣ ፍትሐ ነገሥት ከመተርጎሙ በፊት በአፄ ዘርዳ ያዕቆብ ጊዜ የተቀመረ እንደሆነ ነው ። ይኸውም እርሳቸው ሊቃውንቱን አዘው የተዘጋጀ ነው ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ይሠራበት የነበረ ሕግ እንደሆነ ይነገርለታል ፤ የውጪ ሊቃውንት እንደሚያስረዱት ደግሞ ፣ አፄ ዘርዳ ያዕቆብ ብሔራዊ የቤተ ክርስቲያንን ሥርዓት ለጊዜያቸው ተስማሚ በሆነ መንገድ ለመሥራት ተነሣሥተው በወሰኑ ጊዜ ፣ እንደ ዓላማቸው ለመምራት ይችሉ ዘንድ የወሰኑት ፣ ያጻፉት ሕግ እንደሆነ ይነገራል ። የተውጣጣውም ከዚህ በላይ ከተነገሩት መድበሎች እንደሆነ ብዙው አንቀጽ ያስረዳናል ። ይኸም ከሆነ በ፲፮ኛው መቶ ዘመን የተወሰነ ሕግ እንደሆነ ይታወቃል ፤ ነገር ግን አሁንም ቢሆን መነሻው ይታወቅ እንጂ ፣ መድረሻው እስከ መቼ እንደሆነ እስከ መቼስ እንደሠራ ግልጥ ሆኖ አይታወቅም ። ከዚህ በላይ የዘረዘርናቸው ሕግ ጋት ሁሉ ብዙውን ጊዜ የሚመለከቱት የቤተ ክርስቲያንን ሥነ ሥርዓት ነው እንጂ ፣ ስለሥጋዊ ሕይወት ሰፊ ያለ አስተያየት የላቸውም ፣ ምክንያቱም ንጉሡ የሃይማኖትም ፣ የፖለቲካም መሪ እንደነበር ሕዝቡም በአንድ ሕግ ይተዳደር እንደነበር የሚያመለክተን ነው ። ስለዚህ ሕግጋት አዋቂዎች ፣ ፈራጆች ይኸን ሁሉ ጠንቅቀው ማወቅና መፍረድ ለደቀ መዛሙርቱም ማስተማር ግድ ነበረባቸው ይኸም መጽሐፍ ፴፬ አንቀጽ ያለው ነበር ።

ከነዚህ ሕግጋት ውስጥምንም ትርጉሙ ባይቃና ስለሥጋዊም ስለመንፈሳዊም አስተዳደር ሰፊ ያለ አስተያየትን ይዞ ሕዝብ ሲተዳደር የኖረው የፍትሐ ነገሥቱ ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

ፍትሐ ነገሥት ።

ፍትሐ ነገሥት ስሙ እንደሚያመለክተው የነገሥታት መጽሐፍ ወይም መፍረጃ ማለት ነው ። ግን ሥጋዊ ሕግ ብቻ ወይም የነገሥታት ብቻ መፍረጃ አልነበረም ፤ ነገር ግን መንፈሳዊና ሥጋዊ ክፍል ያለው ትልቅ መጽሐፍ ነው ። ፍትሐ ነገሥት በሚለው መጽሐፍ በሃይማኖትም በሥጋዊም የመጨረሻውን ፍርድ ይሰጡ ነበር ። ፍትሐ ነገሥት መንፈሳዊ ክፍል ይኑረው እንጂ ፣ በመንፈሳዊውም ቢሆን ቅሉ የመጨረሻውን ፍርድ ይሰጥ ይሠራ ይቀጣ የነበረውን ንጉሡ ነውና ያን በመመልከት ፍትሐ ነገሥት ይለዋል ፤ እንዲያውም መንፈሳዊ ያለው ቤተ ክርስቲያንን ወይም ሃይማኖትን ሲመለከት ነው እንጂ ፣ ሥጋዊ ክፍል ያለውና ብዙውንም የሥጋዊ ዳኝነት ይመለከታል ። ፍትሐ ነገሥት በጠቅላላው በመ

ንፈሳዊና በሥጋዊ ክፍል ይከፈል እንጂ፡ አንቀጽ ከአንቀጽ በማያያዝ ያለማቋረጥ ሲቈጠር ፶፩ አንቀጽ ኦንዳለው የታወቀ ነው ።

፩ኛ መንፈሳዊ ።

መንፈሳዊ ክፍል የሚባለው ፳፪ አንቀጽ አለው፤ እርሱም ፍጹም የቤተ ክርስቲያን ትምህርት ሕግጋትን ስለያዘ መንፈሳዊ ክፍል ተብሏል ።

፪ኛ አንቀጽ ስለቤተ ክርስቲያን መሠረት ይናገራል፤ የማንኛውም መንፈሳዊን አገልግሎት መሠረቱ ቤተ ክርስቲያን ነውና፤ በዚሁም አንቀጽ ቤተ ክርስቲያን ወይም ለቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጉትን ነገሮች በዝርዝር ያስረዳል ።

፫ኛ አንቀጽ ስለመጻሕፍት አምላካውያት ይነገራል፤ ይኸም ክፍል በመጀመሪያ ቅዱሳት መጻሕፍት እስትንፋስ እግዚአብሔር መሆናቸውን በመንፈስ እግዚአብሔር መጻፋቸውን ያስረዳል ። ስማቸውንም መጻሕፍት ውኩፋት፣ ወይም መጻሕፍት አምላካውያት ይላቸዋል፤ ከዚያም ቀጥሎ ቀጥራቸውንና ስማቸውን ይዘረዝራል ።

፬ኛ አንቀጽ፡ ስለ ጥምቀተ ክርስትና ይናገራል፤ ይኸም ክፍል በመጀመሪያ ጥምቀት ለትንሹም ለትልቅም፣ ለወንድም ለሴትም በጠቅላላ ለሰው ልጅ የተሠራ መሆኑን ያብራራል ። ቀጥሎም የጥምቀቱን ሥነ ሥርዓት ይደነግጋል ።

፭ኛ አንቀጽ፡ ስለ ሊቃነ ጳጳሳት ሹመት፣ ስለ ሥራቸው፣ ስለ ኑሯቸው በቅዱሳት መጻሕፍት የተገለጠውን በመጥቀስ ዘርዘሮ ያስረዳል ። በ፪ ደረጃ በአስተያየት የተወሰነውን ሊሠሩት የሚገባቸውንም ይናገራል ።

፮ኛ አንቀጽ፡ ስለ ኤጲስ ቆጶሳት አመራረጥ፣ ስለ አኗኗራቸው ይናገራል፤ ማለት በምርጫው ጊዜ ተገቢነቱን ወይም የጥያቄ መሆኑን ልዩ ማስረጃ ያለው መሆኑን በሰፊው ዘርዘሮ ያስረዳል ።

፯ኛ አንቀጽ፡ ስለ ቀሳውስት ይናገራል ፤ እርሱም መጀመሪያ የመመሪያ ጫቸውን፣ ቀጥሎም የችሎታቸውን፣ መጨረሻም የሥራቸውን ነገር ይናገራል፤

፲ኛ አንቀጽ፡ ስለ ዲያቆናት ይናገራል ፤ እርሱም በጠቅላላ አሳቡ እንደ ቀሳውስት ነው ።

፷ኛ ስለ ንዑሳን መፃርጋት ይናገራል፤ እነርሱም ንፍቅ ዲያቆን፣ አናተንስጢስ (አንባቢ) መዘምር፣ አፃዌ ጥገት ናቸው፣ እንዲሁም ስለ ደናግልና እነርሱን ስለ መሳሰሉት ምርጫቸውን ይናገራል ።

፱ኛ ካህናት ሊሠሩት የሚገባውን ይገልጣል ።

፲፩ኛ ስለ መነኮሳት ይናገራል፤ እርሱም ወደ ምንኩስና ዓለም የገባ እንደሆነ የመነኮሳት ሥራ እንዴት እንደሆነ በዝርዝር የሚያስረዳ ነው ።

፲፩ኛ ሕዝባውያን ወይም ምእመናን ሊሠሩትና ሊፈጽሙት የሚገባቸውን ይናገራል ።

፲፪ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ ቅዳሴ ይናገራል፤ ማለት የቅዳሴውን ሥነ ሥርዓት የመቀደሻውን ንዋያት ይናገራል ።

፲፫ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ ቀጥባን ይናገራል፤ ማለት የቀጥባንን ዓይነት ይናገራል

፲፬ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ ጸሎት ይናገራል፤ ማለት የጸሎቱን ሥነ ሥርዓት፣ የጸሎቱን ሰዓታትና ዓይነት ይናገራል ።

፲፭ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ አጽዋማት ይናገራል፤ ማለት የአጽዋማትን ቀጥር የጊዜያቸውን ሁኔታ፣ የሚከለክሉትን ነገሮች ሁሉ በሰፊው ያስረዳል ።

፲፮ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ ምጽዋት ይናገራል፤ የምጽዋትን ትርጉም፣ የምጽዋትን ዓይነት፣ የምጽዋትን ጥቅም ይናገራል ።

፲፯ኛ/ አንቀጽ፡ በንዋየ ቅድሳት ላይ ስለሚሾሙ ምእመናን ይናገራል ማለት የሹመቱን ዓይነት፣ የሥራውን ዝርዝር ያመለክታል ።

፲፰ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ አሥራት፣ በኰራት ይናገራል፤ ማለት ምእመናን ሁሉ ከገቢያቸው፣ መጀመሪያም የደረሰውን፣ ከሁብቱም ከ፲ አንዱን እንዲሰጡ ያዛል ።

፲፱ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ በዓላት አከባቢና ስለ በዓላትም ይናገራል ።

፳ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ ሰማዕታት ይናገራል፤ ማንም ሰው ምስክርነቱን መስጠትና ምስክርም ሁኖ መቅረብ እንደሚገባው ይናገራል ።

፳፩ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ ድውያን ይናገራል፤ ማለት በሽተኞች በጸሎት ሊፈወሱ እንደሚችሉ ይናገራል ።

፳፪ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ ሙታን ይናገራል፤ ማለት ስለ ፍትሐቱ፣ ስለ ልቅሶው ይናገራል ።

፪ኛ ሥጋዊ ።

ሥጋዊ ክፍል የሚባለው ፳፱ አንቀጽ አለው፤ በመንፈሳዊ ክፍል ስለ መንፈሳዊ የአስተዳደር ሥርዓት እንደሚያስረዳ፣ በዚህም በሥጋዊው ክፍል ስለ ሥጋዊው የአስተዳደር ሥርዓት ይናገራል ። የአንቀጹ አቁጣጠር ግን ከመንፈሳዊው ጋር ይያያዛል ።

፳፫ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ መብል፣ ስለ ልብስ፣ ስለ ቤትና ስለ ተግባር እድ፣ እንዲሁም ክርስቲያን የሆነ ሁሉ ሊያደርገው ስለሚገባ ይናገራል፤ ማለት እንዲህ ያለውን መብል ብሉ (አትብሉ)፣ እንዲህ ያለውን ልብስ ልብሱ (አትልብሱ)፣ እንዲህ ያለውን ቤት ሥሩ (አትሥሩ) እያለ ያስረዳል ።

፳፬ኛ/ አንቀጽ፡ ስለ ማጨት፣ ስለ መታጨት፣ ስለ ማግባት ይናገራል፤ ማለት ወንድ ለሴት ማጫ መስጠትና ወንድ በስንት ዓመቱ፣ ሴትም በስንት ዓመቷ ማግባት እንደሚገባ ያስረዳል ። በመንፈሳዊና በሥጋዊ ተዘምዶ መካከል በስንተኛው ቤት መጋባት እንደሚቻል፣ ቀጥሎም ጋብቻ በምን ዓይነት ነውር መፍረስ እንደሚቻል ይገልጻል፤ ደግሞም የተቻለው ሰው ጋብቻን ሊተው እንደሚገባም ሲል ያብራራል ።

፳፮ኛ/ አንቀጽ ፡ ዕቁባት ማስቀመጥ እንደማይገባ ይናገራል ፤ ማለት ያገባም ሆነ ያላገባም በሕገ ወጥነት ዝሙት መሥራት ከሰማንያ ውጪ ዕቁባት ማበጀት በሕግ የተከለከለ መሆኑን ይገልጻል ።

፳፯ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ስጦታ ፡ ይናገራል ፤ ይኸ ክፍል በተወሰነ ጊዜ ስጦታ ማድረግና በተወሰነው ጊዜ ያለአጠራታ መቀበል እንደሚገባና ስለ ሰጪው ፡ ስለ ሚሰጠው ሰውና ስለሚሰጠው ገንዘብ ያብራራል ።

፳፰ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ብድር ፡ ስለ መያዣ ፡ ስለ ዋስትና ፡ ስለ ምግብና ይናገራል ማለት ያለ አራጣ ማበደር የእግዚአብሔር ትእዛዝና ከምጽዋትም የሚቁጠር እንደሆነ ፡ ተበዳሪም ለመክፈል ማሰብ እንደሚገባው ይናገራል ። ቀጥሎም ተበዳሪ መያዣ መስጠት ፡ ዋስ መጥራት እንደሚገባው ይገልጻል ።

፳፱ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ትውስት ይናገራል ፤ ማለት የተውሶን ገንዘብ ወይም እንስሳ እስከ ተወሰነ ጊዜና እስከ ተወሰነ ቦታ ያለመያዣ በኪራይ ማዋስ እንደሚገባ ያስረዳል ።

፴ፀኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ አደራ ይናገራል ፤ ማለት አደራ አስቀማጭ የሚያስቀምጠውን ነገር ለይቶ ማስቀመጥና አደራ ተቀባዩም ተግባር መጠበቅ ፡ ከተቀበለ በኋላም በአደራው ዕቃ መጠቀምና ለሌላ አሳልፎ መስጠት እንደማይገባ ይናገራል ።

፴፩ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ምግብና (ሹመት) ይናገራል ፤ ማለት አንድ ሰው በገንዘብ ላይ ታማኝ ሁኖ መሾም እንዲገባው ያብራራል ።

፴፪ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ነፃነት ፡ ስለ ባርነትና ስለ ነፃ አውጪዎች ይናገራል ፤ ይህ ክፍል አገልጋይ ምን ዓይነት ሥራ ለጌታው ቢሠራ ነፃ መውጣት እንደሚገባውም በንዑሳን ክፍሎች ይገልጻል ። ቀጥሎም አንዱ ለአንዱ መገዛት በምን ምክንያት እንደመጣና ሁሉም በተፈጥሮ እኩል መሆኑን ያስረዳል ።

፴፫ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ምግብና ይናገራል ፤ ማለት አካለ መጠን ባላደረሱ ልጆችና አእምሮአቸውን ባጡ ሰዎች ላይ ፡ ደግሞም ወላጆች ባረጁ ጊዜ በነርሱ ላይ ልጆች እንደ ሞግዚት እንዲሆኑ ያብራራል ።

፴፬ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ መሸጥና መግዛት ይናገራል ፤ ይኸ ክፍል ሻጭና ገዥ እርግጠኛ በገንዘባቸው ላይ ባለመብቶች ካልሆኑ መሸጥ ወይም መግዛት እንደማይችሉ ፡ ቀጥሎም መሸጥ የማይገባው እንዳይሸጥ ፡ መሸጥና መግዛት የማይፈቀድባቸውንና የሚፈቀድባቸውን ዕለታት ለይቶ በ፯ ንዑሳን ክፍሎች ያስረዳል ።

፴፭ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ሽርክና ይናገራል ፤ ማለት ፪ና ፫ ሰዎች ወይም ከዚህ በላይ ሁነው ገንዘብ በማዋጣት ፡ ገንዘብ የሌለውም በጉልበት ከባለገንዘቦች ጋር በመሻረክ መነገድና ማትረፍ እንደሚችል ያብራራል ።

፴፮ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ማስገደድና ስለ መቀማት ይናገራል ፤ ማለት አንዱ ሌላውን ስለ ሃይማኖት ቢያስገድድው መታገሥና መከራ መቀበል እንደሚገባው ቀጥሎም የማይገባውንና የተከለከለውን እንዲያደርግ ማስገደድ እንዳይገባ

እንዲሁም አንዱ የራሱ ያይደለውን ቢቀማና ለራሱ ገንዘብ ቢያደርግ ስለማይገባ ያብራራል ።

፴፯ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ኪራይ ፡ ስለ አከራይና ተከራይ ይናገራል ፡ ይኸ ክፍል አንድን ነገር በሙሉ ወይም በከፊል ስለማከራየት ፡ ይገልጣል ። ቀጥሎም መከራየት (ማከራየት) ስለሚፈርስበት ፡ ሠራተኛን ስለ መቅጠርና ስለ መቀጠር ያስረዳል ።

፴፰ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ መንገዶች ፡ ስለ ሚዳዎች ፡ ስለ አካባቢ ሕንፃና ፡ ስለ ማደስ ፡ ስለ ውሀ በዮች ይናገራል ፤ ማለት በቤትና በቤት ፡ በአትክልትና በአትክልት መካከል ምን ያህል ስፋት መኖር እንደሚገባ ፡ ሕንፃን በማደስ ጊዜ በአንዱና በሌላው መካከል ስላለው ስምምነት በ፯ ገዑን ክፍሎች ይገልጻል ።

፴፱ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ብድር ትርፍ የጋራ ይናገራል ፤ ማለት ሁለት ሦስት ከዚህ በላይም ሁነው ቢሆንም ገንዘብ ተበድረው በትርፍ መጋራት እንደሚገባ ፡ የሚበደሩትም ገንዘብ በሚሳን ፡ በቀጥታ ተለይቶ የታወቀ ካልሆነ ስምምነቱ እንደማይጸና ያብራራል ።

፵ፀኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ መታመን ይናገራል ፤ ማለት አካለ መጠን ያደረሰ አእምሮው ልክ የሚሠራ ፡ በሌላ ሰው ሥር ያይደለ ፡ ኃጢአትን ስለ መናገርም ሆነ ስለ ገንዘብ ቢናገር ቃሉ ሊታመን እንዲገባ ያስረዳል ፤ ቀጥሎም ከላይ ከተጠቀሱት ውጪ የሆነ ቢናገር ቃሉ ታማኝ እንደማይሆን ይገልጻል ።

፵፩ኛ/ አንቀጽ ፡ ከጠፋ በኋላ ስለሚገኝ ነገር ይናገራል ፤ ማለት አንድ ዕቃ ወድቆ ቢገኝ ወይም ልጅ እንስሳ ሲኮበልል ቢገኝ ባለቤቱ (ጌታው) እስከሚፈልገው ድረስ በጥንቃቄ ማስቀመጥና መጠበቅ እንዲገባ በሰፊው ያብራራል ።

፵፪ኛ/ አንቀጽ ፡ በገንዘቡ ማዘዝ ስለሚገባው ይናገራል ፤ ይኸ ክፍል አንድ ሰው ገንዘቡን በጽሑፍ ወይም ያለ ጽሑፍ ለሌላ ማዘዝ እንደሚችል ፡ በሚሞት በትም ጊዜ ለወደደው ሊሰጥ እንደሚችል ይገልጻል ። ቀጥሎም ምንም ባለገንዘብ ቢሆን በሌላ ሥር ያለ አካለ መጠን ያላደረሰ ፡ አእምሮው ልክ የማይሠራ በሽተኛ በገንዘቡ ማዘዝ እንደማይችል ያብራራል ።

፵፫ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ርስት ይናገራል ፤ ይኸ ክፍል ውርስ የሚገባቸውም በአባት በኩል እስከዚህ ፡ በእናት በኩል እስከዚህ ትውልድ ድረስ ያሉ ይውረሱ ፤ ከዚያም ወንድ ይህን ያህል ፡ ሴት ይህን ያህል ትውረስ እያለ ስለ ውርስ በሰፊው ይገልጻል ።

፵፬ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ዳኛ ፡ ስለ ምስክሮች ይናገራል ፤ ማለት ዳኛ በግድ አስፈላጊ እንደሆነ ፡ ዳኛ መሆን የሚገባው ምን ዓይነት ሰው እንደሆነና ስለ ሹመቱ ስለ አመራረጡ በሰፊው ይገልጻል ። ቀጥሎም ማንኛውም ሰው ስለሚያውቀው ስለ ሰማው ፡ ስለ አየው ምስክር መሆን እንደሚችል ምስክር ለመሆን የሚችል ምን ዓይነት ሰው እንደሆነ ያብራራል ።

፵፬ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ነገሥታት ይናገራል ፤ ይኸ ክፍል የሚነግሠው ንጉሥ ከምን ወገን ስለሚመረጥ ፡ ስለሚያደርገው ነገር ፡ ማድረግም ስለማይገባው ነገር በሰፊው ይገልጻል ።

፵፭ኛ/ አንቀጽ ፡ ከብሉይና ከሐዲስ ተውጣጥቶ መነገር ስለሚገባው ይናገራል ፤ ማለት እግዚአብሔር በአራት ለሙሴ የሰጠውን አሥሩን ትእዛዛትና ሌሎችንም ኋላ በሐዲስ ራሱ ጌታችን ክርስቶስ በተራራው ስብከቱ ላይ የተናገራቸውን ስድስቱን ትእዛዛትና ሌሎችንም በሰፊው ያብራራል ። ቀጥሎም ከተከታዮቹ የተነገሩትን የምክር ቃላት ያስረዳል ።

፵፮ኛ/ አንቀጽ ፡ አምላክን ስለሚከዱ ሰዎች ቅጣት ይናገራል ፤ ማለት አምላክን ቢከዱ ምን ዓይነት ቅጣት እንደሚፈጸምባቸውና ለመካድ የሚያደርስ ልዩ ልዩ የባዕድ አምልኮት ፣ ዘርፍ የሆነውን መሥራት እንዳይገባ በሰፊው ያስረዳል ።

፵፯ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ መግደልና ስለ ቅጣቱ ይናገራል ፤ ማለት መግደል በሕግም ሆነ በፍትሕ ጠባይአዊ ክልክል መሆኑንና የድርጊቱን ሁኔታ ማለት በስሕተት ወይም በቂም ፣ በዛቻ ፣ በድፍረት ቢፈጸም ቀጥሎም ስለገዳይና ባለደም እርቅ ፡ ስለ ገዳይ መጸጸት ያስረዳል ።

፵፰ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ዝሙት ፡ በመንፈሳዊና በሥጋዊ በኩል ስለሚደረገው ቅጣትም ይናገራል ። ይህ ክፍል ሚስት ያገቡ በሚስት ላይ ፣ ያላገቡም በማግኘት ፈንታ በሕገ ወጥነት ስለሚፈጸሙት የዝሙት ሥራ ቅጣቱን ደረጃ በደረጃ ይሰጣል ።

፵፱ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ሌቦች ሥጋዊና መንፈሳዊ ቅጣት ይናገራል ፤ ማለት ከቤተ ክርስቲያንና ከሌላ ቦታ ከሰረቀ በቀን ከሰረቀና በሌሊት ከሰረቀ ሰው ቅጣት ፣ ከሕዝባዊ ሌላና ከካህን ሌባ ቅጣት ደረጃ እየሰጠ ያብራራል ።

፶ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ስካር ፡ ስለ አራጣ ፡ ስለ ዓመፀኛ ልጅ ፡ ስለ ነገር ሰብቅ ፡ በጠቅላላ ስለ ልዩ ልዩ ኃጢአተኞች ይናገራል ። ይህ ክፍል ኃጢአት ሁኖ ሊያስቀጣና ከማኅበራዊ ኑሮ ውጪ ሊያደርግ የሚችለውን ነገር ከመፈጸም መከላከል እንደሚገባ ይገልጻል ።

፶፩ኛ/ አንቀጽ ፡ ስለ ጸጉር ማሳደግ ፡ ስለ ግዝረት ፡ ስለ መታመን ፡ ደግሞም የጊዜው ሹም (አለቃ) እንደጊዜው እንደዘመኑ በተወሰነው ላይ መጨመር ፣ ከተወሰነው ላይ መቀነስ እንደሚገባው ይናገራል ፤ ማለት ጸጉርን ማሳደግ ፡ ጸጉርን መላጫት መገዘርና አለመገዘር ፡ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ እንዴት እንደሆነ በሰፊው ያብራራል ።

በመጨረሻም ከ፵፪ኛው አንቀጽ ጋር የሚመሳሰል ፡ በአንዳንድ የትውልድ ሐረግ የሚለይ በ፩፻፵፩ ዓ. ም. የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳስ ቄርሎስ የጻፈው የመወራረስ አንቀጽ አለ ። ይኸ ክፍል ወደላይና ወደታች ፣ ወደጎንና ወደጎን ትውልድን ሰፊ አድርጎ በመቀጠር ያወራረስን ነገር በሰፊው ያስረዳል ።

የፍትሐ ነገሥት እውነተኛነት

ፍትሐ ነገሥት የሚባለው መጽሐፍ የ፫፻፲፰ ሊቃውንት ውሳኔ እንደሆነ በማመን በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት ታላቅ ክብር ያለውና ቅዱስነትም የሚሰጠው ሕግ ነው። ከክብሩም ብዛት የተነሣ ማንም እየተነሣ አባላ እንዳይመታው፤ ለተለዩ ሰዎች በትምህርት መልክ ብቻ ሲሰጥ ቆይቷል፤ ጉባኤውም የሚኬደው በሰገነት ነበር፤ የሕግ ዐዋቂውም ሰው ይከበርና ሊቁ የመባልም ማዕረግ ይሰጠው ነበር። ብዙ የምርምር ሰዎች ግን ፍትሐ ነገሥቱ በሰገነት ይኬድ የነበረበት ምክንያት ከክብሩ ይልቅ ሁሉም የሕግ ሊቅ እንዳይሆን በምቅኝነት እንዲሠወር የተደረገ ዘዴ መሆኑን ይናገራሉ። ሌሎች ደግሞ ሁሉ ጥራዝ ነጠቅ እንዳይሆን ትምህርቱ ለሚከተት ላቸው ደቀ መዛሙርት ብቻ ይሰጥ ስለነበር በሰገነት መኬድ ግድ ሆነበት ይላሉ። በዚያም ሆነ በዚህ ምክንያት በሰገነት መኬዱ ግልጥ መሆኑንና ሕግ ለሁሉም አለመዳረሱን ማመን ሲኖርብን ፍትሐ ነገሥቱ ግን ከፍ ያለ ክብርና ተፈላጊነትም እንደነበረው የታመነ ነው። መጽሐፉ በብዙ ሊቃውንት እጅ ባለመዋሉ ደግሞ ብዙ አቃቂር ሳይደረግበት ዕውነቱና ሐሰቱ ሳይገለጥበት ይኖራል፤ ማለት ሁሉም የ፫፻፲፰ ሊቃውንት ውሳኔ ሳይሆን በየጊዜው የተደረጉ የዓለም ቤተ ክርስቲያንና የብሔራዊ ቤተ ክርስቲያን ሲኖዶሶች ተገናኝተው የተቀመሩ መሆናቸውን የሚያውቁ በመጠኑ ናቸው። እንዲሁም ከጽርዕ የተተረጎመ እንደመሆኑ አብርሃም ቀሲስ ወደዓረብኛ ሲተረጎም ከራሱ ስሜት እያወጣ የጨመረበት ብዙ ይገኛል፤ በዚህ አንጻርም ከቀድሞው ውሳኔ ያስቀረው ሊኖር ይችላል ይሆናል። ፍትሐ ነገሥት የሚል ስም የተሰጠውም ወደ ግዕዝ ሲተረጎም ሳይሆን አይቀርም፤ ውሳኔው ሥጋ ዊና መንፈሳዊ ሲሆን የነገሥት ፍትሕ መሆኑን ሲያመለክት የቤተ ክርስቲያን ድርሻ የሆነውን ፍትሕ የረሳ ይመስላል፤ ነገር ግን ነገሥታቱ የሃይማኖትም የአስተዳደርም ኃላፊነት እንደነበራቸው ለማስታወስ ያህል ነው በማለት ፍትሐ ነገሥት ብለውታል። እንዲያውም ሊቃውንቱ እንደሚያትቱት ፍትሐ ነገሥቱ ሊተረጎም የቻለው አጼ ዘርዓ ያዕቆብ በተመኙት መሠረት መሆኑ እርግጥ ነው፤ ይኸውም አጼ ዘርዓ ያዕቆብ በመጀመሪያ መኖኝ የነበሩ ፍጹም መንፈሳዊ ንጉሠ ነገሥት ነበሩ፤ ክርሳቸው በፊት ያልነበረ ለጊዜው ተመሳሳይ ከሕዝብ ጋር የሚያስተሳስር ሕግ ለሀገራቸው እንዲታወጅ ያስደረጉትም ከእውነተኛነታቸው የተነሣ መሆኑ ግልጥ ነው፤ እንዲያውም ዘርዓ ያዕቆብ ከሚለው ስያሜ ሌላ ዘተሰምየ ቆስጠንጢኖስ የሚለው የማዕርግ ስያሜ የተሰጣቸው በዚሁ ሕግ ቀማሪነታቸው ነው፤ ምክንያቱም ቆስጠንጢኖስ ፫፻፲፰ቱን ሊቃውንት ሰብስቦ ለዘመኑ ተስማሚ የሆነ ሕግ እንዲሠሩለትና እንዲሰጡት እንደጠየቃቸው ሁሉ አጼ ዘርዓ ያዕቆብም ያገሩን ሊቃውንት ሰብስበው በዘመነ ወንጌል እየኖርኩ በሕገ ኦሪት አፈርዳለሁ፤ ስለዚህ ብሔራዊ ሕግ

ሊሆን የሚገባውን ሕግ ወስናችሁ ስጦች አሏቸው፤ እነርሱም የንጉሡን ቀና አስተያየት የሃይማኖቱን ፍጹምነት የሐሳቡን ቅዱስነት ተመልክተው ወዳያውን ተሰብስበው አሁን ፈውስ መንፈሳዊ እየተባለ የሚጠራውን ሕግ ወስነው አቀረቡለት ይባላል። ይኸም ሕግ ፍጹም መንፈሳዊ አመራርን ብቻ በተለይም ድርቅናን ያዘለ ሕግ እንጅ አህጉራዊ ፍትሕን የማይመለከት በመሆኑ ምኞቱ ያልተፈጸመለት መሆኑን በየጊዜው ይገልጥ እንደነበር ከኢትዮጵያውያን አልፎ ለግብፃዊው ጴጥሮስ አብደል ሰይድ እንደገለጠለት እንረዳለን። እርሱም ይህ ፍትሕ ነገሥት የተባለው መጽሐፍ በዓረብኛ እንደሚገኝና ቢተረጎም ጠቃሚ መሆኑን ምኞቱም እንደሚፈጸምለት ገልጦ ነገረው፤ እንግዲያውስ ከማንኛውም ሰው ይልቅ አንተው ፪ቱንም ዓይነት ቋንቋዎች ታውቃለህና ፈጽሞልኝ ብሎ ስለጠየቀው ከዓረብ ወደ ግዕዝ ፍትሕ ነገሥትን ተርጉሞ እንደሰጠው በመቅድሙ ሊቃውንቶቻችን ያብራራሉ። እንግዲህ አጼ ዘርዓ ያዕቆብ በመጀመሪያ ሊቃውንቱን እንደ ፫፻፲፰ ሊቃውንት ብሔራዊ ሕግ እንዲሠሩለት ስለጠየቀ፤ ቀጥሎም የ፫፻፲፰ ሊቃውንት ውሳኔ በሀገሩ ቋንቋ ተተርጎሞ እንዲሠራበትና መንፈሳዊ አስተዳደር እንዲኖረው በመጣሩ የሕግ ሰው መሆኑን በግልጽ ለማስታወቅ ዘርዓ ያዕቆብን ቆስጠንጢኖስ ብለው ሰይሙታል፤ ስለዚህም ዘተሰምየ ቆስጠንጢኖስ ተብሏል።

በፍትሕ ነገሥቱ ላይ ከአበው ውሳኔ ጋር ግብፃውያን በተለይ ያስቀመጡት ዕዝል ቅጥል « ወሰብአ ኢትዮጵያስ ኢይሢሙ መምህራኒሆሙ » የሚል ይገኛል፤ ይኸም ከግል ፍላጎታቸው የተነሣ የደቀሉት ነው። እርሱም ሥርዓቱ በሚለው ትእምርተ ጥቅስ እንጅ በተለመደው አጠቃቀስ በአንቀጽ ውስጥ የገባ አይደለም። በዚህም መልክ ሥርዓቱ እያለ በየአንቀጹ መካከል የሚገባ ብዙ አለ፤ እርሱንም በጥብቅ ሲመረምሩት አብርሃም ቀሲስ በራሱ ፈቃድ ያስገባው ይመስላል፤ ትርጉሙም ሥርዓቱ ማለት « የጠመመ ማቅኛ የጉደለ መሙሊያ » ነው ይላሉ፤ ስለዚህም ያልተቃና ሐሳብ ባለበት ሁሉ የራሱን ፍላጎት ለማሟላት ሲል በየቦታው አስገብቶበታል ለማለት ይቻላል። ይኸም ዕንቅፋት የሆነ አንቀጽና ሌላም ይኸን የመሰለ አስቸጋሪ አንቀጽ እያለ በኢትዮጵያ ፍትሕ ነገሥት ቅዱስ ሕግ፤ እየተባለ ሲከበር ይኖራል። በቤተ ክርስቲያናችን አሁንም ቢሆን ሌላ ሕግ የለም ገናም አልወጣም ሆነም ቀረ የሚጠቀሰው ፍትሕ ነገሥቱ ብቻ ነው፤ ይኸም ማለት ክፉውንም ደጉንም እንዳዘለ ይዞ ይገኛል ማለት ነው። በመንግሥት በኩል ግን ፍትሕ ነገሥቱ የምንጭነት ሥልጣን ሳይነፈገው በሕግ በኩል ራሱን የቻለ ሌላ ሕግ ሠርቶ እርሱን በመድበልነቱ ብቻ ይጠቀምበታል። ፍትሕ ነገሥት በታሪክ በኩል ይኸን የመሰለ ዋጋ ሲኖረው ከላይ እንደገለጥኩት በቤተ ክርስቲያን አሁንም ገና የሕግነት ቦታውን እንደያዘ ይገኛል፤ ይሁን እንጂ በታሪክነቱም በሕግ ነቱም ቢሆን ብዙ ፈላጊ አለው፤ ስለዚህም በአንድምታ ትርጓሜ፤ በነጠላ ትርጓሜ በእንግሊዝኛ ታትሞ ይገኛል። ወደፊት ግን ጊዜ ቢገኝ ግዕዙን አስተካክሎ

መተርጉም ሳያስፈልግ አይቀርም ። ፍትሐ ነገሥቱ በሕግነት መልክ ባይሠራበትም ቅሉ ሁሉም ፍትሐ ነገሥት እንዲህ ይላል የሚለውን ጥቅስ ለመስማት ይንጋል ፤ ስለዚህ መጽሐፉን ለማንበብ ታሪኩን ለመስማት ምሥጢሩን ለመረዳት የሚፈልገው ብዙ ነው ።

ልዩ አስተያየት ።

- ፩/ በኢትዮጵያ የሕግ መጻሕፍት ብዙ መሆናቸውን ለመግለጥ ያህል ስማቸውን ሁኔታቸውን በመግለጥ ጻፍን እንጂ ።—
 - ሀ/ አደባባይ ወጥቶ የሚታወቀው ፤
 - ለ/ በጉባኤ የሚኬደው (የሚተረጎም) ፍትሐ ነገሥቱ ብቻ ነው ።
- ፪/ ሌሎች የሕግ መጻሕፍት የሕግ መጻሕፍትነታቸው በፍትሐ ነገሥቱ ስለተገለጠ የኛ ቤተ ክርስቲያን ቀርታ ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት በሕግ መጽሐፍ ሊሰጡ ላይ ያስቀምጧቸዋል ፤ በኛ ግን የዓይን አንድም የንባብ መጽሐፍ ዋጋ የሚሰጣቸው ይመስላል ።
- ፫/ ሁሉም ታትመው አንድም ተባዝተው በየእጁ ለሁሉ ስላልተዳረሱ የብዙዎች መጻሕፍት ስማቸው እንጂ ዝርዝር ነገራቸው ሙሉ አንቀጻቸው አይደለም ።

ክፍል ፲፩ ።

የቅጥር ትምህርት ።

ምዕራፍ ፩ ።

የዘመን አቋጣጠር ስልት ።

ኢትዮጵያ ራሳቸውን የቻሉ ብዙ ዓይነቶች ባህሎች እንዳሏት መላልሰን ተናግረናል፤ ከባህሎቿም ውስጥ ፩ኛውና በጣም ሁሉን የሚያሰደንቀው ራሱን የቻለ የዘመን አቋጣጠር ስልት፣ ልዩም ስፍራ ሰዓት መኖሩ ነው ። ማንኛውም ሕዝብ እምነት ያለው ሆኖ ከተገኘ እንደ ሕገ ለማምለክ የተለየ የዘመን አቋጣጠር ስልት እንዳለው የታወቀ ነው ። የኢትዮጵያ ግን ከዚያ ሁሉ የተለየ አኳኋን አለው፤ ማለት በእምነት አንድ ከሆኑት፣ አንድም ጥንት የዚህ ዓይነት አቋጣጠር ነበራቸው ከተባሉት አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ሳይቀር ተለይታ አቅዱ ሳይጠፉ፣ ስልቱ ሳይለወጥ ሊቃውንቱም ታላቅ ዕውቀት አድርገው ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲያስተላልፉና፣ ሲሠሩበት መገኘቱ ነው ። ይኸም ሁናቴ ሊቃውንቱን ከፍተኛ ግምት የሚያሰጣቸው ሆኖ ተገኝቷል ።

፩ኛ የመጻሕፍቱ ቅጥር ።

ስለ ዘመን አቋጣጠር ልዩ ልዩ መጻሕፍት በልዩ ልዩም ዘመናት ተጽፎ ዋል፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

ሀ/ አቡሻህር፡ ይኸ መጻሕፍ በደራሲው ስም የሚጠራ ነው፤ መጽሐፉም ትርጉም ሳይሆን አልቀረም፤ ምክንያቱም ስሙ እንደሚያመለክተው ከግብፅ ወይም ከምሥራቅ ዓለም የተወረሰ ይመስላል ። መጽሐፉም በመጠኑ ከፍ ያለ ስለ ዘመናትም አቋጣጠር ራሱን የቻለ መንገድ ያለው ነው ።

ለ/ መርሐ ዕውር፡ ይኸ ድርሰት ግን ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት በአስተዋጽኦ የቀመሩት ይመስላል፤ ስሙ እንደሚያመለክተው ከዚያም ከዚህም አውጥተው ሊቃውንት ቀመሩት፤ ዕውሩ አንድም ደንቆሮው ማለት ያልተማረው ሳይቀር የሚሠራበት የቅጥሩን ስልት የሚያመለክት ስለሆነ፣ መርሐ ዕውር ተብሏል ።

ሐ/ ባሕረ ሐሳብ፡ ይኸም ድርሰት ኢትዮጵያዊ ቅምር ይመስላል፤ ቃሉም ሥራውም ያመለክታል ። የቃሉ ፍቺ የአሳብ ባሕር በማለት ሲነገር ብዙ መመራመር፣ ብዙም መራቀቅ እንዳለበት የሚያጠይቅ ነው፤ በእርግጥም በመደመር በመቀነስ፣ እንዲሁም በማብዛት፣ በማካፈል ብቻ መድከም ሳይሆን፣ ብተቱን ስፍራ ሰዓቱን፣ አዕዋዳቱን፣ ቀመሩን፣ ሕፁፁን ይኸንም የመሳሰሉትን አንቀጾች ቦታ ሰጥቶ ሞያውን ለይቶ ማስቀመጥ በባሕረ ሐሳብ መዋኘት ነውና ። ሥራውም

ባሕረ ሐሳብ የሚባለው ከሌሎች መጻሕፍት ተውጣጥቶ በየዓመቱ በአጭር የሚታወቅበት አጽዋማት፣ በዓላት የሚታወቁበት ሁሉ የሚያውቀው ትምህርት ነው፤ ይኸንም ደረሰው የሚባለው ቅዱስ ድሜጥሮስ ነው። መጻሕፍቱ ይኸን የመሰሉ ሲሆኑ ሌሎችም በደራሲዎች የሚጠሩ አሉ፤ እነርሱም ሰይድ ወልደ መጥሪቅ፣ መሐሎብ፣ በብነጋዊ፣ ሰይዳውያን አይሁድ፣ ድሜጥሮስ፣ ዮሐንስ አፈወርቅ ቄርሎስ፣ ኤጲፋንዮስ፣ ዮሐንስ ዘደማስቆ፣ ማርቆስ ወልደ ቀንበር፣ ጊዮርጊስ ወልደ አሚድ፣ አቡሻህር ወልደ አቢል ሀረብ የተባሉና ሌሎችም ናቸው።

፪ኛ የትርጉም ስልት ።

እነዚህንም መጻሕፍት እንደሌሎች መጻሕፍት ሁሉ የጉባኤ መጻሕፍት አድርገው ሊቃውንት ይተረጉሟቸው፣ ያስተምሯቸውም ነበር። ቍጥራቸውን ግን አንዳንድ ሊቃውንት ራሳቸውን አስችለው ፩ኛ የቍጥር ትምህርት ብለው ሲሰይሙ፣ አንዳንድ ሊቃውንት ደግሞ ከሊቃውንት መጻሕፍት ጋር አግብተው ይቁጥሩታል፤ የሆነ ሆኖ ትምህርቱ ጠቃሚ መሆኑ ታውቆ ራሱን የቻለ ጉባኤ ተሰጥቶት ሲፈተት፣ ሲተረጎም እንደኖረ የታወቀ ነው። ወደአሁኑ ጊዜ ግን መጻሕፍቱ መተርጎማቸው ቀርቶ ወይም ራሱን የቻለ ጉባኤ መሆኑ ቀርቶ እገሌ አቡሻህር ዐዋቂ ነው፤ ወይም የቍጥርን መጻሕፍት ያውቃል ብቻ ይባል ነበር። በአሁኑ ዘመን ግን እንዲያውም ፈጽሞ ጠፍቷል፤ የሆነው ሆኖ ስለዚህ ትምህርት በረጅሙም በአጭሩም ብዙ መጻሕፍት ተጽፈዋል፤ ሐተታም ተሰጥቷል፤ ይኸም ሁሉ ታትሞ ይገኛል። ስለዚህም ማንኛውም ካህን በቀላሉ ሊያውቀውና አንዱን ከአንዱ አጋጭቶና አፋጭቶ ዘመናትን፣ አጽዋማትን፣ በዓላትን፣ ስፍራ ሰዓትን ሊያገኝ ችሏል።

ስለዚህም በየዓመቱ በዘመን መለወጫ ጊዜ በየቤተ ክርስቲያኑ ይነገራል ይታወጃል፤ ሕዝቡም ይኸንን ለመስማት ወደቤተ ክርስቲያን በብዛት ይገባሉ። ዛሬ ግን በየከተማው ስለዓመቱ የባሕረ ሐሳብ መንገድ እየታተመ ስለሚወጣ ብዙ መጓጓዣና ለመስማት ወደቤተ ክርስቲያን መጉረፉን ቀንሶታል።

፫ኛ የቍጥር ትምህርት ደረጃ ።

የቍጥር ትምህርት በጥንት ዘመን እንደ አስትሮኖሚ ስለሚቁጠር ትልቅም ዕውቀት እንዳለው ስለሚገመት ለትምህርቱ ከፍተኛ ደረጃ ይሰጠው ነበር፤ ሊቃውንቱም እንደ አስትሮኖሚስት በጣም ይከበሩ ነበር። በእርግጥም እንደ አስትሮኖሚስቶች እየሆኑ ምሕዋረ ፀሐይን፣ ክፍለ ዘመናትን፣ የልዩ ልዩ ፕላኔቶችን አቀማመጥ ለይቶ ያለ ቴሌስኮፕ በልማድ ብቻ ዐውቀው ኤክሊፕስ የሚሆንበትን ጊዜ ለይተው ይናገሩ፤ እንደ ሜትሮሊጂስቶችም የድርቁን፣ የዝናቡን ጊዜ ለይተው ያውቁ ነበር፤ ይኸንም ለመመርመር ልዩ አቅድ ነበራቸው። አሁን ግን የነ

ርሱን ጥናት ሲመለከቱት የትምህርታቸውም ዘዴ በጣም ከባድ እንደነበር ይታመናል ። የጽሕፈቱንም አቀማመጥ ሲመለከቱት ሌላ ግምት የሚሰጠው ማለት እንደጠልሰም ያለ ነገር እንጂ ቁም ነገር መስሎ አይታይም ። ብዙ ጥበባቸው ጥላ ጥሎበት ሲታይና ሳይታወቅ ይኖራል ። የማንኛውም ነገር መፍቻው ቁልፍ ይኸው የቀጥር ትምህርት ነበር ፤ ማለት ሱባኤው የሚገደፍ ፣ ምሕዋረ ፀሐይ ፣ መሳክወ ፀሐይ ፣ ምዕዛረ ፀሐይ የሚለካው የሚታወቀው በዚህ ትምህርት ነበር ። የዓመተ ዓለምና የዓመተ ምሕረት መሥሪሪያና መለኪያ ፤ የዘመኑ ቀጥር የሚታወቀው በዚህ በቀጥር ትምህርት ነው ፤ ስለዚህ ትምህርቱም ከፍተኛ ፣ ሊቃውንቱም ከፍ ያሉ እንደነበሩ ይገመታል ። ሊቃውንቱም በመራቀቅ አንዱ ከአንዱ የተለየ መንገድ ነበራቸው ፤ አሁንም ቅሉ የተለያየ አስተያየትን የያዙ መጻሕፍት ለመገኘት የቻሉት በዚህ ምክንያት ነው ። የፈደሎቻችን ሞያና ቀጥር የሚታወቀው ፣ በዚህ በቀጥር ትምህርት ስልት ነው ፤ የቀረው ቀርቶ ነገረ ደብተራው ፣ ሐሳብ ደብተራው የሚሠራበት ኮከብ የሚቈጠርበት ፣ ዓውደ ነገሥት የሚገለጥበት ሁሉ በዚህ ስልት ነበር ።

ቄስ አፄ ገብረ መድኅን የተባሉ ሊቅ እንደአስትሮኖሚስት የሚገመቱ ነበሩ ። ምክንያቱም በዚህ በቀጥር ትምህርት የበሰለ ዕውቀት ስለነበራቸው ነው ፤ ግን በዚህ አንጻር ደግሞ ዓውደ ነገሥት ዐዋቂ ነበሩ የጥንቁልናም ሥራ ይሠሩ ነበር ፤ ስለዚህም ከፍተኛ ግምት ተጥሎባቸው ነበር ። ትምህርቱን ሊያዋርደው የቻለው ግን ፣ የቀጥር ስልት ለሌላ ተግባር ማለት ለጥንቆላ በመዋሉ ነገረ ደብተራንም በመከተሉ ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

ባሕረ ሐሳብ ።

ባሕረ ሐሳብ የተባለው የቀጥር ትምህርት ከፍ ያለ የምርምር ዘዴ ፣ የሃሳብ ጥልቀት ስላለው የማይዋኝ በመሆኑ ባሕር ይባላል ፤ እርሱንም ቀደም ስንል ገልጠነዋል ። እንዲሁም ሰውየውን መርቶ ከአሰበው ግብ የሚያደርስ በትክክል እንዲመረምር መንገዱን ጥርጊያ አድርጎ የሚያሳይ መንገድ በመሆኑ መርሐ ዕውር ተብሎ ይጠራል ፤ ይኸንም እንዲሁ በሰፊው ገልጠና ፤ በዚህም መሠረት ትምህርቱ መርሐ ዕውር ተብሎ ይጠራል ። በዚህም መሠረት ሊቃውንቱ መርሐ ዕውር ሲባል የተለየ መጽሐፍ ያለው ልዩ ጉባኤ የሚደረግለት እንደሆነ አድርገው ሲገምቱ ፣ ባሕረ ሐሳብን ግን ቀላል ትምህርት ሁሉም የሚያውቀው አድርገው የሚገምቱ አሉ ፤ በአንድ በኩል እውነት ነው ማለት በየዓመቱ የሚታወጀው በቀላሉ የዓመቱን ፣ የዕለቱን ፣ የአጽዋማቱን ፣ የበዓላቱን ቀመር የሚያውጡ በት መንገድ ባሕረ ሐሳብ ይባላል ፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ዝርዝር ነገር የሚያስረዱ የቃላት መፍቻ ፣ የብተቱ ማግኛ ፣ የአቁጣጠሩን ስልት የሚናገረው መርሐ

ዕውር ይባላል ። የሆነው ሆኖ ይኸ ትምህርት የአውራግን ብተት፣ የቀናትን መቀጠሪያ፣ የበዓላትን ማክበሪያ፣ የአጽዋማትን መቀበያና መግደፊያ ለይቶ የሚናገር የዕውቀት ዘዴ ነው ። በውስጡ የሚይዘውን በመጠኑ ስንዘረዝር ቀመሮች እንዴት እንደሚገኙ፣ ዓመታት እንዴት እንደሚመላለሱ የሰንበታት ክፍልና ሱባዔ ሰንበታት እንዴት እንደሚቆጠሩ፣ ኢዮቤልዩ ማለት ምን ማለት እንደሆነና እንዴት እንደሚቆጠር አቅዱን፣ እንዲክትዮንና ጳጉሜን እንዴት እንደሚዘዋወሩ ሐሳብ ሰማይና ሐሳብ ምድር እንዴት እንደሚገኙ፣ ሐሳብ ፀሐይና ሐሳብ ወርህ፣ አበቅቴ ፀሐይና አበቅቴ ወርህ፣ ዕለተ መጥቅፅ እንዴት እንደሚገኝ መነሻቸውንና መድረሻቸውን የሚያስረዳ ትምህርት ነው ።

፩ኛ የቃላት ትርጉም ።

ከዚህ በላይ የተዘረዘሩትን ሞያዎች በምንመረምርበት ጊዜ ፣ የቃላቶቹ ፍቺ ፣ የአቀማመጣቸውም ስልት እንዳያስቸግሩን አስቀድመን የቃላቱን ትርጉም እናስቀምጣለን ።

ሀ/	ቀመር	አቁጣጠር
ለ/	ሐሳብ	»
ሐ/	ዓውድ፣ አዕዋድ	መሣፍርት
መ/	አበቅቴ	የሌሊት ሐሳብ ማውጫ
ሠ/	መጥቅፅ	ደወል
ረ/	ተውሳክ	የጸም ማውጫ
ሰ/	ሕፀፅ	ጉድለት
ሸ/	እንዲክትዮን	የጳጉሜ ፩ኛው ቀን
ቀ/	ጥንተዮን	የፀሐይ መገኛ
በ/	ሱባዔ	ሰባት (ሰባተኛ)
ተ/	ኬክሮስ	ስፍረ ሰዓት
ቸ/	ክንተሮስ	ንዑስ ስፍረ ሰዓት

እነዚህ ቃላት ይበልጠቹ ግዕዝ፣ አንድም ጥንታዊ አማርኛ እንደሆኑ ይገመታሉ ፤ ስለዚህ ግዕዝ ለሚያውቁ ቀላል ሁነው ሲታወቁ፣ ለአንድ አንድ ሰው ግን እንደ ዕንቁቅልሽ ሆኖባቸው ባዕድ ነገር አድርገው ይመለከቱታል ። ስለዚህ በመጠኑ መተርጎም በግድ አስፈለገ ። አንድ አንድ ቃላት ግን የውጪ ቃላት እንደሆኑ የሚገመቱ አሉ ፤ ለምሳሌ ዮን እንዲክትዮን፣ ኬክሮስ፣ ክንትሮስ፣ ሌሎችም እነዚህን የመሰሉ ናቸው ። ብዙዎች ቃላት የኛው ሁነው በትክክል ሊቃውንቶቻችን ሲፈትቱት ሲታዩ ፣ ኢትዮጵያዊው ሥልጣኔ ቀደም ብሎ የገባ እንጂ ምንም የውጪ እጅ የገባበት ጥበብ አይመስልም ፤ ከዚህም ጋር በዚህ ዓይነት ስልት የሚቁጥር ሀገር አሁን የለም ። የውጪውን ቃላት ስንመለከት ደግሞ ጥበቡ

የውጪ ሁኖ ወደኛ የተተረጎመ ትምህርት እንደሆነ ያጠይቃል ፤ የሆነው ሁኖ በሀገራችን እንኳን ከገባ ብዙ ዘመናት አልፈውበታል ። ስለዚህ ኢትዮጵያዊ ዕውቀት ሆነ ለማለት የዘመኑ ረጅምነት ሊያስደፍረን ይችላል ።

ከእንግዲህ ወዲህ እነዚህ ቃላት እየተመላለሱ የሚገጥሙን ስለሆነ ፣ እያንዳንዳቸውን የቃሎች ፍቺ ጠንቅቆ ማወቅ ይገባል ።

፪ኛ የባሕሪ ሐሳብ ትምህርት ።

ባሕሪ ሐሳብ ፣ አንድም መርሐ ዕውር የተባለው የዘመን አወጣጥ ስልት ቀደም ብሎ በኦሪት የነበረ ፣ በኋላም በሐዲስ ዘመን ፣ ከዚያም ያለማቋረጥ እስከ አሁን ድረስ ይኑር እንጂ ፣ ሊቃውንት እንደሚያትቱት ባሕሪ ሐሳብን የደረሰ ቅዱስ ድሜጥሮስ ነው ይላሉ ። እርሱም በማርቆስ ወንበር ላይ የተቀመጠ በ፪ኛው መቶ ዘመን የነበረ ሊቀ ጳጳስ እንደሆነ ይናገራሉ ፤ እርሱም ያገባ ፣ ግን ድንግል የሆነ ሰው እንደነበር የሕይወት ታሪኩን አስፋፍተው ይነግራሉ ። ስለ ሰው የው ታሪክ በሊቃነ ጳጳሳት ስም ተራ ይገኝ እንጂ ፣ ያገባ ወይም ድንግል እንደ ሆነ ፣ እንዲሁም ባሕሪ ሐሳብን የደረሰ እንደሆነ አይነገርለትም ። እንዲያውም እኛ የያዝነው የዘመን አቆጣጠር እስክንድርያዊ እንደሆነ ሲነገርለት ፣ ድርሰቱ ጥንታዊ ፣ አንድም አረታዊ እንደሆነ ይነገራል ፤ ለምሳሌ ዘመን በመስከረም መለ ወጫችን ጥንታዊ ሕግ ዓለም የተሰማማበት ነበር ። ምንም እንኳን ምሥራቁ ዓለም ፣ ምዕራቡም ሳይቀር እንዲክቱቱን ብለው መስከረም ፩ ቀን የባጀት ዓመት አንድም መለዋወጫ ዓመት አድርገው ያከብሩት ነበር ። እንዲሁም ጳጉሜንን ከወራቱ ትርፍ የሆኑትን ዕለታት ሰብስቦ አምጥቶ በዓመቱ መጨረሻ ላይ እንዲቁጠሩ የሆነው በዚሁ መሠረት ነው ። በእስክንድርያ ላይ በጥሌሞሶች በነበሩበት ጊዜ የነበረ የዘመን አቆጣጠር ስልት ይኸን በመሰለ መልክ ነበር ፤ ራሱ ቃሉ ጳጉሜን የሚለው ጽርዕዊ እንደሆነ ኤፓጉሜን ማለት እንደሆነ የታወቀ ነው ።

የሆነው ሆኖ ይኸ ቅዱስ ድሜጥሮስ የቀመረው ነው ብለን በየዓመቱ መጀመሪያ ላይ የምንናገረው ሐሳብ ድሜጥሮስ እንደሆነ የታወቀ ነው ።

ምዕራፍ ፫ ።

ሐሳብ አሪት ።

ስለ ዘመን አቆጣጠር በኦሪት ዘመን የተጀመረው ውጤት ሰጥቶ ነገሩ ተከብሮ ሲሠራበት እንደቆየ የታወቀ ነው ። ዋናው ዓላማ ግን ሀ/ በዓላትን አጽዋማ ትን በቀላሉ ለማውጣት ፣ ለ/ የክርስቶስን መምጣት የሥጋዊን እርግጠኛነቱን ለማወቅ ነው ።

www.ethiopianorthodox.org

፩ኛ አሪታውያን አጽዋማትና በዓላት ።

በአሪቱ ጊዜ አንዳንድ ታላላቅ ሥራ የተሠሩባቸውን አጋጣሚዎች እየጠበቁ በዓላቱን ሁሉ ያከብሩ፣ አጽዋማቱን ይጸሙ ነበሩ፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

፩ኛ/ በዓለ መጥቅፅ የተባለው በዓል ነበር፤ ይኸውም የዘመን መለወጫ ሲሆን፣ ከጳጉሜ እስከ መስከረም አጋማሽ የሚውል የነበረው በዓል ነው ።

፪ኛ/ ጸመ አይሁድ

፫ኛ/ መጸለት የተባለ በዓል ነበር ይኸውም የቂጣ በዓል ማለት ነው ።

፬ኛ/ ፍሥሕ ይኸውም ከግብፅ ባርነት ነፃ የወጡበት ዕለት ነው ።

፭ኛ/ ልበ ምድር የኤርትራን ባሕር የተሻገሩበት

፮ኛ/ በዓለ ሠዊት አዝመራው እሸት የሚሰጥበት

፯ኛ/ ጸመ አስቴር ራሷ የጸመችው ነው ።

፰ኛ/ ጸመ የዲት ራሷ የጸመችው ነው ።

እነዚህ ስምንቱ በጥንቱ ጊዜ ይኑሩ እንጂ፣ አሁንም ሳይቀር የተከበሩ ናቸው ። እነዚህም እንዴት እንደተጀመሩ ለማወቅ ስንፈልግ፤ መጥቅፅ የተባለው በኖኅ ጊዜ ተጀመረ ይባላል፤ ምክንያቱም ኖኅ እንስሳት፣ አራዊት ወደ መርከብ እንዲገቡለት መጥቅፅ ጠቃ፤ ማለት ደወል ደወለ፤ በዚያን ጊዜ ተሰበሰቡለት፤ ስለ ዚህ የሰው ልጅ እንስሳት፣ አራዊት የዳነበት ጊዜ የዘመን መቅጣት መጀመሪያ ነው ብለው ያከብሩ ነበር ። ይኸን ተአምር የተደረገበትን የመጥቅፅ ዕለት ክብር ሰጥተው ሲያከብሩት ይኖራሉ « ክብሩሰ ለዕለተ መጥቅፅ ቀዳሚ በኖኅ » ይላልና ።

በዓለ መጸለት የቂጣ በዓል ማለት ነው፤ ይኸም ማለት ያልቦካ ቂጣ የሚበሉ በት ጊዜ ነው፤ ፍሥሕ ከግብፅ ባርነት ነፃ የወጡበት መታሰቢያ ዕለት ነው፤ ፍሥሕም ማለት ፋሲካም ማለት ነው። ሌሎቹ ግን በአብርሃም ጊዜ ተጀመሩ ይባላል፤ ነገት በሚ በሉበት ጊዜ የሚረጨው ደም (ንዝጎተ ደም) በግዓ ፍሥሕም በሙሴ ተጀመረ ይባላል ። አጽዋማትም ጸመ ነነዌ፣ በነነዌ ጸመ አስቴር በአስቴር (በሐማ ጊዜ) ተጀመረ፤ ጸመ የዲት በየዲት ጊዜ ተጀመረ። የሆሎሆርኒስን አንገት ባስቆረጠችው ጊዜ፤ እነዚህ ንና እነዚህን የመሳሰሉት ሁሉ በአሪት ተጀምረው አሪታዊ መልክ ይዘው ሲኖሩ፣ ወደ ኢትዮጵያ በጥንት ዘመን የገቡና አንዳንዶቹም እስከ አሁን ሳይለወጡ እንዳሉ፣ አንዳን ዶቹም በእግራቸው ሌላ እየተተካባቸው መልካቸውን ለውጠው የሚገኙ ናቸው። በዚህም ሆነ በዚያ የዘመን አቆጣጠራችን ስልት ጥንታዊ የሆነ ከአሪት ጋር የተያያዘ ነው።

ምዕራፍ ፩ ።

ሐሳብ ነቢያት ።

ነቢያት ሁሉ ከአዳም ጀምሮ በየጊዜው እየተነሡ ትንቢት ሲናገሩ ሱባዔ ሲቆጥሩ፣ የክርስቶስን ሰው መሆን፣ እንዲሁም ፪ኛ መምጣቱን ደጅ ሲጠኑ ኑረ

www.ethiopianorthodox.org

ዋል ። የአንዱ ነቢይ ከሌላው ነቢይ ጋር ያለው አስተያየት ፣ የአቁጣጠርም ስልት የተለያየ ነው ፤ ማለት ዓላማው አንድ ይሁን እንጂ ፣ የአቁጣጠር ስልታቸው ፣ የሱባዔ መንገዳቸው በጣም የተለያየ ነው ። የትንቢት ተናጋሪው ፣ የሱባዔም ቁጣሪው የሁሉ አባት የሆነ አዳም ነው ። እርሱም በሲኦል ሳለ ቅሉ ሱባዔውን ሲቁጥር ቀጠሮውን ሲያከብር ጌታ የማያደርገውን አያናግር ፣ የተናገረውን አያስቀር እነሆ ጊዜው አሁን ነበር ፤ እያለ ሲያወጣና ሲያወርድ ጌታ «ሰላም ለኩልክሙ» ብሎ ከነልጅ ልጆቹ ነፃ አውጥቶታል ። የሱባዔ አዳም አቁጣጠር ብዙ ጊዜ እንኳን ግልጥ ባይሆንም ሊቃውንት የተስማሙበት ከዚህ እንደሚከተለው ነው ።

፩ኛ ሱባዔ አዳም ።

አዳም በገነት ሰባት ዓመት ከ፩ ወር ከ፲፯ ቀን በደስታ ከኖረ በኋላ ሕግ አፍርሶ የፈጣሪውን ቃል ጥሶ ከገነት ወጥቷል ። መልሶ ፈጣሪው እንዲታረቀው ሟጅ ቀን ሱባዔ ገብቷል ። በመጨረሻም» በሐሙስ ዕለት ወበመንፈቃ ለዕለት እት ወለድ እምወለተ ወለትከ ፣ ወእድጎክ ውስተ መርህብከ» ብሎ ተስፋውን ሰጠው ።

በ፪ኛው ኢዮቤልዩ ፣ በሦስተኛው ሱባዔ ቃኤል ተወለደ ፤ ከአዳም እስከ ኖኅ ፳፮ ኢዮቤልዩ ፣ ከኖኅ እስከ አብርሃም ፲፱ ኢዮቤልዩ ፣ ከአብርሃም እስከሙሴ ፮ ኢዮቤልዩ ፣ ከ፩ ሱባዔ ከ፪ ዓመት ይሆናል ፤ በመላ ከአዳም እስከ ሙሴ ያለው ኢዮቤልዩ ግን ፵፱ ነው ። በጠቅላላው አነጋገር ከአዳም ጀምሮ ዳንኤል ሱባዔውን እስከ ተናገረበት ያለው ዘመን ፮ሺህ ከ፲፫ ዓመት ነው ። በሱባዔ የሄድን እንደሆነ ግን ፯፻፲፮ ሱባዔ ከ፮ ዓመት ይሆናል ።

በኢዮቤልዩ የሔድን እንደሆነ ደግሞ ፪፻ ኢዮቤልዩ ከ፲፪ ዓመት ይሆናል ። ሱባዔውን ከጀመረበት እስከ ክርስቶስ ልደት ያለው ዘመን ደግሞ ፵፻፯ ዓመት ይሆናል ፤ ይኸም በሱባዔ ፸ ሱባዔ ፣ በኢዮቤልዩ ፲፫ ኢዮቤልዩ ነው ። በጠቅላላው ከፍጥረት ዓለም ጀምሮ እስከ ልደተ ክርስቶስ ፮ሺህ ፮ መቶ ዘመን ይሆናል ። ይኸም በሱባዔ ፯፻፹፯ ሱባዔ ከ፪ ዓመት ፣ በኢዮቤልዩ ደግሞ ፩፻፲፪ ኢዮቤልዩ ይሆናል ። ዓለም ከተፈጠረ እስከ ዛሬ ድረስ ያለው መላው ዓመተ ዓለም ፯ሺህ ፵፻ ፳፪ ዓመት ነው ። ይኸም በሱባዔ ፩ሺህ ፳፮ ሱባዔ ከ፮ ዓመት ነው ። በኢዮቤልዩ ደግሞ ፩፻፶፪ ኢዮቤልዩ ከ፩ ሱባዔ ከ፮ ዓመት ነው ። እያንዳንዱ ነቢይ የተናገረው ትንቢትና የቁጠረው ሱባዔ ግን ከዚህ እንደሚከተለው ነው ።

፪ኛ ሐሳብ ሄኖክ ።

ሄኖክ የተባለው ነቢይ የአዳም ሰባተኛ ሲሆን ፣ የእግዚአብሔርን ቅዱስ ፈቃድ ለመፈጸም ቤቱን ንብረቱን ትቶ እግዚአብሔርን ሲያገለግል ኑሯል ። ስለዚህም ብዙ ትንቢት ተናግሯል ፤ ሱባዔም ቁጥሯል ፤ በስሙም የተሰየመውን መጽሐፍ ጽፏል (ይሁዳ ፩ ፣ ፲፬) ። ሐሳብ ሄኖክም የሚባለው በመስፈርት የቁጠረው ነው ፤

መስፈርቱ ማጅ ሲሆን ይኸንን እስከ ፲፱ የወሰዱት እንደሆነ ፯፻፷፭ ዓመት ይሆናል፤ ይኸንም እስከ ፲፪ የወሰዱት እንደሆነ ፯ሺህ ፱፻፹ ዓመት ይሆናል ። ይኸም ሐሳብ የሚያስረዳው ስለ ምጽአተ ክርስቶስ ነው ።

ለ/ ሰንበተ ሄኖክ የሚባሉት ይቁጥርባቸው የነበሩ ፲ ሰናብት አሉ፤ ይኸውም ፯፻ ዓመት ፩ ሰንበት ይሆናል ።

፫ኛ ኢ.ዮ.ቤልዩ ዘመ-ሴ ።

ሙሴ ከእግዚአብሔር ሕግን የተቀበለና ለእሥራኤል ያስተላለፈ ትልቅ ነቢይ ሲሆን፣ ትንቢት ተናግሯል፤ ሱባዔም ቁጥሯል ። የእርሱም አቁጣጠር በኢ.ዮ.ቤልዩ ነው ። የሙሴ ኢ.ዮ.ቤልዩም ፫ ነው፤ ፫ቱን እስከ ፲፱ ቢወስዱት ፶፯ ይሆናል ። ይኸም እስከ ፩፻፵ ይሆናል፤ ይኸም ሰባት ሺህ ፱፻፹ ይሆናል ። ዋና ዓላማውም ስለ ክርስቶስ መምጣት ነው ።

፬ኛ ሱባዔ አብርሃም ።

አብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ እንደተባለ ሁሉ፣ በእርግጥም አርከ እግዚአብሔር በመሆኑ፣ ትንቢት ተናግሯል፤ ሱባዔም ቁጥሯል ። ትንቢቱ « በመዋዕል የኒ ትፊት ቃለከ ወሚመ ታርእየኒኑ ኪያሃ ዕለተ » ሲል የተናገረውን እንዳየና በጊዜውም እንደነበር አድርጎ ነቢይነቱን ክርስቶስ ሲመስክርለት « አብርሃምሂ ተመ ነየ ከመ ይርአይ ዕለትየ፣ ርእየሂ ወተፈሥሐ ሲል መስክርለታል » (ዮሐ. ፰፻፯) ። ችግሩ ግን በየትኛው ሱባዔ አንድም ኢ.ዮ.ቤልዩ እንደቆጠረ አለመታወቁ ብቻ ነው ።

፭ኛ ቀመረ ዳዊት ።

ነቢዩ ዳዊት ልቦ አምላክ እንደመሆኑ የጌታ ሰው መሆን ተገልጦለት ትንቢት ተናግሯል፤ ሱባዔም ቁጥሯል ። ይኸውም ቀመረ ዳዊት በሚለው ይታወቃል ይኸም ማለት « እስመ አሠርቱ ምዕት ዓመት በቅድሚክ፤ ከመ ዕለት እንተ ትማልም ኃለፈት » ያለው ነው ። ይኸም ሲቆጠር ፩ሺህ ፻፵ ዓመት ነው ። ይኸን ሁሉ ዓመት ፩ ዕለት አለው ። ይኸንም ቀመር ለ፬ ቢከፍሉት ፵፯ ዓመት ከመንፈቅ ይሆናል ። ትርፉን ፵፯ ዓመት ከመንፈቅ ፩ ሰዓት በማለት ሲሆን፣ በመላው ፳፬ ሰዓት ማለት ነው ። ይኸም ፩ሺህ ፻፵ ዓመት የዘመን መስፈሪያ ነው ። ሺህ ፻፵ ውን ዓመት እስከ ፯ መስፈሪያ ቢወስዱት ፯ሺህ ፱፻፹ ዓመት ይሆናል ። የዚህም አቁጣጠር ዓላማ የክርስቶስን መምጣት የሚያመለክት ነው ።

፮ኛ ሱባዔ ኤርምያስ ።

ኤርምያስ ከዐበይት ነቢያት ውስጥ የሆነ ታላቅ ነቢይ ነው፤ አስቀድሞ « ቀደስኩክ እምከርሠ እምከ » (ኤር : ፩ : ፭) እንዳለው አምላክ የመረጠው ሁሉም

የተገለጠለት በመሆኑ ስለ ክርስቶስ መምጣት ትንቢት ተናግሯል ፤ ሱባዔም ቁጥሯል ። ትንቢቱም « እነሆ አምላክ የአምላክ ልጅ ይመጣል ፤ ፲፪ቱን ሐዋርያት ይመርጣል ብሎ ተናግሯል » ። እርሱም የቁጠረበት አቅድ በዕለት ነው ማለት ሰባቱን ዕለታት መወሰኛ መለኪያ በማድረግ ነው ። የዚህም አቁጣጠር ዘዴ ከዕብራውያን የተገኘ ነው ፤ ለአስረጂም « እስመ ጉልቄ ሳብእ ፍጹም ውእቱ በጎበ ዕብራውያን » ይላል ። እኛ ዛሬ ስንቁጥር መስፈሪያ ፣ መወሰኛ ፲ እንደሆነ እርሱም ዕለቱን ፩ እያለ እስከ ፯ ቁጥሯል ። በዚህም ሳይወሰን ሰባቱን ፩ እያለ እስከ ፯ ቁጥሯል ፵፱ ይሆናል ፤ እስከ ፲ም የቁጠረ እንደሆነ ፸ ይሆናል ። ፸ውን ፩ እያለ ደግሞ እስከ ፯ የቁጠረ እንደሆነ ፬፻፺ ይሆናል ። ፬፻፺ውን ዕለት እስከ ፫፻፴፫ ሱባዔ ሲወስዱት ፲፯ አልፎ ከ፫ሺህ ፻፸ ዕለት ይሆናል ። ዕለቱን ደግሞ በወር ሲቁጥሩ ፮ሺህ ፬፻፴፱ ወር ይሆናል ። በዓመት ቢቁጥሩት ደግሞ ፬፻፵፯ ዓመት ከ፲፭ ዕለት ይሆናል ። ፬፻፵፯ ነው ቢሉም ኤርምያስ ሱባዔውን ከጀመረ በት ከሚያዝያ ፯ ቀን ጀምሮ እስከ ልደተ ክርስቶስ ያለው ዕለት ፪፻፷፬ ዕለት ነው ። በዓውደ ኢየሴልዩ ቢቁጥሩ ደግሞ ፫ሺህ ከ፫፻፴ ዓውደ ኢየሴልዩ ይሆናል ። ሱባዔውን የጀመረበት ራእዩን ያየበት ፣ ትንቢቱን የተናገረበት ዘመን ዓለም ከተፈጠረ በ፮ሺህ ፶፬ ዓመት ነው ። ከዚህ የተረፈው እስከ ልደተ ክርስቶስ ያለው ዘመን ፬፻፵፯ ዓመት ነው ። ይኸም ማለት ሁነኛው ቀመር በተጀመረ ፪፻፵፮ ዘመን ነው ። ዘመኑም ማርቆስ ፣ ወርኑ ሚያዝያ ዕለቱ ሐሙስ ይብታል በ፯ኛው ቀን ማክሰኞ ነው ። ጠቅላላም የዚህ ሱባዔ አቁጣጠር ጌታ የሚወለድበትን ፣ የሚመጣበትን ለማወቅ ነበር ።

፯ኛ ሱባዔ ዳንኤል ።

ነቢዩ ዳንኤል እንዲሁ ቀጥሎ ከዓበይት ነቢያት ነው ፤ እርሱም ስለ ክርስቶስ መምጣት ትንቢት ተናግሯል ፤ ሱባዔም ቁጥሯል ። ትንቢቱም « ሰብአ ሰንበታተ አድሞሙ ለሕዝብከ » « እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ትትሐነፅ መቅደስ ወእምዝ ትትመዘበር » ሲል ተናግሯል ፤ ያቁጣጠሩም ስልት በዓመት ሲሆን ፯ቱን ዓመት ፩ እያለ ነው ።

እንዲሁም በሱባዔ ቁጥሯል ፤ ስለዚህ ሰንበታተ ዳንኤል እየተባለ ይነገር ለታል ። በዳንኤልም አቁጣጠር ፩ ሰንበት ሰባት ዓመት ነው ። በዚህም አካሄድ መላው ሰንበታት ፣ አንድም ሱባዔያት ፫ ናቸው ። በየ፲ሩ ሰንበታት ሰባት ያታ አሏቸው ፤ የ፲ሩ ሰንበታት ቀጥራቸው ፸ ዓመት ነው ፤ ዳንኤል ትንቢቱን ከተናገረበት ዘመን ጀምሮ እስከ ልደተ ክርስቶስ ያሉት ሰንበታት ድምራቸው ፬፻፺ ናቸው ። ሰንበታተ ዳንኤል በሱባዔ ሲቁጠር ፫ ሱባዔ ይሆናል ። ፪ኛ አቁጣጠር ፯ ሱባዔ እምዳንኤል ነቢይ ፤ በ፯ኛው ሱባዔ ኢየሩሳሌም በዘሩባቤል እጅ ተሠራች ። ከዚህ በኋላ በስድሳ ሁለት ሱባዔ ጌታችን ኢየሱስ ከእመቤታችን ተወለደ ።

መላው ሱባዔ ፬፻፹፫ ይሆናል ። የዳንኤል አቁጣጠር እንደ ኤርምያስ ፯ቱን ፩ እያለ ነው፤ ይኸንም እስከ ፯ ቢወስዱት ፵፱ ይሆናል ። እስከ ፲ ቢወስዱት ፸ ይሆናል ። ፸ውን ሱባዔ አንድ እያሉ እስከ ፯ ቢወስዱት ፬፻፺ ይሆናል ። «ሱባዔ ሰንበታት ስድሳ» የሚል አብነት ይገኛል ። ይኸም የሚመለከተው ምጽአተ ክርስቶስን ነው ። ይኸም ፯ሺህ ፱፻፹ ዓመት ነው ።

፷ኛ ሱባዔ ዕዝራ ።

ዕዝራ የተባለው ነቢይ ብዙ ትንቢት የተናገረ፤ ሱባዔም የቁጠረ ነው፤ ቍጥሩም በሱባዔ ሲሆን ፭፻ውን አንድ እያለ ነው ። ይኸንም ለማወቅ ፯ቱን ሺህ ዘመን በ፭፻ በ፭፻ ከ፲ ይከፍሉታል፤ በዚህም ላይ ደግሞ የ፲ኛውን ክፍል ያህል ፭፻ ይጨምራሉ ። «እስመ ለገበ ፲ቱ ክፍል ተሠርዓ ዓለም፤ ወበጽሐ ገበ አሥር፤ ወተርፈ መንፈቀ አሥር፤ እስመ ዓለም ብሂል ፯ቱ ዕለታት ወተውሀቦን ለዕለ አሐቲ በባ፲ቱ ምዕት ወበጽሐ ገበ አሥር» ማለቱ ግን ፭ሺህ ዘመን ተፈጽሞ ለክርስቶስ ልደት ፭፻ ዘመን ሲቀረው እንደሆነ ያስረዳል ። እንዲሁም ስለሆነ የክርስቶስን መምጣት ፭ሺህ ዘመን በ፭፻ በ፭፻ ከ፲ ይከፍሉታል ። የ፲ን ክፍል እኩሌታ ያህል ፪ሺህ ፭፻ ይጨምራሉ፤ በ፯ሺህ ላይ ፭፻ ይጨምራል ማለት ነው ። ይኸም ስለ ክርስቶስ ፪ኛ መምጣት በቀመረ ድሜጥሮስ ይኸ ዓለም ከንዑስ ቀመር ወደ ማዕከላዊ ቀመር ፣ ከማዕከላዊ ቀመር ወደ ዓቢይ ቀመር ሲመላለስ ኑሯል ። አንዱ ንዑስ ቀመር ፬ ጊዜ ሲመላለስ አንድ ማዕከላዊ ቀመር ይሆናል ። ማዕከላዊ ቀመር ፯ ጊዜ ሲመላለስ ፩ ዓቢይ ቀመር ይሆናል ። ዓቢይ ቀመር ፲፭ ጊዜ ሲመላለስ ፯ሺህ ፱፻፹ ዓመት ይሆናል ። በዚህ መልክ ነቢዩ ዕዝራ ዘመንን ሲቁጥር ፣ ሲያስቁጥር ኑሯል ። በዚህ ባሳየነው መልክ ነቢያት ትንቢት ተናግረዋል፤ ሱባዔም ቁጥረዋል ። ግን በአሁኑ ጊዜ በጥንቱ መልክ የተከታተለው ስለሌለ ዕውቀቱ አጸጽ ሳይል አልቀረም ። ከዚህ ላይ ግን ለአብነት ያህል ለማሳየት ስሞክር ሁላችንም ተከታትለን ለማጥናት እንዲገባን በማለት ነው ።

ምዕራፍ ፭ ።

አቡሻክር ።

፩ኛ የዓመተ ዓለም መስፈሪያና መቀጠሪያ ።

ይኸ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለው ዘመን ቢቁጠር ፯ሺ ፬፻፷፪ ዘመን ይሆናል ። ይኸውም በዘመነ ማርቆስ ነው ። ጌታችን ግን ከእመቤታችን ከተወለደ ጀምሮ እስካሁን ፩ሺህ፱፻፷፪ ዘመን ይሆናል ። ከጌታ ልደት በፊት ያለው ዘመን ፭ሺህ ከ፭፻ ዘመን ነው፤ ይህ ዓመተ ፍዳ ዓመተ ኰነኔ ይባላል ።

ከጌታችን ልደት ወዲህ ያለው ዘመን ደግሞ ዓመተ ምሕረት ፣ አንድም ዓመተ ሥጋዌ ይባላል፤ መላው ግን ዓመተ ዓለም ይባላል፤ ለዚህም መስፈሪያ መቀጠሪያ የሚሆኑ ፯ አዕዋዳት አሉት፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

- ፩ኛ/ ዓውደ ዕለት
- ፪ኛ/ ዓውደ ወርህ
- ፫ኛ/ ዓውደ ጨረቃ
- ፬ኛ/ ዓውደ ዓመት
- ፭ኛ/ ዓውደ አበቅቴ
- ፮ኛ/ ዓውደ ማኅተም
- ፯ኛ/ ዓውደ ቀመር ናቸው ።

ዓውደ ዕለት የተባሉ ከእሑድ እስከ ቅዳሜ ያሉት ፯ቱ ዕለታት ናቸው ። ዓውደ ወርህ የተባለው ሷው ቀን ነው ። ዓውደ ጨረቃ የተባለውም ፫፻፶፬ ዕለት ነው ። ዓውደ ዓመት የተባለውም ፫፻፷፮፣ አንዳንድ ጊዜ ፷፯ ዕለት ነው ። እሊህ ፬ቱ አዕዋድ በዕለት ይቁጠራሉ፤ የቀሩት ግን የሚቁጠሩት በዘመን ብቻ ነው ። ዓውደ አበቅቴ የተባለው ፲፱ኙ ዘመን ነው፤ በዚህም ፀሐይና ጨረቃ የተመደበ ላቸውን መንገዳቸውን እየፈጸሙ በተፈጠሩበት ጥንት ይገናኙበታል ።

ዓውደ ማኅተም የተባለው ፸፯ ዘመን ነው፤ በዚህም አበቅቴና ወንጌላዊ ይገናኙበታል ። ዓውደ ቀመር የተባለው ፭፻፴፪ ዘመን ነው፤ በዚህም ዕለት አበቅቴና ወንጌላዊ ይገናኙበታል ። ቀመርን ነሥቶ (አውጥቶ) ለ፫ቱ ስም የሰጠን እንደሆነ ዓውደ አበቅቴ ንዑስ ቀመር ይባላል ። ዓውደ ማኅተምም ማዕከላዊ ቀመር ይባላል ። ዓውደ ቀመርም ዓቢይ ቀመር ይባላል ። በዓውደ ማኅተም ቦታ ዓውደ ፀሐይ፣ በዓውደ ፀሐይ ቦታ ዓውደ ማኅተም የሚል አብነት ይገኛል ። ከሁለቱ አንዱን የተው እንደሆነ ከዓቢይ ቀመር ገብቶ ይቁጠራል ። ዓውደ ፀሐይ ደግሞ ፳፰ ዘመን ነው ። በዚህም አቁጣጠር ዕለትና ወንጌላዊ ይገኙበታል ።

፪ኛ የአበቅቴና የመጥቅፅ አወጣጥ ።

አበቅቴንና መጥቅፅን ለማግኘት ስንፈልግ ፯ሺህ ፬፻፷፪ ዘመንን ለ፲፬ ወንበር ማካፈል ይኖርብናል ። ስለዚህም ፭፻፴፪ ደርሶ ፲፬ ወንበር ይተርፋል ። ከዚህም አንዱን አትቶ (ቀንሶ) ፲፫ ወንበር ይተርፋል ፣ ይኸም ወንበር አንድም አበቅቴ ይባላል ። ፯ሺህ ዘመንን በ፲፬ መደብ ሲመድቡት ፭፻፴፪ ፭፻፴፪ ደርሷቸው ፲፬ ዓመት ይተርፋል ። ከዚህም አንዱን አትቶ ፲፫ ወንበር ይተርፋል ፤ ከዚህም አበቅቴን ለማግኘት ለ፲፫ ወንበር ፲፩ ፲፩ ዕለት ይሰጣል ፤ አሥር አሥሩ መቶ ሠላሳ አንዳንዱ ፣ ፲፫ መቶ ፵፫ ይሆናል ። ፩፻፳ በአራት ፴ ገድፎ ፳፫ ይያዛል ፤ ይህ አበቅቴ ይባላል ።

፪ኛ/ መጥቅፅን ለማግኘት ለመጥቅፅ ፲፱ ፲፱ ዕለት ይሰጣል፤ ፲፯ መቶ ሙሉ ፱ ሙሉ ፱ መቶ ፲፯ ይሆናል፤ ፪፻፵፮ ይሆናል ። በ፳ ሙሉ ሲገደፍ ፯ ይተርፋል፤ ይኸ መጥቅፅ ይሆናል ።

አበቅቴና መጥቅፅ አንድ ሁነው ቢቁጠሩ ሙሉ ይሆናሉ፤ ከሙሉ አይወጡም፤ ከሙሉ አይወርዱም፤ ወትረ ይከውኑ ሙሉ ኢየሳርጉ እምህ ወኢይወርዱ እምህ እንዲል ።

ትርጓሜያቸውም አበቅቴ ማለት ተረፈ ዘመን ነው፤ አበቅቴ ብሂል ተረፈ ዓመት » እንዲል ። መጥቅፅ ማለት በቁሙ መጥቅፅ ነጋሪት ማለት ነው ። እንዲህ ከሆነ ስለምን ዕለቱ መጥቅፅ ተባለ ቢሉ፤ መጥቅፅና ነጋሪት በተመታ ጊዜ ሰው ሁሉ እንዲሰበሰብ ፣ ይኸም አጽዋማትን ፣ በዓላትን ይሰበሰባልና ፤ ስለዚህ ዕለቱ መጥቅፅ ተባለ ። «ወብሂል መጥቅፅ ለስተጋባኢ ብሂል፤ እስመ ከመ መጥቅፅ ዘዕብን ወዘዕዕ ዘብርት ወዘሐፂን ያስተጋብዕ ኰሎ ሰብአ ውእቱኒ ከማሁ ያስተጋብዕ ኰሎ አጽዋማተ ወበዓላተ » እንዲል ። አበቅቴ ከሕፃን ከሠርቀ ዕለት ጋር የሌሊት ማውጫ ነው ። መጥቅፅ ከዕለታት ተውሳክ ጋራ የአጽዋማት ፣ የበዓላት ማውጫ ነው ።

፫ኛ የዕለታት ተውሳክ ማውጫ ።

የዕለታት ተውሳክ በቅዳሜ ይጀመራል ።

የቅዳሜ ተውሳክ	፳ ነው
የአሐድ »	፯ »
የሰኞ »	፮ »
የማክለኞ »	፭ »
የረቡዕ »	፬ »
የጎሙስ »	፫ »
የዓርብ »	፪ »

የአጽዋማትና የበዓላት ተውሳክ ደግሞ ከዚህ የሚቀጥለው ነው ። ለነገዩ ተውሳክ የለውም፤ ምክንያቱም መሠረቱ መጥቅፅ ስለሆነ ነው ።

የበዓተ ጾም ተውሳክ	፲፬ ነው
የደብረ ዘይት »	፲፩ »
የሆሣዕና »	፪ »
የስቅለት »	፯ »
የትንሣኤ »	፱ »
የረክበ ካህናት »	፫ »
የዕርገት »	፲፰ »
የጳራቅሊጦስ »	፳፰ »

የጸመ ሐዋርያት »	ጸ፱ »
የጸመ ድኅነት »	፩ »

ከ፲፬ በላይ ያለ መጥቅፅ በመስከረም ይውላል፤ ከ፲፬ በታች ያለ መጥቅፅ ግን በጥቅምት ይውላል ። ብተትን እንናገራለን፤ በጥቅምት ሳኒታ የካቲት ይብታል፤ ከዚህ ላይ አጽዋማትን በዓላትን ለማውጣት ይቻላል ። በ፲፱፻፳፪ ዓ. ም. መስከረም ኅሙስ ባተ፤ መስከረም ሐሙስ፣ ጥቅምት ቅዳሜ፣ ከቅዳሜ እስከ ቅዳሜ ፰ ይሆናል። ቅዳሜን ታግሦ ዓርብ ሰባት ጥቅምት ዕለተ መጥቅፅ ይሆናል ። የዓርብ ተውሳክ ፪ ይሆናል፤ ፪ና ፯ ፱ ይሆናል ። የጥቅምት ሳኒታ የካቲት እሑድ ይብታል ። እሑድ ለእሑድ ፰ ሰኞ ዘጠኝ ነገዌ ትውላለች፤ ይኸውም መባጃ ሐመር ይባላል ።

የበአተ ጾም ተውሳክ ፲፬ ይሆናል፤ ፲፬ትና ፱ ጸ፫ ይሆናል፤ የካቲት ጸ፫ ቀን በዓተ ዓቢይ ጾም ።

የደብረ ዘይት ተውሳክ ፲፩ ነው፤ ፲፩ና ፱ ጸ ይሆናል፤ መጋቢት ፳ ቀን ደብረ ዘይት ይውላል ።

የሆሣዕና ተውሳክ ፪ ነው፤ ፪ና ፱ ፲፩ ይሆናል፤ ሚያዝያ ፲፩ ቀን ሆሣዕና ይውላል ።

የስቅለት ተውሳክ ፯ ነው፤ ፯ና ፱ ፲፮ ይሆናል፤ ሚያዝያ ፲፮ ቀን ስቅለት ይውላል ።

የትንሣኤ ተውሳክ ፱ ነው፤ ፱ና ፱ ፲፰ ይሆናል፤ ሚያዝያ ፲፰ ቀን ትንሣኤ ይሆናል ።

የረከበ ካህናት ተውሳክ ፫ ነው፤ ፫ና ፱ ፲፪ ይሆናል፤ ግንቦት ፲፪ ቀን ረከበ ካህናት ይሆናል ።

የዕርገት ተውሳክ ፲፰ ነው፤ ፲፰ና ፱ ጸ፯ ይሆናል፤ ግንቦት ጸ፯ ቀን ዕርገት ይውላል ።

የጳራቅሊጦስ ተውሳክ ጸ፰ ነው፤ ጸ፰ና ፱ ፴፯ ይሆናል፤ ሰኔ ሰባት ቀን ጳራቅሊጦስ ይሆናል ።

የጸመ ሐዋርያት ተውሳክ ጸ፱ ነው፤ ጸ፱ና ፱ ፴፰ ይሆናል፤ ሰኔ ፰ ቀን ጸመ ሐዋርያት ይሆናል ።

የጸመ ድኅነት ተውሳክ ፩ ነው፤ ፩ና ፱ ፲ ይሆናል፤ ሰኔ ፲ ቀን ጸመ ድኅነት ይሆናል ።

፬ኛ. የዘመነ ብሉይ አጽዋማትና በዓላት ።

በዘመነ ብሉይ የተሠሩ አጽዋማትና በዓላት ፰ ናቸው፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

- ፩/ መጥቅፅ
- ፪/ ጸመ አይሁድ

- ፫/ መጸለት
- ፬/ ፍሥሕ
- ፭/ ልበ ምድር
- ፮/ በዓለ ሠዊት
- ፯/ ጸመ አስቴር
- ፰/ ጸመ ዮዲት ናቸው ስ

ለመጥቅፅ ተውሳክ የለውም ስ

የጸመ አይሁድ ተውሳክ	፱ ነው
የመጸለት »	፲፬ ነው
የፍሥሕ »	፲ ነው
የልበ ምድር »	፫ »
የበዓለ ሠዊት »	፱ »
የጸመ አስቴር »	፳፩ »
የጸመ ዮዲት »	፳፰ »

ከፍሥሕ ግን ቢጀምሩት የልበ ምድር ተውሳክ ፳፫ ነው ስ

የበዓለ ሠዊት ተውሳክ	፳ ነው
የጸመ አስቴር »	፲፩ »
የጸመ ዮዲት »	፲፰ »
ሌሊታቸውም የመጥቅፅ	፩ »
የጸመ አይሁድ ሌሊት	፲ »
የመጸለት ሌሊት	፲፭ »
የፍሥሕ ሌሊት	፲፬ »

የልበ ምድር ሌሊት በሚያዝያ የሆነ እንደሆነ ፯ ነው ፤ በግንቦት የሆነ እንደሆነ ፰ ነው ስ

የበዓለ ሠዊት ሌሊት	፮ »
የጸመ አስቴር ሌሊት	፳፯ »
የጸመ ዮዲት በነሐሴ የሆነ እንደሆነ	፬ »
በመስከረም የሆነ እንደሆነ	፳፱ »

ከዚህም መጥቅፅ ጸመ አይሁድ ፣ መጸለት ተለይተው በጥቅምትና በመስከረም ይውላሉ ። ፍሥሕ በሚያዝያና በመጋቢት ይውላል ። ልበ ምድር በግንቦትና በሚያዝያ ይውላል ። በዓለ ሠዊት በሰኔና በግንቦት ይውላል ። ጸመ አስቴርና ጸመ ዮዲት በኋቲሚንና በነሐሴ ይውላል ። በ፰ ፣ በ፲ ፣ በ፲፪ ፣ በ፲፫ መጥቅፅ ጊዜ ጸመ ዮዲት ተለይቶ በመስከረም ይውላል ፤ ግን ከ፲፩ አይወጣም ።

የአይሁድን ጸማቸውን አንጸመውም ፣ በዓላቸውንም አናከብረውም ፣ ነገር ግን ኦሪት ለወንጌል አምሳል መርገፍ እንደሆነች ሁሉ ፣ በዘመነ ብሉይ የተሠሩ አጽዋማት ፣ በዓላትም በዘመነ ሐዲስ ለተሠሩ አጽዋማትና በዓላት አምሳል መርገፍ ስለሆኑ እንቁጥራቸዋለን ፣ እርሱም እንደሚከተለው ነው ።

- በመጥቅፅ ዕለት የሐንስ ገብቶበታል ።
- በጾመ አይሁድ ጾመ ገስሐ ገብቶበታል ።
- በመጸለት ጥምቀት ገብቶበታል ።
- በፍሥሕ ፋሲካ ገብቶበታል ።
- በልበ ምድር ማዕድት ገብቶበታል ።
- በበዓለ ሠዊት ጳራቅሊጦስ ገብቶበታል ።
- በጾመ አስቴርና በጾመ የዲት ዓርብና ረቡዕ ገብተውባቸዋል ።

፮ኛ የቀመር አወጣጥ ።

የቀመር ሁሉ መጀመሪያ አልቦ ነው ፣ ፍጻሜው ግን በ፲፰ አበቅቴ ነው ። ለአበቅቴ ፲፩ መንሣታችን ስለምን ነው ? ያልን እንደሆነ ዓውደ ዓመት ፫፻፳፭ ዕለት ነው ፣ ከዚህ ጨረቃ ፫፻፶፬ ዕለት ስታነሣለት ፲፩ ይተርፋል ፣ ለአበቅቴ ፲፩ መንሣታችን ስለዚህ ነው ።

ልደተ አበቅቴን ኋላ እናመጣለን ፣ አዋጁ ግን እንዳይቀር ከነሐሴ ከ፰ በታች አይወርድም ፣ ከጳጉሜን ከ፭ በላይ አይወጣም ። ፮ኛው ጳጉሜን ከአበቅቴ ገብቶ አለመቁጠሩ ስለምን ነው ? ያልን እንደሆነ ፣ ፬ቴ ወንጌላውያን በሰዓት በኬ ክርስ ከአራት አድርገው ይካፈሉታል እንጂ እንደ አምስቴ ጳጉሜን ለአንዱም ለአንዱም አይደርስምና ፣ ከአበቅቴ ገብቶ አለመቁጠሩ ስለዚህ ነው ።

በአልቦ ጊዜ የጨረቃ ዓውደ ዓመት በመስከረም መባቻ ይጀመራል ፣ ይኸውም በነሐሴ በ፳፬ በመፈጸሙ ይታወቃል ። ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፴ ፣ ይሆናል ፣ ፶፬ ለማድረግ ከነሐሴ ፳፬ ያመጧል ፣ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በነሐሴ ፳፭ ይሆናል ። ከነሐሴ ፮ ከጳጉሜን ፭ ፲፩ ይሆናል ፣ ጥንተ አበቅቴ የተባለው ይኸ ነው ። ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፴ ይሆናል ፣ ፫፻፴ና ፲፩ ሲደምሩት ፫፻፵፩ ይሆናል ፣ ፶፬ ለማድረግ ግን ከነሐሴ ፲፫ ማምጣት ያስፈልጋል ፣ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በነሐሴ ፲፬ ይሆናል ። ከነሐሴ ፲፯ ከጳጉሜን ፭ ፣ ፳፪ ይሆናል ፣ የ፪ኛ ዓመት አበቅቴ የተባለው ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፴ ይሆናል ። ፫፻፴ና ፳፪ ሲደምሩት ፫፻፶፪ ይሆናል ፣ ፶፬ ለማድረግ ግን ከጳጉሜ ፪ ያመጧል ፣ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ፣ ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በጳጉሜን በ፭ ይሆናል ። ከጳጉሜን ፫ ይተርፋል ፣ ፫ኛው ዓመት አበቅቴ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፱ ይሆናል ፤ ፫፻፱ና ፫ ሲደመር ፫፻፴፫ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ግን ከነሐሴ ፳፩ ማምጣት ያስፈልጋል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይህ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በነሐሴ ፳፪ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፱ ከጳጉሜን ጅ ወስዶ ሲደምሩት ፲፬ ይሆናል ፤ በ፬ኛው ዓመት የሚገኘው አበቅቴ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፱ ይሆናል ፤ ፫፻፱ና ፲፬ ሲደመር ፫፻፴፬ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ግን ከነሐሴ ፲ ማምጣት ያስፈልጋል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በነሐሴ በ፲፱ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፲፪ ከጳጉሜን ጅ ሲደመር ፳፭ ይሆናል የአምስተኛው ዓመት አበቅቴ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፱ ይሆናል ፤ ፫፻፱ና ፳፭ ሲደመር ፫፻፶፭ ይሆናል ፤ ፹፬ ለማድረግ ግን ከነሐሴ ፳፱ ማምጣት ያስፈልጋል ። ሙሉን ቀን ወይም በሙሉ ነሐሴን ወር ብለህ ቀጠር ፤ ሠግር ብለህ ሙሉን ገድፈህ የጨረቃ ዓውደ ዓመት ብለህ ፫፻፶፬ትን ያዝ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይህ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በነሐሴ አመ ሁ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፩ ከጳጉሜን ጅ ሲደመር ፯ ይሆናል ። የሰድስተኛው ዓመት አበቅቴ የተባለው ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፱ ይሆናል ፤ ፫፻፱ና ፯ ሲደመር ፫፻፴፯ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ግን ከነሐሴ ፲፰ ማምጣት ያስፈልጋል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በነሐሴ ፲፱ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፲፪ ከጳጉሜን ጅ ሲደመር ፲፯ ይሆናል ፤ የ፯ኛው ዓመት አበቅቴ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፱ ይሆናል ፤ ፫፻፱ና ፲፯ ሲደመር ፫፻፵፯ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ግን ከነሐሴ ፯ ማምጣት ያስፈልጋል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በነሐሴ በ፰ ይሆናል ። ከነሐሴ ፳፫ ከጳጉሜን ጅ ፳፰ ይሆናል ። የስምንተኛው ዓመት አበቅቴ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፱ ይሆናል ፤ ፫፻፱ና ፳፰ ሲደመር ፫፻፶፰ ይሆናል ፤ ፹፬ ለማድረግ ግን ከነሐሴ ፳፯ ማምጣት ያስፈልጋል ፤ ሙሉን ወርን ብለህ ቀጠር ፤ ትርፍ ሙሉን ሠግር ብሎ ይገድፏል ፤ ፫፻፶፬ ይሆናል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በነሐሴ ፳፯ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፱ ከጳጉሜን ጅ ሲደመር ፱ ይሆናል ፤ የዘጠነኛው ዓመት አበቅቴ ይህ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፱ ይሆናል ፤ ፫፻፱ና ፱ ሲደመር ፫፻፴፱ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ግን ከነሐሴ ፲፭ ማምጣት ያስፈልጋል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቴ በነሐሴ ፲፯ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፲፭ ከጳጉሜን ጅ ሲደመር ፳ ይሆናል ፤ የ፲ኛው ዓመት አበቅቴ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ ፫፻፱ ይሆናል ፤ ፫፻፱ና ፳ ሲደመር ፫፻፶፱ ይሆናል ፤ ፹፬ ለማድረግ ነሐሴን መላውን ከጳጉሜን ፬ ያመጧል ፤ ሙሉን ወር ብሎ ይቆጥሯል ፤ ሠግር ብሎ ይገድፏል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ።

ያን ጊዜ ልደተ አበቅቱ በጳጉሜን በጅ ይሆናል ፤ ከጳጉሜን ፩ ይተርፋል ፤ የ፲፩ኛው ዓመት አበቅቱ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ የ፻፱ ይሆናል ፤ ከ፻፱ ላይ አንድ ሲጨመር የ፻፱ ፴፩ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ከነሐሴ ጳ። ያመጧል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቱ በነሐሴ ፳፬ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፯ ከጳጉሜን ፭ ሲደመር ፲፪ ይሆናል ፤ የ፲፪ኛው ዓመት አበቅቱ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ የ፻፱ ይሆናል ፤ ፲፪ ሲደመር የ፻፶፪ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ከነሐሴ ፲፪ ያመጧል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይህ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቱ በነሐሴ በ፲፫ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፲፰ ከጳጉሜን ፭ ጳ። ይሆናል ፤ የ፲፫ኛው ዓመት አበቅቱ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ የ፻፱ ይሆናል ፤ የ፻፱ና ፳፫ ሲደመር የ፻፶፫ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ከነሐሴን መላውን ከጳጉሜን ፩ ያመጧል ፤ ፴ውን ወር ብሎ ይቁጥሯል ፤ ሠግር ብሎ ፴ውን ይገድፏል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቱ በጳጉሜን በ፪ ይሆናል ፤ ከጳጉሜን ፬ ይተርፋል ፤ የ፲፬ኛው ዓመት አበቅቱ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ የ፻፱ ይሆናል ፤ ፬ ሲጨመር የ፻፴፬ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ከነሐሴ ፳ ያመጧል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቱ በነሐሴ በ፳፩ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፲ ከጳጉሜን ፭ ሲጨመር ፲፭ ይሆናል ፤ የ፲፭ኛው ዓመት አበቅቱ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ የ፻፱ ይሆናል ፤ የ፻፱ና ፲፭ ሲደመር የ፻፶፭ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ከነሐሴ ፱ ያመጧል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቱ በነሐሴ በ፲ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፳፩ ከጳጉሜን ፭ ጳ፳ ይሆናል ፤ የ፲፮ኛው ዓመት አበቅቱ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ የ፻፱ ይሆናል ፤ የ፻፱ና ፳፮ ሲደመር የ፻፶፮ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ከነሐሴ ፳፰ ያመጧል ፤ ፴ውን ወር ብሎ ይቁጥሯል ። ሠግር ብሎ ይገድፏል ። የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቱ በነሐሴ በ፳፱ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፪ ከጳጉሜን ፭ ሲደመር ፯ ይሆናል ። የ፲፯ኛው ዓመት አበቅቱ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ የ፻፱ ይሆናል ፤ የ፻፱ና ፯ ሲደመር የ፻፴፯ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ከነሐሴ ፲፯ ያመጧል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቱ ከነሐሴ ፲፰ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፲፫ ከጳጉሜን ፭ ፲፰ ይሆናል ፤ የ፲፰ኛው ዓመተ አበቅቱ ይኸ ነው ።

ከመስከረም እስከ ሐምሌ የ፻፱ ይሆናል ፤ የ፻፱ና ፲፰ ሲደመር የ፻፶፰ ይሆናል ፤ ፶፬ ለማድረግ ከነሐሴ ፯ ያመጧል ፤ የጨረቃ ዓውደ ዓመት የተባለ ይኸ ነው ። ያን ጊዜ ልደተ አበቅቱ በነሐሴ በ፯ ይሆናል ፤ ከነሐሴ ፳፬ ከጳጉሜን ፭ ጳ፱

ይሆናል፤ ይኸ ሕፃናት ነው ይገደፋል አይቁጠርም፤ ጳጳስ አበቅቴ ልክ መጥቅሶ የለም ያን ጊዜ ሌሊት በሕፃናት አልቦ በሆነ በሠርቀ ዕለት ብቻ ይወጣል ።

በዓመቱ		፲፩	አበቅቴ	ይገኛል ።
በ፪ኛው	ዓመት	፳፪	አበቅቴ	ይገኛል ።
በ፫ኛው	ዓመት	፫	አበቅቴ	ይገኛል
በ፬ኛው	ዓመት	፲፬	አበቅቴ	ይገኛል
በ፭ኛው	ዓመት	፳፭	አበቅቴ	ይገኛል
በ፮ኛው	ዓመት	፮	አበቅቴ	ይገኛል
በ፯ኛው	ዓመት	፲፯	አበቅቴ	ይገኛል
በ፰ኛው	ዓመት	፳፰	አበቅቴ	ይገኛል
በ፱ኛው	ዓመት	፱	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲ኛው	ዓመት	፳	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፩ኛው	ዓመት	፩	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፪ኛው	ዓመት	፲፪	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፫ኛው	ዓመት	፳፫	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፬ኛው	ዓመት	፬	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፭ኛው	ዓመት	፲፭	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፮ኛው	ዓመት	፳፮	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፯ኛው	ዓመት	፯	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፰ኛው	ዓመት	፲፰	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፯ኛው	ዓመት	፯	አበቅቴ	ይገኛል
በ፲፰ኛው	ዓመት	፲፰	አበቅቴ	ይገኛል

ባለው አበቅቴ ላይ ፲፩ ቢጨምሩ የሚመጣው ፤ ፲፱ ቢጨምሩ ያለፈው ይታወቃል ። ፳፪ ቢጨምሩ የሚመጣው የሁለተኛው ዓመት ፤ ፳ ቢጨምሩ ያለፈው የሁለተኛው ዓመት ይታወቃል ።

፮ኛ የአበቅቴና የፍሥሕ አወጣጥ ።

- አበቅቴና ፍሥሕ ልክ ሁነው ቢቁጠሩ ቢያንሱ ፤ ቢበዙ ማይ ይሆናሉ « አበቅቴ ወፍሥሕ እመ ይውኅዱ ፤ ተወእመ ይበዝኑ ማይ ይከውኑ » እንዲል ።
- በአልቦ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፲ ይሆናል ።
- እመ ይውኅዱ ፤ ተ ያለው ስለዚህ ነው ።
- በ፲፩ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በመጋቢት በ፳፱ ይሆናል
- እመ ይበዝኑ ማይ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
- በ፳፪ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፲፰ ይሆናል ።
- በ፫ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ ፯ ይሆናል
- እመ ይውኅዱ ፤ ተ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
- በ፲፬ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በመጋቢት በ፳፮ ይሆናል ።

እመ ይበዝኑ ማ ይከውኑ ያለው ይህ ነው ።
 በ፳፮ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፲፮ ይሆናል
 እመ ይበዝኑ ማ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
 በ፯ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፬ ይሆናል
 እመ ይውጎዱ ፲ተ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
 በ፲፯ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፳፫ ይሆናል ።
 በ፳፰ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፲፪ ይሆናል
 እመ ይበዝኑ ማ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
 በ፱ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፩ ይሆናል
 እመ ይውጎዱ ፲ተ ይከውኑ ያለው ይህ ነው ።
 በ፳ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፳ ይሆናል
 እመ ይበዝኑ ማ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
 በ፳ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፱ ይሆናል
 እመ ይውጎዱ ፲ተ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
 በ፲፪ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በመጋቢት በ፳፰ ይሆናል ።
 በ፳፫ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፲፯ ይሆናል
 እመ ይበዝኑ ማ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
 በ፱ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፮ ይሆናል
 እመ ይውጎዱ ፲ተ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
 በ፲፮ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በመጋቢት በ፳፮ ይሆናል ።
 በ፳፯ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፲፬ ይሆናል
 እመ ይበዝኑ ማ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
 በ፯ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፫ ይሆናል
 እመ ይውጎዱ ፲ተ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።
 በ፲፰ አበቅቴ ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በ፳፪ ይሆናል
 እመ ይበዝኑ ማ ይከውኑ ያለው ይኸ ነው ።

ፍሥሕ ከመጋቢት ፳፮ አይወርድም ፣ ከሚያዝያ ፳፫ አይወጣም ፣ በአበቅቴ ፍሥሕ ይታወቃል ፣ ከፍሥሕ ቀጥሎ ያለው እሑድ ትንሣኤ ነው ።

በአልቦና በ፲፩ አበቅቴ ፣ በ፳፪ አበቅቴ የተነሣ ወንጌላዊ በአንድ ንዑስ ቀጭር ፩ ጊዜ ይመላለሳል ። በ፫ አበቅቴ የተነሣ ወንጌላዊ በአንድ ንዑስ ቀመር ፱ ጊዜ ተመላልሶ በአምስተኛው አልቦን ይቀበላል ። ባለው አበቅቴ ፲፬ ቢጩ ምሩ በ፱ በ፱ ዓመት የሚመጣው ወንጌላዊና አበቅቴ ይታወቃል ።

፯ኛ የመጥቅፅ አወጣጥ ።

ለመጥቅፅ ፲፱ መንሣታችን ስለምን ነው? ቢሉ ፣ እሪቶ «እመ ርእሰ ሳብዕ ሠርቀ ወርሃ ግበሩ መጥቅፅ» ትላለች ፣ እኛ ምንም እንደ አይሁድ በዓሉን ባናከብ

ረው ዕለቱን መሠረት አድርገን አጽዋማትን፣ በዓላትን እናወጣበታለን፤ አንድም ለአበቅቴ ፲፩ ነሥቶ ለመጥቅፅ ፲፱ ካልነሠ አጽዋማት፣ በዓላት ባልተገኙም ነበርና ለመጥቅፅ ፲፱ መንሣታችን ስለዚህ ነው። ዳግመኛም ካለፈው መጥቅፅ ላይታጀምሮ እስከሚመጣው መጥቅፅ ድረስ ቢያንስ ፲፱፣ ቢበዛ ማፀ ዕለት ይገኛል። ፲፱ ቢገኝ ያለውን ይይዟል፤ ማፀ ቢገኝ ማውን ገድሮ ፲፱ኙን ይይዟል « ማዕከለ መጥቅፅ ዘገለፈ ወማዕከለ መጥቅፅ ዘይመጽእ ቦ ጊዜ በበ፲ቱ ወፀቱ ወዕ ጊዜ በበ፵ ወፀቱ ዕለት ይትረከብ» እንዲል።

ማዕከል የተባለ ተረፈ መጥቅፅ ነው፤ ተረፈ መጥቅፅ ከ፲፱ በታች የሆነ እንደሆነ ፲፱ ለማድረግ ከሚመጣው ዓመት ዕለታትን ያመጧል፤ ከ፲፱ በላይ የሆነ እንደሆነ ማፀ ለማድረግ ከሚመጣው ወር ዕለት እያመጡ ይቁጥሯል።

በ፲፩ አበቅቴ ጊዜ መጥቅፅ በመስከረም በ፲፱ ይሆናል፤ ከወሩ ፲፱ ሲያነሡለት ፲፩ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው።

ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከጥቅምት ፳ ያመጧል፤ ከወሩ ፳ ሲያነሡለት ፳፪ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው። ይኸን ማፀ ለማድረግ ከመስከረም ፳፯ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበ፵ ወፀቱ ዕለት ይትረከብ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፳፯ ሲያነሡለት ፫ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከመስከረም ፲፯ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በ፲ቱ ወፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፲፯ ሲያነሡለት ፲፱ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸንን ፲፱ ለማድረግ ከጥቅምት ፭ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበ፲ቱ ወፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፭ ሲያነሡለት ፳፭ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ማፀ ለማድረግ ከመስከረም ፳፱ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበ፵ ወፀቱ ዕለት ይትረከብ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፳፱ ሲያነሡለት ፯ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከጥቅምት ፲፫ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበ፲ቱ ወፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፲፫ ሲያነሡለት ፲፯ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከጥቅምት ፪ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበ፲ቱ ወተፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፪ ሲያነሡለት ፳፰ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ማፀ ለማድረግ ከመስከረም ፳፩ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበ፵ ወተፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፳፩ ሲያነሡለት ፱ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከጥቅምት ፲ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበ፲ቱ ወፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፲ ሲያነሡለት ጿ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ግፀ ለማድረግ ከመስከረም ጳጳስ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበግ ወፀቱ ዕለት ይት ረኩብ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ጳፀ ሲያነሡለት ፩ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከመስከረም ፲፰ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበገቱ ወተፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፲፰ ሲያነሡለት ፲፱ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከጥቅምት ፯ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበገቱ ወተፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፯ ሲያነሡለት ጳ፫ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ግፀ ለማድረግ ከመስከረም ጳ፯ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበግ ወፀቱ ዕለት ይት ረኩብ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ጳ፯ ሲነሣለት ፱ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከመስከረም ፲፰ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበገቱ ወፀቱ ዕለት ይት ረኩብ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፲፰ ሲያነሡለት ፲፰ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው። ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከጥቅምት ፱ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበገቱ ወፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፱ ሲነሣለት ጳ፯ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ግፀ ለማድረግ ከመስከረም ጳ፫ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበግ ወተፀቱ ዕለት ይት ረኩብ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ጳ፫ ሲያነሡለት ፯ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው። ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከጥቅምት ፲፱ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበገቱ ወፀቱ ያለው ይኸ ነው።

ከወሩ ፲፱ ሲነሣለት ፲፰ ይተርፋል፤ ተረፈ መጥቅፅ የተባለ ይኸ ነው፤ ይኸን ፲፱ ለማድረግ ከጥቅምት ፩ ያመጧል፤ ቦ ጊዜ በበገቱ ወፀቱ ያለው ይኸ ነው፤ ለመጥቅፅ ፲፱ ማንሣታችን ስለዚህ ነው።

፲ኛ አልቦና መጥቅፅ ።

በአልቦ ጊዜ ዕለተ መጥቅፅ በመስከረም አመ ፴ ይሆናል፤ ያን ጊዜ አጽ ዋማት በዓላት በአመ ፴ው ዕለት ተውላክ ይወጣሉ፤ ፩ መጥቅፅ ጳፀ አበቅቱ የለም፤ በዓመቱ ፲፱ መጥቅፅ ይገኛል።

- በ፪ኛው ዓመት ፳ መጥቅፅ ይገኛል ።
- በ፫ኛው ዓመት ፳፯ መጥቅፅ ይገኛል ።
- በ፬ኛው » ፲፯ » »
- በ፭ኛው » ፮ » »

በ፯ኛው	»	ጸ፬	»	»
በ፰ኛው	»	ጸ፭	»	»
በ፱ኛው	»	፱	»	»
በ፲፩ኛው	»	ጸ፮	»	»
በ፲፪ኛው	»	፲	»	»
በ፲፫ኛው	»	ጸ፱	»	»
በ፲፬ኛው	»	፲፰	»	»
በ፲፭ኛው	»	፯	»	»
በ፲፮ኛው	»	ጸ፯	»	»
በ፲፯ኛው	»	፲፭	»	»
በ፲፰ኛው	»	ጸ፲	»	»
በ፲፯ኛው	»	፲፪	»	»

መጥቅፅ የተባለ ፯ኛው ጨረቃ ፯ኛው ሠርቀ ወርኅ ነው፤ እንዲህ ከሆነ ስለምን ነው ዕለቱ መጥቅፅ የተባለ ቢሉ፤ ቀድሞ ሌዋውያን ዓመተ ኅድገትን ለመንገር ነጋሪት ይመቱበት ነበረና ስለዚህ ዕለቱ መጥቅፅ ተባለ፤ ይኸውም ከመ ስከረም ፲፮ በታች አይወርድም፤ ከጥቅምት ፲፫ አይወጣም፤ መመላለሻው ጸ፱ ይሆናል፤ በዚህ ሲመላለስ ይኖራል ። እንዲህ ስለሆነ ግን መጥቅፅ የሚውልበት ዕለቱ ፲፱ ነው፤ ፲፩ዱ በመስከረም ነው፤ ፳ቱ በጥቅምት ነው ።

ከመስከረም ከ፲፮ በላይ በ፲፯፣ በ፳፣ በ፳፪፣ በ፳፮፣ በ፳፰ በሊህ በ፮ ዕለ ታት አይውልባቸውም፤ ከ፲፯ቱ ፮ ሲነሣለት ፲፩ ይተርፋል፤ ፲፩ዱ በመስከረም መሆኑ በዚህ ይታወቃል ። ከጥቅምት ከ፲፫ በታች በ፲፩፣ በ፱፣ በ፯፣ በ፪ በሊህ በ፮ቱ ዕለታት አይውልባቸውም ። ከ፲፫ቱ ፮ ሲነሣለት ፳ ይተርፋል፤ ፳ቱ በጥቅ ምት መሆኑ በዚህ ይታወቃል ።

ባለው መጥቅፅ ላይ ፲፱ ቢጨምሩ የሚመጣው፤ ፲፩ ቢጨምሩ ያለፈው ይታወቃል ። ፳ ቢጨምሩ የሚመጣው የ፪ኛው ዓመት ይታወቃል፤ ጸ፪ ቢጨምሩ ያለፈው የሁለተኛው ዓመት መጥቅፅ ይታወቃል ።

በዘመነ ብሉይ በተሠሩ አጽዋማትና በዓላት ላይ ፲፱ ቢጨምሩ የሚመ ጣው ይታወቃል፤ ፲፩ ቢጨምሩ ያለፈው ይታወቃል ። ፳ ቢጨምሩ የሚመጣው የ፪ኛው ዓመት ይታወቃል፤ ጸ፪ ቢጨምሩ ያለፈው የ፪ኛው ዓመት ይታወቃል ።

፱ኛ የዕለታት ተውሳክ የትመጣ ።

ነንዌን ለማግኘትና የዕለታት ተውሳክ የመጣበትን ለማወቅ ዕለተ መጥ ቅፅ በቀዳም የሆነ እንደሆነ ከሳኒታ መጥቅፅ ጀምሮ እስከ ነንዌ ድረስ ፩፻፳፰ ዕለት ይገኛል ። እሑድ የሆነ እንደሆነ ፩፻፳፯ ዕለት ይገኛል ።

ሰኞ የሆነ እንደሆነ	፩፻፳፯	ይገኛል ።
ማክሰኞ »	፩፻፳፮	»
ረቡዕ »	፩፻፳፱	»
ገመ-ስ »	፩፻፳፫	»
ዓርብ »	፩፻፳፪	»

ሁሉንም በ፴ በ፴ ገድፎ የተረፈው የዕለታት ተውሳክ ይሆናሉ ።

ምዕራፍ ፮ ።

በዓላትና አጽዋማት ።

፩ኛ የዘመነ ሐዲስ አጽዋማትና በዓላት ።

በዘመነ ሐዲስ ለተሠሩት አጽዋማትና በዓላት መሠረታቸው ነንዌ ነው ። ከነንዌ ሳኒታ ጀምሮ እስከ በአተ ጾም ፲፬ ዕለት ይገኛል ።

» ደብረ ዘይት	፵፩	ይገኛል ።
» ሆሣዕና	፳፪	»
» ስቅለት	፳፯	»
» ትንሣኤ	፳፱	»
» ረክበ ካህናት	፺፫	»
» ዕርገት	፩፻፳	»
» ጳራቅሊጦስ	፩፻፲፰	»
» ጾመ ሐዋርያት	፩፻፲፱	»
» ጾመ ድኅነት	፩፻፳፩	»

ሁሉንም በ፴ ፤ በ፴ ፤ ገድፎ የተረፈውን የአጽዋማት የበዓላት ተውሳክ ያደርጋል ።

፪ኛ ዘመነ ብሉይ ።

በዘመነ ብሉይ ለተሠሩ አጽዋማትና በዓላት መሠረታቸው መጥቅዕ ነው ። ከመጥቅዕ ሳኒታ ጀምሮ እስከ ጾመ አይሁድ ፱ ዕለት ይገኛል ።

» መጸለት ፲፬	»
» ፍሥሕ ፩፻፲	»
» ልበ ምድር ፪፻ ዕለት	
» በዓለ ሠዊት ፪፻፵	»
» ጾመ አስቴር ፫፻፳፩	»
» ጾመ የዲት ፫፻፳፰	»

ከፍሥሕ ግን ቢነሱ እስከ ልቦ ምድር ጽፎ ዕለት ይገኛል ፤ እስከ በዓለ ሠዊት ሃ ዕለት ፤ እስከ ጾመ አስቴር ፩፻፴፩ ዕለት ፤ እስከ በዓለ ዮዲት ፩፻፴፰ ዕለት ይገኛል ። ሁሉንም በ፴ ፣ በ፴ ፣ ገድፎ የተረፈው የአጽዋማትና የበዓላት ተውሳክ ይሆናል ።

፫ኛ የታሕታይ ቀመር አወጣጥ ።

መጥቅፅ ፲፮ ሆኖ ዕለተ መጥቅፅ ዓርብ የሆነ እንደሆነ ያን ጊዜ አጽዋማትና በዓላት በታሕታይ ቀመራቸው ይሔዳሉ ። የዓርብ ተውሳክ ፪ ነው ፤ ፪ኛ ፲፮ ሲደ መር ፲፯ ይሆናል ፤ ታሕታይ ቀመር የተባለ ይኸ ነው ፤ ያን ጊዜ ነነዌ በጥር በ፲፯ ይሆናል ። ከዚህ አይወርድም ።

የበዓተ ጾም ተውሳክ ፲፬ ነው ፤ ፲፬ኛ ፲፯ ፣ ፴፩ ይሆናል ፤ ሙን ገድፎ ፩ ይተርፋል ፤ ያን ጊዜ በዓተ ጾም የካቲት መባቻ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወርድም ።

የደብረ ዘይት ተውሳክ ፲፩ ይሆናል ፤ ፲፩ኛ ፲፯ ጳጳ ይሆናል ፤ ያን ጊዜ ደብረ ዘይት በየካቲት በጳጳ ይሆናል ። ከዚህ አይወርድም ።

የሆሣዕና ተውሳክ ፪ ይሆናል ፤ ፪ኛ ፲፯ ፣ ፲፱ ይሆናል ። ያን ጊዜ ሆሣዕና በመጋቢት በ፲፱ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወርድም ። የስቅለት ተውሳክ ፯ ይሆናል ፤ ፯ኛ ፲፯ ፣ ፳፬ ይሆናል ። ያን ጊዜ ስቅለት በመጋቢት በ፳፬ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወርድም ። የትንሣኤ ተውሳክ ፱ ነው ፤ ፱ኛ ፲፯ ፣ ፳፯ ይሆናል ፤ ያን ጊዜ ትንሣኤ በመጋቢት በ፳፯ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወርድም ።

የረከብ ተውሳክ ፫ ነው ፤ ፫ኛ ፲፯ ፣ ፳ ይሆናል ፤ ያን ጊዜ ረከብ በሚያዝያ በ፳ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወርድም ።

የዕርገት ተውሳክ ፲፰ ነው ፤ ፲፰ኛ ፲፯ ፣ ፴፭ ይሆናል ፤ ሙን ገድፎ ፭ ይተርፋል ፤ ያን ጊዜ ዕርገት በግንቦት በ፭ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወርድም ።

የጳራቅሊጦስ ተውሳክ ፳፰ ነው ፤ ፳፰ኛ ፲፯ አርባ አምስት ይሆናል ፤ ሙን ገድፎ ፲፮ ይተርፋል ፤ ያን ጊዜ ጳራቅሊጦስ በግንቦት በ፲፮ ይሆናል ከዚህ አይወርድም ።

የጾመ ሐዋርያት ተውሳክ ፳፱ ነው ፤ ፳፱ኛ ፲፯ ፣ ፵፯ ይሆናል ፤ ሙን ገድፎ ፲፯ ይተርፋል ፤ ያን ጊዜ ጾመ ሐዋርያት በግንቦት በ፲፯ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወርድም ።

የጾመ ድኅነት ተውሳክ ፩ ነው ፤ ፩ኛ ፲፯ ፲፰ ይሆናል ያን ጊዜ ጾመ ድኅነት በግንቦት በ፲፰ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወርድም ።

፬ኛ የላዕላይ ቀመር አወጣጥ ።

መጥቅፅ ፲፫ ሆኖ ዕለተ መጥቅፅ በቀዳም የሆነ እንደሆነ ያን ጊዜ አጽዋማትና በዓላት በላዕላይ ቀመራቸው ይሄዳሉ ። የቅዳሜ ተውሳክ ፰ ነው ፤ ፰ኛ ፲፫ ፣ ፳፩ ይሆናል ፤ ላዕላይ ቀመር የተባለ ይኸ ነው ፤ ያን ጊዜ ነነዌ በየካቲት በ፳፩ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወጣም ።

የበአተ ጸም ተውሳክ ፲፬ ነው፤ ፲፬ና ጳጳ ማጅ ይሆናል፤ ማውን ገድፎ ጅ ይተርፋል ያን ጊዜ በአተ ጸም በመጋቢት በጅ ይሆናል፤ ከዚህ አይወጣም ።

የደብረ ዘይት ተውሳክ ፲፩ ይሆናል፤ ፲፩ና ጳጳ ማጅ ይሆናል፤ ማውን ገድፎ ጅ ይተርፋል፤ ያን ጊዜ ደብረ ዘይት በሚያዝያ በጅ ይሆናል፤ ከዚህ አይወጣም ።

የሆሣዕና ተውሳክ ፪ ነው፤ ፪ና ጳጳ ጳፂ ይሆናል፤ ያን ጊዜ ሆሣዕና በሚያዝያ በጳፂ ይሆናል፤ ከዚህ አይወጣም ።

የስቅለት ተውሳክ ፯ ነው፤ ፯ና ጳጳ ጳጳ ይሆናል፤ ያን ጊዜ ስቅለት በሚያዝያ በጳጳ ይሆናል፤ ከዚህ አይወጣም ።

የትንሣኤ ተውሳክ ፱ ነው፤ ፱ና ጳጳ ፴ ይሆናል። ያን ጊዜ ትንሣኤ በሚያዝያ አመ ፴ ይሆናል ከዚህ አይወጣም ።

የረከብ ተውሳክ ፫ ነው፤ ፫ና ጳጳ ፳፬ ይሆናል ። ያን ጊዜ ረከብ በግንቦት በ፳፬ ይሆናል ከዚህ አይወጣም ።

የዕርገት ተውሳክ ፲፰ ነው፤ ፲፰ና ጳጳ ፴፱ ይሆናል፤ ማውን ገድፎ ፱ ይተርፋል ያን ጊዜ ዕርገት በሰኔ በ፱ ይሆናል ከዚህ አይወጣም ።

የጳጳቅሊጦስ ተውሳክ ፳፰ ነው፤ ፳፰ና ጳጳ ፵፱ ይሆናል፤ ማውን ገድፎ ፲፱ ይተርፋል፤ ያን ጊዜ ጳጳቅሊጦስ በሰኔ በ፲፱ ይሆናል፤ ከዚህ አይወጣም ።

የጸመ ሐዋርያት ተውሳክ ፳፱ ነው፤ ፳፱ና ጳጳ ፶ ይሆናል፤ ማውን ገድፎ ፳ ይተርፋል፤ ያን ጊዜ ጸመ ሐዋርያት በሰኔ በ፳ ይሆናል፤ ከዚህ አይወጣም ።

የጸመ ድንገት ተውሳክ ፩ ነው፤ ፩ና ጳጳ ፳፪ ይሆናል፤ ያን ጊዜ ጸመ ድንገት በሰኔ ፳፪ ይሆናል፤ ከዚህ አይወጣም ።

፭ኛ የዘመነ ብሉይ አጽዋማትና በዓላት ኢየሳርግና አይወርድ ።

በዘመነ ብሉይ ለተሠሩ አጽዋማትና በዓላት ኢየሳርጋቸውም አይወርዳቸውም በደረቅ መጥቅዕና በተውሳካቸው ብቻ ይወጣሉ፤ ታሕታይ ቀመራቸው ፲፮ መጥቅዕ ነው። የጸመ አይሁድ ተውሳክ ፱ ነው፤ ፱ና ፲፮ ፳፬ ይሆናል። ያን ጊዜ ጸመ አይሁድ በመስከረም በ፳፬ ይሆናል፤ ከዚህ አይወርድም ። የጸመ ጸሐት ተውሳክ ፲፬ ነው፤ ፲፬ና ፲፮፡፳፱ ይሆናል፤ ያን ጊዜ መጸሐት በመስከረም በ፳፱ ይሆናል፤ ከዚህ አይወርድም ። የፍሥሕ ተውሳክ ፲ ነው፤ ፲ና ፲፮ ፳፮ ይሆናል፤ ያን ጊዜ ፍሥሕ በመጋቢት በ፳፮ ይሆናል፤ ከዚህ አይወርድም ። የልበ ምድር ተውሳክ ፫ ነው፤ ፫ና ፲፮ ፲፰ ይሆናል፤ ያን ጊዜ ልበ ምድር በሚያዝያ በ፲፰ ይሆናል፤ ከዚህ አይወርድም ። የበዓለ ሠዊት ተውሳክ ፴ ነው፤ ፴ና ፲፮ ፵፮ ይሆናል፤ ማውን ገድፎ ፲፮ ይተርፋል፤ ያን ጊዜ በዓለ ሠዊት በግንቦት በ፲፮ ይሆናል፤ ከዚህ አይወርድም ። የጸመ አስቴር ተውሳክ ፳፩ ነው፤ ፳፩ና ፲፮ ፴፯ ይሆናል፤ ማውን ገድፎ ፯ ይተርፋል፤ ያን ጊዜ ጸመ አስቴር በነሐሴ በ፯ ይሆናል፤ ከዚህ አይወርድም ።

የጾመ የዲት ተውሳክ ጳጳ ነው ፤ ጳጳና ፲፭ ማፍ ይሆናል ። ሙን ገድፎ ፲፫ ይተርፋል ፤ ያን ጊዜ ጾመ የዲት በነሐሴ በ፲፫ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወርድም ።

፯ኛ የጾመ አይሁድ ኢየግርግ ።

የጾመ አይሁድ ኢየግርግ እንደሚከተለው ነው ፤ የጾመ አይሁድ ተውሳክ ሁነው ፤ መጥቅፅ ፲፫ ይሆናል ፤ ሲደመር ጳጳ ይሆናል ፤ ያን ጊዜ ጾመ አይሁድ በጥቅምት በጳጳ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወጣም ። የመጸለት ተውሳክ ፲፬ ነው ፤ ፲፬ና ፲፫ ጳጳ ይሆናል ፤ ያን ጊዜ መጸለት በጥቅምት በጳጳ ይሆናል ከዚህ አይወጣም ።

የፍሥሕ ተውሳክ ፲ ነው ፤ ፲ና ፲፫ ጳጳ ይሆናል ፤ ያን ጊዜ ፍሥሕ በሚያዝያ በጳጳ ይሆናል ከዚህ አይወጣም ።

የልበ ምድር ተውሳክ ፫ ነው ፤ ፫ና ፲፫ ፲፮ ይሆናል ፤ ያን ጊዜ ልበ ምድር በግንቦት በ፲፮ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወጣም ።

የበዓለ ሠዊት ተውሳክ ሙ ነው ፤ ሙና ፲፫ ማፍ ይሆናል ፤ ሙን ገድፎ ፲፫ ይተርፋል ፤ ያን ጊዜ በዓለ ሠዊት በሰኔ በ፲፫ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወጣም ።

የጾመ አስቴር ተውሳክ ጳጳ ነው ፤ ጳጳና ፲፫ ሙ ይሆናል ፤ ሙን ገድፎ ፬ ይተርፋል ፤ ያን ጊዜ ጾመ አስቴር በጳጳ በ፬ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወጣም ።

የጾመ የዲት ተውሳክ ጳጳ ነው ፤ ጳጳና ፲፫ ማፍ ይሆናል ፤ ሙን ገድፎ ፲፩ ይተርፋል ፤ ያን ጊዜ ጾመ የዲት በመስከረም በ፲፩ ይሆናል ፤ ከዚህ አይወጣም ።

፯ኛ የወንጌላውያን አወጣጥ ።

ዓመተ ወንጌላውያንን ለማወቅ ዓመተ ዓለምን ከአራት መክፈል ያስፈልጋል ።

- አንድ ዘመን ቢተርፍ ማቴዎስ ይባላል ።
- ሁለት ዘመን ቢተርፍ ማርቆስ ይባላል
- ሦስት ዘመን ቢተርፍ ሉቃስ ይባላል ።
- ቢተካክል (አራት) ቢሆን ዮሐንስ ይባላል ።

፰ኛ የጥንተ ዖን አወጣጥ ።

ጥንተ ዖንን ለማወቅ ዓመተ ዓለምን ከአራት ይከፍላል ፤ በዚያ ላይ መጠነ ራብዕትን ይጨምሯል ፤ ሁሉንም በ፯ ፤ በ፯ ፤ ገድፎ ከተረፈው አንዱን አትቶ የቀረው ጥንተ ዖን ይባላል ። ጥንተ ዖንም ማለት ጥንተ ፀሐይ ማለት ነው ። ጥንተ ዖን በረቡዕ ይጀመራል ።

- የረቡዕ ጥንተ ዖን ፩ ነው ።
- የጎሙስ ጥንተ ዖን ፪ ነው ።

የዓርብ	ጥንተ ዖን	፫	ነው ።
የቀዳም	»	፬	ነው ።
የእሁድ	»	፭	»
የሰኞ	»	፮	»
የማክሰኞ	»	፯	»

፱ኛ የዕለተ የሐንስ አወጣጥ ።

ዕለተ የሐንስን ለማወቅ በጥንተ ዖን በወጣው ላይ ሁለቱን ዕለተ ጠቢባን ይጨምሯል ፤ ሁሉንም በ፯ ፤ በ፯ ገድፎ ሳያትቱ የተረፈው ዕለተ የሐንስ ይሆናል ።

፩	ቢተርፍ	ዕለተ የሐንስ እሁድ	ይሆናል ።
፪	»	ሰኞ	»
፫	»	ማክሰኞ	»
፬	»	ረቡዕ	»
፭	»	ኅሙስ	»
፮	»	ዓርብ	»
፯	»	ቀዳም	»

፲ኛ የሰንበተ ክርስቲያን ዕለት አወጣጥ ።

የሰንበተ ክርስቲያንን ዕለተ በዓላትን ለማወቅ በያመቱ የሚገኘውን ጥንተ ዖን በየወርጉ የሚገኘውን አጽፈ አውራሃ አንድ አድርጎ ቆጥሮ ሁሉንም በ፯ ፤ በ፯ ፤ ገድፎ ሳያትቱ የተረፈው ሰንበተ ክርስቲያን ዕለተ በዓላት ይባላል ።

፩	ቢተርፍ	አሚር	አሚሩ	ይባላል ።
፪	»	ሠኑዩ	»	
፫	»	ሠሉሱ	»	
፬	»	ረቡዕ	»	
፭	»	ኅሙስ	»	
፮	»	ሰዱሱ	»	
፯	»	ሰቡዕ	»	

፲፩ኛ የታሕታይ ቀመር አወጣጥ ።

ታሕታይ ቀመር በአንድ ዓቢይ ቀመር ፬ ጊዜ ይመላለሳል ።

፩ኛው ቀመር በተጀመረ በ፶፬ ዘመን ይሆናል ።

፪ኛው በተጀመረ በ፳፻፵ ዘመን ይሆናል ።

፫ኛው በተጀመረ በ፳፻፵፬ ዘመን ይሆናል ።

፬ኛው በተጀመረ በ፩፻፺፩ ዘመን ይሆናል ።
ይኸውም በአበቅቴ በጥንተ ዖን ይታወቃል ።

፲፪ኛ የላዕላይ ቀመር አወጣጥ ።

ላዕላይ ቀመር በአንድ ዓቢይ ቀመር ፬ ጊዜ ይመላለሳል ።
፩ኛ ቀመር በተጀመረ በ፳፯ ዘመን ይሆናል ።
፪ኛ ቀመር በተጀመረ በ፩፻፳፪ ዘመን ይሆናል ።
፫ኛ ቀመር በተጀመረ በ፪፻፲፯ ዘመን ይሆናል ።
፬ኛ ቀመር በተጀመረ በ፫፻፳፩ ዘመን ይሆናል ።
ይኸውም በአበቅቴ በጥንተ ዖን ይታወቃል ።

፲፫ኛ ሱባዔ ወንጌላውያን ።

፬ቱ ወንጌላውያን አንዱን ዓቢይ ቀመር ፤ ከ፬ አድርገው ቢካፈሉት በዘመን
፩፻፴፫ ፣ ፩፻፴፫ ፣ በሱባዔ ፯ ፣ ፯ ይደርሳቸዋል ። ይኸውም ሰንበተ ማቴዎስ ፣
ሰንበተ ማርቆስ ፣ ሰንበተ ሉቃስ ፣ ሰንበተ ዮሐንስ ይባላል ።

ሰንበት ማለት ሱባዔ ማለት ነው ።
አልቦን የሚቀበል ወንጌላዊ አራት አራተኛው ነው ።
ከማቴዎስ ዮሐንስ ፣
ከዮሐንስ ሉቃስ ።
ከሉቃስ ማርቆስ ፣
ከማርቆስ ማቴዎስ ይቀበላል ።
ከወደፊት ግን ሠገር አለና ከርሱ የሚቀበል ወንጌላዊ በ፬ኛው ቀን ይቀበላል ።
ሉቃስና ማርቆስ አርእስተ አናቅጽ የሆኑ እንደሆን ቀመራቸውን በ፫ኛው
ቀን ይፈጽማሉ ። ከርሳቸው የሚቀበል ወንጌላዊ በ፬ኛው ቀን ይቀበላል ።
ዮሐንስ ቀመሩን በሳኒታ ይፈጽማል ። ከርሱ የሚቀበል ወንጌላዊ በ፫ኛው
ቀን ይቀበላል ።
ጥንተ ቀመር ማክሰኞ ነው ፤ ማክሰኞ ማቴዎስ ፩
ማቴዎስ ፮
ዓርብ ማቴዎስ ፱
ረቡዕ ማቴዎስ ፲፫
ሰኞ ማቴዎስ ፲፯
ማክሰኞ ማርቆስ ፲፰
ረቡዕ ሉቃስ ፲፱ ፩ ንዑስ ቀመር ተፈጸመ ።
ኅሙስ ሠግር ነው
ዓርብ ዮሐንስ ፩

ረቡዕ የሐንስ ፩
 ሰኞ የሐንስ ፬
 ቀዳም የሐንስ ፲፫
 ኅሙስ የሐንስ ፲፯
 ዓርብ ማቴዎስ ፲፰
 ቀዳም ማርቆስ ፲፱ ዓመት ፪ ንዑስ ቀመር ተፈጸመ ።

እሑድ ሉቃስ ፩
 ዓርብ ሉቃስ ፮
 ረቡዕ ሉቃስ ፱
 ሰኞ ሉቃስ ፲፫
 ቀዳም ሉቃስ ፲፯
 እሑድ ሠግር ነው ።

ሰኞ የሐንስ ፲፰
 ማቴዎስ ማክሰኞ ፲፱ ዓመት ፫ ንዑስ ቀመር ተፈጸመ ።

ረቡዕ ማርቆስ ፩
 ሰኞ ማርቆስ ፮
 ቀዳም ማርቆስ ፱
 ኅሙስ ማርቆስ ፲፫
 ማክሰኞ ማርቆስ ፲፯
 ረቡዕ ሉቃስ ፲፰
 ኅሙስ ሠግር ነው ።

ዓርብ የሐንስ ፲፱ ዓመት ፬ ንዑስ ቀመር ተፈጸመ ።

ንዑስ ቀመር ፬ ሲሞላ አንድ ማዕከላዊ ቀመር ይሆናል ፤ ማዕከላዊ ቀመር
 ፯ ሲሞላ ፩ ዓቢይ ቀመር ይሆናል ፤ ጥንታት ፬ ናቸው ። ምንና ምን ቢሉ ፤
 ጥንተ ዓለም ፤ ጥንተ ቀመር ፤ ጥንተ ፀሐይ ፤ ጥንተ ጨረቃ ናቸው ።

- ጥንተ ዓለም እሑድ ነው ።
- ጥንተ ቀመር ማክሰኞ ነው ።
- ጥንተ ፀሐይ ረቡዕ ነው ።
- ጥንተ ጨረቃ ኅሙስ ነው ።

ልዩ አስተያየት ።

፩—የቅጥር ትምህርት የተባለው ማንኛውንም እውነት በቅጥር ሚዛንነት
 ለማግኘት የተደረገ ሙከራ ነው ። ስለዚህ የዘመኑ ቅጥር ፤ የኮከቡ ቅጥር ሐሳብ
 ፊደሉ ፤ ሐሳብ ዳዊቱ ክፉውም ደጉም በዚህ ይሠራ ነበር ።

www.ethiopianorthodox.org

፪—የዘመኑ አቋጣጠር ኢትዮጵያዊ መልክ ይኑረው እንጂ በጥንት ዘመን ዓለም የተስማማበት በተለይም ምሥራቃዊው ዓለም የተስማማበት ነበር ፤ አሁን ግን ኢትዮጵያዊ ባህል ሆኖ በጣም እንግዳ ነገር የሆነ የቅጥር ስልት አለው ።

፫—በአሁኑ ጊዜ በኢትዮጵያ ብዙና ልዩ ልዩ አብያተ ክርስቲያን ይኑሩ እንጂ ይኸ ጥበብ የተጠበቀውም ጥንቱንም የተያዘው በኦርቶዶክሲ ክፍል ብቻ ነው ።

፬—ሰለዚህ ጥበብ አስረጂነት ያላቸው የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ካህናት ብቻ ናቸው ።

ክፍል ፲፪ ።

ኪነ ጥበባት ።

ምዕራፍ ፩ ።

ሥነ ጽሑፍ ።

፩ኛ የቁም ጽሕፈት ትምህርት ።

ሥነ ጽሑፍ በኢትዮጵያ ከፍ ያለ ግምት የተሰጠበት ፤ ቋንቋው የተሻሻለ በት ፤ የፊደል አጣጣልና የቁም ጽሕፈት አቃቂር በብዛት የታየበት ጥበብ ነው ። ነገር ግን ይኸ ሁሉ ሁኔታ የተስፋፋበት ጊዜ ከመቼ ጀምሮ እንደሆነ እንኳን እር ግጠኛው ዘመን ባይታወቅም ከ፲፪ኛው መቶ ዘመናት ጀምሮ በየዘመናቱ አቅድን በመለወጥ ከ፩ኛው ዘመን የሚለይበት ልዩ ምልክትን በመተው እያስፋፋ ሲጽፉ እንደመጡ መጻሕፍት ይመሰክራሉ ። ከላቢያቲክ ፊደል እንኳን ወደግዕዝ እን ድም አሁን ወዳለው የጽሕፈት ጠባይ ለመድረስ የተቻለው የቁም ጽሕፈት ሥራ በጣም የተስፋፋ በመሆኑ ነው ። ምንም በአገራችን ብዙ ምርምር ተደርጎ ይኸ ዓይነት ጽሑፍ የዚህኛው መቶ ዘመን አቅድ ነው ፤ ያኛው ግን የዚያኛው መቶ ዘመን ሥነ ጽሑፍ ስልት ነው ተብሎ ልክ መልክ ባይሰጠውም የኛም ሆኑ የውጭ መርማሪዎች ስለጥንትነቱ መታወቂያ ብቻ የሰጡት ማስረጃ ስላለ በልዩ ልዩ ዐረፍተ ዘመን እየተነሡ በልዩ ልዩ ስልት እንደተጻፉ የሚያስረዳ ትልቅ ምስ ክር ሆኖ ተገኝቷል ይኸም ቁም ጽሕፈት የተባለው የፊደልን ጠባይ የሥነ ጽሑ ፍን ስልት ጠብቆና ጠንቅቆ የሚሔድ የነጥቦችን አቀማመጥ ፤ የአረፍተ ነገርን አመራረጥ ፤ በጠቅላላም ቁም ነገር ያለው መጽሐፍ ሆኖ እንዲገኝ በጥንቃቄ መሠ ራቱ ነው ።

ሀ. በቁም ጽሕፈት የሚጻፉ መጻሕፍት ።

በዚህ በቁም ጽሕፈት የሚጻፉ መጻሕፍት በመጀመሪያው ደረጃ ቅዱሳት መጻሕፍት ሲሆኑ ፤ በ፪ኛው ደረጃ ደግሞ ልዩ ልዩ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የሚውሉ መጻሕፍት እንደ ገድለ ቅዱስን ፤ ድርሳናት ፤ ተግሣዳሪ ፤ ዳዊት ናቸው ። እንዲሁም በ፫ኛ ደረጃ የፍልስፍና የታሪክ መጻሕፍትና እነዚህንም የመሳሰሉት ናቸው ፤ እነዚህም መጻሕፍት መዝገቡ ፩ ሲሆን ፤ ከአንዱ የተገኘውን ለሌላው ለማዳረስ ሲፈልጉ የግድ በቁም ጽሕፈት ቀድተው መስጠት ስለነበረባቸው ጸሐ ፊዎች ሁሉ ጊዜያቸውን ለዚህ ለተቀደሰ ተግባር ያውሉት ነበር ። ሲጽፉ ዓመት የሚፈጅ መጽሐፍ ይገኛል ፤ ነገር ግን በመጻፍና ብራናም በማውጣት ቀለም በመበጥበጥ ሌላውንም ሥራ ሁሉ በመሥራት ሳይሰለቹ ይሠሩ ነበር ፤ በዚህም

ምክንያት ገዳማት ፤ አድባራትና ልዩ ልዩ ቦታዎች ሁሉ የታሪክ መደብር ፤ የሥነ ጽሑፍ ምንጭ ሁነው ተገኝተዋል። በኛ በሀገራችን ቀርቶ ዛሬ በውጭ አገር ያሉ የኒቨር ስቴዎችንና ቤተ መጻሕፍትን መልተው የሚገኙ እንደዚህ ብለው የተጻፉት ናቸው ።

ለ. የሚያጽፏቸው ።

እነዚህን መጻሕፍት ጠቃሚነታቸውን በመረዳት የሚያጽፉት፤

ሀ—በልዩ ልዩ ዘመን የተነሡ ነገሥታት ነበሩ ፤ በማንኛውም ገዳምና ደብር ስንሔድ የምናገኛቸው መጻሕፍት ብዙዎቹ በየዘመኑ የተነሡትን ነገሥታት የሚያወሱ ናቸው ማለት «ተጽሕፈ በትእዛዙ ለንጉሥነ ዕገሌ አንድም ዘአጥረዮ በንዋዩ ፤ አንድም ዘአጽሐፎ» የሚል እናገኝበታለን ።

ነገሥታቱ በዚህ መልክ ሲያጽፉ ለጊዜው መጻሕፍቱ በብዛት እንዲገኙና ለአገልግሎት እንዲውሉ ረድተዋል ፤ ለአሁኑ ጊዜ ግን ለታሪክ ምቹ ምዕራፍን ሰጥተው ይገኛሉ ።

ለ/ መኳንንትና የሴት ወይዘሮት ፤ እነርሱም ቢሆኑ በነገሥታቱ መልክ ለጎለቱትና ለአስገደሙት አንድም ለተሳሉበት ታቦት በዚህ መልክ እያጻፉ ይሰጡ ነበር ።

ሐ/ መነኮሳትና ባሕታውያን ፤ እነርሱም እንዲሁ ለአገልግሎት እንዲውሉ ቅዱስ ተግባር አድርገው ሕይወታቸውን ሁሉ ለዚህ አውለው ይጽፉት ነበር ፤ ፪ኛም ሥራ እንዳይፈቱ በዚህ ተወስነው ይኸንም ሲሠሩ ይኖሩ ነበር ።

፪ኛ የጥቁር ቀለም አወጣጥ ።

በኢትዮጵያ ብዙ ጥበባት ቀደም ብለው የተፈለሰፉ ይገኛሉ ፤ ከነዚህም ውስጥ ልዩ ልዩ መልክ ያላቸው ቀለማትን ማውጣትና በልዩ ልዩ አገልግሎት የሚውሉትን መሣሪያዎች ራሳቸው ሠርተው ማውጣት ነበር ፤ ይኸም ቅሉ ሊሆን የቻለው ፍላጎቱ ከማስገደዱ የተነሣ ነው ፤ ለምሳሌ ጥቁር ቀለምን ለማውጣት ከዚህ በታች በተዘረዘረው መሠረት ይሠራል ።

ሀ. ጥላሽትና ከሰል ።

በመጀመሪያ ከልዩ ልዩ ዕቃዎች ጥላሽት ይሰበሰባል ፤ እርሱም የምጣድ ፤ የድስትና የሌላም የማናቸውንም ይኸን የመሳሰሉ ከእሳት የሚደርሱትን ዕቃዎች ጥላት ነው ።

- ፪ኛ/ የክትክታን ቅጠል አቃጥሎ ደቁሶ ከጥላሽቱ ጋር ይቀላቅለዋል ።
- ፫ኛ/ የቀረጥን ቅጠል አቃጥሎ ከሰሉን ደቁሶ ከጥላሽቱ ጋር ይቀላቅለዋል ።
- ፬ኛ/ የቅርቅሐን ሸልፋ-ፎት (ልባሽ) አክሰሎ ከጥላሽቱ ጋር ይቀላቅለዋል ።
- ፭ኛ/ የቀንጠፋን ቅጠል አክሰሎ ከጥላሽቱ ጋር ይቀላቅለዋል ።

፮ኛ/ የበጉን ቀንድ አቃጥሎ አሳርሮ ደቁሶ ከጥላሸቱ ጋር ይቀላቅለዋል ።

፯ኛ/ የኑጉን ፍሬ አሳርሮ ቆልቶ በኋላም አንፈቅፍቆ አፍልቶ የላቦቱን ውኃ አጠራቅሞ እየጨመሩ ማሸት ፤

፰ኛ/ ማዋሐጃ የሚሆን የግራር ሙጫ ተጠራቅሞ ይጨመራል ።

፱ኛ/ ይኸ ሁሉ ተጠራቅሞ ንጹሕ ቦታ ይዞ የተጠቀሱትን መቃሰማት ሁሉ አልሞና አለስልሶ በአንድ ላይ ቀላቅሎ አንፈቅፍቆ በጠንካራ ዕቃ አድርጎ በየጊዜው እያሹ ማቆየት ፤ በመቆየቱና በመታሸቱ ሲደርቅ ሐሩሩን እየጨመሩ ጠም ዘዝ ባለ ጊዜ እንደገና ጠንክሮ ማሸት ነው ።

ለ. የሐሩሩ ዓይነት ።

ሐሩር የሚባለው ለቀለሙ ወዝ የሚሰጥ የእኸል ቅርጣን ነው ፤ እርሱም ጉብስም ፤ ስንዴም ፤ እንክርዳድም ቢሆን እንደተገኘ ይሆናል ፤ ግን ከተገኘ የዳጉሳ ሐሩር የበለጠ ይሆናል ። እርሱንም ቆልቶ መቀቀል ነው ፤ ከዚህም በኋላ የዚህ ውኃ በጣም ሳይቀጥን እየተዘፈዘፈ እየቆየ በየጊዜው ይጨመራል ፤ ደኅና አድርጎ እንዲቦካም ሙቀት ያለው ቦታ ያስፈልጋል ።

ሐ. ቀለሙ ተፈላጊ ሆኖ የሚደርስበት ጊዜ ።

ቀለሙ በዚህ ዓይነት ሲቦካ ቆይቶ በተፈላጊው መንገድ እንዲሠራበት ሲፈለግ የሚፈጀው ጊዜ እንዳስተሻሸቱ ይሁን እንጂ ቢኸከል ፫ ወር ድረስ መቡካት አለበት ፤ ያለዚያ ግን ፮ ወር ታሸቶ የወጣ እንደሆነ ጥፋ ቢሉት የማይጠፋ መሠረት ያለው ቀለም ይሆናል ። ከዚያ በኋላ ልጥልጥ አድርጎ ለብዙ ዘመን ሊያገለግል እንደሚችል በብዛት ከፍሎ ከፍሎ ያስቀምጠዋል ። አንዳንዶች ይኸንን ሥራዬ ብለው እያወጡ ይሸጣሉ ፤ ግን አስተማሪዎችና ተማሪዎች ከመግዛት ይልቅ ራሳቸው ቢያወጡ የቀለለ ስለሚሆንላቸው በየጊዜው ራሳቸው ይሠራሉ ። ቀዩንና አረንጓዴውን ከአፈርና ከልዩ ልዩ ቅጠል በዚህ መልክ ይቀምሙታል ፤ ሌላውን ግን እነዚህን ሁለቱን በማገናኘት እየበጠበጡ ሲሠሩበት ልዩ ልዩ ጎብር ያላቸውን ቀለማት ይሰጣል ። በዚህ ሱሳን ወርድ ያወርዳሉ ፤ ሐረግ ይጥላሉ ፤ ሥዕል ይሥላሉ ። እንደዚህ ብሎ የወጣው ቀለም ብራናው ፈጽሞ ካላረጀና ካላለቀ አያረጅ አያፈጅ ወይም ብራናውን አይጎዳ አያበላሽ ተስማምቶ ይኖራል ፤ አሁን የሚሠራበት የውጫ አገር ቀለም ግን ብዙ ዘይት ስላለበት ብራናውን ያበላሻል ።

መ. ተበጥብጦ የሚጻፍበት ጊዜ ።

ልጥልጥ አንድም እንክብል የነበረው ቀለም ሊጻፍበት ሲያስፈልግ በቀለም ቀንድ ይበጠበጣል ፤ እርሱም ደኅና አድርጎ እንዲቦካ ፪ ቀን ያህል መዋል በግድ ያስፈልገዋል ። የቀለም ቀንድ የተባለውም ከከብት ቀንድ የሚሠራ የቀዩና የጥቁሩ ቀለም ተለይቶ ተሠርቶ ቅርጹ አምሮ ለዚህ ተግባር ብቻ ተዘጋጅቶ የሚገኝ ዕቃ ነው ።

ሠ. የሚጻፍበት ብዕር ።

የሚጻፍበትም ነገር ደግሞ በጥንት ጊዜ የዶሮ አንድም የአሞራ ላባ ነበር ፤ አሁን ግን ሸንቦቆ ፤ የሴት ቀስት ፤ ይኸንንም ከመሳሰሉት ዕፀዎች የሚገኝ ነው ። ለዚህም ምሳሌ ጠቀስ ንግግር ሲያደርጉ ፤ « ወካህን የጎድር በመቃብር » ይላሉ ። ትርጉሙም ካህን የሚያድረው በመቃ ብዕር ነው ። ማለት ነው ።

፫ኛ የብራና አወጣጥና የማውጫው መሣሪያዎች ።

ብራና ለማውጣት ብዙ ድካም ያለበት ብዙ ጊዜም የሚፈጅ ሥራ ነው ፤ ሆኖም መምህራኑ አንድም ጸሐፊዎቹ ሁሉ ሳይሰለጁ በየጊዜው ሲያወጡና በዚያም ሲሠሩ ይኖራሉ ፤ አወጣጡም እንደሚከተለው ነው ።

፩ኛ/ ቆዳው ከውኃ ይነከራል ፤ እስኪበሰብስም ይቆያል ፤ ይኸም ቆዳ ተፈላጊ ጽዳት ያለው ነው ተብሎ የሚገመት የፍየል ቆዳ የሆነ እንደሆነ ነው ፤ ነገር ግን የበግም ቆዳ ይሆናል ። እንዲሁም የልዩ ልዩ እንስሳት ሳይቀር ሊሆን ይችላል ፤ እንዲያውም በቀድሞ ጊዜ የፈረስና የአህያ ቆዳ ሳይቀር ብራና ይሆን ነበር እያሉ እንደተረት የሚያወሩ አሉ ፤ ግን ነገሩ እውነት አይመስልም ፤ ምክንያቱም እነዚህ እንስሳት ራሳቸው ርኩሳን ናቸው እየተባሉ ሲጠሩ ቆይተው ሲሞቱ በቆዳቸው ቅዱስ መጽሐፍ ሊጻፍበት አይችልምና ነው ።

፪ኛ/ ቆዳው ከላይ በተጠቀሰው መልክ ርዕ ሲወጣ እንደ አልጋ በተሠራ እንጨት ይወጠራል ።

ሀ. ሥጋው ይፋቃል ፤ ይታጠባል ፤ ይራመማል ፤

ለ. ሲደርቅ ጠጉሩ ይፋቃል ፤ በሻፎ ድንጋይ ማለት ዓይን ዓይን ባለው ድንጋይም ይራመማል ። በውስጡም ፤ በውጪውም ይራመማል ፤ ይታጠባል ፤ ይጠራልም ።

ሐ/ ከጠራና ከነፃ በኋላ ሲደርቅ እንደ ቅጹ ዓይነት እየተቆረጠ እየተሠራ ማለት ይጻፍበታል ፤ ለዚህም የሚያስፈልጉ የተለዩ መሣሪያዎች አሉት ።

ሀ. የብራና ማውጫ መሣሪያዎች ።

ብራና ለማውጣት ሲፈለግ ከዚህ የሚከተሉት መሣሪያዎች መኖር አለባቸው ። እነዚህም ፤—

፩ኛ/ ማፈፊያ (ካራ) የብረቱ ዓይነት ሞረድ የሚመስል ይሆንና የሥራው ዓይነት ስለቱ ዙር የገጠመ ሥጋውን የሚያስለቅቅበት መሣሪያ ነው ።

፪ኛ/ መላጫ (መጥረቢያ) የተባለ ነው ፤ ይኸውም የብረቱ ዓይነት እንደዚሁ ሲሆን ፤ ሥራውም እንደዚሁ ጠጉሩን የሚላጭበት ነው ።

፫ኛ/ መዋጠሪያ ይባላል ፤ እርሱውም አራት መዓዘን ያለው እንጨት ብራናውን ቆዳውን የሚወጥርበት ነው ።

፩ኛ/ መሠቆሪያ የተባለው ለበቅ (ዘንግ) ነው፤ ይኸውም በቆዳው እየገባ ከግንዱ ጋር የሚያገናኝ ነው ።

፪ኛ/ መራመሚያ ድንጋይ፤ ይኸውም ዓይን ዓይን ያለው ሻፎ ድንጋይ ነው፤ እርሱም ጠጉሩን ከቆዳው ሥጋውንም የሚያስለቅቅ ለብራናውም ጥራትን የሚሰጥ ዕቃ ነው ።

፫ኛ/ ገመድ አንድም መወጠሪያ ነው ።

፬ኛ/ ማስመሪያ መሳፍቻ (ወስፊ) ነው፤ ይኸውም መሥመሩን የሚያወምሩ በት መሣሪያ ነው ።

፭ኛ/ መቀራረጫት (መቀስ) እርሱም ብራናውን በቅጽ በቅጹ መቀራረጫ ነው ።

፮ኛ/ መድመፅ እርሱ ደግሞ ለብራናው ለኸት የሚሰጥ ቀለም እንዲቀበል የሚያደርግ መሣሪያ ሲሆን ፤ ፪ ዓይነት ነው ።

ሀ/ የደቅ ሥራ ሸክላ እርሱም ደግሞ ሥጋውን የሚዳምጹበት ነው ።

ለ/ ነጭ ሸክላ ነው፤ ርሱም ደግሞ በጠጉር በኩል ያለውን ችግር የሚያቃልል መሣሪያ ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

ጥንታዊ የኢትዮጵያ ሥዕል ።

፩ኛ የሥዕል ታሪክ ።

የኢትዮጵያ የሥዕል ታሪክ መነሻ በጣም የራቀ ነው፤ የሥዕልና የቅርጽ ባህል መዲና ከሆነችው ከአፍሪካ ውስጥ ከቅርጽ ጋር ያልተቋረጠ ዝምድና የሥዕልም ባህል ያላት ኢትዮጵያ ናት ።

ከልደተ ክርስቶስ በፊት ግብፅ የሥልጣኔ ብርሃን በወጣበት ጊዜ፤ ኢትዮጵያም በኪነ ጥበብ መራመዷን የሚገልጽ በታሪክ ዓምድ ላይ ጉልህ የሆነ ማስረጃ በንግድ ስምምነት መሠረት ኢትዮጵያ የሥዕል ቀለማትን ለግብፅ ትልክላት እንደነበር የሚተረክው የማያጠራጥር ነው ።

ከልደት በኋላ የኢትዮጵያ ሥዕል ከመካከለኛው ምሥራቅ የክርስትና ዓሣሣ ልና ከቤዛንቲን ሥዕሎች ጋር በመደባለቅ ምሥራቃዊ ቢመስልም፤ የጥንቱን የዓሣሣሉን መሠረት ሳይለቅ እስካለንበት ዘመን በመድረሱ፤ ኢትዮጵያ ራሱን የቻለ የሥዕል ባህል ባለቤት ለመባል ረድቷታል ። የዓሣሣሉም መልክና የቦታ አቀማመጥ የሐሳቡ አገላለጥ ከማንም ቅጅ ያልሆነ ብሔራዊ ጥናት ብቻ እንደሆነ ታምናበታል ። እየዋለ እያደረገ ግን የኛው ሥዕል መልክ ወደሌላው የሌደውን ያህል የኛም ከሌላ እያዩ እንደደባለቁበት ይታመናል ።

www.ethiopianorthodox.org

፪ኛ የሥዕል መሣሪያዎች ።

ለሥዕል የሚያስፈልጉ ብዙ ነገሮች አሉን ፤ እነዚህም ሁሉ ብሔራውያን በመሆናቸው ምንም ችግር ሳይፈጥሩ ሲሠራባቸው ቆይቷል ፤ ለምሳሌ የሥዕል መሣሪያዎች ቀለማት በያይነታቸው እንዲሁም እንደ ብሩሽ ፤ በለሴ ጨርቅ ፤ ከሰል ያሉት እንዲሁም ማጣበቂያዎች የሚሆኑት የስንዴ አንድም የቀይ ጤፍ ሙቅ ነበር ፤ እንዲሁም ዕብነ በረድ ፤ ሙጫ ፤ የቁርበት ማሽጊያ ፤ ዕንቁላልና ዕንቧይ ይኸንም የመሳሰሉ ሌሎችም ቢሆኑ በቅርብ የሚገኙና በሁሉም ዘንድ የታወቁ ነበሩ ፤ ስለዚህም ያለ ችግር ይሠራባቸው ነበር ።

ሀ. ቀለማት ፤ ልዩ ልዩ ዓይነት ቀለማት የሚያስፈልጉት ለሥዕል መልክ መስጫ ሲሆኑ ኅብራቸው ብዙ የሆኑ እንደ ቦታው አስፈላጊነት ይሰጡት ነበር ፤ እነዚህ ቀለማት በሀገረ ሰብእ ተሠርተው ስለሚቀርቡ ከቶ ችግር አልነበረም ።

ለ. ብሩሽ ፤ ይኸም ቀለማቱን ለመቀቢያ በነርሱው ሠሪነት የተሠራ ነበር ፤ ሐ. በለሴ ጨርቅ ፤ ይኸም መሣሪያ ለሥዕል ሙቁ ከአጣበቀው በኋላ ነጭ ቀለም ይቀባ የነበረው ጨርቅ ነው ።

መ. ከሰል ፤ ለሥዕሎች መንደራያ የሚሆን ቀለምነት ያላቸው እንጨቶች ቀምበጣቸው እየተቆረጠ ይከሰልና በዚያ ይነደፍ ነበር ። ሠ. የስንዴ ፤ ወይም የቀይ ጤፍ ሙቅ ፤ ይኸም ጨርቁን ከግድግዳው ላይ ለመለጠፊያ የሚረዳ ነበር ።

ረ. ዕብነ በረድ ፤ ጨርቁ ከተለጠፈ በኋላ ከንድፉ በፊት ለማለስለሻና በጣም እንዲነጣ የሚቀባ ነጭ ቀለም ነበር ። ሰ. ሙጫ ፤ ይኸም ለብራና ሥዕል አንድም ለሐረግ ቀለማት መበጠጫና ወዝ መስጫ ነው ።

ሸ. የቁርበት ማሽጊያ ፤ ይኸም ከዕንቁላል ጋር ተደባልቆ ለቀለማት መበጠጥ በጫና ማድረቂያ የሚሆን ነበር ። ቀ. ዕንቁላል ፤ ለቀለማት መበጠጥና ወዝ ለመስጫ ከማሽጊያ ጋር ላያድር ለዕለት አገልግሎት የሚውል ነበር ።

በ. የዕንቧይ ውኃ ፤ ይኸም ደግሞ ዝንቦችና ሌሎችም ተባዮች ቀለማትን እንዳይበሏቸው ከቀለማት ጋር ተደባልቆ ለመከላከያ ያገለግል የነበረው ነው ።

፫ኛ ዕቃዎች እንዴት እንደሚገኙ ።

ሀ. የቀለማት አወጣጥ፤ ቀለማት እንዴት እንደሚወጡ በገጽ ፪፻፷፰ ተመልከት። ለ. ብሩሽ ፤ ብሩሽ ሲሠራ በመጀመሪያ እንጨት ይሾልና ያህያ ጋማ በክርታሥሮ በሰም አንድም በቁልቁል ደም ይጣበቃል ከዚያም በኋላ ይሣልበታል ።

ሐ. በለሴ ጨርቅ ፤ ጥጡ በቤት እመቤት ይፈተላል ፤ ከዚያ በኋላ በታወቀ ሸማኔ ይሠራል ።

መ. የሰንዴ ፤ አንድም የቀይ ጤፍ ሙቅ ፤ የሰንዴ አንድም የጤፍ ሙቅ የተባለው ፤ ቀጠን ብሎ ይበጠበጥና ይፈላል ፤ በረድ እንዳለም ለማጣበቂያ ግድግዳ ውና ጨርቁ ይቀባል ይጣበቃልም ።

ሠ. ከሰል ፤ ይኸም የክትክታና የወይራ ጭራሮች ተሰብስበው ፤ ጉድጓድ ተቆ ፍሮ ይከሰላል ነጂዱ ካለቀለት በኋላ ጢሱ እንዳይወጣ አክንባሎ መሰል ደንጋይ ይደፋበታል ፤ ተበረዶ በኋላ አውጥቶ ይሠራበታል ፤ ንድፍ ይነደፍበታል ።

ረ. ዕብነ በረድ ፤ ዕብነ በረድም በእሳት አርሮ ይፈጭና በወንፊት ተነፍቶ በማሸጊያ ውኃ ተበጥብጦ ለጨርቅ መደብ መቀቢያ ይሆናል ።

ሰ. ሙጫ ፤ የግራር ሙጫ ከውኃ ደባልቆ በፀሐይ አንድም በእሳት ቀልጦ ለብራና ሥዕል ከቀለማት ጋራ ይቀላቀላል ።

ቀ. የቁርበት ማሸጊያ ፤ ማሸጊያ የተባለው የከብት ቆዳ በደንብ ይታጠብና ተተልትሎ በጋን ይቀቀላል ፤ ሲበስልና ቆዳው ጨርሶ ሲነፍር በማጣሪያ ይጣራል ፤ የተጣ ራው ውኃ በየቃው በቀዝቃዛ ቦታ ይቀመጣል ፤ ከረጋ በኋላ በቢላዋ ይከፋፈልና ሣንቃ ላይ ተደርጎ ይደርቃል ፤ ከዚያም በኋላ ለሥራ በተፈለገ ጊዜ በሚያስፈልገው መጠን እየተበጠበጠ ይሠራበታል ፤ ማሸጊያው ሊውል የሚችለው ፤

፩ኛ ለሥዕል ጨርቅ ግድግዳ ላይ ለመለጠፊያ ከሰንዴ ሙቅ ጋር ተደባ ልቆ መጣበቅ ይሆናል ።

፪ኛ ለቀለም መሥሪያ ያገለግላል ።

በ. ዕንቅላል ፤ የዕንቅላል አስኳል ከማሸጊያ ጋር ለቀለማት መበጥበጫ ከሰማያዊና ከነጭ ቀለም በስተቀር ይገባል በሁለቱ ቀለማት የማይገባው እንዳያ ጠቅራቸው ነው ።

፬ኛ ባህላዊ ዓሣሣል ።

የኢትዮጵያ ሥዕል ግቡ ታሪክን መተረክ ትምህርትን መስጠት ስለሆነ ፤ የቅርበትንና የርቀትን መጠን በጥንቃቄ ሳይከታተል ትምህርት ጠቀስ ታሪካዊ መልኩን ሳይለውጥ አንድም ሳያስቀር በዝርዝር ይገልጻል ። ትምህርታዊ መልኩንና የታሪኩን መልእክት ፍጹም ለማድረግ በማለት በሥዕሎቹ ብቻ ሳይወሰን በተጨማሪም የሥዕሎቹ መግለጫ ይጻፍበታል ። የሥዕሎቹንም ጉላት ለማሳየት ማንኛውንም ዝርዝር ሥዕሎች በጥቁርና በከባድ ቀለማት ይነቀሳል ፤ በኢትዮጵያ ባህላዊ ዓሣሣል ዋነኛው ሥራ መንፈሳዊ ሥዕሎች ስለሆኑ ፤ እነኝሁም ሥዕሎች እየተደጋገሙ በብዛት ከመሣላቸው የተነሣ የተወሰነ የማይለወጥ ባህላዊ ልማዶችና ደምቦች ወጥተውላቸዋል ። ከነዚህም ውስጥ ዋና ዋናዎቹ ከዚህ በታች የተዘረዘሩት ናቸው ።

ሀ. ጌታችንን ኢየሱስን የሰቀሉት አይሁድ ፤ አረማውያንና ዲያብሎስ ፤ እንዲሁም ሰይጣናት የሚባሉት በአንድ አቅጣጫ ፤ በአንድ መልክ ፤ በአንድ ዓይን ብቻ ይሣላሉ ፤ ቅዱሳን መላእክት ሌላም ሰው ቢሆን በሙሉ መልክ ከሁለት ዓይን ጋር ይሣላል ። ለማንም አመልካች ሁሉ ባንድ ጉን አንድም አቅጣጫ ባንድ ዓይን የተሳለ ሁሉ የክፉ የኃጢአተኛም ምልክት ነው ። በሙሉ መልክና ከነሁለት ዓይኑ የተሣለ ግን ቅዱስ መሆኑን በማየት ባጭሩ ይረዳዋል ።

ለ. በሥዕል ስቅለት ላይ ሁልጊዜ ጌታችን ራሱን ወደቀኝ እንዳዘነበለ ይሣላል ።

ሐ. ምስለ ፍቁር ወልዳም ሁልጊዜ ጌታ ከግራ ወደቀኝ ሁኖ ፤ እመቤታችንም ራሷን ወደግራ አዘንብላ ትሣላለች ።

መ. የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን በቅኔ ማሳሌት ፤ በመቅደስና ፤ በቅድስት የተከፈለ ሲሆን ፤ ሁልጊዜ ሥዕሎቹ የሚሳሉት በመቅደሱ አራት ገጾች ላይ ነው ፤ የማይለወጠውም ባህላዊ አቀማመጣቸው እንደሚቀጥለው ይሆናል ።

፩. በምሥራቅ ገጽ ፤ ነገደ ኢየሱስ ተብሎ የጌታችን የተአምራት ታሪኮች የሐዋርያት ሥራና ተጋድሎ ፤ የኤፍሬም እመቤት የተባለችው ይሳሉበታል ።

፪. በምዕራብ ገጽ ፤ ነገደ ስቅለትና የልደት ፤ የጥምቀት ፤ ሕማማተ መስቀል ፤ ትንሣኤ ፤ ምስለ ፍቁር ወልዳና የቅዱስ ጊዮርጊስ ሥዕሎች ይሳሉበታል ።

፫. በሰሜን ገጽ ፤ ነገደ ሰማዕታት ተብሎ የሰማዕታት ታሪክና እሞሙ ለሰማዕታት የተባለች የመቤታችን ሥዕሎች ይሳሉበታል ።

፬. በደቡብ ገጽ ነገደ ማርያም ፤ ተብሎ ከልደቷ እስከ ተንሣኤዋ ድረስ ያለው የእመቤታችን ታሪክና የምጽአት ታሪክ ይሣላሉ ።

፭. ከምዳሩ በላይ በምሥራቅ ዕርገት ፤ በምዕራብ ቅድስት ሥላሴ ፤ በሰሜን ደብረ ታቦር ፤ በደቡብ ደብረ ምጥማቅ ይሳሉበታል ።

፮. በመቅደስ በሮች ፤ በምዕራብ የመቅደሱ መዝጊያዎች ላይ ቅዱስ ሚካኤል ፈርዖንን ከነሠራዊቱ እንዳሰጠመና ቅዱስ ሩፋኤል ዓሣንበሪውን እንደወጋ ይሣሉበታል ።

፯. በአራቱም ገጾች ደግሞ ፤ ልዩ ልዩ የሆነ የመላእክት ቅድስናን የሚገልጹ ሥዕሎችና ሐረግ ይጣልበታል ።

፰. የቤተ ክርስቲያን ሥዕሎች ፤ የሚያሥሉ ምዕመናን ተማሳጸንኩ እንዳሉ በሚዘክሩት ቅዱስ ሥር እንደ ወደቁ ይሣላሉ ። በማንኛውም ቤተ ክርስቲያን ቢሆን ፤ ሥዕል የተሣለ ከሆነ የሚገኘው ይኸው ዓይነት አቀማመጥ ነው ።

፯ኛ የሠዓሊው ሁኔታ ።

ሠዓሊው በኢትዮጵያ ኅብረተ ሰብ ውስጥ ምሁር በመሆኑና በሊቅነት ደረጃ ስለሚቁጠር ሁልጊዜ የሚጠራበት የማዕርግ ስም አለቃ የሚል ነው ።

www.ethiopianorthodox.org

ሀ. የሠዓሊ ዋጋ ።

የጥንት ሠዓሊ የተከበረ በመሆኑ በመንግሥት ታዘ ቢሰልም ቅሉ ሥራውን ሠርቶ እስከ አስረከበበት ድረስ በየወሩ ሙክት ፡ ከ፫ እስከ ፭ ዳውላ እኸል ፡ ከ፩ እስከ ፪ ጉንዶ ቅቤ ፤ ከ፩ እስከ ፪ ጉንዶ ማር ፤ የወር ወጪ ከ፲ እስከ ፳ ብር ይቀበል ነበር ። በተጨማሪም በሚሥለው ደብር አጥቢያ ተዝካር የተደረገ እንደሆነ እንደደብሩ አለቃ ወግ ነበረው ፤ ይኸውም አንድ ሽንጥ ሥጋ ፣ ገንቦ ጠላና አሥር እንጀራ ይሔድለት ነበረ ፤ ባለተዝካሩ ሰው እስከ ያላከ እንደሆነ ፤ ብር ዳፈን ይቀጣ ነበር ።

ሠዓሊው ሥራውን ሲጨርስ የሥራው ዋጋ ከ፩ሺህ ብር በላይ ገንዘብ ተሰጥቶት ቀሚስና ድርብ ይሸለም መልከኝነትም ያገኝ ነበር ።

ለ. የሥዕል ቃላት ።

የኢትዮጵያ የሥዕል ባህል የብዙ ዘመናት ታሪክና የረቀቀ በመሆኑ ራሱን የቻለ አንቀጽ አለው ማለት ራሱን የቻለ ትርጉም ይገኝበታል ።

ከነዚህም ቃላቶችና ትርጓሜያቸው በከፊል ከዚህ በታች ተዘርዝረዋል ።

ናዞርድ ፤ የቀለም ስም ሰማያዊ መልክ ማለት ነው ።

ለሂ ፤ ውበት መስጠት ማለት ነው ።

ነጠብጣብ ፤ ይኸም ማለት ጌጣጌጥ መስጠት ማለት ነው ።

ማዋዛት ፤ አክላትን ጨርሶ መሳል ማለት ነው ።

መንፈስ ያለው ፤ ስሜት የሚሰጥ ሥዕል ማለት ነው ።

ሐረግ መጣል ፤ ሐረግ መጣል መሥራት ወይም መሳል ማለት ነው ።

ብሩህና ጥላ ፤ የብርሃንን አቅጣጫ ተከትሎ የሥዕሎችን ክብነት የሚያሳይ ሥዕልነው መደብ ፤ ማለት ሥዕል ያላረፈበት ትርፍ ሰሌዳ ነው ።

የቁመት ፤ ማንኛውንም ነገር በሙሉ አካል የሚያሳይ ሥዕል ።

አይር ፤ ድብልቅልቅ ማለት ነው ፤ ይኸም የቀለምን ዓይነት የሚያሳይ ማለት ነው ።

ለምሳሌ ሰማያዊና ብጫ ሲታይ (ሲደባለቅ) አረንጓዴ ጥቁር ቀለም ይሆናል ።

ጉርድ ፤ የአንድን አካል ወገብ ወይም ከአንገት በላይ የሚያሳይ ሥዕል ማለት ነው ።

ምዕራፍ ፫ ።

የድጉሥ ሥራ ።

፩ኛ የድጉሥ ጌጥ ።

እንደሌላው ረቂቅ ጥበባችን ሁሉ የድጉሥ ሥራም በኢትዮጵያችን በጣም የተስፋፋ ነበር ። የድጉሥ ሥራ ማለትም በቆዳ ላይ የሚደረግ ጌጣጌጥና ሐረግ ነው ።

ይኸም ጌጥ ብዙ ጊዜ የሚታየው በመጻሕፍት ገበታና በመጻሕፍት ማገደር ላይ ነው። ይሁን እንጂ በአንዳንድ ልብም ዕቃዎች ላይም መዋሉ አልቀረም፤ ለምሳሌ በጎራ ዴና በሰይፍ ሰገባ (ማገደር) በበቅሎና በፈረስ ዕቃ፤ እንዲሁም በልዩ ልዩ የቤት ዕቃ ላይም እንዲሁ ይውል ነበር፤ የባሕር ዓረብ የለበሰው ዕቃ ሁሉ ጌጥ ይወጣለት ድጉሥ ይጣልበት ነበር።

የድጉሥም ዓይነት እንደዕቃው ሁናቴ የጌጡም አገባብ ቦታ ነበረው እንጂ እንደ አገኝ አይጣልም ነበር፤ ማለት ለማንኛውም ጌጥ ስምና ቊጥር አለው፤ ከእገሌ ቀጥሎ እገሌ የገባ እንደሆነ ጌጡ ጎልቶ ጥልፋ ተለይቶ ታይቶ ያስደስታል፤ ከእገሌ በፊት እገሌ የገባ እንደሆነ ግን ሥራው ረቂቅ ይሆናል ጥልፋም የጠበቀ ይሆናል በማለት ተራ እየጠበቁ ይደጉሡ ነበር። የመድጎሙም መሣሪያ ብዙ ዓይነት ሲሆን በአንድ ሥራ ላይ ሁሉንም የሚያስገቡ አዋቂዎች ነበሩ፤ አሁን ግን ግማሹ እንኳን ቢገባ ነው እንጂ ሁሉም አይገቡም፤ ስለዚህም ለዓይን ሞቅ ደመቅ አይልም። የሆነው ሁኖ ጥበቡ ሳይጠፋ እስካሁን ድረስ በመሠራት ላይ የሚገኝ በመሆኑ ያስደስታል። የመሣሪያውም ዓይነት 18 ሲሆን ስሙም እንደሚከተለው ልዩ ልዩ ነው።

፪ኛ የመድጎሥ ዓይነት ስምና ቊጥር ።

- ፩ኛ/ ርእሰ መድጎሥ
- ፪ኛ/ መርገጫ
- ፫ኛ/ መሳቢያ
- ፬ኛ/ ዓይነ ርግብ
- ፭ኛ/ የውኃ እናት
- ፮ኛ/ ቀርነ በግዕ
- ፯ኛ/ ባለዘንባባ
- ፰ኛ/ ባለገመድ
- ፱ኛ/ ፍየል ፈለግ
- ፲ኛ/ ትፍትፍ
- ፲፩ኛ/ ጥምዝ
- ፲፪ኛ/ — የዚህ ቊጥር ስሙ ጠፍቷል ከሥራም ውጪ ሁኗል።

ከላይ እንደተናገርነው ለአንድ ሥራ ሁሉም በአንድ ጊዜ ስለሚያስፈልጉ በጣም አስፈላጊና አድማቂ የሆኑትን መሣሪያዎች ብቻ በመከተል አንድ በአንድ እየተረጎ እንዳይሄድ ያስጋል።

ክፍል ፲፫ ።

የመምህራን ሕይወት ።

ምዕራፍ ፩ ።

የመምህራን ታሪክ ።

ጥንታውያን የኢትዮጵያ መምህራን ከብር የሚገባቸው ቀዋሚ ታሪክ ያላቸው ናቸው፤ ስለዚህ ለአሉት ሽልማት ለሞቱትም የመታሰቢያ ሐውልት ሊቆምላቸው፤ የበዓል ቀን ተለይቶ መታሰቢያቸው ሊከበርላቸው የሚገቡ ናቸው ። አርቆ በሚ ያሳይ መነጽር የተመለከትን እንደሆነ እነዚህ ሊቃውንት ሁሉ ለሀገራችን ታላላቅ ሥራን የሠሩ፤ ዕውቀትን በነፃ ያካፈሉ፤ በሀገራችን ታላቅ ዝናን ያተረፉ ናቸው ። ይኸን ሁሉ ሞያና የሀገር ባህል የጠበቁና ያስተላለፉ ፣ ሕዝባችን ሥልጣን ኔን ይዞ እንዲቆይ በቀላሉም ለመጨው ትውልድ ለማስተላለፍ የቻሉ እነርሱ በአስተማሩት ትምህርት ነው ። ሕዝቡን ሕዝብ አድርገው፣ ሐሞተ ቆራጥና ደፋር አድርገው ፣ ለነፃነትና ለሃይማኖት ተጋዳይ እንዲሆን የሠሩና የአስተማሩ እነርሱ ናቸው ። ሀገሩን አፍቃሪ ንጉሡን አከባሪ በጠቅላላም የያዘውን ሁሉ ጥቅሙንና ጉዳቱን ዐውቆ እንዲኖር ያደረጉና መምሪያ የሚሰጡ እነርሱ ነበሩ ። ይኸን ሁሉ ለማድረግ የቻሉት ግን የኢትዮጵያ መምህራን መከራ የማያቸንፋቸው ፤ ማግኘትና ማጣት ቢፈራረቃቸው ግምት የማይሰጡት ፣ በረኃብ የማይፈቱ ፤ ማዕርጋቸውን እንጂ ሆዳቸውን የማይወዱ አባቶች ስለነበሩ ነው ። አባቶቻችን ትልቅ ዕውቀት የነበራቸው ናቸው ፤ ስለዚህም ባሕረ ሐሳብን በቀላሉ የሚዋኙ ለጥበብ በቃኝ የማይሉ ነበሩ ፤ እነዚህ መምህራን ሞያችንና ሥልጣኔያችን እንዳይጠፋ በማለት ተርበው ከመማራቸው ይልቅ ተርበው ማስተማራቸው በሰፊው ይነገርላቸዋል ። ግማሾቹ ደግሞ ራሳቸው እያረሱና እየቆፈሩ የሚያስተምሩ ነበሩ ፤ እንዲያውም አንዱን ተማሪ ከምሥራቅ አንዱን ከደቡብ አንዱንና ሁሉቱን ከርሻው መካከል እያደረጉ ሲያርሱ በተመላለሱ ቍጥር ያስተምሩ ነበር ። ግማሾቹ ደግሞ እንደ ዕድል ሆናላቸው በንጉሥ ፤ በመኳንንት ፤ በሴት ወይዛዝርትም እየተደገፉ የሚኖሩና የሚያስተምሩ ነበሩ ። ይኸም ሆነ ወይም ያ መምህራን በማግኘታቸው ወይም በማጣታቸው ቸል ሳይሉ ሲያስተምሩ የቆዩና ሀገራቸውን ከአፍሪካ ለይተው የዕውቀት ምንጭ ፤ የነፃነት መዝገብ አድርገው መቆየታቸው የታወቀ ነው ። ይሁን እንጂ ዛሬ ጠለቅ ብሎ ጥንታዊ ባህላችንን የሚመረምር ባለመኖሩ የሊቃውንቱን የዕውቀታቸውን መጠን የባህላችንን ሁኔታ ያወቀና ለመምህርነታቸውም ግምት ሊሰጣቸው የቻለ የለም ። ዕውቀታችንም ከቀን ወደቀን እያደረ ወደታች ሲሔድ ሲዋረድ ይገኛል ፤ በጥንት ዘመን የሆነ እንደሆነ ግን መምህራኑ በአንድ ዓይነት ዕውቀት ሳይወሰኑ የጠፋውን በመፈለግ የደከመውን በማጽናት ከዕውቀት ወደ ዕውቀት ይራመዱ ነበር ። እንዲያውም

አንድ መምህር ከሁለትና ከሦስት ዓይነት ዕውቀት በላይ ስለአለው ያን ሁሉ በሕይወቱ ሳለ ለማካፈል ሲል ለሕይወቱ ሳያስብ ለተማሪ በሚመቸው ሀገር እየዞረ እየተንከራተተ ያስተምር ነበር ፤ ተማሪው ለልመና በጠቅላላም ለሕይወቱ ከተመቸው መምህር በቦታ አይወሰንም እንዲሁ እንደዞረ ይኖር ነበር ። ለማስተማር አሁን፣ በኋላ፣ ነገ በማለት ጊዜ ሳይወሰን በቀን በሌሊት እያለ ያስተምር ነበር ። የቀረው ቀርቶ በትዳር ያለው አስተማሪ እንኳን ከቤቱ በሌሊት ወጥቶ ሲያስተምር ከቶ ቅር አይለውም ነበር ፤ ቀንም እንዲሁ ሲያስተምር ይውላል ። ይኸም ሆኖ አይደክመውም ነበር ፤ ቤትም ቢኖረው ቅሉ ከተማሪው የሚለየው ነገር ከቶ አልነበረውም ፤ ለዚህም ሁሉ ድካሙ ዋጋ ሆኖ የሚከፍለው ነገር አልነበረውም ። ሕዝብም ቢቀጥረው ቅሉ እርሻ ያርሰለት አንድም ከአዝመራ ጥቂት ይሰጠው እንደሆነ እንጂ ለኑሮው በቂ የሚሆን ፣ ትዳሩን የሚያቸንፍበት ከፍ ያለ ነገር አይሰጠውም ነበር ። ግን መምህሩ ሁሉንም ሳያስታውሰው በማስተማሩ ብቻ ተደስቶ መንፈሱ ጸንቶ ችግሩን አቸንጭ ይኖራል ፤ የቀረው ቀርቶ በቤቱ ውስጥ እንኳን ልዩ ልዩ ፈተና ቢደርስበት ከቁም ነገር አይቆጥረውም ነበር ። ስለዚህም አስረጂ አንድ ትዳር የያዘ መምህር ሁልጊዜ ለትዳሩ ሳያስብ ሲያስተምር በመዋሉና ሲያስተምር ፤ በማደሩ ሚስቱ ተናዳ ማታ ለራት ሲቀርብ በመሰብ ከድና ድጓውን አቀረበችለት ይባላል ። ይኸም የሚያመለክት ሥራህ ማስተማር ከሆነ ራትህም እርሱው ይሁን ማለት ነው ። ለመምህራን ከቤት ሳይቀር እስከዚህ የሚደርስ ፈተና ነበረባቸው ፤ የችግራቸውም ዓይነት ብዛት ይኸ ነው አይባልም ነበር ። ብዙ መምህራን በተማሪነት ሳሉ ከተጎዱት ይልቅ በመምህርነታቸው የተጎዱት ይበልጣል ስለዚህም ሕይወታቸው በበሽታ የተሰነካከለ ሆኖ የዕድሜ ልክ በሽታ የያዛቸው ፣ ሲሠቃዩም የኖሩ ብዙ ነበሩ ፤ ከነዚህም ውስጥ ወዲያውም ተቀስፈው የሞቱ ብዙ ናቸው ። በዚህም ሁሉ ምክንያት ብዙ ጥናት ያደረጉ መምህራን በየሀገሩ አይገኙም ፤ በቀጥር ያነሱም ቢገኙ በጣም በተራራቀ ቦታ ነበር ፤ የመምህራን ጠቅላላ ሕይወታቸውን ለማወቅ ስንፈልግ ግን የየአንዳንዱን ትምህርት መምህር ታሪክ መናገር በግድ ያስፈልጋል።

፩ኛ የዜማ መምህር ።

የድጓው ትምህርት በገጽ ፸፬—፺፯ እንደተናገርነው ሲሆን በመጠኑም ከዚህ እንደሚከተለው እንገልጣለን ።

ሀ/ የድጓ መምህር ፤

አንድ ሰው የድጓውን ትምህርት በጀመረ በ፯ ዓመቱ ድጓውን ሊያስመስክር ይችላል ። ከዚያም ጊዜ ጀምሮ ዕድሜውን በሙሉ ያለምንም ቸልተኝነት ማስተማር አለበት ። እርሱም ሲያስተምር የፊደልን ቅርጽ የጽሕፈትን ዘዴ የቤተክርስቲያንን አገልግሎትና ሥርዓት ከዜማው ጋር ነው ።

ይኸም ማለት ድንጋጌውን ሲያስተምር ከፊደልና ከንባብ አስጀምሮ ድንጋጌውን እስኪዘልቁ ድረስ እንጂ በድንጋጌው ብቻ አይወሰንም ነበር ። እርሱም ትምህርቱን ወይም ግዴታውን እንዲወጣ ማስተማር ሲጀምር እገሌ ወንበር ዘረጋ ይባላል ። ሲሞት ወይም ሲታመም ወይም በልዩ ልዩ ምክንያት ማስተማሩ ሲቀር ደግሞ የእገሌ ወንበር ታጠፈ ይባላል ። ይኸም የሆነበት ምክንያት ምናልባት በጥንት ዘመን መምህሩ በሚዘረጋና በሚታጠፍ ወንበር ይቀመጥ ኑሮ እንደሆነ፤ ወይም የድንጋጌው መዘርጊያ አትሮንሱ ስለሚታጠፍና ስለሚዘረጋ እንደሆነ አይታወቅም ።

የድንጋጌው መምህር ግብረ ገብነት፤ ያለው ለብዙ ነገር አብነት የሚሆን፤ ብዙ ነገር የሚወሰድበት ነበር ። ብዙ ጊዜም ሥልጣን ክህነትን የሚቀበል፤ ወዳሴ ማርያም ደጋሚ፤ የትሩፋት ሁሉ ምሳሌ ስለሆነ፤ ተማሪዎች ይኸን ሁሉ በመመልከት ይከተሉት ነበር ። የድንጋጌው መምህራን ገብነት አድርገው ስብከት አይሰበኩ እንጂ ቤተ ክርስቲያን በማገልገል በማስተማር ሥራቸውን ያከብሩና እነርሱም የተከበሩ ነበሩ ። ድንጋጌ ያህል ከባድ ነገር ዘሩን ከነምልክቱ በቃል ይዘው ሲያስተምሩ መኖር በጣም አስደናቂ ነገር ነው ። ከዚህም በላይ ድንጋጌ ያህል ነገር ከማስተማር ሥራው ጋር በየጊዜው ይጽፋል፤ ያመለክታል፤ ግን በሥራው ብዛት በጫጫታው ምክንያት ከቶ አይሳሳትም ፤ ከጻፍኩ ሥራም ከያዘኩ ብሎ ከማስተማሩ ቸል አይልም ወይም ጩኸቱን አይሰለቸውም ነበር፤ እንዲሁም ብሎ ሲሠራ ሲደርጅ ይኖራል ። ከማንኛውም አስተማሪ ይልቅ ድርቀት የሥራም ብዛት በዜማ አስተማሪ ይበልጣል ። ግን በየቤተ ክርስቲያኑ በዝተው የሚገኙት በዝተውም የሚያስተምሩት ደግሞ የድንጋጌው መምህራን አንድም የዜማ መምህራን ናቸው ። ከማንኛውም ሞያ መምህር ይልቅ ሥራዓተ ቤተ ክርስቲያንን እንዲሁም የራሳቸውን ሞያ ከነ ይትበሃሉ ጠንቅቀው የሚያውቁና የሚያስተምሩ የዜማ መምህራን ናቸው ።

ለ/ ጸመ ድን ፤

ስለጸመ ድን በገጽ ፹፭—፹፮ የተሰጠውን ተመልከት፤ ሆኖም ጸመ ድን ሞያ ሆኖ ለብቻው ወንበር የለውም ፤ ግን አንዳንድ ጸመ ድንና ምዕራፍን እናስተምራለን እያሉ ጀምሮችን ከፊደል አንሥተው የሚረዱ አሉ ፤ የማስተማር አቅዳቸው ግን ከላይ እንደገለጥነው እንደሌላው የዜማ መምህር ያለ ነው ።

ሐ/ ዝማሬና መዋሥዕት ፤

ስለዝማሬ መዋሥዕት በገጽ ፻፪—፻፯ የተገለጠውን ተመልከት እነዚህም ትምህርቶች ትምህርታቸው ወይም ሞያቸው ራሳቸውን የቻሉ የተለዩ የምስክር ቤት ያላቸው ሲሆኑ እነዚህን ብቻ ሞያ አድርጎ ለመውጣት ፪ ዓመት ያህል ይወስዳሉ ፤ ብዙ ጊዜም ቅዳሴን አብረው ያስተምሩ ስለነበር እንደዚሁ ቅዳሴ ማስመስከር ነበረባቸው ። እርሱም የሚፈጀው ጊዜ አንድ ዓመት ነው ፤ ስለሆነ በጠቅላላው ፫ ዓመት ያህል መማርና ማስመስከር ነበረባቸው ። እነዚህም መምህራን በቀላሉ በት

ንሽ ጊዜ ሊያከናውኑ የሚችሉት ሌላውን ዜማ አጥንተው ምልክት ለይተው የገቡ እንደሆነ ነው ። እነዚህም መምህራን ሞያቸውን ከማስተማራቸው ሌላ ጀምሮችን ሳይቀር ይረዱ ያስተምሩ ነበር ፤ በአሁኑ ጊዜ ግን ቅዳሴን ለይተው መነኮሳቱ በብዛት ስለወሰዱት ትምህርቱም ተለያይቶ የሚሰጥ ሁኗል ። ቅዳሴ የሚያስተምሩ መነኮሳት ያኑ ቅዳሴውን ብቻ ስለሚያውቁ ሌላ ሳይጨምሩ ያስተምራሉ ።

እስከዚህ የተናገርናቸው የዜማ መምህራን የተባሉት ሁሉ ፤ መንፈሳውያን ፣ ግብረ ገብነት ያላቸው ፤ ሕሊናቸው የተሰበረ ፣ በእርግጥም ካህናተ እግዚአብሔር ሊባሉ የሚገባቸው ናቸው ።

መ/ አቋቋም ፤

ስለ አቋቋም ትምህርት በገጽ ፻፮—፻፳፯ ተመልከት ሁኖም የአቋቋም መምህር ለመሆን ፬ ዓመት ያህል ይጠይቃል ። ብዙ ጊዜ መምህራን የሚገኙት በከተማ በተለይም እንደ ጎንደር ባሉትና በሌሎችም ከተማዎች ስለሆነ የኩራት መንፈስ የሚታይባቸው ሁሉን እናውቃለን የሚመስላቸው ናቸው ፤ እንዲያውም ማኅሌቱ የሚታወከው ደብተራው የሚሸበረው እነርሱ የገቡ እንደሆን ነው ፤ ስለዚህም ተመልካች ባለቅኔ ከዚህ የሚከተለውን በጎዘን መልክ ተቀኝቷል ።

- «አሌ ለክሙ ካህናተ ዜማ ፤ ዘትገብሩ ማኅሌተ በከበር ወጸናጽል ።
- እስመ ዘኩሉ ዕለት አስበ ማኅሌትክሙ ኮል ።
- ለጽድቅ አኮ ዳዕሙ ለኃጉል ።
- ወኢኮነ ለበዓል ፤ ዳዕሙ ውእቱ ለአርዮ ሐዳስ ድንግል ።
- እመሰ ኢገደፍክሙ አርዑተ ዝንቱ አምሳል ።
- ትከውኑ ግዱፋነ ውስተ ታሕቲት ግበ ሲኦል
- ወትከውኑ ዳግመ አምሳለ ፈረስ ወበቅል ።
- እለ ይትመየጡ ድጎሬሆሙ በልንም ወበጎሣል » ።

ሆኖም ማኅሌቱ ደግሞ ወገንና ሥርዓት ሊኖረው የሚችለው አቋቋም የሚያውቁ ግብረ ገብነት ያላቸው መምህራን የተገኙ እንደሆን ነው ።

የአቋቋም መምህራን ብዙ ጊዜ ዜማ ያለዩትን ጀምሪዎችን አያስተምሩም ፤ በገጠር የሚገኙ የአቋቋም መምህራን ግን ጀምሪዎችን ያስተምራሉ ። የዜማ መምህራን ሁሉ ትዕግሥተኞች ሥልጣን ከህነት ያላቸው ፣ ዓይነ አፋሮች ሲሆኑ ፤ የአቋቋም መምህራን ግን ትዕቢተኞች ፤ ቅሬዎች ፣ የአመንዘርነትም መልክ የሚታይባቸው ናቸው ፤ እንደገናም ከኛ በቀር ማንም አዋቂ የለም ባዮች ነበሩ ፣ ለዚህም አስረጅ የተክሌ አቋቋም ጀምሪ የሆነው አለቃ ተክሌ የተባለው የአለቃ ገብረ ሐና ልጅና ተማሪ ፣ ደብረ ታቦር ኢየሱስ ወጥቶ ማኅሌት እንደተቆመ ከመካከል ገብቶ መበጥበጡ ብቻ ሳይበቃው ፣ የድን መምህራኑን ከቁም ነገር ሳይቆጥራቸው ፤ እንዲያውም ሲሰደባቸው «ለድፍን ፋርጣ እኔ ነኝ አክሊሉ» አለ ይባላል ፤ ለድፍን ሲል ለመላው ያለ አስ

መስሎ ደንቆሮ ብሎ ሲሰድብ ነው። የአቋቋም መምህራን ብዙዎች ዘንግ መወርወርን፣ ጸና ጽል መጸንጸልን ብቻ እንጂ ከጥሬው ዜማ ላይ እምብዛም ናቸው። አንዳንዶች ግን ጥሬውንም ዜማ ቢሆን ደኅና አድርገው ከማወቃቸው ጋር ይትበሃሉን ሁሉ ጠንቅቀው ያውቃሉ፤ እንዲያውም የአቋቋም ቍጥሩ ከዜማ ትምህርት ስለሆነ ዋና ባለሞያ ለመሆን አስቀድሞ ከጥሬው ዜማ በኋላ በዘንጉ ቀጥሎም በጸናጽል ያጠናዋል ።

፪ኛ የቅኔ መምህራን ።

ስለቅኔ ሞያና ትምህርት በገጽ ፻፵፬—፻፻፲፩ የተገለጠውን ተመልክት፤ መምህራኑና የትምህርት አሰጣጣቸው ግን እንደሚከተለው ነበር ። የቅኔ መምህራን በኢትዮጵያ ላይ በብዛት ይገኙ ነበር ። ከእገሌም እገሌ ይበልጣል እየተባለ ይነገርላቸው የነበሩ ብዙ ናቸው ። ትምህርቱም የዕውቀት በር መክፈቻ የአእምሮ መገመቻ የጥበባት ሁሉ መግለጫ ምንጭ የግዕዝ ትምህርት እንደሆነ በማመን ተማሪው በብዛት ወደነርሱ ይጎርፍ ነበር ። ሆኖም ተማሪው እንደፈለገ ትምህርት እንዳይሰጠው መምህራኑ ዕውቀታቸውን የመሸንገል ዘዴ ነበራቸው ፤ ይሁን እንጂ የኑሮ ደረጃቸው ዝቅተኛ ሕይወታቸውም ልክ እንደሌላው መምህራን ነው ፤ ማለት ግማሹ ቤት ንብረት ይዞ እያሳረሰ ሲኖር፣ ግማሹ እንዲሁ በልመና እንጀራ እየኖሩ ያስተማሩ ብዙ ናቸው ። በጠባይ ግን ከዜማው መምህራን የተለየ ጉድለት ይታይ ባቸው ነበር ፤ ስለዚህም ከትሕትና ይልቅ ኩራት ይታይባቸው የነበር በቅኔ መምህራን ላይ ነው ። እንኳን እነርሱ ተማሪያቸው ሳይቀር ምሥጢር ከለየ ቅኔ ከቆጠረ በኋላ ሰው ለማነጋገር ይቸግረው እንደነበር የታወቀ ነው ፤ ደበሎውን አዙሮ ወደኋላ ይለብስ፤ ራቱንም ያሳይ የነበር ደበሎውን ወደፊቱ ከአፍንጫው ላይ ለማድረግ እንዲመቸው ነበር ። መምህራን ለመምህራንም እኔ እበልጥ እኔ እበልጥ በማለት በውድድር መልክ ቅኔ ሲዛረፉ እንዲህ ተባባሉ ይባላል «ማዕበል ቅኔክ ለእመ ገፍግኒ ። ተንተንኩ ለወዲቅ ወእግዚአብሔር አንሥአኒ» ሲል ለአለቃ ካሣ በመመስከር አለቃ ዶሪ ተቀኙ ይባላል ። አለቃ ካሣም «ዶሪ ዶሪ የቅኔ ፈጣሪ» ብለዋቸዋል ።

እንዲሁም ደግሞ አገባብ ሲጠያየቁ ፈተና ሲፈታተኑ ይኖሩ ነበር ፤ የተለዩ እማኞች ዳኞች እያወጡ ጥያቄ ይጠያየቁ ሊቅነታቸውንም ያጸድቁ ነበር ፤ ለዚህም አስረጂ ፪ የቅኔ መምህራን እኔ እበልጣለሁ እኔ እበልጣለሁ በማለት ባልተማሩ ሰዎች ዳኝነት ቆሙ ፤ አንዱ ጮሌነት የበዛበት ስለነበር ፤ አሁን እኔ ስጦይ ቀው እንደ ዐመሉ ትርጉሙን በመንገር ፈንታ እንጂ ይለኛል እንጂ አይመልስልኝም ልብ አድርጋችሁ ስሙልኝ አላቸው ። ፪ኛውም የባላንጣውን አስረጂ ከሰማ በኋላ እንዴት እኔ መልሱን በትክክል እመልሳለሁ እንጂ እንጂ እላለሁ ብሎ ጥያቄውን ሲጠብቅ ሳለ ጮሌው መምህር ትርጉሙ እንጂ የሚያሰኘውን ግዕዝ «እንዳኢ» ማለት ምን ማለት ነው ሲል ጥያቄውን አቀረበለት ፤ ተጠያቂውም በመቸኮል እንጂ ሲል መለሰለት ፤ ዳኞች ግን የሰጠው መልስ ትርጉም መሆኑን ሳያ

ውቁ ለምን እንጂ ትላለህ መልሰልን እንጂ ሲሉ አላዋቂነቱን በአደባባይ መስከሩበ ትና ፈረዱበት ይባላል ። እንኳን የቅኔ መምህራን ተማሪዎች ሳይቀሩ ከየኔታ እገሌ ይልቅ የኔታ እገሌ ይበልጣሉ እያሉ ሲያጣሉ፤ ሲያወዳድሩ፤ ሲያገኙ፤ ይኖሩ ነበር ።

የቅኔ መምህራንም ምንም በዕድሜ ሽማግሌዎች እንኳን ቢሆኑ የጠባይ ልጅነት ነበረባቸው ፤ ስለዚህ ጠብን በመፈለግ ራሳቸው ሌሎች የቅኔ መምህራን ወደአሉበት እየዞሩ አንዳንድ ጊዜ ተማሪ መስሎ በመቅረብ፤ አንዳንድ ጊዜም ግልጥ በግልጥ ከመምህሩ ጋር ዘረፋ በመግጠም እንደ በግ አውራ ሲዋጉ ይታዩ ነበር ። የቅኔ መምህራን በዘረፋም ጊዜ ሆነ ወይም በቤተ ክርስቲያን በተቀኙ ጊዜ ከምስጋናው ይልቅ የምጸቱን የጎዳናውን መንገድ በመፈለግ እንዳይመረመር እንዳይገኝ አድርጎ ሰድቦ መቀኘትን ይመርጡ ነበር ። በብዛት ያለውን ተናገርን እንጂ እንዲሁም ደግሞ ብዙ ቅዱሳን መምህራን እንደነበሩ፤ ዕድሜ ልካቸውን በተባሕትዎ እንዳሳለፉ የታወቀ ነው ። የቅኔ ትምህርት መልኩ እንደ ቋንቋ ትምህርት ሲሆን መምህራት ግን ቅዱሳን ከመሆናቸው የተነሣ መንፈሳዊ ትምህርት ነው ብለው እንደ መንፈሳዊ ትምህርትም ቁጥረው ከእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ እናገኝበታለን በነፍሳችን እንጠቀምበታለን ብለው ተግተው ነቅተው በማስተማራቸው ዕውቀትን እስከ አሁን ለማቆየት ቻሉ ። እንዲሁም ለደቀመዛሙርቱ ምሥጢሩን ገልጠው መንገዱን መርተው የሚያሳድጉ እነዚህ መምህራን ነበሩ ። በእርግጥም መጻሕፍት ሁሉ የሚነበቡና የሚተረጉሙም፤ የምስጋናውና የጸሎቱ፤ የአገልግሎቱ ሁሉ ስልት የሚታወቀው ቅኔ በመቀኘት ግዕዝን በመማር እንደሆነ የታወቀ ነው ። ምንም ጥሬ ዜማ ቢያውቅ፤ ምንም አቋቋም ከነባህሉ ቢያጠናቅቅ ቅኔ ካልተቀኘ ሰውየው እንደፈራ እንደቀለለ ይኖር ነበር እንጂ በቂ ዕውቀት አለኝ ብሎ በያዘው ትምህርት አይኮራም ነበር ። የቅኔ መምህራን ግን ይኸን ሁሉ በማወቅ ለኢትዮጵያችን ብርሃን ለመስጠት ሕይወታቸውን ሁሉ መሥዋዕት አድርገው ቆርጠው የተነሡና የሠሩ በመሆናቸው ኢትዮጵያን ለማብራት ችለዋል ።

፫ኛ የትርጓሜ መምህራን ።

የትርጓሜ መጻሕፍት መምህራን በቀጥታ በጣም ያነሱ የሚገኙባቸውም በታዎች የተወሰኑ ስለነበር ደቀ መዛሙርትም በብዛት አይገኙም ነበር ። የትርጓሜ ትምህርት አድካሚ ስለሆነ፤ በዕድሜው የበሰለ ምሥጢር ያደላደለ ፣ ትሕትናንም ገንዘብ ያደረገ ፣ የመናኘነት መልክ የሚታይበት ፣ ልታወቅ ልታይ የማይል ሽማግሌ ሰው ብቻ ቆርጦ ተነሥቶ ይማር ነበር ፤ የመጽሐፍ ተማሪም የሚተረጎሙ መው መጽሐፍ ራሱ በየጊዜው ስለሚወቅሰው የመጽሐፍ መምህር እንኳን እርሱ ተማሪው ሳይቀር ትዕግሥተኛ ሁሉን አመዛዛኝ ነበር ። ጥበባት ሁሉ ከዚያ ስለሚገኙ ደግሞ አስተዋይም ነበር ፤ የዜማው መምህራን የዜማ ምልክት ስለአላቸው የቅኔውም ትምህርት በመጀመሪያ አገባብ ሲማሩ እንጂ በኋላ ችግር አያጋ

ጥማቸውም ጽፈው ደጉሰው ይይዙት ነበር ። የመጽሐፍ መምህራን ግን ከዚህ በፊት የተጻፈ የትርጓሜን ስልት የሚያሳይ ስለሌለ በፊት ሲማሩ በኋላም ሲያስተምሩ ትልቅ ችግር ነበረባቸው፤ ስለዚህም ሁልጊዜ ዓይናቸው መጽሐፍ ከመመልከት፤ አእምሮቸው ምሥጢር ከማሸራሸት ተለይቶ አያውቅም ነበር ። የትርጓሜ ትምህርት ምልክት ቢኖረው ቅሉ ራሳቸው በመጠኑ ያመልክቱ እንጂ ሙሉ ትርጉም ስላይደለ አማርኛው እንዳይለወጥ ምሥጢሩ እንዳይፋለስ ከፍ ያለ ጥንቃቄ ነበረባቸው፤ ከእነዚህ መምህራን ውስጥ አብዛኛዎች መጽሐፉ ከሚናገረው ይልቅ አብዝተን እንሠራለን ትሩፋት እናሳያለን በማለት በጥበቅ ስለሚሠሩ ሕይወታቸውን በትምህርት ያሳልፉት ነበር ። ከሁሉ የላቀ ክብር ይሰጣቸው ነበር፤ ከሁሉም የላቀ አስተያየት ያላቸው በመሆናቸው ሁሉ ያከብራቸው ነበር ። ሌሎችም ሊቃውንት ሁሉ ምንም ሁሉን ቢያውቁት ትንሽም ትልቅም ክርክር በመካከላቸው የተነሣ እንደሆነ ከመጽሐፍ መምህር እንሂድ በማለት የነገሩ ማለቂያ የክርክሩ መብረጃ የሚሆነው የመጽሐፍ መምህር ነበር ። የመጽሐፍ መምህራን፤ እንኳን እነርሱ ተማሪዎቻቸው ሳይቀሩ የተለየ ክብር ነበራቸው፤ ስለዚህም ልመና እንኳ እንዳይለምኑ ልዩ ልዩ አስተያየት ይደረግላቸው፤ መንደር ተለይቶ ይሰጣቸው፤ ድርጎ ይታዘዝላቸው ነበር፤ በዚህም መልክ አጥንት የሚሰበረውን ትምህርት ጊዜ ሳይወስኑ እንሾምበታለን፤ ቀለብም እናገኝበታለን፤ ሳይሉ ለራሳቸው ዕውቀትና ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት እናውለዋለን በማለት ቆርጠው ይማሩት ነበር ። መምህራንም ከውጥት እስከ ማታ ጉባኤ ዘርግተው ደቀ መዛሙርት አብዝተው ያስተምሩ ነበር ። የትርጓሜ ትምህርት መቼ እንዴት ወደ ሀገራችን እንደመጣ አይታወቅ እንጂ ሞያው ተከብሮ ከመምህር ወደ መምህር እየተላለፈ ሳይቋርጥ እስከ አሁን ድረስ ይገኛል። የመጽሐፍ ትምህርትም የተወሰነ የመጨረሻ ጊዜ ነበረው ማለት ጉባኤው የሚዘለቅበት ደቀ መዛሙሩ የሚያጠናቅቅበት፤ ይሁን እንጂ ምሥጢር አልተከተተልኝም ትርጓሜው አልተሸራሸልኝም በማለት ዕድሜ ልካቸውን በጉባኤ የሚያሳልፉ ነበሩ ።

ምዕራፍ ፪ ።

የትምህርት አሰጣጥ ዘዴ ።

መምህራን በውድ ያለ ቀለብ በግድም በቀለብ ያስተምሩ እንጂ ሁለቱም ዓይነት የትምህርት አሰጣጣቸው ዘዴ የትምህርቱም ጊዜ አንድ ዓይነት ነበር፤ ቀለብ ያለውም ተቈጣጣሪ ሳይኖረው፤ ቀለብ የሌለውም ምን አለብኝ ሳይል በፈቃድ ሰዓቱን አክብሮ ያስተምር ነበር፤ ዋጋውን ከተማሪው እቀበላለሁ እንዳይል ተማሪው ሲማር ኖሮ ሲሔድ እንኳን ደህና ሁኑ፤ እግዚአብሔር ይስጥልኝ ሔድ ኩኝ የሚል ድምፅ ሳያሰማ ጥሎ ይሔድ ነበር ። ከሕዝቡ ዋጋ አገኛለሁ እንዳይል ሕዝቡ ስንት ልጅ አወጣህ ስንት ቀን አስተማርህ የሚል መቈጣጠሪያ ዘዴ

www.ethiopianorthodox.org

አልነበረውም ሆኖም መምህሩ እግዚአብሔርን ታዛቢ አድርጎ የራሱንም ችግር ተመልክቶ ተግባሩ ነቅቶ ያስተምር ነበር ። ይኸ አስተያየት ለልዩ ልዩ ትምህርት መምህራን ሲሆን የያንዳንዱን የትምህርት ዓይነት መምህራን የትምህርት ዓይነት አሰጣጥ እንደሚከተለው እንመልከት ።

፩ኛ. የዜማ ትምህርት አሰጣጥ ዘዴ ።

የዜማው ትምህርት በሁለት ዓይነት ይከፈላል ፤ ይኸውም ፤

ሀ) የቃል ትምህርት ፤

ይኸ ትምህርት ስሙ እንደሚያመለክተው ንባቡን ወይም የዳዊቱን መዝሙር ተማሪዎች በቃላቸው ከያዙ በኋላ በማታና በሌሊት ይማሩታል ፤ ለምሳሌ ማታ ከ፩ እስከ ፫ ሰዓት ሲማሩ ያመሻሉ ፤ ሌሊትም እንዲሁ ከንጋቱ ፤ ሰዓት ጀምረው እስከ ፲፪ ሰዓት ከንጋቱ ድረስ መምህራኑ ደክመን ሰለቸን ሳይሉ ያስተምራሉ ፤ አንድ አንድ ጊዜ ተማሪውን እየቀሰቀሱ ያስተምሩ ነበር ።

ለ) ድን ጸመ ድን ዝማሬ መዋሥዕት ፤

ቅዳሴ ሌላም ይኸን የመሳሰለውን ሁሉ ወንበር አዘርግተው አንዱን በቀኝ አንዱን በግራ አንዱን በፊት አንዱን በጀርባ አድርገው መምህራኑ አንድ ጊዜ ወደ አንዱ አንድ ጊዜ ወደ ሌላው ፊታቸውን በመመለስ ሲያዳምጡ ሲመልሱ ሲነጋገሩ አንድ ጊዜ እንኳን ሳያርፉ ከጧቱ ፫ ሰዓት የጀመሩ እስከ ፮ ተኩል ይቆያሉ ። ከዚያም ከ፮ ሰዓት ጀምረው እስከ ፲፩ ሰዓት ሲያስተምሩ ይውላሉ ።

ሐ) አቋቋም ፤

የአቋቋምም ትምህርት በዚሁ መልክ ይሰጣል ፤ ብዙ ጊዜ ጥሬውን ዜማ የሚከተል ስለሆነ ፤ የድንገትን ጊዜ ያመለክታል ፤ መቋሚያውና ጸናጽሉ ግን የቃል ስለሆነ የቃሉን ትምህርት ይከተላል ። የአቋቋም መምህር ጀማሪዎችን የፊደልና የንባብ ተማሪዎችን ሳይቀር እንዲሁ በዙሪያቸው አድርገው ተወራጅ አስተማሪ ለየአንዳንዱ በማድረግ ያስተምራሉ ። የዜማው ተማሪ በዕለቱ ሲማር የዋለው ባለወንበር ይባላል ፤ ሌሎች ተራ ያልደረሳቸው ወይም እርሱን ሲመለከቱ ይውላሉ ወይም የተዋረድ ሲያስተምሩ ይውላሉ ፤ እንደዚህ እያለ ለሁሉ ይዳረሳል ። ተማሪ በብዛት የሚገኝበት በአስተማሪዎችም ችግር የሚፈጥርባቸው በዜማ መምህር ላይ ነበር ። ይሁን እንጂ መምህሩ ደግሞ ተማሪ ስለበዛለት ጉባኤ ስለሰፋለት ደስ ብሎት ያስተምራል እንጂ አይሳቀቅም አይመረርም ነበር ።

፪ኛ የቅኔ ትምህርት ።

የቅኔ ትምህርት የሚሰጠው ብዙ ጊዜ ቀንና ማታ ብቻ ነው ፤ አንዳንድ መምህራን ብቻ ሌሊትም የሚያስተምሩ አሉ ፤ ያውም ማታ ግሥ ማውረድ ፤ ቅኔ መዝረፍ ፤ ሞያውን መንገር ሲሆን ሌሊት ተማሪው የሚያጠናበት ትምህርት

ቱን የሚያሸራሽበት ጊዜ ነው ፤ ቀን ግን ራሱ ቅኔ ሲቆጥር፤ ራሱን ሲመረምር የሚውልበትና በተወሰነ ሰዓት በግምት ከአምስት ሰዓት ጀምሮ ግን ሲቆጥር የዋለውን የሚነግርበት የነገረውን አሳርዋ የሚያጠናበት ጊዜ ነው ። ይኸንም ሁሉ ሲሠራ መምህሩ ከተማሪው ጋር የሚደክም እንጂ የተለየ ዕረፍት የሚያገኝበት ጊዜ የለውም ። ከዕለታት አንድ ቀን ዘመድ ለመጠየቅ አንድም በልዩ ምክንያት ወንበር ሳይዘረጋ የቀረ እንደሆነ፤ ከተማሪው ውስጥ ግማሹ ከድቶ ፤ ከትምህርት ቤት ወጥቶ ያገኘዋል ፤ እርሱም ቢበላም ባይበላም ሳይርበው፤ ክብር አንድም ሀብት ብሎ የያዘው ተማሪን ስለሆነ እንዳይበተንበት ዕረፍት ሳይሻ ፤ ፀጥታ ሳያገኝ እንዲሁ ሕይወቱን ያሳልፋል ። በቅኔ ትምህርት ጀምሮም ቢመጣ አብሮ መድከም አለበት እንጂ የተለየ ርዳታ ለጀምረው አይሰጠውም ፤ እርግጥ በተዋረድ ዘራፊ እንዳለ አንድም የተለየ ተማሪ እንዲረዳው እንዲያስቀጽለው ይሰጠዋል ።

፫ኛ የመጽሐፍ ትምህርት ።

የመጽሐፍ ትምህርት እንደየንብርስቲ ትምህርት በንግግር በዲስኩር መልክ አንድ ጊዜ ብቻ ተሰምቶ የሚያዝ እንጂ ቃል በቃል ከላይ እንደቆጠርናቸው ትምህርቶች በልዩ መልክ የሚነገር ትምህርት አይደለም ፤ የጉባኤውም ዓይነት በመጽሐፍ ክፍል ብቻ ሳይሆን በሰዎች ልክ ይወሰናል ። ሁልጊዜ በጧት የማይታገሱ ጉባኤዎች አሉ ፤ እነዚህም አንዳንድ ጊዜ ደቀ መዛሙርቶች በትምህርት መልክ ይከታተሏቸዋል ። ፪—፫ ጊዜ ስለሚመላለሱ በቶሎ ያስቀሯቸዋል ፤ እንዲህም እያለ በተዘለቀና በተዘለሰ ቍጥር ተከታትለው ሊያጠኑ ትርጉሙን ሊያስቀሩ ይችላሉ ። አንዳንዶች ግን በትምህርቱ መልክ የያዙትን ብቻ እየተከታተሉ በቀን እስከ ፫ ጊዜ ከዚያም በላይ እየተሐደላቸው በቀን በቀን አንዳንድ ጉባኤ አጥንተው ለመዋል ይችላሉ ፤ ከዚያም በላይ ሊኬድላቸው ይችላል ፤ እነርሱም ከዚህ በላይ አጥንተው ሊውሉ ይችላሉ ። እንደ ጉባኤው ስፋት መምህሩ ጊዜውን ሊወስን ይችላል ፤ ይኸ ሁሉ የሚሆነው ከ፲፪ ሰዓት ከንጋቱ ጀምሮ እስከ ፮ ሰዓት ከቀኑ ከዚያም ከ፱ ጀምሮ እስከ ፲፩ ሰዓት ከቀኑ ጉባኤውን ዘርግቶ ይውላል ፤ ትምህርቱ ለመምህሩም ለተማሪውም አንድ በመሆኑ በቀን ብቻ ይማራሉ ያስተምራሉ እንጂ በሌሊት ጉባኤ የለም ። ለተማሪዎች የሚኬደው ጉባኤ በጆሮ አንድ ጊዜ ሰምቶ ማስቀረት ከባድ ስለሆነ ፤ በየሰዓቱ ጆሮውን ቀቅሮ ዓይነ ልቡናውን ሰብስቦ መዋል ግድ ይሆንበታል ፤ ለመምህሩ የሚከብደው ለያንዳንዱ ተማሪ እንደጮኸ ለዚያም ሁሉ አማርኛው እንዳይለወጥ ምሥጢሩ እንዳይፋለስ እንደአገኘ እንዳይናገር ከፍ ያለ ጥንቃቄ ማድረጉ ነው ፤ በዚህ መልክ የብሉያትን የሐዲሳትን የሊቃውንትን የመጽሐፈ መነኮሳትን ትርጉም ሲማሩና ሲያስተምሩ ኑረዋል ። ተማሪዎችም በዚህም መልክ ተምረው ምሥጢር አሸራሽተው አብነት ሁነው ወጥተው የሚያስተምሩ ነበሩ ፤ የመጽሐፍ ትምህርትም በዚህ መልክ ሲተላለፍ እስከ አሁን ድረስ ቆይቷል ፤ ግን አንዳንድ ደቀ መዛሙርት ከአ

ንድ መምህር ዘንድ በዚህ መልክ ሲቀጽሉ ኑረው ወደሌላው ተዛውረው ያስፋፋሉ አንዳንድ ግን በዚያው በተማሩት ተመርቀው ማስተማር ይጀምራሉ ።

ምዕራፍ ፫ ።

መምህራን ይገኙበት የነበረው ቦታ ።

የመጻሕፍት መምህራን በትምህርት ዓይነት የተለያዩ እንደመሆናቸው የሚገኙበት ቦታም እንዲሁ የተለያዩ ነበር፤ ማለት የዜማ መምህራን በተፈለገው ልክ በማንኛውም ቦታ የሚገኙ ሲሆኑ፤ ከዚያውም ውስጥ የአቋቋም የቅዳሴ የዝ ማሬ መዋሥዕት መምህራን የተፈለገውን ያህል በየቦታው አይገኙም፤ እነዚህ መምህራን በመጠኑ እየተመረቁ ስለወጡ ይሆን ? ወይም ሞያው ዝቅተኛ ሆኖ ብዙ ተማሪዎች ሳይከታተሉት ቀርተው ይሆን አይታወቅም፤ እንደተፈለገው የሚገኝ፤ ብዙውን ጊዜም ተማሪ ሰፍሮባቸው ቤተ ክርስቲያን ከብራባቸው የሚገኙ የድጓና የቅኔ መምህራን ብቻ ነበሩ፤ ምክንያቱም ተማሪው ሁሉ በመጠኑ ዜማ ማወቅ ስለነበረበት፤ ወደ ድጓው መምህራንም በብዛት ስለሚገቡር፤ መምህራንም በብዛት ተመርቀው ይወጡና በየደብሩ ቀርቶ በየገጠሩ ስለሚቀጠሩ፤ በድጓ መምህራን በኩል ከቶ ችግር አልነበረም፤ ስለዚህ ለተማሪውም ችግር ሳይፈጥርበት ትምህርቱን በቀላሉ ማከናወን ስለነበረበት፤ ራሱም የድጓ መምህር ለመሆን ይጣጣር ነበር። የቅኔም መምህራን እንዲሁ በብዛት በየቦታው ስለሚገኙ ተማሪው ባይበዛም እንኳን በመጠኑ ለራሱ ቅኔ መቀኘት፤ ግዕዝም ማወቅ ስለነበረበት፤ መምህራንም በብዛት ተመርቀው ይወጡና በደብሩ ቀርቶ በገጠሩ በብዛት ስለሚገኙ ተማሪውም እንዲሁ በየትኛውም ቦታ በብዛት ይገኝ ነበር። ተማሪውም መምህራኑን እንደልቡ አግኝቶ ከመማሩ የተነሣ ትምህርቱን አከናውኖ ለአስተማሪነት በቶሎ ይመረቅ ነበር፤ በዚህም መልክ የሚመረቁ እንዲሁ በቅጥር ብዙ ነበሩ። የመጻሕፍት መምህራን ግን ምናልባት ጥንትም በአክሱም በኋላም በላሊ በላ፤ ቀጥሎም በጉንደር አሁንም በአዲስ አበባና በየጠቅላይ ግዛቱ ከተማዎችና በታላላቅ አድባራት ገዳማት ስመ ጥሩ በሆኑት ቦታዎች እንጂ እንዲሁ በማንኛውም ቦታ የማይገኙ ነበሩ። ከዚያውም ውስጥ የብሉይት ትርጓሜ መምህራን እየተቀነሱ ከመሔዳቸው የተነሣ ከነዚህም ከተማዎች በመጠኑ እንጂ በሁሉም የማይገኙ ነበሩ። የሊቃውንትም መምህራን እንዲሁ እያነሱ ከመሔዳቸው የተነሣ በቦታ መወሰኑ ቀርቶ በሰው ብቻ እገሌ አለ እየተባለ ይቈጠሩ ነበር፤ የመጻሕፍተ መነኮሳትም መምህራን እንዲሁ ነበሩ፤ ማለት በሰው እንጂ በቦታ የማይወሰኑ ነበሩ። የሐዲስ ኪዳን መምህራን ግን አሁንም ቢሆን በየትኛው ቦታ በብዛት የሚገኙ ናቸው። አሁንም ቢሆን ለማንኛውም ጉባኤ መምህራን አሉበት ተብሎ የሚገመቱ ቦታዎች፤

፩/ በአዲስ አበባ ከተማ

፪/ በሸዋ

ሀ) ደብረ ሊባኖስ

ለ) ዝቋላ

ሐ) አንኩበር

መ) አዲስ ዓለም

ሠ) ሌሎች ልዩ ልዩ ገዳማትና አድባራት

፫/ በወሎ

ሀ) ደሴ

ለ) ላሊበላ

ሐ) ተደባበ ማርያምና

መ) ሌሎች ልዩ ልዩ አድባራትና ገዳማት

፬/ ትግራይ

ሀ) አክሱም

ለ) ደብረ ዳሞ

ሐ) መቀሌ

መ) ጭሕ

ሠ) ሌሎች ልዩ ልዩ አድባራትና ገዳማት

፭/ ኤርትራ

ሀ) አሥመራ

ለ) ደብረ ቢዘን

ሐ) ደብረ መርቆሬ

መ) ሌሎች ልዩ ልዩ አድባራትና ገዳማት

፮/ ቤገምድር

ሀ) ጉንደር

ለ) ደብረ ታቦር

ሐ) መካነ አያሱስ

መ) ደረስጌ

ሠ) ዙራንባ

ረ) ሌሎች ልዩ ልዩ አድባራትና ገዳማት

፯/ ገጠኝም

- ሀ) ደብረ ማርቆስ
- ለ) ሞጣ
- ሐ) ድማጎ
- መ) መርጡለ ማርያም
- ሠ) ኤልያስ
- ረ) ልዩ ልዩ አድባራትና ገዳማት

፰/ ሐረር

- ሀ) ሐረርጌ
- ለ) ሌሎች ልዩ ልዩ ገዳማትና አድባራት

፱/ ሌሎች ጠቅላይ ግዛቶችም እንዲሁ በየዋና ከተማዎችና በየአንዳንድ ገዳማት ሊገኝ ይቻላል ። ይኸውም በአሁኑ ዘመን መምህራን የዕለት ፍላጎታቸውን ለማርካት ሲሉ ስለተበተኑ ብቻ ነው ፤ በዚህም ምክንያት አሁን ግን የተፈለገው መምህር ሊገኝ የሚችለው ሆነም ቀረም በአዲስ አበባ ከተማችን ብቻ ነው ። ምክንያቱም ።

፩/ ቀለብ እንደልብ ስለሚገኝ

፪/ በደጅ ጥናት እንደ መጡ በዚህ ስለሚቀሩ

፫/ በልዩ ትእዛዝ መምህራን ስለሚጠሩ ነው ።

ጥንት ግን በነዚህ በዘረዘርናቸው ቦታዎችና ይኸንም በመሰለ ቦታዎች ሁነው ጉባኤያቸውን አስፍተው ደቀ መዛሙርት አብዝተው ያላቸውን ዕውቀት ሲያካፍሉ ይገኙ የነበሩ መምህራን በቅጥር በርከት ያሉ ነበሩ ።

ክፍል ፲፬ ።

የተማሪዎች ሕይወት ።

ምዕራፍ ፩ ።

የተማሪዎች ታሪክ ።

በሀገራችን ስለትምህርት አሰጣጥና ስለተማሪዎች ሕይወት ጥንታዊ የሆነ ወግና ሥርዓት ነበረው ማለት ትምህርቱም መልክና ልክ የነበረው፤ የሚጀመርበትም ጊዜ የተወሰነ ሲሆን፤ ትምህርቱንም የሚፈጽምበት ጊዜ እንዲሁ የተወሰነ ጊዜ ነበረው፤ ይኸም ብቻ ሳይሆን የትምህርቱም ዓይነት የተወሰነ ነበር፤ ነገር ግን ከዋለ ካደረ ዘንድ ሁሉም ቀለሙን እየለቀቀ መልኩን እየለወጠ በመሔዱ ብዙ ጊዜ ነበር እንጂ ነው የሚባለው እያነሰ ሔዷል ። ትምህርታችንም ልክ መልክ የሌለው መስሎ በመታየቱ ለጠያቂዎች መልስ ለመስጠት ችግር ሆኗል፤ ስለዚህ የተማሪውን የሕይወት ታሪክ ተራ በተራ በነበር መልክ እንደሚከተለው ስንገልጥ ጥንታዊ ባህል የትምህርት ሥነ ሥርዓት የነበረን ሕዝቦች ሆነን በመገኘታችን ኩራት ሊሰማን ይገባል ።

፩ኛ ትምህርት የሚጀመርበት ጊዜ ።

ወላጆች ልጅ በወለዱ በ፬ ዓመት ከ፬ ወር ከ፬ ቀን ትምህርት እንዲጀምር ያደርጉ ነበር፤ ይኸም ሁኔታ በአንድ በኩል ትምህርት እንዲገባው የተደረገው የአምልኮት ነገርን የያዘ ይመስላል፤ በ፪ኛው በኩል ግን ሕዝባችን ከዛሬ ይልቅ የትምህርት ፍላጎት በይበልጥ በጥንት ጊዜ እንደነበረው ያጠይቃል ። በዚህም ሆነ ወይም በዚያ ትምህርት የሚጀምረው በዚያን ጊዜ በዚህ ዕድሜ በዚህም መልክ ሲሆን፤ ወጣቱ በ፯ ዓመቱ ትምህርቱን ይፈጽም ነበር፤ ማለት ዳዊት ደግሞ ሽልማት ማግኘት ነበረበት ። የታወቁ የትምህርት መነሻና መድረሻ የውል ውሳኔ ሁነው የኖሩት እነዚህ ነበሩ፤ ወጣቱም በተወሰነለት ጊዜ የተወሰነውንም ትምህርት አጠናቆ በመገኘቱ ፩ኛ/ ከወላጅ አባቱና ከእናቱ፤ ፪ኛ/ ከክርስትና አባቱ፤ ፫ኛ/ ከአጎቱና ከአክስቱ ዘንድ ልዩ ልዩ ሽልማት ያገኝ ነበር ። ከሽልማቱም በላይ እገሌ ዳዊት ደገመ እየተባለ ቃለ አጋኖ ይደረግለት ምስጋናም ይቀርብለት ነበር፤ በዚህም ምክንያት ብዙዎቹ ወደ ከፍተኛ ትምህርት ለመጓዝ መንገዳቸውን ያቀኑ፤ መንፈሳቸውን ያጸኑ ነበር ። ይኸውም ትምህርት በቤታቸው ሳሉ በአካባቢው በሚገኘው መምህር፤ ወይም ከቤት ተቀጥሮላቸው ለሚማሩ ወጣቶች ነበር እንጂ ለሁሉ ይኸ ዓይነት ዕድል አይሰጠውም ነበር ። በዚህም ምክንያት ብዙዎች ተማሪዎች አገራቸውን ለቀው ቤታቸውን ጥለው ሩቅ አገር ድረስ ሔደው ስለሚማሩ ይኸ ዕድሜ አይገጥማቸውም፤ ይኸም ዓይነት ማዕርግ ወይም ሽልማት አይጠብቃቸውም ነበር ። እንዲያውም ብዙ

ጊዜ ሊቅም ሁነው የሚገቡት እንዲሁ ቤታቸውን ለቀው ከዘመድ ርቀው የሚማሩት ተማሪዎች ነበሩ ። አንዳንድ ቤተሰብ ይኸን በመመልከት ለልጃቸው ስንቅ እየሰጡ እርቆ ሔዶ እንዲማርላቸው ያደርጉ ነበር፤ ግን ቀስ በቀስ ተማሪው ከነርሱ ጠፍቶ ያለበትን ቦታ ሰውሮ ጥበብን ሲሸምት አገር ለአገር ሲንከራተት ይኖር ነበር ።

፪ኛ የተማሪው ምግብ ።

ተማሪው የላመ የጣመ ነገር ከቶ አያገኝም ነበር፤ እንዲሁ ውጥንቅጥ የተባለ በቆሎ የሔድን እንደሆነ ጥሬና ብሰል፤ በእንጀራ በኩል የሔድን እንደሆነ ለምለ ምና የነካካ፣ ጠቅላላውን የተመለከትን እንደሆነ ግን ልዩ ልዩ ነገር ተደባልቆ ይሰጠው የነበረውን ያመለክታል ። የሚለምነውም ቤት ተለይቶ ስለሚሰጠው ባዕዶች ዘመዶች ሆነው እንደ ግብር አድርገው ማታ ማታ ሁልጊዜ ድርሻውን አዘጋጅተው ይሰጡ እንጂ ለሰውነቱ ለጤንነቱ አስበው ተጠንቅቀው የሚያቆዩት ነገር አልነበረም ። አንድም ተማሪውን የሚረዳ ሌላ ድርጅት ከቶ አልነበረም ። በተማሪውና በባላገሩ ለማኝ መካከል ደግሞ ከፍ ያለ ልዩነት ነበረው፤ ማለት የባላገሩን ለማኝ ሕዝቡ ስሙን ለማኝ ይለው ነበር፤ መለመንም የውርደት ሥራ ሆኖ እገሌ ለማኝ ሆነ የተባለ እንደሆነ ከፍ ያለ ውርደት ይደርስበት ከወገንም መለየት ነበረበት ። ስለዚህ ማንም ሰው ሲለምን ከማይታወቅበት አገር ሔዶ ይለምን ነበር፤ ስሙ ግን አሁንም ለማኝ ነው ። ተማሪ ግን ተማሪ ቁሟል ተማሪ ይለምናል ይባላል እንጂ ለማኝ አይባልም ነበር፤ ምክንያቱም ጥበብ ለማፍራት ዕውቀት ለመገብየት የፈቃድ ስደተኛ እንጂ አጥቶ ነጥቶ የተሰደደ አይደለምና ። ተማሪውም ምንም ሩቅ አገር ቢሔድ መንገደኛም ቢሆን ወደማታ ጊዜ እንጂ ቀን አይለምንም፤ ሲማር ወይም ሲዞር ውሎ እንደሆነ የሚለምነው ማታ ነበር፤ መንገድም ሔዶ እንደሆነ ከሚያድርበት ቤተ ክርስቲያን አካባቢ ይለምን ነበር ። በቀን ሲለምን ቢታይ ግን አሁንም እንግዳ እንደሆነና አዲስ ከአገሩ የወጣ እንደሆነ ይታወቃል ሕዝቡም በጣም ያዝንለታል ።

፫ኛ ልብሱ ።

ተማሪው ምንም የባለጸጋ ልጅ ቢሆን ወደ ትምህርት ቤት የሚሔደው አገር ጥሎ ኮብሎ ስለሆነ፤ ልብሱ ደበሎ ነው፤ አንዳንድ ጋቢ ለብሰው የሚማሩ ይገኛሉ፤ ግን በጣም ያነሱ ናቸው፤ እነርሱንም ሕዝቡ ገና አዲስ ጋጠ ወጥ (አዲስ መጥ) እንደሆኑ ይገምታቸዋል ። እንዲያውም በበለጠ ለማኝ እንጂ ተማሪ አይላቸውም፤ ስለዚህም ደንበኛውን የተማሪውን ድርሻ ቀራሽ አይሰጣቸውም፤ በዚህም ምክንያት ተማሪዎች ከሀገራቸው እንደወጡ በቶሎ ደበሎ ማስፋት ግድ ይሆንባቸዋል ። አንዳንድ ከፍተኛ ዕውቀት ያላቸው ተማሪዎች ግን በሞያቸው የታወቁ በዚያው አገር ብዙ ጊዜ የኖሩ እንደሆነ በርካታ ይለብሳሉ ።

www.ethiopianorthodox.org

ሰውም የተለያየ አስተያየት ያደርግላቸዋል ፡ ከተማሪዎችም የተለየ ግምት ሰጥቶ ያከብራቸዋል ፡ ያለዚያ ግን አሁንም በርካታ ለብሶ ልመና ወደማይታወቅበት መን ደር ቢሔድ ለማኝ ተብሎ ይሰደባል እንጅ ተማሪ የሚለው የለም ። በጥንት ዘመን መማር ከብር ነበር ፤ ልብሱም ደበሰው ጌጥ ነበር ስለዚህ «የርሱ ዳባ ለኔ ይመስለኛል ካባ» ይሉት ነበር ። ተማሪው ከደበሰው ጋር ቀጭን ሱሪ ይታጠቅ ስለነበር ስሙን አሻል ይሉት ነበር ፤ ስለጌጥነቱም ሲመሰክሩ «ለተማሪ ቀጭን ሱሪ» እያሉ ግጥም ይገጥሙለት ነበር ። የተማሪው መለዮ ምልክት ደበሰው ሲሆን ሊቅ ከሆነ በኋላ ግን በርካታ ፤ ካባ ይደርብ ነበር ፤ ግን እንደዚህም ከሆነ በኋላ ራሱ የሚያስቀጽላቸው ተማሪዎች እየለመኑ ይመግቡት ነበር እንጂ እርሱ ወደ ልመና አይወጣም ነበር ። መለመኛውም እንጂራ መያዣው ኮፈዳ የተባለው ከሰሌን የተሠራ እንጂ ከረጢት ወይም አቁማዳ አይሆንም ነበር ። ለማኝች ግን በማንኛውም መቋጠሪያ ዕቃ ስለሚይዙ ለማኝነታቸውም ሲታወቅ ፤ የተማሪው መታወቂያ ይኸው ነበር ። ተማሪው እንደዚህ ተብሎ የተወሰኑትን ትምህርቶች በዚያው ማጠናቀቅ ስለነበረበት እያንዳንዱን ትምህርት በሚከተሉት ጊዜያቶች አጠናቆ ማወቅ ነበረበት ።

ከፊደል እስከ ዳዊት መድገም በ፬ ዓመቱ የጀመረ እንደሆነ በ፯ ዓመቱ ይፈጽማል ፡ በ፰ ዓመቱ የጀመረ እንደሆነ በ፱ ዓመቱ ይፈጽማል ።

፬ኛ የዜማ ትምህርት ።

ከውዳሴ ማርያም እስከ መድድስ ፪ ዓመት ይፈጅበታል ፤ ይኸውም ትጉሀ የሆነ እንደሆነ ነው ፤ የምዕራፍ ትምህርት ፪ ዓመት ፤ የጾም ምዕራፍ ትምህርት ፩ ዓመት ይወስድበት ነበር ። የጾመ ድን ትምህርት በ፩ ዓመት ውስጥ ደገና አድርጎ ለማወቅ ይችላል ።

የድን ትምህርት በ፫ ዓመት ይዘለቃል ፤ ይኸውም ደገና አድርጎ ለማወቅ ነው ። ለማስተማር ይቻል ዘንድ ግን አንድም ለማስመስከር ሲፈልግ እንደገና ፬ ዓመት ይጠይቅበታል ፤ ይኸውም ቀደም ብሎ ድንውን የጻፈ እንደሆነ ነው ። ዝማሬና መዋሥዕት ለማወቅ ፪ ዓመት ይጠይቃል ፤ ለማስመስከር ግን ፩ ዓመት ይጠይቅበታል ፤ በድምሩ ፫ ዓመት ይፈጃል ። የቅዳሴ ዜማ ትምህርት ፩ ዓመት ይፈጃል ፤ ደገና አድርጎ ለማወቅና ለማስተማር ግን እንደገና ዓመት ይጠይቃል በድምሩ ፪ ዓመት ይፈጃል ።

የአቋቋም ትምህርት ፡ ፩ ዓመት ይፈጃል መምህር ለመሆን ሲፈለግ እንደገና ፫ ዓመት ይጠይቃል ፤ ስለዚህ በጠቅላላው ፬ ዓመት ይፈጅበታል ማለት ነው ።

፭ኛ የቅኔ ትምህርት ።

ቅኔ ለመቀኘት ፩ ዓመት ይጠይቃል ፤ ደገና አድርጎ ለማወቅ ግን ፪ ዓመት ይፈጃል ፤ ዘራፊ ለመሆን ደግሞ ፫ ዓመት ይፈጃል ፤ ሙሉ አስተማሪ ለመሆን ከዚህ በላይ ከተጠቀሱት ዓመታት ሌላ ፫ ዓመት ይፈጃል ።

ይኸን ግምት የወሰድነው ማንኛውም ተማሪ ችግር ሳያገኘው ዙሪትም ሳያበዛ ጠንክሮ የተማሪ እንደሆንና ልዩም ስጦታ ያለውን ብቻ በመመልከት እንጂ ከዚህ በላይ ብዙ ዘመን የሚፈጅባቸው ሕይወታቸውንም በዚህ የሚያሳልፉ እንደነበሩ የታወቀ ነው ። እነዚህን ሁሉ በመጠኑ ለማወቅና ራሱን ለመቻል የሚፈጅበት ጠቅላላው ዘመን ፲፬ ዓመት ነው ። ይኸውም በዜማ ትምህርት ራሱን ከቻለና ምልክት ከለየ በኋላ ያለማቋረጥ የተማሪ እንደሆነ ነው ። ይኸን ዕውቀት በመጠኑ በዚህ መልክ ሸምተው በቶሎ ወደ አገራቸው የሚመለሱ ብዙዎች ነበሩ ፤ ሌሎች ግን የአንድ ትምህርት መምህር ብቻ ሳይሆን የ፪ና የ፫ ዓይነት ትምህርት አስተማሪ ለመሆን ረዘም ያለ እንዲያውም ያልተወሰነ ጊዜ ይወስዳሉ ፤ በዚህም መልክ የተማሪነት መልካቸውን ለውጠው እስኪያረጁ ድረስ እየተማሩ በጣም ከሸመገሉ በኋላ በመምህርነት መልክ ይገለጣሉ ።

ምዕራፍ ፪ ።

የተማሪዎች ችግር ።

ትምህርት በኢትዮጵያ ይወደድ ፤ ሕዝቡም ትምህርት ቤት በጎበረት ይሠራ ፤ አስተማሪም ይቀጠር እንጂ በተማሪዎች ላይ ስሙና ዓይነቱ ብዙ የሆነ ችግር ነበረባቸው ፤ ለምሳሌ ያህልም እንደሚከተለው በመጠኑ እንገልጻለን ።

፩ኛ ከወላጆች ዘንድ የሚደርሰው ችግር ።

ይኸውም ወላጆች የልጃቸውን መማር በጣም ሲወዱ በዚያን ጊዜ የነበረው የትምህርት ቤት ሁሉ ሩቅ ስለሆነ ፤ ልጃችን ይጠፋብናል ፤ እንደወጣም ይቀርብናል በማለት በመፍራት ልጃቸውን እንዳይማር የሚከለክሉ ጥቂቶች አልነበሩም ። በእርግጥም ልጃቸው ሊማር እንደወጣ ሙቶ አንድም መንኖ የሚቀርባቸው ብዙዎች ናቸው ። ተማሪውም በሞተ ጊዜ ዘመዶች ሳያውቁት ከቀብሩም ሳይደርሱ ምን እንደሆነ ሳያውቁ ከነገ ሃሬ ተምሮ ይመጣል እያሉ በተስፋ ይጠብቁ ነበር ፤ በዚህም ዓይነት ወላጆቹ አልቀው ወንድሞቹና እጎቶቹ እስኪያረጁ ወሬው ተረስቶ የሚቀር አለ ፤ ፈጽሞም እስከ ልጅ ልጅ ድረስ ወሬው ጠፍቶ የሚቀር አለ ። ለዚህም አስረጅ የሚሆን ተማሪ በሞተ ጊዜ ግጥም ሲገጥም ። « ተማሪ በሞተ በ፯ ዓመቱ ተምሮ ይመጣል ትላለች እናቱ » ተብሏል ። ስለዚህም ይኸን በመፍራት ወላጆች ልጆቻቸው እንዳይማሩ ያደርጉ ነበር ፤ የቀረው ቀርቶ ደጅም እንዲወጡባቸው ፈጽሞ አይፈቅዱም ነበር ። ልጅ ደግሞ እንደምንም ብሎ ጠፍቶ ወይም አምልጦ ሔዶ መማር ግድ ስለነበረበት በዚያን ጊዜ የነበረው የተማሪው የመንፈስ ውጊያ ቀላል አልነበረም ።

፪ኛ ወላጆች ለራሳቸው ጥቅም ሲሉ ።

ወላጆች ልጆቻቸውን ትምህርት ይከለክሉ ነበር፤ ወላጆች ልጆቻቸውን ከብት ይጠብቁልናል አዝመራ ይከባከቡልናል በማለት የትምህርቱን ጥቅም እያወቁ ለዕድላቸው አርቀው ያልተመለከቱ እንዲሁ ልጆቻቸውን ከትምህርት ይከለክሉ ነበር ። ስለዚህ ህም ተማሪዎች በበኩላቸው አምልጦ ለመሔድ የነበራቸው ችግር ከባድ ነበር ፤ ወይም አምልጠው ከሔዱ በኋላም ይመጡና ይወስዱናል የሚል ችግር ነበረባቸው ።

፫ኛ ፈሪ ይሆንብናል በማለት ።

ወላጆች ልጆቻቸው ወኔ ያጣብናል ፈሪ ይሆንብናል እያሉ ትምህርት የሚከለክሉ ነበሩ ፤ በእርግጥም ተማሪ ይፈራል ይባላል ፤ ምክንያቱም ሲጠየቅ ተማሪው የሚፈራው ሞተ ነፍሱን ስለወዘተ ነው ተብሏል ። ስለፍርሃቱም ግጥም ሲገጠም ፡ -

«የተማሪ ወዳጅ ቢቀር ምናባቱ፤ ጎራዴ ሲመዙ ይላል በአዛኝቱ» ይባላል ። ኢትዮጵያውያን የነበዘ ወኔ ስለነበራቸው ፈሪ ሰው አይወዱም ነበር፤ በዚህም ምክንያት የተማሪውን ሰው እንደፈሪ ይቆጥሩት ነበር ፤ ስለዚህ ልጆቻቸው እንዲማሩ አይፈቅዱም ነበር ። ተማሪውም በዚህ መልክ እንዳይማር ከቤቱም እንዳይወጣ ሲታሠርና ቤት ለቤት እንዲኖር ያደረጉት ነበር ፤ ነገር ግን እንደማንም ብሎ ከቤቱ ወጥቶ አምልጦ ጠፍቶ ወደ ትምህርት ቤት መሔድ ግድ ስለነበረበት በዚያን ጊዜ ታላቅ የመንፈስ ውጊያ፤ ችግርም ነበረበት ። ዘመዶችም እርሱን ለመፈለግ ሲሔዱ እንዳያገኙት ከዚህ አገር ገቡ ሲሉት ወደሌላው አገር በመሔድ ፤ ሲዘዋወር ይኖራል ። እንዳንድ ተማሪዎችም በዚህ ምክንያት እንዲሁ እንደዞሩ እግረ ተማሪ ብቻ ሁነው የሚቀሩ ነበሩ ። ተማሪውም ስሙን እንኳን በየጊዜው ሲለዋውጥ የሚኖረው በዚህ ፍራቻ ማንነቱ እንዳይታወቅ ማድረግ የታመነ እውነት ነው ።

፬ኛ ተማሪዎችን የሚያስቅቅ ነገር ስለነበር ።

ወላጆች ልጆቻቸው እንዲማሩላቸው ሲጥሩ ልጆች ደግሞ የማይፈቅዱ ነበሩ ፤ በግድም ወደ ትምህርት ቤት ወላጆች ሲያስገቡአቸው ቀለብም ሲጭኑላቸው እንዲሁ ዕድሜያቸውን በከንቱ ሳይማሩ የሚፈጁ ነበሩ ፤ ምክንያቱም ከትምህርት ወደኋላ የሚያስቀሯቸውና ካህን እንዳይሆኑ የሚያሳፍሩ ነገሮች ፩ኛ/ ከላይ የጠቀስናቸው ሲሆኑ ፤ ፪ኛው ደግሞ ተማሪውን ወይም ካህኑን ዕጣን ጠባሽ እያሉ በዚያን ጊዜ ይሰድቡት ስለነበር ልጁ ይህን ስም ሁልጊዜ በመስማቱ እንዳይሰደብ ሊማር አይፈቅድም ።

፭ኛ የረኃቡና የጥሙ ብዛት ።

ደኃም ባለጸጋም ብትሆን እናት ለልጅዋ የምትሰጠው ከቶ አታጣም ፤ ልጅም በቤተ ዘመዱ ዘንድ የተከበረ ሲሆን ወደ ትምህርት ቤት ከሔደ ጀምሮ ግን እየለመነ መብላት ግድ ስለሚሆንበት ደረቁ እንጀራ ያንቀዋል ፤ ዘመድ ይናፍቀዋል ፤

ብዙም ቅር ይለዋል ። ስለዚህ ተማሪው በጣም ይቸገር ነበር ። በተለይም ሁልጊዜ ከውሻ ጋር መታገል ስለነበረበት ውሻው ግቢውን ለማስከበር እንግዳ ሰው እንዳይዞር በግድ መጮኽ መናከስም ነበረበት ። ተማሪው ደግሞ ቀራሽ እንጀራን በመፈለግ ቤት ለቤት መዞር መለመን ግድ ነበረበት ፤ ስለዚህ በተማሪውና በውሻው መካከል የነበረው ጥል በጣም የከረረና አሠቃቂም ነበር ። ውሻው ከመናከሱና ከችግሩ ብዛት የተነሣ ተማሪው በእንጉርጉሮ መልክ ሲገጥም « እናቴ ባየሻ እናቴ ባየሻ ፤ በቀራሽ እንጀራ ሲያባርረኝ ውሻ » ሲል ገጥሟል ። ተማሪው እንደዚህም ዙሮ ለምኖ ገና ሳይቃናለት ችግሩም ሳይወገድለት ይኖር ነበር ፤ ተማሪው ስለችግሩ ብዛት ቅኔ ሲቀኝ ፤ «ረታብሂ ገጸ ወጨፎ በገባ ጊዜ ከአንጀቴ ፤ ንዑ ክዳናትየ እናቴ ወአባቴ » ብሏል ፤ ጸዋትወ መከራው ብዙ ፤ ዓይነቴ የተለያየ ሁኖ ስለሚጨነቅ በፈቃዱ አባቴንና እናቴን በጠቅላላም ዘመዶቹን ሁሉ ጥሎ ከሔደ በኋላ በልዩ ልዩ አጋጣሚ ማንሣት ችግሩንም መግለጥ ግድ ይሆንበታል ። ከችግሩ ብዛት የተነሣ ተማሪውን ዳፍንት የተባለ የዓይን በሽታ ይይዘው ነበር ፤ ይኸም በሽታ የታወቀው የተማሪ በሽታ በመባል ነበር ። ሕመሙ የሚነሣው ከችግር ብዛት ከሰውነት ጉዳት ፤ የላመና የጣመ ካለመቅመስ የተነሣ እንደሆነ ይታወቃል ። ተማሪውን ይኸ በሽታ ከያዘው በኋላ ጀንበር ከገባች ጊዜ ጀምሮ በመሪ እንደሆነ እንጂ በእግሩ ሊራመድ ከቶ አይችልም ፤ ስለዚህ በሔደበት ማደር ግድ ነበረበት ፤ እንደዚህም እየሆነ አንድ ቀን ጠሙን ሲያድር አንድ ቀንም ሲቀምስ ተስፋ ሳይቆርጥ ይማር ነበር ። ግን ትምህርቱን አያቋርጥ እንጂ የገዘን ድምፅን ማሰማቱ አይቀርም ፤ በተለይም ልመና ሔዶ ባደውን ኮፋዳ ይዞ ሲመለስ እንዲህ ይል ነበር « ከአባቴም ከናቴም ከእጎቶቼም መርዶ ፤ እጅግ ያሳዝናል የኮፋዳ ባዶ »

፯ኛ እርስ በርስ በመጣላት ።

ተማሪ ለተማሪ ሲገናኝ መደባደብ በጨቤም መዋጋት ነበረበት ። ዋናው የጥሎ ምክንያት ግን ይኸው የቀራሽ እንጀራ እንደነበር የታወቀ ነው ፤ ማለት አንዱ የአንዱን ድርሻ ወይም ሰበካ ሲለምን የአገኘው እንደሆነ በከፍተኛ ደረጃ ጥልን ያበቅሉ ነበር ። እንዲሁም በትምህርት ምክንያት በመናናቅ የኔ መምህር ይበልጣል የኔ ይበልጣል በማለት ተማሪ ለተማሪ ይጣላ ነበር ። ይኸውም «ይብራና ይብራ ተጣሉ በሰው ሽንብራ » ፤ እንደተባለው በማያገባቸው ጉዳይ በሰው ቤት እንጀራ እየገቡ መጣለት ነው ። በዚህም ምክንያት የሞቱ አካላቸውንም ያጡ ብዙዎች ናቸው ፤ ይኸም የተማሪ አንደኛው ችግር ነበር ።

፮ኛ የትምህርቱ አሰጣጥ ።

ተማሪው አገሩን ዘመዶቹን ጥሎ የዕውቀትም ስደተኛ ሆኖ ሲኖር ትምህርት ግን እንደ ልቡ አያገኝም ነበር ፤ ይኸውም የሚሆንበት ወንበር ይበ

ዛና ተራ በመጠበቅ ብዙ ጊዜ ያጠፋ ነበር ። ምክንያቱም ዝነኛ የሆኑትን አስተማሪዎች ተማሪ በብዛት ስለሚከባቸው ወንበር ለመዘርጋት ተራ ለማግኘት በቶሎ አይችልም ነበርና ። ስለዚህ ያሰበውን ያህል ትምህርቱን በጊዜው ሊያጠናቅቀው አይችልም ፤ ብዙ ጊዜ መፍጀትም ዘመን መቀጠርም በግድ ነበረበት ፤ በዚህም ምክንያት ከእገሌ እገሌ ይሻል ይሆን በማለት ተማሪው ከሀገር ወደሀገር በመዘዋወር ይኖር ነበር ፤ እግረ ተማሪም ሆኖ እንዲቀር ከሚያደርጉት ምክንያቶች አንደኛው ይኸ ነበር ። ወይም ከመዞሩ የተነሣ በሽታ ሰርቆ ይሞታል ፤ ወይም ዕድሜውን ልክ በሽተኛ ሆኖ ይቀራል ። ከዚህም በስተቀር አስተማሪው ትምህርት በመሸለጉ ፤ አንዳንድ አስተማሪዎች ለተማሪ ጥበብ በመሠወር ፣ ትምህርት ባለማስተማር ተማሪውን ያጉላሉት ያስቸግሩትም ነበር ፤ እንዲያውም ጥያቄ ሲያቀርብላቸው ምሥጢር እንዳያደላድል በዕውቀትም እንዳይበስል እየተመቀኙ ስትደርስበት ታገኘዋለህ የሚል መልስ ይሰጡት ነበር ፤ እንጂ ቀጥተኛ መልስ አይመልሱላቸውም ነበር ። አንዳንዶች መምህራንም አፍ አውጥተው እኛ ስንት ዘመን የደከምንበትን በአንድ ቀን ነጥቀህ ልትሄድ ነው እያሉ በቁጣ ቃል ይናገሩ ተማሪውንም ያጉላሉትና ያስቸግሩት ነበር ፤ ስለዚህም ለተማሪው ችግር ተጨማሪ ይሆኑበት ነበር ማለት ነው ።

በተማሪው ላይ ይኸንንና ይኸን የመሳሰሉ ሌሎችም ችግሮች ነበሩበት ፤ ግን ግማሹ ይኸን ሁሉ ችግር አመለጥኩ መሰሎት አገር ለአገር ሲዞር ሲንከራተትም ከላይ እንደገለጥነው እግረ ተማሪ ሆኖ የቀረ ብዙ ነው ። አንዳንዱ ግን ጥራዝ ነጠቅ እየሆነ ጥልቅ ዕውቀት ሳይኖረው ከዚያም ከዚህም ነጥቆና ጆሮ ጠገብ በመሆን ብቻ እንዲሁ አፈ ተማሪ ሆኖ የቀረ አለ ። አንዳንዱ ግን ይኸን ሁሉ ችግር በትዕግሥት አቸንፎ ልበ ተማሪ ሆኖ ከፍ ያለ ሞያ ይዞ ከፍ ያለ ማዕረግ ያገኘ አለ ። ከዚህ የበለጠው ግን እንዲሁ በከንቱ ሕይወቱን ያጣው አካሉ የጎደለው ጨርሶም ሞቶ የቀረው ብዙ ነው ።

ይኸ ከዚህ በላይ ከተዘረዘረው መከራ ግማሹ በሌሎች ሲደርስባቸው ያየ ሁት ሲሆን ግማሹ ግን በኔ በራሴም ላይ የደረሰ ያየሁትም ዕውነት ነገር ነው ፤ ሆኖም ሞያ ለመያዝ እንደዚህ ሆኖ መማር ግዴታ ነበር ። ሊቃውንት የሚባሉትም ይኸን ሁሉ ጸዋትወ መከራ በትዕግሥት አሳልፈው ዕውቀትን በየዓይነቱ ገብ ይተው በመገኘታቸው ነው ፤ ጥንታውያን ተማሪዎች እንዲህ ብለው ሲማሩ ፤ መከራም ሲገጥማቸው በችግር ሳይፈቱ ፤ ለጥናታቸው ዘመን ሳይወሰኑ ዕድሜ ልካቸውን ለመማር ስለቆረጡ ዕውቀታቸው በጣም ጥልቅ የሆነ ነበር እንዲያውም ከእገሌ ይልቅ እገሌ ያውቃል እገሌም ይበልጣል ። እያለ ሕዝቡ ያወዳድር ስለነበር በሕዝብ ዘንድም ታላቅ ሚዛን የዕውቀት መገመቻ ስለነበር ሊቃውንቱ ዝናን ለማትረፍ ከፍ ያለ ውድድር ያሳዩ ነበር ፤ ችግሩን ቅሉ ያስረሳቸው የነበር ይኸ ዓይነቱ ውድድር ነበር ።

ምዕራፍ ፫ ።

የተማሪዎች ዘዴኛነት

በጥንት ዘመን ይማሩ የነበሩት ሰዎች ጥቂቶች በመሆናቸው እነርሱ ብቻ ዐዋቂዎች፤ እነርሱም ብቻ ዘዴኛዎች እየተባሉ ይነገርላቸው ይከበሩም ነበር። ግን አሁንም ቢሆን ዘዴኛ የሚሆኑ የነገሩን መውጫውንና መግቢያውን የሚያውቁ የተማሩ ብቻ እንደሆኑ የታወቀ ነው ። በቀድሞ ጊዜ ግን በእውር ዘንድ አንድ ዓይና ብርቅ ነው እንደተባለው ሁሉ ባልተማረው ሕዝብ መካከል ብርቅና ድንቅ ሆኖ የሚታየው የሚነገረውም የተማሪዎች ጭሌነትና ዘዴኛነት ብቻ ነበር ።

የዕረፍት ጊዜ ማሳለፊያ የተማሪዎች ቀልድ ነበር ፣ ተረቱም ምሳሌውም የሚነገረው ስለተማሪዎች ብቻ ነበር፤ አንዳንድን ራሱ ሕዝቡ የፈጠረው ሳይሆን አይቀርም፤ አንዳንድ ግን በእርግጥም የሆነና የተሠራ ነው፤ ምክንያቱም ተማሪው ብዙ ነገር ስለሚማር ሁሉን ነገር እንደ ቀላል አድርጎ ይመለከተውና በሕዝቡም ላይ ይቀልድ ስለነበር ነው ።

ሀ/ በዐዋቂነቱ ፤

ተማሪዎች በጥንት ዘመን ዐዋቂዎች ተብለው ይገመቱ ስለነበር ዓውደ ነገሥት ይገልጡልናል ፣ ዕድላችንን ይነግሩናል በማለት እንዲጠነቁሉላቸው ሰዎች ወደነርሱ በብዛት ይጎርፉ ነበር ። ተማሪዎችን ግን አለማወቃቸውን እያወቁ ለእንጀራ ማግኛ ብቻ ዘዴ ብለውም የያዙት ስለሆነ የጠየቁቸውን ሁሉ ያወቁ መስለው ይነግሩ ይሠሩም ነበር ።

ለ/ በመድኃኒት በኩል ፣

ተማሪዎች ዕፅዋትን ስማቸውን ከነተግባራቸው ያውቃሉና ያበጠውን አፍርጠው፤ የጎረቤትን ልጠው፤ ሥር ምሰው፤ ቅጠል በጥሰው ያድኑናል በማለት የሚጠብቁ ነበሩ ። ተማሪዎችም ከዕፅዋቱ ቅመም በላይ ቀይ ወረቀት ነጭ ወረቀት በማለት የሐሰት ድግምት እየሰጡ ሕዝቡን ይገዙት ነበር ፣ እንዲያውም የሰው ልጅ ሁሉ በሕይወቱ ሳለ ብቻ ሳይሆን በጊዜ ሞቱም አብሮት የሚቀበር ልፋፈ ጽድቅ የሚባል ጽሑፍ በእንገትህ እሠር ትድናለህ እያሉ እየጻፉ ይሸጡ ስለነበር ሕዝቡ በውድም በግድም ያንኑ ገዝቶ ያሥር ነበር ፣ በዚህም ሁሉ ምክንያት ተማሪዎች ብዙ ገቢ ያስገቡ ነበር ። በጠቅላላ በዚህ መንገድ የሆነውን ያልሆነውን እየሠሩ ለሌላውም ተማሪ እያስተማሩ በመስደዳቸው አንዳንድ ትምህርቱን ትቶ በምትሐቱ አምኖበት ጊዜውን በጥንቆላና ሥር በመማስ ቅጠልም በመበጠስ ያሳልፈው ነበር ። በዚህም መልክ የሐሰቱ ወይም የምትሐቱ ሥራ እየተሰፋፋ እስካሁን ድረስ ይገኛል ግን «የማያድን ጠንቋይ መድኃኒቱ

ለዋይ» እንደተባለው ሁሉ ድግምቱ እንኳን ሌላውን ሊያድን ራሱንም ሳያድን ኑሮው ሳይሻሻል እንዲኖር ያደርገዋል ።

ሐ/ በቀልድ በኩል ፤

ተማሪ ከጮሌነቱ የተነሣ ታላላቅ ቁም ነገር ይነገርለታል፤ በእርግጥ አድራጎት ይሆናል፤ ወይም ፈጥሮ አውርቶ ይሆናል፤ ወይም ሕዝቡ እየፈጠረ ጮሌነቱን ስላወቀ የተናገረው ይሆናል፤ በተማሪ ላይ አንዳንድም ብዙ ጸያፍ የሆነ አንዳንድም ተረት ለበስ ቁም ነገር ይነገርለታል ፤ ሕዝቡ ግን ለጊዜ ማሳ ለፊያ ለማለት ሁሉንም ዓይነት ጸያፋንም ሳይጠብቅ ያወራል ፤ ከዚህ ላይ ግን ለምሳሌ ያህል በቀልድ መልክ የሚወራሉትን የተማሪውን ጮሌነት አስረጅ የሚሆን እገልግላሁ ። ከዕለታት በአንደኛው ቀን ተማሪው ራቅ ወደአለ ቦታ አገር ሔዶ እንደልማዱ ቍራሽ ሲለምን ሴትየዋ ቍራሹን ልትሰጥ ይዛ ወጣች ተማሪው የተንከላተመ በመሆኑ አሳዝኗት ቆም ብላ ተሜ አገርህ ወዴት ነው? አለችው ። እርሱም በተለምዶ ጮሌነቱ ትክክለኛውን ነገር ሳይናገር ከእነማይ አላት እርሷም ቸኩላ ከሰማይ አለችው ። አዎ እሜቴ ሲል መለሰላት እርሷም ገርነት ያጠቃት ስለነበረች አባባና እማማ ደገና ናቸውን አለችው ። እርሱም ከውሉ እንደገባችለት አየና ነገሩን በማጤን እውነተኛ መስሎ እንዲህ ሲል ይመልስለታል፤ አባትዎና እናትዎ በጤና በኩል በጣም ደገና ናቸው፤ ነገር ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲሔዱ የሚለብሱት ልብሳቸው ስለአለቀባቸው ተቸግረዋል ፤ አንዳንድ ጊዜም በዚሁ ምክንያት ከቤተ ክርስቲያን ይቀራሉ አላት ። በዚያን ጊዜ ወይም ዛሬ ቢሆን በባ ላገሩ ጥሩ ልማድ አለ ፤ ይኸውም የቤተ ክርስቲያን መሳምያ የወንድም የሴቱም የተለየ የማዕርግ ልብስ እንዳለው ነው ። ዛሬ ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲገባ ፎጣተጠ ምጥም ብርድ ልብስ ተለብሶ በድፍረት ይገባል ። ሴትየዋ በዚህ ጊዜ ደነገጠችና አሁን ልብሱን ብሰጥህ ታደርስልኛለህ አለችው፤ እርሱም ሳያስበው ሙሉ ልብስ ሊያገኝ መሆኑን ተረድቶ በደንብ ነዋ እሜቴ አላት፤ እንግዲያውስ አሥራ እስካመጣልህ ድረስ ከዚህ ቆየኝ ብላ ወደ ጓዳዋ ገባችና ለአባቷ የባሏን ሙሉ ልብስ ለእናቷም የርሷን ሙሉ ልብስ አሥራ አደራህን አድርስልኝ ሰላምታም ንገርልኝ ብላ ሰጠችው ። እርሱም እጅ ነሥቶ ተቀብሎ ትንሽ እልፍ እንዳለ የሴትየዋ ባል ከሥራ ውሎ ገባ፤ ሴትየዋም ለባሏ እኸል ውኃ ላቅርብለት ሳትል የምሥራች የአባባንና የእማማን ወሬ አገኘሁ በጣም ደገና ናቸው ። ነገር ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲሔዱ የሚለብሱት አልቆባቸው ተቸግረዋል ስለአሉኝ የአንተን ሙሉ ልብስ ለአባባ የኔን ሙሉ ልብስ ለእማማ ሰጥቼ ሰደድኩት በጣም ደስ ብሎኛል ስትል የርሷን ደስታ፤ የባሏን ግን መርዶ አቆየችው ። ባልየውም እውነት ነው ሰው ከፈረሰ ከበ ሰበሰ በኋላ ቤተ ክርስቲያን ይሄዳል፤ ልብስ ያልቅበታል ትይኛለሽ ቤቴን አስዘር ፈሽኛል ልብሴን ገፈሽኛል በማለት እየተበሳጨ ደግሞስ ምን ጊዜ ነው መጥቶ የወሰደው አላት፤ አንተ ልትመጣ ትንሽ ሲቀር ነው፤ እንዲያውም የሔደው በዚህ

መንገድ ነው ብላ አመለከተችው፤ እርሱም ተናደልና በእግራቱ ብሄድ አልደርስበትም በማለት ፈረሱን ጭና ሩጫውን ቀጠለ ። ጮሌው ተማሪ ግን የልብሱን ባለቤት በፈረስ መከተሉን አርቆ ተመለከተና ደበሎውን ገልብጦ ለብሶ የያዘውን ልብስ ከቁጥቋጦ ደብቆ ከአንድ ቁልቁለት አፋፍ ላይ ወደታች መሄዱን ትቶ ወደ አቀባቤ ሲወጣ ከባለቤቱ ጋር ተገናኘ፤ ባለቤቱም ቸኩለና አንተ ተማሪ እንደምን አለህ አንድ ልብስ የተሸከመ ሰው በዚህ ሲሄድ አላየኸም አለው፤ እርሱም አሁን ለትንሽ ይኸችን ቁልቁለት ወረደ አለው፤ አሁን እደርስበት ይመስልኻል አለው እርሱም አረ ቅርብ ነው፤ ነገር ግን ገደሉና ቁልቁለቱ ለፈረስ አይመችምና እስኪያዘገው እንዳይቸገሩ እንጅ በእግርዎ ቢሆን ይደርሱበት ነበር አለው። እንግዲያውስ ወረታህን ስመለስ እከፍላለሁና ይኸን ፈረስ ይዘኸ ቆየኝ አለው፤ እርሱም የዕቃው መጫኛ የሚሆን ፈረስ ስለአገኘ ደስ ብሎት እሺ ጌታዬ ይገዢ እቆያለሁ አለው፤ ስምህ ማን ይባላል ሲል ባለቤቱ ስሙን ጠየቀው፤ ተማሪውም የአሁኑ ይባስ እባላለሁ አለው። በል እንካ ያዝልኝ እንዳገኘሁት በቶሎ እመለሳለሁ ሲል ፈረሱን ሰጥቶ በእግሩ መንገዱን ቀጠለ፤ ተማሪው ደግሞ ልብሱን ከአስቀመጠበት ቁጥቋጦ ያወጣና ፈረሱን ጋልቦ መንገዱን ለውጦ አመለጠ ። ባለቤቱ የተባለውን ሰውየ አጣና ፈረሱን ወደያዘለት ሰው ቢሄድ እርሱንም አጣው ። የአሁኑ ይባስ እያለም ቢጣራ የውኃ ሽታ ሆነ፤ ተማሪው ግን ሁለቱንም ሰዎች ማለት ገሩንም ጮሌውንም አታሎ አገሩን ገባ ይባላል ። ያ ሰው ግን እያዘነ እየተከዘ ወደቤቱ ተመለሰ፤ ነገር ግን ሚስቱ እንድታውቅበት ስለአልፈለገ ከደጅ ሲደርስ አሳቡን ለውጦ ሰማሽ ወይ እገቱ ያ የአልሸው ነገር እውነት ሆኖ አገኘሁትና ለዕቃ መጫኛ እንዲሆናቸው ፈረሱን ሰጥቼ መጣሁኝ አላት ።

ይኸን የመሰሉ ተረቶች ስለ ተማሪው ይነገራሉ፤ ይኸም ሁሉ የሚተረክ ለት ተማሪው ጮሌነት ያበዛ ዘዴኛነትን ገንዘቡ ያደረገ ስለነበር ነው ።

ምዕራፍ ፬ ።

የተማሪና የሕዝብ ግንኙነት ።

፩ኛ ተማሪ ።

ተማሪው ቤተ ሰቡንና ወገኑን ጥሎ፤ ቆዳውን ጠቅልሎ፤ ቅሉን አንጠልጥሎ ወደባዕድ ሀገር ይሰደድ እንጂ በሚኖርበት አገር ሁሉ እንግዳ ሳይሆን፤ ማኅበራዊ ኑሮን መሥርቶ፤ አዲስ እቅድ አውጥቶ ለሕዝቡ ሁሉ በተለይም በግል ለሚያውቃቸው ሕዝቦች ሲያገለግል ይገኛል፤ ይኸውም ልብስ ያጥብ፤ ጥላ ይሠራና ያበረክት፤ ጭራ ቆንኖ ይሰጥ ይኸንም የመሳሰሉ ዝምድናን አንድም ወዳጅነትን የሚፈጥሩ ነገሮችን በመፍጠር በራሱ ፈቃድ ይሠራ ነበር ። እን

ዲሁም ተማሪዎች የሚበሉት የሚለብሱት ሳይኖራቸው ማኅበራዊ ኑሮን በመደገፍ የደብረ ታቦርን በዓል ብዙ ድግስ በመደገስ ሕዝቡን ይጋብዙና ያበሉ ያጠጡ ነበር ፤ ማኅበርም በመግባት የተለዩ በዓላትን በመያዝ ከሕዝቡ ጋር ይገናኙ ነበር ። ተስኢነን በማለት በሰበሰቡት ገንዘብ የጽጌን በዓል እየደገሱ ሕዝቡን ያበሉ ያጠጡም ማኅበራዊ ኑሮን ይገልጡ ነበር ። ከዚህም ጋር በጸሎት ሕዝቡን ያስቡት ይዘከሩት ነበር ፤ ይኸም ማለት ተማሪ ምግብ ሳይኖረው ቀርቶ ምንም ቢራብ ቢጠማ ማታ ጸሎታ ለማርያም ሳይል አያድርም ነበር ፤ በዚህም አጋጣሚ ያለበትን ደብርና ሕዝቡን ያስብ ነበር ፤ በጠቅላላም ይኸን በመሳሰለው የአንድነት መግለጫ ይጠቀሙ ነበር ።

፪ኛ ሕዝብ ።

ሕዝብ ደግሞ በበኩሉ ለጊዜው ተማሪው በጸሎቱ በትሩፋቱ ይጠቅመኛል በማለት ፪ኛም በትምህርቱ ለሀገር ይጠቅማል በማለት አርቆ በማሰብ ተማሪው ተምሮ እስኪወጣ አንድም ያለበትን ደብር ለቆ እስኪሄድ ድረስ እንጀራ በመዘከር በበዓላት ጊዜ እየጠሩ በመጋበዝ፤ በክረምት ጊዜ በቤታቸው ሰብስቦ በመያዝ ባዕድነት ጠፍቶ ዝምድና እንዲፈጠር ያደርጉ ይከባከቡ ነበር ይኸንም ተግባር ግዴታ በማድረግ ፡—

ሀ/ ተማሪዎች በታመሙ ጊዜ ፤

ተማሪዎች ሲታመሙ እህል ውኃ በማቅረብ ፤ አንድም በቤታቸው ወስደው በማስታመም ይረዱ ነበር ።

ለ/ በድግስ ጊዜ ፤

እንደ ቦታውና እንደ ደብሩ ታላቅነት ወይም ታናሽነት ነው እንጂ ትልቅ ድግስ ሲደገስ ለደብሩ ካህናት ብቻ ሳይሆን ለተማሪም ለብቻው የሚታሰብበት ቦታ ወይም ጊዜ ነበር ፤ ይኸም ፩ኛ ተማሪው ከመብዛቱ የተነሣ ልዩ ድግስ የሚያሳስብ በመሆኑ ለብቻው መጠራቱን ያመለክታል ፤ ፪ኛ ተማሪ በቅል ውጥ ብቻ እንዳይመጣ ራሱን የቻለ ጥሪ ተደርጎለት ተከብሮ ቦታውን እንዲይዝ ማለት ነው ። ብዙ ጊዜ ግን ይኸ ዓይነት ግብዣ የሚደረገው ታላላቅ አድባራት ተማሪ በማይለይበት ክብሩም በሚታወቅበት ነው ። ይሁን እንጂ በአንዳንዱ ቦታ ደግሞ ተማሪ ለድግስ አይጠራም ነበር ፤ ምክንያቱም የተጠራ እንደሆነ እየኮራ ይቀራል ። የተረሳ እንደሆነ ግን ሊቀላውጥ ይሄ ዳል በማለት ነው ፤ ይኸም አስተያየት የተፈተነ እውነት ነው ።

ሐ/ ተማሪ በሞተ ጊዜ ፤

ምንም የእግዚአብሔር ጸጋ ከተማሪዎቹ ባይለይና ብዙ ጊዜ ሞት ባያጠቃቸው አልፎ አልፎ አንድ ተማሪ የሞተ እንደሆነ ሕዝቡ በመላ የጎዘኑን

ዕለት አክብሮ ይውላል ፤ ሙሾ ይወጣል ፤ መዋሥዕቱ ይመራል ፤ ቅኔው ይገ-
ርፋል ። ይኸም የሚያመለክተው ከተራው ሕዝብ እስከ ካህናቱ ያለውን የኅ
ዘን ተካፋይነት ነው ።

እንዲህም ሲሉ ይገጥሙለት ነበር ፡—

በተማሪው ድን በጻፈው ግንዘት ፤
ውረድ ውረድ አሉት ግባተ መሬት ።
ተማሪ በሞተ በሰባት ዓመቱ ፤
ተምሮ ይመጣል ትላለች እናቱ ።
ካህን ሞተ ብሎ አይነግሩም አዋጅ ፤
እንዲያው በየደብሩ መላክ ነበር እንጅ ።
እንዴት ካህን ይሙት ካህን ይቀበር ፤
ጸናጽሉ የወርቅ መቋሚያው የብር ።
እንግዲህ መቃብር ቶሎ ቶሎ ተማር ፤
ድን ተሸክሞ መጣልህ መምህር ።
አብ እሳት ወልድ እሳት መንፈስ ቅዱስ እሳት ፤
እንዴት ካህን ይሙት ጎሣን የቀደሳት ።
ይኸንም የመሳሰሉ ሌሎች ግጥሞች የኅዘን እንጉርጉሮዎች ያቀርቡለት ነበር ።

ከፍል ፲፩ ።

የኢትዮጵያ ካህናት የማዕርግ ስም ።

ምዕራፍ ፩ ።

የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች መዓርጋት ።

የኢትዮጵያ ካህናት ሁሉ ከላይ በዘረዘርነው መልክ ብዙ ጊዜ በትምህርት ከደከሙና ልዩ ልዩ ምያ ገብይተው እንደመገኘታቸው መጠን ከፍተኛም ዝቅተኛም ዕውቀት ይኑራቸው እንጂ እንደ አቅማቸው የተወሰነ አገልግሎት በቤተ ክርስቲያን እንዲያበረክቱ ይሰጠቸዋል ። ስለዚህም ደግሞ አገልግሎታቸውን የመሰሉ አንድም የተከተሉ የማዕርግ ስሞች ይሰጣቸዋል ። ይኸውም እንደሚከተለው ያለ ነው ።

፩ኛ በገጠር ቤተ ክርስቲያን ።

ሀ- በልዑካን ።

ገጠር በሆነው በማንኛውም ቤተ ክርስቲያን ሊገኝ የሚችል መዓርግ ።

፩ኛ/ ንፍቅ ዲያቆን-የዲያቆን ተወራጅ ።

፪ኛ/ ዲያቆን -ሙሉ ዲያቆን ።

፫ኛ/ ቁስ ።

እነዚህ ዓይነት አገልጋዮች ከሌሎች ቤተ ክርስቲያን እንዳለ አይቆጠርም። ቅዳሴም አይቀደስም ።

ለ- በመዘምራን ።

፩ኛ/ ደብተራ -ሙሉ ችሎታ የሌለው ዘማሪ

፪ኛ/ መሪጌታ -ሙሉ ችሎታ ያለው አስተማሪ የዜማ ፣ የቅኔ ፣ የአቋቋም መምህር ሲሆን መሪጌታ ነው የሚባለው ።

፫ኛ/ ገበዝ - የቤተ ክርስቲያንን ውስጣዊ አገልግሎትና የቅዳሴ ሥርዓትን የሚጠብቅ ፣ ንዋየ ቅድሳትን ሌሎችንም ንብረቶች የቤተ ክርስቲያን ሀብት የሆኑትን ሁሉ የሚቆጣጠር ነው ። በማንኛውም የገጠር ቤተ ክርስቲያን ከመሪጌታው በቀር ሁሉም ይገኛሉ ፤ በግድም መገኘት አለባቸው ። በአንዳንድ ገጠር ቤተ ክርስቲያን ግን በእርግጥ መሪጌታም ቢሆን ሊገኝ አስፈላጊ ስለሆነ ሕዝቡ በበጎ ፈቃድ መሪጌታውን ለመቅጠር ልዩ ልዩ የገንዘብ መዋጮ ያደርጋል ፤ የተፈለገውን የትምህርት ዓይነት መምህር ይቀጥራል ፤ ስለዚህም በገጠር ቤተ ክርስቲያን መሪጌታ ሳይቀር በግድ ይገኛል ። ከዚህ በላይ እንደተገለጠው ከመሪጌታው በቀር ሁሉም ጥልቅ ዕውቀት አይኑራቸው እንጂ በመጠኑ የ፩ኛ ወይም የ፪ኛ ደረጃ ዕውቀት ይኖራቸዋል ።

፪ኛ በደብር ቤተ ክርስቲያን ።

- ፩ኛ/ መጨኔ - የአገፋሪ ተወራጅ ።
 - ፪ኛ/ አጋፋሪ የካህናት አስተናባሪ ።
 - ፫ኛ/ ግራ ጌታ በግራ የሚቆምና በግራ በኩል የሚደረገውን የዜማውን ስልትና የማኅሌቱን ሥርዓት የሚጠብቅ ነው ።
 - ፬ኛ/ ቀኝ ጌታ - በቀኝ የሚቆምና በቀኝ በኩል የሚደረገውን የዜማውን ስልትና የማኅሌቱን ሥርዓት የሚጠብቅ ።
 - ፭ኛ/ ርእሰ ደብር- የደብሩ ራስ ከመሪጌታው ቀጥሎ የሚያስተናብር ።
 - ፮ኛ/ ጸወነ ደብር (በቆማ ፋሲለደስ) ብቻ የሚገኝ ስም ።
 - ፯ኛ/ ሊቀ ጠበብት } እነዚህ ሁለቱ ትክክል የሆኑ ማዕርጎች ናቸው ።
 - ፰ኛ/ ሊቀ መዘምራን }
- ስለዚህ ፩ኛው ባለበት ፪ኛው አይኖርም ።
- ፱ነኛ/ አፈ ሊቀ በታሪካ ነገሥት ብቻ የሚገኝ ።
 - ፲ኛ/ መሪጌታ - በመላ ይትበሃልን ጠብቆ የመዘሙርን ዓይነት የማኅሌቱን ሥነ ሥርዓት የሚያስከብር ነው ።
 - ፲፩ኛ/ አለቃ - የደብር አስተዳዳሪ ።
 - ፲፪ኛ/ መምህር - የገዳም አስተዳዳሪ ።

ከዚህ በላይ ከተዘረዘሩቱ ማዕርጎች ብዙዎች በነገሥታቱ በመሳፍንቱ የሚሾሙ ከፍ ያሉ ማዕርጎች ናቸው ። የደቀ መዝሙሩ የትምህርቱና የድካሙ ውጤት የሚታወቀው በዚህን ጊዜ ነበር ፤ ማለት እንደ ሞያው መጠን የክብር ስም ሲሰጠው ፤ ሲሾም ሲሸለም ፤ አንዳንዱ ግን በዚያው በደብሩ ማኅበር ፈቃድ ይሾሙት ነበር ። ይሁን እንጂ በዚያም ደጅ ጠንቶ ብዙ አገልግሎ የሥራ ችሎታቸውን አሳይቶ መሾም ስለነበር ይኸ ሹመት ሲገኝ እንደ ቀላል ነገር አይቆጥሩትም ነበር ። እየዋለ እያደረ ግን በከፍተኛ ሥልጣን ላይ የሚገኙት ያልተማሩ በመሆናቸው ምክትል የሚሆናቸውና የሚሾሟቸው ሁሉ የነርሱ ተወራጆች እንዲሆኑ ያልተማሩ መሆን በግድ አስፈለገ ። «ልጅህ ተምሯል ቢለው እንዳይሾም» አለው ይባላል ። ስለዚህም ባለሙያዎቹ ቦታ አጡ ፤ እነርሱ በመጎሰቆላቸው ሞያውም ተጎሳቆለ ተከታይም እስከ መጥፋት ደረሰ ።

፫ኛ ገዳም ።

- ፩ኛ/ አርድእት - ረዳቶች ወይም አገልጋዮች ማለት ነው ።
- ፪ኛ/ ሊቀ አርድእት - የአገልጋዮች አለቃ
- ፫ኛ/ እንል መጋቢ-ምክትል መጋቢ ማለት ነው ።
- ፬ኛ/ መጋቢ - የገዳሙ የንብረት ሹም

፮ኛ/ ጸሐፊ

፯ኛ/ ገበዝ

፱ኛ/ አፈ መምህር- የመምህሩ ወኪል ነው ።

፳ኛ/ የዕቃ ቤት- ገብረቱን የሚጠብቅ የዕቃ ግምጃ ቤት ሹም ።

፳፯ኛ/ መምህር- አስተዳዳሪ ነው ።

እነዚህ የገዳሙ ቀዋምያን ስሞች ናቸው፤ ነገር ግን በአንዳንድ ገዳም ጥቂ ቶቹ ስሞች የተለያዩ ይሁኑ እንጂ ብዙው ተመሳሳይ ነው ። እነዚህም ዓይነት ስሞች ከሌሎች ገዳሙ ይፈርሳል አንድነቱ ይጠፋል ።

በዚህም መልክ ባለመሠራቱ የአንዳንድ ገዳም አስተዳደር ከአንዱ ሰው እጅ ብቻ በመግባቱ ገዳሙ ሊደክም ሀብቱ ሊባክን ቻለ ።

ምዕራፍ ፪ ።

የካህናት የማዕርግ ስም

፩ኛ/ ዐፃዊ ጥገት - የመቅደሱን በሩን ወይም መጋረጃውን የሚዘጋና የሚከፍት ።

፪ኛ/ አናጉንስጢስ - በቅዳሴ ጊዜ ንባብ የሚያነብ ።

፫ኛ/ መዘምር - በቅዳሴ ጊዜ ተሰጠም የሚቀበል ።

፬ኛ/ ንፍቅ ዲያቆን ።

፭ኛ/ ዲያቆን - ሙሉ ዲያቆን ።

፮ኛ/ ሊቀ ዲያቆን ።

፯ኛ/ ቄስ ።

፰ኛ/ አቡነ ቀሲስ - የአቡን ጸሐፊ ወይም ጉዳይ ፈጻሚ ።

፱ኛ/ ሊቀ ካህናት - የካህናት አለቃ (የአቡን ገጸ በረከት ሰብሳቢ) ።

፲ኛ/ ቆሞስ - የቆምስና ማዕርግ ያለው መነተሴ ቄስ ።

፲፩ኛ/ ኤጲስ ቆጶስ - ጳጳስ ።

፲፪ኛ/ ጳጳስ - ጳጳስ ።

፲፫ኛ/ ሊቀ ጳጳስ - የጳጳስ አለቃ ።

፲፬ኛ/ ሚትሮፖሊስ - የከተማ እናት ማለት ሲሆን በታላቅ ከተማ ለሚሾም ሊቀ ጳጳስ የሚሰጥ መዓርግ ነው ።

፲፭ኛ/ ፓትረያርክ - ርእሰ አበው ማለት ነው ።

ምንም ከቆሞስ በላይ የነበረው ማዕርግ በተወላጆቻችን ባይሰጣቸውና ቀደም ብሎም ባይታወቅ ስምነቱ የቤተ ክርስቲያን ማዕርግ መሆኑን ለማስረዳት ያህል ጽፈናል ። ፓትረያርክ የተባለው ማዕርግ ግን በተለይ በመጨረሻ እስኪሰጠን

ድረስ ቀድሞ አልነበረንም ። ቢኖርም የአንድ ደብር አለቃ ስም ብቻ ሁኖ ነው የኖረው ፣ ይኸውም የተደባበ ማርያም ደብር አለቃ ነው ።

የደብርና የገዳም አስተዳዳሪዎች የክብር ስም ።

- ፩ኛ/ ንቡረ እድ - የአክሱም ጽዮንና የአዲስ ዓለም ማርያም አስተዳዳሪ በአንብሮተ እድ የተሾመ ሥልጣን ክህነት ያለው ።
- ፪ኛ/ እጩጌ - የደብረ ሊባኖስ ገዳም አስተዳዳሪ በመላም በኢትዮጵያ ገዳማት አስተዳዳሪ ሆኖ የኖረ ።
- ፫ኛ/ ጸባቴ - የደብረ ሊባኖስ ምክትል አስተዳዳሪ
- ፬ኛ/ ፓትረያርክ - የተደባበ ማርያም መምህር
- ፭ኛ/ አለቃ - የብዙ አድባራት አስተዳዳሪ ስም
- ፮ኛ/ ርዕሰ ርዕሳን-የመርጡለ ማርያም አስተዳዳሪ ስም
- ፯ኛ/ መክብብ- የአትሮንስ ማርያም አስተዳዳሪ ስም ።
- ፰ኛ/ ሊቀ ሊቃውንት- የታዕካ ነገሥት በዓታ ማርያም አስተዳዳሪ ስም
- ፱ኛ/ ሊቀ ሥልጣናት- የመንበረ ጸባዖት ቅድስት ሥላሴ ካቴድራል አስተዳዳሪ ስም ።
- ፲ኛ/ መልአክ መልአክ- የቀራንዮ ።

ከዚህ ጀምሮ ወደታች ያለው ግን በጉንደሮች ጊዜ ወጥቶ አሁን ግን በብዙ ከተማዎች ያሉ አድባራት የሚጠቀሙበት የማዕርግ ስም ነው ።

- ፲፩ኛ/ መልአክ ምሕረት ።
- ፲፪ኛ/ መልአክ ሣህል
- ፲፫ኛ/ መልአክ ፀሐይ
- ፲፬ኛ/ » ገነት
- ፲፭ኛ/ » ኃይል
- ፲፮ኛ/ » ብርሃን
- ፲፯ኛ/ ሊቀ ማእምራን
- ፲፰ኛ/ መልአክ ጽዮን
- ፲፱ኛ/ » ሕይወት
- ፳ኛ/ » ጽጌ
- ፳፩ኛ/ » አርያም
- ፳፪ኛ/ ሊቀ ኅሩያን
- ፳፫ኛ/ ቄስ አጺ
- ፳፬ኛ/ አፈ መምህር
- ፳፭ኛ/ አበ ምኔት የገዳም አስተዳዳሪ
- ፳፮ኛ/ እመ ምኔት የገዳም እናት (አስተዳዳሪ)

የአድባራትና የገዳማት የማዕርግ ስም ።

እያንዳንዱ ደብር እንደ ሰው ልጅ የክርስትና ስም አለው ፤ ጸሎትም ሲደርስ ከቤተ ክህነትም ሲጻፍ የሚነሳው በዚህ ስሙ እንጂ ሕዝቡ በሚያውቀው በመጠሪያ ስሙ አይደለም ። እንዲያውም ለአስተዳዳሪዎች የሚሰጠው የማዕርግ ስም ከዚህ ጋር የተያያዘ ነው ። ለምሳሌ ደብሩ ደብረ ሣህል ተብሎ እንደሆነ አስተዳዳሪው መልአክ ሣህል ይባላል ፤ ደብሩ ደብረ ገነት ተብሎ እንደሆነ አስተዳዳሪው መልአክ ገነት ይባላል ፤ ሌላውም እንዲሁ ነው ። ለምሳሌም ያህል ከዚህ እንደሚከተለው እንመልከት ።

- ፩ኛ/ ደብረ ጽዮን
- ፪ኛ/ መንበረ ጸባዖት
- ፫ኛ/ ታዕካ ነገሥት
- ፬ኛ/ መንበረ መንግሥት
- ፭ኛ/ ደብረ ፀሐይ
- ፮ኛ/ ደብረ ሣህል
- ፯ኛ/ ደብረ ኃይል
- ፰ኛ/ ደብረ ገነት
- ፱ኛ/ ሐመረ ኖኅ
- ፲ኛ/ መንበረ ልዑል
- ፲፩ኛ/ ማኅደረ ስብሐት
- ፲፪ኛ/ ቀራንዮ
- ፲፫ኛ/ ደብረ አሚን
- ፲፬ኛ/ ደብረ ሃይማኖት
- ፲፭ኛ/ ደብረ ልዑል
- ፲፮ኛ/ ማኅደረ ማርያም
- ፲፯ኛ/ ደብረ ድማኅ
- ፲፰ኛ/ መካነ ኢየሱስ
- ፲፱ኛ/ ቅድስተ ቅዱሳን
- ፳ኛ/ ደብረ ጽጌ
- ፳፩ኛ/ ምስካየ ኅዙናን
- ፳፪ኛ/ መካነ ሥላሴ
- ፳፫ኛ/ ደብረ መንክራት
- ፳፬ኛ/ ደብረ ምጽላል
- ፳፭ኛ/ ጽርሐ አርያም

- ጳጳሩ/ መርጡለ ማርያም
- ጳጳሩ/ ተደባበ ማርያም
- ጳጳሩ/ አትሮንስ ማርያም
- ጳጳሩ/ ምስካብ ቅዱሳን
- ጳጳሩ/ ደብረ ኖጎ
- ጳጳሩ/ ደብረ ታቦር
- ጳጳሩ/ መንበረ ብርሃን
- ጳጳሩ/ ደብረ ሲና
- ጳጳሩ/ ምጽላለ ማርያም
- ጳጳሩ/ ቤተ ማርያም
- ጳጳሩ/ ገነተ ማርያም
- ጳጳሩ/ ደብረ ወርቅ
- ጳጳሩ/ ደብረ ዕንቁ
- ጳጳሩ/ ደብረ ነጐድንድ
- ጳጳሩ/ መካነ ሰማዕት
- ጳጳሩ/ ደብረ ዓባይ
- ጳጳሩ/ ደብረ ምጥማቅ

ግጠቃለያ ።

ኢትዮጵያ ጥንታዊት ሀገር የሆነችውን ያህል ብዙ ጥንታውያን ነገሮችም እንዳሏት በልዩ ልዩ ክፍልና ምዕራፎች የገለጥናቸው ጥበባት ምስክር ናቸው ። ይሁን እንጂ በየአረፍተ ዘመናቱ ተቀናቃኞችና ጠላቶች በርሷ ላይ በመነሣታቸው ጥንታውያን የሆኑ ነገሮችን ሁሉ እያደኑ እንዳጠፉ ጥርጥር ሳይሆን እውነት ነው። በታሪክ እንኳን ግልጥ ሁኖ የታወቀውን ፩ኛውን የጥፋት ጊዜ ብናነሣ በቂ ምሳሌ ይሆናል፤ ይኸውም የጉዲት ወረራ ነው። የርሷም ጥላቻ በቤተ ክርስቲያንና በመንፈሳዊያን ነገሮች ላይ በመሆኑ ተከታትላም ታጠፋውም የነበረ ይኸንና ይኸን የመሰለውን ነው። ደግሞም በዚያን ጊዜ ጥበባት ሁሉ ሊመነጨ ይችሉ የነበር በቤተ ክርስቲያን ነበር ፤ ቁም ነገርነት ያላቸው የጥንት ቅርሶችም ይጠበቁ የነበር በቤተ ክርስቲያን ነበር ። እንግዲህ በዚያን ጊዜ ያልጠፉ ምን ነገር ይገኛል? ሊቃውንቱ ታደነው ተገድለዋል ፤ መጻሕፍቱ ተቆነጸጸለዋል ፤ አብያተ ክርስቲያናትም ተቃጥለዋል ፤ በጠቅላላም በአክሱም ጊዜ ተፈጥሮና ተፈልስፎ የነበረውን ሁሉ በዚያን ጊዜ አጥፍታለች ። ለልዩ ልዩ ጥናት መነሻና መድረሻ ይሆኑ የነበሩ ጥበባት ሁሉ አብረው እንደጠፉ ዓይነ ልቡና ያለው አይስተውም ፤ ታዲያስ ጥበባችንን ትምህርታችንን በጠቅላላም ባህላችንን መልሶ ማን ገነባው? እንዲትስ ተገነባ? ይኸ ደግሞ ራሱን የቻለ ክፍ ያለ ጥናትን ይጠይቃል ፤ መልሱም ቀላል አይደለም ፤ ሁሉም ነገር ተቋርጦ ጠፍቶ ኑሮ መጀመሩ የታወቀ ነው ፤ ይሁን እንጂ የተገኘውን አሁን ያለውን ያህል ከመሬት በታች ሳይውልና ሳይጠፋ አልቀረም ለማለት እንችላለን ። እንዲያውም የተገኘው ሳይቀር ከነመልኩ ከጥንታዊ ባሕርይ ጋር መሆኑን ቅሉ ያጠራጥራል ፤ ምክንያቱም «ሥጋ ከመሬት ወድቆ አፈር ሳይዝ አይነሣም» ይባላል ፤ ይኸ እርግጥ ሳይሆን አይቀርም ፤ እንዲህም ከሆነ ብዙ ጥበባት ፈጽመው ወድመውብን የተገኙትም ብዙ ለውጥ አግኝቷቸው ይሆናል ።

የብዙ ጥናቶች መግቢያቸው በሩ እየጠፋ የሚያስቸግረው ፤ የትመጣውም እየጠፋ መነሻው ያልታወቀ እየሆነ የሚያስቸግረውና ጥያቄው ሁሉ ያለመልስ እንዲሁ ተንጠልጥሎ የሚገኘው ስለዚህ እንደሆነ የታመነ ነው ። ይሁን እንጂ የጠፋው መንግሥት እንደገና ሲቋቋም ፤ ቤተ ክርስቲያንም አገልግሎቷን ስትቀጥል ክርስቲያናዊ ጥበባችን ከሞላ ጎደል ወዲያውን ቀጥሎ በዚህ መልክ ለመገኘትችሏል።

ብዙ ነገር የተፈጠረበት ከዓለም ጋር ግንኙነት የነበረበት ጊዜ የአክሱም ዘመነ መንግሥት ነው ፤ ብዙ ጥፋትም የደረሰው በርሱ መንግሥት መጨረሻ ላይ ነው ፤ ለምሳሌ በሥነ ጽሑፋችን ረገድ የተስፋፋ ድርጅት እንደነበር ሲታወቅ እርግጠኛውን ሁኔታ የሚያስረዳ በብራና ወይም በፖፒሩስ ወይም በሌላ ነገር ላይ ተጽፎ የተገኘ ነገር የለም ፤ ምናልባት ፈጽሞ ወድሟል ፤ ወይም ከመሬት በታች ውሏል ፤ ወይስ ----- ያልተብራራ ነገር አለ ። እንደአጋጣሚ ሁኖ በደንጊያውና

በሐውልቱ ላይ የተጻፉትና የተቀረጹት ባይኖሩ እንዴት እንጽፍ እንደነበር ፤ ሥውር ሁኖ በቀረ ነበር ፤ የቅርጻ ቅርጹም የፊደሉም ድምፅ የቋንቋውም ነገር በዚህ መልክ ሳይጠፋ አልቀረም ፤ እንዲያውም በቋንቋው በኩል የሄድን እንደ ሆን ግዕዙ ጠፍቶ አማርኛ ሊፈጠር የቻለው በዚህ ምክንያት እንደሆነ ይገመታል ። አማርኛ መቼ ተጀመረ ሲባል በአክሱም ፤ በሥነ ጽሑፍም በኩል የፊደል ቅርጽ ድምፅ ሊለውጥ የቻለው በዚያኑ ጊዜ ነው ፤ ይኸ ዓይነት ጥፋት በግራኝ ሞሐመድ ጊዜም ተደጋግሞ ተደርጓል ፤ ብዙ ነገሮች ከመሬት በታች ተደፍነው ቀርተዋል ፤ ብዙ መጻሕፍት ንዋየ ቅድሳት ተቃጥለዋል ። በጠቅላላም የጥፋቱ ሁኔታ ተመሳሳይ ስለሆነ ታሪኩም ተመሳሳይ ሁኖ እናገኘዋለን ። በፊተኛውም ሆነ በጀኛው ጥፋት ጊዜ እንዲሁም በሌላ በሀገር ውስጥ በየጊዜው በሚደረገው የርስ በርስ ግጭት የጠፋ ብዙ ጥበብ ሲኖር ፤ ሊቃውንቱ ግን ተስፋ ባለ መቅረጥ በየጊዜው እየተነሡ ሕይወታቸውን ለጥበብ መሥዋዕት አድርገው ቢሰጡና በጥናት ቢወስኑ ጥበባትን ለማስገኘት በመጠኑም በታ ለመስጠት መልክ ለማውጣት ችለዋል ። ባለፉት የዘረዘርናቸው ልዩ ልዩ የትምህርት ዓይነትና ጥበባት የነርሱ ድካም ውጤት መሆኑን የሚዘነጋው የለም ። አበው አልቀው ውሉድ ሲተኩ ይኸው ዓይነት ግዴታ እንዳለባቸው በመቅጠር ስለሚያጠኑትና ለተተኪዎች ስለሚያስተላልፉት እስከኛ ለመድረስ ቻለ ።

ይኸም ሁሉ ችግር እያለ ትምህርት በኢትዮጵያ የተወደደና ከፍተኛውን ደረጃ ይዞ ይገኝ እንደነበር የታወቀ ነው ። የአገሯ ነፃነት የሕዝቡም መብት ቅሉ ሊከበርና ወዲያው ሊቋቋም የቻለው በዚህ ረገድ ነው ፤ ማለት ሕዝቡ የራሱን ጥቅምና ጉዳት የለየ በመሆኑ ከሌላው ሥራ ይልቅ ሕይወቱን ለትምህርት የሰጠ በመሆኑ በኢትዮጵያ ጥፋት የደረሰ ብዙ ነገር የተቋረጠ ሳያስመስል ይዞ ይገኛል ። ትምህርቱም ሲጠበቅና በሚገባም ሲካሄድ የነበረው ሕዝቡ መምህራኑን ጊዜው በፈቀደው መልክ ሲቀጥርና ሲረዳ ፤ መምህራኑም በጸጋ ያገኙትን በጸጋ ፤ በከንቱ ያገኙትን በከንቱ ሲያካፍሉ በመኖራቸው ነው ። ተግሪዎቹም በመምህራኑ እግር ለተመካት የነበራቸው ጥረት እጅግ ከፍ ያለ ስለነበር ለሕይወታቸው ሳያስቡ የትምህርት ስደተኞች ሁነው የሚወስዱትም ጥናት እንዲሁ ከፍተኛ ስለነበር ነው ።

ስለዚህም ይኸን ሁሉ ትምህርት እያንዳንዱ ደቀ መዝሙር በተወሰነው ጊዜ ተምሮ አጥንቶ ከመሔዱም በላይ ራሱ ወደ ምርምር እየገባ ብዙ ጥበብ ይቀምር ለሌላውም ለማስተማር በጣም ይጥር ነበር ። ይኸ ሁሉ ብሔራዊ ዕውቀትም ለጊዜው ይገመት የነበረው መንፈሳዊ ተግባር አንድም መንፈሳዊ ግዴታ እንደሆነ ነበር ፤ በጀኛው በኩል በጥንት ዘመን በየትኛውም ዓለም መንፈሳዊ ነገር ይከበር ስለነበር ክብርን በመሻት ሲሆን ፤ በጀኛው በኩል ደግሞ መንፈሳዊ ነገር በመሆኑ በምድር ባንጠቀም በሰማይ እንጠቀማለን የማለት ግምት ስለነበር ነው ። መምህራኑ ቅሉ ራሱንና ጥሙን ታግሠው የስተመሩት የነበር ፤ ተግሪዎችም ይላ ተረፍተ

ዘመን እንዲሁ እየተቸገሩ ይማሩት የነበር የሃይማኖት ትምህርት አድርገው ከእግ ዚአብሔር ዘንድ በረከትን እናገኛለን የማለት ስሜት ስለነበራቸው ነው ። በእርግ ጥም አምላክ ኃይሉን እየሰጣቸው ብዙ ጸዋትወ መከራን በቀላሉ እያሳለፉ ከሕማም ከጎዘን እየተጽናኑ ብዙ ዘመንም የሚፈጀውን ዕውቀት በቅርብ ጊዜ እንዲ ፈጽሙ ሲያደርጋቸው ይገኝ የነበር በዚህ ስሜት በመነሣታቸው ነበር ። ሕዝቡ ስሜቱ ሥራው መንፈሳዊ ነበር ፤ ውድድሩም መንፈሳዊ ተግባርን ለመሥራትና ለመፈጸም ብቻ ነበር ፤ ቢያጠፋም ቅጣቱ ከመንፈሳዊ ተግባር መለየት ነበር ፤ ስለ ዚህ በጥዋት በማታ ዕረፍትን ሳይሹ በማስተማራቸው ተማሪዎችም ያለ ረዳት ችግ ሩን ሁሉ ተቋቁመው ያልፉት ነበር ።

ሕዝቡም ተማሪዎችን በአንዳንድ ቦታ ይረዳቸው ይደግፋቸው የነበር እንዲሁ መንፈሳዊ አቅዋም ያለው በነፍስም በሥጋም የሚጠቅም መሆኑን በመመርመርና በማመን ነበር ። ነገር ግን እየዋለ እያደረገ ጊዜው የተለወጠውን ያህል ነገሩም መልኩን ለወጠ ፤ በተለይም ከጠላት ወረራ ወዲህ ሕዝቡ የተለያዩ አስተያየት ሊያድርበት በመቻሉ ተማሪዎች የራስን ጥበብ ብቻ ፈላጊ እንደሆኑ የሚገመቱና የሚናገሩ የሚተቹም ብዙዎች ሆኑ ፤ ስለዚህም የተማሪዎቹ ቍጥር ቢያንስም ለነርሱ እንኳን የሚደረገው ርዳታ የሕዝቡ ስጦታ እየተቀነሰ ከመሔዱም በላይ ትምህርቱ ሥጋዊ ዕውቀት ያውም ዝቅተኛ ፣ እንጂራም የማያበላ ነው እየተባለ በመገመቱ ተማ ሪዎች የማይማሩት መምህራንም የማያስተምሩት ሁኖ ተገኝቷል ፤ በዚህም ምክን ያት ያ ሁሉን ያኮራ የነበረው ጥንታዊው ጥበባችን ለመውደቅ አዘንብሎ ይገኛል ።

ለማንኛውም ሞያ ዋጋ የሚሰጠው ሕዝብ ነው ፤ የሚደግፈውም መንግሥት ነው ፤ በየጊዜው መልክ የሚሰጡት ደግሞ ሊቃውንት ናቸው ። ስለዚህ የነዚህ ሁሉ ድጋፍ የተለየውን ያህል ለመውደቅ አዘንብሎ ይገኛል ፤ አሁን ግን ይኸ ሞያ በማንም ሳይደገፍ ባለቤት አጥቶ እንዲሁ ወድቆ ቢሰበር የደረሰበትም ጠፍቶ ቢቀር ተወቃሹ አሁን ያለው ትውልድ እንደሆነ መዘንጋት የለብንም ። በየት ኛውም ዓለም ቢሆን እንኳን የነበረውንና ያለውን ሊኖርም የሚችለውን ቀርቶ በነበር ብቻ የሚያገለግለውን ጥበብ በመፈለግና በማጥናት ይገኛል ፤ እንዲሁም ለወደፊት ሌላ ለመፈልሰፍ ከሕሊናው ጋር ይታገላል ። ከዚህም ጋር የውጭ አገር ሊቃውንት ተራ በተራ እንደጥናታቸው ልዩነት በዚህ ጽሑፍ የሚገኙትን ዕውቀ ቶች ሁሉ ለማጥናት ሲጣጣሩ በአንድ ቦታ እንኳን አጠቃሎ የሚነግራቸው ባይ ገኝ በየጠቅላይ ግዛቱ ሲሯሯጡ ይገኛሉ ።

ጥበባችን ብዙ ፤ ዓይነቱም ልዩ ሁኖ ለኛ ምንም ባይመስለን ፤ ወይም ርዝራዥ ገና ያልጠፋ ሁኖ በየቤተ ክርስቲያኑ ያለ መስሎ ቢታየንም መሠረቱን ሲለቅ ከጥቂት ጊዜ በኋላ እንዳልነበር ሊሆን እንደሚችል የአሁኑ አያያዝ ያስገም ታል ። እስካሁን ከፍተኛ ጥበብ ተብሎ ከዘመን ወደዘመን ሲሸጋገር የኖረው አሁንም በመጠኑ ያለው የመጀመሪያው ጥበብ የቅ/ ያሬድ ድርሰት ዜማ የተባለው ነው ።

፩ኛ ዜማ ።

የዜማው ትምህርት ከፍ ያለ የፍልስፍና ዕውቀት ያለው፤ አሁንም በብዛት ሁሉ ለጥናት የሚፈልገው ነው፤ የግጥምም አሰካክ ከፍ ያለ ርቀት ያለው ብሔራዊ ሥልጣኔን በጉላ የሚመሰክር ነው። የዜማ መዝገቡ ድን ሲሆን ሌላውም ቢሆን በመላ የያሬድ ድርሰት ነው፤ በኋላም የተደረሱ አንዳንድ ቢኖሩ ያነኑ ተከትለው የሄዱ ስለሆነ ሁሉን ወደ አድናቆት የሚስብ ኃይል ያለው ትምህርት ሁኖ ተገኝቷል። እንዲሁም ሲሆን ጥቅሙን ዐውቆ ተከታትሎ ያሻሻለውና ብሔራዊ መልክ የሰጠው ባለመኖሩ ለዘመናዊው ትውልድና ለሰሚው ሁሉ አስቸጋሪ መስሎ ይገኛል። ይኸ ጥበብ አሁንም የጠፋ መስሎ ይታይ አንድም ይገመት እንጂ የውጭ አገር ሊቃውንት ለጥናት በር የከፈቱበት ልዩም ወጭ ያደረጉበት ጊዜ ነው። የውጭ ሰዎች በሚፈልጉት መንገድ የሚገልጥ በመጥፋቱ ግን በውጭ ሰው የዜማው ስልት ይኸን ያህል ምሥጢር ያዘለ፤ ትርጉምና ምልክት ያለው መሆኑ ግልጥ የሆነ አይመስልም፤ የቀረው ቀርቶ በጎብረት ሲባል የሚያምረው ዜማ ጎብረት አጥቶ ሁሉም እንዳገኘ ሲጮኸው እንኳን ለሰው ሀገሩ ለሀገሩም ተወላጅ እጅግ የሚያስቀይም ሆኗል። አሁንስ ባለቤቱ አንድም ኃላፊው ማነው? ሁል ጊዜም የሚጠፋው ባለቤት ያጣ ነገር ነው። ይኸን የመሰለው ጉዳይ ሁሉ የቤተ ክህነት ብቻ ወይም የመንግሥት ብቻ አይደለም፤ ሁሉም ቢያስብበት ሁሉም ኃላፊነት እንዳለበት ቢያውቅ ሊቃና በቻለ ነበር።

፪ኛ የቅኔ ግጥም ።

የቅኔም ግጥም እንዲሁ እንደዜማው ተወዳጅና ተፈላጊ ነው፤ የአእምሮ መክፈቻ የዕውቀት መገመቻ የንግግር ስልት መልመጃ ሁኖ ከጥንት ጀምሮ በኢትዮጵያችን ተከብሮ ይኖር ነበር፤ የሊቃውንቱ ችሎታ የሚታወቅ ሥውሩ ነገር ሁሉ የሚገለጥ በዚሁ ነው። ቅኔ በኢትዮጵያ ታላቅ ፍልስፍና እንደሆነ በመታወቅ የማንኛውም ትምህርት ተማሪዎች ሁሉ በመጀመሪያ ወደዚያ እየሄዱ ይማሩት ነበር፤ በአሁኑ ጊዜም ቢሆን ቅኔ ራሱን የቻለ ሞያ ሁኖ ሌላውን የሚያብራራ፤ ለሌላውም ምሥጢር ሁሉ ትርጉም የሚሰጥ ነው። በአሁኑ ጊዜ ግን ታላቁ ሞያ እንኳን ለሌላው ሊሆን ለራሱም ትርጉሙ እየጠፋ ከመሔዱ የተነሣ አዲሱ ትውልድ ከግዕዙ ቋንቋ ከቅኔውም ግጥም ይልቅ የውጭ ቋንቋ ማጥናት የውጭም ሥልጣኔን መከተል አስፈላጊ መሆኑን አምኖበታል። የመጽሐፉም ትርጉም ብዙ የረቀቀ አማርኛ የሚፈጠርበት የተሠወረው ምሥጢር የሚተረጉምበት አዳዲስ አስተያየት የሚፈጠርበት ትምህርት ሲሆን፤ መምህራኑ እያለቁ ደቀ መዛሙር ቱም ባለመተካታቸው ዕውቀቱ እየተቀነሰ ክብሩ እየወነሰ ሄዷል። እውነት ነው፤ የቅኔ ሞያ አስፈላጊ መሆኑን ሁሉም ሳያምንበት አልቀረም፤ እንዲያውም ማንኛ

ውንም የአማርኛ ግጥም ቅኔ እያሉ መጥራታቸውና የቅኔ ደራሴ እያሉ ሰዎችንም ማሞገሳቸው አልቀረም ፤ ይሁን እንጂ ያ ተስማሚ መንገድ ያለው ፤ ብዙ ምሥ ጢር ያዘለው የግዕዙ ጥንታዊ ቅኔ ቦታ የለውም ። ቋንቋውም ቢሆን በየትኛውም ዓለም የታወቀ ብዙ ሥራ የተሠራበት ፤ መጻሕፍት የተጻፉበት ፤ ከሴማውያን ቋንቋዎች ጋር ብዙ ግንኙነት ያለው ስለሆነ እንዲሁ እንደሞዛ ዕቃ ሊታይ የሚገባው አይደለም ፤ ሁሉም እንዲሚረው ደረጃ እንዲኖረው በር እንዲከፈትለት በግድ ያስ ፈልጋል ። ይኸ ሳይሆን ግን ስለኢትዮጵያ የሚደረገው ጥናት ሁሉ የዓይነ ሥውር ደበሳ ይመስላል ፤ እንደርሱም ይቆጠራል ፤ ስለዚህ ኢትዮጵያን በበለጠ ለማወቅም ለማሳወቅም ቢሆን ግዕዙን በሚገባ ማስተማር ይጠቅማል ።

፫ኛ የዘመን አቋጣጠር ።

የዘመን መቅጠሪያ የሰዓት መሥፈሪያ የነበረው ዕውቀት በኢትዮጵያ ብዙ ጊዜ የሠራ ቀደም ብሎም የታወቀ ጥበብ ነው ። በአሁኑ ጊዜ ግን እየተቀ ነሰ በመሔዱ ዘመናት ፤ በዓላት ፤ ሥፍራ ሰዓት ሁሉ እንዴት እንደሚገኙ ለማወቅ በብዙዎች ዘንድ ችግርን ፈጥሯል ። መምህሮቻችን ይኸን ሁሉ የፈለሰፉ ፤ ይኸን ሁሉ ለትውልድ ያስተላለፉ ሲሆኑ በሞት ይለዩ እንጂ አሁንም ቢሆን ሕያዋን ናቸው ። ሞቱ የሚባሉ ይኸ ዕውቀታቸው ተቀባይ አጥቶ ልጅ ሳይተካ የቀረ እን ደሆን ነው ፤ እስካሁን ግን ሕያው ሥራቸው ለታሪክ ሰፊ ገጽን ሰጥቶ በጨለ ማው ላይ ሲያበራ ይገኛል ። የቀጥር ትምህርት የተባለው ለሞያው ሁሉ ፤ ለጥበባትም ሁሉ መልክን የሚሰጥ ፤ በዓላትን አጽዋማትን ለይቶ ቦታ ሰጥቶ የሚያስተምር ሞያ ከመሆኑ ጋር ሌላው ሥጋዊ ጥበብ ሁሉ በርሱ ይመጠን ይለካ ነበር ፤ ለም ሳሌ የኮከብ አቋጣጠር የትምህርት አመራር በዚሁ ይፈጸም ነበር ።

የኢትዮጵያ መምህራን የቀለም ትምህርት ብቻ በማስተማር አልተወሰ ኑም ነበር ፤ ነገር ግን ዘመናቸው የፈቀደውን አስፈላጊም መስሎ የታያቸውን ትም ህርት ሁሉ በሚገባ ያስተማሩ ነበሩ ። የአሁን የቀጥሩ ስልት ቀስ በቀስ እየጠፋ ሄዷል ፤ በቅርብ ያለው በያመቱ የሚታወጀው የአጽዋማትና የበዓላት ማውጫ ብቻ እንጂ ረቂቁ ምርምር የምሕዋረ ፀሐይ ፤ የምዕዛረ ፀሐይ አቋጣጠር ቦታውን ለቆ ይገኛል ። እርግጥ ነው ምናልባት በያንዳንዱ ገዳም የተለዩ መምህራን ይኖሩ ይሆ ናል ፤ እነርሱን ሰብስቦ የነበረውን መጠየቅ ፤ እንዴት ሊስፋፋ እንደሚችል መረዳት መጽሐፉንም ሰብስቦ ማሳተም ተገቢ ነበር ።

፬ኛ የቆም ጽሕፈት ።

አባቶቻችን የፊደሉን ቅርፅና ድምፅ በመጠበቅ በየጊዜው እያጻፉ ብዙ መጻሕ ፍት አቆይተውናል ። በየዘመኑ የተለያዩ መልክ ያላቸው ጽሑፎች ሊያቆዩልን የቻሉ ዘመናቸውን ተከትለው ፍጹም ለውጥ እንኳ ሳይኖረው የፊደሎችን አጣጣል መልካቸ ውንም ቢሆን በመለዋወጥ በቆም ጽሕፈት ጽፈው ያቆዩልን እነርሱ ናቸው ።

አባቶች የቁም ጽሕፈት ሲያስተምሩ ከርሱ ጋር በማያያዝ ቀለም መበጥ በጥንብራና መፋቅን አብረው ያስተምሩ ነበር፤ በዚህም ምክንያት እስካሁን ድረስ የቁም ጽሕፈት ዕውቀት ሳይቋረጥ የብራና ግውጣቱ ተግባር ሳይጠፋ ለመቆየት ቻለ ። አሁንም ዓለምን ወደ አድናቆት የሚስቡ በዘመን ጥንታውያን፤ በሥራቸው ደግሞ አስደናቂዎች፤ በብዛትም ከግምት በላይ የሆኑ የብራና መጻሕፍት በሀገራችን ይገኛሉ ። በአሁኑ ጊዜ የዚህን ሥራ የሚከታተሉ በቁጥር ያነሱ ናቸው፤ እነርሱም ስለሞያው ፍቅር ሳይሆን የእንጀራ መፈለጊያ ብቻ በማድረግ ስለሚጽፉ በፊደሉ አቀማመጥ በነጥብ አጣጣል የተጠበቀ ጽሑፍ ሊያቀርቡ አልቻሉም ።

ከጽሑፉ ጋርም የሥዕል ሥራ በኢትዮጵያ የተወደደና ቅዱስም ተግባር ሁኖ ከዘመን ወደ ዘመን እየተሻሻለ የሄደ ጥበብ ነው፤ በመጽሐፉ ውስጥ በየገጹ እያስገቡ፤ አንድም ልዩ ልዩ ታሪክ በሚጀምርበት ገጽ ሁሉ ይሞሉት ነበር ። በአሁኑ ዘመንም በቁጥር ያነሱ እንጂ በተሻለ መልክ የሚሠሩ ሠዓሊዎች አሉን፤ ሁኖም የቀድሞውን መልክ ሳይጠብቁ ከውጭ ባህል ጋር የሚያደባቁ ናቸው ። የጥንት ሠዓሊዎች በቅዱሳን ሥዕል ብቻ ያልተወሰኑ ልዩ ልዩ ምሳሌዎችን ከራሳቸው እያፈለቁ እንደመሰላቸው ይሥሉ ነበር፤ ስለዚህም የኢትዮጵያ ሥዕል የተለየ ጠባይ ያለው ሁኖ ይገመታል። ከግንም ያልተወረሰ ራሱን የቻለ የምርምር አርእስት ለመሆን የቻለ ጥበብ ነው ። ሥዕልም የሚሳልበት ቀለም ብዙውን ጊዜ ብሔራዊ ስለሆነ፤ በቀለሙ አገባብ በአርእስቱ አመራረጥ የነበራቸው ጥንቃቄና ችሎታ የአሁኖችን የሚያስንቅ ሁኗል ። የሥዕሉም አቀማመጥ የአሁኑን ዘመን ሠዓሊዎች ወደ አድናቆት የሚስብ ሁኖ ይገኛል ። ኢትዮጵያ ብዙ ጊዜ ብቸኛ ሁኖ የምትኖር አገር ስትሆን ከግንም ጋር ግንኙነት የሌለው ራሱን የቻለ ባህል እንዲኖረው እያደረጉ የሣሉና ያስተማሩ መምህራን ብዙዎች ናቸው ። የሚሥሉትም በቤተክርስቲያን ብቻ ሳይሆን በመጻሕፍት ላይ በልዩ ልዩ ቤቶች ዕቃዎችና እነዚህንም በመሳሰሉ ነገሮች ላይ ነበር ። የሠዓሊዎች ሐሳብ በብዙ ሲገናኝ በብዙ ደግሞ ይለያይ ነበር፤ ይኸም ቅሉ አንዱ ከአንዱ ቅጅ ሊያደርግ አለመፈቀዱን ያመለክታል ።

፩ኛ ቅርጽ ቅርጽ ።

ኢትዮጵያውያን መምህራን ራሱን የቻለ የቅርጽ ሞያ ስለነበራቸው ሀገራቸውን በነዚህ ቅርጾች አበልጽገው ይገኛሉ፤ ለምሳሌ እንደመስቀል፤ እንደ አይኮን ያሉና ለልዩ ልዩ አገልግሎት የሚውሉ ከብረት ከእንጨቶች ከደንጋይ የተሠሩ ብዙዎች ይገኛሉ ። ይኸም ሥራ በየቦታውና በልዩ ልዩ ሰዎች ቢሠራ ብዙ ጊዜ አንድም በብዛት የሚሠራው በገዳማት በመነኮሳት እጅ ነበር፤ አሁንም ቢሆን ርዝራዥ ሳይጠፋ ይገኛል ። ለተማሪዎችም በማስተማር ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲተላለፍ ሳይቋረጥ እስካሁን ይገኛል ።

፮ኛ ድጉሥ ።

ድጉሥ ማለት ለመጻሕፍት ጥራዝ መልክ መስጠት ገበታውን በቆዳ ጠርዞ ልዩ ልዩ ጌጥ መስጠት አንድም ማውጣት ነው ። እርሱም ሐረጉ ልዩ ልዩ የሆነ በስሙ በመልኩ እንዲሁም በቀጥታ የተለያየ ጌጥ መስጠት ሲሆን በኢትዮጵያ ተስፋፍቶ ያለ ራሱንም የቻለ ሞያ ነበር፤ በዚህም መልክ ሐረግ መሳብ፤ ሱሣን ወርድ ማውረድ፤ ሌላም ልዩ ልዩ ጌጥ በዕቃው ላይ መጣል የተለመደ ተግባር ነበር፤ ከዚህም ሌላ የጊዜ ማሳለፊያ የሚሆነውን ነገር ሁሉ ይሠሩት ያስተምሩትም ነበር ።

በገና ! ማለት ነቢዩ ዳዊት ይደረድረው የነበር ለአምላክ ምስጋና ያቀርብበት የነበር መሣሪያ ነው ። አሁንም የዜማው ቃና ልቡና የሚመስጠውን ምሥጢሩ ጎብረት ያለውን ግጥም በመግጠም ነው፤ ይኸንኑ በገና ይጠቀሙበት የነበር፤ በጥንት ጊዜ ታላላቅ ሕዝቦች ሁሉ አንዳንድ በገና መች በቤታቸው ይዘው እነርሱም ይጫወቱ ሌላውንም እንዲጫወትላቸው ያደርጉ ነበር፤ እርሱም በዜማው ቃና ከማስደሰቱ ጋር ምሥጢሩ የዚህን ዓለም ጣዕም የሚለውጥ በመንፈስ የሚሸነፍጥ እገሌ ፈጸማት የማትባለውን የዓለምን ከንቱነት ያስረዳ ነበር ። መኳንንቱና የሴት ወይዘሮቹ እንደዛሬው ሁሉ ከዓለም ጋር በጣም አልተጣበቁም ነበርና ስለዚህ ይኸን የመሰለውን ነገር ሁሉ አተኩረው ይመለከቱት ነበር ።

፯ኛ ሠንጠረዥ ጨዋታ ።

ጥንታውያን ወገኖቻችን በቁም ነገር የተወሰኑትን ያህል የዕረፍት ጊዜያቸውን የሚያሳልፉበት፤ እንዲሁ ከፍተኛ ጥበብ እየተባለ ይገመት ወይም ይጠራ የነበረውን ይሠሩ፤ በዚያውም ጊዜያቸውን ያሳልፉ ነበር ። ይኸውም ሠንጠረዥ ጨዋታ እንዲጫወቱ ይገፋፋ እንዲያውም ያስተምሩ ነበር ። ለምሳሌ ከቤተ ክርስቲያን መምህራን ውስጥ ብዙዎቹ ከሥጋዊ ጥበብ አስፈላጊ ጥበብ አድርገው ሲገምቱ፤ ሁሉም ሊሠራው እንደሚገባ አድርገው ሲናገሩ ከሥጋዊ ጥበብ ውስጥ ውጋ ዋና፤ ሠንጠረዥ በገና፤ ፈረስ ግልቢያ፤ ጸናጽል፤ ከበር፤ እርሻ፤ ቁፋሮ፤ ጽሕፈት፤ ድጉሠት ሽለላ፤ መግት፤ ሊማሩ ያስፈልጋል በማለት ሲናገሩ፤ ተግባረ ነፍስን ደግሞ በመለየት የሃይማኖት ትምህርት ነው በማለት ሥነ ፍጥረትን ማወቅ ፤ ቱ ቃላትን፤ ፮ቱ ቃላትን፤ ፭ቱ አዕማደ ምሥጢራትን መማርና ጠንቅቆ ማወቅና በዚያውም መሠረት መሥራት ተገቢ መሆኑን በልዩ ልዩ ምዕዳናቸው ይነግሩ ያስተምሩም ነበር ።

ከዚህ በላይ የተዘረዘሩትን ሞያዎች በከፊልም ሆነ በጠቅላላ የሚያውቅ ሰው ታላቅ ተብሎ ይገመት ከፍተኛም ማዕረግ ይሰጠው ነበር፤ ሌሎችንም ወደ ስደት ወደችግር በፈቃዳቸው ይሰዳቸው አገር ለአገርም ያንከራትታቸው የነበር

ቅሉ ፩ኛው ጥበብን ማወቅ ሲሆን ፪ኛው ማዕርጉን ለማግኘት እንደነበር የታወቀ ነው ። እንደዚህ ብሎ የተማረውን በዕውቀትም የበሰለውን ሰው ሁሉ ይፈልገው ነበር ። ሞያን በማፍቀር ብቻ ወገኑ ማን ሀገሩ የት ተብሎ አይጠየቅም ነበር ፤ ስለ ዚህ ጉዳይ ሳይለይ ሁሉም ይኸን ጥበብ ለመማር ኢትዮጵያዊ የሆነ ሁሉ ከሀገር ወደ ሀገር ይጉርፍ ነበር ። በዚህ መልክ ጥበብ ከዘመን ወደዘመን ሊሸጋገር ቻለ ። አሁንሳ ምን አቋረጠው? ያልን እንደሆነ ፤

፩ኛ/ የተማሩት ሰዎች ቦታ የላቸውም ፤ ዋጋም አይከፈላቸው ፤

፪ኛ/ ትምህርቱ ከባድ ነው ጊዜ ይፈጃል ፤

፫ኛ/ ዕውቀቱ ብሔራዊ ብቻ እንጂ ለሌላ ሊተርፍ እንደማይችል ተገመተ ።

እንግዲህ ይኸንና ይኸን የመሰለ ነገር ስለተፈጠረ ለሌላ ሊተርፍ የሚችለው ጥበባችን ለኛው እንኳን ሊጠፋ ተቃርቧል ። ከዚህም ሁሉ ምክንያት ጋር የኛ ቤተ ክርስቲያን በመድከሟ ልትደግፈው አልቻለችም ፤ ሌሎች አብያተ ክርስቲያን ደግሞ ሰውን እንጂ ባህሉን አይፈልጉም ፤ እንዲያውም ባህሉን የጠበቀው የማይመስላቸው የማይከተላቸውም ስለሆነ አስቀድሞ ባህሉ እንዲጠፋ ልዩ ልዩ ፕሮፓጋንዳ ያደርጋሉ ።

ማ ው ጫ ።

በውስጡ የሚገኙ ።

ገጽ

መቅደም ።	፱—፲፫
መግቢያ ።	፲፭—፲፮

ከፍል ፩ ፊደል ከነገዙ ፤

ምዕራፍ ፩ የፊደል ትምህርት ፤	፲፯—ጳ፯
-------------------------------	-------

፩ኛ የፊደል የት መጣው ፤	፲፯—፲፰
፪ኛ » ቀጥር ፤	፲፰—ጳ፩
፫ኛ » መለወጥ ፤	ጳ፩—ጳ፪
፬ኛ » የአማርኛ ፊደል ፤	ጳ፪—ጳ፫
፭ኛ » የፊደሎች ደምፅ ፤	ጳ፫—ጳ፬
፮ኛ » የፊደል ትርጉም ፤	ጳ፬—ጳ፭
፯ኛ » ጥንታዊ የፊደል ቅጽ ፤	ጳ፭—ጳ፮
፰ኛ » ሥርዓተ ትምህርት ፤	ጳ፮—ጳ፰

ምዕራፍ ፪ አቡጊዳ ፤

፩ የአቡጊዳ ትርጉም ፤	ጳ፯—ጳ፰
፪ የፊደሉ አቀማመጥ ፤	ጳ፰—ጳ፱
፫ የአቡጊዳ ሥርዓተ ትምህርት ፤	ጳ፱—፴

ምዕራፍ ፫ የሒሳብ ትምህርት ፤

፩ኛ የቀጥር ስልት ፤	፴፩
፪ኛ በአሁኑ ፊደል ሲቆጠር ፤	፴፩—፴፪
፫ኛ በአቡጊዳ ሲቆጠር ፤	፴፪—፴፫

ምዕራፍ ፬ ፊደል ሐዋርያና ገብተ ሐዋርያ ፤

፩ኛ የፊደል ሐዋርያ ታሪክ ፤	፴፫
፪ኛ በብዛት የሚጠቀሙበት አገሮች ፤	፴፬

ምዕራፍ ፭ የጽሕፈት ትምህርት ።

፩ኛ የፊደልን መልክ በመጠበቅ ፤	፴፭
፪ኛ የነጥቦችን አቀማመጥ በመጠበቅ ፤	፴፮
፫ኛ የጽሕፈት ተቃውሞ ፤	፴፯

ክፍል ፪ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ።

<u>ምዕራፍ ፩ የንባብ ትምህርት ።</u>	፴፱—፵
፩ኛ የንባብ መጻሕፍት ፤	፴፱
፪ኛ የንባቡ ዓይነት ፤	፴፱—፵
<u>ምዕራፍ ፪ ዳዊት መደገም ።</u>	፵—፵፪
፩ኛ የትምህርቱ ዓይነት ፤	፵፩
፪ኛ ዳዊት ሲደገም የሚሰጠው ሽልማት ፤	፵፪
<u>ምዕራፍ ፫ የሃይማኖት ትምህርት ።</u>	፵፫—፵፬
፩ኛ የሥነ ፍጥረት ትምህርት ፤	፵፫—፵፬
፪ኛ የአሠርቱ ቃላት አሪት ትምህርት ፤	፵፬—፵፭
፫ኛ የስድስቱ ቃላት ወንጌል ትምህርት ፤	፵፭
፬ኛ የአምስቱ አዕማዶ ምሥጢር ትምህርት ፤	፵፮—፵፯
፭ኛ የምግባረ ሠናይ ትምህርት ፤	፵፱
<u>ምዕራፍ ፬ የቃል ትምህርት ።</u>	፶፱—፷፮
፩ኛ ከበስመ አብ እስከ በሰላመ ቅዱስ ገብርኤል ፤	፶፱
፪ኛ ከጸሎተ ሃይማኖት እስከ ጸሎተ እግዝእትና ማርያም ፤	፶፱—፷፬
፫ኛ ውዳሴ ማርያም በመላ ፤	፷፫
፬ኛ አንቀጸ ብርሃን ፤	፷፬
፭ኛ መልክዓ መልክዕ ፤	፷፬—፷፮
ልዩ አስተያየት ፤	፷፮

ክፍል ፫ የዜማ ቃል ትምህርት ።

<u>ምዕራፍ ፩ ዜማ በጠቅላላው ።</u>	፷፯—፷፺
፩ኛ የውዳሴ ማርያም ዜማ ።	፷፯
፪ኛ መስተጋብዕ ፤	፷፰
፫ኛ አርባዕት ፤	፷፱—፷፬
፬ኛ አርያም ፤	፷፩—፷፫
፭ኛ ሠለስት ፤	፷፫—፷፰
፮ኛ ክስተት ፤	፷፰
<u>ምዕራፍ ፪ መወደስ ።</u>	፷፰—፸፩
፩ኛ ስብሐተ ነግሠ ።	፸፫—፸፩

ምዕራፍ ፫ ምዕራፍ ፤ ፸፩—፸፫

ክፍል ፬ ድን ።

ምዕራፍ ፩ የድን ትምህርት ። ፸፬—፹

፩ኛ የድን ብሂል ፤ ፸፬—፸፰

፪ኛ የድን አስተጋባዕያን ፤ ፸፰—፹

ምዕራፍ ፪ ክፍለ ድን ። ፹—፹፭

፩ኛ የሐንሰ ፤ ፹

፪ኛ አስተምህሮ ፤ ፹

፫ኛ ፋሲካ ፤ ፹፩

፬ኛ የድን ዝርዝር ቊጥር ፤ ፹፩

፭ኛ የድን ትምህርት በዘመናት መካከል ፤ ፹፪—፹፮

ምዕራፍ ፫ ጸመ ድን ። ፹፮—፹፰

፩ኛ የመዝሙር ጓዝ ፤ ፹፮

፪ኛ በዘወረደ የሚዘመር ፤ ፹፮

፫ኛ የጸመ ድን ዝርዝር ቊጥር ፤ ፹፯—፹፰

ምዕራፍ ፬ የድን ይትበሃል ። ፹፰—፺

ምዕራፍ ፭ ክፍለ ዘመናት ። ፺—፺፫

፩ኛ ክረምት ፤ ፺

፪ኛ መፀው ፤ ፺፩

፫ኛ ሐጋይ ፤ ፺፪

፬ኛ ፀደይ ፤ ፺፫

ምዕራፍ ፮ የድን ቤቶች ። ፺፫—፺፯

፩ኛ የግዕዝ አቡንና የመዝሙር ቤቶች ፤ ፺፬

፪ኛ የአራራይ አቡንና የመዝሙር ቤቶች ፤ ፺፭

፫ኛ የዕዝል ቤት ፤ ፺፮

፬ኛ የግዕዝ እስመ ለዓለም ቤት ፤ ፺፮

፭ኛ የአራራይ እስመ ለዓለም ቤት ፤ ፺፮

ምዕራፍ ፯ የግዕዝና የዕዝል ዘየዓርግና ዘይወርድ ። ፺፯—፺፱

፩ኛ በልዩ ልዩ ጊዜያት ፺፰

፩ኛ የኪዳን ግዕዝ ፤	፲፰
፪ኛ የዋዜማ ግዕዝ ፤	፲፱
<u>ምዕራፍ ፰ የድጋ አደራረስ ።</u>	፲፱—፲፩
ልዩ አስተያየት ፤	፲፩
<u>ክፍል ፮ ዝማሬና መዋሥዕት ።</u>	
<u>ምዕራፍ ፩ ዝማሬ ።</u>	፲፪—፲፬
፩ኛ የዝማሬ ታሪክ	፲፪
፪ኛ የዝማሬ ክፍል	፲፪—፲፬
<u>ምዕራፍ ፪ መዋሥዕት ።</u>	፲፬—፲፯
፩ኛ የቃሉ ትርጉም ፤	፲፬
፪ኛ የመዋሥዕት ቍጥር ፤	፲፮
፫ኛ ደንበኛ ፍትሐት ለማድረስ ፤	፲፮
፬ኛ የጉዞ ፍትሐት ለማድረስ ፤	፲፮
ልዩ አስተያየት ፤	፲፮—፲፯
<u>ክፍል ፯ አቋቋም ።</u>	
<u>ምዕራፍ ፩ የአቋቋም ሥነ ሥርዓት ።</u>	፲፰—፲፲፪
፩ኛ የአቋቋም ታሪክ ፤	፲፰
፪ኛ የትምህርቱ ዓይነት ፤	፲፲—፲፲፪
<u>ምዕራፍ ፪ የአቋቋም ትምህርት ስልት ።</u>	፲፲፪—፲፲፬
<u>ምዕራፍ ፫ ክፍለ ማኅሌት ።</u>	፲፲፬—፲፲፯
፩ኛ የቃሉ ትርጉም ፤	፲፲፬—፲፲፮
፪ኛ ምልጣን ፤	፲፲፮—፲፲፯
፫ኛ አደራረስ ፤	፲፲፯
<u>ምዕራፍ ፬ ሥርዓተ አደራረስ ።</u>	፲፲፯—፲፳፫
፩ኛ የመልከዓ መልክ አደራረስ ፤	፲፲፯
፪ኛ የዚቅ አደራረስ ፤	፲፲፰
፫ኛ የምልጣን አደራረስ ፤	፲፲፰
፬ኛ ሥርዓተ አደራረስ ፤	፲፲፱—፲፳፫

ምዕራፍ ፭ የግንባታ መሣሪያዎች ።

፪፻፲—፪፻፮

፩ኛ መቋሚያ ፤	፪፻፲—፪፻፮
፪ኛ ጸናጽል ፤	፪፻፮
፫ኛ ከበር ፤	፪፻፮
ልዩ አስተያየት ፤	፪፻፮

ክፍል ፮ ቅዳሴ ።

ምዕራፍ ፩ የቅዳሴ ትምህርት ።

፪፻፯—፪፻፳፩

፩ኛ የቅዳሴ ታሪክ ፤	፪፻፯
፪ኛ ግብረ ዲቄና ፤	፪፻፰
፫ኛ ሰዓታት ፤	፪፻፱
፬ኛ የሰዓታቱ ክፍል ፤	፪፻፴

ምዕራፍ ፪ መዝገብ ቅዳሴ ።

፪፻፴፩—፪፻፴፪

ምዕራፍ ፫ አንቀጽ ዘቅዳሴ ።

፪፻፴፪—፪፻፴፮

፩ አንቀጽ ዘኪዳን ፤	፪፻፴፪
፪ አንቀጽ ዘሊጦን ፤	፪፻፴፫
፫ » ዘመስተ-ብቁዕ ፤	፪፻፴፫
፬ » ዘይነግሥ ፤	፪፻፴፫
፭ » ዘጸዋትው ፤	፪፻፴፫
፮ » ዘሐዋርያት ፤	፪፻፴፫
፯ » ዘቅ - እግዚእ ፤	፪፻፴፬
፰ » ዘዮሐንስ ፤	፪፻፴፬
፱ » ዘአባ ሕርያቆስ ፤	፪፻፴፬
፲ » ዘግሩም ፤	፪፻፴፭
፲፩ » ዘአትናቴዎስ ፤	፪፻፴፭
፲፪ » ዘባስልዮስ ፤	፪፻፴፭
፲፫ » ዘጎርጎርዮስ	፪፻፴፭
፲፬ » ዘኤጲፋንዮስ	፪፻፴፮
፲፭ » ዘዮሐንስ አፈ ወርቅ	፪፻፴፮
፲፮ » ዘቁርሎስ	፪፻፴፮
፲፯ » ዘዲዮስቆሮስ	፪፻፴፮
፲፰ » ዘያዕቆብ	፪፻፴፮

፪ መንፈሳዊ አገልግሎትን ለመፈጸም ። . . . የ፴፯

ምዕራፍ ፫ የኅብስቱና የወይት መለወጫ ጸሎት ። . . . የ፴፯—የ፵፩

፩	ቅዳሴ ሐዋርያት	የ፴፯
፪	» እግዚእ	የ፴፰
፫	» ግርያም	የ፴፰
፬	» ወልደ ነጐድጓድ	የ፴፰
፭	» ዮሐንስ አፈ ወርቅ	የ፴፱
፮	» ኅርኅርዮስ	የ፴፱
፯	» ሠለስቱ ምዕት	የ፴፱
፰	» ኤጲፋንዮስ	የ፵
፱	» ዲዮስቆሮስ	የ፵
፲	» ያዕቆብ	የ፵
፲፩	» ባስልዮስ	የ፵
፲፪	» አትናቴዎስ	የ፵፩
፲፫	» ቄርሎስ	የ፵፩
፲፬	» ኅርኅርዮስ	የ፵፩

ምዕራፍ ፬ ቡራኬ ዘአፍአ ወዘ ውስጥ ። . . . የ፵፪—የ፵፫

፩	ፍታቴ	የ፵፫
፩	ልዩ አስተያየት ፤	የ፵፫

ክፍል ፳ የግዕዝ ትምህርት ።

ምዕራፍ ፩ የግሥ ትርጉም ። . . . የ፵፬—የ፵፯

፩	ነጠላ ግሥ	የ፵፬
፪	አጭር አረፍተ ነገር መሥራት	የ፵፮
፫	የአረፍተ ነገር ሞያዎች	የ፵፮
፬	ድርብ ግሥ	የ፵፮
፭	የአእመረ ርባታ	የ፵፱

ምዕራፍ ፪ የግዕዝ ቃላት ቀጥር ። . . . የ፵፯

ምዕራፍ ፫ ጉት ። . . . የ፵፰—የ፶፩

፩	ጉት በስድ ንባብ	የ፵፱
፪	ጉት በግጥም መልክ	የ፶፩—የ፶፩

ምዕራፍ ፬ የቅኔ ትምህርት ።

፫፻፪—፫፻፫

፩ የቅኔ ትርጉም	፫፻፪
፪ የቅኔ ደራሲ	፫፻፪—፫፻፮
፫ የቅኔው ዓይነት	፫፻፮—፫፻፹
፬ የቅኔ ቤት	፫፻፹—፫፻፹፪
፭ በቅኔ ውስጥ የሚገኙ ክፍሎች	፫፻፹፪

ምዕራፍ ፭ የቅኔ መንገድ ።

፫፻፹፪

ምዕራፍ ፮ ልዩ ማስረጃ ።

፪፻፯—፪፻፺

ምዕራፍ ፯ ጠቅላላ አገባብ ።

፪፻፯—፪፻፲

፩ ዐቢይ አገባብ	፪፻፲—፪፻፲፩
፪ ደቂቅ »	፪፻፲
፫ ንዑስ »	፪፻፲፩
ልዩ አስተያየት ፤	፪፻፲፩

ክፍል ፱ የመጻሕፍት ትርጓሜ ።

ምዕራፍ ፩ የትርጓሜ ስልት ።

፪፻፲፪—፪፻፲፯

፩ የትርጓሜ ታሪክ	፪፻፲፩
፪ » ስልት በጉንደር	፪፻፲፫—፪፻፲፯

ምዕራፍ ፪ የትርጓሜ ዓይነት ።

፪፻፲፯—፪፻፲፱

፩ የአንድም ትርጓሜ	፪፻፲፯
፪ ነጠላ ትርጓሜ	፪፻፲፰
፫ የምስጢር ትርጓሜ	፪፻፲፱

ምዕራፍ ፫ የመጻሕፍት ትርጉም በአሁኑ ዘመን ።

፪፻፲፱—፪፻፳፪

ክፍል ፲ የሕግ ትምህርት ።

ምዕራፍ ፩ ሕግጋት በኢትዮጵያ ።

፪፻፳፫—፪፻፳፯

፩ የሕግ ትርጉም	፪፻፳፫
፪ የሕግጋት መጻሕፍት ቍጥር	፪፻፳፫—፪፻፳፯

ምዕራፍ ፪ ፍትሐ ነገሥት ።

፪፻፳፯—፪፻፴፪

፩ መንፈሳዊ	፪፻፳፰
፪ ሥጋዊ	፪፻፳፱—፪፻፴፪

ምዕራፍ ፫ የፍትሐ ነገሥት እውነተኝነት ።

፪፻፴፫—፪፻፴፭

ልዩ አስተያየት ፤ ፪፻፴፭

ክፍል ፲፩ የቍጥር ትምህርት ።

ምዕራፍ ፩ የዘመን አቋጣጠር ስልት ።

፪፻፴፯—፪፻፴፰

፩ የመጻሕፍቱ ቍጥር ፤ ፪፻፴፯

፪ የትርጉም ስልት ፤ ፪፻፴፯

፫ የቍጥር ትምህርት ደረጃ ፤ ፪፻፴፯

ምዕራፍ ፪ ባሕረ ሐሳብ ።

፪፻፴፰—፪፻፵

፩ የቃላት ትርጉም ፤ ፪፻፴፱

፪ የባሕረ ሐሳብ ትምህርት ፤ ፪፻፵

ምዕራፍ ፫ ሐሳብ አሪት ፤

፪፻፵—፪፻፵፩

፩ አሪታውያን አጽዋማትና በዓላት ፤ ፪፻፵፩

ምዕራፍ ፬ ሐሳብ ነቢያት ፤

፪፻፵፩—፪፻፵፭

፩ ሱባዔ አዳም ፤ ፪፻፵፪

፪ ሐሳብ ሂኖክ ፤ ፪፻፵፪

፫ ኢዮቤልዩ ዘሙሴ ፤ ፪፻፵፫

፬ ሱባዔ አብርሃም ፤ ፪፻፵፫

፭ ቀመረ ዳዊት ፤ ፪፻፵፫

፮ ሱባዔ ኤርምያስ ፤ ፪፻፵፫

፯ ሱባዔ ዳንኤል ፤ ፪፻፵፬

፰ ሱባዔ ዕዝራ ፤ ፪፻፵፭

ምዕራፍ ፭ አቡሻክር ።

፪፻፵፭—፪፻፶፰

፩ የዓመተ ዓለም መስፈሪያና መቍጠሪያ ፤ ፪፻፶፭

፪ የአበቅቴና የመጥቅዕ አወጣጥ ፤ ፪፻፶፭

፫ የዕለታት ተውሳክ ፤ ፪፻፶፯

፬ የዘመነ ብሉይ አጽዋማትና በዓላት ፪፻፶፰

፭ የቀመር አወጣጥ ፪፻፶—፪፻፶፫

፮ የአበቅቴና የፍስሐ አወጣጥ ፪፻፶፫

፯ የመጥቅዕ አወጣጥ ፪፻፶፬—፪፻፶፯

፰	አልቦ መጥቅፅ	፫፻፺
፱	የዕለታት ተውሳክ	፫፻፺
	<u>ምዕራፍ ፮ በዓላትና አጽዋማት ።</u>	፪፻፶፰—፪፻፷፭
፩	የዘመነ ሐዲስ አጽዋማትና በዓላት	፪፪፻፶፰
፪	ዘመነ ብሉይ	፫፻፶፰
፫	የታሕታይ ቀመር አወጣጥ	፪፪፻፶፱
፬	የላዕላይ ቀመር አወጣጥ	፪፻፶፱
፭	የዘመነ ብሉይ አጽዋማትና በዓላት ኢየሩሳሌምና ኢይወርድ	፪፻፷
፮	የጸመ አይሁድ ኢየሩሳሌም	፪፻፷፩
፯	የወንጌላውያን አወጣጥ	፪፻፷፩
፰	የጥንተ ሥን አወጣጥ	፪፻፷፩
፱	የዕለተ ዮሐንስ አወጣጥ	፪፻፷፪
፲	የሰንበተ ክርስቲያን ዕለት አወጣጥ	፪፻፷፪
፲፩	የታሕታይ ቀመር አወጣጥ	፪፻፷፪
፲፪	የላዕላይ ቀመር አወጣጥ	፪፻፷፫
፲፫	ሱባዔ ወንጌላውያን	፪፻፷፫
፳፫	አስተያየት ፤	፪፻፷፬

ክፍል ፲፪ ኪነ ጥበባት ።

ምዕራፍ ፩ ሥነ ጽሑፍ ።

፫፻፷፯—፪፻፸፩

፩	የቁም ጽሕፈት ትምህርት	፪፻፷፯
፪	የጥቁር ቀለም አወጣጥ	፪፻፷፯
፫	የብራና አወጣጥና የማውጫው መሣሪያዎች	፪፻፷፱

ምዕራፍ ፪ ጥንታዊ የኢትዮጵያ ሥዕል ፤

፪፻፸፩—፪፻፸፭

፩	የሥዕል ታሪክ	፪፻፸፩
፪	የሥዕል መሣሪያዎች	፪፻፸፩
፫	የሥዕል ዕቃዎች እንዴት እንደሚገኙ	፪፻፸፩
፬	ባህላዊ ዓሣሣል	፪፻፸፬
፭	የሠዓሊው ሁኔታ	፪፻፸፭

ምዕራፍ ፫ የድጉሥ ሥራ ።

፪፻፸፬—፪፻፸፭

፩	የድጉሥ ጌጥ ።	፪፻፸፬
---	---------------------	------

፪ የመድኅኒት ዓይነት ስምና ቀጥር	፪፻፸፭
<u>ክፍል ፲፫ የመምህራን ሕይወት</u>	
ምዕራፍ ፩ የመምህራን ታሪክ	፪፻፸፮—፪፻፹፪
፩ኛ/ የዜማ	፪፻፸፯—፪፻፹
፪ኛ/ የቅኔ	፪፻፹
፫ኛ/ የትርጓሜ	፪፻፹፩
ምዕራፍ ፪ የትምህርት አሰጣጥ ዘዴ	፪፻፹፩—፪፻፹፭
፩ኛ/ የዜማ	፪፻፹፫
፪ኛ/ የቅኔ	፪፻፹፫
፫ኛ/ የመጽሐፍ	፪፻፹፬
ምዕራፍ ፫ መምህራን ይገኙባቸው የነበሩ ቦታዎች	፪፻፹፭—፪፻፹፯
<u>ክፍል ፲፬ የተማሪዎች ሕይወት</u>	
ምዕራፍ ፩ የተማሪዎች ታሪክ	፪፻፹፰—፪፻፺፩
ምዕራፍ ፪ የተማሪዎች ችግር	፪፻፺፩
ምዕራፍ ፫ የተማሪዎች ዘዴኛነት	፪፻፺፭
ምዕራፍ ፬ የተማሪዎችና የሕዝቡ ግንኙነት	፪፻፺፮
<u>ክፍል ፲፭ የኢትዮጵያ የካህናት የማዕርግ ስም</u>	
ምዕራፍ ፩ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች መግርጋት	፫፻—፫፻፪
ምዕራፍ ፪ የካህናት የክብር ስም	፫፻፪—፫፻፬
ምዕራፍ ፫ የአድባራትና የገዳማት የክብር ስሞች ።	፫፻፬—፫፻፳
ማጠቃለያ	፫፻፳—፫፻፺፫
ምስጋና	፫፻፳፭

ምስጋና።

አንድ ሥራ ለመሥራት ሲፈለግ የከፍተኛም የዝቅተኛም ሰው ርዳታ በግድ ያስፈልጋል፤ ጥሩ ውጤትም የሚገኘው ብዙዎች ያሰቡበት የተመካከሩበት እንደ ሆነ ነው። በዚህም መሠረት እኔ ይኸን ሥራ ልጀምረው እንጅ ብቻዬን ብሆን ልፈጽመው አልችልም ነበር፤ ነገር ግን ከላይ እንደጠቀስኩት ሁሉ ስማቸው ከዚህ በታች የተዘረዘሩት ሊቃውንት በሰጡኝ ምክርና ርዳታ በቀላሉ ልወጣው ቻልኩ፤ ስለዚህ ስማቸውን በመጥራት ከፍ ያለ ምስጋናዬን አቀርብላቸዋለሁ።

(በድን ጥናት ለረዱኝ)

- ፩/ ለሊቀ ጠበብት አክሊለ ብርሃን ወልደ ቂርቆስ፤
- ፪/ ለአለቃ ጥበቡ መንግሥቱ፤
- ፫/ ለርእሰ ደብር መስፍን፤

(በሥዕል ለረዱኝ)

- ፩/ ለአቶ ሠረቀ የማነ ብርሃንና ለአቶ አሰፋ የማነ ብርሃን፤

(በቅኔው መንገድ ፍለጋ ለረዱኝ)

- ፩/ ለአለቃ ዕንባቆም (ቃለ ወልድ)፤
- ፪/ ለአለቃ ልሳነ ወርቅ፤
- ፫/ ለአለቃ አስተኦ በረከት ጌጡ፤

(በአቋቋሙና በዝማሬ መዋሥዕት ለረዱኝ)

- ፩/ ለቀኝ ጌታ ከብካብ፤
- ፪/ ለግራ ጌታ አሥራት፤
- ፫/ ለሊቀ ጠበብት አክሊለ ብርሃን፤
- ፬/ ለአባ ተክለ ድንግል በቅጥር ትምህርት ለረዱኝ፤
- ፭/ ለአለቃ ደስታ ሀብተ ገብርኤል በእርማት ለረዱኝ፤
- ፮/ ለወይዘሮ ሰብለ ወንጌል ጸጋዬ፤ በታይፕ ጽሕፈት ለረዱኝ ምስጋና አቀርባለሁ። እንዲሁም በአንዳንድ ሐሳብ አቀራረብና ልዩ ልዩ አስረጅ በመስጠት የረዱኝን ሁሉ ስማቸውም ባይጠቀስ ሁሉንም ከልብ አመሰግናለሁ።

www.ethiopianorthodox.org

ከዚህ ቀደም የታተሙ

- ፩. ዜና ሕይወቱ ለቅዱስ ጳውሎስ ፤
- ፪. ስለ እግዚአብሔር መኖር ፤
- ፫. ትምህርተ አበ ነፍስ ፤
- ፬. ከብረ ድንግል ፤
- ፭. ድንግልናዊ ሕይወት ፤
- ፮. የእግዚአብሔር ሕገ መንግሥት ፤
- ፯. እንጸልይ ፤
- ፰. ማኅበራዊ ኑሮ በኢትዮጵያ ፤
- ፱. የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን እምነትና ትምህርት ።
- ፲. ጥንታዊ የኢትዮጵያ ሥርዓተ ትምህርት ።